

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΡΙΖΑΡΕΙΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΤΟΥ

ΔΑΠΑΝΗ· ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΚΑΤ' ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΚΑΙ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ· ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΡΑΔΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1802

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΕΥΕΤΡΑΤΙΟΥ
1903

119685

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΡΙΖΑΡΕΙΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΤΟΥ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΚΑΤ' ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΚΑΙ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΡΑΔΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1902

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΕΥΕΣΤΡΑΤΙΟΥ

1903

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

119685

ΕΙΣΑΓΩΓΗ⁽¹⁾

Τῇ προποσίτῳ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἑκπαίδευσως Ὑπουργῷ κ. Ἀρχλ. Γερμανο-
πούλῳ, ἐνδείκναι τὸ παρὸν ἔργον, ἐν ᾧ συνκεντρώθησαν
ὅπαντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Ἑννάτην Σχολὴν ἀπὸ τῆς
συντάξεως αὐτῆς 1844, μέχρι τοῦτος (1891) 10ης Σεπτεμ-
βρίου.

Τὸ ἔργον, ὃς ἡ χρησιμότης καταφανής, εἶναι πλήρες,
παρῶν πλὴν τῶν οὐκ ἐκτελεσθέντων ἤδη, μετὰ τινος ὅπως
τις αὐτῶν προποσῶντων ἀναποφύκτων, καὶ τὰ ταῦτα
τὴν μακρὰν ἐκτείνῃ χρονικὴν περίωδον ἀπολαμβάνεται καὶ
ἀποδοστέρα τῶν ἑγγράφων, τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐν-
τεταμένων, τῶν μὴ οὐκ ἐκτελεσθέντων μέχρι τοῦτος, μετὰ πολ-
λῶν παρατηρήσεων καὶ σημειώσεων τὸ ἔργον ὡς μὴ
ὁμαχρῆς καὶ χρόνου μακροῦ, ὥστε ὃ ἡ ἀναπόφραξις εἰς
ἀποκρίνον ἀρχαῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844, ἡ ἐκλογὴ τῆς σπου-
δαίης καὶ ἀβίας οὐκ ἐκτελεσθῆναι ἔδει, καὶ ἡ κατάταξις αὐ-
τῆς, ἀλλὰ ταῦτα ἀντικείμενον ἡ εἰς ὥστε πῶς ἀποφύ-
κτως τῶν Ἑννάτων πραγματικῶν ἀπὸ τοῦ ἀποδοστέρου
τὴν συντάξιν τοῦ παρὸντος ἔργου. Ἡ χρησιμότης τοῦ ἔργου
καταφανοὶ ἐν τῇ εἰς ὥστε ἀλλοτρίᾳ.

Ἡ Ἑννάτη Σχολή, ὁρισθεῖσα ἐν τῷ ἔτει 1844 ἐν Ἀ-
θήναις πρὸς μορφωτικὴν καὶ παραπονετικὴν ἡρώων ἀποδοστέων,
ἐκτελεσθῆναι ἐν τῷ, ἀποδοστέῳ ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἑν-
τεταμένων τῆς ἀποδοστέως τοῦ ἀποδοστέου Γερμανοῦ Ἑννάτην ἐν τῇ
τῆς ἀποδοστέως αὐτῆς τῇ καὶ τῶν κοσμητῶν τοῦ ἀποδοστέου
καὶ ἀποδοστέου τῆς ἀποδοστέως τῆς ἀποδοστέως.

Ἀλλ' ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς Σχολῆς αἱ ἀποδοστέως αὐτῶν

1. Ἀπὸ τῆς τῆς τῆς τῆς 362 εἰς τὴν ἀποδοστέως ἀποδοστέως
τῆς πρώτης ἀποδοστέως τῆς ἀποδοστέως Σχολῆς.

συνεπληρώθησαν και εξελειφθησαν κατά πολλά μέρη αὐτῶν. εὐθὺς γὰρ διὰ τὸν τότε ὀργανισμὸν καὶ Κανονισμὸν, βελτιωθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1867, ἔπειτα δὲ κατὰ ἀμφότερας ἐποχὰς διὰ νέων διατάξεων πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν ἢ βελτιώσιν τῶν ὑπαρχουσῶν, τῇ συμπεράζει τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐκτελεστῶν, κατὰ τὴν ἀσφὴν πρῶτοναι τοῦ διαθετοῦ τὴν ἐν ἀρθρῷ 158 καὶ 81 ἐδ. ε' τῆς διαθήκης αὐτοῦ ὅστε νῦν ἡ Σχολὴ μετὰ τῆς περιουσίας αὐτῆς ἀνοικεῖται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, ἐν ἔξῃ μετὰ τῆς διαθήκης καὶ τῶν κωδικέλλων ἀποτελοῦσας. Ἀντίκεινται λοιπὸν ὑπάρχον ἀναπόφευκτος τῆς ἐν ἐνὶ ταύτῃ ἐκτίσει τῶν ἀνατάξεων τούτων, τῶν πλείστον ἀδυναμιεισιν, μετὰ τῆς διαθήκης καὶ τῶν κωδικέλλων, ὅπως ἅπαντες οἱ διὰποντες τὰ τῆς Σχολῆς θεσμοὶ συνεισέλθωσι, πρὸς γενῶναι πανταίῃ καὶ προὐκλῶν τῆς ὑπηρεσίας ἀφῆλταιν. Ἰλλὰν αὖ τούτων, καὶ ἡ κατὰ τὸ 1877 δημοσιευθεῖσα ἑλθεῖσι τὸν κατὰ τὴν Σχολὴν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἐντελέθει, καὶ ἄλλα πῶς συμπλήρωσιν αὐτῆς ἀπαιτεῖτο ἐκθέσις τὸν ἀπὸ τοῦ 1871, τῆς σπουδαιοτέρας μάλιστα κατὰ τὰ ζητήματα καὶ τὰ συμβάντα χρονικῆς περιόδου, ἀνάγκη ἦν συγχρῶσαι ἐν τῷ αὐτῷ περὶ ἐκδόσεως καὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων, αἵτινες μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐξαντληθείσῃ ἤδη ἐκδόσει τῆς διαθήκης περὶ Προαγωγῆς Ἑξέσεως καὶ τὸν κατὰ τὴν διαθήκην δημοσιευθέντων καὶ τῶν δημοσιευμένων, οὐ μόνον ἀποτελοῦσι τὴν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς, ἀλλ' εἰσι καὶ ἀναγκαῖον τῶν δημοσιευμένων ὁρισμῶν πολλοῦ καὶ νέων ἐπεξηγηματικῶν συμπληρωματῶν, καὶ τοῦ προβολογισμοῦ ἐ. ἐ. καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος, πρὸς γενῶναι ἀκριβεστέραν τῆς ἐκτελέσεως ὁλοκληρῆς καταστάσεως, περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν ταῖς ἀνωτέρω ἐκθέσεσι, καὶ τῶν τελευταίων προγραμμάτων τῶν μαθημάτων, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν περὶ τούτων ἐν τῇ ὑφ' ἡμῶν καὶ τῷ Κανονισμῷ.

Τὸ ὅλον δ' ἔργον οὕτως ἀπαιρησιμένον, ὡς ἀνωτέρω, ἀπαιτεῖται κατὰ τὰ γενικώτερα καὶ κεφαλαιωδέστερα τῶν ἀντικειμένων, ἅπαν πραγματεύεται, εἰς ἐννέα μέρη.

Μέρος 1). Ὁ Γενεσις Ἑξέσεως. 2). Ἡ Διαθήκη. 3). Τὰ

κατὰ τὴν Διαθήκην. 4). Ὁ πρῶτος Ὁργανισμὸς καὶ ὁ ἑσπεριανὸς Κανονισμὸς τῆς Ἑξέσεως Σχολῆς (χάριν τῆς ἱστορίας τῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν δύο πρῶτων ἀρθρῶν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκείνου). 5). Οἱ μετὰ τούτοις γινὼν ἐν ἰσχυρῇ. 6). Προγράμματα μαθημάτων χειμερινῆς καὶ θερινῆς ἐξαμηνίας 1890 — 1891 καὶ χειμερινῆς 1891 — 1892. 7). Τὰ κατὰ τὴν Ἑξέσεως Σχολὴν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέχρι τοῦ 1877 ἐκ τῆς περὶ τούτου ἐκθέσεως, δημοσιευθείσας κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο ὑπὸ τοῦ γραφεῖου τῆς Ἑξέσεως Σχολῆς. 8). Τὰ κατὰ τὴν Ἑξέσεως Σχολὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877 μέχρι τοῦδε (1891). 9). Προβολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐ. ἐ. (1891) καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ π. ἐ. 1890 μετὰ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ Ἑπιμελητήριον τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐκθέσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τούτων δὲ ὅσα, τὰ ἑσόμενα καὶ ὄντα, περιέχονται παρὶκλιν ὅλαν, ἀποαιμαρύνεται εἰς νεφέλαια, τὰ δὲ ὄντα καὶ εἰς παραγράφους, κατὰ τὸν εἰς τὸ τέλος πένταξι τῶν περιεχομένων. Πρὸς τὸ ἔκτα αὐτῶν προσιεῖται καὶ ἕκαστος πένταξι παραπομπῶν εἰς τὴν Ἑξέσεως Διαθήκην καὶ λοιπὰ μέρη τῆς παρούσης Συλλογῆς, κατὰ γενικὰς καὶ θεμελιώδεις καθ' ὅλαν ἀκριβεστέραις, ὡς ὀνήρις, οὕτως εἰσὶν, πρὸς τελείαν κατανοήσιν τοῦ μηχανισμοῦ, καθ' ὃν λειτουργεῖ τὸ, κατὰ τὴν ἐκφρασὴν τοῦ προμνησθέντος κυρίου Ἑπιμελητοῦ, Ἑλληστικῶν τοῦ καθήκοντος, καὶ τῶν νομῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν σχέσεων. Αἱ ἀκριβεστέραι αὗται, ἀποαιμαρύνονται καὶ εἰς τῶς ἐκάστη ἄλλως ταυταίαις εἰσὶν αἱ ἐξῆς ὁκτώ: 1) Διοίκησης τῆς Σχολῆς. 2) Ἑσπεριανὴ ἱστορία. 3) Διδακταὶ (ἀνακρινόμενα μέρη). 4) Μαθητὰ. 5) Ἑσπεριανὴ ὑπηρεσία. 6) Διοίκησης τῆς Ἑξέσεως παρουσίας καὶ τῆς τῶν κληροδοτημάτων 7) Προαγωγή. 8) Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσεως.

Καὶ ἀληθῶς μὲν Ἑλληστικῶν καθήκοντος εἶναι ἡ Ἑξέσεως Σχολὴ, ἀλλ' ὅπως καταστῇ καὶ ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς ὅλος τοιοῦτος, κατὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ διηθητοῦ,

πρέπει αφεύκτως να τύχη της άρωγής της Πολιτείας προς
χρησιμοποίησιν τῶν καλῶν αὐτῆς καρπῶν.

Ἡ Πράξις τοῦ Σαουλ ἀπλῶς παρασκευάζει ἱερεῖς καὶ οὐ
δὲν πλέον. Ἀντὶ δὲ παντὸς ἄλλου ἐπιλόγου παρατίθενται ἐν-
ταῦθα οἱ περὶ τούτου λόγοι τοῦ αἰοδίσμου διαθέτου, ἐν Ἀριθμῶν
78ο τῆς διαθήκης αὐτοῦ:

«Παρεκάλω τὸ δῶο Συμβούλιον τῆς Σχολῆς νὰ κινήσῃται πᾶντα εἰς τὸν (ἀν ἐγὼ ζῶν ὅν τὸ κατορθώσῃ) διὰ νὰ ἐνδυναμῇ τὸ Βασιλεῦς, ὥστε ἀποκεκατωκῇ ἐν τῇ Σχολῇ ταῦτα νὰ ἐκδόσονται ὅσοι σκοπεύουσιν νὰ ἐνδυναμῇ τὴν ἐπιστήμην ἐν ὅμοιαι καὶ μὴ ἵκανά ἐκεῖνοι πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἐλπίσῃ ἔχουν τακτικὰ ἀποδεκτικὰ περὶ τῆς ἐν αὐτῇ σπουδῆς τῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1891.

N. P.

*Αριθ. Πρωτ. 20950
Διευκρινιστ. 14614

*Εκ Αθήναις, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1890

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱεραρείου
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

[illegible]

Ἡ παλιὰ ἡ γυνὴ καὶ ἡ πεντακάτω: τὸν ἑνὲς ἕνα διακομίζοντες
 ἰσχυρίσθη, ἐπειδή τὴν ἐν τῇ ἀντιπαρῶν, καὶ ἐκείνη
 αὐτὴν τὴν ἀποφασίζον τὴν τοιαύτην καὶ τὴν ἐν γένει καὶ αὐτὴν
 τῆς Σχολῆς ἐργάζοντο, αὐτὴν τῆς ἀντιπαρῶν τὴν ἀποφασίζοντες
 Σχολῆς, μετὰ τὴν ἀποφασίζοντες αὐτὴν τὴν ἐν τῇ ἀποφασίζοντες
 μετὰ τὴν ἑκείνην ἀποφασίζοντες τῆς Σχολῆς, τὸν ἀποφασίζοντες
 τὴν ἐν τῇ Σχολῇ ἀποφασίζοντες μαθημάτων, τῆς ἐν τῇ 1877 δημο-
 κριντοῦς αὐτὴν τῆς Σχολῆς ἐκείνην, ἀποφασίζοντες μετὰ τὴν
 ἑκείνην τῆς αὐτῆς, τὸν ἀποφασίζοντες τὴν αὐτῆς καὶ ἐκεί-
 νης τὴν ἀποφασίζοντες τὴν ἀποφασίζοντες τὴν ἀποφασίζοντες, τὸν
 ἀποφασίζοντες τὴν ἀποφασίζοντες Νομικῶν Σχολῆς τῆς ἀποφ-
 ασίζοντες τὴν ἀποφασίζοντες τὴν ἀποφασίζοντες τὴν ἀποφασίζοντες τὴν ἐν

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΡΗΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΡΗΣ γεννήθη εις τὸ Μονιδένδιον, τερπνὴν πόλιν τοῦ Νοταρίου τῆς Ἠπείρου τῷ 1769, ἐκ πατρὸς εὐπαφῶς τοῦ Ῥιζοῦ Μάνθου, ὅστις ἀπέβηκε κατὰ τὸ τρίτον τῆς ἡλικίας ἔτος τοῦ νόου τοῦ αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τοῦ υἱοῦ ἐλάβε τὴν δέουσαν πρόνοιαν ἢ ἐνέχευσε μήτηρ τοῦ, προνέεικται ἰδίως νὰ καταστήθῃ ὡς τῆς ἀγαθῆς χριστιανῆς καὶ φιλόπατρως πολίτης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1806 ὁ Γεώργιος Ῥιζάρης ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν γυναικότητος πατρίδα τοῦ, καὶ μετέβη εἰς Μόσχην, ὅπου εὗρεν τὴν πρεσβύτεραν ἀδελφὴν τοῦ Μάνθου Ῥιζάρην, συνίσταται μετ' αὐτοῦ ἐμπορικὴν ἐταιρίαν, τὰς ὁποίας τὰ ἐπιχειρήματα πύλλογρον ἡ θεία πρόνοια, περιγυρόσασα τὴν ἱερὴν σκαπὴν, ὥστε προέδρουε τὰ διενήματα αὐτῶν.

Καὶ ὁλοθῶς ἡ ἐμπορικὴ αὕτη ἐταιρία, διόγρουσε ἐντίμως, ἀσπερῶσε τὴν ὑπόληψιν τῆς, συγκατενόσασα ἐν ἐκυστῇ τῇ βλάμμεται τοῦ Κωνστ., καταστήσει μετ' αὐτὴν πολλὰ ἐξωδιχίμω, καὶ θυσιάζουσι ὑπὲρ τοῦ κοινῆ καὶ τοῦ ἑαυτῆς τὴν κατάνστασι.

Καὶ τῷ ἐκινῶ ἀδελφῷ Μάνθου καὶ Γεώργιος Ῥιζάρης ἐβραβον τὴν βιόρμενόν των εἰς τὴν ἐνδοξὴν βίαν τῆς λαμπρῆς καὶ ἐν ἀλῆσι κακοκρίσις των Πασσαδάων, ἀπερσάσαντες νὰ τοὺς μακροβίω, ἀλλ' αὐτὴν ἡ βραχύνει τῶν κατάνστασις τὴν ἐπείρπεν ὅθεν :

Ὁ Ῥιζάρης τὴν βιόρμενόν των εἰς τὴν ἐκτότην πατρίδα των τὸ Μονιδένδιον, τὴν ὑποὶν ὡς αὐτὸν, ὅλοθῶς τε ἡλίσσει διαρμόζων ἀπὸ τὴν τύπον τῆς ἀφροσύς των, πειθισμοποιώμενα νὰ διασπείδουσι τὴν αὐτὴν τῶν ἀρεθῶν, τὴν ὅπου περιελάμπει τὴν ἐκτότην τῶν βιόρμενόν των τῶν 1814 Ἑλληνικῶν Σχολῶν, τὴν ὅπου διατήρουν ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἔτι, διακρίνοντες αὐτὴν τὴν βιόρμενόν των ἐκ τὴν ἀφροσύς των, ἐπὶ ὅσον ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αὐτοὶ ὁ ἐκ τῆς ἀφροσύς των, ἀφίρουν εἰς αὐτὴν πολλὰς βιόρμενόν των, ἀφίρουν δὲ τὴν ἀφροσύς τῶν τῶν αὐτῶν ἡ Σχολῶν.

1000 κατόπιν διαχρ., ἐκτὸς τῶν ἐνοικίων τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας πρὸ ἐτῶν διέθετον ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πατρίδι τῶν Σηλιῶν.

Παρατηρήσεται πόσον ἦτο ἀνεπτυγμένον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ τῷ πρὶν τῷ γενέθλιον αὐτοῦ ἔδρανος φιλήτρων ἔκει πρὸ ἐτῶν εὐσεβήσεως Σηλιεὶων ἔκει διέταξε νὰ ἀπαυλῇται κατόπιν διαρκὲς ποσότητος χρημάτων πρὶς διατήρησιν τοῦ Σηλιεὶον αὐτοῦ ἔκει τέλος διέταξε νὰ συστηθῇ Σηλιεὶον διὰ τὰ κρῶσιν. Ὁ ἄλλος τῆς Πατρίδος τοῦ τῷ ἐρχόμενῳ γλυκύτερος ἢ ἀπὸ εὐπρόσπερος καὶ ζωηρότερος, τὰ πρῶτον προσημύρεται, κυνιολώτερε καὶ ῥηδύτερε. Τὰ καλὰ λαϊκάδιχα, τὰ σκευὰ δάσιν, τὰ κνήκρη νερά, τὰ βράκια, αὐτοὶ οἱ πλέον ἀπύτοιμοι βράχιοι ἐκυρίουν καὶ ἀκτενῶν τὴν καρδίαν τοῦ τοιοῦτοτρόπου, ὥστε εἰς τούτων ἐνεκκλωπίζετο, καὶ ἐκ τῆς ζωηρότης πυκνῶς ἀπέβλεπεν.

Εἶναι ἀπὸ γε ἀνάγκη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ σώσεως ἐκκλησιαστικῆς Σηλιῆς ἀπόφασιν τοῦ ἀειμνήστου Ῥιζάρου, ὅστις τὴν ἐξέργησεν ἀπὸ τὸ 1833 ἔως εἰς τὴν πρώτην Διεθνήσαν του : Ἡ ἀπόφασιν αὕτη ἦτο στανιότατα συνειδημένη μὲ τὸ σύστημα τῶν ἱδεῶν, αἱ ὁποῖαι ἤσαν ἐρριζωμέναι πλέον εἰς τὴν καρδίαν του. Ἀλλὰ τίς ἀρκεῖται, ὅτι ἡ ἀπόφασιν αὕτη εἶναι ἀξιολογώτατα, καὶ ὅτι θέλει ἐπιφέρει σωτηριώδεστα ἀποτελέσματα εἰς τὴν κοινωνίαν μας, ἡ ὅποια πρὸ πολλοῦ ῥηθῆναι τὴν ἑλλείψιν τοιοῦτου κατεστήματος : Ἀπὸ Θεοῦ ἀρχεσθῇ, καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαυεσθῇ.

Τίς δὲν βλέπει ὅτι τὸ Ῥεματεῖον, κατὰ μέγα μέρος, περιέπεσεν, ἔναι τῶν ρυθμῶν περιστάσεων τῆς Πατρίδος, εἰς ἀμύθητον βαθμύτην : Τίς δὲν βλέπει, ὅτι εἶναι ἀνάγκη, καὶ ἀνάγκη ἀνυπερίβλητοι, νὰ ληφθῶσι σύντομα μέτρα πρὶς φωτισμὸν τοῦ Κλήρου, ὅστις διετήρησε καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν προπατέρων μας καὶ τὴν ἀμύθητον πίστιν μας : Ὁ Κλήρος εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς κοινωνίας ἡ κλῆρος πρέπει νὰ ἐκπαιδεύθῃ, ὥστε ἡ διδασκαλίᾳ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἀνεμυλῶτως ἀπαρατίτως εἰς τὴν κοινωνίαν μας : τίς δὲν γινώσκει τὰ βλαβερά ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια γενεῖ ἡ παντελής τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἀκαταστάσις, ἡ τίς δὲν αἰσθάνεται τὴν ἰθιὴν ἐν ταυτῇ καὶ βυζυγὴν ῥυτίκιν, τὴν προσκυνημένην εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνῳ, ὅστις δὲν ἐντερίχθη ἐξ ἀπλῶν ὄντων εἰς τὴν ἀπεκατέστησιν κρηπίδα τῶν θερησκευτικῶν διδασκαλιῶν, ἀλλ' ἀνδράθη καὶ ἐγῆρασε, παντάπασιν κυτὰς ἀγῶνιν : Τίς δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ἡ ἀποσπαστικὴ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι κατ'ἐξοχὴν ἀποσπείρασις τῆς πνευματικῆς τρέφης

τοῦ χριστιανοῦ : Πρέπει, πρέπει νὰ ὁρμώσωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν, ἤδη εἰς τὴν παιδικὴν αὐτῶν ἡλικίαν, διὰ τοῦ ἀκατακρήχτου προπηγίου τῆς ἐρεῖας κατηχήσεως, ἥτις θέλει τὰ διδάξαι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας θέλουν εἶχει ἀσφαλῆστερον γνώμονα καθ' ὅσον τὴν μετὰ ταῦτα αὐτῶν βίον. Τίς λοιπὸν δὲν θεωρεῖται τὴν πρόνοιαν τοῦ ἐκκεῖντο Γεωργίου Ῥιζάρου, ὅστις ἐξ-αυτοῦ θύσας μὲ πολλὴν στενθεράτητα τὴν δόξαν τῶν ἀρεθωμένων, μένει ἀλλοτρίως εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἀρετῆς, χωρὶς νὰ κίνη ῥητὴ εἰς τὰ δεξιότητάς εἰς τὴν ἀρετήν, ὅπου χορεύουσιν ἀτάκτως τὰ ἀνθρώπινα πλάη, ὡς εἶπον ἡ σφῆς Κορναῖς : Ἀπὸ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀπολύσθη Κλήρος, πᾶσαν τὴν ῥησιν καὶ σφῆς ἐντελέστατα διδιδυγμένον, καὶ τὰς ἐξωτερικὰς παιδείας, ὅσον ἀνάγκη, ἐγκατέστη, πρὶς γενναίαν μάστιγα ἀντάρσιν ρυθμῶν τῶν καὶ δικαιοσύνης, τῶν ἀπὸ ταύτης ἄρθεν ἐκκινεῖσθαι τὴν βίαν αὐτῶν κατὰ τῆς θερησείας, οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀρεθιότης, ὅτι θέλει ἀναθῇ νὰ καταδείξῃ ἀρεθιστάτα τὴν ὁποίαν ἔσθωεν ἀρεθιστὰ πνευματικὴ δόξαν ἐπὶ τῆς φυχῇ τῶν ῥησιν.

Ἡ παντοφύλαξ ἀνείλεν, τὴν ὁποίαν ἀπέφερον εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡ διεργασία, ἐκείνηται μὲ τὴν ἀμύθητον, συνεπείρα καὶ τὴν ἑλλείψιν τῶν διδασκαλιῶν τοῦ θεοῦ λόγου ῥητὴς ἐρχόμενοι ὅλοι τῶν τοῦτο ἰδοὺ καὶ ἐκεῖ ὡς σπυθῆσαι ἐν τῷ σάτειν πᾶσι ἡδύμενοι αἱ ἑλλείψεις οὐκ νὰ διελύσωνται τὴν περὶ αὐτοῦ, τὸ ὅποιον περιελάμβανται τὴν ἐκπαίδεισιν ἡμῶν καὶ ἀρεθισμῶν μέρη καὶ αὐτοῦ τοῦ θερησεατεῖον. Τὸν σήμερον, ὅτι ἡ ὁποία ῥητὴν τοῦ Θεοῦ ἀνέτρεψεν τὸν ἑθὺν τῆς ἀνείλεται, ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀπνέιται ἐν ἐνοχέσθῃ καὶ ῥητῇ τοῦ Εὐαγγελίου ἔξω νὰ ἀνέστανται τοῖς λόγῳ αὐτοῖς τοῖς Κληρὸν ἡμῶν. Ἡμεῖς εἶναι τὸ ῥητὸν τοῦ Κλήρου. Διὰ τούτου ἐστὶν ἡμεῖς ἔχοντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ὅποιο ἀπὸ ἀνείλεται τῆς ἐκπαίδεισιν, ἔργον τὴν προσηκουμένη ἀνωτέστην ἑθὺν πρὶς τὴν ἀρεθισμῶν τῆς ἐκπαίδεισιν αὐτοῦ ἀρεθισμῶν ἡ ἀνείλεται ὁποῖα τὴν ἐκπαίδεισιν αὐτοῦ, ἡ ῥητὴν τῆς ἐκπαίδεισιν αὐτοῦ ἀνείλεται μὲ ῥητὴν, ὅτι ἀνείλεται ἐκπαίδεισιν τὴν ἐκπαίδεισιν Πατρίδα, καὶ ῥητὴν τὴν ἑθὺν αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἀρεθισμῶν αὐτοῦ. Διὰ τούτου ἐκπαίδεισιν αὐτοῦ ἑθὺν ἡ ῥητὴν τῶν :

Τὸ ἐκπαίδεισιν αὐτοῦ ἡ διδασκαλίᾳ τοῦ θεοῦ λόγου εἶναι ἀ-

παχίτητος: τίς δὲν βλέπει πρὸς πόκα θορία παλαιοῦν βουί καὶ μικρὴν ἐξέλιθσιν ἐν τοῦ σωτηρίου τῆς κατὰ Χριστὸν ἀγάπης φραγμῶ: Τούτων κυριεύει τὸ ἔργον μένος, καὶ τὸν μασιέζει καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα τῆς νοσητικῆς καὶ τῆς φαιδρικῆς ὁ δόλιμος· ἄλλοι κατεπεμμέναι τὸ τίμας τῆς ὑπερηφανίας· ἰδὲ ἐκεῖ ἄλλοι θερίον δυσταίει, τὴν φιλαργίαν· πῶς δεσμεύει χεῖρας καὶ πόδας τοῖς ἐπαυλοῖς τῆς, ὥστε νὰ μένωσιν ἀνυπερβλῆς εἰς τὰς τοῦ πλησίον ἀνάγκας: ὁ ἀγαθὸς καθέστης καὶ ὁ φρόνιμος νύκτας τενοῦνται τῇ σφινκί καὶ προσβάλλουσι τὰς ἀνάγκας πρὶν ὑπερηφανῆ ἢ τραυματῆ: ἐξ ημετέρων μιστῶν νὰ πλάσωμεν ἐγκαίρως τὴν καρδίαν μας κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Ὑψίστου, εὐλογοῦντες τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, ὅστις πρῶτος ἐδούνατος τὸ πολλοῦ λόγον ἔχον αὐτὸ κατὰστροφικὰ τὴν Ἱερουδακατήν.

Εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι ὁ Γεώργιος Ὑψίστος ἐξέργησε τὴν περὶ συστάσεως ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἀποφασίαν εἰς τὴν πρώτην διαθήκην του, τὴν κατὰ τὸ 1833 γενομένην. Ἀλλὰ διὰ πᾶσαν λόγον συνέταξε δευτέραν, τὴν προκειμένην: Ἰδοὺ ὁ λόγος.

Εὐμελὲς ποτε εἰς τὸ Ἡρωδοταίων Ἀθηνῶν, ἦσαν οἱ τὴν ὑπογεγραμμένην γνωμοδοτοῦντα ἀπὸ τοῦ βόλεως τῆς εὐκαταστάσεως ὄντας, οἱ διαθήκας τῆς, περὶ ἧς ἐπαράκουτο, ἦτοι ἄνωγας, ὡς μὴ περιέμιντο ἐγκατάστατον κληρονομίον. Ἀνεχώρησε τετρακκοῦς, καὶ μετὰ δύο ὥρας μὴ προσεκάλεσαν εἰς τὴν οἰκίαν του, μετὰ πῦλιν: διὰ περιεργίαν ἐξήκουσε νὰ τῷ ἐξηγήσῃ ἐν πλάτει, πῶς εἴησαν δυνατὸν νὰ ἀνωρθῇ διαθήκας τῆς διὰ τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι δὲν περιερίεμτο ἐγκατάστατον κληρονομίον. Ἀρῶν τὸ ἐξήγησα τοῖς λόγους, ὁ ἄνθρωπος ἔμεινε ἀμετακίνητος, πλὴν συνηρημένος μὴ προσεκάλεσε διὰ νὰ ὑπάγω καὶ τὴν ἐπὶ κούρην, ὅν ἐβλήθησαν ἐπὶ τοῦ ἴδιου ἀντικειμένου· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δευτέραν τούτων συνεντεύξιν ἐστῆναι ἄδυνατον νὰ μετακινήσῃ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐγκατάστασις κληρονομίον. Τίτων τὴν ἐπὶ βόλιν ἡ ἐγκατάστασις αὐτῆς, ῥιζοῦνται μάλιστα ὁ κληρονομίον περὶ τὴν ἀποφασίαν (κατὰ τὴν ἐκφράσιν του)! Τίλος πάντων τῶ εἶπον, ὅτι, ὅν ἡ ἐρωτησὶς του ἄρα καὶ τὴν διαθήκην του, εἶναι καλὴν νὰ ὑπομώρῃ, καὶ ὅτι, ὅν αὐτὸν λόγον μου δὲν τὴν πείθωσι, ὄντα καὶ συμβουλευτὴ τοῖς κηρύξιν Χρ. Κλωνάρην, Διμ. Σούτσην, Γ. Βέλλιον κλπ.— Συνεκλήθησαν τοῖ ὄντι, κατὰ τὴν ἐστέρην, οἱ κύριοι οὗτοι, πλὴν ὁ Κλωνάρης, τὴν ὅπου

ὑπερτάκω, ἐξέφρασε, παρασημασμένη ἀπὸ τὴν γαλλικὴν νομολογίαν, ἰδεῖν ὅπως ἀντικειμένη ἐστίνας, τὴν ὅπου καὶ παραδέχθησαν οἱ ἄλλοι συμβουλοῖ. Τὸ συμβούλιον διαλύθη, ὁ Ὑψίστος ὅμως δὲν ἐκώματο, δὲν ἠπάχηζε. Μὰ προσεκάλεσε καὶ πάλιν, καὶ τίλος ἐνέδωκεν εἰς τὴν γνώμην μου.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τούτης ἀπεφάσισεν νὰ συντάξῃ νέαν διαθήκην, πιστεύει ὅτι ἡ πρώτη ἤθελε κατηρῆθαι ὅμως διὰ τὴν ἄλλωθεν ἐγκαταστάσεως κληρονομίον, καὶ μὴ προσεκάλεσε νὰ ἀνελθῇ ἐπὶ τὸν θένον αὐτὴν ἄνθρωπον διουσί, ὅστις δὲν ἦεν εὐκαλὸν νὰ πείσῃ ἀνθρώπων γενηκαίτων καὶ γαλλοφύλων νὰ παραδεχθῇ τὰς περὶ τῆς μεταγραφῆσεως τῆς πρώτης διαθήκας τῶν ἰδίων μου κρίσεις ὡς πρὸς τὴν δικαιοσύνην μέρους αὐτῆς. Εἰς τὴν πρώτην διαθήκην δὲν ὑπῆρχεν εἰρή ὁ σπῆρας τῆς συστάσεως ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς σφινκίς ἐκπερισσώμενος, ἀλλ' εἰς τὴν νεωτέραν ἐπείρετο νὰ καθῆθαι πρῶτος περὶ ἴσων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα εὐνοῦνται ἐν αὐτῇ, καὶ ἴδιος περὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς περὶ αὐτῆς, τὴν ὅπου (δικαιοσύνη) διὰ τῆς πρώτης διαθήκας ἀνέθετο, ἐν μέρει, εἰς τὴν ἀντικειμένην ἔργον! Καὶ ἐξ ἐκπερισσώμενος, εἰ περὶ τῆς γενηκαίτων διαμερίσεως δικαιοσύνης τῆς προκειμένης διαθήκας, ἡ ἀντίθεσις τῶν ἔργων τῶν ἐκτελεσθέντων, ἡ ἐπιτήρησις, τὴν ὅπου ἡ διαθήκας ἐπιτάττει (ἔργ. 131, 136), καὶ ἡ ἐπιτήρησις ἀλλοτῇ τῶν προσώπων, εἰς τὸ ὅπου ἡ δικαιοσύνη αὐτῇ ἀντιπῆλ, ὡς μόνον ἔωσαν καὶ ἐξισορροῦνται πληρόστατα τὴν ἀντικειμένην Ὑψίστου περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῆς κατὰ ἐπείρεται. Καὶ ἐν τούτοις ἐπαρῆθησαν διὰ τὴν κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν: 82, 131 ἄρτων, ἐδωκεντοῦσαν δὲν τὴν ἀντικειμένην τοῦ ἀποστατήματος καὶ τὸν ἐν αὐτῇ νεοὶ περὶ τῶν 70 γλ. ἄρτων, ἐδωκεντοῦσαν δὲν τὴν ἀντικειμένην τῆς Σχολῆς, μέχρι τέλους τοῦ 1851, ἄρτων, 3, 1851 ἐδωκεντοῦσαν δὲν τὴν αὐτῆς καὶ ἐπὶ αὐτῆς τῆς Σχολῆς.

1. Ὑποτάκω κρίνω κρίσις μου νὰ εἶπω, ὅτι πρῶτος ἐνέφρασε τὴν περὶ τούτων ἴσων εἰς τὴν πύλιν τοῦ Γ. Ὑψίστου ὁ κληρὸς καὶ ἄρα τῶν τῶν ὁδῶν, ὁ τοῦ Ὑψίστου Πατριάρχου ὁρόντος μέρους Ὑψίστου καὶ Ὑψίστου Κωνσταντίνος ὁ Ὑψίστου.— Ὁρ ἦτον ὁ ἐξέστη ἡ γνώμη καὶ τοῦ ἐκτελέου ἐκείνῳ καὶ σφραγίσαντο ἀποφασίαν Νομῶντος Ὑψίστου, ὅστις ὡς μόνον τὴν ἴσων ἐκείνῳ δόκω, ἀλλὰ καὶ ὁρῶντας μεμνημένους Ὑψίστου ἐπὶ αὐτῇ, ὅν ἐλάττω μὴ ἐνεργήσαν ὁ διαθήκας.

2. Τίλος τῶν ἴσων, τὰ ὅπου ἐπείρεται ὁ ἀντικειμένης συγγενῶν τῶν τοῦ Ὑψίστου.

Ἡ Διαθήκη τοῦ Ριζάρη ἀναδείκνυσεν αὐτὸν ἐρφαίλλον τῶν ἐξέχον ἐκείνων ἀνδρῶν, οἱ ποῦτοι ὑπεστέριζαν, διὰ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν προπαιδείων, τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τῆς διαδόσεως τῶν φρίτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν δὲν ἀπεν- τῶνται ὅσοι τοιαύτης ἀρετῆς παραδείγματα. Καὶ τῶ ὄντι ποῦτοι ἄλλο ἔθνος ἔχει νὰ ἀντιπάρῃ οὐλομένην ἐρφαίλλον ἐκείνης τῆς ζωηρικῆς ἀειλήρυτης, αἱ ἀγαθολογίαι τῆς ὁποίας εἶναι τὸσον μεγάλα καὶ τὸσον πολυειδεῖς, ὥστε ἐκλείπει με ὁ γρήνις δευροῦ- μενος ! Εἰς ποῖον ἄλλο ἔθνος ἀνερπύονταν ἄνθρωποι, οἷος ὁ Βαρβάρης, ὁ Πικαρζώνας, ὁ Μακλόναν; Τίς εἰς τὴν ἱστορίαν ἀπάντησε παρα- δείγματα τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν γενναίων, ὅσοι εἶναι ἐκεῖνοι, τὰ ὅ- ποια ἀπαντῶμεν εἰς τὴν προκατεμένη διαθήκην, ὡς καὶ εἰς τὴν τε- λευταίαν ἐκείνην τοῦ Νικολάου Σκουρφῆρα :

Ὁ καιρὸς τοῦ ζυγοῦ καὶ τῆς δουλείας ὑπεχώρησεν εἰς ἡμέρας εἰρήνης καὶ ἐλευθερίας· καὶ ἐν ἑκῇ αἱ εὐχῇ ἡμῶν δὲν ἐξελήλυ- θσαν εἰσέτι, ἡ γενεὰ ὅμως τῶν μεγάλων ἀνδρῶν δὲν ἐξέλειπε, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνακηρύσσονται τοιαῦτα, ἵνα καταστάσῃσι κρη- ποσύνην τῷ δέοντι τῆς ἐλευθερίας.

Τί βλέπετε ἐκεῖ ! τὸν ἀξιώσιμον καὶ φιλόφρονον Ἀρσάκην, ἀπα- νώνοντα ἀρετῆς ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ γυναικείου φύλου· διὰ τί : διότι αἱ μητέρες κυρίως δύνανται νὰ βελτιώσῃσι τὴν ἀρε- δίαν τῶν τέκνων, καὶ νὰ ἐμψυχοῦσιν εἰς τὴν ἀπάλλιν καρδίαν των τὸ σπέρμα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμωσύνης. Μεταξὺ 69 μου- ναχῶν τῆς Γαλλίας, λέγει ὁ Μαρτίνος, τοεὶ μόνον ἡγάπησαν τὴν λαόν, καὶ οὕτω ἀντεσφάραν ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐνερgetoῦς μητέρας των. —Τί βλέπετε ἐκεῖ : Νέον τῆς Ηπειροῦ βλαστόν, τὸν Νικ. Σκουρ- νάκη, ὃς διαθήκῃ τοῦ ὁποίου συγκρατεῖ πάντα ἀνθρώπων ὅστις δεδιδομένος ὑπὸ τῆς πίστεως, εἶναι πᾶν κράτος, ἵνα ὑπάρχῃ, ὁρμῇ καὶ αὐτοῦ τῆς παρρηγορικῆς τοῦ λαοῦ δύναμεις, ἀρῆας μέγας τῆς περιουσίας του μέγας πρὸς σύστασιν πολιτευσίμου, διὰ νὰ διδά- σκωνται εἰς αὐτὸ βίαι οἱ κλάδοι τῆς βιομηχανίας¹. Εὐλογοῦμένον αὐτὸν τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων αὐτῶν εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους !

1. Μὴ ἀπὸ τῆς αἰσφύης, εἰς τὰς ὁποίας προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν πλουσίων ὁμογενῶν μας, εἶναι ἡ ἀπὸ τὴν διεθνήν τῆς Κυβερνήσεως ἀνέγερ- σις ἐξ ἐκτακτοῦ καταστήματος διὰ τοῦς καταδικαστοῦς. Τοῦτο βίαι παύει τὰ θανά τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ὄντων, διότι διὰ τῆς ἡθικῆς διπλοκαλίας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν ὑποβληθῇ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς διαφόρων ἐργασιῶν, εἰς τὰς ὁποίας

Εἰς τὸ ἡρωϊκὸν Μεσολόγγιον, τὸ ὅπου ἀκόμη ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν τέκνων τῆς Ἑπείρου, ἰδίως δὲ τοῦ Σουλίου, ἀνεγείρεται κατὰ κράτος νοσημεῖον διὰ τοὺς ἀπύρην καὶ δυστυχεῖς ἀσθενεῖς, δαπάνῃ ἄλλου Ἑπαιρώτου, τοῦ ἐνερgetoῦ Χατζῆ Κόνστα, ὁ οὗος τοῦ ὁποίου προτίθεται νὰ κόμῃ γενναίαν τιμὴν θυσίαν, ἵνα συσταθῇ ἐν Ἀθήναις κατὰ κράτος τὸ ὁργανοτροφικόν. Εὐλογοῦμένον τὸ ὄνομα τῶν σεβαστῶν αὐτῶν ἀνδρῶν. Φυχῇ ἀγαθῇ καὶ ἐνέργειᾳ ὁμοιά- ζονται μεγαλοπρεπῆ τιμὰ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἡμέρας μένου ποταμῶν, ὥστε φανίσανται ὅτι δὲν κινεῖται δι' ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ διὰ νὰ προ- βλεπῇ ἐκείνῳ ἀπὸ τῶν σφῶν, νὰ διαδοῖται εἰς τὰς περὶ αὐτῶν γῆ- ρας τὴν εὐεργετικὴν τοῦ δυνάμην, καὶ νὰ διεθύνῃ τὰ ἐπὶ τῶν ὤ- μων αὐτοῦ ἀναπαύσαντα σάφρα. Τυχὴ καὶ δόξα εἰς τὴν Ἑπείρην ! δόξα καὶ τιμὴ εἰς αὐτὴν, ἥτις γενεὴ τοιαύτη τέκνα.

Τὸ πλάσμα τοῦκα τῶν Ἰωννιδῶν τῆς Ἑλλάδος ἄγεται : Πόσοι μεθυστὴ ἐκπαυδωμένον, δαπάνῃ τῆς οὐλομένης ταύτης, δὲν εὐ- λογοῦν τὴν ὁμῆν τῆς :

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν προκαείμενον, προσθέτομεν ὅτι ὁ μακαρί- τας Γεωργίος Ριζάρης ἐρπύετο τῇ ἀληθείᾳ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς στερεώσεως τοῦ ἱεροδιδασκαλείου, περὶ ὃ ὁ λόγος ἐφάνηκε νὰ ἐκθίσῃ εἰς τὴν Διαθήκην του τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην, καὶ, διὰ νὰ τὴν περιστοιχίσῃ μὲ πλείονας ἐργασίας, ἀνέ- θεσε τὰ σημαντικώτατα ἀντικείμενα τοῦ ἔργου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Παιδείας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐξέχεται ἀπὸ τῆς τὴν Διαθήκην καὶ ἀπὸ τῆς εἰς τὴν τέλος τῆς παρούσης Διαθήκας δημοσιευμένην ἀναμνησίαν του (βλ. ἀνωτέρω σελ. 19 Μέρους I^ο καὶ Μέρους II^ο, Καρ. II^ο)· ἄλλως τε δὲ ἡ ἐλπίς τῶν πλόνων εὐτυχήσωντος προσώπου τῆς Πατρίδος, ὡς Ἐκτελεστοῦ τῆς Διαθήκας του, εἶναι τὸ πλε- ῖον τῶν γνησιωτάτων ἐπιπόνων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἐπύρην. Εἴθε δὲ νὰ εὐχθῇ ἡ ἐπύρη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ θεολογία, πλήρης μεγαλει- οσύνης καὶ ἀγνῶτης, καὶ τὴν ψέλλων των τοῦ Θεοῦ μυστηρίων ἀναφ- ρητικῶν ἔργων, θέλει ἀνακλᾶσαι ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ τὴν οὐ- λείαν αὐτῆς θύσαν.

πρὶν νὰ ἐκασφύσῃσι, θέλουν εἰλκεῖν πλὴν ἡρώων ἀγαθῶν ἀνθρώπων καὶ τε- λεύταις γένους, ἔργων καὶ τὰ πρῶτα βελήματα, τὰ ἀνακλᾶσαν ἔργα π. Νεωκρατικῆς εἰσαγωγῆς καὶ καταβολῆς πᾶσαν προσέβαιον, ἵνα ὑποβλή- θωσι εἰς καταδικὰς εἰς μικρὰ βιομηχανικὰ ἔργα, ἐπιείκην δὲ τὸ μέτρον αὐτὸ εἶναι ὑπολόγως ἀναγκαζόντων εἰς τὴν κοινωνίαν μας καὶ χρησιμώτατων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἤμων ἀπεδέχθη εὐμενῶς τὴν πολλοῦ λόγου ἄξιον προσφορὰν τοῦ Γ. Ριζάρη, ὡς εἰρήνηται ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης Διαθήκης δημοσιευμένου ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικοῦ καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἑπικρατείας ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ Α. Μ. τιμῶσα τὸ φιλόπαικτον τοῦ γέρουτος Ριζάρη, πῶδῃκεσι νὰ τῷ δώσῃ τὴν σπουδὴν, ὡς δηλοῦται ἐπὶ τῷ δημοσιευμένῳ εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης ἐγγράφου (ὅρα Μέρους I').

Μόλις ἐτελείωσεν ὁ φιλόδημος Ριζάρης τὴν Διαθήκην του καὶ ἰδοὺ νόσος βαρετὴ, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω (σελ. 19) κατέλαβεν αὐτήν, τὴν πρώτῃν δὲ Ἰουνίου 1841 ὁ αἰσθητὴς Ριζάρης ἀπέβησεν. Ἡ εὐδαιμονία τοῦ θανάτου τοῦ παρεπείραξεν ἄπαντας· οἱ μαθηταὶ ἤλων τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτικῶν κατεστήματων, οἱ ἐν Ἀθήναις ἡγούμενοι καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ συνέρρευσαν, ἕνα συνεισέτωσι τὴν νεκρὴν μέγρι τοῦ τέφρου. —Τὸ σῶμα τοῦ ἀνταποστάτη (ὡς ὁ ἴδιος διέταξεν ἐν τῷ ἀρθρῷ 68 τῆς Διαθήκης) εἰς τὸ παρεκλήσιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τὸ πλεῖστον τοῦ κατεστήματός εὐρισκόμενον. ἐκείθεν δὲ ἐγένετο, ἐν ἡλῇ τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων του, τὰ ὅποια κατετίθησαν εἰς τὸ μνημεῖον, ὅπου ἐπὶ τούτῳ, ἡμερομηνία πλεῖστον τοῦ ἐν τῷ κατεστήματι νεκροῦ, ἀντικεῖ τοῦ ἱεροῦ βήματος. Ἐπιγινώσκεται δὲ τὸ ἐπόμενον ἐπιγράμμα :

1. Τὸ ἐπίγραμμα αὐτὸ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸν Μάνθον Ριζάρη. Αὐτοῦ μὲν, οἱ ἐν ἔχῃ ἀρετῆς πληροφόρηται περὶ τοῦ προσφύτου ἀδελφοῦ, τοῦ Μανθῶ Ριζάρη δ' ἂν νὰ τὰς ἐκδόσεων. Τὸ βέβαιον εἶναι, οἱ αὐτοὶ ἦτο πνευματώδεστατοι, μεγαλόδοροι καὶ δραστηριώτατοι ἀπόβιας δὲ ὀλίγον πρὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1821, ἀφῆκαν ἐλθὼν τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν Γεώργιον, εἰς ὃν ὤφειτο καὶ μνητὴν ἐνεσθῆναι νὰ τὴν διαθέσῃ εἰς Κοινωνίαν κατέστηκα. Ἡ φιλικὴ ἑταιρεία ἀπαλάμει αὐτὸν εὐεργέτην τοῦ ἔθνους ("Ἐς τὸ σύγγραμμά του x. Κ. Φύ ἡμενος). Τέσων ἦσαν φιλόπατρις καὶ γενναῖοι :

(Δεξιῶθεν)

ΡΙΖΑΡΗΣ ΕΝΤΑΥΘΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙ ΠΑΡΙΑΕΙ
ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΝΗΤΩΙ ΥΠΝΟΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΝ.
ΤΟΥ ΔΗ ΕΠΙΚΡΑΙΝΩΝ ΦΡΕΣΙ ΠΙΣΤΟΤΑΤ-ΙΣΙΝ ΕΦΕΤΜΑΣ,
ΟΝ ΠΑΣΑΝΤ' ΟΛΒΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑΠ' ΕΜΠΟΡΙ-Σ-
ΤΟΥΤΩΙ ΦΥΤΑΙΗΝ ΙΔΡΥΣΑΤΩ ΜΕΛΙΕΡΗ ΩΝ
ΩΔΕ ΔΟΜΑ ΚΛΗΡΩΙ ΤΙΜΙΟΝ ΕΥΣΕΒΕΩΝ.

1843

('Αριστερῶθεν)

ΡΙΖΑΡΑΟ ΚΟΝΙΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΕΚΡΟΠΙΣ ΑΙΑ
ΩΔΕ ΚΟΜΙΣΘΕΙΣΑΝ ΣΑΡΜΑΤΙΘΕΝ ΕΧΕΙ-
ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΡΑΝΑΗΣ ΑΠΟΒΛΑΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΠΕΝ ΟΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΩΙΟΝ. ΦΕΥΓΩΝ ΔΟΥΛΟΣΥΝΗΝ ΣΤΥΓΕΡΗΝ.
ΣΑΡΜΑΤΗΣ Δ' ΕΝ ΟΡΟΙΣΙΝ ΥΠΑΡΚΤΙΟΥ ΟΛΒΟΝ ΑΚΡΑΪΦΗΝ
ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ. ΠΑΤΡΗΣ ΧΡΗΣΑΤ' ΕΠ' ΩΦΕΛΙΗΝ.

1843

Ἰδοὺ τὴν αἰσθητικὴν θυσίαν τῆς Ριζαρίου οἰκογενείας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἰδοὺ τὴν ἐνδοξὰν ἐργάναν, διὰ τὴν ὅποια τὸ ἔθνος εὐχαριστεῖται, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δύν ἀδελφῶν ἐπανακαίεται ἐν σκεπταῖς δικαίων· τὸ δὲ ἑκατέρωθεν, ἡ ἰδιαιτέρα πατρὶς των, ἐναθρύνεται διὰ τὸ κλέος τῆς ζωογονίας, καὶ ἡ Ριζαρίου οἰκογενεία, τὴν λαμπρὰν περιδείξιμα των ἡρώων εὖθε νὰ παρακληθῇ ὡς καὶ ἄλλα.

Τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θυσίας τῆς Ριζαρίου ἀδελφότητος αὐτοῦ

μῶντες οἱ ἀξιώματα Βουλευτῶν κ. κ. Α. Μάμουκας καὶ Δ. Φιλάρτος, ἐπρότειναν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀνγκυρωθῇ τὰ ὀνόματα αὐτῶν μετὰ τῶν ἱστανικῶν ἐκείνων προσώπων, τὰ ὅποια περιουσιάζει τὸ Βουλευτικὸν ἀκτῶσθαι· ἡ δὲ Βουλὴ, σταθμισάσα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ τῆς τᾶς θυσίας τῆς ἀδελφότητος ἐκείνης, παρεδέχθη πληρεστὰς τὴν πρότασιν τῶν εἰρημένων βουλευτῶν καὶ διέταξε νὰ ἐγγραφῶσι τὰ ὀνόματα Μάνθου καὶ Γεωργίου Τριζάρη εἰς τὴν κλῆρουσαν τοῦ κοινοβουλίου, ὡς ὀνόματα μεγάλων τῆς Πατρίδος εὐεργετῶν.

Τὴν 9 Μαρτίου 1853, ἐν Ἀθήναις.

Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ¹

1. Ἐπίτιμος ἐκτελεστὴς τῆς Π.Δ. διαθήκης, ὅστις τὸ πρῶτον ἐξέδωκεν αὐτὴν, προτάξας τὰς ἀνωτέρω βιογραφικὰς σημειώσεις. (Π.Δ. Διαθ. ἄρθ. 156).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Π ΔΙΑΘΗΚΗ

Η ΔΙΑΘΗΚΗ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ οἰκίᾳ μου ἐνέτει τὸ
Σωτήριον γράμμα διατάσσας τεσσάραντα (1840), τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς
Ἰαννουαρίου, ἐπὶ ὧν ἡ Παύλιος Ῥαΐδης, Γραφεὶς τῆς Νι-
σσης, γεννημένη ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀχέρην χωρίῳ τῶν Ἰωνίων, Μονα-
στερίου καλουμένη, ἔχων, ἔλπει Θεός, σὺν τῶν υἱῶν μου, ἱγ-
αίς τὰς φράσας μου καὶ ἀπάσας τὰς ἀισθήσεις μου, καὶ φυλούμεναι
μήπως συμβῇ κινδύνος θανάτου, καὶ μείνῃ ἀδιάτακτος ἡ τοῦ ἰδίου μου
περυσσὶς, καὶ ἡ τοῦ μακαρίτου ἀγαπητοῦ μου, Μάνθου Ῥαΐδης,
ἣτις ἐγένετο καὶ αὐτῇ ἰδιᾷ μου ἐκ νομίμου καὶ ἀνακτιγγήτου ἀλη-
θυνομίας, διὰ τούτου ἐκθέτω τὴν περυσσὴν μου, ἐσφαλτὴν θέλωσαν,
γνωστὴν καὶ δικήν μου, διαθέτω πᾶν ὅ,τι μοι ἐγράψαν ἡ ἕκαστος τοῦ
Παντοδυνάμου Θεοῦ εὐσεβήσας εἰς τὴνδε τὴν περυσσὴν βίβλιν
διὰ τῶν ἰδίων ἡρώων κίβων καὶ ἰδρυτῶν. Δέωμαι οὖν τῆς θείας
αὐτοῦ ἀγαθότητος ἵνα μοι ἐμπνεύσῃ διατάξαι αὐτὰ κατὰ τὴν ἔξω
αὐτοῦ θέλημα πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, καὶ τῆς
τοῦ μακαρίτου ἀγαπητοῦ μου.

Ἰδὼς δὲ συνεισπικνῶς ἡ κατὰ τὴν ἐκείνου καὶ αὐτῆς
περυσσὶς μου, ὅσων μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἔγω ὡς ἀνακατα-
στῶ καὶ ἀνακατασκευάσω αὐτὴν μου.

1. Ἐπὶ γράμματι (μπιλᾶτ) τῆς ἐν Πετροῦπολιν Βασιλείας
κρατῆζης τῆς ἐπὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν ἐργασιῶν (ποτακτικῶν
παραγγέλων), ἐξ αὐτῶν τῶ πάντε, γεγραμμένη τῇ ἐβδόμῃ Σεπτεμ-
βρίου 1817 ἐπ' ὀνόματι τοῦ μακαρίτου ἀγαπητοῦ μου Μάνθου
Ῥαΐδης, Ῥαΐδης, ἡπ' ἀριθ. 860-861-862-863, καὶ 864 καὶ ἑξ
ἐλακ 12,000 τὸ καλὸν, ἐλακ δὲ ἡμῶν ρούβλια 60,000, καὶ τὰ ἑλλὰ
γεγραμμένα ἐπ' ὀνόματί μου τῇ 5 Ἰουνίου 1824 ἡπὸ τοῦ ἀριθ.
9,442 καὶ 9,443 καὶ ρούβλια 30,000 τὸ καλὸν, καὶ τὰ δύν διὰ
ρούβλια 60,000 ἐλακ δὲ αὐτῶν τῶν γραμματικῶν τὴν πρὸς ἀνα-

13. Εἰσὶν πάντα ἐλαυδένδρα καὶ ἓνα περιβόλον μετὰ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ κείνου εἰς Μπαρζάμ, καὶ γειτονέουν μετὰ τὸ βεῖμα, μετὰ τὸν Καρπέν, μετὰ τὸν Τσακλίδην, μετὰ τὸν Καλοζέρην, μετὰ τὸν Χαράκην καὶ μετὰ τὸν ὄφιν.

14. Πεντάκοντα πάντα ἐλαυδένδρα, ὀνομαζόμενα τοῦ Μερζάρη, καὶ κείνα εἰς τὸ Λογθίτην. Γειτονέουν ἀπὸ τοῦ ἐν μέρῳ μετὰ τὸν Ἄλσιον Καλοζέρην, ἀπὸ τοῦ ἔλλο μετὰ τὸν Χαροῦλδην, ἀπὸ τὰ τρία μετὰ μετὰ τὸν Λογθίτην.

15. Δεκαπέντε ἐλαυδένδρα εἰς τὸ Μπαρζάμ, ἀφορισμένα ἀπὸ τὸν Ὑσάν Τσακλίδην. Γειτονέουν μετὰ τοὺς ὁσίου τοῦ Σαλίζην, μετὰ τὸν αἰών τοῦ Καρλί, μετὰ τὸν Χαράκην, μετὰ τὸν Κορτίση, καὶ μετὰ ἔλλο.

16. Πεντάκοντα ἐπὶ ἐλαυδένδρα, εὐρισκόμενα εἰς Μπαρζάμ εἰς Καλοζέρην, ὀνομαζόμενα τοῦ Μουλά Μπακί. Γειτονέουν ἀπὸ τοῦ ἐν μέρῳ μετὰ τὸν Ὑσάν Λογθίτην, ἀπὸ τοῦ ἔλλο μετὰ τὸν ὁσίου ὄφιν, ἀπὸ τὰ ἔλλα μετὰ πάλιν μετὰ τὸν Λογθίτην, ἀπὸ τοῦ ἔλλο μετὰ τὸν ὄφιν, ἀπὸ τοῦ ἔλλο μετὰ τὸν Σὲ Μουράτ Ὑρτίτην, καὶ μετὰ τὸ δένδρον τοῦ Γεωργίου Μπαρζάμ.

17. Ἐπὶ ἐλαυδένδρα, κείνα εἰς τὸ Κάτω Ἀκαρούσην πάλιν τὰς γερμὰς. Γειτονέουν μετὰ τὸν Κατὰ Σαῖον, μετὰ τὸν ἐλαυδένδρον τοῦ αἰώνου Παντζή, καὶ μετὰ τὸν Ἰσθμιακή, καὶ μετὰ τὸν Ἀρπυλὴν.

18. Δωδεκά ἐλαυδένδρα κείνα εἰς Καλοζέρην. Γειτονέουν μετὰ τὸν Καρπέν, καὶ μετὰ τὸν ἀνατολικὸν δένδρον.

19. Εἰσὶν ἐπὶ ἐλαυδένδρα, τὰ ὅσα ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη γειτονέουν μετὰ Κιζιλῶ, καὶ τὰς Ῥιζάρην, μετὰ τὸν Ἀρπυλὴν, μετὰ τὸν μακροτέρον κτλ.

20. Δεκαπέντε ἐλαυδένδρα, κείνα εἰς Καλοζέρην μέσα εἰς τὸ ἄγριον ἵππο, τετρακτύον. Γειτονέουν μετὰ τοὺς Πρεβάτκην, καὶ μετὰ τὸν Ἀρπυλὸν Τσακλίδην, μετὰ τὸν Ἀντόνιον Μπουζζόν, μετὰ τὸν Φειδωλὸν τοῦ Λαχλίκην, καὶ μετὰ τὸν Ῥιζάρην εἰς τὸ Μπαρζάμ πάλιν εἰς τὸν αἰών Πέλιου κεινόμενον ἔως ἐν γήπεδον.

21. Εἰσὶν τεσσαρὰ ἐλαυδένδρα ἀφορισμένα ἀπὸ τὸν Ἀρπυλὸν Καλοζέρην εἰς αὐτὸν 11 εὐρισκόμενα εἰς Χαλοζέρην, καὶ γειτονέουν μετὰ τὸν Τσακλίδην, μετὰ τὸν Ἀρπυλὸν Χαράκην, μετὰ τὸν Νικόλιν Λακωνοτρίδην, καὶ μετὰ τὸν Παναγιώτη Σακλιδάρην.—15 εὐρισκόμενα εἰς Καλοζέρην μετὰ τὸν βουκατάρην. Γειτονέουν μετὰ τὸν Δουκά-

σαν, μετὰ τὸν Ἀλσίον Καλοζέρην καὶ μετὰ τὸ βεῖμα. — 17 εὐρισκόμενα εἰς ἄγιον Ὑσάν, καὶ γειτονέουν μετὰ τὸν Ἀλσίον Καλοζέρην, μετὰ τὸν Λογθίτην, μετὰ τὸν Ἀρμὺτ Σπαρζόν καὶ μετὰ τὸ βεῖμα τοῦ Βαλδὲ.—27 εὐρισκόμενα εἰς Λογθίτην. Γειτονέουν βουκατάρην καὶ ἀνατολικὴν μετὰ τὸν Λογθίτην, κατὰ νότον μετὰ τὸν Γεωργίου Μπαρζάμ καὶ δυτικὴν μετὰ τὸν Ῥιζάρην.—3 εὐρισκόμενα εἰς Ἀρπυλὸν. Γειτονέουν κατὰ βορρην μετὰ τὸν Παντζήν, κατὰ ἀνατολὴν μετὰ τὸν Παπαρηγόπουλον, πρὸς δύσιν μετὰ τὸν Σινάτην, καὶ πρὸς νότον μετὰ τὸν Σλαματζήν Ντεματζήν.

22. Τεσσαράκοντα δύο ἐλαυδένδρα, ἀφορισμένα ἀπὸ τὸν Νικόλιν Κονιγούλκην, καὶ εὐρισκόμενα 31 εἰς Πισπίρη, γειτονόμενα πρὸς δύσιν μετὰ τὸν βουκατάρην, καὶ τὸν Σαράντην Μπανόνην, πρὸς βορρην μετὰ τὸν Φουλκτὸν Μεσούτην, πρὸς νότον μετὰ τὸν Λογθίτην, πρὸς ἀνατολὴν μετὰ τὸν αἰών Δαυλίαν.—6 εἰς παλαιόσπατον, γειτονόμενα ἀπὸ τὰ τρία μέρη μετὰ τὸν Λογθίτην, ἀπὸ τοῦ ἔλλο μετὰ τὸν Ἀρπυλὸν.—5 εἰς τὸ Λογθίτην. Γειτονέουν μετὰ τὸν περιβόλον τοῦ Σαλίζην, μετὰ τὸν ἀνέμιν τοῦ Φενερί, καὶ μετὰ τὸν Ἀρπυλὸν εἰς δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν χωρίῳ συνορεύει μετὰ τὸν Λογθίτην καὶ μετὰ τὸν Ἀρπυλὸν.

23. Εἰσὶν ἑνὶ ἐλαυδένδρα, ἀφορισμένα ἀπὸ αἰωνόμορον Τριακλινῶν, εὐρισκόμενα δὲ εἰς αὐτὸν 26 εἰς τὸ γερμὸν Ἀκαρούσην εἰς βουκατάρην. Γειτονόμενα ἀνατολικὴν μετὰ τὸν Ἀρπυλὸν, δυτικὴν μετὰ τὸν Γεωργίου καὶ ὄφιν, πρὸς βορρην μετὰ τὸν Ἰβάν Ἀρμάτην, πρὸς νότον μετὰ τὸν Μίτρον Πετρίδη. — 3 εἰς Χαλοζέρην καὶ Καλοζέρην, γειτονόμενα πρὸς ἀνατολὴν μετὰ τὸν Βανθόλην, πρὸς δύσιν μετὰ τὸν Βεζήρ Τζοχατάρην, πρὸς βορρην μετὰ τὸν Χαράκην.

24. Ἐπὶ ἐλαυδένδρα ἀφορισμένα ἀπὸ Ντίκα εἰς ἑσὸν τινὲς τοῦ Μπαρζάμ. Ἀπὸ γειτονέουν ἀπὸ τοῦ ἐν μέρῳ μετὰ τὸν Ὑσάν Βαχόν, ἀπὸ τοῦ ἔλλο μετὰ Ῥιζάρην, καὶ ἀπὸ τὰ ἔλλα δύο μέρη μετὰ τὸν Ἀλσίον Καλοζέρην.

Περὶ αὐτὸν τῶν πεντακτίων δέκα ἐπὶ ἐλαυδένδρων (περὶ δὲν ἔστιν λόγος εἰς τὸ ἀνωτέρω κεφάλαιον 9 ὡς 24), διακαταβάνουσι τὰ διάφορα δικαιοφροσῶν, καὶ τὰ ὅσα εὐρισκόμενα παρ' ἐμὲ αὐτῶ.

Ἀμυλία.

24. Πέντε στρίμματα ἀμυλίου, ἀφορισθέντα ἀπὸ τὸν Χουσεϊνγκ Ῥαγκαζέ, ὀνομαζόμενα τοῦ Μουλά Μπακί.

25. 1^η, στήριγμα χαλκίον, ἀγορασθέντος ἀπὸ τὸν Νικόλιν Βαλ'ν.
 26. Δύ 1^η στήριγμα 287 βήματα χαλκίον, ἀγορασθέντος ἀπὸ Πιρτζάκην.
 27. Δύ στήριγμα χαλκίον, ἀγορασθέντος ἀπὸ Γ. καὶ Γρηγόριον Φιλοθῶν Λαχρίαν.
 28. Στήριγμα τρία καὶ ἑν τέταρτον 26 βήματα χαλκίον, ἀγορασθέντος ἀπὸ Λευτερά Κοτζιά.
 29. Στήριγμα δύο χαλκίον, ἀγορασθέντος ἀπὸ Λευτερά Λάκων Πόδου παλαιόχαλκον.
 30. Δύ στήριγμα χαλκίον, πλησίον τοῦ λαχανοκόπου.
 31. Τέσσαρ στήριγμα χαλκίον πρὸς τὰ χαλκίον τοῦ Μουλά Μπαζή.

Οἰκοπέδα. - Οἰκίαι. - Περιβόλια κλπ.

32. Ἐν οἰκοπέδον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν κύριον Α. Κορπατῆν ὑπὸ τὸν ἀριθ. 4. Περιέχοντι δὲ ἐν αὐτῷ δύο οἰκοδομαὶ καὶ κήπος.
 33. Ἐν ὅρμον οἰκοπέδον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Σπαρβῶνα Χαλκουδύνην ὑπὸ τὸν ἀριθ. 3. Περιέχοντι δὲ ἐν αὐτῷ δύο οἰκοδομαὶ καὶ κήποι.
 34. Ἐν οἰκοπέδον εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ἑρμού, ἀγορασθὲν εἰς δημοπρασίαν ἀπὸ τὴν μόνην τῶν Ἀσωμάτων (ἐπ' αὐτοῦ μελετῶ ἔδει νὰ οἰκοδομηθῶ).
 35. Ἐνα οἶκον, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Λουκᾶν Πόρρον ὑπ' ἀριθ. 63. Εἰστίσται εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ἑρμού.
 36. Ἐνα οἶκον, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Γεώργιον Λύτζικα μὲ τὸν κήπον του.
 37. Ἐν περιβόλιον, ἀγορασθὲν εἰς δημοπρασίαν ἀπὸ τὴν μόνην τῶν Ἀσωμάτων Πατρίαν εἰς τὸν ὅρμον τῶν Ἀμπελοκόπων (ἐπ' αὐτοῦ ἀνέστηκ' ἔδει καὶ οἰκοδομηθῶν).
 38. Δύ μηχανεῖς, κείμενα εἰς Παιραιά, καὶ ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Δῆμον Παπα Μίχη, ὑπ' ἀριθ. 335 καὶ 336, κατὰ τὴν πλεονεξίαν τῆς ἀγορᾶς.
 39. Ἐν ἐν Παιραιά μηχανεῖς, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν γέρον Εὐθυμίου Ἀνταγνώστου Κουτλίου.
 40. Δύ ἐν Παιραιά μηχανεῖς, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Δημήτριον Βασιλῆν.

41. Τέσσαρ ἐν Παιραιά μηχανεῖς, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Παπαγγέλιον κτλ. ὑπ' ἀριθ. 115-116.
 42. Ἐνα ἐν Παιραιά ῥοδρον ἐν τῇ ὁδῷ Ὁθωνος ὑπ' ἀριθ. 177, ἀγορασμένον ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Νικολάου Λαμπιανότα.
 43. Ἐνα ἐν Παιραιά οἶκον ἐν τῇ ὁδῷ Ὁθωνος ὑπὸ τὸν ἀριθ. 178· πωλητὴς αὐτοῦ εἶναι ὁ Δῆμος Ἀντωνίου.
 44. Ἐνα οἶκον ἐν Παιραιά, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Βασίλειον Δούκαν. Κεῖται εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ὁθωνος καὶ Ἀδριανῶς ὑπ' ἀριθ. 20.
 45. Ἐν ἐν Παιραιά οἰκοπέδον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Φώτιον Ταφάκην. Κεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Ἀδριανῶς, καὶ φανερώθη ἐπ' αὐτοῦ οἶκος. Περὶ αὐτοῦ διαλαμβάνεται τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1756 περιγραφηθῆναι ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας.
 46. Ἐν εἰς Παιραιά μηχανεῖς, ἀγορασθὲν ἀπὸ τοῦ Τωμασκὸν Πριτανότσαν καὶ Ἀντωνίου Παπακωνσταντῆαν. Αὐτὸ εἰστίσται εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ἀδριανῶς ὑπ' ἀριθ. 305.
 47. Ἐν οἰκοπέδον ἐν Παιραιά εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν αὐτῆς, παραίμενον ἐκ πύργου 500, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Νικόλιν.
 Περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν τῶν κτημάτων διαλαμβάνεται ἐν ἐκτῇ τῇ κατόπτι μὲν καὶ διακρίναται μὲν.
 48. Δύορα βιβλία, τῶν ὁποίων ὁ κατόλογος κεῖται εἰς τὴν ἑγγραφὴν μου.
 49. Δύορα ἑλλὰς κινετὰ πρῶτα, τὰ ὅποια θέλον ἐμμεθὲ μετὰ τὴν ἀποδιδόν μου, καθὼς καὶ ὅτι ἑλλὰς ἀποδεδίχθαι ἐκ τῶν καταστήσεων καὶ ἑγγραφῶν μου ὡς ἀναλὼν μου· περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου κείμενων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἀριθ. 62.
 50. Περὶ τῆς περιουσίαν μου λοιπὴν ταύτης, κινετῆς τε καὶ κινητοῦ, οἴλου καὶ διακρίτω ἐλευθέρως καὶ ἀπαρακρίτως νὰ ἐνεργηθῇσι τὰ ἀκούοντα, μενοῦνται ἀναγύρον καὶ κἀκέρου τῆς ἑλλας μου διαθήκης, τὸν ὅποιον συνέταξεν ὁ Ὁδισσεὺς τὴν πρῶταν Φεβρουαρίου 1833.
 Ἦστω μοι κληρονόμος ὁ Νικόλαος Θεοφάνης, διακρίνων κατὰ τὴν παρὸν ἐν Ἀθήναις ὡς Γραμματεὺς παρὰ ταῖς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀφῶν δὲ εἰς αὐτὸν διὰ μίαν μόνην φορὰν δεχθ. ἑακτόν. Ἐάν ὁ κληρονόμος μου οὕτως πρακτοῦσθαι, ἢ δὲν κληρονόμος ἐν ἐκκαθάρσει ἄλλων κτίων, οἴλω ὥστε ἡ ἀρεθίστα αὐτῷ ποσότης νὰ λαβῇ παρὰ τοῦ Χριστιανοῦ Κλονάκη κατοικούντος ἐν Ἀθήναις,

τὴν ἑαυτοῦ διοίκησιν κληρονομίαν μου, ἂν συμβῇ κώλυμα τι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ εὐφρανένου Νικολάου Θεοφάνη.

52. Ἀρίω εἰς τὰ εἰς τὴν πατρίδα μου Μονοδένδριον δύο Μοναστήρια, τὸ τοῦ Περικλέους Πλάκα καὶ τὰς Ἀγίας Παρασκευαίς, καθεύκει καὶ εἰς τὰς ἐκεῖ τρεῖς ἐκκλησίας τῶν τριῶν Μαρχαλάδων, διὰ μίαν καὶ μόνον ὁρὴν, ἀνὰ ἑκατὸν εἰς ἑκατὸν κῦβαν τῶν καβῶν, ἡτοι τὸ ὅλον ἑκατὸς πεντακκοσίας. Παρεκκλήδι δὲ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν τῶν καβῶν νὰ ἀπεργάζωνται εἰς τὸ διπτοῦμα τῶν αὐτῶν Μοναστηρίων καὶ Ἐκκλησιῶν τὸ ὅλον τε ἡμῶν Μάνθου καὶ Γεωργίου Ριζάρειων, διὰ νὰ ἀποφασίζονται πάντοτε μετὰ τῶν γυναικῶν ἡμῶν.

Παρεκκλήδι δὲ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου διαθήκης νὰ ἐκπαιδεύωνται αὐτοὶ, ὡς διατάζει, ὁρροτίζοντας ὥστε νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τὴν εὐφρανέναν εἰς τὸ διπτοῦμα ἐγγραφεῖν τῶν ὀνομάτων ἡμῶν Μάνθου καὶ Γεωργίου Ριζάρειων.

53. Ἀρίω εἰς τὴν ἐξάδελφον μου Βασιλικὴν, σὺζυγον Ἀναστασίαν Κόνικα, μίαν καὶ μόνον ὁρὴν δραχμῆς πεντακκοσίας, τὰς ὁποίας θέλω νὰ λάβωσι τὸ ὅλον τέσσας, δὲ αὐτὴν ἀποδοῦναι ἢ ἀποδοῦναι αὐτὴν θέλει ὁδὴ ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου ταύτης.

54. Ἀρίω διὰ μίαν καὶ μόνον ὁρὴν εἰς τὰς θυγατέρας τῆς πατρὸς ἡμετέρας μου Λέωνος, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἀσημέν καὶ τὴν Βασιλικὴν, καὶ τρίτην, ἔπου εὐφρανέναν εἰς τὴν ὁρὴν Τζεβερί (τὸ ὄνομα τῆς δὲν τὴν ἐνθαρμύζει), καὶ Μιχαὴλ Γεωργίου αὐτάδελφον τῶν ἀνὰ δραχμῆς ἑκατὸν εἰς ἑκατὸν, τὸ ὅλον τετρακκοσίας, τὰς ὁποίας θέλουν λάβει ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου μετὰ τὴν ἀποθνήσκον μου, ἂν δὲ ἀποθνήσκωσι δύνανται νὰ τὰς λάβωσι οἱ κληρονόμοι τῶν.

55. Ἀρίω διὰ μίαν καὶ μόνον ὁρὴν εἰς τὴν Ἀγγελικὴν, Καλοῦστο, Σάκον, θυγατέρα τῆς Οἰκονόμου (ἢ τελευτήσῃ Σάκον εἶνε σὺζυγον τοῦ Κωνσταντίνου Φακιδῆ), ἀνὰ δραχμ. ἑκατὸν εἰς ἑκατὸν, τὸ ὅλον δραχμ. τετρακκοσίας, τὰς ὁποίας θέλουν λάβει μετὰ τὴν ἀποθνήσκον μου. Εἰς αὐτὰς ἔακα ἐπὶ ζῶν καὶ ἄλλας εὐεργεσίας ἂν αὐταὶ ἀποφασίζονται, δύνανται νὰ τὰς λάβωσι οἱ κληρονόμοι τῶν.

56. Ἀρίω διὰ μίαν καὶ μόνον ὁρὴν δραχμῆς 100 (ἐκατὸν) εἰς τὴν εἰς τὴν ὁρὴν Σωποστίνου εὐφρανέναν Ἀγγελικὴν ἐξάδελφον μου θέλει τὰς λάβει μετὰ τὴν ἀποθνήσκον μου ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου. Ἀρίω προσεῖς εἰς μίαν ἄλλην ἀδελφὴν τῆς Ἀγγελικῆς εὐφρανέναν εἰς ὁρὴν Τζεβερί, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν

ἐνθαρμύζει, δραχμ. ἑκατὸν, τὰς ὁποίας θέλει λάβει μετὰ τὴν ἀποθνήσκον μου ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου, εἰς ἑκατέρωθεν αὐτὰς ζῶν ἐπὶ ἔακα καὶ ἄλλας εὐεργεσίας ἂν αὐταὶ ἀποφασίζονται, δύνανται νὰ τὰς λάβωσι οἱ κληρονόμοι τῶν.

57. Ἀρίω διὰ μίαν καὶ μόνον ὁρὴν εἰς τὸ τέκνον τῆς ἀποθνήσκουσας πρώτης ἐξάδελφας μου Ζωΐτας Ντακρομάντζα, δραχμ. μίας δικασιῆς, τὰς ὁποίας θέλω νὰ ἀποδοῦναι μετὰ τὴν ἀποθνήσκον μου, λαμβάνοντα αὐτὰς ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου, ἂν ἀποφασίζονται, θέλουν τὰς λάβει οἱ κληρονόμοι τῶν.

58. Ὅσοι συγγενεῖς ἀποδείξουν, ὅτι εἶνε δεύτεροι ἐξάδελφοι ἢ δευτέραι ἐξάδελφαι, θέλουν λάβει ἑκατὸν δραχμῆς ἑκατὸς διὰ μίαν καὶ μόνον ὁρὴν. Ἄν δὲ παρουσιασθῶσι πλέον τῶν ἐξ αὐτῶν συγγενῶν, θέλω ὥστε πάντες μόνον νὰ λάβωσι, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν πρέπει νὰ λάβωσι τὸ παρμερικόν, ὅσῳ δὲν ἐνθαρμύζει τὰ ὀνομάτῃ τῶν.

59. Ἀρίω καὶ θέλω νὰ δοθῶσι εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐπαρὴν τῆς ἀποθνήσκουσας μου ὑπάρχοντες δραχμῆς ἑκατὸν εἰς ἑκατὸν.

60. Ὑποεὶδῇ εἰς τοὺς ἄλλους ὑπάρχοντες τυχὸν συγγενεῖς ἔακα ζῶν ἐπὶ διάφορα εὐεργετήματα, ἀποκαλῶσι αὐτοὺς πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως, καὶ θέλω νὰ μὴ λάβωσι οὐδὲ ὀβολόν.

Τὰ εὐφρανέναν εἰς τὴν ἀρὴν 52 εἰς 59 ἀποδοτέοντα θέλουν ὁδὴ εἰς τοὺς ὀνομασθέντας συγγενεῖς μου, ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, διὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς παρούσης διαθήκης μου, οἱ ὅποιοι ἐκτελεσταὶ ὀφείλουν νὰ ζητήσιν ἀπὸ τοὺς ὀνομασθέντας συγγενεῖς μου, ἀποδοτικῶν τοῦ προσταμένου τῆς πατρίδος τῶν, βεβαιώνον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸν πρὶς ἐμὲ βολὴν τῆς συγγενείας τῶν αὐτῶν δὲ τὸ ἀποδοτικῶν νὰ ἦται προσεπιβεβαιωμένον ἀπὸ τὴν ἐκείσε Ἀγγελικῇ. Τὸ ἀποδοτικῶν αὐτὸ δύνανται νὰ διευθύνωσι εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου καὶ διὰ πληρεξουσίαν τῶν τακτικῶς ἀνεγνωρισμένων ἐν ἐμὲ λόγῳ ἀπουσίας εἰς τὴν ὁρὴν καὶ καὶ ἀρετὴν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης μου νὰ δώσωσι τὰ ἀρεθέντα κληροδοτήματα, ὅταν βεβαιωθῶσι προσκλήτως περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὀνομασθέντων εἰς αὐτὰ πρόσωπον.

61. Θέλω καὶ διατάττω, ὥστε οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου διαθήκης νὰ δώσωσι κατ' ἑτος εἰς τοὺς ἐφίλους (ἢ τοὺς διὰ τακτικῶς πληρεξουσίαν ἀντιπροσωπεύοντας τοὺς ἐφίλους) τῆς ἐν τῇ πατρίδι μου Μονοδενδρίου σχολῆς δραχμῆς δύο χιλιάδας, ἑπὶ δραχμ. 2,000,

διὰ τὴν χρησιμοποίησιν πρὸς διατήρησιν καὶ κωδίκων τῆς σχολῆς ὡς κα-
τατάσσεται τῇ σχολῇ κατὰ προτάσεις, ὡς ἐστὶν, τὴν ἐν Μοναχίδι
ἐκείνῳ καιρῷ καὶ ἡ ἐποικιστοσύνη καὶ ἐξέλιξις αὐτοῦ, μεταρρυθ-
μίσθη ἐπὶ τῇ καταλλήλῳ ἐπίσει ὡς ἐστὶν ἐπιστολὴν τὴν σχολῇ
ταύτην μετὰ διάφορα θέματα, τὰ ὅποια κατὰ κεφαλαία ἀπερίστανται, καὶ
μετὰ πέντε ἐργαστήρια καὶ ὑπόμνημα ἐμφανισθέν ἐν Ἰσπανίᾳ, κατὰ τὴν
τελευτήν τετὶ διακυβερνήσας αὐτὴν εἰς τοὺς ἐφόρους τῆς, περὶ τῶν ἑλ-
λῶν, σχολῆς, θέλω διὰ καὶ διατάξω, ὥστε αὐτὴ ἐκτελεσθῇ τῆς πα-
ρόντος διατάξεως καὶ νὰ χορηγῇται κατ' ἑαυτὴν τὴν εἰρημένην εἰς τὸ κε-
φάλαιον αὐτοῦ ποσότητα, ἀπὸς προσηγορευμένην λάβωσι τακτικὴν αὐτὴν
μετὰ ἀποδεικτικὰν συνομιλιάν τὴν λογαρχαμὸν τῆς γνησιότητος καὶ
διὰ γνησιότητος ἔχειται, καὶ τὸν ἐργαστηρίων ἔνδον πρέπει διὰ νὰ δι-
σπορῇ ὅστε ὁλοθὺν τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἀν δὲν λάβωσιν αὐτὴν τὸν λο-
γαρχαμὸν. Ἀν δὲ καὶ τὸν ἰσολογαμὸν τοῦτον ἀρκῇ περισσοτέρῳ, τὸ
θέλω νὰ χρηρξέται ἡ τῆς τοῦ ἐπόμενου ἔτους ἐπιτηρησιότητος, τοῦτέστι
τοῦτο σῶμα, ὅσα ἐπιτελέσται τὸν προσηγορευμένον, καὶ ὅπως ἐρεθίσ-
ται. Τὸν ἰσολογαμὸν αὐτὸν θέλω υποβάλλει αὐτὴ ἐκτελεσθῇ τῆς παρόντος
διατάξεως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν, περὶ ἧς γίνεται λόγος εἰς τὸ κεφάλαιον 192
τῆς παρόντος, περιεμμένην τακτικὴν ἔχειται ἀποδεικτικὰ διὰ εἰς τὴν
ὀρίσιν τὸν ἔρπον τῆς σχολῆς τοῦ Μοναχίδιου νὰ στείλωσιν ἐγκυ-
κλίους τὸν ἰσολογαμὸν καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν, φέροντες ἐπισημομένην
πρὸς τὸ ἐπιστολῶν Ἑλλήνων Προέδρου τὴν ὑπογραφὴν αὐτὴν, διὰ νὰ μὴ
σφαιριάζονται ζῶντες. Περὶ τοῦ ἀνεπισημομένου αὐτοῦ ἔρποντος κατὰ τὸν
Ἀπρίλιον τοῦ 1893, εἰς τοὺς πρῶτους τοῦ γοῦρου Μοναχίδιου.

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

62. Τούτων οὕτω διακρινέντων, δηλοποιῶ, ὅτι ὁ σκοπὸς, ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀπόφασις μου εἶναι, ὅστε ἡ κοινὴ περιουσία μου, κοινὰ τὰ καὶ ἀκίνητα, νὰ χρησιμοποιῶ πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν μιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. Επομένως ὁ) πλὰ τὰ ἀκίνητα κτήματα μου, πρὶν ὧν γίνεσθαι λόγος εἰς τὰ ἄρθρα 9 εἰως 47 τῆς παρούσης διαθήκης μου, ἀνατίθω ἐντελὲς τὴν Σχολὴν ταύτην — β') πλὰ τὰ μεταβλητὰ γήματα, πρὶν ὧν διαλαμβάνονται τὰ ἄρθρα 1 εἰως 8 τῆς παρούσης μου,

ἀφαιρούνται εἰς τὴν ἰδίαν Σχολήν.—γ'). ἐκ παιδείας τῶν μαθητῶν εἰς τὸν κινήσαντα πραγματικόν, ὅσα εὐφροσύνη εἰς τὴν αἰκίαν μου μετὰ τὸν θανάτον μου, ἀφαιρούνται εἰς τὴν ἰδίαν Σχολήν.—δ'). ὅλα τὰ μαθητὰ ἡρώδου, ὅσα εὐφροσύνη, κατὰ τὸν θανάτον μου, παρ' ἐμοῦ, ἀφαιρούνται εἰς τὴν ἰδίαν Σχολήν.—ε'). ὅλη ἡ πόσις τῶν τῶν μαθητῶν, τὰ ὅποια θέλουσι ἐπαρῆσθαι ἐπὶ τούτοις καὶ ἐννοῶντες μέχρι τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, ἀφαιρούνται εἰς τὴν αὐτὴν Σχολήν.—ζ'). ἐπίσης ἀφαιρῶνται εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Σχολῆς μίαν αἰκίαν εἰς σχῆμα βιβλίου, εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὁποίας εἶναι ἐξω-φωροσμένη ἡ Ἁγία Τριάς, καὶ εἰς τὴν ἑτέραν πλευρὰν ἡ Παρεκκλήσις Θεοῦς μετὰ τοῦ Δεσποτῆς Χριστοῦ, καθύψωθεν δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ ζωοποιὸς καὶ διδοτικός ἑσπέρων καὶ μερῶν ἁγίων, καὶ δὲ γύρωθεν τῶσδε πλευρὰ εἶναι μὴ σφαεῖς ἀμφογυροσμέναι, καὶ εἰς τὴν σφαίρῳ αὐτῆς εἶναι ἐπιγεγραμμένη τὸ ὄνομα μου.—η'). ἐπίσης ἀφαιρῶνται εἰς τὴν Σχολὴν καὶ εἰκόνα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοίου καὶ τῶσδε ἄλλας εἰκόνας, ἃν ἂν εἶναι τὰς ἀφαιρούσας εἰς ἄλλο μέρος.—θ') ἐπίσης ἀφαιρῶνται εἰς τὴν Σχολὴν ὅλα τὰ βιβλία μου, καὶ καὶς ὅλα ποικύα, τὸ ὅποτον εὐσεβῆ ἀνέκον μου.

63. *Οἱ αὐτὰ κίνητα καὶ κινητὰ κεφάλαια, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀρχὴν 1 εὐς 47, θέλω καὶ διατυπώσθαι τὰ μόνον παραρτήματα· μόνον τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσόδων προσορίζεται διὰ τὰς ἀρτίκτους καὶ ἐποφελεῖς ἀνάγκης τῆς Σχολῆς ὅταν παρακαλῶ τὴν διδασκαλίαν τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων—α') τὰ φρονεῖν καὶ λαβεῖν ἐν καιρῷ τὸν προσηκόντα πρὸς ἀπὸ βέλους μεθολογούμενους τόκους ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τραπεζίης τῶν ὀφλημάτων (τοῦτοις 3,600, τρεῖς χιλιάδες ἑξακόσια) κατὰ τὰ διαλοφθέντα γράμματ'—β') τὰ κατὰ καιρὸν ἐκκαθαρίζουσα κέρδη τῶν εἰρημονῶν τρεῖς ἀπὸστον τῆς Ρωστικῆς Ἀμερικανικῆς ἑταιρείας;—γ') τοὺς ἄλλους τόκους καὶ ἐνοίκια κτλ.

Θέλω και διατάττω, ὥστε αἱ τῶν εἰς τὸ ἄρ. 2 τῆς παρούσης μου ἀναγραφέντων χρημάτων τόκοι, οἵτις ἤθελον ὑφαισθῆναι κατὰ τὴν ἀποβυσσίν μου, καθὼς καὶ ἔσοι ἀντιστοιχιστὴ μέχρι τῶν συστάσεων τῆς Συγκλήτ., νὰ μὴ ἀφαιρῶσθιν ἐκείνην, ἀλλὰ ἐγκλίβωσιν νὰ κεκλεισθῶσιν εἰς τὸ ἴδιον μέρος τοῦτέστι νὰ ἀναιεζῶσιν ἐν ὀνόματι τῆς Συγκλήτ., διὰ τὴν χρησιμοποίησιν εἰς τὸ μέλλον αἱ τόκοι τῶν πρὶν διατρεφῶσιν αὐτῆς.

1. Παράβαλε τὸν μετὰ τὴν διαθήκην κωδικοῦλλον τῆς 29 Μαΐου 1841.

64. "Όλα τὰ ἀκίνητα κτήματα τῆς Σχολῆς λογίζονται καὶ θέλω νὰ ᾖται ἀνεπιλλοτρίμενα" τὸ Συμβούλιον ὅμως ἔβλεν τὸν Ἐκτελεστικὸν δύναται νὰ γινώσκουσι, ἂν ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ καὶ ἀνυπερίβλητοι λόγοι, τὴν ἐκποίηση ἀκινήτου τινός· τὸ ἐκπλειστηρίσκειν δὲ αὐτοῦ (ἦσαν τὰ χρήματα τῆς πωλήσεως), πρέπει νὰ δανείζηται εἰς ἀσφαλές μέρος, καὶ τὸ κεφάλαιον νὰ μένῃ διὰ παντός ἀπαρμειωμένον. Ἐπίσης τὰ χρηματικὰ κεφάλαια, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον πρῶτον τῆς παρούσης μου, θέλω καὶ διατάττω νὰ ᾖται ἀμετακίνητα, νὰ μένουν εἰς τὸ ἴδιον μέρος διὰ παντός μόνον ὁ τόκος των προσδιορίζεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.

Ἐπειδὴ ὁ πρὸς 4 εἰς τὰς ἐκατὸν διδόμενος παρὰ τοῦ ἐν Μόσχῃ Βασιλικοῦ Ὁρκανοτορείου ἐτήσιος τόκος δὲν εἶναι τόσοσ σημαντικός, ὥς δὲ ἐν αὐτῷ τῷ Ὁρκανοτορείῳ κατατεθειμένη χρηματικὴ μου ποσότης εἶναι ἀνευ διορίσεως (περὶ αὐτὸν τὸν χρημάτων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον δεύτερον τῆς παρούσης μου), διὰ τοῦτο ἐπιτρέπω εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου νὰ μεταφέρουσιν αὐτὰ μόνον τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵναὶς συσταθῇ εἰς αὐτὴν Βασιλικὴ χρηματικὴ Τράπεζα, θέλουσα νὰ δεχθῇ αὐτὰ ἐν λόγῳ αἰωνίου δανείου, καὶ νὰ πληρῶνῃ ἐξ τούτων ἐκατὸν ἐτήσιον τόκον. Ἀφ' οὗ εἰς τὴν φροντίαν τὸν Ἐκτελεστικὸν τῆς διαθήκης μου νὰ κρῖνουν, ἂν ὑπάρχῃ ἡ ἀπαιτούμενη εἰς τὴν τράπεζαν ταύτην (ὅτεποτε συσταθῇ) ἀσφάλεια, καὶ νὰ μεταφέρωσι τὰ χρήματα τότε μόνον, ὅταν ὑποσχεθῇ νὰ τὰ δεχθῇ πρὸς 6 εἰς τοὺς ἐκατὸν. Δανείζοντες ταῦτα πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ἐν ὀνόματι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς γραμμάτιον.

Περὶ τὸν διαχωρισμὸν εἰς τὰ ἄρθρ. 5, 6, 8 τῆς παρούσης μου ὁμολογῶν τὸ μακαρίτου Πατριάρχου Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, καὶ Καποδιστρια, διὰ βούλευμα 50.500, ζητοῦσι αὐτὰδελεῖν Ριζάρειος κατεβάλαμεν αὐτὴν τὴν ποσότητα ἐν λόγῳ δανείου διὰ τὴν ἐνέργειαν τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς φιλότατης Ἑλλάδος ἐπιχειρημάτων, καὶ ἐπειδὴ συντελεσθῇ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐλευθερώσεώς της, μείνῃ ἔτι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ θέλωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ νὰ δεχθῇ τὸ εἰρημένον χρέος ἐν λόγῳ παντοτεινὸν δανείου, καὶ διὰ φεικτικότητος νὰ πληρῶνται ὁ νενομισμένος τόκος πρὸς βοήθειαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἢ νὰ δοθῇ εἰς τόπος ἀνάλογος τοῦ χρέους διὰ νὰ ᾖται παντοτεινὸν κτήμα τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ ἐξ αὐτῆς εἰσόδημα.

65. "Ὅσα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ἔβλεν τῆς Σχολῆς ἀναγκῶν περισσεύουν ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς Σχολῆς, κατατίθενται εἰς κεφάλαια, ἡ χρημασίον πρὸς παραλαβὴν ἑτέρων ὑποτρίτων ἐκ τοῦ Ζαγορίου, φυλακτομένων τὸν διατυπώσῃ 109 καὶ ἐπομ. τῆς παρούσης μου.

66. Διορίζω ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου τοὺς Χριστόδουλον Κλονάρην, Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκ Ζαγορίου, — Μισαήλ Ἀποστολίδην ἐκ Κρήτης, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, — Γεώργιον Σπανιολάκην, Γενικὸν Ταμῆαν ἐκ Σμύρνης.

Γεώργιον Γεννάδιον, Καθηγητὴν, ἐκ Ζαγορίου, — Θεόδωρον Ράλλην, ἑμπορον, ἐκ Χίου, — Ἀθανάσιον Τσίνην, ἑμποροκτηματίαν, ἐξ Ἰωαννίνων.

Πέτρον Σκυλιτζίην ἐκ Σμύρνης κτηματίαν, — Γεώργιον Τσιχαμένον, διευθυντὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἰκονομικὸν Γραμματείας, ἐκ Ζαγορίου, — Φίλιππον Ἰωάννου, καθηγητὴν, ἐκ Θεσσαλίας, — Ἰωάννην Ἀναστασίου Κόνιαν, κτηματίαν ἐκ Ζαγορίου.

Τὰ μέλη τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου θέλουν λαμβάνειν κατ' ἑτοῦς τριακοσίας δραχμὰς ἑκάστον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀκίρουν ὁλοτελῆς τὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πιτάρη Κωδικοῦλόν μου.

67. Παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ καταγράψωσι, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν μου, ὅλα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ εὐεθροσμένα κινήτα πράγματα ἢ χρήματα, παρόντος ἐνὶς Συμβολαιογράφου. Τὰ κινήτα ταῦτα πράγματα παρακαλοῦνται νὰ πωλήσων ἐπὶ δημοπρασίᾳ, τὸ δὲ πρεῖν τῆς τιμῆς των νὰ τὸ δανείωσιν ἀσφαλῶς, διὰ νὰ χρημεύσῃ διὰ τὰς τῆς Σχολῆς ἀνάγκας. Τὰ δὲ κατὰ τὴν ἀποβίωσιν μου εὐεθροσμένα ἐν τῇ οἰκίᾳ μου χρήματα, παρακαλῶ, ὡς τὸ ἄρθρον 63, δεύτερος παραγράφος ὁρίζει εἰδικότερον, νὰ τὰ δανείωσιν.

68. Παρακαλῶ τοὺς ἰδίους τούτους Ἐκτελεστάς μου νὰ φροντίσωσι περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου, ὁ ὅποτος ἐπιθυμῶ νὰ γείνῃ μὲ ἀπλοῦστατον καὶ μὲ χριστιανικὸν τρόπον. Τὸ σῶμά μου θέλω νὰ ἐνταφιασθῇ εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν τὸν Ἀμπελοκόπων, πλησίον τὸν Ἀνακτόρων περιβόλῳ μου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου παρακαλῶ τοὺς Ἐκτελεστάς μου νὰ δανείωσιν εἰς πτωχὰς οἰκονομίας χιλίας δραχμὰς.

69. Παρεκκλώ τους ίδιους κύτους 'Επιμελητὰς καὶ πληρώσωσι ὅσα γὰρ τούτῳ καὶ ἔχω ἀποδεικνύμενα, λαμβάνοντας τακτικὰς περὶ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν ἀποδείξεις.

Μετά τὴν ἀποβίωσίν μου, οἱ 'Εκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου παρεκκλῶνται καὶ ἀναθέσωσι τὴν διοικήσιν τῆς παρούσης μου εἰς τὸν κύριον Ν. Ίωαννῖν, ἡδὴ 'Αντιπαραγέλει παρὰ τοῖς ἐν 'Αθήναις Πρωτοδικαῖς, ὁ ὅποιος πρέπει καὶ λάτρε πρὸς τὴν μεταγραφῇ τῆς Γαλλοῦ, καὶ ἀκριβῶς καὶ τὴν δημοσίευσιν διὰ τοῦ τύπου, 'Ελληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ, διανομὴν αὐτὴν εἰς διάφορα πολὺν τοῦ Ζαγορίου, εἰς Ἰωάννικα, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὰ σχολεῖα τῆς 'Ελλάδος, εἰς Ῥωσικὰ, Μόσχην καὶ Νίσην καὶ 'Οδησσὸν πρὸ πάντων, καὶ ἔπειτα ἄλλοις τὸ καλὸν καὶ ἀνάγκη, βοηθούμενος κατὰ τοῦτο παρ' ὧν τῶν 'Εκτελεστών, οἱ ὅποιοι πρέπει καὶ λάτρε τὴν προνομή τῆς τυπώσεως καὶ διανομῆς, ἀν' πάντε μῆνας μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου δὲν τὴν δημοσίευσιν ὁ Ἰωαννίδης.

70. Ἀρῶ ἐνεργῶς τὰ ἀνωτέρω 67 καὶ 68 τὸ σῶμα ὧν τῶν 'Εκτελεστών μου, θέλω καὶ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν εἰς τὴν σχηματισμὸν τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου κτλ. ὡς διατάττει τὰ ἀρθ. 79 καὶ ἐπόμενα τῆς παρούσης, συμμορφούμενοι εἰς τὸ μέλλον πληρῶτα καὶ μετὰ ἀρετὴν αὐτῶν.

71. Ἡ Σχολὴ αὕτη θέλω καὶ διατάττω καὶ εὐσεβεῖ καὶ διαμένει ἐν 'Αθήναις, φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν ΜΑΝΘΩΙ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΙΖΑΡΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.

72. Σκοπὸς τῆς 'Εκκλησιαστικῆς ταύτης Σχολῆς εἶναι καὶ γὰρ εἰς νέους, ἔχοντας τὰς απαιτούμενας προπαιδευτικὰς γνώσεις, τακτικὰ διδάσκει μὲν, ὥστε εἰς διάταξιν πάντε ἐτῶν καὶ ἦναι εἰς στάσιν καὶ ἐνδύσει τὸ ἑρὸν σχῆμα τῆς Ἰερουσύνης, γινώσκουσι ἱερὰς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς πενταετοῦς σπουδῆς.

Ἡ ἐν αὐτῇ τῇ Σχολῇ ἐκπαιδεύσει πρέπει καὶ ἦναι πρὸ πάντων τακτικῇ, ὥστε καὶ συντελεῖ καὶ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας.

73. Ὡς κατὰ τὴν τῆς Σχολῆς ταύτης θέλω καὶ χρησιμοῦμαι ἡ πλῆξιν τῶν Ἀνακτόρων, κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἀμπελοκήπων καὶ μετὰ εὐκαρίαν μου, ὅπου εὐρίσκεται καὶ τεργνῶτατον, πρὸς διασκέδασιν τῶν φοιτητῶν, περιβόλιον, πρὸς διατήρησιν τοῦ ὁποίου διατάττω καὶ ληρῶσιν ὅλα τὰ ἀνάγκη μέτρα, λαμβανόμενης προνοίας καὶ περὶ τῆς ἐνοικίας τοῦ.

'Επειδὴ δὲ ἡ εὐκαρίαν αὐτὴν ἐνέγκω ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἄλλον αὐτόν, οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου θάβουλον καὶ τὴν ἐπιτηδεύουσι, μεταφροβιζόντες αὐτὴν ἐπὶ τὸ κατὰ τὴν ἡλικίαν θέλει καὶ γίνεαι αὐτὴν ἐπισκευή, ἀν' ἐγὼ ἔχω δὲν ἐνεργῶς ἡ διατάττω ἄλλως πως.

Εἰς τὴν κατὰ τὸν τοῦτο διατάττω καὶ θέλω καὶ ἦναι ἐν παρεκκλήσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος, ὅπου καὶ ἑκάστου καθημερινὸν καὶ προσηγνῆται τῆς διδασκαλίας προσευχῇ, τῆς δὲ Κυριακῆς καὶ ἐορτῆς γιωστοῦν οἱ μαθηταὶ καὶ παρευρίσονται εἰς τὴν θέαν λειτουργίαν.

Ἄν ἦναι δυνατόν, ἐπιθυμῶ καὶ χρησιμοῦμαι ὡς παρεκκλήσιν τὴν πλῆξιν τοῦ εἰρημένου περιβόλου ὑπάρχον παρεκκλήσιν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀπὸ ἐπιθυμῶσιν προσκοίνωται.

Παρεκκλῶ δὲ καὶ μνημονεύωμαι ἐν αὐτῇ τῇ ὀνομασίᾳ τῶν Μάνων καὶ Γεωργίου Ἰωαννῖδων μετὰ τῶν γονέων ἡρώων. Εἶναι δὲ καλόν, ὥστε ὁ τῆς Κατηχέσεως διδάσκαλος καὶ ἦναι ἱερομένης, διὰ καὶ ἱεραρχίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παρεκκλήσιν.

74. Ἀρῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως τῆς 'Ελλάδος τὴν περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀναγκαιούτων εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην Καθηγητῶν πρόνοιαν. Παρεκκλῶ μόνον καὶ ἐκλέγονται ὡς Καθηγηταὶ, ἄνδρες, οἵτινες διατρέποντες διὰ τὴν παιδείαν αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν των. Ἐγὼ θέλω μόνον, ὥστε καὶ διορισθῇ διὰ τὴν παρὰ τὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, ἡ τῆς ἱερῆς ἱστορίας καὶ τῆς Κατηχέσεως, ὁ ἱεροδιδάσκαλος Νεοφύτης Δούτος, συμπατριώτης τοῦ Νεοφύτου Δούκα καὶ φίλος, λαμβάνων τὸ πολὺ ἐκ τῶν πενήντων ἡμερῶν κατὰ μῆνα. Ἄλλων οἰκονομίας, τοσοῦτον ἀναγκαιῶς διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κατὰ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ, εἶναι καλόν, ὥστε τινὲς ἐκ τῶν διεπεργάζοντων ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ Ὁθωνος Καθηγητῶν καὶ ἐπιφορτίζονται τὴν παρὰ τὴν μαθητῶν τινος ἐν τῇ Ἑκκλησιαστικῇ Σχολῇ.

Ἐν ταυτέρᾳ περιπτώσει, ἦσαν ὅταν ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις διορίσῃ εἰς τὴν Σχολὴν μου Καθηγητὰς τινος ἐκ τῶν ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ, θέλω, ὥστε οὗτοι καὶ λαμβάνωσι μὲν ἀντιμισθίαν τινὰ, ἔτι ὅμως ἀνωτέραν τῶν ἐκ τῶν ἡμερῶν κατὰ μῆνα οἱ Καθηγηταὶ δὲν πρέπει καὶ ἦναι πλέον τῶν ἐξ. Ἄν διορισθῶσι εἰς τὴν Σχολὴν μου καὶ Καθηγηταὶ, καὶ διδάσκοντες ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ Ὁθωνος, οὗτοι δὲν πρέπει καὶ λάτρε ποτὶ πλεον τῶν δικαιοῶν ἡμερῶν. Ὁ μισθὸς ἑκάστου Καθηγητοῦ προσδιορίζεται εἰς τὸ Δίπλωμα, ἀντίγρα-

ρον τοῦ ὁποῦν κοινοποιεῖται εἰς τὴν Συμβουλὴν τῆς Σχολῆς. Ἄν τις τῶν Καθηγητῶν ἐνυπόκειται εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς Σχολῆς, πρέπει νὰ πληρῶν τὸ νόμιμον ὄφειλον.

75. Παρκαλιῶ τὴν Συμβουλὴν τῆς Σχολῆς νὰ συνανησθῇ μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς διὰ νὰ νη συντάσσονται πρόγραμμα τῶν καθηκόντων ἑξαμηνίαν περὶ καθοδηγούμενα μαθημάτων τὴν πρόγραμμα καὶ, ἐγκριθέντων τῆς ἐπὶ τῇ ἑκκαλεστικῇ ἱεραρχικῇ, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τινος ἐφημερίδος, καὶ προσκολληθῇ εἰς τὴν ἀκρίβειαν.

76. Παρκαλιῶ τὴν Συμβουλὴν τῆς Σχολῆς νὰ συνανησθῇ μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἑκκαλεστικῇ ἱεραρχικῇ διὰ νὰ κανονισθῇσι τὰ ἐν τῇ Σχολῇ μου περὶ καθοδηγούμενα μαθήματα ἐνὶ δὲ θέλει νὰ διδάσκονται πρὸ πάντων τὰ ἀπαιτούμενα :

- α' Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα·
- β' Ἡ Λατινικὴ γλῶσσα·
- γ' Ἡ Γαλλικὴ·
- δ' Ἡ Ἑκκαλεστικὴ καὶ ἱερὰ ἱστορικὴ·
- ε' Ἡ Κοσμικὴ ἱστορικὴ·
- ς' Τὰ Μαθηματικὰ·
- ζ' Ἡ Θεολογικὴ καὶ ὅσους τοὺς κλάδους τῆς·
- η' Ἡ Μουσικὴ, καὶ
- θ' Πρὸ πάντων ἡ Κατήχησις, καὶ Ρητορικὴ καὶ Ἑβραϊκὴ γλῶσσα.

77. Παρκαλιῶ τὴν Συμβουλὴν τῆς Σχολῆς μου νὰ προκαλέσθῃ Νομον κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀκούοντες:

- α' Τὴν πενήτην μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.
- β' Τὰ χρεὶν τῶν μαθητῶν, ὅσον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὀφειλόμεν καὶ, ὅπως πᾶν ἄλλο σπουδαῖον εἰς τὴν κοινωνικὴν βίαν.
- γ' Τὸν βῆθρον καὶ τὴν τιμητικὴν διακονικὴν, ἣν δύνανται ἡ Σχολὴ νὰ ἀπονεμῇ εἰς τοὺς Φοιτητάς.
- δ' Τὴν ἐπὶ τῇ σημαντικώτερον εἰς τοὺς πρὸς ἱερῶν ἀποελλίπεται μαθητῆς τῆς Σχολῆς μου συλλήν καὶ.
- ε' Τὰς ἐπεσεύχας ἡμέρας.

78. Παρκαλιῶ τὰ δύο Συμβουλὴν τῆς Σχολῆς νὰ κινήσῃσι πάντας ἄλλους ἂν ἐνὶ τῷ δυνάμει διὰ νὰ ἐνδύσῃσι ἡ Βασιλεὺς, ὥστε ἀπολειπόμενος ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῇ νὰ διδάσκονται ὅσοι ἀπαιτοῦσιν

νὰ ἐνδύσῃσι ἱερῶν ἑνδοχῶν, καὶ νὰ μὴ ᾔρῃσι δεκτοὶ πρὸς ἱερῶν, εἰρη, ὅσοι ἔχουν τακτικὰ ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ἐν αὐτῇ σπουδῆς τῶν.

79. Ἡ Διοίκηση τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων ἀνατίθεται ἐν γένει εἰς ἑν Δεκαμελὲς ἢ Πρῶτον Συμβούλιον, τοῦτοστις εἰς τοὺς καθύστερ, τοὺς ὁποῦν ὀνόματι τῇ ἑκκαλεστικῇ τῆς παρούσης μου, ῥαλλοταμένον τῶν ἀλλοτρίων δικαιοσύνην.

80. Ἐξ αὐτῶν τῶν δέκα συγκατατίθεται ἐν Τριμελὲς ἡ Δεύτερον Συμβούλιον καὶ εἰς Ταμίαν.

81. Τὸ Τριμελὲς τοῦτο ἡ Δεύτερον Συμβούλιον ἐκλέγεται κατὰ τριακτῶν, πρῶτον μὲν τὴν πρῶτον τριακτῶν ἐκείνων, ὧν τὰ ὀνόματα προεγινόνται εἰς τὴν παρούσαν, τὴν δευτέραν τῶν ἐπαμένον τριῶν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, γινόμενης ἀναεὶς.

82. Ὁ Ταμίαν ἐκλέγεται ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐκλεγθεὶς δὲ δὲν ἔχει πλέον ψήφον, μᾶλλον τῆς ἀντικαταστάσεώς του.

Ἄν ὁ ἐκλεγθεὶς ἐκ τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου Ταμίαν δὲν προσφέρῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἐγγύησιν, ἐκλέγεται ἄλλος τις ὅστις λαμβάνει 50-70 δραχμῶν ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα· ὁ αὐτὸς μισθὸς χορηγεῖται εἰς πᾶν περίσπου, τὸ ὅποιν ἤθελεν ἐπιτελεῖσθαι καθήκοντα Ταμίαν. Ἄν κατὰ τὴν φερεμένην τοῦ Ταμίαν σμφῆ ὑποψία, θέλει ὥστε ἡ ψήφος τοῦ τελευταίου μέλους τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου νὰ μὴ λαμβάνεται ὡς ὅτιν. Ἐπίσης θέλει ὥστε, ὅταν ἐκλεγθῇ ὡς Ταμίαν ἄλλος παρὰ τοὺς ἐκτελεστάς, τὸ τελευταῖον μέλος τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου νὰ μὴ φερεθῇ εἰς τὰς διακατεῖσαι τοῦτο, ἐνὶ ὅντι δὲν ἐκλεγθῇ Ταμίαν εἰς τὸ ὅτιν σώματος, ἢ ἐκλογῇ τοῦ Ταμίαν γίνεται κατ' ὅτιν, δύνανται ὅμως τὸ αὐτὸ περίσπου νὰ ἐκλεγθῇ ἐν νέον. Ἄν ἐνδοκμήσῃ, ὅσους δὲ συμπίπτῃ νὰ γίνῃ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ ἐκλογὴ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου καὶ τοῦ Ταμίαν, ὅστις ἐκλέγεται πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ ἐκείνου.

83. Τὸ Τριμελὲς ἡ Δεύτερον Συμβούλιον ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παρεκκλήσῃ, κατ' ἀνάγκην, ἓνα τῶν ὑποτέρον τῆς Πατρίδος μου ὡς ἱεραρχικῇ, ἱεραρχοῦν αὐτῇ, διὰ τὴν ἐκτελεστικὴν ταύτην ἐργασίαν τοῦ, δέκα δραχμῶν κατὰ μῆνα περιπλέον τῆς τακτικῆς συντάξεως.

πύργου της των κατωτέρων βιβλίων, ἔργον ὅτ' ἔργον τὸ ἐνδοκίμωτον, καὶ κρατεῖ ἀκριβῆς λογιματικῶς περὶ τῶν τῶν βιβλίων καὶ βιβλίων.

γ' Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλείας ἐνδοκίμωτον τῶν ἀνιήτων κατωτέρων τῆς σχολῆς, συντάσσον ἐπίσημα συμβουλία περὶ τῆς ἐνδοκίμωτον. Ἡ ἐνδοκίμωτος γίνεται ἐπὶ τῆς βίβλου τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅν δὲ τοῦτο δὲν ἔχει ἀντικείμενον, συγκρίνεται τὸ πρῶτον Συμβούλιον, διὰ τὸ ἀποκρίσιν.¹

δ' Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιστροφῆς τῶν ἐνδοκίμων καὶ τῶν βιβλίων καὶ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς ἐγγράφων.²

ε' Φροντίζει περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν εἰς γράμματα, βιβλία κλπ. δωρημάτων, διατίθων αὐτὰ κατὰ τὴν βίβλον τοῦ δωρητοῦ. Αἱ δωρεαὶ ἐντάσσονται εἰς τὴν βίβλον τῆς ἀπογραφῆς.

στ' Φροντίζει νὰ φυλάσσονται ποιοτικῶς τὰ εἰς τὰ δωρητὰ τῆς Σχολῆς ἀποσκευὰ τοῦ ἔργου 79 καὶ ἐπ. τῆς παρούσης μου, καὶ τὸ πρόγραμμα τὸ περὶ τὴν μετρήσεως.

ζ' ἔχει συγκαταθεταί φέρουσαν ἐν τῷ μέσω Σταυρῶν, γράφοντες δὲ τὰς λέξεις ΔΙΟΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ.

η' Κρατεῖ τὰ βιβλία τῶν ἀπογραφῶν καὶ τὸ ὀνοματολόγιον τῶν ὑπογράφων καὶ καθ' ἑκάστην τῆς Σχολῆς.

θ' ὅταν συμβῇ πρὸς τὴν τὴν καὶ τὴν εἰς καὶ ἐν τῶν μελῶν τοῦ Τριμελοῦς ἡ Δευτέρου Συμβουλίου, παραλαμβάνεται μέγιστον τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἔκδοσις ἐν τῶν βιβλίων μελῶν, τοῦ ὅπου τὸ ἔργο ἐργάζεται κατὰ τὴν.

Ταμίαι.

88. Καθ' ἑκάστην τοῦ Ταμίου εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

α' Ἐργεῖται τὰς συνάξεις τῶν ἐνδοκίμων καὶ τῶν βιβλίων, κατὰ τὰ ὅσα τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται γράμματα· δὲν ἔχει δὲ νὰ κάμῃ ἄλλας ἐπιστροφάς, εἰμὼ ὅσα διαταχθῇ ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου.¹

β' Ἐργεῖται τὰ ἐντάλματα τῆς πληρωμῆς. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ γινώσκουσα ἀπὸ ἐντάλματος εἶναι εἰς ἄρχειν τοῦ.

1. Εἰς τὸ ἔδριον αὐτὸ ἀνατίθεται τὸ ἔδριον α' τοῦ ἄρθρου τῆς παρούσης.

2. Συντάσσον τὸ ἄρθρον 88, ἔδριον α'.

3. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἄρθρου 80, 82, 84, ἔδριον 10. Δὲν ἔχει φέρων ἄρθρου 82 καὶ 115. Ἀντικείμενον α' τοῦ ἄρθρου 82 καὶ 84 ἔδριον 10.

4. Παραβίασις ἄρθρου 57, ἔδριον 6'.

γ') Κρατεῖ ἱστορικῶν τῶν συνάξεων καὶ πληροφορῶν κατὰ ἡμερολόγιον (journal), περικυκλῶν ἀπ' ἡμέρας εἰς ἡμέρας πᾶν ὅ, τι λαμβάνει ἢ πληροῖται ἐφ' ὅπου ὁρίσθηται λόγῳ.

δ') Διευθύνει εἰς τὸ τέλος ἐκάστην μηνὸς ἀντήγαγον τοῦ ἱστοριοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ Τριμελές.

ε') Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διακρίσιν καὶ ἐνέκῃ τούτων προσφέρει καταρκτικὴν ἐγγύησιν, ὅτι κατωτέρων τῶν εἰσῶν μελῶν δωρημάτων ἐπὶ τοῦ ἀνιήτου κατὰ τῆς ἐγγράφου ὑποθήκῃ, τῆς ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ διαγραφὴ, κατὰ τὴν ἐκπαιδεύσεως τῆς πληρωμῆς, ὡς εἰδικότερον ὁρίζει ἡ διατάξις 97 τῆς παρούσης μου.

ς') ἔχει συγκαταθεταί φέρουσαν ἐν τῷ μέσω σταυρῶν, καὶ ὡς δὲ τὰς λέξεις : Ταμίαι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

Γραμματεῖς.

89). Ὁ Γραμματεὺς ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα :

α') Προσπογγράφει εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

β') Πρωτομαρτυρεῖ τὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

γ') Κρατεῖ τὰ βιβλία τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

90. Τὰ βιβλία τῆς Σχολῆς πρέπει νὰ ᾖναι ἡφαιμένα καὶ μονογραφημένα εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ καὶ τὸ τέλος αὐτῶν συντάσσεται ἐκθεσις, διακατεκρινόμενα τὴν ἀρχὴν τῶν βιβλίων. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου· τὰ βιβλία τοῦ Ἡμερολογίου καὶ Ὀνοματολογίου πρέπει νὰ ᾖναι διαπεραμένα κατὰ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν μὴ κλωστήν, τῆς ὅπου αἱ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ᾖναι συνειλημένα ἐν τῷ τέλει αὐτῶν ὅτι τὴν ἀρχὴν τοῦ Δευτέρου Συμβουλίου.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2

91. Συμφωνῶν μὲ τὸ ἄρθρον 114 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, θέλω νὰ συντάττῃται κατ' ἑκτὸς προϋπολογισμός, ὅστις θέλει ἐμπεριέχει διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος :

α') Ὅσα τὰς τῆς σχολῆς ἐπιστροφάς, τούτων τὰς σταθεράς, ὡς μισθῶν ἢ ἀφίστην, καθὼς καὶ τὰς μὴ σταθεράς.

1. Περὶ τῆς ἐκδόσεως καὶ μεθεξῆς τοῦ τοῦ ἄρθρου 83.

2. Σύνταξις τοῦ ἐκπαιδευτοῦ προϋπολογισμοῦ ἄρθρου 84. Τὸ μηχανεῖον ἄρθρου 87. Προπολογία τῶν περὶ τούτου διατάξεων, τὰ ἄρθρα 157.

$$z = \frac{1}{2}(\bar{O}_1 z_1 + \bar{O}_2 z_2 + \bar{O}_3 z_3 + \bar{O}_4 z_4).$$

Ὅλη τὴ πρὶς ἀπώτατον τῶν ἐξυδῶν συνελοῦνται μέσῃ.

12. Τα καταστάθηκαν περί εξέτασης του προϋπολογισμού πρωτοβάθμια πράξη να παύσῃ τὸν τίτλον διὰ τὸ εἶναι περιττὸν καὶ, τοιοῦτος δευτεροβάθμια, νὰ ἀναρρῇ τὰς διαφέρειαι ὡς καὶ τὰς συμφωνίας μετὰ τὴν πληρωμένην. Μετὰ ταῦτα τὸ ἐκτελεστικὸν ἐκδόθη ὑπομνήσας καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συστάσεων ἀποδιδόνται πρὸς τὴν ἀρχαίᾳ Διοίκησιν, τοῦλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δικαίουτοῦ εἶναι.

103) Λάβετε τὴν Διακονικὴν Ἀρχὴν τὸν προπαρασκευάσας, τὸν ἐξ-
τάξας ἡμεῖς ἀποστόλοις, καὶ τὸν καθυποβάλλει μετὰ τῆς προνομιότησεως
ταῖς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀρχὴν συγκροτοῦ μετὰ τοῦ ἔθ. 107 τοῦ πατ.
Διόντιοι γάρ, ὅτι χρησιμεύει καὶ ὁσὴν τὴν ἐκκρίσιν ταῖς ἀποκρι-
σεως, ὅν δὲν τὴν τίποτε, παρεβάλλει τὰ συμφέροντα ἢ τὰς ὑπο-
γενομένης τοῦ κατεστρατοῦ ἢ καὶ οὐτὴ τὴν Ἐπισκοπικήν.

94. Εάν απαιτηθή την έκτασιν, πρέπει να ελθέτω τοῦ μέ-
γους ἀλλ' οἱ τοιαύται περιπτώσεις τὸ Τριπλῆς Συμβούλιον ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ πρὸς τὴν προεστώσαν πολιτικὴν ἀρχήν, ὡς τὸ
ἔχει. 108 τὸ περὶ ἄλλων νόμων διατάσσεται.

56. Κατά την εφάρμογήν των προπαιολογικών και εντός του χρονικού διαστήματος τα Τριμηνία Συνοδίου τα οποία κατοχυρώθηκαν, από τους πρώτους διαχειριστές κινήσεως έκδοσης επί της των Τριμηνίων διατεταγμένων δια ποσών μερίδων εισπραχθέντων και διατεθέντων. Τα Τριμηνία Δευτέρου Συνοδίου δεν έχει την ιδιότητα να διατεθούν διατεταγμένων, μη αναμενόμενων μετρώσεως επί των προπαιολογικών, καθώς γίνονται μέσα λάβης των πληρωθέντων, ούτως, η δευτέρα νόμισμα απόκειται επί πρώτου Συνοδίου διὰ τὴν συνάπτην περίπτωσιν πρέπει να δημοσιευθῇ εἰς ποσὴν πληρωμένην ἢ ἀποκρίσῃ, ἐπὶ τῇ ὅσῃς θεωρητικῇ καὶ ἢ εἰσπραχθῇ τῶν Α. Μ.

96. Ὁ ἐγκριθεὶς προσηγορευθεὶς δαμασκέσται διὰ δύο ἔλλειψιν
καὶ ἐνταυτοῖς.

¹ Ἀπολογισμός. ²

97. Ὁ τυχὼν τῆς Σηολίδος ἀκχεσσομένοι τὸ πάλιν δύο μῆνας μετὰ
παύσεσθαι τοῦ ἔτους τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀκχεστήματος, καὶ τὸν

1. "Ἰδοὺ τὴν εἰς τὸ ἔξω. 91 ὑποσημαίνουσιν. Παρὰ δὲ τῆς εἰς τὸ Μονο-
δένδριον χορηγουμένης ποσότητος Ἰδοὺ τὰ ἔξω. 61, 81 καὶ 144. καὶ τὸν
μετὰ τὴν διατύχην καθέκαστον τοῦ 1811.

παρεκδίδει εἰς τὸ Τριμυαλὲς ἢ Δευτέριον Συμβούλιον. Εἰς τὴν ἀρχι-
μαρχίαν τοῦτον ἐκτίθενται ὅλα τὰ γράμματα ἢ ἐνόχ, ἐξόχ καὶ ἑ-
σόχ τοῦ κατὰστάντος.

98. Τὸ Τριπλίσι: ἡ Δεύτερον Συμβόλιον ἐξετάζει πύθον καὶ τὴν καθυποβάλλει εἰς τὴν πρῶτον Συμβόλιον· ἀρσὲν δὲ θεωρεῖται καὶ παρὰ τούτων, καθυποβάλλεται παρὰ τῶν ἀπαιτουμένων παρατεταγμένων εἰς τὴν ἑκαδὲς ἀρχὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἀγαθισιν. Κατὰ τὴν ἀπορρίψαντα· τούτου· γίνεται ἡ ἐκκλίσις εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συμβόλιον, κατὰ τὴν περὶ Δύναμιον νόμον.

99. Ὁ Ἀποστόλος οὕτως ἐκκλησιάζει, ἀναμαρτυροῦντι διὰ δύο ἐκ-
κλησιῶν ἐσχηματισμένων.

Ἐπεὶ οὖν οὕτως.

100. Εἰλω καὶ διακρίπτω νὰ διδῶνται συντάξεις: εἰς εἰκοσι νέ-
ους, αὐτοὶς δὲ ἐκ τούτου ὁμαζῶνται ὑπὲρ τούτου τῆς Συγκλήτος, καὶ ὁ-
λόκληρον πεντηκεῖον· κατόπιν δὲ νὰ περικυβερτῶνται ἅλλαι, καὶ
οὕτως εὐσεχεῖς¹.

101. Οι δὲ πάλι ἐξ αὐτῶν τῶν ὑπερφόρων, εἰ ὅποτε θέλουν ἐκ-
λέγονται ἐξ αὐτοῦτων τῆς ἐπαρχίας Ἑλλάδος, θέλουν λαμβάνει
παρανομιὰν δορυμὴν εἰς τὴν εὐαίαν ἐκαστος μὴδὲ ἐκαστοῦ κατὰ πάντα
ὅσων ἂν τὰ ἐκ τῆς παρανομίας αὐτοῦ ἐισοδηματῶν τὰ ὑπερφόρου, ἡ
δὲ συντάξις τῶν 30 δορυμῶν δὲν φανῇ ἀρκεῖσι, ἡ Κυβέρνησις δύ-
ναται νὰ τὴν κοῦσῃ μέχρι 40 δορυμῶν, εἰσαποδίδουσι περὶ τούτων
τοὺς ἐπελετήσαντες τῆς διατάξεως αὐτῆς.

102. Συναρτάς δύναται μόνον έκαστοι ή μεθεστί νά λάβωσι, ότε δύνανται τή Ελληνικήν Σχολήν τή πατρίδος των, και διακρίνουσι εις τήν σπουδή των, και περιελθόντες εις τήν άπορα, και καθύς άναρπάσσιν διαγωγήν, και άπορύνονται βίη μετά τήν τελείωσιν της σπουδής των θέλουσιν άναρπάξαι 'Ιερτακίον διάγγελμα' δίδεται δε ή προτίμησις εις τούς υιούς των έχόντων ιδιαιτέρως έκδοιολογείας εις τήν πατρίδα πατρός ή μητρος.

103. "Οστίς θέλει νά περπατήσῃ ὡς ὑπότροπος, πρέπει νά ἐδωμά-
δῃ πρὸ τῆς ἐνδύσεως τοῦ διευθυντικοῦ ἔτους, νά δώσῃ ἀμέσως εἰς τὴν
ἐπὶ τῶν Ἑλληνιστικῶν Γραμματείων τὴν αἴτησίν του συνωδευμέ-

1. Προκαλαμβάνονται ἄλλοι: ἀριθ. 65.

2. 'Ευροποποιήθη ἐν μέρει· ἄρθρ. 161. ἐπ.

νιν συγγένους καὶ μὴ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς τοῦ, τῆς πένις καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ, ὡς περὶ καὶ τῶν ἰδικτέρων ἐξετάσεων τοῦ Ἐλληνικοῦ Σχολείου τῆς πατρίδος τοῦ, καὶ νὰ ὑποστῇ ἐν αὐτῇ συγγένει, ἔτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων τοῦ θέλει ἀμερωθῇ εἰς τὸ ἱερτικὸν ἐπάγγελμα. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, λαβούσα τὰς προτάσεις ταύτας, θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Α.Μ. ὑπόμνημα πρὸς ἐγκρίσιν· καὶ συντάξει δὲ ἑκατὸν θέλων ἐγκρίσθαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῇ κρίσει τῶν, κατὰ τὸν ὑποτρόφον καθυποβληθεὶς καὶ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀποδεικτικῶν τῶν ἐξετάσεων περὶ τῆς προόδου, τῆς σπουδῆς τῶν καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν, διὰ νὰ ἐξαιρουμένων ἐκ τῆς λαμβάνουσιν ἐκ νέου· ἂν ἀποβληθῶσιν, ἐπιστρέψουν τὰ δαπανηθέντα δι' αὐτοὺς.

104. Ἡ περὶ τῆς ἀρχικῆς τῶν δέκα ὑποτρόφων ἐγκρίσις τῆς Α. Μ. καὶ ἡ περὶ ἐξαιρουμένης τῆς συντάξεως ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας θέλω νὰ κοινοποιῶνται ὑπὸ ταύτης εἰς τὴν Τριμελῆς ἡ Δεύτερον Συμβούλιον πρὸς ὁδρίαν τοῦ.

105. Ἡ συντάξις ἀρχεται ἀπ' ἡμετέρας καταγραφῆς ὁ ὑπότροφος εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν. Ἐγγράφεται δὲ ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐντάξεως τῶν μαθημάτων τοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολήν.

Ἐκείνος ἐκ τῶν δέκα αὐτῶν ὑποτρόφων, οἵτινες ἔδωκαν τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀνελθῶσιν εἰς τὸ ἱερτικὸν ἐπάγγελμα, εἶναι ὑπόχρεως, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων, ν' ἀναβῇ εἰς τὸ ἱερτικὸν ἐπάγγελμα, γενομένου ὡς τοιοῦτος ἐντὶ τῆς Ἐκκλησίας· ἂν δὲν κάμωσι τοῦτο, ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅλην τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὅσην ἔλαβον κατὰ τὸ δίδωσκα τοῦ καιροῦ, εἰς τὸ ὅπου ἐπονομάσαν ὡς ὑπότροφοι. Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ δὲ ἡ ἐπιστροφή αὕτη τῆς χρηματικῆς βοήθειας, διατάττει τὸ Τριμελὲς ἡ Δεύτερον Συμβούλιον νὰ λαμβάνῃ ἀποφασισὰν πρόνοιαν (πρὶν χρησιμοποίησιν πολλοστὴν μέρους τῆς συντάξεως), ὥστε οἱ ἀναβάντες ὡς ὑπότροφοι νὰ δίδωσιν ἀντὶ τῆς ἐγγύσεως εἰς κτήματα ἴδια ἢ ἄλλα, συνακτινόντων, ὅτι θέλουν ἐπιστρέφει τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, ἂν τέσσαρα ἔτη, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς τῶν, δὲν ἀναβῇ εἰς τὸ ἱερτικὸν ἐπάγγελμα· ὅταν οὖντα εἰς ἐγγράφηται ἐγκρίτως ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ κτήματος.

107. Ἀν θέσῃ τις ἐκ τῶν δέκα αὐτῶν ὑποτρόφων ἐλαττωθῇ, ἡ ἀντικατάστασις θέλω νὰ γίνῃται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῶν ἀρθρ. 100 καὶ ἐπόμενα.

108. Αἱ διατάξεις αὗται, περὶ ὧν ἔγινε λόγος εἰς τὰ ἀρθρα 100 ὡς 107 τῆς παρούσης μου, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἑλλοὺς δέκα ὑποτρόφους, περὶ ὧν διατάττει τὰ ἀνελθόντα μου.

109. Οἱ δέκα οὗτοι ὑπότροφοι θέλω νὰ κατάρχωνται ἀπὸ τοῦ Ζακάρει, τὴν πολυπόθητον πατρίδα μου.

110. Ἐκείνη Κοιμήτορις τοῦ Ζακάρει, ἀνιχνεύεται, θνήσκει καὶ ἐκλήρη, διὰ κλήρου, ἕνα ἢ δύο τέκνα ἐκ τῶν ἐνδεστέρων ἐκκλησιανέων, συντάττονται περὶ τούτου πράξιν, καὶ προτιμῶσα πάντοτε ἐκείνην, ὅσην, σκοπεῖται νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ἱερτικὸν ἐπάγγελμα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν σπουδῆς τῶν, ἀποδεικνύουσι δι' ἀποδεικτικῶν τῶν διδασκάλων τῶν, ὅτι ἔχουν τὰς ἀναγκαίους προετοιμασίας γνώσεως, γινώσκουσιν τοὺς λόγους τοῦ λόγου τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς, τὴν Ἀριθμητικὴν, καὶ, κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἕτερον, τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

111. Οἱ περὶ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Ζακάρει ἐκλεγέντες ὀφείλουσι νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς Ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου, α') ἀντιγράφον τῆς πράξεως τῆς Κοινότητος, ἣτις θέλει τοὺς διαλέξῃ ὡς ὑπότροφους· — β') τὰ πρωτότυπα, περὶ τῆς εὐφρείας καὶ ἐπιδοσεως τῶν εἰς τὰ μαθήματα, ἀποδεικτικῶν τῶν διδασκάλων τῶν. Ἀμφότερα τὰ ἀποδεικτικὰ πρέπει νὰ φέρωσιν ἐπικυρωμένους τῆς ὑπογραφῆς περὶ τοῦ Μητροπολίτου τοῦ τόπου ἐκείνου· διευθύνονται δὲ εἰς τοὺς Ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου, δι' ὑπονομήσεως μέσου, πάντοτε πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, οὐδέποτε δὲ τέσσαρας μῆνας ἀργότερα.

112. Τὸ πρῶτον ἐνεκαλεῖς Συμβούλιον, λαβὼν τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα, ὀφείλει κατὰ τὸν Μάϊον μὲν καὶ ἴσχυρ τὰ ὅργανα τῶν στελλόντων τὰ ἐγγράφη εἰς κληρονομία· μετὰ ταῦτα δὲ, ἀνακηρυγμένης τῆς κληρονομίας, ἐξέχοντα δέκα ὄργανα, καὶ ἐκείνοι οἱ νέοι τῶν ὁρίων τὰ ὄργανα προεξέλθουν, θεωροῦνται ὡς ὑπότροφοι· Αἱ τοιαῦτα κληρώσεις ἐπακολουθεῖν μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν προκληθέντων ὑποτρόφων. Ἐπιθυμῶ νὰ γίνῃται ἡ κληρώσις αὕτη δημοσίᾳ, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιᾶς τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπισκοπείας, εἰ δυνατὸν ἐπὶ τούτῳ καλίστῃ θέλω νὰ εἰδopoῦνται οὗτος καὶ νὰ κοινοποιῶνται διὰ δύο ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ γεννηόμενα κληρώσεις.

113. Τούτων οὕτω γενομένων, τὸ τριμελὲς δευτέρον Συμβούλιον λαμβάνει πρόνοιαν νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ παντός μέσου (καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρωτοῦ) τοὺς ἐκλεγέντας νέους, διὰ νὰ μεταβῶσι

εἰς Ἀθήνας πρὶς τὴν αὐτὴν τῆς σπουδῆς ἐντὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς. Τὸ ὄνομα τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ πατρὶς τῶν κληροδότων ὑποχρεῖται ἀναγράφειν καὶ δι' ὅλων τῶν ἑλλανοῦν ἐτηρηθῆναι.

114. Ὡς οὖν εἰς Ἀθήνας ἰδὲκα ὑπὸ τῶν ἐν ὁρίῳ νῦν ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν σχολὴν Συμβούλων ἀναγραφῶν, δηλοποιούντες, ὅτι, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων τῶν, θέλουσι γίνεσθαι ἱερεῖς.

115. Ἡ σύνταξις αὐτῶν ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἐνδείξεως τῶν μαθημάτων τῶν, εἰς τὴν ἑκκλ. Σχολῆν.

116. Οἷμαι, ὅστε τὴν πρῶτον μὲν μὴν αἱ δέκα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι μου νῦν λαῶσι πεντακτακτοῦ δραχμῶν περιπλέον τῆς ἀκκοσμήσεως συντάξεως τῶν τεσσάρων καὶ δραχμῶν κατὰ μὴνα, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἐξόδα τῆς μετελεύσεως μὴν καὶ μόνον προῖν¹.

117. Οἷμαι ὅστε ὅσι τῶν δέκα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι μου διδόντων τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς μου, καὶ βελτιώσασιν δι' ἀποδεικτικῶν τῶν διδασκάλων αὐτῶν, ὅτι εὐδαιμόνησαν, νὰ λαμβάνουν ἐξ ἑκάστης ἑκκλ. (100) δραχμῆς ἀπαξ².

118. Ἄν σμῆλ' ἢ μὴν κατὰ τῆς ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι μου νῦν ἐκτελεστικῆς ἐπὶ τὴν ὁριζήσαντα τρόπον, ἡσυχάζουσιν εἰς κλήρωσιν τῶν ὁνομάτων ἐκείνων, ὅσι ἀπείχονται εἰς τὴν προηγουμένην κλήρωσιν. Οἷμαι δὲ, ὅστε νὰ ἔχονται πάντοτε νῦν ἐγγεγραμμένοι κατὰ τὴν ἀφ' 109 καὶ ἐπόμενης τῆς παρούσης μου) ἔρα περιέχονται πέντε ἐκ ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς Σχολῆς. Εἰς τὰς νῦν ἐκλογὰς ἀπαιτεῖται νῦν ἐγγράφω ἀποστολῇ, τὰ δὲ προστελεῖται ἀποδεικτικῶν χρησιμεύον μόνον διὰ τὴν μὴν πενταετίαν, εἰς τὴν ἔρχην τῆς ὁποίας ἐστάλησαν.

119. Οἷμαι νὰ ἀποδεικνύουν αἱ ἐκτελεστικαὶ τῆς παρούσης μου ἐκείνων ἐκ τῶν δέκα αὐτῶν νῦν, ὅστις ἀποδεδιχθὲν ἀνάξιος τοῦ ἱεροῦ ἐπιγραφῆται τῆς ἱερουσίας, ἢ ἀνεπιτέλειος ἡλικίας βελτιώσεως πρὶς τῆς ἀποδοχῆς ὅπως ἐρωτᾶται ἢ ἐπὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματικῆς, ἢ ἀποφασίς τῆς ὁποίας ἐκτελεστικαί.

120. Ἐκαστὸν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ πατρὶς ἐγγράφεται εἰς τὸ Ὀνοματεπώνυμον, εἰς τὴν σελήαν δὲ τῶν περικταχθέντων σημειώνεται ἡ ἐποχὴ τῆς ἐξόδου του.

121. Οἱ δέκα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι μου πρῶτοι νὰ λαμβάνουσιν

1. Ἴδε ἀφ' 166.

2. Ἴδε ἀφ' 84 ἐκ 13 καὶ ἀφ' 166.

τεσσάρων καὶ δραχμῶν κατὰ μὴνα ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὄνοματεπώνυμον ἐγγράφης τῶν¹.

ΔΗΜΙΑ ΤΙΝΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΜΟΥ

122. Ὅλοι αἱ πολῆσις ὁνομασθέντες μέρους τῆς Σχολῆς θέλουσι γίνεσθαι ἐπὶ δημοπρασίαις².

123. Διὰ τὴν γῆν ἐπισκευὴν τῆς οἰκοδομῆς, ἀπαιτεῖται νὰ συνταχθῶσι πρότερον παρ' ἐδικῶν ὁρίων καὶ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

124. Διὰ τὰς συντάξεις τῶν νομικῶν ἱερουργῶν, τὸ πρῶτον ἐνεκαμὲλ' Συμβούλων ζητεῖ τὴν συμβουλὴν τῶν ἀνεγνωρισμένων δικηγόρων³.

125. Διὰ πᾶσαν ἑκάστην, προαύτουσιν ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν περικταχθέντων ἀκκοσμήσεων, ἀποζημιώσιν ἡ Σχολὴ κατὰ τὸν αὐτὸν.

126. Κατ' ἐπὶ τὴν Τριμηνίαν Συμβούλων δύνανται νὰ ἐξεδέσθαι εἰς πεντακτακτοῦ δραχμῶν ἐκ τοῦ εισοδήματος τῆς Σχολῆς, διὰ νὰ προσφθεῖνται ἐν αὐτῇ τὴν ἀπαιτούμενην, κατὰ γινωσκόμενον τῶν Κληρικῶν, βιβλία, εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῶν ἡσυχῶν θέλει τίθεσθαι ἢ σφραγίς τοῦ Συμβούλου. Τὰ βιβλία σημειώνονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν, φυλάττειν καὶ προσοχὴν⁴.

127. Οἷμαι, ὅστε αἱ περικταχθέντες τῶν μαθημάτων νὰ γίνονται ἀκκοσμοί, καὶ εἰς τὴν καθυπομένον γίνεσθαι.

128. Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουσι ἀφθρηθεῖν καὶ διδασθῆναι εἰς ἐκαστὴν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγεγραφῆς μετὰ γινωσκόμενον εἰστήριον. Εἰς τὰς παραδόσεις δύνανται νὰ παρεμβῶσιν, συγκαταθεῖν τῶν κληρικῶν, καὶ ἀκατακτῆ⁵.

129. Εἰς τὰς παραδόσεις ἐπιτρέπεται ἐντελὴς ἐλευθερία· ἀλλ' οἱ Κληρικαὶ χρεωστῶν νὰ μὴ παρεκτρέπονται ἀπὸ τῆς ἀπὸ τὸν Νόμον ὑποχρεωμένης.

130. Ἐκ τῶν μαθητῶν ἐξῶθεν τοῦ κατεστήματος θέλουσι

1. Ἐπεσομένης. ἀφ' 161.

2. Ἴδε ἀφ' 61, 84, ἐκ 4.

3. Ἴδε ἀφ' 84 ἐκ 11.

4. Παρὰ, ἀφ' 87 ἐκ 6, ἀφ' 90 καὶ 164, ἐκ. τελευτ.

5. Ἴδε ἀφ' 161.

προμηθεύονται οι θαλάσσιοι των παρθένων με όλα τα χρειώδη, φάρμακα και θερμαινόμενοι, οσάκις είναι ανάγκη.

131. Καθόντων των καθηγητών και διδασκάλων είναι να ακολουθούν εις τὰς παραθέσεις των ἀκριβώς τὰ ἐγκριμμένα προγράμματα των μαθημάτων προσδιορίζοντες ὅρας των παραθέσεων, κατὰ τὰς ὥρας τούτου, με τρόπον ὅστω, να προλαμβάνονται αἱ ἐπιδικασθεῖς διὰ τοῦ σπουδαίου συγκρίσει καὶ συμπάσει.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

132. Ἐπειδὴ μόνη ἡ συνεχὲς ἐπισκοπὴ ἐγγράφει τὴν ἀκριβὴ ἐκτίλειον των καθηγόνων, παρακαλῶ τοὺς ὑπετάσσους τῆς δικήκης μου νὰ ἐπισκέπτονται τὰς παραθέσεις καὶ τὴν βιβλιοθήκην.

133. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειράς, καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ θέλουν κατετάσσονται ὡς πρὸς τὴν πρόδον αὐτῶν εἰς ἑκάστην των μαθημάτων, θέλουν χρησιμεύει πρὸ πάντων τὰ ἐγγράφα αὐτῶν γνηστικά, αἱ προσωρικαὶ λύσεις των προτεινομένων προβλημάτων καὶ ἡ κληκὴ διαγωγή των.

Πρὸς τοῦτο ἑκάστος διδάσκαλος θέλει ἐγγράφει ἰδιωχείας καὶ εὐσεβεῖτος εἰς βιβλίον ἠρωθυμῶν, τὴν πρόδον, ἐπιμελείαν καὶ διαγωγὴν των μαθητῶν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει γίνεσθαι ἑκάστην ἐβδομάδα ἀπὸ ἐν ἐγγράφον γνήσικα,

134. Τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα ἐκάστης ἐξαμήνης θέλουν γίνεσθαι δηλοῦσαι ἐξετάσεις. Πρὸς τὸν ἐξετάσεων θέλουν ἐπακαλεῖσθαι, ὅσων τὸ δυνατὸν συνόμας, τὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξαμήνης διδασθέντα. Ἡ μετὰ τὴν δευτέραν ἐξαμήνην ἐξετάσεις εἶναι γενικὴ ἐξέταση δι' ὅλων τῶν ἔτος· αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον ὅλων των Καθηγητῶν καὶ των πλειόνων μελῶν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου ἐπιτεπεται δὲ εἰς ἑκάστην ἢ εἰς τὰς ἐξετάσεις εἰσοδος.

135. Ἐκάστος μαθητὴς χρεωστὴ νὰ ἐμφανίζηται εἰς τὰς ἐξετάσεις, καὶ μόνον δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλην κατεπείγουσαν αἰτίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτῆς· οἱ ἄνθρωποι ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπερῆγον τοῦ Σχολείου, καὶ, μὴ ἐμφανισθέντες, παιδεύονται καθ' ὃν τρόπον ἡ πλειονοφρέκία τοῦ Πρώτου Συμβουλίου κρίνει ἀμειδιώτερον.

136. Πρὸς ἀποσπορὴν πάσης μεροληψίας προσδιορίζεται, ἀπὸ τὰς εἰς τὸ διάστημα τούτου παραδιδόνται μαθήματα, τὸ μέρος ἡ τὸ

τεμάρων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γίναι ἐξέταση· ἡ δὲ ἐξετάσεως-μένος προσδιορίζεται διὰ κλήρου.

137. Ὁ προβέβαιος εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα των ἐξετάσεων ἀπαγορεύεται δὲ μετὰ πάσης κύστερτης ἡ προβέβαιος των μὴ ἔχοντων τὴν ἀνέκτιστον ἱκανότητα, ὅτινας χρεωστῶν νὰ ἀκούσων ἐν νέου τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως, εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὸ πρόλαβον ἔτος.

138. Μετὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς β' ἐξαμήνης θέλουν διακρίνεσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας βραβεῖα.

139. Εἰς ἑκάστην των μαθητῶν θέλουν διδασθαι ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς των εἰς τὸ διάστημα τούτου. Εἰς ἐκ των Καθηγητῶν, ὁ προσδιορισθόμενος, θέλει συντάξει τὰ ἀποδεικτικά, κατὰ τὰ σημειωθέντα, εἰς τὸ βιβλίον, περὶ οὗ γίνονται λόγος εἰς τὸ ἀρθρ. 103. Τὰ ἀποδεικτικά ταῦτα ἐπικυρώνονται, ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφήν, παρὰ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

140. Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις διακρίνονται εἰς ἐξ τάξεως, ἥτοι: καλλίστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετρώς, μετριώτατα καὶ κακῶς.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἑκάστην μαθητὴν ἰδικιῶς, καὶ δὲ περὶ διαγωγῆς γενικῶς.

141. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους οἱ Καθηγηταὶ ὅσοι κα-
θυποβάλλουν, διὰ τοῦ Διοικητοῦ, εἰς τὴν ἐπὶ των Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματικῶν περιαικὴν ἔκδοσιν περὶ τοῦ ἀποτελέματος των ἐξετάσεων, τὰς κατετάσσας τοῦ Σχολείου καὶ περὶ ἐκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θεωροῦν ἄξιον ἀναφοράς.

142. Ἀπάνειται εἰς τὴν σύνεισιν των Ἐκτελεστῶν τῆς παρούσης μου νὰ προσκλήσωσι διακριτῶν Ἱερουργίαν, ὑποκαταστάτας εἰς τὴν ἐπὶ των Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματικῶν διὰ τῆς ἐξετάσεως.

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑΙ Η ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

143. Ὅλα τὰ κληροδοτήματα, περὶ ὧν διαλαμβάνονται τὰ ἀρ-
θρα 51 ἕως 59 τῆς παρούσης μου, θέλουν δοθῇ ἐκ των εισοδημά-
των τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς· ἀλλὰ θέλει διακαθῆναι ἡ πλη-
ρωμὴ των, ἀπὸ τοῦ Πρώτου Συμβουλίου τὴν ἐγκρίσει ἐγγράφος.

144. Τὰ διὰ τὴν Σχολὴν τοῦ Μοναστηρίου προσδιορισθὲν αἰδίων κληροδοτήματα θέλει διδασθαι κατ' ἔτος, ὡς εἰδικώτερον ὁρίζει τὸ ἀρθρ.

61 τὰς παροίας μου, ἐκ τῶν εἰσδημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συλλογῆς θέλει δι' ἀποκρίματα ἢ παροχὰς, ἀπὸ τοῦ Πρωτοῦ Συμβουλίου τὴν διατάξιν ἐκτελέσει.

110. Εἰς ὅσα ἔτηκα τῆς παροίας μου ἀποκρίμα τὰς λέξεις **Πρωτοῦ Συμβουλίου**, ὅπως ἐκ τῶν αἰνῶν μὲν τῶν Ἐκτελεστικῶν τῶν διατάξεων μου λαμβάνει ὁ νόμος, δὴ ἐκ τῶν αἰνῶν θέλει ἐκτελεσθαι Τεκνία καὶ ἔργα φέρει ἐν δὲ τῇ βίᾳ τοῦ Τεκνίου ἀνατίθενται εἰς πρῶτον, καὶ συμπαραλαμβάνονται εἰς τοὺς δίκαι Ἐκτελεστικὰς, ἡ τελευταία τούτων, ὡς εἶναι, δὴν θέλει ἔχει φέρει. — **Δεύτερον Συμβούλιον** ὅπως τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον, τοῖς ἑσπέραις θέλει δοῦναι κατὰ τρεῖς κ¹.

116. Εἶπον, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὅσα κεφάλαια τὴν γὰρ καὶ ἔγωγ καὶ ἐγὼ δυνάμεθα, καὶ μόνον διὰ παντὶ ἀπαρτίζονται, καὶ διὰ καὶ ἀνακαίνονται, ὡς διαλαμβάνει ἐιδικότερον τὸ ἀρθρ. 63 τῆς παροίας μου. Πάντα περιέχονται καὶ πάντα εἰς βάρει τοῦ ἐνεργεῖσθαι αὐτῶν, καὶ παρακαλοῦμαι καὶ τὴν Κοινωνίαν τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐργασθῇ κατὰ τούτους.

117. Εἶπον, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὰ κεφάλαια κατὰ τὰς Συλλογὰς λαμβάνονται ἀνακαλλήτως. Τὸ Πρῶτον Συμβούλιον τῆς Συλλογῆς ἔχει τὴν ἀδικίαν καὶ ὑπομνήσθηται περὶ τῶν ἀνακαλλήτως τῶν, καὶ τὸ ἑξῆς ὁ Δικαστικὸν δύναται ἐν τῷ ἐργαίῳ, νὰ διατάξῃ τὴν πόλιν². Διὰ τούτου ὅμως, ὥστε τὸ κεφάλαιον τῆς τριμῆς τῆς ποιήσεως τοῦ ἀνάντιον νὰ δυνάμεθα ἀποκρίμα, καὶ νὰ μὴν διὰ τούτων ἀπαρτίζονται. Πάντα περιέχονται θέλει πάντα εἰς βάρει τῶν ἐνεργεῖσθαι. Παρακαλοῦμαι δὲ καὶ τὴν Κοινωνίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐπιτελέσῃ, χωρὶς νὰ ἔχη ἀναγκὴν ἐξορῶσαι ἐπὶ τῶν χρημάτων³.

1. Καθότι τὸ πρῶτον συμβούλιον 12. ἀρθρ. 84 καὶ 161. — Ἀποκρίματα τῶν τοῦ μὲν τοῦ 12. ἀρθρ. 85, 103, 156. — Πόσα μὲν τοῦ τοῦ 12. ἀρθρ. 86. — Καὶ ὅσα περὶ διατάξεων ἀρθρ. 149.

2. Πάντα περιέχονται τὸ τριμῆς τῶν, ἀρθρ. 70, 80, 81. Γραμματικὰ αὐτῶν ἀρθρ. 85. — Καὶ ὅσα καὶ ὑπογραφεὶς τοῦ ἀρθρ. 87 καὶ 161. — Μισθολογία ἀρθρ. 66. — Συλλογὰς ἀρθρ. 87. Καὶ ὅσα καὶ ἀνακαλλήτως ἀρθρ. 87, 153, 156.

3. Ἡ ἀρθρ. 64, 85 ἐκ τῶν 2' καὶ ἀρθρ. 129. Μὴν τοῦ ἐπὶ ἐπολέμῳ μόνον τὸ ἀποκρίμα περὶ τοῦ διαλαμβάνει τὸ ἀρθρ. 47, εἰς τὴν πολλὴ ἀναιρέτην ἐστίν, εἰς τὴν τὴν ἀναιρέτην.

8. Παρ. 26. ἀρθρ. 151.

147. Ἄν τὴν γὰρ καὶ γὰρ ἐπισκεπτοῦ ἀνάντιον τῶν, τὸ ἐξῆς καὶ γίνονται ἀπὸ τῶν εἰσδημάτων, διὸ τὰ κεφάλαια πρέπει νὰ μόνον ἀπαρτίζονται.

149. Ἄν ποτε συμβῇ καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ τὰ πάντα μὲν τοῦ Πρωτοῦ Συμβουλίου, διὰ καὶ μερῶν τῶν πλεονεκτημάτων, ὡς διαλαμβάνει τὸ ἀρθρ. 86 τῆς παροίας μου, θέλει νὰ ἀνακαλλήτως ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ ἀναιρέτην, περὶ τοῦ πρῶτου, διὸ περὶ τῆς πλεονεκτημάτων ἑλλείψεως Ἐκτελεστικῶν τῶν, περιέχεται ἡ παροία μου διὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Συλλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὀδοῦ.

150. Θέλω καὶ διατάξω, ὥστε τὰ κεφάλαια, ὅσα ἐκτελεσθῶν εἰς τὴν πόλιν μου κατὰ τὴν ἀποκρίμα μου, καὶ δυνάμεθα ἐννοηθῶναι καὶ ἀποκρίμα, διὰ καὶ χρηματίζονται οἱ τῶν τῶν διὰ τὴν Συλλογὴν.

Ἄν εἰς τὸ μέλλον δυνάμεθα κεφάλαια, ὡς καὶ εἰς τὸν καὶ χρηματίζονται διὰ τῶν ἀνάντιον τῆς Συλλογῆς.

151. Ἡ Κοινωνία τῆς Ἐκκλησίας ἔχει δυνάμει τῆς παροίας μου, τὸ δικαίωμα νὰ ἐνέγκῃ τῶν Ἐκτελεστικῶν τῆς παροίας μου, ἐν ἀνακαλλήτως ἢ ἀνακαλλήτως πρὶς ἀνακαλλήτως τῶν τῶν διατάξεων μου, καὶ ἔργα καὶ ὅσα διακρίνεται τοῦ χρηματικού, ὥστε ἀνακαλλήτως καὶ κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Συλλογῆς¹.

152. Ἄν ἡ Κοινωνία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῆς Ἐκκλησίας ἐργασθῇ, ὥστε οἱ φανταστὰς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συλλογῆς νὰ ᾤσονται εἰς ἐν ἀνακαλλήτως ἐργασθῶνται, δύναται καὶ τὸ διατάξῃ, ἀνακαλλήτως τοῦτο ὅπως ἐργασθῇ. Ἐν τούτῳ ὅμως περιέχονται τὰ ἐξῆς τῶν διδασκαλῶν, τῶν ὑποτάξεων καὶ ὅσα ἄλλα περιέχονται, δὴν πρέπει νὰ ἐκτελέσονται, εἰμὲν μόνον κατὰ τρεῖς ἀρθρῶν.

153. Ἄν τις ἐκ τῶν παρ' ἐμοῦ διοριζομένων Ἐκτελεστικῶν ἐκλήπῃ, πρέπει νὰ ἀνακαλλήτως ἐργασθῇ, κατὰ τῆς διατάξεως τῆς παροίας μου. Θέλω ὅμως ὥστε ὁ ἀνακαλλήτως νὰ ᾤσονται ἐν τῷ ὅδῳ τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκλήπῃ Χρὶς, καὶ ἀνακαλλήτως Χρὶς, — ἐν ἐκλήπῃ Χρὶς, καὶ ἐκλήπῃ Χρὶς, — ἐν ἀποκρίμα Ἰωαννῆς², — ἐν ἀποκρίμα Χρὶς³.

1. Παρ. 26. ἀρθρ. 147.

2. Ἡ διατάξιν αὐτὴ κατὰ τὴν περιεχὴ κατὰ τὴν διατάξιν τῶν ἀρθρῶν 161 — 164, 166 τῆς παροίας.

3. Ὁ ἀνάντιον κατὰ τὴν λέξιν καὶ ἐκλήπῃ Ἰωαννῆς.

ρίσας, να ἐκτελεσθῇ Ζαχαρίου, — ὅν δ' ἐκτελεσθὲν ἔχει Σμυρναῖος νὰ ἀντικαθίσταται Σμυρναῖος, καὶ οὕτως ἐρεζῇ¹.

154. Ὁ τόκος τῶν χρηματικῶν, περὶ ὃν γίνεται λόγος εἰς τὸ πρῶτον ἄβηρον τῆς παρούσης μου λευκάνεται καὶ² ἐξαμηνίαν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ τόκος ἀπώλυνται ἀπόκειται εἰς τὴν ἐρρίσιν τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς παρούσης μου νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς ἄλλον, ὅταν ἀποθάνῃ, ἢ καὶ προῖτα, ὁ εἰρημένος Μαρκαλῆς.

155. Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία θέλησίς, γνώμη καὶ ἀπόφασίς μου. Πᾶσα δὲ ἄλλη ἀντιβάνουσα εἰς ταύτην θεωρεῖται καὶ μένει³ ἄκυρη.

Ἐγχεῖσθαι δὲ ἐκ βόθρου φυγῆς καὶ καρδίας τὸν Ἐπουράνιον Δαμουργὴν καὶ Σωτῆρα διὰ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀναγκράσας εὐεργεσίας του⁴ καὶ ἐπιτακλούμενος τὴν ἀπειρὸν αὐτοῦ ἀγαθότητα, δέωμαι μετὰ θαυμάσιον, ἵνα, ὅταν ἐνδοκῇ νὰ παρὰλῃ, τὴν ταπεινὴν μου φυγὴν, τὴν παρὰλῃ ἐν ἐξουσιοθέσει καὶ μετονοίᾳ, τὴν ὅποιαν συνιστῶ εἰς τὴν προσέειπεν τῆς ὑπερβυτίας Θεοῦ μου καὶ ἀειπαρέμνου Μαρίας, τοῦ φίλου μου Ἀγγέλου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας... Ἐπειτα ἐξακούομαι, ὅλη φυγῇ καὶ καρδίᾳ, παρὰ πάντων τῶν ἀδελφῶν μου Χριστιανῶν, ἵνα μοὶ συγχωρήσωσι τῷ ἀμαρτωλῷ, ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἤμαρτον πρὸς αὐτοὺς, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ· διδοὺ καὶ τὴν ὑπερλομένην μοὶ ἐκ καρδίας συγχώρησιν πρὸς πάντας, ὅταν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ παρεπιπλάνουν.

Παρακαλῶ καὶ αὖθις τὴν χάριν τῶν Ἐκτελεστῶν μου, ἵνα παρὰσταθῇσι καὶ πρὸς μετὰ χριστιανικοῦ ζήλου καὶ πάσης προθυμίας, ὅπως ἐκπληρωθῶσι ἀπαρχαλῶνται πάντα τὰ κατ' ἐμὲ διατασσόμενα ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου· εἴμαι δὲ βέβαιος, ὅτι διὰ τῆς συνετῆς παραστάσεως καὶ διακρίσεως των, τὰ πάντα θέλωσι λαβεῖν καλῶν καὶ αἰσίων πόνων. Ταῦτα, κατ' οὐσίαν μου βούληθ', γνώμην καὶ θέλησιν, διατάξαι καὶ διακρίσει πρὸς τῆς πεποιθήσεώς μου. Ἀποφαινομαι δὲ ἐν ὀνόματι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ταύτην τὴν διαθήκην μου κυρίαν, βεβαίαν καὶ ἀπαρχαλῶνται, γνησιμῆν καὶ ἀνοργησιμῆν παρ' ἐμοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀσφαλισμένην μετὰ τὴν σφραγίδα μου. Θέλω δὲ, ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν ἰσχύον καὶ τὸ κύρος κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνους νόμους ἐν παντὶ κρατερίῳ καθιστάται ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε μηδένα, οὐτε

1. Ἦδε τὰ ἄρθρα 86 καὶ 156.

τὰ ὅσα διέταξα παρακαλεῖσιν καὶ ἀνατρέπειν, οὐτε τοὺς ρηθέντας Ἐκτελεστάς μου παρενοχλεῖν.

Τὴν πρώτην Ἰανουαρίῳ 1840, ἐν Ἀθήναις.

Τῆς παρούσης μου συνετάχθησαν δύο ὅμοιοι, ἐξ ὧν τὸ ἐν παρὰδεδόθηται εἰς τὸν Συμβολαιογράφον Κωνσταντίνον Πιτάρην καὶ τὸ ἔτερον φυλάττεται εἰς τὴν ἐγγραφεὰ μου.

(Τ. Σ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΔΙΟΝΟΦ ΡΙΖΑΡΗΣ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΠΡΩΤΗ

156. Διαρίζω τοὺς Κυρίους Νικόλαον Θεοφάνη, ὑπομυρῶν, Πέτρον Ἠπίτην, ἱερέα, κατὰγεγῆμενον ἐξ Ἠπείρου, Γεώργιον Βέλλιον, Σύμβουλον παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς Διακρίσεως Γραμματεῖα, ἐξ Ἰωννίνων, καὶ τὸν Νικόλαον Ἰωαννίδην, ἀντισταγματῆα παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πρωτοδικαῖς ἐκ Ζαχαρίου, τιμητικούς Ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου καὶ διατάττω:

α'. Ὅτι καὶ μὴ ἔχωσι καμμίαν ψήρον ἢ γνώμην ἐνὸς καὶ τοῦ ἑκτελεστέως τῆς παρούσης μου, περὶ ὃν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 66 αὐτῆς.

β'. Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ διδώσιν ἐν παντὶ καμφοῦ νύξιν πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀταξιών, ὅσας τυχὸν ἤθελον παρατηρήσει κατὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἄλλων.

γ'. Ὅσακις ἐλλείψῃ τῇ ἐκ τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διοικήσεως μου διὰ πάντας, θέλω νὰ ἀντικαθίσταται¹ ἀναφερομένων, ἀπ' ἐκτικῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθ. 85, μόνον καὶ² ὅσον ἀπορῇ τὰ ἀπορῇ των³ ἡ ἀντικατάστασις θέλει γίνεσθαι, προτιμωμένου τοῦ προσμεινωθέντος καὶ οὕτως ἐρεζῇ⁴. — Ἐκτὸς τῶν προσώπων αὐτῶν, θέλω νὰ ἔχῃ πληρεστέτην ἰσχὺν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 85. — Ἡ παρούσα μου σύγκειται ἀπὸ σελίδας ἐνανθῆντα δύο. — Τὴν δεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλοστοῦ διακαιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.

1. Ἐλλείπουσι, νομίζω, αἱ λέξεις ἐκ τῶν ἀναθῆτα.

2. Παράβ. ἄρθ. 87² καὶ 160 τῆς παρούσης.

Ἡ παροὺς ἐγγράφη καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ δικτάτου, καὶ ἐπισφραγίσθη μετὰ τὴν σφραγίδά μου.

(Τ. Σ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΔΙΟΝΟΦ ΡΙΖΑΡΗΣ

Γραφεὶς τῆς Νίκης.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Σήμερον τὴν εικοστὴν πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις, ὁ ὑπογραψόμενος Γεώργιος Ῥαδινόφ Ριζάρης ἀπεφάσκει νὰ προσέβω εἰς τὴν διαβάνην μου ταύτην τὰ ἑξῆς:

157. Εἰς τὴν παροῦσαν δέταξιν δεκά ἔκριναν ἀναγκαῖα περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ἀπόκειται ἕως εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ τροποποιήσῃ τὰ περὶ τούτου, ἀνὰ τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον· θέλω ὅμως νὰ ἀκολουθῶνται αἱ διατάξεις μου μέγχις ἐκδόσεως Ὑ.Β. Διατάγματος, τροπολογουμένου τὰ περὶ τούτου¹.

158. Εἰς τὴν σύνεσιν αὐτῆς ἀπόκειται νὰ ἐπιφέρει καὶ ἄλλας βελτιώσεις ἐπὶ ἀντικειμένου, ἐφ' ὅσων σιωπᾷ ἡ παροῦσα μου².

159. Κατὰ τὴν εικοστὴν πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἀνερίβην εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματικῆς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ Β. Διατάγμα, παραδεχόμενον προτάσεις μου τινὰς³· ἡ ἀναφορά μου καὶ τὸ ἐκδοθησόμενον ἴσως διάταγμα προσκολληθῶσιν εἰς τὸ ἀντίγραφον τῆς παρούσης μου, ὅπως εἰρηθῇσιν ἐν τῇ εἰκῇ μου³.

160. Τὰ τέσσαρα ἄτομα, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν πρώην προσθήκην (ἀφ. 156), πρέπει νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου, ἀνὰ εὐρίσκωνται ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Σχολῆς, διὰ νὰ κάμωσιν ἄλλας παρατηρήσεις.

Τὸ παρὶν ἐγγράφον παρ' ἐμοῦ, ἐσφραγίσθη δὲ μετὰ τὴν σφραγίδα μου τὴν εικοστὴν πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.

1. Ἡ ἐδρῇ, 91—99 μετὰ τῶν ὁσόντων.

2. Ἡ ἐδρῇ 84 ἑ. α' καὶ ἐδρῇ 87 ἑ. α'.

3. Ἡ ταῦτα κατωτ. (Μέρος Γ').

Τὸ παρὶν σύγγραμμα ἀπὸ ἐναντίας τέσσαρς σελίδας.
Ὑπογράφεται ἰδιωχείῳ.

(Τ. Σ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΔΙΟΝΟΦ ΡΙΖΑΡΗΣ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΤΡΙΤΗ

Σήμερον τὴν πρώην ἑνάτην τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐδρὴν Ἀδελφείᾳ ἐκείνῃ μου, ἐφ' ἣν ὁ Γεώργιος Ριζάρης προσέβω εἰς τὴν παροῦσαν μου διαβάνην τὰ ἑξῆς:

Α

Ἐσωτερικὴ κατὰστάσις τῆς Σχολῆς.

161. Ὡςπερὶ αἱ μέλλουσες νὰ ἐμβῶσιν ἔχουν χάριν ἐν μόνον σπουδαζομένων, ἀλλὰ καὶ τινος ἡθοποιήσεως, ὅπως καταρθῶσιν, ἐν συνειδήσειν ἐγκρίσει εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐδρὴν μετὰ ταῦτα ἐπαγγελλομένων, διὰ τούτου ἀπορρίπτω ἤδη νὰ ἐνδοκίμωται εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐδρὴν Σχολῆς, ὡς εἰς Κωνσταντῖνον, αἱ ὑπότροφα, καὶ ὅσοι διακρίνῃ αἱ σπουδαζόμενοι.

Ἐκ τούτου δὲ ἐπιτεταί, ὅτι ἀπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ φωνάσῃ καὶ εἰς ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ κατεστήματα, ἢ ὅτι μὴ ὑπότροφα, διὰ δύνανται νὰ φωνάσῃ εἰς τὴν περὶ τῆς ἐδρῆς Σχολῆς.

162. Πρὸς ἐκλήρωσιν τῆς διατάξεως ταύτης, ἡ Σχολὴ ἔχει ἑκατὸν ὀκτώμισιν καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπαίτητας, ὁ μισθὸς τῶν ὁποίων ὑπομετῶν προορίζεται ἀπὸ τῆς Γραμματικῆς Συμβουλίας ἡμετέρας.

Β

Οἰκονόμος.

163. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τῆς Σχολῆς ἔχει αὕτη ἑκατὸν ὀκτώμισιν, τὸν ὅποιον ἐκλήγει ἡμετέρας τῆς Ἡμετέρας Συμβουλίας, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῇ παρούσῃ μου διαβάνει, διὰ οὗ ἐστὶν, προσδιορίζῃ καὶ τὴν ἀνταρτίαν του.

Οἱ Οἰκονόμος πρέπει νὰ ᾖ καὶ πρὸς τὸν ἐκ τῆς καθήκοντων τῆς Σχολῆς.

1. Ἡ ἐδρῇ, 128.

164. Καθήκοντα καὶ υποχρεώσεις τοῦ οἰκονόμου εἶναι τὰ ἑξῆς:
α') Προβλέπει τὰ εἰς τροφήν, ἐνδυμασίαν κτλ. τῶν σπουδαστῶν ἀναγκαζία.

β') Ἐπιστρεφεί τις τὴν παρασκευὴν καὶ χορηγίαν, διὰ τῶν ὑπαρχόντων, τὰς καὶ ἡμέρας τροφῆς, ἐκλήγει δὲ καὶ τοὺς ὑπαρέτας.

γ') Κρατεῖ κατὰ σύγκλητον λατομερὴ τῆς καὶ ἡμέρας διαπόσης.

δ') Ἐρεθρὴ τὴν ἐνστάειαν, καθαρύονται καὶ διακωλύει τὸν μαθητευόμενον ὅταν δύναται εἰς τὴν κατὰ στοιχεῖα.

ε') Διευθύνει τὰς κενονικίας τῶν σπουδαστῶν προσευχάς.

ς') Προσκαλεῖ δὲ τὴν κατὰ τριμηνίαν ἐν ὁνόματι τοῦ ἑαυτοῦ τῶν ἀπαιτούμενων χρηματικῶν ἐνταλμάτων: 1) διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὑπαρχόντων· 2) διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαρχόντων.

ζ') Εἰς τὸ τέλος πάσης ἐξαμηνίας δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐνόμιου τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, τὸ ὅπου ἀπορροῖται τὰ δεόμενα ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, ἀπορροῖται ὁριστικῶς τὸ Πρῶτον Συμβούλιον.

η') Δίδει ἐγγύησιν δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὑποσχόμενος ἐγκρίτως τὴν παραδοχὴν τῶν ἀπορροῶν τοῦ Πρῶτου Συμβουλίου, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον.

θ') Ζητεῖ ὁδηγίαν ἀπὸ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, τὸ ὅπου ἀπορροῖται ὁριστικῶς περὶ πάσης διαχειρίσεως, ἄλλως παρὰ τὴν λογιστικὴν ἴ.

ι') Φροντίζει περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν σκευῶν τῆς Σχολῆς ὡς καὶ διὰ τὰ βιβλία ταύτης, δι' ἃ πρέπει νὰ ἐξοδεύονται περὶ καταβολῆς κατ' ἔτος δραχμῶν, ἀναρροῦμενα κατ' ἔγκρισιν τῶν Καθηγητῶν.

Γ'

Καθήκοντα.

165. Ὁ ἀρχιεὶς τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δύναται νὰ ῥηκί καὶ ἐλάσσει τῶν ἐξ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐν τῷ ἔτη 74 (ἐξομολογῶντα τέσσαρα) ἀναφερομένου προσώπου, δι' ὃ ἐπέχει τὸν διωρισμὸν ἢ παρὸς αὐτοῦ.

1. Ἦτοι ἔτη 188.

2. Ἦτοι ἔτη 128

ΑΡΘΡΑ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΑ

166. Τὸ ἔτη 152 μένει ἔτι ὡς ἀποτελεσματος μένον δι' ἐργάται τὰ ἔτη 116 καὶ 117 τῆς παρούσης μου.

167. Διὰ τῆς τρίτης ταύτης προσθήκης (161 καὶ ἐπὶ) δὲν πρέπει νὰ ἀλλοιωθῇ τὰ ἔτη τῆς Σχολῆς, εἰμὲν μόνον μέτρον ἐκκρίνῃ πεντήκοντα δραχμῶν κατὰ ἔτος, διὰ νὰ πληρωθῶνται ἐξ αὐτῶν ὁ οἰκονόμος καὶ οἱ ὑπαρέται, καὶ νὰ ἀναρροῦνται τὰ ἀναγκαζία μαθησιακά σκεύη.

168. Τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον (ἀρθ. 50)¹ ἐπιφορτίζεται νὰ συντάξῃ ὁδηγίαν περὶ τῶν Οἰκονόμων περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξόδων, καὶ ἐν γένει περὶ τῆς διακρίσεως τῶν χρημάτων. ὅσα θέλει αὐτὸς λαμβάνει διὰ τὴν τροφήν, ἐνδυμασίαν, ὑποδημασίαν κτλ. τῶν σπουδαστῶν.

169. Ὑπομνήστω, ἔτι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου ὑπάρχει ὅσον ἀναρροῦνται τῆς διαθήκης μου ταύτης· ἐνδεχεται νὰ κάμω προσθήκην τινὰ· ἐπιθυμῶ ἐπομένως νὰ ἔχῃ πλήρη ἰσχύϊ πᾶσα προσθήκη.

170. Ἰδοὺ ἐπέλεξα καὶ ἐτι εἶχα νὰ γράψω. Θέλω, διατάττω καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀπαρροῦνται ὅσα διατάττω. Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ προλάβῃ ὀφείλει εἰς τὸ Κεῖν ἀπὸ τοῦ ἰδίου τῆς τοῦ προσώπου ἐμοῦ τε καὶ τοῦ μακαρίτου ἀντιδίδου μου.

171. Πᾶς ὅστις θέλει ταύτην ἐν ἡλικίᾳ τὴν ἀναρροῦν τῶν διατάξεων μου, ὅσον κατηρμένους αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ καὶ ἑλὴ ἢ γενεὰ τοῦ. Ἄν θέλω, κατ' οὐδέναν τρόπον. νὰ ὀφελῶσιν ὁλίγη πρὸς βλάβην τῶν κινουμένων διατάξεων μου.

Ἡ παρούσα σύγκειται ἀπὸ σελίδας ἑκατὶν μίαν· ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη κατ' ἐμὸν, προσθήκας καὶ τὴν σφραγίδα μου, τὴν πρῶτον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιστοῦ ὡς ἀναρροῦνται τέσσαρα καὶ ἑπτὰ ἐν Ἀθήναις.

(Τ. Σ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΔΙΟΝΟΦ ΡΙΖΑΡΗΣ

1. Ἦτοι ἔτη 87.

Ἐν ἑταί χιλιούτῳ δικαιοσύτῳ τεσσαρκοσύτῳ πρώτῳ, ἡμέρῃ πέμπτῃ καὶ εικοστῇ ἐντὶ Μάου, ὥρῃ τρίτῃ μετὰ μεσημέριον, ἐν-
τός τῆς οἰκίας μου, κεκρίνας εἰς τὴν πλειονὴν τῶν Ἀθηνῶν κηρόν
μου, ἐνῷ ὁ Γεωργίου Ῥέζης, διὰ τοῦ περιήντος μου μυστικοῦ Κω-
δαίλλου, χωρίς νὰ μεταβάλῃ τὴν ὑπόγραφον διαθήκην μου, προσ-
θέτω, ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν μου παραγγέλλω, ὅπως προσθήκῃ ἑκα-
τον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Ἑρμαῖον ὁδὸν οἰκίαν μου, κα-
θὼς καὶ τὸ ἐργαστήριον, τὸ ὅπου ἐν ἡμέρῃ καὶ εἰς Παιρὰ ἐπὶ τῆς
πλατείας, νὰ ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ Σχολείου κατὰ τὴν διαθήκην
μου, καθὼς καὶ ὅσα ἄλλα ἀποκτήσω μέχρι τέλους ζωῆς μου.

Παραγγέλλω νὰ ἀπανηρώσω αἱ ἑκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου
ἕως χιλίας πεντακοσίας (1500) δραχμὰς πρὸς ἀνακρίνωσιν τῆς πλει-
στον τοῦ κήπου μου Ἑκαλησίας τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, καὶ νὰ κατα-
σκευάσωσιν ἐν τέρῳ μου ἐντός τοῦ νόθου καὶ τῆς ἰδίας Ἑκαλησίας,
ἐν ἐνῷ ὧν δὲν τὴν ἀνακρίνωσιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ μὴ
ἐνταφίσωσιν ἐκεῖ. Αἱ δύο οἰκίαι, αἱ εἰρησφύμεναι τῶρα εἰς τὴν οἰ-
κίαν μου, νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ Σχολεῖόν μου· καὶ νὰ ἀναστῇ τὸ καν-
δελὶ των ἀκαίρων ἀπὸ τὸ λάδι των κτημάτων μου. Ἀν ὧν δὲν
χρησίσθῃ τῆς Σχολῆς εἰς τὴν οἰκίαν μου εἰρησφύμεναι εἰκόνας,
νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν Ἅγιον Γεωργίου. — Παραγγέλλω νὰ δοθῶσιν ἀνὰ
πεντακοσίαν δραχμὰς εἰς ἑκάστην καὶ εἰς ἑκάστην τῶν πρώτων ἐξα-
δέκων μου, ἐκτός τῶν ἑλλων, τὰς ὁποίας διατάσσω εἰς τὴν δια-
θήκην μου. — Ἐὰν καλεῖ ἡ κοινὴ ἐκ τῶν ἐξαδέφων μου, ἢ καὶ
ἀποθνήσκουσιν, νὰ τὰς λάβωσιν αἱ κληρονόμοι αὐτῶν. — Μίαν καὶ μί-
νην ὀρεῖν νὰ δοθῶσιν αἱ πεντακοσίου δραχμὰς εἰς ἑκάστην. — Ἦς τοὺς
δευτέρους ἐξαδέφους μου καὶ ἐξαδέλφους μου ἀνὰ τετρακοσίας δραχ-
μὰς εἰς ἑκάστην, μίαν ὀρεῖν. Εἰς δὲ τοὺς τρίτους ἐξαδέφους μου
καὶ ἐξαδέλφους μου ἀνὰ τριακοσίας δραχμὰς εἰς ἑκάστην μίαν ὀρεῖν
καὶ μίνην. — Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἰωάννης Κόνιαρης, υἱὸς τῆς ἐξαδέλ-
φου μου Βασιλικῆς, μὴ παρορῶν, διὰ τοῦτο παρακαλῶ καὶ ἀρίων
εἰς αὐτὸν κληροδότουμα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας πληρωσόμενης ἐκ
τῆς περιουσίας μου. — Ὅμοιος ἀρίων καὶ εἰς τὴν μικρὴν ἀνεψιάν

μου Χρυσῆν, ἀδελφὴν τοῦ, δραχμὰς δύο χιλιάδας. — Ἐὰν ὁ υἱὸς τοῦ
Κωνσταντίνου Κερκίλ, Παντζῆς, ἐγκαλούσῃ τὴν σπουδὴν τοῦ εἰς
τὸ Πανεπιστήμιον διὰ νὰ γίνῃ διδάσκαλος, νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῆς πε-
ριουσίας μου κατ' ἑτοῦς δικαιοσύνης δραχμὰς εἰς πᾶσιν τὰ μαθήματα,
νὰ μὴ τὰς λαμβάνῃ. — Ἀρίων εἰς τὴν Πιρίνην, θυγατέρα τοῦ Κων-
σταντίνου Σκαμπαῆ, πεντακοσίας δραχμὰς νὰ τὰς λάβῃ ἐκ τῆς ἀνα-
κρίνουσιν. — Ὁ ἀνεψιὸς μου Μεγχιλάκης νὰ λαμβάνῃ κατ' ἑτοῦς ἐκ τῆς
περιουσίας μου δικαιοσύνης σφάκταν δραχμὰς, ἐνῷ ἐγκαλούσῃ τὴν
σπουδὴν τοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ νὰ γίνῃ διδάσκαλος, καὶ
ἕκαστος τὴν σπουδὴν τοῦ, νὰ πᾶσιν καὶ τοῦ νὰ λαμβάνῃ τὰς
δραχμὰς δικαιοσύνης σφάκταν κατ' ἑτοῦς. — Τὰ δύο παιδία, μαθηταὶ, τὰ
ὅποια λαμβάνουσιν τῶρα ἀπὸ ἐμὲ μνησθὲν μισθόν, νὰ ἐγκαλοῦντο
νὰ τὰς λαμβάνουσιν ἐνῷ σπουδάζουσιν. Ἐὰν ὁ Διμήτριος Γεωργίου
Ῥέζης μίνην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου μέχρι τέλους ζωῆς μου, ἐκτός
τῶν μισθῶν τοῦ, ἀρίων εἰς αὐτὸν κληροδοσίαν δραχμὰς πεντακοσίας.
— Ἀρίων κληροδοσίαν εἰς ἑκάστην τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου εἰρη-
σφύμενων ἀνθρώπων μέχρι τοῦ θανάτου μου ἀνὰ ἑκάστην δραχμὰς (100)
ἐκτός τῶν μισθῶν των, διὰ μίαν καὶ μίνην ὀρεῖν. — Παραγγέλλω νὰ
ἐκτελέσωσιν ὅλες τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ὅλες τὰς ἐνδιαλαμβά-
νομεναι εἰς τὴν διαθήκην μου αἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου, καὶ νὰ
ἐκτελέσωσιν ὅλες ἀνεκλείεσθαι μέχρι τῆς ἐσχίστης. Παραγγέλλω
πρὸς τοὺς νὰ ἀγορασθῇ εἰς τὴν πατρίδα μου, ἐντός τοῦ χωρίου
Μονοδένδρι τῆς Ἡπείρου, οἰκία ἀξίας δεκάς χιλιάδων γροτῶν τουρκικῶν,
διὰ νὰ γίνῃ σχολεῖον τῶν κορασίων· ἐκ τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν,
τὰς ὁποίας ἀρῶκα νὰ δίδονται εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς πατρίδος μου, αἱ
χιλίας νὰ δίδονται εἰς μισθὸν τῆς διδασκαλίας καὶ προσθέτω ἐκ τῆς
ἄλλης περιουσίας μου ἀνὰ δικαιοσύνης δραχμὰς κατ' ἑτοῦς εἰς τὸν μι-
σθὸν τῆς διδασκαλίας, ὥστε νὰ γίνῃ χιλίων δικαιοσύνης δραχμῶν κατ'
ἑτοῦς ὁ μισθὸς τῆς διδασκαλίας, νὰ διδάσκῃ τὰ κοράσια πάσας τά-
ξεις καὶ ἡλικίας γράμματα καὶ χειροτεχνήματα· αἱ ἐκτελεσταὶ τῆς
διαθήκης μου νὰ λαμβάνουσιν κατ' ἑτοῦς πληροφωρίαν περὶ τοῦ Σχολείου
τούτου, καὶ εἰ μὴν ἀφαιρῶσιν τὰ κηρύττει προέδους, νὰ δίδουν κατ' ἑτοῦς
τὰς 1200 δραχμὰς εἰδημὴ νὰ πᾶσιν τὴν πληρωμὴν τῶσιν διὰ τὸ
Σχολεῖον τῶν Κορασίων, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἄλλο Σχολεῖον τῆς πατρί-
δος μου. — Αὕτῃ εἶναι ἡ τελευτή καὶ ἀμεταθέτος βέλησίς μου, τῆς
ὁποίας διατάσσω μετὰ θανάτου μου τὴν πλήρῃ ἐκτέλεσιν. Ὅστις

λάβη κατὰ νόον καὶ θέλησιν νὰ μεταβάλῃ καμμίαν τῶν διατάξεων μου, τῶν παρουσῶν, ὧν καὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν διαθήκην μου, ἵνα εἰς αὐτὴν τὴν κατάρτησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, καὶ νὰ δώσῃ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ προκοπὴν νὰ μὴ ἴδῃ ποτέ. Ὅ,τι διατάξω ἢ γράψω εἰς ὑποινδήματα μέρες, νὰ μόνον ἀμετάστρεπτον. — Ἐπικυρῶ τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐννοῶ νὰ μὴ μεταβάλῃ καμμίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων διατάξεων μου. — Τὰ πρὸν Κωδικιζόν μου, γράφει παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κομῆ Κοκίδου, ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1811.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΡΗΣ

(Τ. Σ.) Κοσμῆς Κοκίδης.

Ἰσὺν ἀπὸρράλλαντων τῶ πρώτου τύπου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν πρώτῃ Ἰουνίου 1811 (τεσσαρακοστὸν πρώτου ἔτους)

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν

(Σ. Σ.) Κ. Φιλαλήτης.

Ἐδημοσιεύθη τὴν α' Ἰουνίου 1811.

Ὁ Γραμματεὺς
Παυδανίας Θ. Χοιδᾶς.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Τὴν τετάρτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους, ἡμέραν τετάρτην, ἡ παρούσα διαθήκη, ἰδιόγραφος τοῦ Γεωργίου Ριζάρη, κηρυχθεῖσα ὡς κυρία διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5054 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἐδημοσιεύθη ἐν πλήρει συνεδριάσει αὐτοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ Πρόεδρος
(Τ. Σ.) Ν. Φλογαίτης

Ὁ Γραμματεὺς
Παυδανίας Θ. Χοιδᾶς.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ
ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Σήμερον τὴν 5 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιάτου ὀκτακοσίου τοῦ τεσσα-
ρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν Ἀθήναις, συνελθόντες, ἐν τῷ κατιστά-
ματι τοῦ Ταμείου τῆς Ριζαρείου περιουσίας, οἱ ὑποκρινόμενοι Χρι-
στοδούλου Κλονάκης, Μισαήλ Ἀποστολίδης, Γεώργιος Σπανιολό-
κης, Γ. Γεννάδιος, Ἀθανάσιος Τσίνας καὶ Φίλιππος Ἰωάννου, Ἐκτε-
λεσταὶ τῆς Ριζαρείου Διαθήκης, παρόντων καὶ τῶν ἐπιτίμων Ἐκτε-
λεστῶν τῆς Διαθήκης ταύτης, Ἀνδρέου Μάμουκα, Ἐπιτρόπου τοῦ
Νικολάου Θεοφάγου, Πέτρου Ἡπίτου καὶ Νικολάου Ἰωαννίδου, καὶ
παρετρήσαντες ὅτι ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦ ἀρθροῦ 86
τῆς Διαθήκης ἀριθμὸς πρὸς διάσπευσιν, ἔλαβον ὅς* ᾔφην:

Α') Τὴν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1841 ἐκ Μόσχας ἐπιστολὴν τοῦ Κ.
Ἀναγνώου Κομνηνοπούλου, ἐν ᾗ περιέχονται αἱ ἀκόλουθοι περιουσιαί·

α) Ὁ μακαρίτης (Γεώργιος) Ραζδώνος Ριζάρης εἶχεν ἀφήσει εἰς
ἑαυτὸν ἀπὸ μπιλιέτω τοῦ Ὁρσαντροφείου, τὸ καθὲν ἀπὸ 25 χιλιά-
δας ρουβλίων, τὰ ὅσα ὁμοῦ διακονίας χιλιάδας ρουβλίων, Ἀσιγνά-
ωτζικας, θέλων νὰ σκεῶσιν τοὺς τόκους καὶ ἀπὸ τὰ ὅσα μπιλιέτω,
καὶ τὰ χρήματα νὰ τὰ ἐμβάτω εἰς Ὀδησσόν· καὶ κατὰ τὸ 1838
ἔτος, Ἀπριλίου 12, ἐδύναξεν ἀπὸ τοῦ Ὁρσαντροφείου τοὺς δεδο-
ναιμένους τόκους εἶναι τῶν ὀκτὼ μπιλιέτων, συνστακόμενος εἰς
α) Ἀσιγνάωτζικας ρουβλίων 145,152, εἰς ὅν, ἀρχειοφυλάκων τῶν ἐξόδων
καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, ἐρέσκει, μέσου
πράγματος, πρὸς τὸν ἐν Ὀδησσῷ Κ. Γρηγόριον Μακσολὴν, Ἀσιγνά-
ωτζικας, ρουβλίων 144,248, συμφέρονος τῆς διαταγῆς τοῦ μακαρί-
του, μεθ' οὗ καὶ ἀγροικήθη, καὶ πάλιν ἔμειναν τὰ ὀκτὼ μπιλιέτω
οὗς τὴν ἐξουσίαν μου.

1. "12ε ἀρθ. 2 καὶ 63, ἐδ. τῆς διαθήκης.

«Εἰς τὴν 1839 πάλιν μοι ἔδωκε δικταγὴν νὰ σηκώσω τὸ κεφάλαιον καὶ τὸν οὐκ ὄντων τεισάριον μπιλιέτων, στέλλοντάς μοι τὴν 27 Νοεμβρίου 1839» ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Ὁργανοτροπείου τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῶν τεισάριων μπιλιέτων, εἰς Ἀσπινάτζικας βούβλια 107,120, καὶ ἐξ αὐτῶν, ἔλαβον τὰ ἐξόδα καὶ τὸ δικαίωμα πρὸς τὴν Κομπούνικη Τραπεζίτῃ, ἔβλεπα εἰς Ὀδησσὸν τοῦ κ. Γρηγορίου «Μαρκσλὴ, εἰς τὰς 28 τοῦ ἰδίου μηνός, ἀρκετὰ βούβλια 30,310» ἔβλεπον εἰς Ἀσπινάτζικας βούβλια 106,085, ἀποστελλὰς εἰς τὸν μακαρίτην τὴν ἀνεκτοντὴ λογαριασμὸν, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ ἀποκρίσιν διὰ τὸ καλῶς ἔχειν καὶ οὕτω πάλιν ἔμειναν εἰς χεῖράς μου πρὸς τεισάριον μπιλιέτα πρὸς 25 χιλιάδας εἰς Ἀσπινάτζικας τὸ καλὴν, πρὸς τεισάριον ἑκατὸν χιλιάδας βούβλια Ἀσπινάτζικας, καὶ αὐτὰ πρὸς ἰδίαν εἶναι μὴ τοῖς ἰδίοις ἀρμυρῶσι καὶ χρονολογίαν καθὼς τὸ περιγραφόμενον εἰς τὸν δεύτερον περιγραφόμενον ἢ Διαθήκῃ καὶ κρίνεται ὡς πρὸς τὸ μακαρίτην ἐλαχρόνιστον, ὅτι ἔλαβον τὰ μπιλιέτα ἀναφέρονται εἰς τὸν δεύτερον ἄρθρον, ἀνέκτισε τὸ τεισάριον, τὰ ὅποια τὰ ὄντι εἶχον προσπαρήξῃ διὰ τὴν ἀλλοίαν εἰς τὴν ἡμετέραν χρονολογίαν οὐκ ἀναφερόμενος περιγραφόμενος 61, ἀναφερόμενος ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν μεταβλητικὴν τῶν διδωμένων τῶν κατὰ τοῦ Ὁργανοτροπείου καὶ διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται ἡ ἀδελφὴ εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους νὰ σηκώσουν κατὰ τὰ κεφάλαια εἰς τὴν δόθεισαν περιττικὴν, μὴ εὐκατανοήτως ἄλλων χρονολογίαν τοῦ εἰς τὸ Ὁργανοτροπεῖον: διὰ τοῦτο, καὶ εἰς πρὸς ἡβήτικα μπιλιέτα πρέπει νὰ προσμεροσθῇ ἡ ἔννοια τοῦ ἰδίου ὅτι περιγραφόμενον πλὴν, χωρὶς νὰ ζῇται νὰ ἐπὶ αὐτῶν εἰς ἐξέτασιν, ὡς ἐγένετο αὐτὴ ἡ περιγραφὴ, ἐν ὅλῳ ὅλῳ, ὅτι τὰ παρ' ἐμοὶ περιγραφόμενα τεισάριον μπιλιέτα εἶναι ἰδιωτικὰ τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ριζάρου, καὶ εἰς ἄλλαν δὲν ἀνήκουν παρὰ εἰς τὴν Σχολῆν, δυνάμει τοῦ 5^{ου} ἁρθροῦ 49 περιγραφόμενου τῆς Διαθήκης του. Εἶναι δὲ ἀδύνατον οἱ τόκοι τῶν ἀπὸ τῆς 1837, Σεπτεμβρίου 12 ὄντες εἰς περιγραφόμενον συνηγμένον κατὰ τὴν 1838, εἰς ἐλαχρόνιστον ἡμέραν, κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ Ὁργανοτροπείου».

Περὶ τῆς 2) Τὸ περὶ τῶν περὶ αὐτῶν λόγων δραχμῶν δικαιοσύνην χιλιάδων βούβλιων μέρος τοῦ βελίου τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ριζάρου, ὅπου εἰς τὴν ἀντικρὴν δεξιὰν σελίδαν τῆς πιστοσύνης περιέχονται τὰ αἰτιώματα:

«1838, Μάϊου 16, ὅσα κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ ἐν Μόσχῃ Α. Κο-

μμοσπόλιν, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1838, δι' ἐπιτροπικῶν μου γράμματων, στέλλοντας αὐτῷ ἐντέλλειν τῇ 31 Δεκεμβρίου 1837, ἐδῶκα τῶν τόκων, ἔχει τοῦ ἀντικρὸς καπιταλίου μου, 115,152» καὶ κατωτέρω:

«1839, Νοεμβρίου 30, ὅσα κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ ἐν Μόσχῃ Α. Κομμοσπόλιν, δι' ἐπιτροπικῶν μου γράμματων στέλλοντας, ἐδῶκα τῶν τόκων ἀπὸ Ὁργανοτροπείου καπλίου καὶ τῶν 107,120, ἐλαχρόνιστον βούβλια ἀσπινάτικα 30,310, ἔβλεπον εἰς Ἀσπινάτζικας πρὸς 3 1/2 βούβλια 106,085».

Κατόπιν ἔλαβον 6^{ον} ἄρθρον καὶ 61 τῆς Ριζάρου Διαθήκης, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ἐμφανέστατα, ὅτι ὑπάρχει πραγματικῶς ἀνεξόφλητος ἡ ποσότης, περὶ ἧς γίνεται λόγος εἰς τὸ 2 ἄρθρον τῆς Διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ριζάρου, ὅστις, λαθρονόμος, ἐπιδόθηκεν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 2 τῆς λείπει:

«(Κατὰ λάθος εἶχον ἀπαρκεθῆ, ὡς ἔσθω, ἑκατὸν χιλιάδας βούβλια» ἀπερρόσθησαν κατὰ λάθος, ἐπειδὴ τὰ εἶχον τραβῆσαι πρὸς ἑαυτοῦ. (Γεωργίου Ριζάρου Ριζάρου): αἱ ὁποῖαι συνηγμέναι εἰς πραγματικὴν ἀπάτην δὲν δύναται νὰ ἔχωσι καμμίαν ἔννοιαν συνέπειαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, τὰ περὶ τῶν λογαριασμῶν λάθος, καὶ περὶ αὐτῶν παραλείψεις, αἱ διπλαῖ ἐγγραφαὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ἄλλα τοιοῦτα διορθώνονται καὶ ἀνεῖ τῆς δικαστικῆς μετὰβιβάσεως.

Δι' ἔλα τούτων ὁμαρμῶν οἱ δικαιοφρονεῖς, ἀναγνωρίζοντες ἀρ' ἐνὶ ὅσῳ ὑπάρχον πραγματικῶς τὸ πῶτον, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς Διαθήκης, καὶ ὡς ἀποτελεῖται μέρος τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ὁμοιογενῶς, ἀρ' ἑτέρω, τὴν βοηθῶσαν εὐνομήσαν τὸν πῶτον τὴν κ. Ἀντωνίου Κομμοσπόλιν, ἡ τιμωρὴ καὶ τὸ φιλόδοξον τοῦ ὁποίου ἔδοκεν ἀρκετὴν εἰς τὸν σύντακτον τῆς πράξεως ταύτης, τῆς ὁποίας ὀφείλει τὸ κοινοποιῆσαι ἀντιγράφον.

Ἢ παρὸς τὰς πρὸς αὐτὴν ἀρμοσιμότης εἰς τὸ τέλος τῆς Διαθήκης ἑλλανιστὶ καὶ καλλιστὶ.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ	ΜΙΣΑΗΛ ΑΝΘΩΤΟΜΑΧΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΑΝΙΟΛΑΚΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΛΛΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΙΝΗΣ
ΠΙΕΤΡΟΣ ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΑΜΕΝΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ἐκείνῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης
καὶ Οὐκουμένης Πατριάρχης¹

Τὰς πρὸς κοινὴν μὲν ἐφέλιμην ἀφώρμησιν κατ' ἐπὶφάνειαν δὲ ἡ-
μῶν πρυτανικῆς τῶν φιλοκλίτων κινήσεως, καὶ τούτων καλίστης,
ὅσαι ἐρημιστικῶν κοινῶν προκηρύσσονται συντάξεις, ἐν αἷς οὐ μόνον
ἡ ἐπαύρις τοῦ ἡμετέρου τῶν ἀνθρώπων γρήματος τῆς Θεοδότου
Παυλῆος προκηρύσσεται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐξῆς τῆς εὐφροδύνῃ ἡμῶν Πά-
στειος ἐκδοχόμενα ἔργα, καὶ τὰ πατροπαράδοτα δόγματα τῆς
Ἀγίας ἡμεῶν Εκκλησίας τῶν πάντων ὁμογνώστων ἐμπνέονται ψυχαί, καὶ ἡ
σοφία ἀποπέλλεται κατηγορία, τούτους ἐνθαρμῶς ἀποδέχουσα, καὶ
προθύμως ἐπακροῖν, ἡμῶς ἀκόμα εὐθεῖν ἡ καὶ ἡμεῖς τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλῃ Εκκλησίᾳ, τὸ κοινὴν συμφέρον καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ ψυχι-
κὴν σωτηρίαν καὶ τὸν πνευματικὸν αὐτῆς τέκνον ἐπίπρασθαι ἤθελον,
καὶ ἡμετέρας, ὅσας δὲ καὶ ἡμεῖς ποιοῦμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος· καὶ
ἡ ἐπιμελὴς τῆς Χριστιανῆς, Γεωργίας Ρωθιῶνς Γαζάρης, λεγόμενης,
κἀτακοι· μὲν πρὸ ἡρώων εἰς Ὀδησσὸν, καὶ συνεπιγενεκαμένους εἰς τὸ
ἐν Νίσσῳ τῆς Ῥωθίας Γραμμικὸν ἀδελφάτον, ὡς Ῥωθιαῖς ὑπάρχουσιν,
ἀγαμέμνης, διὰ τῆς αἰῶνος Μονοδύνης καλομένης, καὶ καμίνης ἐν
τῷ κατὰ τὴν Ἡπειρὸν Λακρίδι τῆς ἐπαρχίας Ἰοαννίνων, προθέμενος
τοῦ ἡμεῶν χριστιανισμοῦ, καὶ φιλοκλίτου καὶ φιλοεὐνοῦς ἡρώως ἐπι-
δεχθῆναι συντελεστὴς καὶ ἐπιμελὴς τῇ εὐαγγελικῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ
τῷ θεσπιστῇ καὶ ἐπανωθέντι τοῦ πατριωτικοῦ γήμῃ ἐμπληρωστικῇ
τῇ εἰς ἀναμνηστικὴν τῆς ἰδίῃς κατεβύλης συστάσει ἐν αὐτῇ κοινῇ
Σχολῇ τῶν Ἑλλανοῶν μαθημάτων τῇ ὡς ἐπ' αὐτοῦ ὁμοῦς Θεῷ ἐρχο-
μῶν αὐτοῦ ἀνθρώπων καὶ διὰ διακρίσεως, ὡς ἔσται, ἄριστα καὶ τοῦ
φιλοκλίτου αὐτοῦ πατρί, κατηγοριώμενος διὰ γρήματος αὐτοῦ ἐνο-
πυγέρου καὶ ἐνσπρηκτικῶν, ἐνσπρηκτικῶν τῆς μακροεπιστολῆς ὑπο-
γραμμῆς ἐντομῶν καὶ εὐπιστήτων ἐν Ὀδησσὸν προπέμπων, καὶ δηλο-
ποιούσης τὰς τῶναις πρᾶσται τῆς βελτίους κοινῆς Μονοδύνης·
τὴν αὐτοσφραγισμένην αὐτοῦ βέλτιον, ἀπὸφασιν τε καὶ ἔρεσιν περὶ τῆς
συστάσεως τοῦ διδασκαλικοῦ τούτου κατεστήσαντες. Πρῶτον μὲν οὖν

1. Ἦδη ἔφηρ. 61 τῆς ἀποφάσεως.

τὴν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ τούτῳ καμίνην πατρικὴν αὐτοῦ οἶκον, ἀνεπι-
σταντοθεῖσιν ἡδὴ δι' ἐξῶθεν αὐτοῦ, καὶ μακροεργαστικῶν εἰς Συρ-
λαίον, παρεγόμενος καὶ ἀποσώσασκε διὰ παντός εἰς τὴν πατρίδα αὐ-
τοῦ, ἐπὶ τῷ εἶναι καὶ λέγεσθαι κοινῇ Σχολῇ τῶν Ἑλλανοῶν μα-
θημάτων, προκίνας αὐτὸν μετὰ βελτιωτικῆς ἀνελπίτου ἐκ τῆς κλισιαῖς
συγγαμίας, καὶ ἄλλους τῶν εἰς γῆρας τῶν μαθητευομένων ἀναγκά-
σι βελτίους ἀφώρμης διὰ εἰς τὴν ἀπερχόμενον καὶ ἀναπόσπαστον ἰδι-
οκτησίαν τῆς Σχολῆς τούτης πάντα ἐργαστήρια αὐτοῦ μετὰ καὶ συ-
νεργόμενος οὐκ ὀκνῶνς ὑπογεῖναι, καίμενα εἰς ἴδιον τῆς Μολδαβίας,
ὅπως τὰ ἐντέλεια αὐτῶν εἰσδιδάσκαι, συνστήσαναι τῶς νῦν εἰς γῆρας
δύο χιλιάδας καὶ πεντακίσια, ἀποστέλλουσαν διακονώμενη εἰς τὰς
ἀνάγκας τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν πρὸς τοὺς ἐκεί ἐπιτροπῶν τῶν αὐ-
τῶν ἐργαστηρίων διαταγὴν αὐτοῦ· ἐκείνους δὲ τούτων διαρίσκει ἵνα ἐκ
τῶν τούτων τῆς κατεταθεμένης αὐτῷ παύσεως εἰς τὴν ἐν Ἡπειρῶν
πόλει βραβυλὸν βόσκων τῆς ἀποδείσεως τῶν ὁλημάτων (πρυτανικῶν
Δολέων) δίδονται κατ' ἔτος τῇ Σχολῇ διὰ παντός δύο χιλιάδες ῥού-
βλια εἰς ἀναγκαίους, ἡ τὸ ἰσχυρὸν αὐτῶν, ἀρχομένης τῆς ἐπιδη-
μίας μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποδείαν. Προνοῶν δὲ ὁ θεοφιλὴς ἀνὴρ καὶ
περὶ τῆς δυναστείας εὐφραδίας καὶ συντηρήσεως τοῦ κοινοῦ εὐελεῖς τού-
του κατεστήσαντες, διατάξας ἐφορεῖν τελείν διὰ παντός ἐπὶ τῇ
Σχολῇ, ἐκλεγόμενον ἐπιτροπῶν, καὶ διαβιβνύσαντων εὐνοειδῶς τὰ τε
ρηματικὰ καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν αὐτῆς οἰκονομίαν, ὅσα τε πρόσφορα
εἰς χρηστοσύνηαν ἐφορῶσι, καὶ εἰς θεοδόεικον συμβάλλεται, καὶ χρι-
στιανικὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητευομένων, διορῶσαντες ἡμῶς κοινῶς
καὶ θεοφιλοῖς, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν κατὰ μέρος ἐπὶ τῆς Σχολῆς τούτης
πρυτανικὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων, εἰ τυγὼν, ὁμοπρεπίων αὐτοῦ ἀκού-
λουτον ἔδους καὶ συγγῆμους ἐργαστομένους καὶ ἀνομιλοῦντων ἡμεῶν καὶ
ἀνεπύργων διακρίμενων πᾶσαν ἄλλην διαταγὴν αὐτοῦ περὶ τῆς Σχολῆς
τούτης εὐφρονομένην τυχεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· ἀκούσθαι δὲ ἀνί-
νεγκα τούτου πάντα τῇ ἡμεῶν ματρώντι παρακείμενῃ συνειδήσει καὶ
διὰ τῶν ἐνταῦθα πατριωτῶν αὐτοῦ ἐμμενῶντων ἡμῶν καὶ τῷ διακρί-
θῃν ἀμετροπικῶν γάμῳ γεγραμμένων ἐν Ὀδησσὸν τὴν Ἀπείλῳ τοῦ
παραβιόντος καλῆς, σωτηρίου ἔτους, ἐξήρτητο θερμῶς ἐπιμερομένη
καὶ κατεσφραλισθῆναι καὶ δι' ἡμετέρου πατριρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σφρα-
γισμῶν ἐν Μεμβέρναις γράμματος· ἐνθέντε εὐχαίς καὶ εὐλογίαις κα-
ταστήσαντες τὴν αὐτοῦ τιμωσίαν, καὶ τῆς θεοφιλοῦς προθέσεως

[illegible]

γνώμων των εγγράμιων,ών βάτερος κατέχεται δαίμονες ἐκ τῆς οὐρανίας τοῦ Κ. Μιχαήλ Μίσσηλον καὶ τὴν τὸν κατέχοντα βουλήν,καὶ οὕτω ἔχοντα ἐπιστάτην ἐπιμελῶς ὑπὲρ τῆς καλῆς συνστάσεως, εὐταξίας καὶ ἐπὶ τῇ κρείττω προῦθῳ τῆς Σχολῆς, παραλαμβάνοντες τὴν ἐκασταρχίαν εἰσὸδῶν καὶ αὐτῶν, καὶ ὁμοῦναι ἐν ὁδοῖς θεοῦ, πληροῦν τὸν διδασκαλικὸν μεθυσμὸν, καὶ τὴν λοιπὴν τῆς Σχολῆς διαπαι-
 γνῃν. Ἐν δὲ τῇ συμπληρώσει ἐκαστοῦ γυμνασίου καθυποβλήθησαν τὸν γυμνασιαρχικὸν τῆς ἐκείνου διδασκαλίας τῆς Σχολῆς οὗ τὸν ἐπεστήρι-
 σαν καὶ ἐπιθεώρησαν τὸν κατὰ κυριότητα Μιστρακίοντοῦ Ὡσανθίου,καὶ τὴν κοινότητα τῆς σχολῆς.—8). Ὁ κατὰ κυριότητα ἀνεωσμένον τὸν Σχολαρχικὸν τούτων τῆς Σχολῆς ὑπέχει ἐπαρχικῶς καὶ τὸν Ἑλλαντικὸν λόγον, καὶ εἰδήμων τῶν γραμματικῶν μαθημάτων, καλλυγόμενος τε συγκαταρχημένος καὶ Ἀρθινοῦταις, καὶ πρὸ πόντου ἀπορρυσμένον τὸν Ἰερὸν Κτήριον, καὶ εἰς αὐτὰ τούτα ἐπαυξάνων τὸς μαθη-
 τευμένους, πρόχοντες καὶ ἐς ἐμμελῆς καὶ χρηστὸν ἔθελαι καταρτί-
 ζων εἰς τὰ ἱερὰ δόγματα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας Παύλου,καὶ ἑκείνης ἑκείνης καὶ τὴν ἀπερριπτόμεν φολκὴν τὸν χρυσταυνοῦν κατεκόντων, στεφάνῳ αὐτοῦ διὰ τῆς ὑγιανούσης διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἐκείνου τῆς πρῶτον καὶ κεκοινημένης.—9). Ἐκείτης τὸν ἐγγράμιον,ὅσα, αὐτὰ δεκάτῃ καὶ παραλαμβάνονται εἰς ἀμύνοντα μαθήματα, καὶ οἱ ἐκ τῶν περὶ γυμνασίου προσηγορευτῶν τῇ Σχολῇ πᾶσιδες ἐκ αὐτῶν οἱ ἀπο-
 ρυστοὶς τυχόντες γυνὴν ἢ ὁραμένη, περιλαμβάνονται, διατρέφονται ἐκ τῶν εἰσδῶματων τῆς Σχολῆς, τῶν περισσεύοντων μετὰ τῆς ἀποδιδ-
 οντος τῶν διδασκαλικῶν μεθυσμῶν,ὀφειλόντων τὸν ἑβρῶν,καὶ τὴν τοῦ κατέχοντος διατρέφειν, ἐκ τῶν εἰσδῶματων τῶν ἑβρῶν ἐγγραμμάτων, καὶ αὐτῶν τῶν διὰ γυμνασίου βουλήν, μετὰ τὸν ἐξέχοντα τῶν μεθυσμῶν τὸν διδασκαλικὸν καὶ ἐπιδιδασκαλικὸν,παρῶντα τὴν περιεχόμενον πρὸς διατρέφειν καὶ περιφλάνειν τούτων ποτεῖν καὶ ὁραμένη μαθήτων, ὅσας ἐκ ἐξέρχεται τὸ περιεχόμενον,ἐκ ἀποδιδόναι μόνον τῆς διωστι-
 χικῆς καὶ ἀμύνοντες αὐτοῦ καὶ προσηγορευτῶν μὲν ἐν τούτῳ οἱ ἐγγράμι-
 οὶ πᾶσιδες εἰς ἑλλένων δὲ αὐτῶν παραλαμβάνονται τούτοις καὶ εἰς ἑλλῶν γλωσσῶν τὸν λαγύριον ἀπερριπτόμενοι δὲ εἰς τὰ τῆς Σχολῆς μαθήματα, ἐπὶ αὐτοῖς ὅν ἐκ αὐτῶν, οἱ εὐμελέστεροι, ἀγγλιννοῦνται καὶ τὰ χρη-
 σιμώστεστερα, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ὁραμένην δογματικὰν πεντακτίαν τὴν ἀρθινοῦταις ἐκαστοῦ ἐπὶ αὐτῶν ἐπιτελούνται εἰς ἀνοίγειν τὸν Σχολικὸν καὶ τε-
 λεωποιούντων,ἀπὸ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων καὶ εἰς τὴν ἑλ-
 ληνικήν.

ἀναγκαιότητων Κεληρηγμένων, περί τῆς μεθοδεύσεως τῶν ὁπίων προ-
ναί ἡ διαθήκη μου, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποτρόφων, περί τῆς
συντάξεως καὶ συνδιακρίσεως τῶν ὁπίων προνοεῖ ἐπίσης ἡ διαθήκη
μου.

γ' Νὰ ἀναδειχθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τὴν ἐκλογὴν τῶν
ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης μου, ὅταν ἐκλήπῃ τις ἐκ τῶν παρ' ἐμοῦ
κυρίως διαρρυθνιστῶν ὡς τούτων.

δ' Νὰ ἀναδειχθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. νὰ θεωρῶνται οἱ προ-
υπάρχοντες ὑπὸ τῆς ἀρχῆς αἰχρῆς.

ε' Νὰ ἀναδειχθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τὴν ἐν γένει ἐφαρξάν
ἐπὶ τοῦ κατεστῆκατος αὐτοῦ διὰ τὴν μὴ συμβαίνουσι παρελθόντες.

Ἐπομένως τὴν παροῦσάν μου Σας παρακαλῶ, Κύριε Γραμ-
ματεῦ, νὰ τὴν θέσῃτε εἰς τὴν πόδα τοῦ θρόνου τῆς Α. Μ. ἐνεργ-
γόντες, ὥστε νὰ γίνωσι δεκταὶ αἱ ταπειναὶ μου αὐταὶ δεήσεις,
σκοπὸς τῶν ὁπίων εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς κατεστάσεως τοῦ κλέ-
ρου, καὶ ἡ ἐξάπλωσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας, καὶ ἐν γένει τῶν
πρώτων, προστάτων τῶν ὁπίων ἀναδείχθη ἡ Μεγαλειότης ἡμῶν
Βασιλεῦς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου 1810.

Εὐσεβέστατος

ΓΕΡΓΙΟΣ ΡΑΔΙΟΝΟΦ ΠΙΖΑΡΗΣ

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπονέμωμαι εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Ῥαδόνοφ Ῥιζάρην τὸν
Χρυσὸν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικῆς Τάγμα-
τος τοῦ Σωτήρος, καὶ τὴν διευθύνωμαι πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ παρόν-
τος ὅπως ἔχῃ καὶ φέρῃ αὐτὸν κατὰ τὸ ἀπὸ πρώτης ἰουνίου καλεῖ
Ἡμετέρον Διάταγμα.

Πρὸς αἰρώσει τούτων ἐκδίδωμαι τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον παρ'
Ἡμῶν, καὶ προσυπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Γραμματέως
τῆς ὑπηρετικῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12/24 Μαΐου 1811.

ΟΘΩΝ

Α. Πάϊκος.

Ἀρθ. 1684

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ΕΠὶ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠὶ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον Ῥαδόνοφ Ῥιζάρην.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης διὰ τοῦ ἀπὸ 12/24 τρέχοντος Ὑψηλοῦ
Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς εὐχεστηθῆναι ἕνεκα τῶν μεγάλων ἐκδου-
λεύσεών Σας ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως τῶν Κληρικῶν τοῦ Βασιλείου,
νὰ Σας ἀπονέμῃ τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Βασιλι-
κοῦ Αὐτοῦς Τάγματος τοῦ Σωτήρος.

Συγχαίροντες Ὑμεῖς διὰ τὸ δαίγμα τούτου τῆς πρὸς Ὑμᾶς Βασι-
λικῆς Εὐμενείας, Σας διευθύνωμαι συγχρόνως καὶ τὸ περὶ τούτου
διπλωμὰ σας μετὰ τῶν δικτύων.

Ἐν Ἀθήναις, 17 Μαΐου 1811.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Πάϊκος

— φρε —

Ἄρθ. 7865
1113

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν γιόγοντάστον Κύριον Γεώργιον Ραδόνιον Ριζάρην

Φιλογενέστατε Κύριε!

Ἐγὼ τὴν τιμὴν καὶ γνωστοποιῶμαι εἰς Ὑμᾶς, ὅτι δι' Ὑψολοῦ Βασιλικῆς Διοικήσεως, πρὶ μικροῦ χρόνου ἐκδοθέντος ὑπ' αὐτοῦ. 1821, ὁ Μεγαλειώτατος Βασιλεὺς καὶ Κύριός μου εὐμενιστῆς καὶ ἀποδεδειγμένος τὴν ἡμετέραν πρότασιν περὶ συστάσεως Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς, καὶ ἐν τῷ ὅρῳ ἐξεθέσκατε διὰ τῆς ἀναγραφῆς Ὑμῶν 25 Ἀπριλίου. Μὴ διατίθει δὲ συγγνώμης καὶ ἐκφράσει εἰς Ὑμᾶς πλήρη τὴν Ὑψολὴν Βασιλικὴν αὐτῆς. Εὐχρίστειται, ἕνεκα τοῦ ἀπαρκαμύλλου Ὑμῶν ἔχουσι περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Κληρικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὴν ὁποίαν περὶ πολλοῦ πιστεύει ὁ Σεβαστὴς Μονάρχης καὶ Κύριός μου.

Λογίζομαι εὐνοῦν, γενόμενης διαρκούντος τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἀναγωγῆς ὑπολήψεως τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκπαλῶναι τὴν Βασιλικὴν Διοίκησιν, διαβεβῶν Ὑμᾶς, ὅτι ἡ φιλογενὴς καὶ χρηστικὴ πρᾶξις Ὑμῶν, κινῶσα τὴν Ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην, θέλει ἀνακηρυχθῆσαι καίποτε εἰς τοὺς ῥόντας, καὶ περικεῖται μετ' εὐλογίας καὶ μακαρισμῶν εἰς τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς τὸ ὄνομα Ὑμῶν, οὐ μόνον ὡς ἡλίκου περὶ τὰ θεῖα, ἀλλὰ καὶ ὡς φιλοπάτριδος καὶ ὡς εὐσεβοῦς ἰδίας, καθιερώσαντος τὴν ἰδίαν ἐκτατοῦ πλείονος περὶ τὴν τῶν λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου ἐκπαίδευσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Μαρτίου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. Θεοφάνους.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

τῆς κατὰ τὴν 19 Ἰουνίου 1832 γενομένης συνεδρώσεως τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς Ῥιζαρίου διαθήκης, παρόντων τοῦ ἀρχιμανθρέου Μεσσήλ' Αποστολίδου, Γ' Σπαιοῦλῃ, Π. Πλήτου, Γ. Γενναδίου, Ν. Θεοφάνους, Γ. Τσιαμένους, Φιλίππου Ἰωάννου καὶ Ν. Ἰωαννίδου (ἐπιμὸν ἐκτελεστοῦ).

Ὁ κύριος Ν. Θεοφάνους παρακλήθη ὡς ἀναγέρῃ ἐνώπιον ποίως ἀρχῆς, καὶ κατὰ ποίαν ἐπὶ τὴν ἐδήλωσεν ὅτι περικεῖται πᾶσις ἀξιώσεως τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, ὡς κληρονόμος τοῦ μακαρίτου Γ. Ῥιζάρου. — Ὁ δὲ κ. Θεοφάνους ἀπάντησεν, ὅτι μακρὸν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ῥιζάρου ἐδήλωσεν ὁλοθῆναι καὶ ἀντοπραγματοῦν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἱεροδικῶν, ὅτι, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν πρόβου τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς, περικεῖται πᾶσις τοιαύτης ἀξιώσεως, ὅπως καὶ ἦδη ἐπαυκαμύλλουν. — Τὸ Σινεδρίον, ἐπανίσταν τὴν πρᾶξιν τοῦ ταύτου, ἐξέφρασε τῆς εὐχρηστίας τοῦ πρὸς τὸν κ. Ν. Θεοφάνους.

Μ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ	Ν. ΘΕΟΦΑΝΗΣ
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ	Γ. ΤΣΙΑΜΕΝΟΣ
Π. ΠΛΗΤΗΣ	Φ. ΙΩΑΝΝΟΥ
Γ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ	

ΘΕΩΝ

ΕΛΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαίδευστος Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, ἐγκρίνομεν τὴν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ραδόνιον Ριζάρην καὶ τῆς ἐκδοθείσης τούτου Βασιλικῆς Κονίσης γενομένης συμβιβασμῶν, ὁποῦς διαλαμβάνεται ἐν τῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν Γραμματείαν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κατὰ ἀναγραφῆς τῶν ἐκτελεστικῶν, χρονολογούμενῃ τῇ 3 τοῦ περὶντος, καὶ ἐν ἡ ἡμετέρας Β. Κονίσης ἀναγνωρίζει τὸ κύριος τῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης διαθήκης τοῦ μακαρίτου μετὰ τῶν προσθεμένων αὐτῆς καὶ

τοῦ κωδικείου, καὶ περικυτᾶται ἀπὸ παντός δικαιοῦματος αὐτῆς ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ δικητόου. Λαμβάνει δὲ ἀπὸ τούτου, ἀπλῶς, ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ δικητόου δρ. 18.000 (δεκαοκτὼ χιλιάδες), πρὶν συμψηφισθῆναι τὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς δικητορίας.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημόσιας ἐκπαιδείσεως Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας θέλει κοινοποιήσει εἰς οὓς ἀνάει τὸ παρὶν Ἡμῶν διατάγμα.

Ἄν Ἀθήνας τῇ 5/11 Μαΐου 1843.

ΟΘΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Γραμ. τῆς ἐπικρατείας

Ι. Ρίζος.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

τοῦ μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς Κόμισης ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης ἀφ' ἑτέρου, συνταχθέντος ἐγγράφου.

Σήμερον τὴν ἐνάτην Μαΐου τοῦ 1843, ἐν Ἀθήναις, οἱ ἑκτελεστικὶ καὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίου Γ. Ριζοῦ ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Κυρία Βασιλική, γράφη τοῦ Ἀντιστάσιος Κόμισης, ἀφ' ἑτέρου, πρὶς ἐντελεῖ ἀποπεράσειον τῆς δικῆς, τὴν ὅποιον ἐκίνησαν ἡ τελευταία ἐνώπιον τῶν Ῥωσικῶν δικαστηρίων περὶ ἀπαιτήσεως κληρονομικῶν δικαιωμάτων καὶ περὶ ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίου ἐξηκθέρου τῆς Γεωργίου Ῥαθύου Ριζοῦ, καὶ πρὶς ἀποφυγὴν πάσης διενέψεως, συνεβέβησαν ὡς ἀκολούθως, ἀφ' οὗ προσηρμάνευσε ἐκτίθηται περὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Γραμματείας, ἡ δὲ Βασιλικὴ δικαστικὴ ὑπ' ἀριθ. 936 ἀπὸ 17 Μαΐου 1843 λαμβάνει πρὶς τὴν συμβέβησαν ἔδωκε.

Ἡ μὲν Βασιλικὴ Κόμισα περικυτᾶται ἀπὸ παντός δικαιοῦματος ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζοῦ Σουλῆς, ἀναγνωρίζουσα τὸ μέρος τῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου 1810 διαθήκης, καὶ τῶν ἀπὸ 10 Ἰαννουαρίου, 25 Ἀπριλίου καὶ 1 Ἰουνίου 1840 καὶ 28 Μαΐου 1841 τεσσάρων κωδικείων τοῦ ἐφερέντος ἐξηκθέρου τῆς, κατὰ τὴν γενομένην σήμερον ἐπίσημον παρὰ τὴν τῆς ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις αὐτοκρατορικοῦ Ῥωσ

ταῦς προσηνέου.—Οἱ δὲ ἐκτελεστικὶ, περὶ ἀποφάσεως τὴν παρὰ τὴν αὐτὴν κατὰ τὴν αὐτὴν.

ΒΑΣ. ΑΝΑΣΤ. ΚΟΝΙΑΡΗ

Ὁ Ἐκτελεστικὸς τῆς Διαθήκης

Χ. ΚΑΝΟΝΑΡΗΣ	Γ. ΣΤΑΝΙΟΛΑΚΗΣ
Μ. ΑΝΟΣΤΟΛΙΔΗΣ	Γ. ΤΣΑΜΕΝΟΣ
Φ. ΨΑΝΝΟΥ	Γ. ΓΕΝΝΑΣΙΟΣ

12322

Ἀριθ. 14476

1468

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

II ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης τοῦ μακαρίου
Γεωργίου Ριζοῦ.

Κατὰ τὴν αἴτησιν ὁμοῦ τῆς 29 Ὀκτωβρίου τ. ε. τὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἀσωμάτων, τῆς ἐπιλεγμένης Πετράκης, προσκλήθηεν νὰ παρεχωρήσῃ μέρος ἐκ τῆς εἰς τὴν ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου προσκειμένης μοναστηριακῆς γῆς διὰ νὰ σχηματισθῇ περὶ αὐτὸν περίβολος, πρὶς τὴν σκοπὴν τὴν διὰ τοῦ ἐδαφίου τετάρτου τοῦ 73 ἀφ' ἑφ. τῆς Διαθήκης ἐξηγουόμενου, ἀπότηται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 164 ἀποφάσεως τοῦ, ἐπὶ ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ τὸ ἐπ' αὐτῇ εἰς τὴν Θεοφιλῆ σκοπὴν τοῦ μακαρίου Ριζοῦ, προσφέρει δωρεάν εἰς τὴν συσταθενομένην Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν γῆμα ἐκ τῶν πενήντων τεσσάρων τετραγωνικῶν μέτρων γῆς (τὰ ὅποια, κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ κυρίου Ταμίου, διαχωρίσεν ἤδη διὰ τὴν περίβολον) ἐκ τῆς εἰς τὴν ναὸν προσκειμένης ἐξωτερικῆς διὰ συγχρόνως τοῦ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν κώδικα τῆς Σχολῆς ἡ δωρεὰ αὕτη ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς διακληθείσης Ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκης.

Τὴν πρὸ τῆς αὐτῆς τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου κώδικα νὰ ἐκτίμησιν ἡ Α. Μ. διὰ Βασιλικῶν Διατάξεων, ἐκδοθέντων τῇ 4 τοῦ παρόντος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 1326, ἀντίγραφον τοῦ ὁποῦ ἐπισυνάπτεται πρὶς γῶσιν ὁμοῦ.

Πρὶν ἢ καταπέσωμεν τὸν λόγον, προσθέτομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Μεγαλειότητος Βασιλέως καὶ Κύριος ἡμῶν εὐχεροσθέντα ὡς ἀνακρίβη μετ' εὐμενείας τὴν περὶ τῆς συστάσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς πρότερον τοῦ μακαρίτου Γ. Ριζάρου, καὶ προεβέβωκεν ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὴν 12/24 Μαΐου 1841 τὸ ὑπ' ἀριθ. 1624 Βασιλικὸν Διάταγμα, ἡ Γραμματεία εἶναι καὶ θέλει εἰσθεῖ πάντοτε πρόθυμος εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν αἰτημάτων, ὅσα ἀπευθύνετε πρὸς αὐτὴν ἐντός τῶν ἑξῆς ἡμετέρης ἐντελής, τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ βεβαίως διαγεγραμμένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1842.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. Ριζός.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 12,392 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ παρχωρηθῶσιν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις συστηθεῖσαν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν 1154 τετραγωνικὰ μέτρα ἐκ τῆς περὶ τὸ ἐκκλησιδίου, τὸ εἰς τὴν Σχολὴν παρκατέμεινον καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τιμώμενον, ὥς τῆς ἀναρίστης εἰς τὴν διατηρουμένη μνητὴν τῶν Ἀσωμάτων, τὴν ἐπιλεγομένην Πετράκη, καὶ τοῦτο διὰ τὸν περίβουλον τοῦ ἐκκλησιδίου, μέλλοντος νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τοὺς μαθητάς τῆς εἰρημένης Σχολῆς.

Ἡ δωρεὰ αὕτη θέλει ἐγγραφῇ εἰς τὸν κώδικα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς εἰρημένης μνητῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4:16 Ἰουνίου 1842.

ΟΘΩΝ

Ι. Ριζός

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ πρότερον τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ παρχωρηθῇ εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν ὁ κατὰ μέγεθος τῆς προσέλευσος καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῆς τῆς σχολῆς κείμενος λόφος τῆς εἰς ἀρμελικήπους ἀγούσης πάλαις ὁδοῦ, ἡ ὁποία, διαγραφείσας ἄλλης νέας ὁδοῦ ἐπὶ ἀγρῶν τῆς διατηρουμένης Μονῆς Πετράκη, ἔμεινον ἄχρηστοι, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν, κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης Ριζάρου, κυρίως εἰς προσέλευσιν τοῦ κατεστήματος ἐκ τῆς ῥοῆς τῶν ὁδῶν καὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ χώματος πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Σχολῆς, καὶ συγχρόνως εἰς πρὸς κλίμα καὶ κλιματισμὸν αὐτοῦ τοῦ κατεστήματος.

Ἡ δωρεὰ αὕτη θέλει ἐγγραφῇ εἰς τὸν κώδικα τῆς Σχολῆς, ἐπ' ὀνόματι τῆς διαληφθείσας μνητῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1842.

ΟΘΩΝ

(Τ. Σ.) **Μ. Γ. Σχινάς**

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΔΙΑΤΑΞΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Χρηματικὴ περιουσία—ἄρθρ. 2 καὶ 63 ἐδ. τέλ. τῆς Διαθήκης.

Ὅταν συνέτακτον τὴν διαθήκην τοῦ καινήστου Ριζάρου, παρετήρησα ἀκριβῶς τὰ βιβλία καὶ ἐγγράφα του· ἐξ αὐτῶν δὲ ἐδηγούμενος διαγράψας τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 63 ἐδάφ. τέλ. τῆς Δια-

1. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ἐκαστοποιήθη εἰς τὸν Συναβόλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρίου Διαθήκης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 21818, 22667 τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1843 ἐγγράφου ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατὰ Γραμματείας τῆς ἐπι-
κρατείας

θήκας παρεχόμενα. Ἀποπειραθεὶς δὲ τὰς συντάξεις τῆς διαθήκης, καὶ ἀντιμετρῶντες αὐτὰς εἰς τριπλὸν ὑπὸ τοῦ διαθέτου, παρετίθηκα αὐτῇ, ὅτι δὲν πρέπει κατ' οὐδέναν τρόπον νὰ κάμῃ καμμίαν προσθήκην ἢ παρεγγράφην ἐν τῇ διαθήκῃ, δυνάμενος, ἂν θέλῃ νὰ κάμῃ τροπολογίαν ἢ προσθήκην τινὰ, νὰ συντάξῃ νέον ἰδιαιτέρῳ ἐγγράφῳ. Μετὰ ταῦτα ἐγὼ μὲν ἀπέβην εἰς Ναύπλιον, ὅπου τότε διεκρίθη ἐισαγγελεῖς Προεδριῶν, χάριν ὅτι συνετέλεσα, τὸ κατὰ δύναμιν, εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν εὐγενῶν καὶ ἀξιωματικῶν διακρίτων τοῦ Ριζάρου. Ἄλλῃ ἱστορίᾳ λαμβάνω ἐπιστολὴν τινὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦτον ἀδελφὲς ἔγραψαν οὕτως:

«**Ἀδελφάγατε Ἰωαννίδη,**

«Ἐγγράφους ἔλαβον κατ' αὐτὰς τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν σου πρὸς τὸν τρέχοντα, δι' ἧς ἐπαρηγορήθη τὸ τῆς ὑγείας σας ἀποσπῶν καὶ ἐγέρην» ὅπως, φίλε, ὡς ἐπαύεις, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀγαπητοῦ Σπυρίδου, σχεδὸν τρεῖς μῆνας πάσχω ἀπὸ ἀνορεξίας καὶ ἐνέλησιν κίρρωσιν· διὰ τῆς ὑγείας εἶναι σχεδόν, καὶ ἂς ἔργασαι νὰ κισθώμεθα ὀλίγον νοσηρὰ φαρμάκῳ πρὸ αὐτῶν ἡμῶν πρὸ ἐλπίδος ζωῆς καὶ τὰ δὴ ἔτι τρεῖς ψατὰ μῆλα, ἢ μόνον μου τροφῇ, ὡς ἔσται ὁδὸς ἀνοστήσει.

«Αἰσθάνομαι, ἀγαπητέ, περισσότερον παρ' ἄλλοτε ποτε, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀλλάξω τρόπον ζωῆς, ἀφίνομαι τὰς φροντίδας, ὡς μετ' ἡμέρας, ἀλλ' ἀδύνατον πρὸς τὸ πρὶν εἶναι· ἡ κίρρωσις, τὴν ὁποίαν πρὸ ἐνὸς ἔτους ἔσχισα, ὡς ἠξέρεται, δὲν ἐπιτρέπει εἰς ἐμὲ πρὸς τοιοῦτον σὲ εἰσθῆναι εὐχρηστίας, ὅτι ἔγενετο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ κατάρρεσις αὐτῆς, ἥτις εἶναι πῆχυν χίλιον ἐνεργήσαντα σπέντες, πρὸς ὀδυρόμενα ἀσχυρὰς ἐκκρίσεις πῆχυν αἱ ζωγραφίαι καὶ οὐτὴ λοιπὰ ἢ διακρίσεις ὅπως τρεῖς μῆνας, καὶ ἐπομένως ἐπιτίω νὰ ἠσυχάζω πλέον.

«Με γράφεις, ὅτι ἡ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἀπομάκρυνσίς σου σὲ θλίβει πολὺ, διὰ τὴν στέφεισιν τούτων φίλων, καὶ μάλιστα τὴν ἰδιάν μου» ἠξέρεται, ὅτι δὲν εἶσαι ἄ μόνος· ἐγὼ, καὶ μάλιστα εἰς ἣν εὐρίσκειμαι κακτάτατον, θλίβομαι ἐτι μᾶλλον διὰ τὴν στέφεισιν ἐνὸς φίλου καὶ πατριώτου εὐκαίρου.

«Ἐπιθυμῶσα, ἐν ἧτι δυνάτι, ἀποῦ ἐλαφρυνθῆτε ἀπὸ τὰς αὐτοῦ ἐργασίας σας, καὶ ἐγὼ ἀναλάβω ὀλίγον τῆς δυνάμεώς μου, διότι,

«πρὶν τὸ πρὶν δὲν εἶμαι εἰς κακώτατον, νὰ λάβω διακ' ἡδικα» πέντε ἡμερῶν ἀδικῶν νὰ ἴληται ὡς εἶδω, κατ' εὐθερίαν εἰς τὴν οὐρανὸν μου· τὰ ἐξοδὸν τοῦ ἐργατοῦ καὶ ἐπιστολῆς σας ἂν ἴκται εἰς ὑγείας μου· σας ἐπιθυμῶ διὰ νὰ βάλωμαι εἰς τῶν τὰ γνωστὰ πρόνοματα, περὶ τῶν ὁποίων μετ' ἀνυπόστατος εἰς τὴν γράφην σας· ἐγὼ δ' ἀνάγκην νὰ κάμω μερικὰς προσερχομένης ἀρετικῶν ἀνταρτίας, ταυτέστι ν' ἀπορρίψω μερικὰ γραμμάτια, τὰ ὅπου, ἐνῷ τὰ εἶχα τακτικῶς ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Μόσχας, κατὰ λήθος ἀπερρίσθην ὡς ὑπάρχοντες εἰς αὐτὴν καὶ νὰ προσέσω μερικὰς ἀκαταστάσεις, τῆς ὁποίας ἠγύρεσα μετὰ ταῦτα· πρὸς τοῦτους νὰ βάλωμαι εἰς τὴν ἀνέκδοτον τῶν σας γνωστὰς προσθέσεις εἰς τὸ τέλος ἐγγράφου· εἰς δὲ συγχέεσθαι, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σὰς διδῇ ταυτὶς ἀδικῶν, σας παρκαλῶ νὰ μετ' εἰσδοκίσηται, ἐν ἡμέραις, εἰς ποῖον ἡμῶν νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ μυστήριον, διότι ἐγὼ δὲν γινώσκω τοιοῦτον ἀνέναν.

«Ἐλυθίην μὲν ἀπὸς διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κιδεσμοῦ τοῦ ἀδικησάτου. Δύττω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἔγω κίτις καὶ νὰ ἔρχομαι, ὅτι ὑπάρχει εἰς μίαν πύλιν, εἰς ἣν ὁ ἀπολυθῆναι εἶναι πῶς τιμῆς, καὶ ὅπου ἀνέκδοτον εἰς τὴν πολυμάθειάν του.

«Μὴ ἔχων νεώτερον τὶ νὰ σας γράψω, σας ἐγχαίρει ν' ἀπερρίσθαι πῶς γαρμύνης ἡμέρας ὡς ἐπιθυμῶ, καὶ μέγα πρόθυμος.

«**Ὁ** Ἀθήνας, τὴν 27 Μαρτίου 1841.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΡΗΣ.

Μετ' οὗ πολὺ δὲ, πρὶν ἢ προσέσω νὰ ἐκτελέσω τὴν παρεγγελην του, ὁ Ριζάρης ἀπέβην, ἀποῦ ἐσχεμίσαν (ἀρρώστους ὡς ἐκ τινος παρηνόησεως ἀγνώστου ἡμῶν) ὑπὸ τὸ ἄσθρ. 2 τὰ ἔξῃς: «(Κατὰ λήθος εἶχον ἀπερρίσθαι, ὡς ἀνωθί, ἐκ τῶν χιλιάδων βούβων) ἀπερρίσθην κατὰ λήθος, ἐπειδὴ τὰ εἶχα τρεῖς πρὸ κακοῦ. (Γεώργιος 'Ραδύνου Ριζάρης)». Ἀργότερα δὲ μετακτεθεὶς εἰς Ἀθήνας ὡς εἰσαγγελεῖς, προστεκλήθη σύμφωνον μετὰ τὴν διαθήκην, εἰς ἐν συμβούλιον τῶν ἐκτελεστών, καὶ τότε τοῖς ἀνέγνω τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν, ἥτις ἔσται νὰ γείνῃ ἐξέτασις ἀκριβεστέρως περὶ τοῦ πρὸς γράμματος· ἐξέτασεως δὲ γενεμίας καὶ πληροφοριῶν ζητηθεισῶν, ἀπεκρίθη μέρους ἀναρρίσεις, καὶ καλῶς ἦτο εἰς ὑπαρχῆς συνεταγμένον τὸ ἄσθρ. 2. — Ταῦτα βεβαιούται καὶ ἐκ τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὅπου ἐδωκεν εἰς ἐν σελ. 69

της παρούσης. Οραίνεται δι' ἄμφω ἐννοησάντων εἰς τὸν Κοιζήσαντων, ὅτι: ἀλλοκατέως καὶ ἑκουσίως ἐβεβλήσαν ἐπὶ εὐρίκεται παρ' αὐτοῦ τὸ γένε' ἑαυτοῦ πύσιν, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 2 τῆς Διαθήκης.

Περὶ κληρονομίαν. — ἄρθρ. 61 τῆς Διαθήκης.

Διὰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ διακρίνεται κληρονομία ἢ κ. Ν. Θεοφάνης. Ἐὰ τῆς διακρίσεως διὰ τῆς λαβῆρας ἀπορρίπτει τὴν ἐπὶ ἀνάσσει δυνάμει τὴν ἐννοίαν καὶ ἀλλοκατέως τοῦ γρηκατέως τοῦ ἀλλοθὺς αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ, ὅτι: (δυνάμει) ὅπως, ὡς κληρονομία, ἐπὶ ἐπικαταστάσει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν διατάξιν ἐκείνου τοῦ νόμου, ὅτι: τῷ δίδει τὴν δικαιοσύνην ἢ ἀπαιτήσιν ἀπὸ τὴν οὗ μὲν περὶ ὅσον τοῦ δικαίου πύσιν συμφανῶν, αὐτοπροκατέως καὶ ἑκουσίως παρητήθη ἀπὸ τῆς πρώτης συμφωνίας, καθ' ἣν ἐνεργήσθη ἡ διαθήκη, πᾶσις ἀξίωσης καὶ πᾶσις ἀπαιτήσεως, ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ ἀποσπασματικῆς τῶν πρακτικῶν, ὑπὲρ ἰδρυμένης ἐν σελ. 81 τῆς παρούσης. Τούτοις γρηκατέως εἶναι ἀλλοθὺς ἀπάντων, καὶ ἢ κ. Θεοφάνης, διὰ τῆς γενικής καὶ ἀπεριόριστος τῆς πράξεώς του, πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἀλλοθὺς ἐνεργήσεως τοῦ κατεστημένου: καὶ εἰς τὸ ἀπογοῦν αὐτοῦ ἐξαρχήνεται πληροστικὸν τὸ τοῦ Θεοφάν. (147).

Βούλετο δ' ἀποδείξαι ἄλλοις τὸν γρηκατικὸν οἰκτὴν ἢ πύσιν, ὅπως γρηκατικὰ πύσιν
ἐν δὲ δικαιοσύνην συλλέγετον πᾶς ἀρετὴ ὅτι

Κληροδοτήμα διὰ τὴν ἐν Μοροδενδρίῳ Σχολίῳ —
ἄρθρ. 61 τῆς Διαθήκης.

Οἱ ἔργου τῆς ἐν Μοροδενδρίῳ Σχολίῳ ἀνέγραψεν πρὸς τοὺς ἐκτελεστικὰς τῆς Ρ' κληρονομίας, ὅτι θεωρεῖται ἐπικρατέστερον τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἄρθρου 61 τῆς διαθήκης τὸ συγγνωθὲς ἔγγραφον, ὑπὲρ ἰδρυμένης ἐν σελ. 72 τῆς παρούσης: ἀλλ' οἱ ἐκτελεστικὴ ἀπάντησαν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς ἐκείνου, ὅτι ἡ γνῶμη των δὲν στηρίζεται εἰς τὸν νόμον, μετὰ δὲ τὴν ἀπάντησιν ταύτην οἱ ἔργου παρεδίδοντο αὐτῶν, συμφερονθέντες μὲ τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου 61 τῆς Διαθήκης. — Ἰδὸν δὲ πὺς εἶρει ἡ ἀπάντησις ἐκείνη.

«Διὰ τὴν κριτικὴν περιλήγει ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1842 ἀπιστολή σου. Ἰνὸν Εὐαγγέλιον ὅτι τοῦ ἐν Μοροδενδρίῳ Σχολίου οἱ ἑπίτροποι θέλουν προτιμήσει, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ καὶ τῷ Δ'

«Καθὼς ἄλλοι τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ρ' ἔργου κληροδοτήματα, τὴν εἶναι τῷ συγγνωθὲς ἔγγραφον ἕνεκα λόγου θανάτου δωρεάν, προσέβητε ἡμᾶς νὰ ἐνδοσώμεν εἰς τὴν εὐαγγέλιον ταύτην ἐπιθυμῶντων. Ὁν τὴν πύσιν τῶν κληροδοτῶν περιελάμβανον, μὲς περικαλεῖται νὰ παρεδεδωμένον τὰ ἔργα προσκλήνται εἰς ἡμᾶς πιστοποιητικὰ συγγενείας, καίτοι μὴ περιέρονται ὅσα ζητοῦμεν ἀκριβεστερίας πληροφορίας, καὶ νὰ πληρώσωμεν τὰ ζητούμενα κληροδοτήματα, διότι ἔργον ἐλαί τὴν σημειωμένην εἰς τὰ πιστοποιητικὰ συγγενείαν καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν τὰ τέλη αὐτῆς ἐπικυρώσεως, συντάσσεται νῦν, κατὰ τὴν ὑποδείχθησαν τύπον, ἀποδεικτικὰ, τόσῳ μᾶλλον ὅσοι τὰ ἔργα συνταχθέντα εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου.

«Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκπληρώσωμεν μετὰ τὴν δύο ταύτων κινήσεων ἡμῶν, ἐνομήσαμεν καλὸν νὰ ἐξήρσησιν εἰς ἡμᾶς τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι εἰς τοῦτο μὲς ἀναγκάζουσι, διὰ νὰ ἰδρυθῇ περὶ τοῦ πρακτικοῦ οἱ τε ἄλλοι κληροδοτοί, ὅσον τὰ πιστοποιητικὰ δὲν ἐκάρησαν κατὰ τὴν καὶ ἑπίτροποι τοῦ Σχολίου, ἐν τυχόν κατὰ τὴν εὐαγγέλιον ἡμῶν, προτιμήσῃ τὴν ἐν τῷ Πατριάρχῳ Ἱεροσολύμων δωρεάν περὶ τὴν ἐκ τῆς διαθήκης κληροδοσίαν.

«Τὸ δεύτερον ἐδάφον τοῦ 60 ἄρθρου τῆς διαθήκης, τὸ ὅποιον κινήσονται ὀνομάζεται τὰ ἔργα προσκλήνται περὶ τῶν κληροδοτῶν πιστοποιητικὰ σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης, λέγει μὲν ὅτι πρέπει νὰ ζητοῦμεν παρ' αὐτῶν ἐκείνου αὐτῶν ἀποδεικτικὰ τοῦ προεστῶτος τῆς Πατριδοῦ των βεβαιώσιν τὸ νόμον, τὸ ἐπὶ ὧν καὶ τὴν βεβαιὴν τῆς πρὸς τὸν διαθέτην συγγενείας των, ἀλλὰ δὲν ἀπεριφύκει καὶ εἰς τούτης καὶ μόνος τῆς ἀποδείξεως τὴν ἀπαιτήσιν καὶ τὴν ἀνάγκην ἡμῶν τῶν ἑκτελεστικῶν. Ἐξ ἐναντίας τοῦτο τὸ ἐδάφον ἀφίγει εἰς τὴν φρόνησιν ἡμῶν νὰ δώσωμεν τὰ κληροδοτήματα ὡς τὰν βεβαιωθῶμεν προσηκόντως περὶ τῆς ταυτότητος τῶν κληροδοτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐννοίαν καὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς ἰδίας ἡμῶν αὐτῶν συνειδήσεως ἐνδύνην μας.

«Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη, διὰ νὰ πλεωσθῇ ἀκριβὲς τοῦ διαθέτου ἡ θέλησις καὶ νὰ μὴ δώσωμεν τι, ἢ δὲν βεβαιωθῶμεν ἀκριβὲς καὶ ἀπροσφάντως περὶ τῶν βεβαιῶν συγγενείας καὶ τῆς ταυτότητος τῶν κληροδοτῶν, νὰ συνταχθῶσιν ἐκ νέου τὰ πιστοποιητικὰ καθ' ἣν ὑποδείχθημεν τύπον, διότι τότε μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ἐν πε-

Υπόθεσις — ζβη. 100 τῆς Διαθήκης.

Σημαντικὴν ἔτι κατὰ τὸ ζβη. 6 τοῦ ὁρχανιστοῦ τῆς Συρίας διατάξεως, προσλαμβάνονται ὡς ἐπιδόσεις, κατὰ Βασιλικὴν ἑγκρίσιν, καὶ οὗτοι ἰδίᾳ διακρί. κρίνονται καὶ εἰσιέθονται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Συρίας, προσλαμβάνοντες κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν 150 ἀρχαῖα.

Ἀντικατάστασις ἐκτελεστέων — ζβη. 156.

Ἐκ τῶν ἐπιτίμων ἐκτελεστέων, περὶ ὧν τὸ ζβη. 100 τὴν διακρίβ. καὶ ὁ κ. Ν. Μερχόνης ἀντιλήρουν τὴν ἀποβύσαντα Θ. Ράλλην — ὁ κ. Π. Πιπίτης ἀντιλήρουν τὴν ἀποβύσαντα Χ. Κλονάκην. — Καὶ ὁ κ. Γ. Βέλλιος κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἀποβύσαντος Ἀθ. Τρίνου.

Παρατηρεῖται προσηκόντως, ὅτι ἐκτελεστικὰ ἔργηνησαν οὗτοι τὴν διακρίβ. ταῦτα, ὥστε ὁ κ. Ν. Μερχόνης κατέλαβε τὴν θέσιν, ἣν κατέσθεν ὁ Θ. Ράλλης, καὶ οὕτως ἐρεῖται ἐν ἑλλείψει, οἱ ἀναπληρωταὶ καθίστανται μὲν τοῦ Τριμηνίου Συμβουλίου κατὰ τὴν κρίσιν, καὶ ἐν ἡμέτᾳ περιέχεται τὸ μέρος τὸ ἐξ ἐκείνων, ὡς ἀναπληροῦται.

Διορήματα κατὰ — ζβη. 87 ἐδ. 10 τῆς διαθήκης.

Ὁ ἀκακίστος Ριζόνης, θεωρῶν ὅτι ἡ συνδρομὴ καὶ ἄλλων ὁμογενῶν δύναται νὰ καταστήσῃ ἀποτιλεματικώτερον τὸ μέγα ἔργον τῶν εὐδὸν καὶ δικαίων του, ἄρξας ἀνωκτὴν τὴν ὁδὸν τῶν δωρημάτων ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐπιβῇ ἐκ τούτου μεταβολὴ τῆς ὡς πρὸς τὴν κοινὴν σκοπὴν τῆς συστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς Συρίας, νὰ τηρηθῇ ἀπαρρηγόσως τὸ ἀρχαιότερον τοῦ καθήκοντος ὄνομα, καὶ νὰ φυλάσσονται θεμελιωδῶς καὶ ἐπιστακτικὰ τῆς διαθήκης διατάξεις.

Ἡ διακρίβ. κατὰ τῆς Ριζόνης Διαθήκης, δίδει ἀρμόρην νὰ σηματοῦται ἐνταῦθα τὰ πρόσωπα ἐκείνων, οὗτοι, εἰς τὴν μέγαν σκοπὴν τῆς συστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς Συρίας ἀφωρῶντες καὶ αὐτοὶ νὰ ἐμφυχώσῃσι προεβήματα, ἐστεινὰ δὲ ἐνὶ τῇ ἄλλῃ τέρπῳ νὰ καταστήσῃσι πρὸ ὅσον τὴν ἐξέτιμωσαν κατὰ τὴν πρόθεσιν των. Παρατηρεῖται λοιπὸν:

α) Ὅτι ἡ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀσχωμάτων Ποστήκης, διὰ τοῦ προσηκόντος τῆς καὶ ἐγκρίσεως τῆς κυβερνήσεως, ἐδορίσκατο εἰς τὴν Ριζόνης Συρίαν ὅπου νυνὰ παρεκκείμενον εἰς τὸ κατάστημα ταῦτα. Περὶ τούτου διαλαμβάνονται τὰ ἑγγραφα, ἅτινα ἐδημοσίευσεν ἐν σελ. 83 ἐπ. τῆς προκειμένης διαθήκης.

β) Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου συνέδραμε, διὰ παντὶς τρίτον, καὶ διευκόλυνε τὰς ὑποθέσεις τῆς Συρίας ὅτι διὰ κύριον Μήτρονικα, σύμβουλος παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἱπουργείου καὶ εἰσργατῆς τοῦ τριμηνίου, εἰς ὃ ὑπόκεινται καὶ τῆς Συρίας ὑποθέσεις, τίποτε δὲν παρεμπόδιον δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόθεσιν καὶ ἀναπότρεχόν τας ἐκείας διὰ τούτου, ἡ Κυβέρνησις ἐνέγκειν ὥστε πολλὰ μοναστήρια καὶ ἐκκοσμοτελεῖων ἰδίᾳ αὐτὸν διακρίβ. εἰς τὴν Συρίαν, χάριν ἐκπαιδεύσεως, ἀνὰ ἓνα ὑπότροπον. Διακρίβ. καὶ καὶ ἰδίᾳ Κυβερνήσεως ὑπὲρ τινῶν νῶν, αἵτινες ἐκπαιδεύονται ἐν τῇ Συρίᾳ ταῦτα ὅσοι δὲ πληροῦται βαθμίδων ἢ εὐχῇ, τὴν ὁποίαν ὁ διακρίβ. προεβήρουν (ζβη. 78 τῆς διαθήκης).

γ) Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Συρίας ἐρωμένη, ἀπέστειλεν κατὰ καὶ ἐν τῇ ἑπομένῳ ἑγγραφοῦ διαλαμβάνοντα.

Πρὸς τὸν πατρισταίον Ὑπόμεινον τῆς ἐν Σαλαμίνι ἱερᾷ Μονῇ Ἀνερωμένῃς καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν συμβούλοις.

Ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἐκείνης τῶν ἐν Μαγαρίδι διαλυθεῖσων μονῶν, ἅτινα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαλύσεως τῶν μοναστηρίων παρεκκεταίχθησαν εἰς τὴν ἱερὰν μονήν, τῆς ὁποίας ἡμεῖς πρότερον, προσκαλεσθε νὰ παραδώσῃτε εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστέων τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γ. Ριζόνης τὰ ἑξῆς:

Α'. Ἐκ τῆς μονῆς Ἀγίου Ἰερουσίου

Ἄγιον Ποτήριον	ἀργυρῶν.
» Διακόμιον	
» Ἀσπερίδιον	
» Λαβίδα	

Θριακτικὸν ἀργυρῶν

Ἰερὸν Εὐαγγελικὸν ἀργυροδραμέων.

Β'. Ἐκ τῶν τῆς μονῆς Ἀγίου Νικολάου.

Ἐξ ἀποθήκης ἀργυρῶν.

Πολυτίμων ὀρεγμάτων μετὰ δύο σειρὰς κηρυττωσίων, ζυγίζοντα ὅλον βάρος 23.

Δύο μαντιλάκια ὀρεγμάτων, ζυγίζοντα ἀμφοτέρω βάρος 28,

Ταῦτα πάντα διὰ τὴ ἀρχαίης ἀπικειται καὶ συνθετοῦ εἰς τὸν Πατριάρχην, ὁ ὅποιος, ἐγγράμμιον ἐνέειλε καὶ παραινέζωντας εἰς τὴν ὑποταγὴν θέλει ἐνθουσιᾶσθαι πῶς πρέπει καὶ εὐχὴ ἡ παρὰ ἡμᾶς.

Ἐπορεύετο
(Ῥαββ.) Σ. Τρικοῦς.

δ' Ἄλλα δοκεῖ, τιμῶσα τὴν εὐχαρὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ Α. Μ. καὶ ἀποδιδόνουσα ἐνέργειαν πῶς αὐτὴ περὶ πολλοῦ ποιῶται τὴν πρόθεσιν τῆς περὶ τῆς ἐκείνης Σχολῆς, ὅτι καὶ τοῦ νόμου χάριν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀποστείλαν ἐπὶ τὴν Σχολὴν διὰ τοὺς μαθητάς.

ε' Ὁ κ. Κομμάτουλος ὁ ἀξιότιμος ἐκείνης ἡμέρας, ὅστις ἐξ ὑπαρχῆς συντελεῖται τούτων ὑπὲρ τῆς Σχολῆς (ὡς παρ. 88), ἐφορῶντο τῇ Σχολῇ 11 μερίδες τῆς ἑλληνοῦς τραπεζίας, ἵνα διὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἐκπαιδεύωνται δικαίως νέες τινες ἐν τῇ Σχολῇ· ἰδοὺ τὴν περὶ τούτου Βασιλ. Διατάξιν.

«Κατὰ πρόθεσιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπογράφου τῶν Ἑκαληνοικιστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπειδὴ ὁ ἐν Μόσχῃ τῆς Ρωσσίας «δικαιώτως φιλογενὴς Ἰσπότης Ἀντώνιος Π. Κομμάτουλος, ἐφείμενος καὶ τὴν εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ πατριδα Φιλαιπουπόλιν πάρος τὸν ἐκ τῆς Ῥώσκειν Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς παρῆγοντων ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ «Κλήρου καλῶν, κατέθεσεν ἐράπαιε εἰς χάριν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥώσκειν διαιθήσεως κεφαλῶν ἐνδεκα χιλιάδων δραχμῶν, ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ, α' τοῦ καὶ μὲν μὲν αὐτὴ τὰ κεφαλῶν ἔσονται καὶ ἀνακεφαλαιωμένων εἰς τὴν διανομήν, καὶ χρησιμοῦσθαι δι' ἡ ἐκ τῶν ἐπισκοπῶν τόκων αὐτοῦ πρόσθεν εἰς διατροφήν καὶ ἐκπαιδεύσιν ἐν τῇ Ῥώσκειν Σχολῇ ἑνὶ ὑπογράφῳ ἐκ Φιλαιπουπόλεως περιεμμένου β'» τοῦ καὶ χρησιμῶς εἰς τὸν ὑπότροπον τούτων ἐκτελεσται, ὅπῃ, «περὶ τῆς σπουδῆς του, μέλλῃ καὶ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς Σχολῆς, μέχρις ἐνεκακισίων δραχμῶν, δι' ἔξοδα τῆς ἐπαινοῦ αὐτοῦ εἰς Φιλαιπουπόλιν, καὶ διὰ πρόσθεσιν τῶν ἀναγκασιτέρων βιβλίων καὶ γ'» τοῦ καὶ ἀναγράφεται ὁ ὑπότροπος ὅστις «ὑπότροπος Α. Π. Κομμάτουλος.» Καὶ συγγράμμιον δι' ἀναγραφῆς τοῦ 8 Ἰουνίου π.ε. ἐξήρτητο τὴν κύριον τῶν ἀνωτέρω δι' Ἡμετέρου Διατάξεως. Ἀποκαταστάσιν καὶ δικαίωσιν τὰ ἐξῆς:

1. Εἶναι γνωστὴ ἡ ὑπογραμμένη τοῦ χάριτος αὐτοῦ, τὴν ἵσταν ἡμελλικὴ ἵστασθαι τὴν Ἐκκλησίαν περιεσθῆναι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἐπὶ ἐξέτασιν, συντελεῖται.

α' Ἀ' Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς Ἐκτελεστὰς τῆς Ῥώσκειν διαιθήσεως καὶ δεχθῶσιν ὡς κεφαλῶν παντοτεινῶν καὶ ἀνακεφαλαιωμένων τῆς «παρὰ τοῦ περιεσθῆντος φιλογενούς καὶ φιλοπαιδῆδος ἱσπότη Α. Π. Κομμάτουλος προσενηθῆναι ἐνδεκα χιλιάδας δραχμῶν, διὰ καὶ χρησιμοῦσθαι ἡ ἐκ τῶν τόκων ἐκείνης πρόσθεν εἰς διατροφήν καὶ ἐκπαιδεύσιν ἑνὶ ἐν τῇ Ῥώσκειν Σχολῇ ὑπογράφῳ, ἀποσταλλομένῳ ἐκ Φιλαιπουπόλεως, καὶ ἀνακεκομμένῳ ἀλλοτριοδικῶς μετὰ «πᾶσαν Σχολικὴν περιόδον.

β' Ἐκ τῶν τόκων τοῦ αὐτοῦ κεφαλῶν καὶ χρησιμῶν εἰς τὸν ὑπότροπον ἐκτελεσται τῆς Ῥώσκειν διαιθήσεως, ἐράπαιε, ὅπῃ, «περὶ τῆς σπουδῆς του, μέλλῃ καὶ ἐξέλθῃ τῆς Σχολῆς, πῶς «χρηματικὴν μέχρις ἐνεκακισίων δραχμῶν, διὰ τὰ ἐξοδα τῆς εἰς Φιλαιπουπόλιν ἐπαινοῦ του καὶ διὰ τὴν πρόσθεσιν τῶν ἀναγκασιτέρων εἰς αὐτὸν βιβλίων.

γ' Ὁ κατὰ καὶ ὑπότροπος ὅστις καὶ ἀναγράφεται ὑπότροπος «τοῦ Α. Π. Κομμάτουλος.

δ' Ἀναγράφεται τὸν Ἡμετέρου ὑπογράφου τῶν Ἑκαληνοικιστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκφράξῃ εἰς τὸν περιεσθῆντος φιλογενὴ καὶ φιλοπαιδῆδος ἱσπότη κ. Κομμάτουλος τὴν ἰδιαίτην Ἡμῶν εὐχάρεσιν ἐνεκα τῆς γεννικῆς ταύτης ἀγαθοεργίας παρὰ ἡμᾶς τοῦ.

«Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαΐου 1851.

αὐθῶν

α. Α. Παῖκος.»

ε' Ὁ εὐκαλεῖς καὶ σοφὸς Στούρτζος ἔδωκεν καὶ ἐνθουσιᾶσθαι τὴν Ῥώσκειν Σχολὴν, δεικνύων ὅπως ἐπὶ ἐκτακτῶν τῶν μέγαν αὐτῆς περιστάσεων, καὶ ἵνα ὑποκοινηθῇ αὐτὴν, ἐκπέστετε τὰ βιβλία, περὶ ὧν ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ διακηρύσσεται, φέρουσα ὅτι: «Παρακαλεῖται καὶ δεχθῆτε δεκά τῶν ἀντιτύπων τῆς τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Ἀλεξάνδρου Στούρτζα συγγραφῆς «Ἐπιστολαὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῆς εὐσεβοῦς καὶ ἑτερᾶς πίστεως τοῦ αὐτοῦ «ἀπλοῦν παρόληθρον ἡ ἡ «Ἐκκλησία ἀπάντησι τοῦ Ἰδαν τῆς κατὰ τὸν ιω' αἰῶνα μεταστροφῆς, τὰ ὅποια ὁδὸν εὐσεβοῦς καὶ ἀποστείλῃ δι' ἐμοῦ τῇ Ῥώσκειν Σχολῇ.

α 10 Ἰανουαρίου, 1853.

α. Α. Παπαδόκης.»

ζ') Ὁ ἐκ Σερβίαν τῆς Θεσσαλονίκης ἱερόφραγξ Ἰωάννης ἀπέλυεν εἰς τὴν Ῥιζαίου Σχολήν, διὰ διαθήκης του, δρ. 500, ὡς δικαιοσύνης καὶ τῇ ἀπὸ 10 Μαΐου 1851 ὡπ' ἀριθ. 11,838 ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

κ') Οἱ ἑκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀθην. Ἀδριαμάδου ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ῥιζαίου Σχολὴν διάφορα βιβλία, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ δωδικοῦ, καὶ ὁ ἀκαθίστος αὐτῶν ὑπάρχει εἰς τὴν Σχολήν.

Εἰς τὴν Ῥιζαίου Σχολὴν ὁσπεσαν νὰ διαρθώσιν :

θ') Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας κ. Νεόφυτος, σύγγραμμά τι Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, βλαχιστὶ γεγραμμένων. Ὁσούτως ὁ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀρχίας κ. Μισαήλ, τριπλὴν τινα τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, περὶ τῆς ἡθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου.

ι') Ὁ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλαμάρης, πρῶτον διευθυντὴς τῆς Ῥιζαίου Σχολῆς, δέκα σόμματα τοῦ ἀναγκαιότητος τῆς νεολαίᾳ συγγράμματος, τὸ ὅπου ἐστὶν εἰς δόξαν, ἐπιγραφόμενον «Ἀπόφθισμα τῶν Ἱερῶν Γραφῶν». Ἀς ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ σεβασμὸς αὐτῆς ἀγίας δὲν θέλει περιμεθεῖ ἕως ἔσθ' ἐν κινήσῃ δὲ γενέσθαι λόγος.

ικ') Ὁ κ. Γ. Κοζάνης, αὐτὸς ὁ ἀρχαῖος πολίτης, εἰς τὰς περὶ παλαιῆς καὶ σύγχρονης σχέσεως τοῦ ὅπου ὁρατεῖται ἡ αὐξήσις τῆς ἡθικῆς βιβλιοθήκῃς, ἐδωρήσαντο τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέν φιλοσοφικὸν δώκιον.

Εἰς ταῦτα προσθέντι :

ιβ') Ἐνα λώδων, τὸν ὅπου ὁ κ. Παύλ. Σαζάρος ἐδωρήσαντο διὰ τὴν ἐν τῷ κακιστάτῃ τῆς Σχολῆς νύκ.

ιγ') Ἐν περὶ τῶν, τὸ ὅπου ἡ ἐνδοκίμος Βασιλικὴ Κόνιχα ἐπεμψέν εἰς τὴν ἐν τῷ κακιστάτῃ νύκ.

ιδ') Ὁ λόγος κ. Γωλιέριος Πάλλας ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ῥιζαίου Σχολὴν ἐκκλησιαστικὸν τι σύγγραμμα.

ιε') Ὁσούτως δὲ ὁ σοφὸς καὶ σεβασμὸς Ἰωσήφ Φ. Ἀλβίλες, καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς, ὑπὸ φιλελληνικοῦ ὁμώφρονος, ἐδωρήσαντο τῇ Ῥιζαίου Σχολῇ :

1) Τὴν παλαιὰν καὶ νύκ διαθήκην, μεταφρασθεῖσαν γερμανιστὶ ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ὑπὸ τοῦ Ἰδίου. 1851, εἰς ἓνα τόμον.

2) Ἐτερον σόμματα τοῦ αὐτοῦ βιβλίου εἰς τὸν 3, κατὰ τοῦ ἐκδομένου.

3) Βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Πολιτικά, οὐρονομικά καὶ θεολογικά ἀρχαῖα τῶν Ἑβραίων», τοῦ αὐτοῦ. τῆς 2.

4) Βιβλίον ἐπιγραφόμενον, «Δόξα διὰ ἄμβροτος» τοῦ Δακτύλου Ἀλλυλῆ ἐν Αὐγούστῃ 1847 τόμος εἰς.

Τελευταῖον παρηγορῶ, ὅτι ἐν τῇ Ῥιζαίου Σχολῇ ἐκπαίδευοντα καὶ δύο Ἰουδαῖοι, διαπνέει τῆς περυσίας τοῦ μακρήντος Χρήστου Εὐθymiου. Ἀλλ' οὐδεὶς εἶναι, ὅτι τὸ μέτρον, ὅπου ὁ μακρήντος ὅσος ἐλαβε, δὲν εἶναι πληρεῖς, ὡς ἔχον ὅμως διὰ φύσιν τὴν τῆς Ῥιζαίου Σχολῆς, τὸ μέτρον αὐτοῦ ἀναπληροῦται. Χρὴς δὲ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ Εὐθymiου εἶναι νὰ θεραπεύσῃ τὸ ἐλλειμμα.

Ταῦτα εἶναι ὅσα εἶχον νὰ εἰπω εἰς τὸ ἀρθρον 87 τῆς Ῥιζαίου Διαθήκης, αἱ ἐκτελεσταὶ τῆς ὁποίας, ἐκτελεῖν τὴν ἀρχὴν προέβλεπον τῶν δωρητῶν, ἐνέγκαντα τὰ δωρήματα αὐτῶν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ἐξέφρασαν περὶ αὐτῶν τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ δεικνύον νὰ μνημονεύονται ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ κῶφ τοῦ κακιστάτῃ ματις ἱερογλυφίστας τὸ ὄνομα αὐτῶν.

Τοιαύτης φύσεως συνδρομαὶ θέλουσιν ἐκτελεῖται πολλὰ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, ὅστις προέβλεπον εἰς τὴν ὁσέσσαν τῆς περὶ τῆς ὁποίας σχολῆς, καὶ θέλουσιν ἔσθ' ἐπιφέρει ἐν ἄλλῳ μέγα ἀποτέλεσμα, τοῦ νὰ γίνῃ αὐτῆς περὶ γρηγόρειας ἰουδαίου προσδόν τοῖς ἱερατεύουσιν αὐτῆς, ἵνα σήμερον δὲν δύναται μήτε νὰ προσηλθῇ εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς Ῥιζαίου Διαθήκης, διότι ἡ πρόσδοξος τῆς Ῥιζαίου περυσίας δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο, τὴ δὲ κεφαλὴν τῆς πρέπει νὰ μένουσιν ἀπαραμείωτα.

Περὶ τῶν τῶν λόγων μου, ὁρεῖται νὰ προσθέσω, ὅτι ὁ κρατικὸς αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσῶν καὶ ἡ σφραγὶς κυβερνήσεως αὐτοῦ ἐδείξαν πᾶσαν προθυμίαν, ἵνα διευκολύνωσι τὸ πέρας τῶν ἐν Ῥωσίᾳ ὑποθέσεων τῆς Σχολῆς. Πρὸς τοὺς ἄλλους μέλητα, ὁ αὐτοῦ αὐτὸς Μονάρχης ἐξέδωκεν ὡνάριον νὰ μὴ πληρώσων αἱ ἐκτελεσταὶ τῆς Ῥιζαίου Διαθήκης ὅτε λεπτὸν διὰ τὰ χρήματα, τὰ ὅσα ἐκείθεν μετέφερον δικαιοσύνης δὲ αὐτῶν, ὅτι ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ποσά, ὅσα εἰς τὸ μέλλον θέλουσιν μεταφέρει ἐκείθεν αἱ ἐκτελεσταὶ, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐν Ῥωσίᾳ νόμος, καθ' ὃ πληροῦνται διὰ τὰ

ἐξεργάσμενα ἐκαθεν χρηματικὰ 15 τοῖς 0⁰. Τοιοῦται πράξεις τιμῶσι
 βεβαίως τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπισύρουν αἰωνίαν πρὸς
 αὐτὴν ἐγνωμοσύνην. Περικυρητέον δὲ, ὅτι εἰς τὰ μέτρον αὐτὸ συν-
 νετίλεται καὶ ἡ σύστασις τοῦ ἐνταῦθα ἀγαθοῦ καὶ ἀναγέτου Ῥωσ-
 σικοῦ Πρέσβειος Κυρίου Περιάνη.

Εὐλογημένον εἴη τὸ ὄνομα αὐτῶν!

Μεταξὺ τῶν προσώπων, τὰ ὅποια συνέδραμον τοὺς ἐκτελεστοὺς
 τῆς Ῥιζαρείου Διεθήκης πρὸς τυκτωπίσιν τῆς Σχολῆς καὶ βύθ-
 μισιν τῶν χρηματικῶν λιφθοδοσιῶν αὐτῆς, πρέπει νὰ ἀναφείωμεν τὸν
 κύριον Γρηγόριον Μαρκελλῆν, μακίμωρον, κάτοικον Ὁδησσού, βο-
 τας ἀριλοκερδῶς καὶ κίππους καταβάλλει καὶ ἐνοχλήσεις ὑπομένει,
 ἵνα ἐξακλύνη πᾶν κώλυμα εἰς τὴν τυκτικὴν ἀποστολὴν τῶν τό-
 κων τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ χρηματικῆς περιουσίας τοῦ Ριζάρη κτλ. κτλ. Οἱ
 ἐκτελεσταὶ ἐγνωμονήσαντες πρὸς αὐτόν, διέταξαν νὰ μνημονεύηται
 τὸ ὄνομα τοῦ σεβαστοῦ τούτου ἀνδρὸς καὶ ἐν τῇ κτῶ τῆς Σχολῆς.

Τὴν 9 Μαρτίου 1853, ἐν Ἀθήναις.

Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
 ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΟΥ 1843 - 1844

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀριθ. 213.

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου
Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀρτὸ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 12 (24) Μαΐου 1841 ὑπ' ἀριθ. 1624 ἀπεδέχθημεν εὐμενῶς τὴν πρότασιν τοῦ κοινοῦ Παιδαγωγικοῦ Ῥαδιούρου Ῥιζάρου περὶ συστάσεως Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις, καὶ ὅν τρόπον ἡ εὐγενὴς ἐκείνη ἀνὴρ ἐξέβηκεν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματείαν διὰ τῆς ἀναγραφῆς αὐτοῦ 25 Ἀπριλίου 1840· ἰδόντες τὰς διατάξεις τῆς τε ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου 1840 διαθήκης τοῦ κοινοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς καὶ τῶν εἰς αὐτὴν προσθηκῶν 10 Ἰαννουαρίου, 25 Ἀπριλίου καὶ 1 Ἰουνίου 1840, τῶν μετὰ τῆς διαθήκης δημοσιευθεσῶν καὶ ἐπιθυμητοῦντες νὰ ἐπιτεχνώμεν τὴν σύστασιν τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 17,865 ἐκθέσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας ἀπερρασίμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

1) Καθιδρύεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου Ἑκκλησιαστικὴ Σχολὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς Μάνθου

καὶ Πρωτοῦ Ρ'ζ'άρθου, σκοπὸν ἔχουσα τὴν προσήκουσαν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν τῶν μελλόντων νὰ ἐκτελέσῃσι.

2) Ἡ Κυβέρνησις ἀναθέμεται κατὰ τὴν ἐρεσιν τοῦ λοιποῦ Πρωτοῦ Ρ'αδόνου Ρ'ζ'άρθου τὴν ἐν γένει ἐργασίαν ἐπὶ τῆς Σχολῆς, διακυβεύουσα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τοῦ διαθήκης καὶ τῶν εἰς αὐτὴν προσθηκῶν τοῦ διαθήκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ ὑποτρόφου ν

3) Ἡ Σχολὴ αὕτη ἔχει διαπάνη τῆς Ρ'ζ'αρθίου περιουσίας εἰς αὐτὴν τοῦλάχιστον ὑποτρόφου.

Ἐπιφυλακτόμεθα δὲ νὰ ἐλλείξωμεν, διαπάνη τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ἕτερον ὑποτρόφον ἀριθμῶν.

4) Ἀπανταί εἰς ἐν τῇ σχολῇ κατὰ μαθητευόντες ζῶσι κοινωδικῶς ἐν τῷ πασκάσματι αὐτῆς καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις.

5) Διὰ τὴν γίνῃ τις δεκτὸς ὡς ὑπότροφος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ:

α') Ἕλλην, ὑπὸ τοῦ Ἡρώων ἐξαρτῶνται δὲ τῆς δικταξίως αὐτῆς οἱ περὶ τὸν γίνεσθαι λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. 109 τῆς διαθήκης, καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ὁργανισμοῦ.

β') Ὅχι νεώτερος τῶν 15 ἐτῶν ἢ πρεσβύτερος τῶν δέκα αὐτῶν. Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη γίνονται δεκτοὶ κατ' ἐξάρεσιν καὶ πρεσβύτεροι τῶν δέκα αὐτῶν ἐτῶν.

γ') Ἰγῆς καὶ ἀρτιμελὲς τὸ σῶμα, εὐφυὲς δὲ τὸν νοῦν καὶ χρηστοῦς.

δ') Τέκνον γονέων ἐγνωσμένων χριστιανῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν δὲ ᾖ ἐκ πατρίδος, ἢ τέκνον ἐχόντων ἰδικταίως πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις ἐν ἰσότητι τῶν λοιπῶν περιστάσεων, προτιμᾶται.

ε') Διαχρῆμενος τὰ ἐν τοῖς Ἑλληνοῦς Σχολαῖς παρεκτιθέμενα μαθηματά.

ς') Νὰ ὑπολογίσῃ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπ' οὗ οὗτος τῷ πασκάσματι ἐξ ἐνὸς μὲν τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῶν καθηκόντων, ἐξ ἑτέ-

ρου δὲ καὶ τὰ βάρη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἐπαγγέλματος, εἰς ἑαμέναι ἐκινῶσιν εἰς τὴν πρόθεσίν του καὶ ἔπειτα νὰ ἀναρρῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἡμετέρων Γραμματείων, εἰς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων του καὶ ἐταν εὐδοχῇ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κινήσεων ἐκτελούμεν ἡλικίαν, θέλει δεχθῇ τὸ τῆς ἱερουσίας ἐπαγγέλμα, πρὶν ἢ ἐγγίῃσιν ἀξιώσεσιν, εἰς ἃν ἐν αὐτῷ δὲν ἡλικίᾳ νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς ἔργου ἢ ἀρχιερεὺς, ἢ ἐν ἀποδοχῇ τῆς Σχολῆς, θέλει ἀποδοῖαι πᾶσαν τὴν δι' αὐτὸν γενομένην διαπαιδαγῶν. Ἐξαρτῶνται δὲ οἱ ἐξ ἀθετικής ἢ ἄλλας φυσικῆς τινος ἐπιλοθῶσιν ἐλλείψεως καλυψόμενοι.

6) Προσλαμβάνονται ὡς ὑπότροφοι κατ' ἡμετέραν ἐγκρίσιν καὶ εἰς ἰδίᾳ διαπάνῃ ἐρίονται νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ κατόστημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, προσπληρόντες κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν 150 δραχμῶν· ὑπόκεινται δὲ καὶ οὗτοι εἰς τὰς ἀνωτέρω 4 καὶ 5, ἐδ. β' — γ' διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν μαθημάτων.

7) Οἱ ὑπότροφοι θέλουσι διδάσασθαι.

α') Ἀπὸ ἐν γένει τὸ σύστημα τῶν ἐξ ἀπαικλῶσεως δογματικῶν καὶ τῶν ἡθικῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, οἷον τὴν ἱερὰν καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν.

Τὴν κατ' ἡμέραν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως.

Τὴν περὶ τοὺς θεῖους πνεύμας τῆς Ἐκκλησίας φιλολογίαν.

Τὴν ἐκρηυστικὴν τῶν Ἁγίων Γραφῶν.

Τὴν δογματικὴν θεολογίαν.

Τὴν ἡθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὴν ἱστορικὴν καὶ μάλιστα τὴν τοῦ ἱεροῦ Ἀθωνος.

Τὴν ποικιλικὴν καὶ τὴν κατηχητικὴν.

Τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν.

8) Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Λατικὴν ἔσον ἐνεστιν ἐντελῶς, εἰς τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς καὶ τοὺς Ἁγίους πατέρας ἀποσπέρων.

γ) Τὴν γενικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν.

δ) Τὰ στοιχειώδη μαθηματικά.

δ' Τὴν στοιμιᾶν φιλοσοφίαν.

ε' Μικρὸν ζῆλον ἔδωκεν ἐν τῶν νεωτέρων, ὅλον τὸν γυμνασίον, ὡς κοινότερον.

8. Ἡ Σχολὴ ἔχει πάντα τάξεις, ἐκαστὴς δὲ τούτων ἡ διάρκειά ἐστὶν ἑκατόντη. Καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶναι προπαρασκευαστικὴ διὰ τοὺς μὴ διδαχθέντας πάντα τὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου μαθήματα· καὶ δὲ ἀνοίγεται τρεῖς ἀντιστοιχῶσι πρὸς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Γυμνασίου, καὶ τὴν ἀρχαιότεν, οὗ ἡ ἐπεκτατικὴ καὶ ἡ ἐπελυστική θέλων διδάσκειν ἐν αὐτῇ πλεονέστερον. Παρεκκλήτως δὲ καὶ τοὺς κλασσικοὺς Ἑλλήνας καὶ Λατίνους θέλων ἐξηγεσθαι ἀκριδὶς μὲν ἐν τῶν πατρίων τῆς Ἑκκλησίας, εἰς δὲ τὴν πέμπτην τάξιν θέλων διδάσκειν συνοπτικῶς· α') ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς θείας Γραφάς, καὶ β') ἡ δογματικὴ καὶ θρηκ. Θεολογία.

9. Καθ' ὅσον δὲν ἔχουν ἐμπειρίαν ἡ τοποθέτησις τῶν ἐκ τῆς Ριζαρείου περιουσίας ὑποτρόφων, καὶ ἔχουσι δὲ τὴν βελτίαν καὶ τὴν Κυβερνήσεως, οἱ διάφοροι ὑπότροφοι, ἀποπεραιοσάντες τὰς τεσσάρων τάξεων αὐτῆς δύνανται ἀπὸ τὴν μετακίνησιν εἰς τὴν πέμπτην, νὰ γροῦσιν εἰς τὸ Ἑκκλητικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπου διδάσκονται ἐπὶ τριετίᾳ τὰ γενικὰ λεγόμενα μαθήματα ἐκ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τὰ ὡρισμένα μαθήματα τῆς Θεολογίας, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ μάθημα τῆς Ἑβραϊκῆς, ἐξαιρουμένων τῶν νὰ διακονῶν ἐν τῇ Σχολῇ καὶ νὰ θεωροῦνται ὡς οἱ λοιποὶ ὑπότροφοι.

10. Ἡ δὲ χρηστὴς τῆς ἐκ τῆς Ριζαρείου περιουσίας συντάξεως εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔτος, δὲν δύναται νὰ παρεκταθῇ ὑπὲρ τὰ πάντα ἔτη.

11. Τὴν τάξιν τῶν μαθημάτων καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς διδασκαλίας ἐκαστὸς θέλει διακρίνει ἰδικίτερος περὶ τούτων κανονισμός, ὑποβληνόμενος ὑπὸ τοῦ Πρώτου Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου διαθήκης εἰς τὴν ἑγχείρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

11) Ἡ Ἑκκλησιαστικὴ Σχολὴ ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμμάτων, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς δικαιοσύνας καὶ πέρμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἀπαιτούμενας ἐκθέσεις.

Ἡ διεύθυνσις δὲ καὶ ἡ ἀστυνομία αὐτῆς ἀνατίθεται εἰς ἓνα Διευθυντὴν, διαρκῶμενον παρ' Ἡμῶν μετὰ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Πρώτου Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου διαθήκης, ἱερομένον (προσβύτερον ἢ ἱερομένον), καὶ πεπαιδευμένον, καὶ ἔχοντα διδασκαλικὴν ἐμπειρίαν, ὅστις καὶ ἐνοικεῖ ἐν τῇ Σχολῇ.

12) Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι :

α') Νὰ διατηρῇ πᾶσαν τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς Σχολῆς, συνεργούντος μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου, διὰ τὴν ἐκτελέσειν ἀκριβῶς πάντες οἱ ὅροι τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ καὶ κατὰ κυριὸς ἐκδοθησάμενα διατάξεις.

β') Νὰ διδῇ ἐδαφίως εἰς ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

γ') Νὰ παρατηρῇ ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν πρὸδόν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς Σχολῆς, καὶ νὰ προτείνῃ ταῦτα εἰς τὸ Διαιτητικὸν Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν.

δ') Νὰ ἐξετάζῃ ἀκριβῶς μετὰ τῶν καθηγητῶν τοὺς ζητούμενους νὰ εἰσχωσῶν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ καὶ τῆς διαθήκης.

ε') Νὰ ἐτοιμάζῃ μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ ἐκκλησίαν τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, νὰ κανονίσῃ τὰς ὁδοὺς τῶν παραδόσεων καὶ νὰ τὴν ὑποβάλλῃ εἰς τὸ συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω.

ς') Νὰ ἀρξῇ, συνεργεῖν τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου, τὸν καθὼν τῶν

ἐξετάσεων, καὶ νὰ ἐκθέτῃ εἰς πρός ῥαγμα τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα.

γ') Νὰ ὁρίξῃ τὰ περὶ τῆς καθ' ἡμέραν προσυχνείας τῶν ὑποτρόφων καὶ τῆς ἀνάσεως, καὶ πάντα ὅσα ἀφορᾷ τὴν εὐτεχνίαν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποτρόφων, συγκαταβῇ καὶ τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου.

δ') Νὰ ἐμφανίζονται πολλοὶ εἰς τὰς παρελάσεις καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρως μελέτας τῶν μαθητῶν, διὰ νὰ ἐπιλέπη καὶ τὴν περὶ τῆς μελέτης αὐτῶν εὐτεχνίαν καὶ τὴν μέθοδον τῆς παραδόσεως.

ε') Νὰ ἀνακαλῇ εὐσεβῶς εἰς τὰ χεῖρά του ὅντας ἐκ τῶν καθηγμένων ἰδὼν παρεκτρέφοντων ἀπὸ τῆς καθήκοντά του.

ς') Νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν νεοφθῶν διδίων, διὰ νὰ προσπαθῇ εἰς τὴν βελτιότητάν τῆς Σχολῆς· ἀναγκαῖα, συναινέσει τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου.

ζ') Νὰ ἐφορᾷ τὰ τοῦ ἱερατικοῦ, τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τῶν ὑποτρόφων, γνωμοδοτῶν τὰ εἰκότα εἰς τὸ Συμβούλιον.

η') Νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀπολυτήρια ἐγγραφῶν τῶν ὑποτρόφων, καὶ τὰ περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διαγωγῆς αὐτῶν ἀποδεικτικά, τὰ ὅποια, συνυπογράφοντα καὶ παρὰ τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου, σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδά τῆς Σχολῆς. Κωλυμένον τοῦ Διευθυντοῦ, ἀναπληρῶν αὐτὸν εἰς τὸν Καθηγητῶν, προσδιορίζοντες ἀπὸ τὸ Δεῦτερον Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν αὐτῆς διαθήκης.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ Οἰκονομίου.

13) Ἡ Σχολὴ ἔχει καὶ Οἰκονομῶν.

Καθίσκονται δὲ αὐτοῦ εἰς :

α') Νὰ προκηλῇ τὴν κατὰ τροφικὴν ἐκδοσὶν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, διὰ τὴν ἀναγκαζούσαν δαπάνην καὶ μισθοδοσίαν τῶν ὑπαρξάντων, καὶ προμνησθῇ τῆς καθ' ἡμέραν διατροφῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν ἀναγκαῶν τῆς Σχολῆς.

β') Νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἐν κερφῇ εισοδήσεως τῶν ἐδωθίμων καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐξοικονομήσεως.

γ') Νὰ κρατῇ ἀκλόγητον λεπτομερῆς τῆς καθ' ἡμέραν δαπάνης, καὶ νὰ ἐπεβάλλῃ αὐτὴ κατὰ μὲτρα εἰς τὴν Διευθυντὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν.

δ') Νὰ ἐπιμεληθῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττῃται ἡ προσήκουσα καθαρότης εἰς τὸ κατὰ ῥαγμα τῆς Σχολῆς.

ε') Νὰ ἐκτελῇ τὰς περὶ τοῦ ἱερατικοῦ τῶν ὑποτρόφων διατάξεις τοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ζητεῖ παρὰ τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου ἄδειαν τῆς πρὸς τούτῳ δαπάνης.

ς') Νὰ ἐπιτηρῇ ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς ὑποτρόφους καὶ νὰ τοὺς ὁδηγῇ εἰς τὴν σεμνὴν καὶ εὐτακτὸν συμπεριφοράν.

ζ') Τοῦ Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου αὐτοῦ, θέλει ζητεῖ πάντοτε τὴν συναινέσιν καὶ ἀδείαν τῆς ἰδικίας περὶ πάσης παραμπιπτούσης ὑποθέσεως καθ' ὅταν τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηγμένων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ βιβλιοθήκης.

14) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ ἔχει βιβλιοθήκην, οὐκ ἀνομιμένην κατ' ἔτος ἐκ βιβλίων θεολογικῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημῶν, ἐπιστῶν καὶ ἐκ συγγραμμάτων ἐπιστημῶν καὶ διεγείρωσι τὴν ἑμὴν τῆς ἀρετῆς, καὶ ἀναπτύσσει καὶ κρατῶσι τὰ αἰσθητικὰ τῆς φιλαδελφίας καὶ φιλανθρωπίας· ἄλλ' ἢ διὰ τὴν πρόστασιν τῶν τούτων δαπάνη δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς προδιορισθείσας ὑπὸ τοῦ καθηγμένου πεντακοσίας κατ' ἔτος δραχμάς.

15) Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης δίδονται εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῆς Σχολῆς βιβλία πρὸς μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Περὶ τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν.

16) Ἡ στολὴ ὧν ἐν γένει τῶν ὑποτρόφων τῆς Σχολῆς εἶναι ἱσομέρους καὶ σεμνὴ· φορεῖται δὲ σκούρον μαζόν, χιτῶνα ποδήρη μαζόν, ζώνην κυανὴν βελαν, περίποδα μαζόν, ἡ ὑποδήματα τὴν χειμῶνα, καὶ ἐπειδὴ τὸν αὐτοῦ χρώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ παιδων.

17. Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ παιδικῆς θέλουσιν ἐπαρμολύσθαι καὶ ἀναλίσθαι πάντα κατὰ τῶν ὑποτρόφων :

α' Πατρική παρίστασις.

β' Μυστική καὶ δημοσίαι ἐπιτηδεύσεις.

γ' Ἐκτάσεις ἐντὶς θελήσῃ ἀπὸ μαζῆς ὅσας μάλιστα τῶν ἡμερῶν ἐν σχολῇ διὰ παραπαιδείας, ἡ κρήνισις θέλει παρατείνεσθαι μέχρι δύο ἐβδομάδων, καὶ ὅς δὲν θέλει χορηγεῖσθαι τῷ τιμωρομένῳ εἰμὴ ἄριστος καὶ ὁσος.

δ' Ἀπολύσις.

18) Αἱ πάντα αὗται θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ, πλὴν τῆς ἀπολύσεως, ἡ περὶ τῆς ὁποίας ἀπόφασις θέλει υποβάλλεσθαι εἰς τὸ Δεύτερον Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης, διὰ τὴν ὑποβάλλει μὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ῥαζαρεῖων, διὰ τὴν ἀπορροφῶν ὁριστικῶς τὴν εἰσίαν. Ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς στηλιτεύεται ἐπιμελητῆς σκηνίδος, δημοσιεύεται καὶ ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἀρθρον ἀκροτελεύτιον.

19) Τὴ περὶ τῆς διατίτης τῶν ὑποτρόφων ἐν τῇ Σχολῇ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαγωγῆς καὶ παιδικῆς, εἶτι δὲ καὶ τὴ περὶ ἀμολῶν καὶ πονῶν, ὡς καὶ περὶ τοῦ προσηκόντος τῶν καὶ ἑκατέρωθεν παρεδουλημένων καθηκόντων, θέλουσιν ἐξέσθαι δι' ἰδιαίτερον κανονισμόν, υποβαλλόμενον ἀπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀνωτάτου Γεωργίου Ῥιζαίου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ἡμετέρας Γραμματείας.

20) Ὅσοντες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τὰ ἀναλόκατα θέλουσιν διδασθαι ἐκ τῶν εἰρηνηκῶν τῆς παρουσίας τῶν ἑξήμεστος γίνεται μόνον ὡς πρὸς τοῦ προτεταθρομένου κατὰ τὸ δεύτερον ἰδῶν τοῦ τρίτου ἔθρου καὶ τὸ ἐξ ἔθρου τοῦ πρὸς τὸν ὀργανισμὸν ὑποτρόφου.

21) Δι' ἰδιαίτερον διατάχματος θέλουσιν διορίσθαι τὸ προσωπικὸν τῶν Κενηγμένων.

Ὁ Ἡμετέρος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκ-

παίδευσος Γραμματεὺς τῆς Ἐπαρχικῆς παρεγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν πρὸς τὸν ὀργανισμὸν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρ.) 1813.

ΕΘΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματεὺς

1. Ῥιζος

Ἀρθ. 25604
902

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίου Γ. Ῥιζαίου.

Θεωρήσαντες τὴν διὰ τῆς ἀναφορῆς ὑμῶν 15 τοῦ πρὸς τὸν μὲν ὑποβληθέντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κανονισμὸν τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς ἔχοντα ὡς ἑπείτα:

Κανονισμοὶ τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Τύπος γίνου τῶν Πιστῶν, ἐν λέγει, ἐν ἡμετέροισι,
ἐν ἡμέρᾳ, ἐν πίστει, ἐν ἀγαθῇ,

Α. Τμῶς. Κεφ. α'. 12.

Τὴν Ἀποστολικὴν ἐντολὴν ὀφείλουσιν νὰ ἔχωσι πάντοτε εἰς τὴν μνήμην των οἱ ἀνυπακούμενοι τὴν διακονίαν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὅθεν καὶ οἱ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ὑπότροποι, ὡς προπαρασκευαζόμενοι εἰς ταυτίαν ὑποργίαν, ὀφείλουσιν νὰ μελετῶσι διηνεκῶς τὴν εἰρημένην ἐντολήν, καὶ γυμνάζωνται εἰς αὐτὴν εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτῃν ἀρχὴν τῆς εἰσόδου των εἰς τὴν Σχολήν.

Τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τὸ σκοπεύματόν τελεῖται εἰναι ἡ κατὰ τὴν παρεγγέλιαν τοῦ ἁγίου Παύλου μέθεωσις τῶν μαλλόντων νὰ ἐκπαίδωνται, ὃ δὲ κανονισμὸς αὗτος οὐ μόνον τὰ μαθήματα, τὰ ὅποια οἱ ὑπότροποι θέλουσιν διδασθῆναι, ἀκριβῶς διαγράφει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διαίτην καὶ διαγωγὴν κατὰ τὸν κανονισμὸν. Ὁ πρὸς ἀπὸ κανονισ-

σμός πρόκειται εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς ποδηγέτης, δεικνύων εἰς ἑκάστην κινήσιν ὅπου πρέπει νὰ ᾖ εἰς τὴν Σχολὴν εἰσερχόμενος, καὶ ποῦ μαθητὰς σπουδάζων, καὶ πῶς δικαιοῦμενος καὶ δύνανται πρῶτον μὲν νὰ εὐδομήσῃ, μετὰ δὲ ταῦτα νὰ ἀξιώσῃ τοῦ θέναι καὶ ὀνόμαός τῃς ἐπιστήμης χειριστάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ κατατάξεως καὶ περὶ τῆς δοκιμασίας τῶν μαθητῶν.

1) Οἱ θέλοντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ὀφείλουσι, πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅσα κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ καθηγμένου τῆς Σχολῆς καὶ κατὰ τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παραδοχὴν ἑαυτοῦ, νὰ φέρωσιν ἰδίως εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ μαρτυρικὸν τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς αὐτῶν περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν καὶ περὶ τοῦ ὅτι διὸν ἔχρουν πνευματικῶν τι καλῶμα εἰς τὸ νὰ ἐρωτήσωσιν ἐν καιρῷ.

2) Ἡ πρώτη τριμηνία ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ἑαυτοῦ εἰς τὴν Σχολὴν λογίζεται ὡς χρόνιος δοκιμασίας τοῦ ἡθους καὶ τῆς περὶ τὴν σπουδὴν ἐπιμελείας καὶ διαφύλακτος τοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δύνανται δείχνοντες ἄριστα, ἥθους χρηστοῦ καὶ ἐπιμελείας, ἐγγράφονται ἄριστα εἰς τὸν κατάλογον τῶν μαθητῶν, καὶ τότε ἐνδύονται καὶ τὴν σπουδὴν αὐτῶν. Ὅ δὲ ἀδυνατοὶ φανείας, ὅπου καὶ ἂν ᾖ ἡλικία, ἀποπέμπεται, καὶ ἐὰν τύχῃ ὦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τῆς Διατάξεως ἐκλειγμένων, ἢ ἐκ τῶν κατὰ τὸν δεύτερον παρὰρρον τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς δημοσίᾳ διαπλάνῃ ἐπιπεδυνόμενων, ὅπως ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπόσπιν τῆς τριμηνικῆς διαπλάνης ἐκ τῶν πατρικῶν ὀργάνων, καθὼς ὀρίζονται καὶ τὰ 103 ἄρθρα τῆς Διατάξεως, καὶ ὁ 6 § τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ δὲ ἀπόσπιν γίνεται ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν τῆς Σχολῆς μὲν Τραπέζην, ἐὰν ὁ μαθητὴς ᾖ καὶ ἐκ τῆς τάξεως τῶν πρῶτων, τούτεστιν ἐκ τῶν ὑποτρόφων τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, εἰς δὲ τὴν Κεντρικὴν Τραπέζην, ἐὰν οὗτος ᾖ ἐκ τῆς τάξεως τῶν δευτέρων, τούτεστι τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῶν μαθητῶν

3) Τῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς Σχολῆς (Κεφ. γ') διατεταγμένων μαθητῶν ἢ περιόδος συμπληροῦνται εἰς πέντε τετάρτα καὶ τὴν ἑξῆς τάξιν καὶ διακρίνουν.

Ἡ πρώτη τάξις διδάσκεται.

Α' Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν δεκά ὥρας τῆς ἐβδομάδος, ἥτοι.
α') Τὸ ἑτοιμολογικὴν τῆς Γραμματικῆς ἀκριβέστερον καὶ λεπτομερέστερον ἢ ὅσον διδάσκαται εἰς τῆς ὅσας κατωτέρως τάξεις τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Ἰδίως δὲ τὸ περὶ περὶ φωνητικῆς καὶ συνθέσεως τῶν λέξεων καὶ τῆς συνθέσεως ἑαυτοῦ τύπου αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ προτάσεων, συμφωνίας καὶ ἐξαρτήσεως τῶν λέξεων, ἀκριβοῦς καὶ ἑκάστην ἐβδομάδα ὥρας 5.

β') Ἐξέτησιν λόγων ἐξ Ἑλλήνων τε καὶ Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων, ὧν τοῦ περὶ προσηγορίας καὶ ἄλλων ἐκ τῶν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου κατ' ἐλογίον ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου ἀπορρηγμάτων καὶ τῶν τοῦ Ἐπιπλάτου ἡθικῶν παραγγελλμάτων καὶ ἑβδομάδα ὥρας 5.

Β' Ἀρχὰς τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ὧν τοὺς τύπους τῆς Γραμματικῆς καὶ τὸ τεχνολογικὸν καὶ ἐρμηνεύειν ἐκ τῆς Λατινικῆς Νουτατικῆς ἢ ἐκ τοῦ Κορινθίου Νέπωντος καὶ ἑβδομάδα ὥρας 4.

Γ'. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν γενικὴν Γεωγραφίαν καὶ εἰς τὴν τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἑβδομάδα ὥρας 2.

Δ'. Ἐπὶ ἱστορίαν ἐκ τῆς παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς Διαθήκης, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 2.

Ε'. Καλλιγραφίαν καὶ Ἱερογραφίαν καὶ ἑβδομάδα ὥρας 4.

Σ'. Ἀριθμητικὴν καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

Ζ'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ἑβδομάδα ὥρας 4.

Τὸ ὅλον καὶ ἑβδομάδα ὥρας 29.

Ἡ δεύτερα τάξις κατὰ τὸ δεύτερον ἑτος διδάσκεται.

Α'. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἑβδομάδα ὥρας 10, ἥτοι:

α') Τὸ Συνακτικὸν τῆς Γραμματικῆς, ὅτε καὶ ἄσκησις εἰς δημοτικὰ ῥήματα γίνεται, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 5.

β) Ἐξήσαν λόγων ἐκ τῶν Ἁγίων μὲν Πατέρων κατ' ἐκλογὴν, ὧν τῆς περὶ ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ — τοῦ 18) εἰς τὴ Φύσις, καὶ τοῦ Συντακτικῶν καὶ τοῦ περὶ τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσιν εὐταξίας καὶ ἄλλων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ — τοῦ κατὰ μεθυστὸν καὶ τοῦ πρὸς τοὺς νέους πατριστακοῦ καὶ ἄλλων τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἐκ τῶν ἑλλήνων δὲ συγγραφεῶν, ἐπίσης κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς Κύρου Πισιδεῖς καὶ ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ τοῦ Σενοβράτιου, καὶ ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου Ἠθικῶν καὶ τῶν παρὰ κλήρον βίον καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 5.

β'. Κατήχησον εἰς πλάτος καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Γ'. Γενικὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων ἔθνων καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 2.

Δ'. Πολιτικὴν Γεωγραφίαν τῆς μὲν Ἑλλάδος ἀκριβέστερον καὶ λεπτομερέστερον, τῶν δὲ ἄλλων τῆς Εὐρώπης ἐπιγραμματικῶν συνοπτικώτερον, ὡς τελειοῦν εἰς τὸ ἔτος. Παρατίθενται δὲ πάντα τὰ νεώτερα πρὸς τὴ ἀρχαία ὁμιλία, καὶ μάλιστα τὰ Ἑλληνικά καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 2.

Ε'. Ἀλγεῖραν καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

ς'. Τῆς Λατινικῆς γλώσσης τὴ τεχνολογικὴν ἀκριβέστερον, καὶ ἐκμανεῖν ἐκ τῶν τοῦ Γουλιέλμου Κλάιερς ἀπομνημονευμάτων καὶ ἐκ τοῦ Λατριντίου καὶ τοῦ Σαλλουστίου καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 4.

Ζ'. Γεωγραφίαν καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Η'. Ἑκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Τὸ ὅλον καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 30.

Ἡ τρίτη τάξις διδάσκειται κατὰ τὸ τρίτον ἔτος.

Α'. Τῆ Ἑλληνικῆς ὥρες 12 τῆς ἐβδόμης, ἥτοι:

α) Ἀσκήσει εἰς τὴ Συντακτικὴν, θεματογραφουμένη καὶ ἀκριβέστατα πρακτικῶς τοὺς κανόνες τῆς θεωρίας, διὰ τὴ ἀποκτήσῃ ἑαυτοὺς καλῆς τῆς ἑν τῶν γράμμεν, ὅσον τὸ δυνατὸν ὀφθῆναι καὶ κανονικῶς, τὴν ἀρχαίαν γλῶσσιν. Διδάσκειται δὲ καὶ τὸ περὶ ἰδιωματικῶν τῶν πρὶν διαλέκτων, ἥτοι τῆς Ἰωνικῆς, τῆς Δωρικῆς καὶ τῆς Αἰολικῆς καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 6.

β) Ἐν τῇ κτῆσι τάξει ἐρμηνεύονται τινες ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἰουλιανῆ, τοῦ Διογενέους, τοῦ Διογένη — ἐκ τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος — ἐκ τοῦ Θεοκρίτου μέρος ἱκανὸν μετὰ τῶν ἀρχαίων, καὶ

ἐκ τοῦ Ἡροδότου τὰ Περσικὰ μάλιστα, καὶ ἐκ τῶν Πυθαγορικῶν ἀποσπασμάτων καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 6.

β'. Ρητορικὴν τέχνην, χωρὶς πολλὰς λεπτομέρειας, ἀκριβέστατα μάλιστα εἰς τοὺς ὁρίους ἢ τάξις αὐτῇ ἔχει ἀπὸ γράμμεν λόγων τῶν Ἑκκλησιαστικῶν βυζαντινῶν καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Γ'. Γνωρίζονται εἰς τὴν κατ' ἑξῆς ἀπαγγελίαν οἱ κλητικοί, ἀποστοματικῶς τὰ κάλλιστα τῶν αἰκαστικῶν συγγραμμάτων τεράστιον, καὶ εἰς τὴν ἑμμελὲς δὲ γλῶσσαν συντάσσουσιν πρὸς ῥήματα μύθους, διηγήματα, ἐπιστολάς, λογικά καὶ θήματα ἡθικὰ ἄπαξ τῆς ἐβδόμης τὴ δέξιναν.

Δ'. Τῆς Λατινικῆς τὸ συντακτικὸν καὶ θεματογραφικόν. Ἐρμηνεύονται δὲ καὶ λόγοι ἐκ τοῦ Ἰεροῦ Λατριντίου, ἐκ τοῦ Κικέρωνος καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰππολύτου καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 5.

Ε'. Γεωγραφίαν τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς γῆς καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 2.

ς'. Γενικὴν ἱστορίαν τοῦ μεσαιῶνος καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 2.

Ζ'. Ἠθικὰ τοῦ Εὐαγγελίου κατ' ἐπιτομήν καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Η'. Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Θ'. Ἑκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 4.

Τὸ ὅλον καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 33.

Ἡ τέταρτη τάξις διδάσκεται κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος.

Α'. Παιδείας, ὡς Ὀρχηρον, Ἡσιδον καὶ λοιπῶν ἐκ τῶν γνωμονῶν, τῶν ὁρίων ἀποστοματικῶν καὶ τεράστιον, τὰ ὁριζώματα. Ὅτι ἐν ἡ δύο τῶν ποιημάτων τοῦ Θεοκρίτου Γρηγορίου, τινὲς ἐκ τῶν κανόνων τῶν μεγάλων ἑσπερίων, ὕμνοι τοῦ Συνεσίου, μετὰ δὲ ταῦτα τραγωδίας τινὲς ἐκ τῶν τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐριπίδου, ἐπιγράμματα τινὰ κατ' ἐκλογὴν, καὶ ἐκ τῶν Πυθαγορικῶν ὕμνων τινὰς καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 6.

Β'. Τὴν ποιητικὴν τέχνην καὶ τὴν μετρικὴν μετὰ παρατηρήσεων περὶ τῆς ἀρχαίας μουσικῆς καὶ ῥυθμικῆς καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Γ'. Οἱ τῆς τάξεως ταύτης μαθηταὶ συνθέτουν καὶ ποιῶσιν εἰς διάφορα μέτρα, εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ εἰς τὴν ἑμμελὲς γλῶσσαν, μνησμένοι τὰ κληκὰ καὶ ποιητικὰ χωρία τῶν ἐκδόσεων ποιητῶν, καὶ μάλιστα τὰ τοῦ Ψαλμοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεοπνευστῶν συγγραμμάτων. Εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ διόρθωσιν τῶν τούτων ποιημάτων ὀρίζονται καὶ ἐβδόμηδα ὥρες 3.

Δ'. Ἐκ τῆς Ἀπριλικῆς γλώσσας διδάσκονται ὁσὺτος ποιητάς, οἷον Ομήρου, Ὀρέτιου καὶ λοιποὺς κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν, μελερου-
νευμένους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρατηρεῖται δὲ πάντοτε ἡ διαφορὰ
καὶ ἡ συγγένεια τῶν δύο τούτων γλωσσῶν καὶ ἡ ἐδωμάδα ὥρα 6.

Ε'. Ἑρμηνεύει γλώσσαν καὶ ἡ ἐδωμάδα ὥρα 4.

Σ'. Εἰς τὴν κατ' ἑξῆς ἀπριλικὴν ἀκούονται καὶ ἡ ἐδωμάδα ὥρα 2.

Ζ'. Ἑκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ἡ ἐδωμάδα ὥρα 4.

Τ'. Ὡς ὅταν ὥρα 28 καὶ ἡ ἐδωμάδα.

Ἡ πέμπτῃ τάξει σχηματίζεται διαρκούσα ἐν ἑσος χρόνῳ τῶν δι' ἐλλό-
γους αἰτίας ἀναγκαζομένων ὁ ἀπολοῦσος τῆς Σχολῆς, προὐς τὴν
ποιήσεσιν καὶ τρεῖσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Εἰς τούτων τὴν τάξιν διδάσκειται συνοπτικῶς.

Α'. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Και-
νῆς Διαθήκης.

Β'. Ἑκκλησιαστικὴ ἱστορία.

Γ'. Δογματικὴ Θεολογία καὶ Χριστιανικὴ Ἠθική.

Δ'. Πνευματικὴ καὶ τὴν περὶ τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας.

Ε'. Ἡ περὶ τῶν Ἀγίων Πιτέρων φιλολογία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων.

4) Διὸς τοῦ ἔτους γίνονται αἱ ἐξετάσεις ὅλων τῶν μαθητῶν ἀπαξ
μὲν τὴν ἐδωμάδα τῆς ἀπριλοῦ ἐνώπιον μόνον τῶν Καθηγητῶν, τοῦ
Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν, τὴν δὲ ἐδωμάδα
τῆς περικοῦς ὅλων πάλιν ἡ τῶν μαθητῶν παραδοσίς. Δεύτερον
δὲ τὴν τελευταίαν ἐδωμάδα τοῦ Ἰουνίου μόνῃς δημοσίαις. Μετὰ
τῆς δημοσίας ἐξετάσεως αἱ παραδοσίς τῶν μαθητῶν παύονται μέ-
χρι τῆς 25 Ἀυγούστου.

5) Οἱ διδασκαλὶ καὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς σημειοῦσι καὶ
ἡμέραν ἐπὶ τοῦ μαθητολογίου τῆς τάξεώς των τὴν ἀπὸ τῆς παρα-
δόσεως ἀπουσίαν τῶν μαθητῶν, αὐτὴν ἀπουσίαν καὶ τὴν ἀμεί-
λειαν καὶ τὴν εὐταξίαν κτλ., φερόμενα πρὸς πάντας τοὺς μαθητάς
ἀνεκδοτοὺς καὶ ἀπροσωπολήτους.

6) Τὰ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν σημειώματα τῶν δι-
δασκάλων λαμβάνονται ὑπὲρ καὶ ἐν καιρῷ τῶν γενικῶν ἐξετάσεων.

7) Οἱ διδασκαλὶ ὁραιοῦσι νῦν πικρότερος εἰς τὴν Σχολὴν
αὐτὰ τὴν τετραμηνίαν ὡς καὶ τῆς παρελθούσης ἀκριβῶς. Ἐν δὲ ποτε
τοῖς συμβῇ ληθύνει ἡ ἄλλη εὐλογία κώλυμα, προηγουμένη τούτου
ἐν καιρῷ εἰς τὴν Σχολὴν.

8) Εἰς τοὺς τῶν ὑποτρόφων ἤθειαν ἐπιτρέπει ἡ Κυβέρνησις, κατὰ
τὸ 9) ἄρθρον τοῦ γ' κεφαλαίου τοῦ ὅργανοῦ τῆς Σχολῆς, νὰ συ-
στῶσι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ νὰ διδασκῶσι τὰ ἐνδεότερα καὶ θέ-
ματα τῆς Θεολογίας καὶ ἐκ τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, ὅσα συνήθως
σπουδάζουσιν οἱ φιλολογικαὶ πύξαις σχολῆς, εἰς τούτους ἔρχει καὶ ἡ ἐκ-
μακρύνει ὁ Διευθυντὴς συμφώνως μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελε-
στῶν τῆς Διαθήκης κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ 10) ἁρθροῦ τοῦ ὅργανο-
ῦ, τὴν μαθήματα πρέπει νὰ σπουδάζουσιν, ὅσα καὶ ἡ σπουδὴ
αὐτὰ τὴν τάξιν γοῦρ, καὶ ἡ τῶν μαθητῶν προσοχὴ δίδεται εἰς
τὰ πρὶς τὸ ἐπὶ ἡμεῖς τοῦ ἀληθοῦς μέλλον πείσονται.

9) Εἰς ἐκείτων τῶν ὁ Διευθυντὴς τάττει ὡς ἐπιστάτην ἓνα ἐκ
τῶν συνταξιωτῶν, κρατούστων σημειωμάτων, ἐν ᾧ σημειοῦσι πᾶσαν
ὑπὸ τινος γενομένην ἀτυχίαν ἢ παρεκκλίσει, καὶ τὴν καθυποβάλλει εἰς
τὴν Διευθυντὴν κατὰ πᾶν Σάββατον μετὰ τὴν ἐσπερινήν. Ἐν ὅμως
ἡ γενομένη ἀτυχία εἴναι μεγάλη καὶ σκανδαλώδης, τὴν ἀναφέρει
εἰς τὴν Διευθυντὴν καθήκον.

10) Ἡ Σχολὴ ἔχει ἰδίον βιβλίον, καλούμενον Μαθητολόγιον, ἐν ᾧ
καταγράφεται ἀκριβῶς τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, ἡ ἡλικία, ἡ πατρίς
καὶ ὁ χρόνος τῆς εἰσόδου ἐκείνου τῶν μαθητῶν προσέτι δὲ τὸ ὄ-
νομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ τόπος τῆς διαγωγῆς
αὐτοῦ. Ἐν αὐτῷ τῷ βιβλίῳ σημειοῦται δεύτερον καὶ ἡ διαγωγὴ ἑνὸς ἐκεί-
νου, καὶ ἡ κατὰ τῆς ἐκμακρύνει ἐξετάσεως ἐπίδοσις αὐτοῦ εἰς τὴν σπου-
δὴν.

11) Ἐάν ποτε τις τῶν ἐγγυητῶν εἰς τὴν κατάληξιν τῶν ὑπο-
τρόφων μαθητῶν τῆς Ριζαρείου Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς φανῇ κακού-
θης, ἡ διεκδικῶς ἀμελείας, ἡ ἡλικίας βελτιώσεως ἀνεπιδόσεως, ἀποδίδεται
καὶ ἀντιστοίχως ἡ δὲ ἀπύσιος τῶν τρεῖσιν αὐτῶν καὶ τῶν διδασκάλων,
λογιζόμενος ἀνὰ ὁρ. 50 τὸν μῆνα, ἐφ' ὅσον χρόνον διαμένει ἐν τῇ
Σχολῇ, γίνεσθαι παρ' αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς
τὸ ἀρμόδιον Ταμίον, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐν τῷ ἁρθρῷ 2 ὁρισθέντα.

13) Ἄλλα καὶ ὁ ἐκ μεταμελείας παραινόμενος, ἐν ἡμετερομείλει τοῦ δὲν πρέμμεται ἐν νότῳ καθιστώσας αὐτὴν ἀνάγκην τῆς περὶ τῆς σπουδῆς, ὑποβάλλεται καὶ οὗτος εἰς τὴν ἀπόφυσιν τῆς διαπόνεως, ὅπως ὡς ὁ ἀποβλήθεις, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν τοῖς ἄρθροις 9 καὶ 11 ὁρισμένῃ.

13) Εἰς τὴν ἰδίαν ποινὴν τῆς ἐπιτολῆς ἀποδόσεως τῶν δι' αὐτὴν διαπραχθέντων ζημιῶν ὑπόκειται καὶ ὅστις τῶν ἐκ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος δικαίωτος ὑποτρέφων, ἢ ἐκ τῶν δημοσίων διαπνέων ἐκπαιδευμένων, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς τοῦ μεταμελήθεις ἀποποιεῖται, κατὰ τὴν ἐξ ἄρχῃ δοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν, νὰ ἱερωθῇ.

14) Ὁ ἀπαξ ἀποβλήθεις ἐκ τῆς Σχολῆς, ἢ ὁ ἐκ μεταμελείας παραινόμενος, εἶναι τοῦ λοιποῦ ἀπαράδεκτος εἰς τὴν Σχολὴν, ἐν μετανοήσας ζῆτι καὶ ἐπακλόγη.

15) Οἱ προσλαμβανόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν, ἵνα ἐκπαιδεύωνται ἰδίᾳ διαπνέων παρέρχονται καὶ ἐγγυητὴν ἀνώγειον, ὅτι ἡ ὁρισμένη σήμερὰ τῶν ἀρ. 50 κατὰ μέγα μέλλει νὰ προσπληρώσῃται κατὰ τοιοῦτον ἀνελπίδως εἰς τὸ Τεμενὸν τῆς Σχολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς, τῶν ἐπιτόμων καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν μαθητῶν

16) Ἐκστὸς τῶν ἰδίων ἢ δημοσίων διαπνέων εἰσπληρόμενος εἰς τὴν Σχολὴν ἱερεῖται νὰ ἔρῃ μετ' ἐκείνου τὰ ἑξῆς :

α) Κόλιν μετὰ τῶν πρὸς πάντα καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἀναγκασίῳ, ἥτοι τὰ σκιδάκια καὶ σιδερεῖ ὑπὸ πτερνῶν, ἐφάπλομα διὰ τὴν χειμῶνα, τῶσακα σινδόνι, ποικιλοχρῶμα καὶ δύο ὀψίδια τῶσακα πρὸς ἑλκὸν καὶ ἐλαφρὸν σκίπασμα διὰ τὸ καλοκαίριον κτλ.

β) Διὰ τὴν τράπεζαν, τῶσακα χειρῶμακτρα, μίαν ζυγὴν μακροσπερίνην, καὶ καλὸν κάλυμνον.

γ) Πρὸς τὴν ἱματισμὸν, τῶσακα χιτῶνας, τῶσακα δοσάβρακα, ἐξ ὕψους περιπόδιον, τῶσακα ἐσωκάδιον, δύο πλῆγας τῆς νυκτὸς, τῶσακα ἱμάκματα, δύο κτήνη, ὅν τὸ μὲν διαλυτικόν, τὸ δὲ φιλόν, δύο ζυγὰς ὑποδημάτων ἢ ἐμβάδων καὶ τὴν στολὴν ἢ τὸ ἀντίστοιχον αὐτῆς.

17) Πάντα τὰ ἱμάτια ἐκστὸν τῶν μαθητῶν πρέπει νὰ ᾖαι σεση-

μασμένῃ διὰ τῶν ἡμετερομείων τοῦ ὁνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου αὐτοῦ ἢ καὶ δι' ἀρχαίων.

18) Ἐν τῇ κειρῇ τῆς ἐξόδου τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς Σχολῆς ἐκστὸν λαμβάνει τὰ ἐκστὸν, ὅσα τοιοῦτον ἔχον ἐισπληρόμενος, εἰς τὴν τότε εἰρηστικὴν κατὰσταται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν.

19) Πάντες οἱ μαθητὰς τῆς Σχολῆς φοροῦσι στολὴν ὁμοειδήσαν, ἥτοι σκούρον μαζῶν, χιτῶνα ποδῶν μαζῶν, ζώνην κακὴν βρεθείαν, περιπόδιον μαζῶν, ἐμβάδα ἢ ὑποδήματα τὴν χειμῶνα καὶ ἐπεσπῆσαν τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

20) Ἐκστὸς τῶν μαθητῶν ἔχει διπλοὺν ἱματισμὸν, τὸν μὲν εὐτελεστερον διὰ τῆς ἐργασίῃς ἡμέρας, τὸν δὲ πολυτελεστερον διὰ τῆς ἑορτῆς.

21) Οὐδεὶς τῶν μαθητῶν κείρεται τὴν κόμην, ὥστε τὸν πόγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Περὶ τῆς διαίτης τῶν μαθητῶν.

22) Ἡ διαίτη τῶν μαθητῶν εἶναι λιτὴ, ἀλλ' ὀφείων καθαρὰ καὶ ὑγιαννὴ: τῆς μὲν νηστευομένης ἡμέρας ἐκ λαχῶν καὶ ὑπερῶν πκντῆς εἶδους καὶ ἱερῶν ὁσάκις συγχωρεῖται ὑπὸ τοῦ τύπου: τῆς δὲ λοιπῆς ἡμέρας ἐκ κρέατος μετὰ λαχῶν καὶ ζωοῦ. Πικρῆται δὲ καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ ὕψους, ἢ δὲ οὐνοποσία ἀπαγορεύεται.

23) Ἀπασα καὶ κατὰ τὴν τύπον νηστείας φυλάττεται ἀπαγορεύτως, πικρῆς μόνον ὀφείων σωματικῆς, κηδὸν ἐν ταυτὶ περιπόσει, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἱατροῦ, ὁ Διευθυντῆς ἐπιτρέπαι νὰ ἀκκιλῇ ὁ ὀφείων, ὅσοις νὰ ἀναγκασθῇ.

Ὁ στολισμὸς γίνεται ὕστεν:

α) Κατ' ἐκστὸν μὲν μετὰ τὴν ἑορτήν προσερχόν, τῆς δὲ ἑορτῆς μετὰ τὴν ἑορτήν λειτουργίαν, δίδονται εἰς ἑκαστον μαθητὴν τὸ μαζῶν ἔχον καθαρὸν, ἐν ὧν μὲν χειμῶνος μετὰ θερμῶν βορῶμα-τος: ἐν ὧν δὲ ἑορτῆς μετὰ ὑπερῶν ζερῶν ἢ ποτῶν.

Ε' Κατὰ μεσημέριον δὲ ἡ περὶ τὴν πρώτῃν ὥραν μ.μ. δίδεται τὸ ἔρποντο ἐν δὴν ὕψει καὶ

Υ') Τὴν ὀρθρὴν ὥραν τὸ ἱσπέρκις ὁ δειπνός.

25) Ἐν κινήσῃ τοῦ ἁρίστου οἱ μαθηταὶ κἀθύνονται παρὰ τὴν Τράπεζαν, ἐν τῷ δικτατορμένῳ τύπῳ ἑκάστου, εὐτάκτως καὶ ἀθιρύτως ἐσθύνονται. Εἰς δ' ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὰς δικτατορμένους, ἀναγνωσκὰς εἰς ἐσχάτων πάντων μέρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ἢ βίον Ἁγίου, ἢ ἄλλο τι ὠφέλιμον.

26) Ἡ ἐξωθεν εἰσφορὰ γλυκῆς ἢ ἄλλων τινούτων τρυφῆς ἐδεσμάτων, ἀπαγορεύεται.

27) Κατὰ πάσαν Κοινωνίαν ἀλλοθύνονται τὰ ἐπιτραπέζια ὀφεινὰ καὶ τὰ χειρουργεῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ ἀσθενῶν.

28) Ὁ ἀσθενήσας μεταφέρεται εἰς τὸν θάλαμον τὴν ἐντὶς τῆς Σχολῆς ὡρισμένον ἢ νοσημεῖον, καὶ προσκαλεῖται ἀμέσως εἰς ἐπισκεψὴν τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς. Ὁ Οἰκονόμος ἐκτελεῖ παρενθύς πᾶν ὅ, τι ὁ ἱατὴρ διατάξει, πρὶς θεράπειαν τοῦ ἀσθενοῦς. Εἰς τὸν θεράποντον περιστεύεται εἰς τοὺς ἀσθενεῖς διηγεῖσθαι καὶ ὑπηρετεῖν εἰς τὰς ἀνάγκας τούτων.

29) Ἐὰν ἡ νόσος ᾖ μικροχρόνιος ἢ μακροχρόνιος, ὁ ἀσθενὼν μετακινεῖται εἰς τὸ Νοσημεῖον τῆς πόλεως καὶ διαπύρην τῆς Σχολῆς ἀπολύει πάντας τὰ πρὶς θεράπειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Α'. Περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

30) Οἱ μαθηταὶ ἐγγείρονται τῆς κλίνης τακτικῶς διὰ καθωνονορούμενος ἀπὸ μὲν τῆς α' Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Μαρτίου τὴν πύμπτην πρωΐνῃν ὥραν ἀπὸ δὲ τῆς α' Ἀπριλίου μέχρι 31 Ἀυγούστου τὴν τετάρτην πρωΐνῃν ὥραν. Ἐν τέταρτῃν τῆς ὥρας τοὺς παραχωρεῖται ἑνὶ πλῆθει, κτενισθῶσι καὶ ἐνδύθῃσι μετὰ δὲ ταῦτα, ἕκαστος

μακθίνους, ἀπέρχονται ἅπαντες πρὶς τὸν ἱερὸν κλῆν, διὰ νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὸν ἔθρονον.

31) Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἔθρονου δίδεται τὸ ἑσπέρκιον καὶ μετὰ τοῦτο εἰσερχόμενοι εἰς τὸ σπουδαστήριον, ἔρχονται τῆς προμελέτης καὶ τῆς προσημεριῆς τῶν ἰδίων μαθημάτων ἑκάστου μετὰ ἡσυχίας.

32) Αἱ παραδόσεις ἔρχονται διὰ παντός ἀπὸ τῆς ὀρθρῆς πρωΐνης καὶ διαρκεῖσι μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας· καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης ὥρας μετὰ μεσημέριον.

33) Ἀπὸ τῆς δωδεκάτης μέχρι τῆς δευτέρας ὥρας μ.μ. παρουσιάζονται τὸν παραδόσεων, οἱ μαθηταὶ γευματίζονται καὶ περιπατοῦσιν, ἢ ἀσπάζονται σωματικῶς ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ κατστήματος, ἢ ἐξέρχονται εἰς περίπτεον κατὰ τὴν γεμερινὴν ἐξαρχίαν.

34) Τὴν πέμπτην ὥραν μ.μ. ψάλλεται ὁ ἱσπερινός, καὶ μετὰ τοῦτον οἱ μαθηταὶ ἀπέρχονται κατὰ τὴν θερμὴν ἐξαρχίαν εἰς ὁμοῦ εἰς περίπτεον ἐντὸς τῆς πόλεως, συνοδευόμενοι πάντοτε ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων ἢ τοῦ Οἰκονόμου.

Εἰς κανόνα τῶν μαθητῶν δὲν συγγράσσεται νὰ ἐξέλθῃ τῆς Σχολῆς, ἀνευ ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ.

35) Περὶ τὴν ὀρθρὴν ὥραν τὸ ἱσπέρκις, μετὰ τὸ δειπνόν, γίνεται ἡ προσευχὴ τοῦ ἀποδείπνου· τὴν δὲ ἐνάτην ἀπέρχονται πάντες εἰς τὴν κλίναν.

36) Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς μαθητὰς ἢ εἰς τοὺς κούριους καὶ τὰ δομάτια τῶν ὑπηρετῶν καὶ τὸ μαγειρεῖον εἰσόδους διατρέβουσι δὲ εἰς τὰ σπουδαστήρια, ὅπου εἰσέρχονται, ἐντελῶς ἐνδεδυμένοι καὶ εὐταπειμένον, κἀθύνονται παρὰ τὸ γραφεῖον τοῦ ἑκάστου μετὰ σιγῆς τελείας καὶ ἀταραξίας κατὰ τὰς ὥρας τῆς μελέτης καὶ τῆς παραδόσεως.

37) Τὴν αὐτὴν ἡσυχίαν εἶναι ὑπόγειον νὰ τηρῶσι καὶ ἐξω τῶν σπουδαστηρίων, καὶ ἐπὶ τῶν δώδων τῆς αὐλῆς καὶ ἐπὶ τῶν κούριων, καὶ ἐξ κινήσεως ὅταν ἀπέρχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅταν ἐξέρχονται αὐτῆς.

38) Καθ' ἑκάστην Δευτέραν τῆς ἐβδομάδος, ἐν τῇ μεσημερινῇ ὥρᾳ τῆς ἀνέσεως, ἐνημεροῦσι τὰ πρὶς πλῆθος ἱματικάτων καὶ τὰ παραδιδόνται εἰς τὴν πλῆντρον ἐνώπιον τοῦ Οἰκονόμου, ἠρθιμένα κατ' εἶδος καὶ καταγεγραμμένα εἰς κατάστιχον. Αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ φέρει

το Σάββατον τῆς κτῆς ἐξουχίας κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ τὰ παρῆλθον εἰς τὴν Οὐρανὴν πλεῖν καὶ ἐπιδοσθῆναι.

39) Αἱ ὥραι τῆς ἐγγύσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς σπουδῆς, τῆς ἀντίσεως, τῆς μετακλίσεως, τῆς τριβλῆς καὶ διανοήσεως λεπτομερέστερον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἑξαρκούντι ἐπὶ πύκτικῃ ἐκτιθέμενοι εἰς γνῶσιν τὸν μαθητῶν.

Β' Περὶ Προσευχῆς.

40) Καθ' ἑκάστην πρῶτην ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ Ἱερῷ Νεφὶ τῆς Σχολῆς ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ πρώτη Ὁρα, περὶ τῶν πάντων τῶν μαθητῶν, τῶν ἐν τῇ Σχολῇ κατοικοῦντων διδασκάλων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

Τὴν Μεγάλαν Τεσσαρακοστήν ἀναγιγνώσκονται αἱ Ὁραὶ μετὰ τοῦ Ἑσπερινῶς περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν, μετὰ τὴν πρῶτην τῶν παρῆλθον καὶ πρὸ τοῦ ἁρίστου.

41) Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν παρίστανται πάντες εἰς τὴν βαίαν Ἱερουζαλὴμ, τελουμένη μετὰ τὸν Ὁρθρον περὶ τὴν ὡρὴν ὥραν.

42) Ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀναγιγνώσκονται ἐκ τῶν Κυριακοδωριῶν ἡ ἐκρηκτικὴ τῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἢ τῆς τοῦ Ἀποστόλου περιουσίας, ἐὰν δὲν γίνονται ἄλλα διδασκὰ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ παρὰ τινος ἑλλοῦ τῶν ἱερουμένων διδασκάλων ἢ καὶ τῶν τοῦ τελευταίου ἔτους μαθητῶν τῆς Θεολογικῆς, τῶν ὅπως ὥρας ἡ διδασκὰ ἐκτελείται, ὅταν ἐξετασθῇ καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Τῶν τούτων λόγων ὑπόθεσις θίβει εὐθὺς συνήθως ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀκινήτων τοῦ Ἱεροῦ ἐπαγγέλλεσθαι, εἰς ὃ παρεσκευάζονται αἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς, καὶ αἱ χριστιανικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀμαρτίαι, ὧν ἡ πρὸς τὴν πλὴσιν ἀγάπη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτηρία, ἡ φιληνθρώπις καὶ.

43) Πρὸ τῆς τριπλῆς καὶ μετὰ τὴν τριπλῆν γίνεται ἐπ' αὐτῇ ἡ συνήθης εὐχή καὶ εὐχρηστική.

44) Εἰς τὴν προσευχὴν παρίστανται πάντες μετ' εὐλαβείας καὶ κτηνώσεως καὶ ἀσκαπῆς τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν κλίσεις κολύμπη. Ὅμοιός δὲ ἡ ἀσκαπὴ καὶ ἀνυπακούσις στάσις, ἡ ἀπὸ τύπου εἰς τύπον μετακλίσις ἢ θέρεσις, ἀπαγορεύεται ὅλος καὶ τιμωρεῖται.

αὐτοῦτος μόνον δὲ φυσικὴ ἀνάγκη ἐκκαλεῖ ἀδειν ἀναμνηστικῶς ἀπὸ τοῦ τύπου τῆς προσευχῆς.

45) Ὁ Διευθυντὴς παρεγγέλλει ἕνα ἑκάστον τῶν μαθητῶν κατὰ σειράν νὰ διακινῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ τῆς προσευχῆς. Ὁ πρὸς τοῦτο ταχθεὶς ὁρεῖται ν' ἀπαγγέλλῃ μετ' εὐλαβείας καὶ κτηνώσεως τὴν ἀναγιγνωσκόμεναι, τὸ δ' ἐπὶ τροχάδην καὶ ἀδυναμίτως ἀναγινώσκων ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἱεραῖς ακολουθίαις, ὡς ἀναρμόστιον εἰς τὴν ὁρεῖται μὲν πρὸς τὸν Θεὸν εὐλαβεῖν, ἀπαγορεύεται.

46) Ἐκαστος τῶν μαθητῶν ἐπιτελεῖ προθύμως καὶ εὐλαβῶς τὴν ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὁριζομένην αὐτῷ διακινῶν ἐν τῇ θείῃ καὶ ταῖς ἱεραῖς ακολουθίαις.

37) Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωΐνης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας αἱ μαθηταὶ μελετοῦσι μετ' ἐπιστολικῆς τῆς θεοπνευστικῆς βιβλίας τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Μωσχαϊκῆς Πεντατεύου καὶ προχωροῦντες οὕτω κατὰ τὴν χρονολογικὴν αὐτῶν τάξιν, ἕως τοῦ μετὰ καὶ πρὸς φθῶσιν εἰς τὸ τελευταῖον. Μετὰ δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ καινίου μετακινῶσιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὑπομνηματιστῶν καὶ ἐν γένει τῶν συγγραμμάτων τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Σημειῶσι δὲ τὰ ἀποκὰ καὶ περιεργαῖ ἐν τῇ μελέτῃ καὶ ζητοῦσιν ἀπὸ τῶν ἀνέκδοτων διδασκάλων τὴν λύσιν τῶν ἀποριῶν.

48) Τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦγον ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστογέννων, τοῦ Ἀγίου Πάτερ, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐξομολογοῦνται πάντες καὶ μετακαθαρίζονται τὸν ἄρχαντων μυστηρίων μετὰ πίστεως καὶ φόβου Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Α' Περὶ τῆς συμπεριφορῆς τῶν μαθητῶν πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς λοιπούς.

49) Οἱ μαθηταὶ ὡς σύννομοι καὶ ὁμοδιανοῦται αἱ ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ τέρας σπειδόμενοι, ὁρεῖται ν' ἀγαπῶσιν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς καὶ νὰ συνδικλῶνται σεμνῶς χωρὶς εἰρωνείας ἢ περιουρίσεως ἀλλήλων τοὺς δὲ ἀνοήτους τῶν νὰ σέβονται καὶ ὑποκυβῶσι προθύμως εἰς αὐτούς. Πειθεῖς, ἔλεος, ἀγά, φιλοστοργία ἢ κτιστολογία ἀπαγορεύεται, καὶ ὡς ἀμαρτίαι εἰς τοῦτο, κολάζεται ἀδυσωπῶς.

50 Όταν ζήτησὶ τι παρ' τινος τὸν καθαρῶτα, ἢ τοῦ Οἰκονόμου, ἢ τοῦ Διευθυντοῦ, ὁρῶντι νὰ παρτερῶσι τὸν καιρὸν καὶ νὰ κερῶσι τὸ ζήτημα μὲ εὐσχημὸν τρόπον, ἢ νὰ γίνωνται ἀπαχθεῖς ἢ κολάδας.

51 Ὁρῶντι νὰ διατερῶσι τὴν μεταξύ των ὁμιλίαν, προτρέποντες εἰς τὸν ἄλλον καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τοῦ παραδείγματός· εἰς τὴν σπουδὴν, εἰς τὴν ἡλικίαν τελειώσαντα καὶ εἰς τὴν εὐδοκίαν, περιτρίβοντες πάντες. ἢ νὰ κακοδιαλέξων ἢ κολάσωσι ἄλλους ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ κύττον. Φατρίκι, καὶ διακρίσει, καὶ μουσικὰ συνελεύσει, καὶ ἑρμῆς, καὶ λουδοῖκι, ἀπαγορεύοντάς ὅλας γυνόμεναι δὲ, τιμωρόνται.

52 Οἱ μαθηταὶ διατερῶσι τὴν καθαρῶτα καὶ εὐταξίαν τὸν σπουδαστήριον καὶ τὸν ἴδιον κώτον καὶ τὸν διδόν. Πᾶσα δὲ βλάβη εἰς τὰς συνὰς ἢ ἐπιπλοὴ τῆς Σχολῆς, εἴ ἀπρὸς τῆς αὐτῶν γυνόμεναι, λογίζονται πρὸς ἡμᾶς των.

53 Μικρὸν πρὶς τὴν ἐκείσεως τῆς παραδόσεως ἑκάστου τὸν μαθητὸν εἰσέρχεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ τάξιν, εἰσὶν τὰ ἡμέλια καὶ τὴν γρηγορίαν ὅλων, καὶ περιμένοντες ἡμέρας τὸν διδάσκαλον πρὶς ἡμᾶς, καὶ ἐρχόμενον καὶ ἀναγορεύοντα, ἀπονέμουςι πάντες τὸ ὁρῶντι μὲν σέβας πρεσβεύοντα μὲτὰ δὲ τὴν παραδόντι τὸν τελευταῖον μαθητῶς εἰσέρχονται πρὸς τὸν διδάσκαλον.

54 Ἐπὶ τῆς παραδόσεως τιμᾶται παρὰ πάντων ἄρα ἡσύχῃ καὶ ἀνεκτικῶτα προσοχή. Ὁδὸς εἰσέρχεται τῆς παραδόσεως πρὸς τὸ τέλος, εἰ μὴ ἐπιτελεῖ ἀπόλυτος ἀνάγκη.

55 Ἐν Ἀρχῇ τῆς Πολιτικῆς ἢ Ἐκκλησιαστικῆς εἰσόδῃ εἰς τὴν Σχολήν, οἱ μαθηταὶ πρεσβεύονται τῆς εἰσεῖς καὶ ἀπονέμουςι τὸ ὁρῶντι μὲν σέβας.

56 Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ταῖς παραδόσεσι διακονοῦσι ἄνακται τὴν κεφαλὴν πάντες, εἰ μὴ τι κολάωσι.

57 Ὅσακις εἰσέρχονται τῆς Σχολῆς ἑσπερινῶς:

α' Στάθως καὶ καθάρως εὐχαριστοῦνται.

β' Ἐν τάξει ἀνὰ δύο συμβαλίζοντες καὶ ἡσύχως διαλεγόμενοι.

γ' Εὐπροσέγγιστοι εἰς τοὺς ἀπαντώντας, ἀπονέμουςι ἑκάστῳ τι προσέτιον σέβας.

δ' Συνδεδουμένῳ πάντοτε εἰς τὴν περιεχτικὴν ὑπὸ τινος τῶν διδόν.

σάβλων ἢ τοῦ Οἰκονόμου, προεξιζόμενον τοῦ μέρους καὶ τῆς διακριτικῆς τοῦ περιεπτόν.

58) Τέλος δὲ οἱ μαθηταὶ ὁρῶνται καὶ ἐντὶς καὶ ἐκτὸς τῆς Σχολῆς νὰ διαγῶσι καὶ νὰ γέρονται ὅπως, ὥστε διὰ τῆς σημνῆς καὶ κοσμικῆς διαγωγῆς των νὰ μεγαλύνωσι τὴν τιμὴν τῆς τάξεως, εἰς ἣν προπαρτερεύονται, καὶ τὴν τῆς Σχολῆς, ἥτις περιέχει εἰς αὐτοὺς τὸ μέγα τοῦτο εὐεργέτημα.

Ἡ ἔξω ἀδείας εἰσόδος εἰς τὴν πόλιν ἢ εἰς οἰκίαν τινά, καὶ ἢ ἀπὸ τῶν κοινῶν συνάξεων ἢ περιεπτόν ἀποχώρησις ἀπαγορεύεται ὅλος.

60) Ὅσοι ἐν καιρῷ τῶν καταπείσεων δὲν ἀναγίχονται ἢ πρὸς ἀνάφωσιν τῆς ὑγείας, ἢ ἐνεκεν ἄλλης τινος σπουδαίας ὑποθέσεως ἢ ἀπέλθωσι εἰς τὰς οἰκίας των ἢ ἀλλοχρίσει, μένουσι μὲν ἐν τῇ Σχολῇ, τοῦ δὲ καιροῦ συγχωρόντες, ὑπάγουσι μετὰ τινος τῶν διδασκάλων ἢ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν ἐξοχὴν ἢ εἰς τι τῶν Μικστηρίων τῶν πλησιεστέρον εἰς τὴν Σχολήν, ἢ καὶ περιουθύνουσιν εἰς τινὰ τῶν Νομῶν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἀδείας καὶ συναίνεσι τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης καὶ τῇ συνιδείᾳ ἐνὶς τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων.

61) Ὅστις δὲ, κατὰ τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄφρον ὀριζόμενας περιπτώσεις, ἀναγκάζεται ἢν ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια, ἢ ἀλλοχρίσει τῆς Ἑλλάδος οὗτος, ἐὰν μὲν τύχῃ νὰ ᾖ ἐν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ.

109 καὶ ἐπόμενα τῆς Διαθήκης ὑποτρόφων, ζητεῖ τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν διὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης. Ἐὰν δὲ ᾖ ἐν τῶν λοιπῶν ὑποτρόφων, ἀπαιτεῖται ἢ τοῦ ὑποτροφίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσσεως ἀδείας, πεντάσει τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου ἐκδιδομένη.

52) Πάντως δὲ, ὅπου ἂν ὦσι, ὁρῶντι νὰ προσέχουσιν μάλιστα δόσεως ἀφορμὴν φύγου καὶ ὑποστάς κακῆς κατὰ τοῦ χαρακτήρος των. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀπορρίψωσι ἐπιμελῶς πᾶσαν ὑπόπτον συναντατροφίαν, καὶ τὴν εἰσὸδον εἰς καρεναίαν, καπηλείαν καὶ πάντας τὰς τοιαύτας τῆς ὁανορίας καὶ ἀρίστιας κατὰ τὴν.

63) Τῆς ἀξιοπρατικῆς ἢ παρὰβλεψῆς ἐξουσιάζει τὸν ἑαυτὸν. Διὰ τοῦτο πρέπει ἑκάστου τῶν μαθητῶν νὰ προσπαθῇ ἐγκαίρως νὰ περιουθύνῃ εἰς ἐαυτὸν εὐγένειαν ἥθους, διαλέκτικον ἀνδράν, στάσιον τοῦ σώματος πρέπουσαν, εὐσηχησύνην, γωφωμένην καὶ σχέση μετὰ τοῦ

ρὸν καὶ ἐκρίτων καὶ εὐπολύπτων ἀνδρῶν, ἐξομολῶν τὴν μετ' αὐτῶν συνακροατήν διὰ τῆς αὐτοκτενίας καὶ τῆς ἁρίστης δικηγόρου τοῦ καὶ συνιστάμενος εἰς τὴν εὐνοίαν των διὰ τῆς εὐγενείας καὶ χρηστότης συμπεριφοράς.

Β'. Περὶ ἀφροδίων καὶ ποινῶν.

64. Οἱ περὶ τῶ ἀφθίματι καὶ τὴν τοῦ θύου χρηστότητα εὐδοκμοῦντες μαθηταί, ἀφίστανται τιμῆς καὶ ἀγῆρας ἐκρίπτου παρὰ τῶν πρῶτον μὲν αὐτῶν καὶ προτιμῶνται ἐν πάσι.

65. Κατὰ πάσαν ἐξαγωγὴν ἐπιβάλλονται εἰς τὴν Συμβολίαν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης, καὶ περὶ τῆς ἀμελείας καὶ τῆς πρῶτον καὶ τῆς χρηστότητας αὐτῶν σημειώσεις, καὶ δι' αὐτοῦ διαβιβάζονται εἰς τὴν διοικήσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅκα γινόμενοι γνωστοὶ παραποῶσιν εἰς τοὺς ἀφίους τὴν δικαίαν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην ὑπὲρ αὐτῶν τῆς Κυβερνήσεως.

66. Προτίθενται δὲ καὶ βραβεῖα δῖα ἢ τρία ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων, συνιστάμενα ἐκ βιβλίων, 5, 10 ἢ 15 δραχμῶν ἀξίας, ἐν οἷς ἐπιγράφεται εἰς ἀναγνώσιν τὴ δύναμις τῆς βραβεύουσας Σχολῆς, ἡ αἰτία τῆς βραβεύσεως, καὶ τὴ δύναμις τοῦ βραβευομένου. Λαμβάνονται δὲ ταῦτα καὶ ἐπὶ τῇ πρῶτῃ εἰς τὴν ἀφθίματι καὶ ἐπὶ τῇ εὐσεβείᾳ καὶ χρηστότητι διακρίνονται.

67. Εἰς τὴν ἀνακοινωσὶν ἐπιβάλλονται καὶ ποινὴ καὶ ὀριζόμεναι εἰς τὴν Κεφ. 2, § 17 καὶ 18 τοῦ ὅργανου τῆς Σχολῆς.

68. Αἱ δικτάριαι τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀρροῦσι πάντας ἐν γένει, τῶς ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ μαθητευόντας καὶ οὐδεμίαν ἐκείνους ὅπως οὐδενὸς αὐτῶν γίνεσθαι.

Ἐγκρίθησαν αὐτὸν ἐν τῷ ἑννεακώτῳ ἐξετάσει, δύναμαι τῶν ἀρ. 10 καὶ 19 τοῦ περὶ ὅργανου τῆς ἐν Ἀθήναις Πιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Βασιλικῆς Διατάξεως, 25 Ἰανουαρίου 1843.

Ἀθήνησιν, 29 Ἀπριλίου 1844.

Ὁ Ἰπουργός
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Διευθ. Γραμματείας
Μ. Καλλιθέρονης.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ο ΝΥΝ ΕΝ ΙΣΧΥΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΠΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου 1843 ἐκδοθέντα διοργανισμὸν τῆς ἐν Ἀθήναις Ριζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, καὶ τὰς διατάξεις τῆς τε ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840 διαθήκης τοῦ ἀυτοῦ μου Γεωργίου Ριζάρη, καθ' ὅρου τοῦ κῶτ' α' τῆς σχολῆς, καὶ τῶν κωδικέλλων 10 Ἰανουαρίου, 25 Ἀπριλίου καὶ 1 Ἰουνίου 1840, τῶν μετὰ τῆς διαθήκης δημοσιευθέντων καὶ θεωρήσαντες, ὅτι ἡ παῖρα κατέδειξε τὴν ἀνάγκην νὰ τροπολογηθῶσι ἐπὶ τὰ βέλτερον καὶ συμφέρονος πρὸς τὴν προορισμὸν τῆς σχολῆς διατάξεις τινὲς τοῦ εἰρημένου διοργανισμοῦ ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 157 καὶ 158 τῆς διαθήκης, ἔχοντα οὕτως ἀντιλεγεῖ (157): «εἰς τὴν παρῶσαν διάταξιν ὅσα ἔκριναν ἀνγκαλῶν περὶ τοῦ προπολιτισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ. Ἀποκλείεται ὅμως εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ τροποποιήσῃ τὰ περὶ τούτου, ἂν τὴ κρίνῃ ἀνγκαλῶν. Ὅλγω ὅμως νὰ ἀκαλοῦσθωνται οἱ διατάξεις μου μέχρις ἐκδόσεως Ἰψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, τροπολογούντος τὰ περὶ τούτου.» καὶ (158): «εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀπολείπεται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἄλλας βελτιώσεις ἐπὶ ἀντικειμένον, ἐφ' ὅσα σιωπῇ ἡ παρῶσα μου.»

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν:

1 Ἐδημοσιεύθη ἐν σελ. 719 τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως κατὰ Νομ. ἔργον τοῦ 1867.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῆς Σχολῆς.

1) Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843 καθιερωμένη Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, καὶ τὴ ἑπομένη Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Μόρφου τοῦ Γεωργίου τῶν Πατέρων, καὶ τὴν ἑπομένην τὴν προσήκουσαν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν θρηκτικὴν μόρφωσιν τῶν μελλόντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διὰ τὴν ὅσων, κατὰ τὴν ἑσπέρην τοῦ ἀρχαίου ἰδρυτοῦ αὐτῆς Γεωργίου Ριζαίου, πρὸς τὴν ἐν γένει ἐξορίαν τῆς Κωνσταντινῆς, ἀπεκρίναντο, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τοῦ διαβήσαντος καὶ τῶν κοδικιῶν τῶν διαβήσαντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ἡ εὐὶ ὑποτόφῳν

2) Η Σχολή έχει, δαπάνη της Πράξεως παρουσίας, ειδικού
τουλάχιστον υποτρόφου· επιφυλαττόμενη δε να εισαγάγουμεν εν
κρίσει, δαπάνη του δημοσίου, λογίζομένη εις δρ. 60 κατά μήνα, καί
ἕτερον υποτρόφον ἀπαιτῶν.

3) "Απαντες οί εν τῇ σχολῇ μαθητεύοντες ζῶσι κοινοδικῶς ἐν τῷ ἡγ-
γασμένῳ καὶ ὑποκείνῳ εἰς τὴν αὐτὴν διατάξιν.

4) Ἰνα γένηται τις διακός ὡς ὑπότροφος τῆς ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς, διαφέρει αὐτῆς τῆς τοῦ δημοσίου, ἀπαιτεῖται γὰρ ἡ:

α') Πολίτης Ἕλληνας ἐξιστοῦνται δὲ τῆς διατάξεως ταύτης οἱ περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 109 τῆς συντακτικῆς αὐτῆς ἐν αὐτῇ δὲ τοῦ πρὸ αὐτῆς ὁργανισμοῦ.

β') Όχι: νεώτερος τῶν δεκχπέντε ἐτῶν ἢ προσβύτερος τῶν δε-
καετητίων.

γ') Γρήγος καὶ ἀρτιμελὲς τὸ σῶμα, εὐφρογὴς δὲ τὸν νοῦν καὶ
χαρστωθῆς.

δ') Τέκνον γονέων ἐγνωσμένων, χριστιανῶν τῆς ἀποδοξῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· ἐν δὲ ἦτε ἱερείαις, ἡ τέκνον ἐχόντων ἰδιαιτέρας πρὸς τὴν πατρὶα ἐκδουλεύσεις, ἐν ἰσότητι τῶν λοιπῶν πεποιθήσεων, ποσειδάται.

ε') Δεδιδαγμένοι τὰ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις περὶ διδόμενα μαθήματα.

ε) Να ζημιολογήσῃ πρώτον ἐνὸντιν τοῦ ἀμαρτωίου ἀνωτέρου ἀπλη-
λήλου τοῦ ἐπὶ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν καὶ τῆς Δημοτικῆς Εκπαίδευ-
σεως ὑπομηρίου καὶ τοῦ Δευτερίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς,
ἀφοῦ οἷται τῷ παραπονεμένῳ τὸ τε μέγεθος καὶ τὴ βυζῆς τῆς ἐπὶ
ἐκείνῃ καθήκοντος, δεῖ ἀναδερῆσαι αὐτοὺς καὶ ἀποβῆσαι τὸν ἐπι-
χρεῶνται νὰ ἐκπαιθῇ, δεῖται φράσαι ἐπὶ τὸν πῶ ἐκείνῳ κινῶνται ἐπι-
μὲν ἡλικίαν. Τῆς ζημιολογίας ταύτης συντάσσεται καὶ ἐπὶ τούτῳ βί-
βλην ἐκείνην, ὑπομνηματίζον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τριπλὸν πρόσβον. Αὐτὴ
δὲ τούτῳ διόλου καὶ δι' ἐγγράφου ἀναφορὰς πρὸς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τὸν
Ἐκκλησιαστικὸν καὶ τῆς Δημοτικῆς Εκπαίδευσεως Ὑπουργεῖον, περὶ-
χον ὅσα ἐγγύστη ἀδελφύνην μὲν ὑπαὶνθῃ, δεῖται ἐν κειρὶ δὲν ἐπι-
βλήσῃ νὰ χειροστονηθῇ ἱερεῖς, ἐγγράμμοι καὶ ἄνθρωποι, ἃ ἐν ἀποβλήθῃ
τῆς σχολῆς, θέλει ἀποδοῖαι πᾶσαν τὴν δι' αὐτὸν γένοντα δαπάνη,
λογωμένην ἐπὶ ἀρ. 60 κατὰ μῆνα, καὶ τὸν νῦμον αὐτῆς τινὸς
ἕως τῆς ἀποθνήσκου, ὡς ἀπαιτῶνται τῆς ὑπομνηματίζουσας ταύτης περὶ-
φράσεως, δεῖται ἐκδόθῃ ταχὺν μαθηκάτω τινὰ τὸν ἐν τῷ Ὁργαν-
σμῷ ἐκπαιδευμένον. Ἀπαιτῶνται δὲ αὖ ταχὺν ἀποθνήσκοντες καὶ οἱ
κωλύοντες ἐν νόσῳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐπιβληνύσας φροντικῇ ἐλπίσει, οἱ
ἰατρικῶς ἀποδοθέντες.

5) Προσλαμβάνονται ως υπέρστομα καὶ ἔρχονται τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ἀφροσύναις ἐκπαίδευτος ἡμετέρων Ὑπουργῶν καὶ οὗτοι ὡς διὰ τῶν ἀποβληθῶν ἐν εἰσόδῳ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολίᾳ, προσλαμβάνονται κατὰ πᾶσαν τερμινῶν 210 δρ.

7) Προβλεπόμεναι δὲ καὶ οὗτοι ἐν τῇ ἀποστομῇ, ἀφρ. 3 καὶ 4 § 1 — c, διατάξεις καὶ ἐν δὲν δὲν γενομένης ὑποκαταστήσονται ἐν πληρῶναι ἐν τῇ Σχολίᾳ πρὸς πληρὴ ἀποκρίνωσιν ἀρχ. τερμινῶν δὲ ἐκαστος ἐντε τῇ ἐν αὐτῇ ἀποκρίνωσιν των.

6) Εἰς τὰς παραδόσεις δύναται, κατὰ τὸ 128 ἄρθρον τῆς Ὑπηρείου Διατάξεως, νὰ παρερμηνεύωνται συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν καὶ ἀκουστικῶν οἱ τοιοῦτοι ὅμοι οὐδὲν ἐκ τῆς ἀπαράσεως προκύπτει καὶ μαθητικὴν δικαιοσύνην, κατὰ τοὺς περὶ τοῦτον κινήσαντες τῶν Γονικῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων.

7) Πάντες οἱ ἐν τῇ Σχολῇ οἰκοῦντες μαθηταὶ ἔχουσι στολὴν ὁμοίαν, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς μέλαν, ἐπιγυῖνιον ποδῶδες μέλαν.

ζώνων κυνηγιῶν, περιπόδι καὶ ἐπιτάξεις μέλαν καὶ ἐπαινούτων τοῦ κύτου γρηναίου· εἰς δὲ τὸ περιλάχιμον κύτου τίθεται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὸ στοιχεῖον Ρ διὰ μεταξὺν κυνηγιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Περὶ τῶν μαθημάτων.

- 8) Οἱ μαθητὰ διδάσκονται ἐν τῇ Σχολῇ.
- Α') Θεολογικὰ μὲν τὰ ἑξῆς :
- α') Ἰερὴν Ἱστορίαν.
- β') Ἰερὴν Κατήχυσιν.
- γ') Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς ἁγίας Γραφάς καὶ ἐρμηνείαν αὐτῶν.
- δ') Λογικαὶν.
- ε') Χριστιανικὴν ἠθικήν.
- ς') Ἑκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν.
- ζ') Ὀμιλητικὴν μετ' ἀποδείξεων, λειτουργικὴν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ποιμαντικῆς.
- η') Ἑκκλησιαστικὴν μουσικὴν.
- Β') Ἑργάσια δὲ τὰ ἑξῆς :

- α') Τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσον καὶ τὴν λατινικὴν κατ' ἑκτασιν εἰς τὴν αἰσχυρὰν συγγραφεὶ καὶ τοὺς ἁγίους πατέρας ἀναγινώσκων.
- β') Τὴν ἑλληνικὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν Γεωγραφίαν.
- γ') Τὰ στοιχειώδη μαθηματικά.
- δ') Τὴν στοιχειώδη φιλοσοφίαν καὶ τὴν στοιχειώδη φυσικὴν.
- ε') Ἐκ τῶν ἑνῶν γλῶσσῶν, τὴν γαλλικὴν. Δύναται δὲ καὶ εἰσαγγεῖσθαι καὶ ἡ στοιχειώδης διδασκαλία τῆς ἑβραϊκῆς καὶ τῆς σλαβωνικῆς, ἐν τοῖς κρηθῶσι ἀναγκασίαν.
- 9) Ἡ Σχολὴ ἔχει πάντες τάξεις, ὡς ἐκάστη ἐκκλησία· καὶ αἱ μὲν αὐτῶν τέσσαρες κατωτέραι ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς τοῦ Γυμνασίου, διαφέρουσι κατὰ ταῦτα· α') οὗ διδάσκειται ἐν αὐταῖς κατ' ἑκτασιν ἡ τέτταρτος (Περὶ Ἱστορίας καὶ κατήχους· β') οὗ, περικλήτως πρὸς τοὺς δοκίμους· γ) ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ συγγραφεὶ, διδάσκονται ἀκριβῶς μέγα τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ γ) οὗ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τεταρτῇ τά-

ξιν διδάσκονται καὶ τὰς τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων· ἡ δὲ πέμπτη τάξις εἶναι καθαρῶς θεολογική.

10) Ἡ δικιωνὴ καὶ δικιτήριος ἐκαστοῦ ὑποτρόφου ἐν τῇ σχολῇ ὁρίζεται πενταετής. Δύναται δὲ κατ' ἐξίτησιν καὶ περὶ τὰς εἰς ἐξίτησιν, ἂν τις ᾔθῃεν εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἐξίτησιν ἀνάγκης καὶ προδιδομένη εἰς τῶν ἀναγινώσκων, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἔπειτα συγχωρεῖται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μαθηταίας.

11) Τὴν αἰὶν τῶν μαθημάτων καὶ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας ἐκαστοῦ θέλει ὁρίζει ἰδιαιτέρως περὶ τούτου κανονισμός, ὑποδιδιχαζόμενος ὑπὸ τοῦ Πρώτου Συμβουλίου τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ρίζαρίου Διαιτήσεως εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

12) Ἡ Ἑκκλησιαστικὴ Σχολὴ ὑπόκειται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας διατάξεις καὶ πέμπει πρὸς αὐτὸν τὰς ἀπαντητέας ἐκθέσεις.

13) Ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς καὶ ἡ τῆς τάξεως τήρησις ἀνατίθεται εἰς Διευθυντὴν ἱερομόναχον (Πρεσβύτερον ἢ ἱερομόναχον), πεπαιδευμένον, ἔχοντα διδασκαλικὴν ἐμπειρίαν, ὅστις καὶ ἐνοικεῖ ἐν τῇ Σχολῇ. Διορίζεται δὲ διὰ Βασιλικῶν Διατάξεων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, λαμβανόμενος ἐκ τριῶν ὑποψηφίων, οὓς ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ Πρῶτον Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ρίζαρίου Διαιτήσεως ἐν περιπτώσει, καὶ ἢ ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ ἐνεκεν εὐνομήτου λόγου χορηγῶν· ἂν τὸ Συμβούλιον δὲν ὑποδείξη ὑποψηφίους ἐντὶς τριακοντα ἡμέρας, ὁ Διευθυντὴς διορίζεται ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου.

14) Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι :

α') Νὰ διηγηθῇ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς Σχολῆς, συγκεντρῶντες καὶ τοὺς Τριμηνοὺς Συμβούλους, ἵνα ἐκτελεσθῶσι ἀκριβῶς πάντες οἱ ὅροι τοῦ παρόντος ὁργανισμοῦ καὶ κατὰ καιροὺς ἐκδιδόνται διατάξεις.

β') Νὰ διδῇ διηγηθῇ εἰς ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

γ') Νὰ παρατηρῇ ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα εἰς τὴν πρόοδον τῆς Σχολῆς καὶ νὰ προτείνῃ ταῦτα εἰς τὸ Διεύθυνον Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστών.

δ') Νὰ ἐξετάζῃ ἀκριβῶς μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοὺς ζητούμενους καὶ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ Συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐν τῷ ἀρ. 4 § α' — ε' διατάξεις τοῦ παρόντος ὁργανισμοῦ καὶ τῆς διαθήκης.

ε') Νὰ ἐτοιμάζῃ μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ ἑκατοντάρχιον τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, νὰ κενονέγῃ τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων καὶ νὰ τὸ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ἕνα μῆνα πρὶν τῆς ἐκτέλεσεώς του, εἰς διπλοῦν. Τοῦτο δὲ, ἔκκα ἐγκρίνῃ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου, ἀνεστάται ἐν ἀκταλλήῳ θέσει τῆς σχολῆς εἰς γνῶσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

ς') Νὰ ὀρίξῃ μετὰ τοῦ τριμηνοῦ Συμβουλίου τὸ τε πρόγραμμα καὶ τὸν καιρὸν τῶν ἐξετάσεων δέκα τοὺλάχιστον ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεώς αὐτῶν.

ζ') Νὰ ὀρίξῃ καὶ περὶ τῆς προσερχῆς καὶ τῆς ἀνάσεως τῶν μαθητῶν καὶ πάντας ὅσας ἀφορᾷ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν, συναινέσει καὶ τοῦ τριμηνοῦ Συμβουλίου.

η') Νὰ ἐπισκέπτεται πολλὰκις τὰς παραδόσεις, νὰ ἀφαινεῖται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας μελέτας τῶν μαθημάτων, ἵνα ἐπιτελέσῃ τὴν μέθοδον τῶν παραδόσεων καὶ τὴν περὶ τὰς μελέτας αὐτῶν εὐταξίαν.

θ') Νὰ ὑπομνησκῇ εὐσεβῶς τὸ καθῆκον εἰς πάντας καθηγητῶν, ὅταντι θέλει ἰδεῖ ἀμειλῶντα αὐτοῦ ὅπως ὀφείπει.

ι') Νὰ ἀποκρίνῃ εἰς τὸ τριμηνοῦ Συμβούλιον πᾶσαν χρειὰν τῆς Βιβλιοθήκης, ἵνα λαμβάνηται ἡ προσήκουσα φροντίς περὶ πληρώσεως αὐτῆς.

ια') Νὰ ἐφορᾷ τὰ τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τῶν μαθητῶν, γνωμοδοτῶν τὰ εἰκότα εἰς τὸ Συμβούλιον.

ιβ') Νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀπολυτήρια ἑγγραφα τῶν μαθητῶν καὶ τὰ περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διαγωγῆς αὐτῶν ἀποδεικτικά, ὅταν, συνυπογραφῶ-

μενα ὑπὸ τοῦ Τριμηνοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν, σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Σχολῆς. Καλουμένου τοῦ Διευθυντοῦ, ἀνακληρεῖ αὐτὸν εἰς τὸν καθηγητῶν, ὀρίζομενος ὑπὸ τοῦ δευτέρου Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Πίστεως Διαθήκης.

Ὅθεν ἀποδεικτικὸν ἢ ἀπολυτήριον ἐκδίδεται εἰς ἰδιουστήριον μαθητῶν, πρὶν ἢ οὗτος παρουσιάσῃ τῷ Διευθυντῇ ἀποδείξιν τοῦ Ταμίου τῆς Σχολῆς, δικηκεμένον, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐπλήρωσε πᾶν ὅ,τι ὀφείλει εἰς τὴν Σχολὴν μέχρι τῆς τοῦ Ἀγίου τοῦ ἔτους, καὶ ὁ ἐκδίδεται τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ τὸ ἀπολυτήριον ἢ ἄνευ τῆς ἀποδείξεως τοῦ Ταμίου ἐκδοσὶ ἀποδεικτικῷ ἢ ἀπολυτήριον εἶναι ὑπ' αὐτόν τοῦ Διευθυντοῦ.

ιγ') Ἐπιβάλλει εἰς τοὺς μαθητὰς τὰς προσκομὰς ποινὰς κατὰ τὰς ἐιδιώτερον ἐν τῷ ἀρ. 25 ἐκτεθῆμενα. Ἐπιβάλλει προσέτι καὶ κατὰ τὸν ὑπηρετῶν πειθαρχικῇ προστῆναι ποινὴν μέχρι δρ. 10 εἰς ὅσας τοῦ ταμίου τῆς Σχολῆς, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ περίπτωση ἀποδείξεως.

15) Ὅταν ὁ Διευθυντὴς λάβῃ ἀνάγκην ἀδείας ἀπουσίας ἐπὶ 15 ἡμέρας, ζητεῖ αὐτὴν πρὸς τοῦ Τριμηνοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποσον λαμβάνει τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ τῆς προσωρινῆς ἀναπληρώσεως αὐτοῦ. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περιπτῶσιν ἢ τῆς ἀπουσίας ἀδείας ζητεῖται πρὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, τὸ ὅποσον ἀποκρίνεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης.

16) Κρατεῖ ἐν τάξει τὰ ἑξῆς βιβλία: α') τὸ μαθητολόγιον β') τὸ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν γ') τὸ βιβλιολόγιον δ') τὸ τῆς ἀλληλογραφίας ε') τὸ τῆς παραδόσεων ἱματισμῶν ἢ βιβλίων εἰς μαθητὰς.

17) Μετὰ τὰς γενικάς ἐξετάσεις πέμπει κατ' ἑτος εἰς τὸ Τριμηνοῦ Συμβούλιον ἄλυσιν γενικὴν περὶ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ, ὅπως διαβιβάζεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

18) Οὐδεμίαν ἀπαρτίαν δύναται νὰ διατάξῃ ὁ Διευθυντὴς ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Τριμηνοῦ Συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τοῦ Οἰκονόμου.

19) Ἡ Σχολὴ ἔχει καὶ Οἰκονόμον. Καθήμενος δὲ αὐτοῦ εἶναι: α') Νὰ προκαλῇ τὴν κατὰ μῆνα ἐκδοσὶν τῶν χρηματικῶν ἐντάλ-

μάτων δια τὴν ἀναγκαστικὴν δαπάνην καὶ μισθοδοσίαν τῶν ὑπαρξουσών καὶ εἰς προμήθειαν τῆς καθ' ἡμέραν διατροφῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐξαρτήσεων ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς.

β) Νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἐν καιρῷ προμηθείας τῶν ἐξαρτημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ τῶν οἰκονομίας.

γ) Νὰ κρατῇ ἀκρίβειαν λεπτομερῆς τῆς καθ' ἡμέραν δαπάνης, καὶ νὰ υποβάλλῃ αὐτὴ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διευθυντὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν.

δ) Νὰ ἐπιμελεῖται τῆς προσκομιδῆς ἐν τῇ Σχολῇ καθαριότητος.

ε) Νὰ ἐκτελέσῃ τὰς περὶ τοῦ ἡμερησίου τῶν μαθητῶν διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ζητεῖ παρὰ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου τὴν ἀδίκαιον τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης.

ς) Νὰ ἐπιτηδῇ ἐκ τοῦ πληθύνοντος μαθητῶν καὶ ὁδηγῇ αὐτοὺς εἰς σπουδὴν καὶ εὐκαίαν συμπεριφορὰν.

ζ) Τὸν Διευθυντὸν ὡς προϊσταμένον αὐτοῦ, θέλει ζητεῖ πάντοτε τὴν συνκρίσιν καὶ ἀκούει τὰς ὁδηγίας περὶ πάσης υποθέσεως καθ' ἣν τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του.

20) Ἐν ἐλλείψει ἢ ἄλλω καλῶματι τοῦ Διευθυντοῦ, ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ Οἰκονόμος, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τούτου φροντίζει ὁ Διευθυντὴς περὶ τῆς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ πληρώσεως.

21) Ὁ Οἰκονόμος δίδει εἰς τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον ἐγγράφην διηγήσασαν ὁραχῶν. Κρατεῖ δὲ τὸ βιβλίον τῆς ἀποσκευῆς, ἐπιθεωροῦμενον καθ' ἑξῆς καὶ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως.

22) Ὅταν ὁ Οἰκονόμος ἔχῃ ἀναγνῆναι ἀδείας ἀπουσίας, ζητεῖ καὶ λαμβάνει αὐτὴν παρὰ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, τὸ ὅποιον πρὸς περὶ τῶν περικειμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῆς βιβλιοθήκης.

23) Ἡ Σχολὴ ἔχει βιβλιοθήκην, ἀξιοσημείωτον κατ' ἔτος διὰ βιβλίων θεολογικῶν καὶ ἄλλων χρησίων καὶ συντελεστικῶν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς· ἀλλ' ἡ διὰ τὴν πρόκρισιν τῶν τοιοῦτων δαπάνη δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς ὁριθεύσας ὑπὸ τοῦ καθιδρυτοῦ πεντακοσίας κατ' ἔτος ὀβολούς.

24) Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης δίδονται εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς

Σχολῆς βιβλία πρὸς μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς Διευθύνσεως.

ΕΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ ποιῶν.

25) Πρὸς βόθυνον τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν καὶ τήρησιν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως ὁρίζονται αἱ ἑξῆς ποιναί:

α) Πατρικὴ πακιστεία.

β) Μυστικὴ καὶ δημοτικὴ ἐπιτίληξις.

γ) Κράτσσι ἐντὸς βελόνης ἀπὸ μῆος ὥρας μέχρι τριῶν ἡμερῶν· ἐν δὲ βαρύτερᾳ πακιστεσίᾳ, ἡ κράτσσι πακιστείνεται μέχρι δύο ἐβδομάδων μετὰ ξηρογραφίας κατ' ἑγγράφην γνωροδότησιν τοῦ ἐκτροῦ τῆς Σχολῆς καὶ

δ) Ἀποβολή.

26) Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιτίθενται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ πλὴν τῆς ἀποβολῆς· ἡ περὶ ταύτης πρότερος πέμπεται εἰς τὸν Διευτὴν Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης· τοῦτο δὲ ἐν μὲν παρὰ τὴν αὐτὴν τὴν υποβάλλει ἀνεὶ ἀποβολῆς μετὰ τῆς πακιστείας του εἰς τὸ Ἡμετέρον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ὑπουργεῖον, ἵνα ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς τὰ εἰκότα. Ἐὰν δὲ, καὶ παρὰ τὸ ἐκτελεστικὸν αὐτὸν τοῦ συμβουλίου, ὁ Διευθυντὴς ἐπικυβερνήσῃ τὴν πρότασιν, τότε τὸ συμβούλιον τὴν υποβάλλει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἡ περὶ τῆς ἀποβολῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου κοινοποιεῖται εἰς τὸν γνωροδότημενον καὶ ἐκτελεῖται παρὰ τὸν ἐπιμελῆ τῶν Διευθυντῶν.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

27) Τὰ περὶ τῆς δικίτης τῶν ὑποτρόφων ἐν τῇ Σχολῇ, τὰ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαγωγῆς καὶ παιδείας, ἐπὶ δὲ καὶ τὰ περὶ ἀμειβῶν καὶ ποιῶν, ὡς καὶ περὶ τοῦ προγράμματος τῶν καθ' ἑκάστην παραδιδόντων μαθημάτων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ θεμινοῦτος Γεωργίου Ριζάρη εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ.

28) Ἀπαντᾷ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τὰ ἀνολόμενα δίδονται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τῆς διὰ τὴν δαπάνην, τὴν

γνομένων εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 5 τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ προστεθῆσθαι ὑποτρόφους, ἀποζημιῶνται ἡ Σχολὴ καὶ ὁ ἄριστος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4 ὅς' καὶ 5.

29) Οὐδεὶς τῶν κατὰ τὸ 2 καὶ 5 ἄρθρον ὑποτρόφων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς γίνεται δεκτὸς ἐν τῇ Ἐθνικῇ Πανεπιστημίᾳ, ἐν δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον αὐτῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ὑπουργίον ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1867.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ

Χ. Χριστόπουλος.

Ἀριθ. Πρωτ. 8.654.

Διακ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἐχόντες ὅτι ὅσαι τὰ κατὰ τὴν 7 μὲνης ἰσχυρίσθη ἐκδοθῆναι Βασιλικὴν Διατάγματι περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα 27 αὐτοῦ, πρὶς ἀκριβοῦς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ διατάγματι ἐκτελούμενων μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαιρέσεως τοῦ αὐτοῦ Γραφίου Ῥιζαρεῖ καὶ διηγεσθῆναι τῇ Σχολῇ τὰς ἐκτελούμεναι αὐτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσοδότης καὶ τῆς δοκιμασίας τῶν μαθητῶν

1) Ὁ θέλων νὰ καταταχθῇ εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ὀφείλει: α') νὰ ἔχη ὅσα κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ καθιδρυτοῦ τῆς Σχολῆς καὶ κατὰ τὸν ὁργανισμὸν αὐτῆς κεφάλαιον Β', ἄρθρ. 4) ἀποκτινῶνται εἰς παρεδοχὴν ἐκείνου διὰ καὶ ἐξετάζεται ἰδίως ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κατὰ τὴν ὑγίειαν καὶ ἀντιμετώπισην πρὶ τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσελεύσεως, καὶ ἡ τοιαύτη εξέτασις ἐπαναλαμβάνεται περὶ τὸ τέλος τῆς πρώτης τριμήνου μετὰ τὴν εἰσελεύσιν του β') νὰ φέρῃ εἰς τὴν Διοικήσιν τῆς Σχολῆς 1) μαρτυρίαν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρός περὶ τοῦ τῆς εὐσεβείας του καὶ περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἔχει πνευματικὴν τι κώλυμα νὰ ἱερωθῇ ἐν κληρῷ καὶ 2) πιστοποιητικὸν ἱατροῦ ὅτι εἶναι ἐμβολιασμένος.

2) Οἱ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ὁργανισμοῦ προσλαμβανόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν, ἵνα ἐκπαιδευθῶσιν ἰδίᾳ διαπύρην, παρέχουσιν ἐν Ἀθήναις ἐγγυητὴν ἀξίωσιν, ὅτι ἡ ὁρισμένη συμβολὴ τῶν δραχμῶν 70 κατὰ μῆνα θέλει προκαταβάλλεσθαι κατὰ τριμήνιον τακτικῶς εἰς τὸ ταμίειον τῆς Σχολῆς, καὶ ὅτι θέλουν πληρῶσαι πρὸς τὴν Σχολὴν καὶ 300 κατ' ἔτος δραχμὰς: ταῦτα δὲ τὴν πρὸς τὴν δυνάμειν νὰ πληρῶσιν κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου Διοικήσεως καὶ ἔγκρισιν ἡμετέραν ἐκπαιδῆς, ἢ κατὰ δόξαις ἐκείνων. Καὶ ἐν οἷς περὶ ὅν ὁ λόγος μαθηταὶ ἱερωθῶσιν ἐν κληρῷ, ἥτοι μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ηλικίας των, τότε ἡ χρηματικὴ αὐτῇ συμβολὴ τοῖς ἐπιστρέφεται ὅλως. Οἱ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τῆς διαθήκης ἐκτελούμενοι, καὶ οἱ κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐκπαιδευόμενοι, παρέχουσιν ἐγγυητὴν ἀξίωσιν ἐν Ἀθήναις καὶ ὑποθήκην, οἱ μὲν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου Διοικήσεως, οἱ δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαρτήσεων τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Δημοσίου ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 3, 44, 75, 76 καὶ 77 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἡ ὑπόθεσις θέλει ἐγγράφεσθαι ἐπὶ κτημάτων κειμένων ἐν τῇ ἐδρᾷ Ἐπαρχίου ἢ Νομαρχίου. Ἐπιτακτικὰ δὲ δραχμὰ θέλουν κατατί-

θεσθαι ἀπέναντι τῆς ἐγγύσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, παρ' ἧς θέλουν λαμβάνει καταθέτοντες αὐτὰς τὸν τόκον· ἀλλὰ τὸ ποσὸν κατὰ τὸν ἀρχαῖον 700 θέλει παρδιδέσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Συγκλήτος, ὅταν δὲν ἰσχυρῶς ὁ ὑπότροπος μᾶλλον τοῦ τρακιστοῦ ἔτους τῆς ἑλπίδος τοῦ.

3) Ἡ πρώτη τρακίσια ἀπὸ τῆς εἰσελεύσεως ἐκαστοῦ εἰς τὴν Συγκλὴν λογίζεται ὡς χρόνος δημοκρατίας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς περὶ τὴν κηδεύματα δεξιότητος καὶ ἐπιμελείας αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ διὸς δεξιότητα ἔθους χρηστοῦ, ἐπιμελείας καὶ εὐσεύσεως δεξιότης, ἐμφαίνεται εὐσεύτως εἰς τὸν καταλόγον τῶν κληθεῶν, καὶ τότε ἐκδίδεται τὸν σελὴν αὐτῶν· ὁ δὲ ἀδύναμος δευγθεὶς ἀποπέμπεται καὶ, ἐὰν τύχῃ ὦν ἐν τοῦ ἔθρους τῶν κατὰ τὸ ἔθρον 101 τῆς δικητικῆς ἐπιμελείας ἢ ἐκ τῶν κατὰ τὸ 2 ἔθρον τοῦ δημοκρατοῦ τῆς Συγκλήτος ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου ἐκπαιδευμένων, ὑποχρεούται νὰ ἀποστείλῃ τὴν γενικήν δι' αὐτοῦ διαπάντα, καθὼς ἐρίξουν καὶ τὸ 106 ἔθρον τῆς δικητικῆς καὶ ἡ γ' τὸ 4 ἔθρον τοῦ δημοκρατοῦ. Γίνονται δὲ ἡ ἀπόδειξις ἀπὸ τοῦ κλητοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ τῆς Συγκλήτος μὲν ταμεῖον, ἐν ὁ κληθεὶς ἔχει ἐν τῶν ὑποτρόφων τῆς Ρ' ἑξαμηνίου πεντησήμετος, εἰς τὸ Κεντρικὸν δὲ Ταμεῖον, ἐὰν οὕτως ἔχει ἐν τῶν ὑποτρόφων τοῦ δημοσίου.

4) Ἡ Συγκλὴ ἔχει ἴδιον βιβλίον, καλούμενον Μαθητολόγιον, τὸ ἵπτον κατὰ ὁ Διευθυντὴς, ἐμφαίνεται δὲ εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἡ ἑλικία, ἡ πατρὶς καὶ ὁ χρόνος τῆς εἰσεόδου ἐκαστοῦ κλητοῦ· προστίθεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ τόπος τῆς δικητικῆς τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ· ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ σημειοῦνται συντόμως τὸ ἐκτελεσμένον τῶν κατὰ ἐκκαθάρσεων σημειώσεων τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιμελείας ἐκαστοῦ κλητοῦ· ἐπὶ τῶν δὲ σημειώσεων ὁ χρόνος τῆς εἰσελεύσεως ἐκαστοῦ κλητοῦ, προδεδωμένης τῆς ἐν τῇ Συγκλῇ κατὰ τὸν δόστομα τῆς κληθεύσεως τοῦ διευγθεύσεως ἐπιμελείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ τῆς ἐν τῇ ἀπολυτικῇ ἐξουσίᾳ ἀποδειγθεύσεως ἐπιδόσεως, κατὰ ὁ συντάσσεται τὸ διδόμενον εἰς αὐτὸν ἀπολυτικὸν ἢ ἀποφατικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένων μαθημάτων.

5) Τῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ τῆς Συγκλήτος (Κεφ. Γ') ἐρίζομένων μαθημάτων ἡ περίοδος συμπληροῦται εἰς πενταετίαν κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν καὶ διάρκειαν. Ἡ πρώτη, ἥτις ὁ κατωτάτης τάξεως διδάσκατος·

Α') Ἰερὴν ἱστορίαν ἐν τῇ Παλαιᾷ καὶ Καινῇ διαθήκῃ κατ' ἑατὸν, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 3.

Β') Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διὰ ὥρας κατ' ἑβδομάδα ἥτοι·

α') Τὸ ἐτυμολογικὸν τῆς Γραμματικῆς ἀκριβέστερον καὶ λεπτομερέστερον ἢ ὅσον διδάσκατος εἰς τῇ Ἑλληνικῇ σχολῇ, ἰδίως δὲ τὸ περὶ παραγωγῆς καὶ συνθέσεως τῶν λέξεων καὶ τῆς δύναμει ἐκαστοῦ τύπου αὐτῶν· ἐν δὲ καὶ τὸ περὶ προτάσεων, συμφωνίας καὶ ἐξαφάσεως τῶν λέξεων ἀκριβῶς, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 4.

β') Βεβήγησιν Ἑλλήνων τε καὶ Ἑκακλησιαστικῶν συγγραμμάτων ὅσον τῶν τοῦ Πλουτάρχου ἀπορρηγμάτων, τῶν Ἀπομνημονευμάτων, τῆς Κύρου Παιδείας, τῆς Ἀναβάσεως, ἐν δὲ τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Ἀλκινοῦ, τοῦ Πίνδακος τοῦ Κλέους, τοῦ περὶ προσηγορίας καὶ ἄλλων τῶν ὁμωνόμων τοῦ θεοῦ Χριστοῦ, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 6.

Γ') Ἀρχαίς τῆς λατινικῆς γλώσσας· δηλονότι τοῖς τύποις τῆς γραμματικῆς καὶ τῶ ἐτυμολογικῶν, καὶ ἐρμηνείαν ἐν τῇ λατινικῇ χρηστομαθίας, ἐν τοῦ Κερνελίου Νέποτος ἢ τοῦ Πουστίνου, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 5.

Δ') Τὴν γενικὴν γεωγραφίαν καὶ κατῆκον τὴν τῆς Ἀσίας Ἰνδίας, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 2.

Ε') Ἀριθμητικὴν, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 3.

Ϛ') Ἑκακλησιαστικὴν μουσικὴν, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 5.

Τὸ ὅλον κατ' ἑβδομάδα ὥρας 28.

Ἐν μὲν χρόνος ἱκανός, διδάσκατος πρὸς τούτους καὶ εἰς ἐνδολεικὴν καλλιγραφίαν καὶ ἱγνογραφίαν, ἀνὰ δύο ὥρας κατ' ἑβδομάδα.

Ἡ δευτέρα τάξις κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος διδάσκατος·

Α') Ἰερὴν κατὰ τὴν ἑκκλῆσιν εἰς πλάτους, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 3.

Β') Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 10· ἥτοι·

α') Τὸ συντακτικὸν τῆς γραμματικῆς, κατ' ὁ συνδέεται ἡ ἀπαφῆς εἰς θεματογραφίαν, κατ' ἑβδομάδα ὥρας 4.

β') Ἐξήρχων 1) ἐξ Ἑλλήνων συγγραφεῖων, οἷον ἐκ τῶν ἠδικῶν καὶ τῶν περικλυθῶτων βίῳ τοῦ Πλουτάρχου, ἐκ τῶν ἀπλουστερώων λόγων τοῦ Ἰσχυάτου, Λυσίου καὶ τῶν λοιπῶν βητόρων 2) ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων κατ' ἐξαίρεσιν, οἷον ἐκ τῶν περὶ Ἱερουσολύμων λόγων τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου, τοῦ περὶ τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσιν εὐταξίας καὶ ἄλλων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνῶς, τοῦ κατὰ μεθόδου καὶ τοῦ πρὸς τοὺς νέους περικανονικοῦ καὶ ἄλλων τοῦ μεγάλου Βασιλίου, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 6.

γ') Λατινικὴν γλῶσσαν ἵπαι τοῖς τεχνολογικῶν πληρέστερον καὶ ἀκριβέστερον, καὶ ἐκκενῶν ἐκ τῶν ἀπαιρημένων τῶν Ἱουλίῳ Κασίκερ, ἐκ τοῦ Σαλλουστίου, τοῦ Λιβίου ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἱεροῦ Ἀμβροσίου, καὶ τοῦ Λακταντίου καὶ ἀρχῆς τοῦ συντακτικοῦ, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 5.

δ') Γενικὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

ε') Πολιτικὴν γεωγραφίαν, τῆς μὲν Ἑλλάδος λεπτομερέστερον, τῆς δὲ λοιπῆς Εὐρώπης συνοπτικώτερον, ὅσα τελευτήν ἐνέτι τοῦ εἰναι, περικταίνονται δὲ εἰς τὰ νεότερα, τὰ ἀρχαία γεωγραφικὰ ὄνματα καὶ μέγιστα εἰς τὴν Γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

ς') Αἰετῶν καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

ζ') Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

Τὸ ὅλον καὶ ἑβδομάδα ὥρας 30.

Ἐν μὲν χρόνῳ ἰκανῷ, διδάσκονται καὶ αὐτὰ ἱστορίαν, ὥρας καὶ ἑβδομάδα 2.

Ἡ τρίτη τάξις διδάσκειται κατὰ τὸ τρίτον εἶδος:

Α') Εἰσαγωγὴν εἰς τῆς ἁγίας Γραφᾶς καὶ ἐκκενῶν εἰς τὴν Πολικὴν Διακρίσιν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

Β') Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 10· ἵπαι α') ἀνατί-
ται εἰς τὸ συντακτικόν, θεματογραφικόν καὶ ἐκκενῶν πρακτικῶς
τοὺς κανόνες τῆς γραμματικῆς διδάσκειται δὲ καὶ τὸ περὶ διακρίτων
καὶ ἑβδομάδα ὥρας 4· β') Ἑρμηνεύονται τινες ἐκ τῶν λόγων τοῦ Διο-
μοσθένους, τοῦ Αἰσχίνου, ἐκ τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος, ἐκ τῆς
ἱστορίας τοῦ Θουκυδίδου, ἐκ τοῦ Ἡρόδοτου, ἐκ καὶ ἐκ τῶν πατέ-
ρων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 6.

Γ') Ρητορικὴν τέχνην, συνοπτικὴν, ἐκκενῶν εἰς τοὺς ἐν
τῇ κούρῃ τάξις διδασκόμενους λόγους τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν βητόρων, ὥρας καὶ ἑβδομάδα 2.

Δ') Λατινικὴν γλῶσσαν, ἀγωνοῦ τὴ συντακτικὴν μετὰ θεματο-
γραφίαν, καὶ ἐκκενῶν ἐκ τῶν τοῦ Κικέρωνος, τῆς ἱστορίας Τίτου
Λιβίου, τῶν λόγων τοῦ ἱεροῦ Ἀμβροσίου, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 5.

Ε') Γεωγραφίαν τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς γῆς, ὥρας 2.

ς') Γεωμετρίαν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

Ζ') Γενικὴν ἱστορίαν ὅς τε παλαιῶν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

Η') Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

Θ') Ἀνάγνωσιν Πατέρων, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 1.

Τὸ ὅλον καὶ ἑβδομάδα ὥρας 32.

Ἐν μὲν χρόνῳ ἰκανῷ, γυμνάζονται οἱ μαθηταὶ ἀπᾶς τῆς
ἑβδομάδος καὶ εἰς τὴν κατ' ἑξῆς ἀπαιτείαν, ἀποστοματικῶς τὰ
καλλίστα τῶν δοκίμων συγγραφεῶν τεμάχια, καὶ εἰς τὴν νεωτέραν
δὲ γλῶσσαν συντάσσουσιν εἰς γυμνασίον ἀπᾶς τῆς ἑβδομάδος, τὴ
Σάββατον, μέθους, διηγήματα, ἐπιστολάς, λογικά καὶ ἡμέτερα ἠθικά,
τῶν ὑποῶν ἢ ὑπόθεσις δίδεται περὶ τοῦ προσήκουτος καθηγου.

Ἡ τετάρτη τάξις διδάσκειται κατὰ τὸ τέταρτον εἶδος:

Α') Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 3.

Β') Ἐκκενῶν εἰς τὸ κατὰ Μαθητὴν Εὐαγγέλιον, ὥρας 3.

Γ') Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥρας καὶ ἑβδομάδα 10· ἵπαι:

α') Παιδικὴν τέχνην καὶ μετρικὴν τὰ κυριώτερα, ὥρας 2.

β') Ἑρμηνεύονται ποιητῶν, οἷον Ὀμήρου, Ἡσίοδου, τῶν ὕμνων Καλ-
λήμαχου, τῶν γυναικῶν, τῶν ὁποίων τεμάχια τινὰ, τὰ καλλίστα,
ἀποστοματικῶς οἱ μαθηταὶ εἰς τοὺς ποιημάτων τινῶν Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου, ὕμνων τοῦ Συνεσίου· ἑπειτα δὲ τραγωδίας τινὰς τοῦ
Εὐριπίδου, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Αἰσχύλου, ἐπιγρᾶμμάτων τινῶν
κατ' ἐξαίρεσιν, καὶ τινῶν ὕμνων τοῦ Πινδαροῦ, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 8.

γ') Ἡ τρίτη αὐτῇ συνάγει καὶ ποιημάτων τινὰ εἰς διάφορα μέ-
τρα, εἰς τε τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νεωτέραν γλῶσσαν, μετρομένη τὰ
καλὰ καὶ ὑψηλὰ χωρία τῶν ἐνδόξων ποιητῶν καὶ τὰ τοῦ Ψαλμοδοῦ.

Δ') Λατινικὴν γλῶσσαν, ἵπαι:

α') Ἑρμηνεύονται Τακτικῶν καὶ ποιητῶν, οἷον τοῦ Οὐγγερίου, τοῦ
Ὁρκαίου, καὶ ἄλλων κατ' ἐξαίρεσιν, περὶ ἀεικονομένης ἐκείστου
τῆς διαφοράς καὶ τῆς συγγενείας τῆς Λατινικῆς γλώσσας πρὸς τὴν
Ἑλληνικὴν.

β') Τὰς κυριώτερας διαφοράς τῆς λατινικῆς μετρικῆς πρὸς τὴν
ἑλληνικὴν, καὶ ἑβδομάδα ὥρας 5.

Ε Τριγωνομετρικὴν ἐπίπεδον καὶ κωνικομετρικὴν γεωμετρικὴν, καὶ ἑξομῶδες ὥρες 2.

Ζ Στοιχειώδη ῥηστικὴν ἐπίπεδον, καὶ ἑξομῶδες ὥρες 3.

Η Στοιχειώδη φυσικὴν, καὶ ἑξομῶδες ὥρες 3.

Θ Ἀνάγνωσις Παιδείων, καὶ ἑξομῶδες ὥραν 1.

Θ Γαλλικὴν γλώσσαν, ὥρες 3 καὶ ἑξομῶδες.

Τὸ ὅλον καὶ ἑξομῶδες ὥρες 33.

Ἡ δὲ πέμπτη τάξις διδασκᾶται κατὰ τὴν πέμπτον ἔτος τὰ ἑξῆς:

Α Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν συνόψειν καὶ τέλος, ὥρες καὶ ἑξομῶδες 3.

Β Δογματικὴν, ὥρες 4.

Γ Ἐκρηστικὴν εἰς τὰς Γραφάς, ῥηστικὴν δὲ εἰς τὴν κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐπιστολάς, καὶ ἑξομῶδες ὥρες 4.

Δ Ὁμιλικτικὴν, μετὰ ἀνάγνωσιν εἰς ἑκκλησιαστικὰς ἐκδόσεις, ὥρ. 4.

Ε Χριστιανικὴν ἠθικὴν μετὰ τῆς λατινομετρικῆς, καὶ ἑξομῶδες ὥρες 3.

Τὸ ὅλον καὶ ἑξομῶδες ὥραν 1.

Τὸ ὅλον καὶ ἑξομῶδες ὥρες 19.

Προστίθεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ σχολείου εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν διὰ τῆς ἑξομῶδες, ἅντι μὴν τοιαύτων ὥραν, διερρηγνυμένων καὶ μεταρρυθνιστά.

Διδασκᾶται δὲ καὶ τὴν Γαλλικὴν Γλῶσσαν τρεῖς τῆς ἑξομῶδες.

Πάντα πρὸς τὸν ὅσον τὰ μαθητὰ εἶναι υποχρεωτικὰ δι' ὅσους τοὺς μαθητὰς, καὶ καὶ ἐξαιρετικῶς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς γυναικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως.

7. Οἱ μαθητὰ ἐγγίονται τῇ αἰνῇ τακτικῇ διὰ καθορισμοῦ ὥρας, ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου τὴν 3 πρωΐν ὥραν, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου τὴν 4ην πρωΐν ὥραν. Ἡμεῖς ὥρα τοὺς παρακαλεῖται,

ἕνα πλῆθος, μετὰ δὲ ταῦτα, ἅμα σημεῖον τῶν ὥρων, ἀπεργάζονται ἀπνεύς εἰς τὴν ἑρῆν καὶ, ἕνα παρακαλεῖται εἰς τὴν ἑρῆν.

8) Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἡθροῦ δίδεται τὸ ἀκρίτως, καὶ μετὰ τοῦτο εἰσέρχονται οἱ μαθητὰ εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ ἔργον τῆς προμελέτης καὶ παρακαλεῖται τὸν ἴδιον μαθητὰν ἐκπαιδεύει, μετ' ἡνίκαι.

9) Αἱ παρακαλεῖται ἔργον ἀπὸ τῆς 5ης πρωΐνης ὥρας καὶ ἀκρίτως μέχρι τῆς 12ης, καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς 2ης μετὰ μεσημέριος μέχρι τῆς 5ης: ὁρᾶται δ' ἐκπαιδεύει τὸν διδασκάλων νὰ ἔργον ἀκρίτως εἰς τὴν ὁρισμένην ὥραν τῆς παρακαλεῖται, ἐκτὸς ἐν κωλύματι ὑπὸ νόμου ἢ ἄλλως τινὲς κατεπευγούσης ἀνάγκης, ὅτε ὁρᾶται νὰ γνωστοποιῇ τοῦτο ἐγκρίτως εἰς τὴν Διευθυντήν.

10) Μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάτης τῆς παρακαλεῖται, ἐκπαιδεύει τὸν μαθητὰν εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀκρίτως τῆς τάξεως τοῦ ἐνδομῶν καὶ ἡγεμονισμένης, ὅσον μετ' ἐκπαιδεύει τὰ ἀκρίτως βιβλία τοῦ, καὶ τὴν γραμμικὴν ὅλην καὶ, κατὰ τὴν ὁρισμένην τὴν θέσιν τοῦ, περιμένει ἡσυχίαν καὶ εὐτακτικὴν τὸν διδασκάλων, πρὸς ὅν, καὶ ἐργάζονται καὶ ἀκρίτως, ἀπονεύει πάντες τὸ ὁρᾶται ὅσον σέβας, ὑποτασσόμενοι. Εἰς ὅσον ἐπιτρέπεται νὰ λείψῃ ἐκ τῆς παρακαλεῖται, εἰμὴ τυχὼν δι' ἀσθένειαν, τὴν ὅσον ὁρᾶται νὰ γνωστοποιῇ ἡμῶς εἰς τὸν προϊστάμενον, ὅτε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀκρίτως πρὸ τοῦ τέλους τῆς παρακαλεῖται, εἰμὴ τυχὼν διὰ φυσικὴν ἀνάγκην.

11) Ἀπὸ τῆς δωδεκάτης ὥρας μέχρι τῆς δευτέρας μ. μ. πνεύσιν αἱ παρακαλεῖται, καὶ οἱ μαθητὰ ἀκρίτως ἡσυχίας καὶ εὐτακτικῆς, ἐν τῇ εἰς ἐκπαιδεύει ὁρισμένη τὴν ἀκρίτως. Εἰς δὲ αὐτῶν κατὰ τάξιν, ὑπὸ τοῦ προϊστάμενου τῆς Σχολῆς διατεσσόμενος, ἀκρίτως εἰς ἐν καιρῷ τοῦ ἀκρίτως εἰς ἐπὶ τὸν πάντων, ὅσον ἀκρίτως ἢ ἄλλο τι ὁρᾶται.

12) Μετὰ τὸ ἀκρίτως περπατοῦσιν οἱ μαθητὰ ἐν τῇ τῇ αἰνῇ τοῦ ἀκρίτως, ἢ ἐξέρχονται εἰς περίπτον κατὰ τὴν ἡμερικὴν ἐκρηστικὴν, συνδεύονται πάντες ὑπὸ τοῦ οἰκονομοῦ ἢ ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων.

13) Τὴν πέμπτην ὥραν μ. μ. φύλλεται ὁ ὁρᾶται, καὶ μετὰ τοῦτον οἱ μαθητὰ ἀκρίτως κατὰ τὴν ἡμερικὴν ἐκρηστικὴν πάντες ὁμοῦ εἰς τὸν περίπτον ἐκτὸς τῆς πόλεως, συνδεύονται πάντες ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων ἢ τοῦ Οἰκονομοῦ.

14) Αἱ ὄροι τοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ δείπνου κανονίζονται, μετὰ γνημοδότητον τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἱερέως τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου Διαθήκης.

15) Καθ' ἑκάστην πρῶτην ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Σχολῆς ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁθρονος καὶ ἡ πρώτη ὄρα, παρόντων πάντων τῶν μαθητῶν, τῶν ἐν τῇ Σχολῇ κατοικοῦντων διδασκάλων, τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ. Τὸν δὲ χρόνον τῶν κατὰ τὴν μεγάλην τεσσαρικοστὴν ἀκολουθιῶν κανονίζει ὁ Διευθυντὴς ἐκαστοτὲ ἐπὶ τὸ ἡμερολόγιον.

16) Κατὰ πάσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν τελεῖται μετὰ τὴν ὕμνον ἡ θεία λειτουργία, τὴν μὲν χειμῶνα περὶ τὴν ὁγδοὴν, τὴν δὲ θέρος περὶ τὴν ἑξοχτὴν ὥραν, καὶ περιστάντι εἰς αὐτὴν πάντες.

17) Ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀναγιγνώσκεται ἐκ τῶν Κυριακοθεματικῶν ἡ ἡμερησίως τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγελίου ἢ τοῦ Ἀποστόλου τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐὰν δὲν γίνεται ἄλλη τις διδασκὰ πρὸς τοῦ Διευθυντοῦ ἢ παρὰ τινος ἄλλου τῶν ἱερωμένων διδασκάλων, ἢ καὶ τῶν τοῦ τελευταίου ἔτους μαθητῶν τῆς Θεολογικῆς, τῶν ὁποίων ἕως ἡ διδασκὰ τότε μόνον ἐκρωσεται, ὅταν ἔξετασθῇ καὶ ἐγκρίνῃ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἡ ὑπὸ τοῦ προστάτοντος καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς.

18) Πρὸ τῆς τράπεζας καὶ μετὰ τὴν τράπεζαν γίνεται ἐκαστοτὲ ἐπ' αὐτῇ ἡ συνθεὶς εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

19) Ὁ Διευθυντὴς παραγγέλλει ἐκ ἑκαστον τῶν μαθητῶν κατὰ σειρὰν νὰ διακονῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ ἀναγνώσκῃ τὰς προσευχάς· ὁ δὲ πρὸς τοῦτο ταχθεὶς ὀφείλει νὰ ἀπαγγέλλῃ μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως τὰ ἀναγιγνωσκόμενα· τὴ δὲ ἐπὶ προχθὸν καὶ ἀδικανόντως ἀναγινώσκων ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις ἀπαγορεύεται ὡς ἀνάμυστον εἰς τὴν ὀφειλομένην πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβειαν.

20) Ἐκαστος τῶν μαθητῶν ἐκτελεῖ προθύμως καὶ εὐλαβῶς τὴν ἐκαστοτὲ ἐπιτετασμένην αὐτῷ διακονίαν ἐν τῷ θείῳ ναῷ καὶ ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις.

21) Κατὰ πάσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν, ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωΐνης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας, αἱ μαθηταὶ μελετοῦσι μετ' ἐπιστάσεως τὰ θεσπισθέντα βιβλία τῆς ἁγίας Γραφῆς, τοὺς ὑπομνηματιστάς αὐτῶν, καὶ ἐν γένει τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Σχημαῖοι δὲ τὰ ἀπορρῶ ἐν τῇ μελέτῃ, καὶ ζητοῦσιν ἀπὸ τῶν προσκυντικῶν διδασκάλων τὴν λύσιν αὐτῶν.

22) Τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, δηλονότι ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, τοῦ Πάσχχα, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐξομολογούνται πάντες καὶ μετακληθέντες τῶν ἁρχόντων μαθητῶν μετὰ ὁδοῦ Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης.

23) Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ τάξις, ἥτις τὰ περὶ τῆς ἐξεγέρσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς σπουδῆς, τῆς ἀνέσεως, τῆς τροφῆς, τοῦ ὕπνου κτλ. διακρίφονται λεπτομερέστερον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ ἐφορευόντος τὴν Σχολὴν Τριμελοῦς Συμβουλίου, ἐπιτίθενται ἐπὶ πίνακος εἰς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν μαθητῶν, τῶν ἐπίπλων καὶ λοιπῶν χρυσιμῶν σκευῶν αὐτοῖς.

24) Πάντες οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς φοροῦσι στολὴν ὁμομήμερον, συμφώνως πρὸς τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ὁργανισμοῦ· ἔχει δ' ἕκαστος τὸν μαθητῶν διπλοὺν ἱματισμὸν, τὸν μὲν εὐτελέστερον ἢ πικλιότερον, τὸν δὲ τιμιώτερον ἢ κινώτερον διὰ τὰς ἑορτάς.

25) Ἐκαστος τῶν ἰδίων διαπάρῃ εἰσερχομένων εἰς τὴν Σχολὴν ὀφείλει νὰ φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ τὰ ἑξῆς:

α') Κλινὴν σιδηρὴν μετὰ τὸν πρὸς πάντα καὶ ἐν τῷ ἔτους ἀναγκαιῶν· ἥτις ἐξ συνθῆκης, προσταθῆναι μὲν διὰ ὀφθαλμοῦ, τέσσαρα προσωπικάμικτρα, ἐκπλῆμνα διὰ τὴν χειμῶνα καὶ ἑλαφρὸν καπέπωμα διὰ τὸ θέρος κτλ. κατὰ τὸ ὁριζούμενον ἐν τῇ Σχολῇ εἰδίᾳ.

β') Διὰ τὴν τράπεζαν τέσσαρα χειρῶμακτρα, ἐν μαλακίῳ, ἐν περὶνον καὶ ἐν κοχλίῳ.

γ') Πρὸς ἱματισμὸν, ἐξ ὑποκάμισου, ἐξ εἰσδορῆκος, ἐξ ζεύγους περιποδίων, τέσσαρα ἐσωκάδρια (καμισοῦλας), δύο πύλους νυκταίους, τέσσαρα βινύμακτρα, δύο κτάνια (τὸ μὲν διαλυτόν τὸ δὲ λαπτόν), δύο ζεύγη ὑποδημάτων ἡ ἐμβάδων, καὶ τὴν στολὴν ἢ τὸ ἀντίστομον τῆς στολῆς, δι' ὃ αὕτη κατασκευάζεται εἰς τὸ τέλος τῆς τριμήνου δοκιμασίας.

δ') Ἐκαστος τῶν ἰδιοσυντηρούντων μαθητῶν ἀναρρῶει ἐξ ἰδίων του τὰ ἀναγκαιόμενα αὐτῷ διδασκατικὰ βιβλία· καὶ τὴν γραμμὴν ὕλην.

26) Εἰς τοὺς ὑποφύρους τῆς Ῥίζαρίου περιουσίας τὰ ζήντα ἐν τῷ προηγούμενῳ 25 ἄρθρῳ ἐνδύματα καὶ ἐπιπλὰ διδόνται παρὰ τῆς Σχολῆς.

27) Πάντα τὰ ἐνδύματα ἐκείνου τῶν μαθητῶν πρέπει νὰ εἰναι πεποιημένα διὰ τῶν ἀρκούντων στοιχείων τοῦ ὁνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου αὐτοῦ, ἢ δι' ἄρθρου.

28) Ἐν καθῷ τῆς ἐξόδου οἱ μὲν ἐκ τῆς Ῥίζαρίου περιουσίας ὑπόφοροι λαμβάνουσι τὰ παρὰ τῆς Σχολῆς κατασκευασθέντα καὶ εἰς χρῆσιν ἐκείνου αὐτῶν δεδομένα ἐνδύματα μόνον, ὅτινα ὅμως δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ὅστις ἐξ αὐτῶν ἀποβάλλεται· οἱ δὲ δημοταῖς ἢ ἰδίᾳ διαπύρρῃ εἰσελθόντες λαμβάνουσι τὰ ἐνδύματα, ὅσα εἰχον εἰσπεράσσειν, ἢ ὅσα εἰς ἀκπλήρωσιν αὐτῶν, φειομένον διὰ τῆς χρήσεως, κατασκευάσθαι παρὰ τῆς Σχολῆς, καὶ προσεῖται ὅσα ἔσονται μετ' ἐκείνων ἐπιπλὰ καὶ σκεύη, εἰς ἃν ταῦτα κατὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν εὐρίσκονται καταστάναι.

Περὶ τῆς περικλίσεως ταύτης συντάσσεται ἑκάστη εἰς ἐπὶ τούτῳ βελίον, ὅτις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ περικλυθέντος τὰ πρόγματα προσώπου.

29) Καθ' ἐκείνην Δευτέραν τῆς ἐβδομάδος, ἐν τῇ μεσημέρῳ ὥρᾳ τῆς ἀνάσεως, ἐτοιμάζονται οἱ μαθηταὶ τὰ πρὸς πλῆσιν ἡμετέριων, καὶ παραδίδουσιν αὐτὰ εἰς τὴν πλυντρίαν ἐνώπιον τοῦ Οἰκονόμου, ἡντημέναν κατ' εἶδος καὶ καταγεγραμμένην εἰς κατάστιχον. Αὕτη δὲ πάλιν τὰ εἶρει τὸ Νάβερτον τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος καὶ τὰ περικλίδει εἰς τὸν Οἰκονόμον πλυνμα καὶ διορθωμένα.

30) Ἡ φροντίς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω 25—29 ἄρθρων ἀντίκειται εἰς τὸν Οἰκονόμον ὑπ' εὐθύναν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ διαίτης καὶ θεραπείας τῶν μαθητῶν.

31) Ἡ τροφή τῶν μαθητῶν εἶναι λιτή, ἀλλὰ ἀφθονος, καθάρη καὶ ὑγιαννὴ, ἢ δὲ ὑπερβολικὴ καὶ ἐπὶ ἡ ἐξαιρέτῃ εἰσαπομυθὴ γλυκυμερῶν ἢ ἄλλων τινῶν τρυφῆς ἰδιωμάτων ἀπαγορεύεται.

32) Ὁ σιτισμὸς γίνεται ὡς ἀκολούθως:

α') Καθ' ἐκείνην μὲν μετὰ τὴν ἐσθινὴν πρωινήν, τὰς δὲ ὀρεγὰς μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, δίδεται εἰς ἐκείνου μαθητῶν τεμαχίων ἄρτου καθαρῶς μετὰ θερμῷ βορβόρου, ἢ γάλακτος (κατὰ τὴν ἡμέραν), ἢ μετὰ νεύρου ἢ ξερῶν ὑποψῶν, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

β') Κατὰ δὲ τὴν μεσημέριαν, ἢ τὴν πρώτην ὥραν μ. μ. δίδεται τὸ ἔσπριτον.

γ') Τὴν δὲ ὀψώνιον τὴν ἑσπέραν δίδεται ὁ δειπνός.

33) Εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν μετὰ τῶν μαθητῶν συνεσθίει προκαθήμενος ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἢ ὁ Οἰκονόμος ἢ καὶ κρησπότεροι.

34) Πᾶσαι καὶ κατὰ τὸ τυπικὸν νοθεύει τρυφὴν παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ Σχολῇ δικαιομένων ἀπαρκύτως, παρακτὸς μόνον ἀρρωστικῆς σωματικῆς, ἐν δὲ ταυτέρᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἱατροῦ, νὰ καταλήγῃ ὁ ἄρρωστος ἐκείνῳ ἀνακρίσει.

35) Ὅστις τῶν μαθητῶν ἄρρωστέη, γνωστοποιεῖ τούτῳ διὰ τοῦ Οἰκονόμου εἰς τὸν Διευθυντὴν, ὅστις τῇ ἀδείᾳ μεταφέρεται εἰς τὸ ἐντὶς τῆς Σχολῆς ὠρημένον νοσηματεῖον, καὶ περικλίδεται εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς· ὁ δὲ Οἰκονόμος φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς διατασσόμενων ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ· εἰς δὲ τῶν θερμῶν τῶν παρίσταται εἰς τοὺς ἀσθενεῖς δινησάμενος καὶ ὑπαγεῖται εἰς τὰς ἡμέρας των.

36) Ἐὰν ἡ νόσος ᾖ χρονικὴ ἢ δυσίατος καὶ ἀμικτεῖ μακροχρόνιον θεραπείαν, ὁ νοσῶν στέλλεται εἰς τοὺς οἰκείους του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

37) Ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς Ῥίζαρίου Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς εἶναι ἡ πείθεισι καὶ περικυβέτας εἶσιν λειτουργίαν τῆς Ἑκκλησίας καὶ ἠθικῶν διδασκάλων τοῦ λαοῦ, ὅστις μέλλουσιν εἰς πᾶσαν περίστασιν τῆς ζωῆς των νὰ διδάσκουσιν αὐτὸν διὰ λόγου καὶ παραδείγματος τὴν εὐσεβεῖαν καὶ πάρος τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς, ἐπεταὶ ἀναγκασίως ἐνθεῖναι ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ γενικώτατον κατήκον πάντων ἐν γένει, καὶ ἐνὶ ἐκείνῳ ἰδίᾳ, τῶν μαθητῶν τῆς Ῥίζαρίου Σχολῆς εἶναι, νὰ σπουδάζουσιν ἀλόφωτος, ἢν ἀπακτίσῃσι καὶ ἀπαύσι τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, τὰς ὁποίας εἶναι κεκλημένοι νὰ ἐνοπείρῃσι καὶ κληρονομήσῃσι

εἰς τὰς καθέκασιν τῶν ἄλλων. Ὅθεν ἀπαιτεῖται παρὰ παντός μαθητοῦ τῆς Ῥιζορείου Σχολῆς, καὶ πρὸς πάντας ἄλλους, ἀλλήλους πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἀνθρωπίνους εὐεθελίας, βοηθίους ἐπισημαίνων τὴν διανοίαν των καὶ κοινῶς, ὡς ἐξωτερικῶς πᾶσαν τὴν διδασκίαν των, ταπεινοφροσύνην, καὶ εὐεθελίαν εἰς τοὺς ἀνωτέρους, ἐπιμελείαν πρὸς τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτοὺς ἔργων, εὐλαβίαν, ὁλιγάρκειαν, καὶ εἰρηνικότητα καὶ ἀγάπην πρὸς πάντας. Εἰς ταῦτα ἐθιζόμενοι ἐκ νουότητος, θέλουσι καταστήσει εἰς ἑαυτοὺς οὐχὶ μόνον εὐλογον, ἀλλὰ καὶ εὐάρεστον τὴν πλήρωσιν τῶν καθυκόντων τῆς ζωῆς των καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος, πρὸς ὃ παρεσκευάζονται.

38) Ἀρχὴ διδόντος τοῦ σημείου τῆς ἐξεγέρσεως ὀφείλει ἑκάστῳ νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνας, νὰ διευθετῇ αὐτὴν μόνος του, νὰ πληρῇ, κτενισθῇ, ἐνδυνάμῃ, εὐταπεισθῇ προσκυνώτως, καὶ οὕτω παρεσκευασθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἡμέρας.

39) Εἰς τὴν προσοχὴν, εἰς τὴν κατ' ἴδιν ἐν τῇ τάξει ἐργασίαν καὶ εἰς τὰς παραδόσεις ὀφείλει ἑκάστος τῶν μαθητῶν νὰ ἐργάζεται τακτικῶς καὶ ἐγκαιρῶς καὶ μὴν μέχρι τέλους· οὐδεμίαν ἀπουσίαν συγχωρεῖται, εἰ μὴ διὰ νόσου, ἢν ὅμως ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν προϊστάμενον· οὐδεμίαν δὲ ἀπογοήρῃσιν, εἰ μὴ διὰ φυσικὴν ἀνάγκην.

40) Ἐν καιρῷ τῆς προσευχῆς ὀφείλει ἑκάστος νὰ ἔχῃ τὴν διάνοιαν του ἀτενῆ εἰς τὸν Θεόν, ἱσταμένως εὐλόγως καὶ κοσμίως, ἀκατακτά τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπορροῦν πᾶσαν πρὸς τοὺς ἄλλους συνδιὰλεξιν καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τόπον μεταβάσιν.

41) Ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως ὀφείλει ἑκάστος νὰ ἀκούεται τῶν παρεχόμενων μετὰ προσυχῆς ἀτενῶς· ἐν καιρῷ δὲ τῆς κατ' ἴδιν ἐν τῇ τάξει μελέτης καὶ ἐργασίας, νὰ ἀσχοληται εἰς τὸ ἔργον του ἐπιμελῶς καὶ εὐτάκτως, ἀπορροῦν πᾶσαν ταρᾶχην ἢ ἐνόησιν τῶν ἄλλων διὰ τοῦ θορύβου, γέλωτος, ἢ αἰνιγματῶν ἀτάκτων.

42) Πᾶς μαθητὴς ὑποχρεῖται νὰ ἐπακλαμβάνῃ τὰ μαθήματα του, νὰ προσηκουσκέσθῃ πιστοκρινῶς πρὸς τὰ ἀκούοντα μαθήματα καὶ νὰ ἐκτελῇ ἐπιμελῶς τὰ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ἔργα.

43) Ἐκάστος ὀφείλει νὰ τηρῇ καθαρύτητα εἰς πάντα· εἰς τὰ ἐπιπλά, τὸ ἐνδύματι, τὸ σῶμα του, τὰ βιβλία καὶ τετραδιά του.

44) Ἐκάστος ὀφείλει νὰ προσέχῃ νὰ μὴ βυπνῇ ἢ φθίρῃ τὰ γράμματα, τὰς τραπέζας, τὰ καθίσματα, τὰ παρθέσια, τοὺς τοίχους τῆς

Σχολῆς· πᾶσα φθορὰ αὐτῶν λογίζεται εἰς ἥμισυ τοῦ φθειρόμενου, ὅστις ὑποχρεῖται νὰ πληρώσῃ αὐτά, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐγγυητής.

45) Εἰς οὐδέναν τῶν μαθητῶν συγχωρεῖται νὰ καίρῃ τὴν κόψαν, οὔτε τὸν πόγων. οὔτε νὰ καπνίσῃ.

46) Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπαγορεύεται εἰς πάντας τοὺς μαθητὰς ἡ εἰς τοὺς κοιτώντας, εἰς τὰ δωμάτια τῶν ὑπηρετῶν καὶ εἰς τὰ μαγειρεῖον εἰσοδοί.

47) Ἐκτὸς τῆς ὥρας τῆς ἀνάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν τὸ περιφέρεσθαι εἰς τὴν κλῆν ἢ τὸν κήπον. Κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς ἀνάσεως, ὅτε τοῦτο συγχωρεῖται, ἀπαγορεύεται ὁ θόρυβος, αἱ φωναὶ, οἱ καγκασμοί, αἱ ἄκατοι κινήσεις, καὶ ἡ βλάβη αὐτοῦ τινος ἐν τῇ κλῆν ἢ ἐν τῷ κήπῳ.

48) Ἀπαγορεύεται κόστηρῶς εἰς πάντα μαθητὴν τὸ ἀνακινῶσθαι ἢ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σχολὴν βίβλια, ὅν ἡ ἀνάγκησις ἢ εἰσαγωγή δὲν ἐπετρέπη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ προηγουμένη κήτησι.

49) Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσιν, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, νὰ προσφέρωσι τὸ προσήκον σέβας εἰς τοὺς προϊσταμένους τῆς Σχολῆς, τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῆς, τοὺς διδασκάλους, καὶ καθηγητάς, καὶ ἀνωτέρους κληρικῶς καὶ τὰς πολιτικὰς Ἀρχάς, ὑπακουσάμενοι εἰς αὐτοὺς προσερχομένους.

50) Ἐκάστος τῶν μαθητῶν ὀφείλει νὰ ᾖ εὐλαβὴς καὶ φιλικὸς πρὸς πάντας, καλίστα δὲ πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς διδασκάλους. Τὸ ψεῖδος τιμωρεῖται.

51) Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσιν νὰ προσφέρωνται πρὸς ἀλλήλους χρηστούτως, κλιθόμενος καὶ εἰρηνικῶς, ἀπορροῦντες οὐχὶ μόνον πᾶσαν διὰ χειρῶν προσβολὴν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ὕβριν, χλευσὴν ἢ περιφρόνησιν· ἔτι δὲ νὰ ἀγκαπῶσιν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοί, καὶ νὰ προτρέπωσιν ἀλλήλους διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος, εἰς τὴν ἠρότητα, τὴν σπουδὴν, τὴν ἡθικὴν τελειότητα καὶ εὐσεβίαν, προσέγοντες πάντοτε νὰ μὴ σκανδαλίζωσιν ἢ κοιλῶσιν ἀλλήλους ἀπὸ τῶν ἐργασίῶν αὐτῶν. Ἐπίδοξ καὶ λιθοβολία, φρενίαι καὶ διακρίσεις ἢ μυστικὴ συνελύσεις ἀπαγορεύονται ὅλως, γινώμενοι δὲ, τιμωροῦνται.

52) Ἡ ἐπὶ μακρίᾳ ἐπιχώρις τοῦ θεοῦ ἀνάγκη εἰς τὸν θεῖον καὶ ἱερῶν, ἢ ἀφ' αἱ βλασφημία ἢ αἰσχρολογία ἀπαγορεύονται, κόστηρῶς καὶ τιμωροῦνται.

53) Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν νὰ ἐξέρχεται τῆς Σχολῆς

ἀναι ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐν ἀλλείψει αὐτοῦ, τοῦ Οἰκονόμου, ὅστις δίδει τὴν ἀδειαν, ὅσας εἰνε ἀνάγκη, καὶ ὅριζαι μέχρι τίνος ὥρακι δύναιται νὰ παρκατῇ ἡ ἀπουσία τοῦ ἐξερχομένου μαθητοῦ· ὁρεῖται δὲ ὅσας, ἐπικερφόμενος, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν δύναι αὐτὸν τὴν ἀδειαν προσιτάμενος, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν ἐγκαρπὸν ἐπιστροφὴν του.

54) Ὅσας οἱ μαθηταὶ ἐξερχονται τῆς Σχολῆς, ὁρεῖται νὰ ᾄνη συνῶν· καὶ καθ' ἑαυτοὺς ὑπερεπαινεμένοι. Εἰς δὲ τὸν περίπτωτον νὰ συμβαδίζωσιν ἀνὰ δύο ἐν τάξει διαλεγόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἡσυχῶς καὶ δεικνύμενοι εὐπρεπὸς ἡσυχίαν πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας.

55) Εἰς οὐδέν τὸν ἐκτός τῆς Σχολῆς, οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς αἰκίους τῶν μαθητῶν, συγχωρεῖται ἡ εἰσὸς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἡ συνδιαλέξι μετὰ τῶν μαθητῶν ἀναι ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ, ἢ ἐν ἀλλείψει αὐτοῦ, τοῦ Οἰκονόμου, ὅστις ὅριζαι καὶ τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως.

56) Οὐδεὶς μαθητὴς ἐπιπληθείς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐνακίρῳ παρδῶσεως ἔχει· τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερακούσῃ ἑαυτὸν, εἰμὲν μετὰ τὸ τέλος τῆς παρδῶσεως, ἀλλὰ καὶ τότε μετ' ἡσυχίας καὶ ταπεινότητος.

57) Οἱ μαθηταὶ ὅσας θέλουσι νὰ ζητήσωσι τι παρὰ τοῦ Οἰκονόμου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ, ὁρεῖται· νὰ παρκατῇ οὖν πρὸς αὐτοὺς καί τινος μετ' ἡσυχίαν τρόπον, ἵνα μὴ γίνωνται ἐπακτῆς καὶ ἐκπαινεταὶ αὐθάδεις.

58) Ὅπου ἀνὰ ἵνα οἱ μαθηταὶ, ὁρεῖται πάντοτε νὰ φέρονται κατὰ ἡσυχίαν καὶ εὐτακτῶς, προσέχοντες μὴ ὁρῶσιν ἀφορμὴν φύγου καὶ κακῆς ὑπονοίας κατὰ τοῦ χαρκατῆρος των ὅθεν ὁρεῖται οὖν ἰδίως νὰ ἀποφύγῃσι πᾶσαν ὑποπτον συνακτῶσιν, τὴν εἰσὸν εἰς κἀρνεῖν, κακὴν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῆς ἀναιρίας, καὶ ἀρχῆς κατωγάωσι.

59) Τῆς ἀξιοπρεπείας ἡ παρκατῆς ἐξευτελίζει τὸν ἱερέα διὰ τοῦτο ὁρεῖται πᾶς μαθητὴς νὰ σπουδάζῃ ἐγκαίρως νὰ περικοπῇ εἰς ἑαυτὸν εὐγένειαν ἥθους, εὐφραδίαν γλώσσας, σπάνον τοῦ σώματος καὶ χειρονομίαν εὐπρεπὴ καὶ εὐχαριστοῦσιν προσώπου.

60) Πᾶς μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἀκριβῶς τοὺς νόμους τῆς Σχολῆς, καὶ δεχταὶ ἀπογύσας καὶ ἀναι ἀντιπρῶτος τὰς ἐπιβαλλομέναις αὐτῷ ποινῇ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐν ἀλλείψει αὐτοῦ παρὰ τοῦ Οἰκονόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περὶ ἐπιτηρώσεως τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐπιμελείας, ἐπαδῶσεως καὶ διαγωγῆς αὐτῶν.

61) Ἡ ἀνωτάτη καὶ γενικὴ ἐπιτήρηση τῶν μαθητῶν ἀνάγει εἰς τὸν Διευθυντὴν, καὶ, κατὰ δεύτερον λόγον, εἰς τὸν Οἰκονόμον τῆς Σχολῆς· διευκρινίζεται δὲ ἡ ἐπιτήρηση αὐτῇ διὰ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν τάξεων.

62) Ἐκαστος τῶν διδασκάλων ὁρεῖται νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεώς του κατὰ τὴν ὥραν τῆς παρδῶσεως, ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ παρκατῇ καὶ ἐπιπληθῇ τοὺς ἀμελοῦντας, ἢ ἀπρεπικοῦντας, ἢ ὑποσώφιστε ἀτακτοῦντας. Κρατῶν δὲ πρῶτονται σωματικῶς, σημειώνει ἐν αὐτῷ κατ' ἡμέραν τὴν συμβαίνουσαν τυχὸν ἀπουσίαν ἐκαστοῦ τῶν μαθητῶν, καὶ τὰ περὶ τῆς διαγωγῆς, ἐπιμελείας καὶ προδῶν ἐκαστοῦ, καὶ κοινοποιεῖ τὰς σημειώσεις του εἰς τὸν Διευθυντὴν ἐν τέλος τῆς ἐβδομάδος, ἐκτός ἀνὰ διαγωγῇ καὶ ἀμελείᾳ μαθητοῦ τινος ἀπαιτῇ ἄμεσον γνωστοποιήσιν αὐτῆς· εἰς τὸν Διευθυντὴν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς πρὸς αὐτοὺς ποινῆς.

63) Εἰς ἐκαστὴν τάξιν ἐπιστάται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπιστάτης εἰς τὸν ἐπιμελεστέραν, εὐτακτοτέρων καὶ προμωτέρων μαθητῶν, ὅστις ἐπιτηρῇ τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεώς του, κατ' ἡμέραν δὲ ἐπιτηροῦνται ὑπὸ διδασκάλου τινὸς ἐργαζόμενοι ἐντὸς τῆς τάξεώς των, ἢ εἰς τὸν κοινὸν τῆς μελέτης τόπον. Σημειοῦσι δὲ καὶ οὗτοι ἐπὶ χάρτου τὰ περὶ τῆς διαγωγῆς ἐκαστοῦ καὶ θέτουσι τὰς σημειώσεις των κατ' ἑσπέραν ὑπ' ὄψιν τοῦ Διευθυντοῦ. Ὅρεῖται δὲ οἱ ἐπιστάται οὗτοι νὰ ᾄνη εὐφροσύνη, ἀμελοῦσιν καὶ εὐλαχίᾳ.

64) Ἐκτός τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὀριζομένου Μαθητολογίου, κρατεῖ ὁ Διευθυντὴς καὶ ἰδίον βιβλίον τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας ἐκαστοῦ μαθητοῦ, ἐν ᾧ σημειώνει ἐν τέλος ἐκαστῆς ἐβδομάδος ἔτι συνάγεται περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας ἐκαστοῦ μαθητοῦ ἐκ τῶν σημειώσεων τῶν διδασκάλων καὶ ἐπισκεπτῶν καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ἃς ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Οἰκονόμος διὰ τῆς γενικῆς αὐτῶν ἐπιτηρώσεως ἔλαβον. Τὸ βιβλίον τοῦτο λαμβάνει ὑπ' ὄψιν κατὰ μῆκα καὶ τὸ ἐφορεῖται τῆς Σχολῆς τριμῆς Συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περὶ τῶν γενικῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν διακοπῶν

65) Καθ' ἕνα τὸν ἑβδομάτη τῆς Ἀπριλίου καὶ τὴν τῆς Ὑποφύλακτου διακόπεται ἡ τῶν μαθημάτων περὶδοσις, καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφίστανται εἰς ἐπανάληψιν αὐτῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰουνίου πάντες ἐξετάζονται πάντες οἱ μαθηταὶ τὴν δημοσίαν ἐτήσιον ἐξέτασιν, εἰς ἣν προσκαλοῦνται ὁλόκληρον τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Λαθρίας, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως Ὑπουργὸς μετὰ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ προσκείμετος ἀνωτέρου ὑπάλληνου, καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.

66) Τὸ ἐξαρχόμενον τῆς γενικῆς ταύτης ἐξετάσεως σημαίνεται ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἀναγραφόμενον βιβλίον τῆς σχολῆς, ὡς καὶ τὸ ἐξαρχόμενον τῶν κατὰ τὴν λήξιν σχολικῶν ἔτος περὶ τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς ἐκάστου μαθητοῦ σημειώσεων ἀμφοτέρω δὲ ταύτῃ τὰ ἐξαρχόμενα καὶ ἐν γένει ἡ ἀκρίβειος τῆς Σχολῆς, γνωστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ δι' ἐγγράφου ἀναφορῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Λαθρίας, ὅς οἱ διαβιβάζονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως Ὑπουργεῖον. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Διευθυντοῦ θέλει περιεῖχει καὶ σημείωσιν εἰδικήν, διαλαμβανούσαν α) τὸ ὄνομα καὶ ἑπώνυμον τῶν ἐξετασθέντων, καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν β) τὴν τάξιν, εἰς ἣν ἐκάστος αὐτῶν προήλθῃ καὶ γ) τὸ ὄνομα καὶ ἑπώνυμον καὶ τὴν πατρίδα τῶν δόντων τὰς ἀπολυτήριους αὐτῶν ἐξετάσεις, πρὸς δὲ καὶ μνείαν περὶ τοῦ τίνος ἐκάστος αὐτῶν εἴνε ὑπότροφος.

67) Ἐρ' ἐκάστης τάξεως περιθεκεῖ κατ' ἑτος βραβεῖον συνιστάμενον εἰς βιβλίον ἀξίας 3—15 δραχμῶν, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται εἰς μνημόσυνον τὸ ὄνομα τῆς βραβευομένης σχολῆς, τὸ τοῦ βραβευομένου καὶ ἡ κτίσις τῆς βραβεύσεως. Δίδεται δὲ τὸ βραβεῖον ἐρ' ἐκάστης τάξεως εἰς τὴν μέλειαν ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν εὐδοκίμησαντα καὶ ἐν ταύτῃ διὰ τῆς καθ' ἕνα τὸ ἔτος χρηστῆς αὐτοῦ διαγωγῆς καὶ εὐσεβεῖς διακρίνεσθαι.

68) Μετὰ τὰς κατὰ τὸν Ἰούνιον δημοσίας ἐξετάσεις δικαιοπύονται αἱ περὶ αὐτῶν μαθημάτων μέτραι τῆς 25 Αὐγούστου.

69) Ὅταν τῶν μαθητῶν δὲν ἀναγκάζονται ἕνεκα τῆς βιαιότητος τῶν

ἢ ἄλλης τίνος σπουδαίας ὑποθέσεως νὰ ἀπέλθωσιν ἐν καιρῷ τῶν δικαιοπύων εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἢ ἄλλων μόνον ἐν τῇ Σχολῇ, ἐπικαλεζόμενοι τὰς μαθήματα τῶν καὶ μαλετώντες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Διευθυντοῦ.

70) Ὅστις κατὰ τὸ προσηγόμενον ἄρθρον ἀναγκάζεται νὰ ἀπέλθῃ τῆς Σχολῆς κατὰ τὰς διακοπὰς, ζητεῖ τὴν πρὸς τοῦτο θέαν διὰ τοῦ Διευθυντοῦ παρὰ τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου, ἐὰν δὲ ὁ ζητῶν τὴν θέαν, ᾗς ἐκ τῶν δημοσίᾳ ἡ μοναρχικῇ δαπάνῃ ὑποτρέφῃ, τότε γνωστοποιεῖται τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παρὰ τοῦ Συμβουλίου.

71) Ὅστις κατὰ τὰς δημοσίας ἐξετάσεις εὐσεβῆ ἀνίκων εἰς προβασμόν, μένει ἐν τῇ αὐτῇ τάξει, ἀν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀνακωή τῆς του δὲν προέρχεται ἐξ ἀμελείας. Καὶ τοῦτο ἀπαξ μόνον καθ' ἕνα τὸν τῆς μαθητείας χρόνον, κατὰ τὸ 10 ἄρθρον τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἀποβάλλεται δὲ τῆς Σχολῆς πᾶς ὅστις δυνάται ᾗδ ἤτοι κατὰ τὸ διάταγμα τῆς ἐν τῇ Σχολῇ μαθητείας του ἤθελε εὐσεβῆ ἀνίκων εἰς προβασμόν.

Ὅταν πρὶν κατὰ τὸ ἀπολυτήριον ἐξετάσεις, ἐξετάσις μαθητοῦ κατ' ἐπανάληψιν δὲν ἐπιτρέπεται. Ὅταν ὅμως πρὶν κατὰ τὴν ἐξετάσεως προβασμόν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν, ὁ μαθητὴς δύναται, κατὰ τὴν ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1857 καὶ ὑπ' ἀριθ. 4,409 ἡμετέρων ἐγκυλίων, νὰ ἐξετασθῇ καὶ αὐθις εἰς τὰ μαθήματα, εἰς τὰ ἵπτα κατὰ τὴν δημοσίαν ἐτήσιον ἐξέτασιν ἐφ' ἧν ὁλοκλήρως τοιαύτη δὲ ἐξετάσις γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους, ὅτε γίνονται αἱ προεξετάσεις τῶν ἐπικείμενων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ κατωτέρω 79 ἄρθρον.

72) Οἱ περὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ μαθημάτων ἐξετάζοντι τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν, εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ ἡ πρόσθετος ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως λαμβάνει δὲ ὁ ἐξετασθεὶς καὶ εὐδοκίμησας ἀπολυτήριον δίπλωμα, ὅλον τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφορευόντος τὴν σχολὴν τριμελοῦς Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν, καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τῆς σχολικῆς σφραγίδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 14 § 1^ο τοῦ ὁργανισμοῦ.

Εἰς τὰς δημοσίας ἐτήσιον ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τέλους ἀπολυτήριον, καθὼς καὶ εἰς τὸν προβασμόν καὶ τὴν βαθμὸν

λογίαν αὐτῶν, πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κυριότερον ἡ ἐκκρίσις των εἰς τὰ Ἑκκλησιαστικά καὶ τὰ Ἑλληνικά καὶ Λατινικά μαθήματα, εἰς ἃ πρέπει νὰ δίδονται πλείονος ἀξία ἢ εἰς τὰ λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6^{ον}.

Περὶ ποιῶν τῶν μαθητῶν καὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἀποτίσεως τῆς ἡμίας τῆς Σχολῆς

73) Ἡ ἀμείλεια, ἡ ἀπειθεία, ἡ ἀκαθάρτης καὶ πᾶσα παραβίασις τῶν νόμων τῆς Σχολῆς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τὸ κερ. Δ' ἀρθρ. 14 § 1^{ον} καὶ κερ. Ε' ἀρθρ. 25-26 τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς. Αἱ βαρύτεραι παραβάσεις καὶ αἱ ἐπαναλήψεις τῶν ἐλαφροτέρων τιμωροῦνται μὲ ποινὰς ἀνολύτως βαρύτερας.

74) Ὁ μὴ δεγόμενος ἀνταρτίστως καὶ ὅπου ἀντιστάσεις τὴν ποινὴν, υποβάλλεται εἰς διπλάσιον. Ἄν ὁ ὅπως εἰς διπλάσιον ποινὴν καταδικασθεὶς ἀντιστῇ καὶ αὖθις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν βολαλήρου τῆς ποινῆς ἀποπέμπεται.

75) Ὅστις τὸν μαθητὸν ᾔδει δειχθὲν κακότητι, ἢ διαρκῶς ἀμελείᾳ, ἢ ἀνεπικερλώτως ἀπειθείᾳ καὶ κινήσει καὶ ἤθελες βελτιώσεως ἀνεπίδεκτος, ἀποβάλλεται ἀδυσωπῶς, ὑποχρεούμενος ν' ἀποτίσῃ τὰ βρελόμενα εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ δδ. ς' τοῦ 4 ἀρθροῦ τοῦ ὀργανισμοῦ. Γίνεται δὲ ἡ ἀπότισις παρ' αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπὲρ αὐτοῦ, εἰς τὸ ἡμέτερον ταμεῖον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον ἐρρηθέντα.

76) Καὶ ὁ ἐκ μετακαταλείας παραινυόμενος τῆς ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσόδου τοῦ ἀδελφείου προσέσεως τοῦ, καὶ προκαλούμενος αὐτῆς, ἐὰν ἡ ἀπογοήτεσις τοῦ δὲν πείρεται ἐκ νόσου καθιστάσας αὐτὸν ἀίκανον πρὸς τὴν περαιτέρω σπουδὴν, υποβάλλεται καὶ οὕτως εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν βρελόμενων εἰς τὴν Σχολὴν, ὡς ὁ ἀποβλήθεὶς κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 3 ἐρρηγμένα.

77) Εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς διαπύσεως τῆς Σχολῆς ὑπάσκει καὶ ὁ ὅτις τῶν ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος δεῖκα ὑποτρόφους τῆς Ρ' ἡμερίας παρουσίᾳ, ἢ ἐκ τῶν διαπύων τοῦ δημοσίου ἐκπαιδευμένων, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν τὸν μετακαταλείας ἀποποιεῖται νὰ ἱερῶθαι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς δοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν.

78) Ὁ ἀπὸ ἀποβλήθεως τῆς Σχολῆς, ἢ ἐκ μετακαταλείας παραινυθείς καὶ ἀποβθὼν ἐξ αὐτῆς, εἴνε τοῦ λοιποῦ ἀπαράδεκτος, ἐν μετανοήσεσι ζῆται νὰ ἐπανέλθῃ.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

79) Ἀπὸ τῆς 25 Ἀυγούστου μέχρι τῆς 2 Σεπτεμβρίου ἐξετάζονται οἱ ἐρίεμενοι νὰ εἰσέλθωσιν ὡς ὑπότροφοι εἰς τὴν Ἑκκλησιαστικὴν Σχολὴν. Βαρύτερα προσέλευσις εἶνε ἀπαράδεκτος.

80) Ἡ συμβολὴ ἐκαστοῦ τῶν δημοσίων ἢ ἰδίων διαπύων ὑποτρόφων εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλοκληρον τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Ἀυγούστου χρονικὸν διάστημα, καὶ ἐν ταύτῃ ὅπως ἐν τῷ μετὰ ἀναχωρήσει δι' ὁσονδήποτε ἀναξαρτέτος λόγῳ.

81) Περὶ πάσης διατάξεως τῶν καθηγητῶν ἐπὶ ἀντικειμένῳ τῆς ὑπηρεσίας των, συντάσσονται πρακτικὰ ῥερόντα τῆς ὑπογραφῆς των· τὰ πρακτικὰ δὲ ταῦτα συντάσσονται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ, καὶ ἀντίγραφον, ἐπιχωρημένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, πέμπεται, ὅταν ταῦτα ἀπαιτῆται, εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ρ' ἡμερίας Διαπύσεως. Συντάσσονται δὲ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν διεκρίσιν νωτέρου καθηγητοῦ, ἢ ὑπὸ ἑτέρου καθηγητοῦ, εἰς ἐν ὁ ὅλλοις ᾔθειλιν ἀνάθεσις τὴν σύνταξιν.

82) Ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀντικείμενι εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ρ' ἡμερίας Διαπύσεως, τὴν Διευθυντὴν καὶ τοὺς Καθηγητὰς τῆς Ρ' ἡμερίας Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1867.

Ὁ Ὑπουργὸς
X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΛΙΟΣ

*Αἰτίσις I. Βλάδης

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΘΕΡΙΝΗΣ ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1890—1891
ΚΑΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ 1891

ПРОГРАММА

Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ῥιζορίῳ Σχολῇ κατὰ τὸ γεμερινὸν ἐξάμηνον τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1890—1891 διδασθησομένων μαθημάτων.

MAΘΗΜΑΤΑ

[illegible]

TABLE B.

[illegible]

TABLE I.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ	α	Τὸ ἔπος ἐστὶν ἰδιότυπον ἀπὸ ἀλλοῦ. ὁ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἡμεῖς ἔχοντες καὶ ἀλλοῦ παρὰ πάντας ἄλλους. τὸ ἴδιον ἀλλοῦ.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΛΑΤΙΝΙΚΗ	α	Τὸ ἔπος ἐστὶν ἰδιότυπον ἀπὸ ἀλλοῦ. ὁ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἡμεῖς ἔχοντες καὶ ἀλλοῦ παρὰ πάντας ἄλλους. τὸ ἴδιον ἀλλοῦ.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ	α	Εἰσληκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο. ἄλλοις ἔχοντες ἰδιότυπον παρὰ πάντας ἄλλους.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΙΣΤΟΡΙΚΗ	α	Μεμνηστικὸν ἱστορικὸν.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ	α	Εἰσληκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο. ἄλλοις ἔχοντες ἰδιότυπον παρὰ πάντας ἄλλους.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ	α	Εἰσληκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο. ἄλλοις ἔχοντες ἰδιότυπον παρὰ πάντας ἄλλους.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΑΝΑΤ. ΠΑΤΕΡΝΗ	α	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΠΑΙΔΑΓ.	α	Εἰσληκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο. ἄλλοις ἔχοντες ἰδιότυπον παρὰ πάντας ἄλλους.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΛΟΓΙΚΗ	α	Εἰσληκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο. ἄλλοις ἔχοντες ἰδιότυπον παρὰ πάντας ἄλλους.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΗ	α	Εἰσληκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο. ἄλλοις ἔχοντες ἰδιότυπον παρὰ πάντας ἄλλους.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον
ΚΟΙΝΩΝΙΑ	α	Εἰσληκτικὸν καὶ τὸ ἄλλο. ἄλλοις ἔχοντες ἰδιότυπον παρὰ πάντας ἄλλους.	γ	Αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἑλκυστικὸν ὑποκείμενον

TABLE A:

[illegible]

TABLE E.

[illegible][illegible][illegible]

10-12	10-12	1-12	10-12	10-12	10-12	1. Aggadiolops <i>Aggadiolops</i>	1
9-10	9-10	—	9-10	9-10	9-10	B. Zynbe	
8-9	—	9-10	—	—	—	I. Mroozkops	
7-10	—	—	—	—	2-3	A. Shvabops	
3-4	—	—	—	3-4	—	N. Aggops	
—	—	—	8-9	—	—	F. Atgops	
—	2-4	—	—	—	3-4	Z. Pzayops	
—	—	—	3-4	—	—	A. Miro	
2-3	—	2-3	—	—	—	A. Shvabkops	
—	4-5	4-5	—	4-5	—	K. Dargops	

8-9	11-12	10-11	10-11	10-12	10-12	σ_1 , μ <i>Parthenos</i>
9-10	10-11	10-11	—	8-9	—	β , γ <i>Zygote</i>
10-11	—	—	—	10-11	—	γ , δ <i>Agelios</i>
$3\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$	—	11-12	—	4-5	4-5	α , β <i>A. Karonitis</i>
—	8-9	—	8-9	—	8-9	μ , ν <i>Parthenos</i>
—	9-10	—	9-10	—	9-10	μ , ν <i>Karonitis</i>
—	3-4	—	—	—	—	α , β <i>Minos</i>
—	—	—	—	2-3	—	μ , ν <i>Phrynos</i>
—	4-5	4-5	—	—	—	α , β <i>Saxiagelios</i>
—	—	—	—	—	—	μ , ν <i>Phrynos</i>

—	2-4	—	9-10	—	Θ. Ρουζίκης
8-9	11-12	—	11-12	—	Β. Σπυρίδης
—	—	—	10-11	—	Γ. Αλφειός
8-9	—	2-3	—	2-3	Γ. Αλφειός
11-12	—	—	—	11-12	Γ. Αλφειός
10-11	—	10-11	—	10-11	Α. Α. Καραγιάννης
3-4	—	—	—	3-4	Σ. Κηρύσης
—	—	8-9	2-3	—	Ι. Μανωλάκης
—	—	9-10	—	9-10	Η. Μανωλάκης
—	—	3/1-5	3/1-5	—	Ν. Κρίστου
—	8-10	—	8-9	—	Α. Μελιά
—	8-9	—	8-9	8-9	Α. Πατάκης
—	4-5	4-5	—	—	—

ПРОГРАММА

Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ κατὰ τὸ θερινὸν ἐξάμηνον τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1890—1891 διδασχουσέων μαθημάτων.

MAΘΗΜΑΤΑ

[illegible]

TABLE B.

[illegible]

TABLE 7.

[illegible]

T A E I E A.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ.....	Εργασία επί του «Πρόσκληση των Υποψηφίων» 3 ^η Μερίδα επί κειμένου και 3 ^η Άσκηση επί 13 ερωτήσεων γράμμα	8-9	2-3	8-10	10-11	11-12	16-17	6. Βενιζέλος	8
ΕΛΛΗΝΙΚΗ.....	Εργασία επί 1 ^{ης} 3 ^{ης} 4 ^{ης} 5 ^{ης} 6 ^{ης} 7 ^{ης} 8 ^{ης} 9 ^{ης} 10 ^{ης} 11 ^{ης} 12 ^{ης} 13 ^{ης} 14 ^{ης} 15 ^{ης} 16 ^{ης} 17 ^{ης} 18 ^{ης} 19 ^{ης} 20 ^{ης} 21 ^{ης} 22 ^{ης} 23 ^{ης} 24 ^{ης} 25 ^{ης} 26 ^{ης} 27 ^{ης} 28 ^{ης} 29 ^{ης} 30 ^{ης} 31 ^{ης} 32 ^{ης} 33 ^{ης} 34 ^{ης} 35 ^{ης} 36 ^{ης} 37 ^{ης} 38 ^{ης} 39 ^{ης} 40 ^{ης} 41 ^{ης} 42 ^{ης} 43 ^{ης} 44 ^{ης} 45 ^{ης} 46 ^{ης} 47 ^{ης} 48 ^{ης} 49 ^{ης} 50 ^{ης} 51 ^{ης} 52 ^{ης} 53 ^{ης} 54 ^{ης} 55 ^{ης} 56 ^{ης} 57 ^{ης} 58 ^{ης} 59 ^{ης} 60 ^{ης} 61 ^{ης} 62 ^{ης} 63 ^{ης} 64 ^{ης} 65 ^{ης} 66 ^{ης} 67 ^{ης} 68 ^{ης} 69 ^{ης} 70 ^{ης} 71 ^{ης} 72 ^{ης} 73 ^{ης} 74 ^{ης} 75 ^{ης} 76 ^{ης} 77 ^{ης} 78 ^{ης} 79 ^{ης} 80 ^{ης} 81 ^{ης} 82 ^{ης} 83 ^{ης} 84 ^{ης} 85 ^{ης} 86 ^{ης} 87 ^{ης} 88 ^{ης} 89 ^{ης} 90 ^{ης} 91 ^{ης} 92 ^{ης} 93 ^{ης} 94 ^{ης} 95 ^{ης} 96 ^{ης} 97 ^{ης} 98 ^{ης} 99 ^{ης} 100 ^{ης} 101 ^{ης} 102 ^{ης} 103 ^{ης} 104 ^{ης} 105 ^{ης} 106 ^{ης} 107 ^{ης} 108 ^{ης} 109 ^{ης} 110 ^{ης} 111 ^{ης} 112 ^{ης} 113 ^{ης} 114 ^{ης} 115 ^{ης} 116 ^{ης} 117 ^{ης} 118 ^{ης} 119 ^{ης} 120 ^{ης} 121 ^{ης} 122 ^{ης} 123 ^{ης} 124 ^{ης} 125 ^{ης} 126 ^{ης} 127 ^{ης} 128 ^{ης} 129 ^{ης} 130 ^{ης} 131 ^{ης} 132 ^{ης} 133 ^{ης} 134 ^{ης} 135 ^{ης} 136 ^{ης} 137 ^{ης} 138 ^{ης} 139 ^{ης} 140 ^{ης} 141 ^{ης} 142 ^{ης} 143 ^{ης} 144 ^{ης} 145 ^{ης} 146 ^{ης} 147 ^{ης} 148 ^{ης} 149 ^{ης} 150 ^{ης} 151 ^{ης} 152 ^{ης} 153 ^{ης} 154 ^{ης} 155 ^{ης} 156 ^{ης} 157 ^{ης} 158 ^{ης} 159 ^{ης} 160 ^{ης} 161 ^{ης} 162 ^{ης} 163 ^{ης} 164 ^{ης} 165 ^{ης} 166 ^{ης} 167 ^{ης} 168 ^{ης} 169 ^{ης} 170 ^{ης} 171 ^{ης} 172 ^{ης} 173 ^{ης} 174 ^{ης} 175 ^{ης} 176 ^{ης} 177 ^{ης} 178 ^{ης} 179 ^{ης} 180 ^{ης} 181 ^{ης} 182 ^{ης} 183 ^{ης} 184 ^{ης} 185 ^{ης} 186 ^{ης} 187 ^{ης} 188 ^{ης} 189 ^{ης} 190 ^{ης} 191 ^{ης} 192 ^{ης} 193 ^{ης} 194 ^{ης} 195 ^{ης} 196 ^{ης} 197 ^{ης} 198 ^{ης} 199 ^{ης} 200 ^{ης} 201 ^{ης} 202 ^{ης} 203 ^{ης} 204 ^{ης} 205 ^{ης} 206 ^{ης} 207 ^{ης} 208 ^{ης} 209 ^{ης} 210 ^{ης} 211 ^{ης} 212 ^{ης} 213 ^{ης} 214 ^{ης} 215 ^{ης} 216 ^{ης} 217 ^{ης} 218 ^{ης} 219 ^{ης} 220 ^{ης} 221 ^{ης} 222 ^{ης} 223 ^{ης} 224 ^{ης} 225 ^{ης} 226 ^{ης} 227 ^{ης} 228 ^{ης} 229 ^{ης} 230 ^{ης} 231 ^{ης} 232 ^{ης} 233 ^{ης} 234 ^{ης} 235 ^{ης} 236 ^{ης} 237 ^{ης} 238 ^{ης} 239 ^{ης} 240 ^{ης} 241 ^{ης} 242 ^{ης} 243 ^{ης} 244 ^{ης} 245 ^{ης} 246 ^{ης} 247 ^{ης} 248 ^{ης} 249 ^{ης} 250 ^{ης} 251 ^{ης} 252 ^{ης} 253 ^{ης} 254 ^{ης} 255 ^{ης} 256 ^{ης} 257 ^{ης} 258 ^{ης} 259 ^{ης} 260 ^{ης} 261 ^{ης} 262 ^{ης} 263 ^{ης} 264 ^{ης} 265 ^{ης} 266 ^{ης} 267 ^{ης} 268 ^{ης} 269 ^{ης} 270 ^{ης} 271 ^{ης} 272 ^{ης} 273 ^{ης} 274 ^{ης} 275 ^{ης} 276 ^{ης} 277 ^{ης} 278 ^{ης} 279 ^{ης} 280 ^{ης} 281 ^{ης} 282 ^{ης} 283 ^{ης} 284 ^{ης} 285 ^{ης} 286 ^{ης} 287 ^{ης} 288 ^{ης} 289 ^{ης} 290 ^{ης} 291 ^{ης} 292 ^{ης} 293 ^{ης} 294 ^{ης} 295 ^{ης} 296 ^{ης} 297 ^{ης} 298 ^{ης} 299 ^{ης} 300 ^{ης} 301 ^{ης} 302 ^{ης} 303 ^{ης} 304 ^{ης} 305 ^{ης} 306 ^{ης} 307 ^{ης} 308 ^{ης} 309 ^{ης} 310 ^{ης} 311 ^{ης} 312 ^{ης} 313 ^{ης} 314 ^{ης} 315 ^{ης} 316 ^{ης} 317 ^{ης} 318 ^{ης} 319 ^{ης} 320 ^{ης} 321 ^{ης} 322 ^{ης} 323 ^{ης} 324 ^{ης} 325 ^{ης} 326 ^{ης} 327 ^{ης} 328 ^{ης} 329 ^{ης} 330 ^{ης} 331 ^{ης} 332 ^{ης} 333 ^{ης} 334 ^{ης} 335 ^{ης} 336 ^{ης} 337 ^{ης} 338 ^{ης} 339 ^{ης} 340 ^{ης} 341 ^{ης} 342 ^{ης} 343 ^{ης} 344 ^{ης} 345 ^{ης} 346 ^{ης} 347 ^{ης} 348 ^{ης} 349 ^{ης} 350 ^{ης} 351 ^{ης} 352 ^{ης} 353 ^{ης} 354 ^{ης} 355 ^{ης} 356 ^{ης} 357 ^{ης} 358 ^{ης} 359 ^{ης} 360 ^{ης} 361 ^{ης} 362 ^{ης} 363 ^{ης} 364 ^{ης} 365 ^{ης} 366 ^{ης} 367 ^{ης} 368 ^{ης} 369 ^{ης} 370 ^{ης} 371 ^{ης} 372 ^{ης} 373 ^{ης} 374 ^{ης} 375 ^{ης} 376 ^{ης} 377 ^{ης} 378 ^{ης} 379 ^{ης} 380 ^{ης} 381 ^{ης} 382 ^{ης} 383 ^{ης} 384 ^{ης} 385 ^{ης} 386 ^{ης} 387 ^{ης} 388 ^{ης} 389 ^{ης} 390 ^{ης} 391 ^{ης} 392 ^{ης} 393 ^{ης} 394 ^{ης} 395 ^{ης} 396 ^{ης} 397 ^{ης} 398 ^{ης} 399 ^{ης} 400 ^{ης} 401 ^{ης} 402 ^{ης} 403 ^{ης} 404 ^{ης} 405 ^{ης} 406 ^{ης} 407 ^{ης} 408 ^{ης} 409 ^{ης} 410 ^{ης} 411 ^{ης} 412 ^{ης} 413 ^{ης} 414 ^{ης} 415 ^{ης} 416 ^{ης} 417 ^{ης} 418 ^{ης} 419 ^{ης} 420 ^{ης} 421 ^{ης} 422 ^{ης} 423 ^{ης} 424 ^{ης} 425 ^{ης} 426 ^{ης} 427 ^{ης} 428 ^{ης} 429 ^{ης} 430 ^{ης} 431 ^{ης} 432 ^{ης} 433 ^{ης} 434 ^{ης} 435 ^{ης} 436 ^{ης} 437 ^{ης} 438 ^{ης} 439 ^{ης} 440 ^{ης} 441 ^{ης} 442 ^{ης} 443 ^{ης} 444 ^{ης} 445 ^{ης} 446 ^{ης} 447 ^{ης} 448 ^{ης} 449 ^{ης} 450 ^{ης} 451 ^{ης} 452 ^{ης} 453 ^{ης} 454 ^{ης} 455 ^{ης} 456 ^{ης} 457 ^{ης} 458 ^{ης} 459 ^{ης} 460 ^{ης} 461 ^{ης} 462 ^{ης} 463 ^{ης} 464 ^{ης} 465 ^{ης} 466 ^{ης} 467 ^{ης} 468 ^{ης} 469 ^{ης} 470 ^{ης} 471 ^{ης} 472 ^{ης} 473 ^{ης} 474 ^{ης} 475 ^{ης} 476 ^{ης} 477 ^{ης} 478 ^{ης} 479 ^{ης} 480 ^{ης} 481 ^{ης} 482 ^{ης} 483 ^{ης} 484 ^{ης} 485 ^{ης} 486 ^{ης} 487 ^{ης} 488 ^{ης} 489 ^{ης} 490 ^{ης} 491 ^{ης} 492 ^{ης} 493 ^{ης} 494 ^{ης} 495 ^{ης} 496 ^{ης} 497 ^{ης} 498 ^{ης} 499 ^{ης} 500 ^{ης} 501 ^{ης} 502 ^{ης} 503 ^{ης} 504 ^{ης} 505 ^{ης} 506 ^{ης} 507 ^{ης} 508 ^{ης} 509 ^{ης} 510 ^{ης} 511 ^{ης} 512 ^{ης} 513 ^{ης} 514 ^{ης} 515 ^{ης} 516 ^{ης} 517 ^{ης} 518 ^{ης} 519 ^{ης} 520 ^{ης} 521 ^{ης} 522 ^{ης} 523 ^{ης} 524 ^{ης} 525 ^{ης} 526 ^{ης} 527 ^{ης} 528 ^{ης} 529 ^{ης} 530 ^{ης} 531 ^{ης} 532 ^{ης} 533 ^{ης} 534 ^{ης} 535 ^{ης} 536 ^{ης} 537 ^{ης} 538 ^{ης} 539 ^{ης} 540 ^{ης} 541 ^{ης} 542 ^{ης} 543 ^{ης} 544 ^{ης} 545 ^{ης} 546 ^{ης} 547 ^{ης} 548 ^{ης} 549 ^{ης} 550 ^{ης} 551 ^{ης} 552 ^{ης} 553 ^{ης} 554 ^{ης} 555 ^{ης} 556 ^{ης} 557 ^{ης} 558 ^{ης} 559 ^{ης} 560 ^{ης} 561 ^{ης} 562 ^{ης} 563 ^{ης} 564 ^{ης} 565 ^{ης} 566 ^{ης} 567 ^{ης} 568 ^{ης} 569 ^{ης} 570 ^{ης} 571 ^{ης} 572 ^{ης} 573 ^{ης} 574 ^{ης} 575 ^{ης} 576 ^{ης} 577 ^{ης} 578 ^{ης} 579 ^{ης} 580 ^{ης} 581 ^{ης} 582 ^{ης} 583 ^{ης} 584 ^{ης} 585 ^{ης} 586 ^{ης} 587 ^{ης} 588 ^{ης} 589 ^{ης} 590 ^{ης} 591 ^{ης} 592 ^{ης} 593 ^{ης} 594 ^{ης} 595 ^{ης} 596 ^{ης} 597 ^{ης} 598 ^{ης} 599 ^{ης} 600 ^{ης} 601 ^{ης} 602 ^{ης} 603 ^{ης} 604 ^{ης} 605 ^{ης} 606 ^{ης} 607 ^{ης} 608 ^{ης} 609 ^{ης} 610 ^{ης} 611 ^{ης} 612 ^{ης} 613 ^{ης} 614 ^{ης} 615 ^{ης} 616 ^{ης} 617 ^{ης} 618 ^{ης} 619 ^{ης} 620 ^{ης} 621 ^{ης} 622 ^{ης} 623 ^{ης} 624 ^{ης} 625 ^{ης} 626 ^{ης} 627 ^{ης} 628 ^{ης} 629 ^{ης} 630 ^{ης} 631 ^{ης} 632 ^{ης} 633 ^{ης} 634 ^{ης} 635 ^{ης} 636 ^{ης} 637 ^{ης} 638 ^{ης} 639 ^{ης} 640 ^{ης} 641 ^{ης} 642 ^{ης} 643 ^{ης} 644 ^{ης} 645 ^{ης} 646 ^{ης} 647 ^{ης} 648 ^{ης} 649 ^{ης} 650 ^{ης} 651 ^{ης} 652 ^{ης} 653 ^{ης} 654 ^{ης} 655 ^{ης} 656 ^{ης} 657 ^{ης} 658 ^{ης} 659 ^{ης} 660 ^{ης} 661 ^{ης} 662 ^{ης} 663 ^{ης} 664 ^{ης} 665 ^{ης} 666 ^{ης} 667 ^{ης} 668 ^{ης} 669 ^{ης} 670 ^{ης} 671 ^{ης} 672 ^{ης} 673 ^{ης} 674 ^{ης} 675 ^{ης} 676 ^{ης} 677 ^{ης} 678 ^{ης} 679 ^{ης} 680 ^{ης} 681 ^{ης} 682 ^{ης} 683 ^{ης} 684 ^{ης} 685 ^{ης} 686 ^{ης} 687 ^{ης} 688 ^{ης} 689 ^{ης} 690 ^{ης} 691 ^{ης} 692 ^{ης} 693 ^{ης} 694 ^{ης} 695 ^{ης} 696 ^{ης} 697 ^{ης} 698 ^{ης} 699 ^{ης} 700 ^{ης} 701 ^{ης} 702 ^{ης} 703 ^{ης} 704 ^{ης} 705 ^{ης} 706 ^{ης} 707 ^{ης} 708 ^{ης} 709 ^{ης} 710 ^{ης} 711 ^{ης} 712 ^{ης} 713 ^{ης} 714 ^{ης} 715 ^{ης} 716 ^{ης} 717 ^{ης} 718 ^{ης} 719 ^{ης} 720 ^{ης} 721 ^{ης} 722 ^{ης} 723 ^{ης} 724 ^{ης} 725 ^{ης} 726 ^{ης} 727 ^{ης} 728 ^{ης} 729 ^{ης} 730 ^{ης} 731 ^{ης} 732 ^{ης} 733 ^{ης} 734 ^{ης} 735 ^{ης} 736 ^{ης} 737 ^{ης} 738 ^{ης} 739 ^{ης} 740 ^{ης} 741 ^{ης} 742 ^{ης} 743 ^{ης} 744 ^{ης} 745 ^{ης} 746 ^{ης} 747 ^{ης} 748 ^{ης} 749 ^{ης} 750 ^{ης} 751 ^{ης} 752 ^{ης} 753 ^{ης} 754 ^{ης} 755 ^{ης} 756 ^{ης} 757 ^{ης} 758 ^{ης} 759 ^{ης} 760 ^{ης} 761 ^{ης} 762 ^{ης} 763 ^{ης} 764 ^{ης} 765 ^{ης} 766 ^{ης} 767 ^{ης} 768 ^{ης} 769 ^{ης} 770 ^{ης} 771 ^{ης} 772 ^{ης} 773 ^{ης} 774 ^{ης} 775 ^{ης} 776 ^{ης} 777 ^{ης} 778 ^{ης} 779 ^{ης} 780 ^{ης} 781 ^{ης} 782 ^{ης} 783 ^{ης} 784 ^{ης} 785 ^{ης} 786 ^{ης} 787 ^{ης} 788 ^{ης} 789 ^{ης} 790 ^{ης} 791 ^{ης} 792 ^{ης} 793 ^{ης} 794 ^{ης} 795 ^{ης} 796 ^{ης} 797 ^{ης} 798 ^{ης} 799 ^{ης} 800 ^{ης} 801 ^{ης} 802 ^{ης} 803 ^{ης} 804 ^{ης} 805 ^{ης} 806 ^{ης} 807 ^{ης} 808 ^{ης} 809 ^{ης} 810 ^{ης} 811 ^{ης} 812 ^{ης} 813 ^{ης} 814 ^{ης} 815 ^{ης} 816 ^{ης} 817 ^{ης} 818 ^{ης} 819 ^{ης} 820 ^{ης} 821 ^{ης} 822 ^{ης} 823 ^{ης} 824 ^{ης} 825 ^{ης} 826 ^{ης} 827 ^{ης} 828 ^{ης} 829 ^{ης} 830 ^{ης} 831 ^{ης} 832 ^{ης} 833 ^{ης} 834 ^{ης} 835 ^{ης} 836 ^{ης} 837 ^{ης} 838 ^{ης} 839 ^{ης} 840 ^{ης} 841 ^{ης} 842 ^{ης} 843 ^{ης} 844 ^{ης} 845 ^{ης} 846 ^{ης} 847 ^{ης} 848 ^{ης} 849 ^{ης} 850 ^{ης} 851 ^{ης} 852 ^{ης} 853 ^{ης} 854 ^{ης} 855 ^{ης} 856 ^{ης} 857 ^{ης} 858 ^{ης} 859 ^{ης} 860 ^{ης} 861 ^{ης} 862 ^{ης} 863 ^{ης} 864 ^{ης} 865 ^{ης} 866 ^{ης} 867 ^{ης} 868 ^{ης} 869 ^{ης} 870 ^{ης} 871 ^{ης} 872 ^{ης} 873 ^{ης} 874 ^{ης} 875 ^{ης} 876 ^{ης} 877 ^{ης} 878 ^{ης} 879 ^{ης} 880 ^{ης} 881 ^{ης} 882 ^{ης} 883 ^{ης} 884 ^{ης} 885 ^{ης} 886 ^{ης} 887 ^{ης} 888 ^{ης} 889 ^{ης} 890 ^{ης} 891 ^{ης} 892 ^{ης} 893 ^{ης} 894 ^{ης} 895 ^{ης} 896 ^{ης} 897 ^{ης} 898 ^{ης} 899 ^{ης} 900 ^{ης} 901 ^{ης} 902 ^{ης} 903 ^{ης} 904 ^{ης} 905 ^{ης} 906 ^{ης} 907 ^{ης} 908 ^{ης} 909 ^{ης} 910 ^{ης} 911 ^{ης} 912 ^{ης} 913 ^{ης} 914 ^{ης} 915 ^{ης} 916 ^{ης} 917 ^{ης} 918 ^{ης} 919 ^{ης} 920 ^{ης} 921 ^{ης} 922 ^{ης} 923 ^{ης} 924 ^{ης} 925 ^{ης} 926 ^{ης} 927 ^{ης} 928 ^{ης} 929 ^{ης} 930 ^{ης} 931 ^{ης} 932 ^{ης} 933 ^{ης} 934 ^{ης} 935 ^{ης} 936 ^{ης} 937 ^{ης} 938 ^{ης} 939 ^{ης} 940 ^{ης} 941 ^{ης} 942 ^{ης} 943 ^{ης} 944 ^{ης} 945 ^{ης} 946 ^{ης} 947 ^{ης} 948 ^{ης} 949 ^{ης} 950 ^{ης} 951 ^{ης} 952 ^{ης} 953 ^{ης} 954 ^{ης} 955 ^{ης} 956 ^{ης} 957 ^{ης} 958 ^{ης} 959 ^{ης} 960 ^{ης} 961 ^{ης} 962 ^{ης} 963 ^{ης} 964 ^{ης} 965 ^{ης} 966 ^{ης} 967 ^{ης} 968 ^{ης} 969 ^{ης} 970 ^{ης} 971 ^{ης} 972 ^{ης} 973 ^{ης} 974 ^{ης} 975 ^{ης} 976 ^{ης} 977 ^{ης} 978 ^{ης} 979 ^{ης} 980 ^{ης} 981 ^{ης} 982 ^{ης} 983 ^{ης} 984 ^{ης} 985 ^{ης} 986 ^{ης} 987 ^{ης} 988 ^{ης} 989 ^{ης} 990 ^{ης} 991 ^{ης} 992 ^{ης} 993 ^{ης} 994 ^{ης} 995 ^{ης} 996 ^{ης} 997 ^{ης} 998 ^{ης} 999 ^{ης} 1000 ^{ης}	10-11	10-11	10-11	10-11	11-12	16-17	6. Βενιζέλος	8
ΕΛΛΗΝΙΚΗ.....	Εργασία επί 1 ^{ης} 3 ^{ης} 4 ^{ης} 5 ^{ης} 6 ^{ης} 7 ^{ης} 8 ^{ης} 9 ^{ης} 10 ^{ης} 11 ^{ης} 12 ^{ης} 13 ^{ης} 14 ^{ης} 15 ^{ης} 16 ^{ης} 17 ^{ης} 18 ^{ης} 19 ^{ης} 20 ^{ης} 21 ^{ης} 22 ^{ης} 23 ^{ης} 24 ^{ης} 25 ^{ης} 26 ^{ης} 27 ^{ης} 28 ^{ης} 29 ^{ης} 30 ^{ης} 31 ^{ης} 32 ^{ης} 33 ^{ης} 34 ^{ης} 35 ^{ης} 36 ^{ης} 37 ^{ης} 38 ^{ης} 39 ^{ης} 40 ^{ης} 41 ^{ης} 42 ^{ης} 43 ^{ης} 44 ^{ης} 45 ^{ης} 46 ^{ης} 47 ^{ης} 48 ^{ης} 49 ^{ης} 50 ^{ης} 51 ^{ης} 52 ^{ης} 53 ^{ης} 54 ^{ης} 55 ^{ης} 56 ^{ης} 57 ^{ης} 58 ^{ης} 59 ^{ης} 60 ^{ης} 61 ^{ης} 62 ^{ης} 63 ^{ης} 64 ^{ης} 65 ^{ης} 66 ^{ης} 67 ^{ης} 68 ^{ης} 69 ^{ης} 70 ^{ης} 71 ^{ης} 72 ^{ης} 73 ^{ης} 74 ^{ης} 75 ^{ης} 76 ^{ης} 77 ^{ης} 78 ^{ης} 79 ^{ης} 80 ^{ης} 81 ^{ης} 82 ^{ης} 83 ^{ης} 84 ^{ης} 85 ^{ης} 86 ^{ης} 87 ^{ης} 88 ^{ης} 89 ^{ης} 90 ^{ης} 91 ^{ης} 92 ^{ης} 93 ^{ης} 94 ^{ης} 95 ^{ης} 96 ^{ης} 97 ^{ης} 98 ^{ης} 99 ^{ης} 100 ^{ης} 101 ^{ης} 102 ^{ης} 103 ^{ης} 104 ^{ης} 105 ^{ης} 106 ^{ης} 107 ^{ης} 108 ^{ης} 109 ^{ης} 110 ^{ης} 111 ^{ης} 112 ^{ης} 113 ^{ης} 114 ^{ης} 115 ^{ης} 116 ^{ης} 117 ^{ης} 118 ^{ης} 119 ^{ης} 120 ^{ης} 121 ^{ης} 122<								

TABLE E.

[illegible]

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τὸν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Τριετησίᾳ Σχολῇ κατὰ τὸς ἡμερησίους ἐξάμηνον τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1891—1892 διδασκόμενα μαθήματα

=====

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον	Ἦμας ἐξ ἑβδομάδος	Καθηγητὴν	Ἦμας διδασκόμενα
ΕΛΛΗΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Ζαφειρ	12
ΛΑΤΙΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αργ. Σουλῆς	4
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Γ. Διόσκ.	3
ΙΣΤΟΡΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΑΛΛΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΜΟΥΣΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΚΑΛΩΓΡ. καὶ ΚΝΟΥΡ.	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4

ΤΑΞΙΣ Α.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον	Ἦμας ἐξ ἑβδομάδος	Καθηγητὴν	Ἦμας διδασκόμενα
ΕΛΛΗΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Ζαφειρ	12
ΛΑΤΙΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αργ. Σουλῆς	4
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Γ. Διόσκ.	3
ΙΣΤΟΡΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΑΛΛΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΜΟΥΣΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΚΑΛΩΓΡ. καὶ ΚΝΟΥΡ.	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4

ΤΑΞΙΣ Β.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον	Ἦμας ἐξ ἑβδομάδος	Καθηγητὴν	Ἦμας διδασκόμενα
ΕΛΛΗΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Ζαφειρ	12
ΛΑΤΙΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αργ. Σουλῆς	4
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Γ. Διόσκ.	3
ΙΣΤΟΡΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΑΛΛΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΜΟΥΣΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΚΑΛΩΓΡ. καὶ ΚΝΟΥΡ.	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4

ΤΑΞΙΣ Γ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον	Ἦμας ἐξ ἑβδομάδος	Καθηγητὴν	Ἦμας διδασκόμενα
ΕΛΛΗΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Ζαφειρ	12
ΛΑΤΙΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αργ. Σουλῆς	4
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Γ. Διόσκ.	3
ΙΣΤΟΡΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΑΛΛΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΜΟΥΣΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΚΑΛΩΓΡ. καὶ ΚΝΟΥΡ.	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4

ΤΑΞΙΣ Δ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον	Ἦμας ἐξ ἑβδομάδος	Καθηγητὴν	Ἦμας διδασκόμενα
ΕΛΛΗΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Ζαφειρ	12
ΛΑΤΙΝΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αργ. Σουλῆς	4
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Γ. Διόσκ.	3
ΙΣΤΟΡΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Ν. Αἰσώης	2
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΑΛΛΙΚΑ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΜΟΥΣΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.....	1	2	3	4	5	6	7	Κωνσ. Παπαγι.	2
ΚΑΛΩΓΡ. καὶ ΚΝΟΥΡ.	1	2	3	4	5	6	7	Αἰσ. Μελ.	4

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5370 τῆς 26 Ἰουλίου 1891 ἐγγράφου του ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς χειμερινῆς ἑξαμήνου 1891—1892, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. ¹⁴³⁹³/₄₀₂₂₉ τῆς 7 Αὐγούστου 1891 ἐγγράφου του εἰς τὸ Συμβούλιον ἐνέκρινε τοῦτο.—Εἶνε ὃ ἐπαρκέστερον καὶ πληρύτερον τῶν προηγουμένων τὸ πρόγραμμα τοῦτο. Ἀλλ' ἡ παρὰ βολὴ ἀρκεῖ.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΡΙΖΑΙΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

ΑΠΟ ΤΗΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΑΪΤΗΣ (1844) ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1877

[ἐκ τῆς περὶ τούτου ἐκδόσεως
δημοσιευθείσης κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὑπὸ τοῦ Γραφείου
τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς].

Η ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1844 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1877

Τὸ Πανελλήνιον γινώσκει ὅτι ὁ αὐτίμος Γεώργιος Ριζάρης διέταξε διὰ τῆς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1840 διαθήκης τοῦ τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, τὴν δὲ περὶ τούτου πρότασιν τοῦ εὐμενέστατος ἀπεδέλφου ἡ τότε Κυβέρνησις.

Ἡ Σχολὴ αὕτη συνέστη τῇ 15 Μαΐου τοῦ 1844, τῇ δευτέρῃ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ὅτε ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς, παρόντων τοῦ πρώτου βασιλέως Ὁθωνος, τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ τότε Ἐπισκόπου Ἀττικῆς Μεταξά, ὅστις μετὰ τοῦ περὶ ἐκείνῃ Πρεσβυτέρου ἐτέλεσε τὸν ἐκρημόν, τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου, πάλιν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Διαθήκης Χ. Κλονάρη, Μ. Ἀποστολίδου, Γ. Σκουλιόγκα, Φ. Ἰωάννου, Γ. Γενναδίου καὶ Ν. Ἰωαννίδου. Μετὰ δὲ τὸν ἐκρημόν ὁ Ἱερός τῆς Σχολῆς καὶ προσωρινὸς διευθυντὴς αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτης Μισαήλ Ἀποστολίδης, ἐμήλυσεν λόγον ἀπελευθέρωσιν εἰς τὴν τελετὴν, ὃ δὲ Βασιλεὺς ἐξέφραξε τὴν εὐχάρεστον αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους, τοὺς δὲ μαθητὰς διὰ λόγων προσήκων ἐνεθάρρυνεν εἰς τὰς σπουδὰς αὐτῶν, ὅπως δὲ ἐγένετο, ὡς ἐκ τῶν μετρημάτων τῆς Σχολῆς, πρώτων μεθ' ὧν αὐτὴς γινώσκον τῶν ἱερῶν Ἰωάννου Ν. Γάρου, Κωνσταντίνου Χαρίση, Ἀντωνίου Μοσχάτου, Ἀθανασίου Νίτσικα, Ἀλεξάνδρου Παπαδόπου, Δημητρίου Λογιοθέτου, Κωνσταντίνου Χρήστου, Δημητρίου Χριστοδουλίου, Γεωργίου Φακίδου καὶ Παναγιώτου Ῥομπότου,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν Διευθυντῶν καὶ Οἰκονόμων τῆς Σχολῆς.

Διευθυνταὶ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως αὐτῆς
(18 Μαΐου 1844) ἐγένοντο οἱ ἑξῆς:

α') Ὁ μακαρίτης Μισαὴλ Ἀποστολίδης Ἀρχιμωδρίτης, ὁ ὅτε-
ρον Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ τέλους Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ
πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γενόμενος, ὅστις ἔφησε τῆς Σχολῆς ὄν,
ἐγένετο προσωρινὸς αὐτῆς Διευθυντὴς ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέ-
χρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1846.

β') Ὁ μακαρίτης Νεόφυτος Δούκας, ὅστις, θανάτου ἐπέφυκτος,
δὲν ἐπύρθηκε νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς.

γ') Ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος Καμπάνης,
ὅστις, Ἀρχιμωδρίτης ὑπάρχων, διέφυγε τὴν Σχολὴν ἀπὸ τοῦ Ἰου-
λίου τοῦ 1846 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1848-1849.

δ') Ὁ μακαρίτης Πηγεῖος Καλαμάτης, Ἀρχιμωδρίτης, ὅστις,
διαδέχμενος τὴν κ. Καμπάνην, διέφυγε τὴν Σχολὴν μέχρι τῆς
διαλύσεως αὐτῆς, γενόμενος τῇ 22 Φεβρουαρίου 1852 ἐνεκα ἑτα-
χτημάτων τῶν μαθητῶν καὶ

ε') Ὁ Σοκράτης Κολιάτσος, Ἀρχιμωδρίτης, ὅστις διέφυγε τὴν
Σχολὴν διέκρινε πέμπτον ᾄδ' ἔτος, ἥτοι ἀπὸ τῆς 17 Μαρτίου 1863.

(Ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως (1852) τῆς Σχολῆς μέχρι Κωνσταντῶν (1863)
διήρουν αὐτὴν Οἰκονόμοι ἑκατομῆροι ε', ζ' καὶ η'.

Οἰκονόμοι δὲ οἱ ἑξῆς:

α') Ὁ μακαρίτης Ἰωακείμ Μερσιόδης, ὅστις ἐδιήρκεν ἐπὶ τῇ
σκῇ μῆνας εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ τὸν Διευθυντὴν Μισαὴλ Ἀποστολίδην.

β') Ὁ μακαρίτης Ἀρχιεπίσκοπος Σπάρτης κ. Διονύσιος Σαπα-
νᾶς, ὅστις ἐγένετο Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ
Ἀποστολίδου καὶ τοῦ Καμπάνη.

γ') Ὁ νῦν Ἐπίσκοπος Ναυπακτίας κ. Ἀνθίμης Ὀλύμπιος, ὅ-
στις ἐγένετο Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Καμπάνη.

δ') Ὁ νῦν Ἐπίσκοπος Ἀνδρου κ. Μητροφάνης Οἰκονομολογίτης,
ὅστις καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὸν Καμπάνην εἰσαχθεὶς ὡς Οἰκονόμος ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ Σχολῇ.

ε') Ὁ ἱερομόναχος Νικηφόρος, Οἰκονόμος γενόμενος ἐπὶ τῆς διευ-
θύνσεως τοῦ Καλαμάτη.

ζ') Ὁ ἱερομόναχος Παγκράτιος Κούμυλος, πρῶτον ἐφημέριος,
νῦν δὲ πνευματικὸς ἐν Πειραιεὶ. Ὅστις μόνος ἀνευ Διευθυντοῦ διηύ-
θυνεν ἐπὶ τινα ἔτη τὴν Σχολὴν ἀπὸ τῆς νέας συστάσεως αὐτῆς,
ἥτοι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1852.

η') Ὁ νῦν Μητροπολίτης Κασαρίας κ. Μεθόδιος Ἀρώνης, ὅ-
στις καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἄλλα ἔτη διηύθυνεν τὴν Σχολὴν μόνος ἀνευ Διευ-
θυντοῦ.

θ') Ὁ ἱερομόναχος κ. Καλλίνικος Παπαδόπουλος, ὅστις διηύθυνεν
τὴν Σχολὴν ἀνευ Διευθυντοῦ ἐπὶ ἐπτά ἔτη, ἥτοι μέχρι τῆς 17 Μαρ-
τίου 1863, ὅτε ἀνετέθη εἰς τὸν σεβασμιότατον Κολιάτσον ὁ διευ-
θυνσις τοῦ ἱεροῦ κληρονομίου καὶ

ι') Ὁ ἱερομόναχος κ. Παρθένιος Ζήσης, ὅστις ἀπὸ 22 ἡδ' ἔτων
διετέλει Οἰκονόμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῶν διδασκόντων καὶ διωσκόντων ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως τῆς Σχολῆς μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ
ἔτους 1872-1876 διδάξαν ἐν αὐτῇ οἱ ἑξῆς:

1) Ὁ μακαρίτης Μισαὴλ Ἀποστολίδης, 2) Ἰωακείμ Μερσιό-
δης, 3) Γεώργ. Σόλων, 4) Ν. Μισοβόκης, 5) ὁ μακαρίτης Νεό-
φυτος Δούκας, ἱερομόναχος, 6) Ἀνθίμης Ὀλύμπιος, 7) ὁ μακαρίτης
Λεόντιος Ἀναστασιάδης, 8) Ν. Αρχαγιάτης, 9) ὁ μακαρίτης Ἀντών-
ιος Μισαγέτης, 10) Καλλίνικος Καμπάνης, 11) ὁ μακαρίτης Διο-
νύσιος Σαπανᾶς, 12) Εὐθύμιος Κασοβέρης, 13) ὁ μακαρίτης Γεώργ.
Γεννάδιος, 14) Γεωργίου Μητσόπουλος, 15) Κωνσταντίνος Κου-
τογιάννης, 16) Μητροφάνης Οἰκονομολογίτης, 17) ὁ μακαρίτης Πη-
γεῖος Καλαμάτης, 18) ὁ μακαρίτης Δημ. Τσίμης, 19) Γεράσιμος Κου-
μαγιός, 20) ὁ μακαρίτης Κωνσταντίνος Κηρύκος, 21) Στέφανος Κου-
μαγιός, 22) Βασιλείος, 23) Γεώργιος Παπασπλιώτης, 24) Κωνστ.
Εὐσταθίου, 25) Μεθόδιος Ἀρώνης, 26) Χρῆστος Βάρας, 27) ὁ
μακαρίτης Παγκράτιος Μελάνης, 28) Μεθόδιος Βενιζέλος, 29) Ἀ-
θηναῖος Τροισόπουλος, 30) Καλλίνικος Παπαδόπουλος, 31) ὁ μακα-

οίτης Ἀνθίμος ἱεροδιακόνος, 32) Ἰωάννης Ἀργυριώτης, 33) ὁ μακαρίτης Παναγιώτης Ῥομπότης, 34) Πασίλειος Σχινῆς, 35) Γεράσιμος Μαντζαβίνος, 36) Σωκράτης Κολιάτσος, 37) Ζήσιμος Ῥώσος, 38) Ἀριστείδης Σπαθάρης, 39) Ἀναστάσιος Διομήδης Κυριακού, 40) Παρθένιος Ζήσης καὶ 41) Κοσμάς Λευκαδίτης.

Ἡδὴ διδάσκουσιν ἐν τῇ Σχολῇ οἱ ἐν τοῖς ἔτεσι 14, 15, 19, 28, 29, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, καὶ 41 ἀναφερόμενοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διυψιχθέντων μαθημάτων
καὶ ὑπὸ τίνων ταῦτα ἐδιδάχθησαν.

Ἀπὸ τῆς ἀυστάσεως τῆς Σχολῆς μέχρι τέλους τοῦ Σχολιασμοῦ
ἐτους 1872—1878 ἐδιδάχθησαν ἐν τῇ Σχολῇ τὰ ἑξῆς
μαθήματα:

- 1) Δογματικὴ Θεολογία ὑπὸ Μισαήλ Ἀποστολίδου, Π. Ῥομπότου καὶ Σ. Κολιάτσου.
- 2) Χριστιανικὴ Ἠθικὴ ὑπὸ Μισαήλ Ἀποστολίδου, Π. Ῥομπότου καὶ Ζ. Ῥώσου.
- 3) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία ὑπὸ Κ. Καμπάνη, Κ. Κοντογόνου καὶ Α. Δ. Κυριακοῦ.
- 4) Εἰσαγωγή εἰς τὰς Ἁγίας Γραφὰς ὑπὸ Κ. Καμπάνη, Κ. Κοντογόνου, Π. Ῥομπότου, Σ. Κολιάτσου, Ζ. Ῥώσου καὶ Α. Δ. Κυριακοῦ.
- 5) Περὶ Κατήχησις ὑπὸ Ι. Μερσιάνου, Ν. Δόττου, Κ. Καμπάνη, Γ. Καλαγάνη, Γ. Γενναδίου, Κ. Κοντογόνου, Μ. Ἀρώνη, Κ. Παπαδόπουλου καὶ Σ. Κολιάτσου.
- 6) Περὶ Ἱστορίας ὑπὸ Ι. Μερσιάνου, Κ. Καμπάνη, Γ. Καλαγάνη, Γ. Γενναδίου, Μ. Ἀρώνη, Κ. Παπαδόπουλου, Σ. Κολιάτσου καὶ Π. Ζήση.
- 7) Ἑρμηνεία τῶν ἱερῶν Γραφῶν ὑπὸ Σ. Κολιάτσου, Ζ. Ῥώσου, Κ. Κοντογόνου καὶ Α. Δ. Κυριακοῦ.
- 8) Ὀμιλητικὴ μετ' ἀσκήσεων εἰς ἐκκλησιαστικούς λόγους ὑπὸ Ζ. Ῥώσου.
- 9) Λειτουργικὴ, ὑπὸ Π. Ῥομπότου καὶ Ζ. Ῥώσου.
- 10) Ἑλληνικαὶ συγγραφαὶ ὑπὸ Μ. Ἀποστολίδου, Ν. Δόττου, Α. Ἀναστασιάδου, Δ. Σακανῆ, Γ. Γενναδίου, Μ. Οἰκονομοπούλου, Δ.

Τσίμα, Π. Μελάνη, Χ. Βάρκα, Θ. Βενιζέλου, Α. Ῥουσσοπούλου, Σ. Κολιάτσου, Ζ. Ῥώσου, Α. Σπαθάρη καὶ Ι. Ἀργυριώδου.

11) Λατίναι συγγραφαὶ ὑπὸ Γ. Σέλιανος, Χ. Δραγάτη, Ε. Καστόρχη, Π. Ῥομπότου, Σ. Κοιμανοῦδη, Γ. Παπακωλύτου, Κ. Εὐσταθοπούλου, Ι. Ἀργυριώδου, Β. Σχινῆ, Σ. Κολιάτσου καὶ Α. Σπαθάρη.

12) Φυσικὴ ὑπὸ Π. Μητσοπούλου.

13) Μαθηματικὰ ὑπὸ Ι. Μερσιάνου, Γ. Σέλιανος, Χ. Δραγάτη, Δ. Σακανῆ, Ν. Δόττου, Μ. Οἰκονομοπούλου, Ε. Καστόρχη καὶ Γ. Ζωγίου.

14) Φιλοσοφικὰ ὑπὸ Π. Μητσοπούλου.

15) Ἱστορία ὑπὸ Ι. Μερσιάνου, Ν. Δόττου, Γ. Σέλιανος, Α. Ἀναστασιάδου, Δ. Σακανῆ, Κ. Καμπάνη, Γ. Γενναδίου, Γ. Ζωγίου, Δ. Τσίμα, Θ. Βενιζέλου καὶ Ἀριστείδου Σπαθάρη.

16) Γεωγραφία ὑπὸ Ι. Μερσιάνου, Γ. Σέλιανος, Ν. Δόττου, Α. Ἀναστασιάδου, Χ. Δραγάτη, Δ. Σακανῆ καὶ Γ. Ζωγίου.

17) Καλλιγραφία καὶ Ἱερογραφία ὑπὸ Ν. Μοσχολάκη καὶ Παρδέρη.

18) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ ὑπὸ Ι. Μερσιάνου, Α. Ὀλυμπίου, Α. Μοσχάτου, Κ. Κηρίκου, Α. ἱεροδιακόνου καὶ Γ. Μαντζαβίνου καὶ

19) Γαλλικὰ ὑπὸ Κασὰ Λευκαδίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῶν μυστικῶν τῆς Σχολῆς καὶ τὰ περὶ τούτων.

Μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς
 μέγροι τῆς ἀμεινότητος εἶναι ἐν γένει τῆς ἡλικίας 109 οἱ ἔσονται

Ἀριθ. Ἀποφ.	Ὄνομα καὶ ἐπωνύμιον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
1	Ἰωάννης Ν. Βάγου	Ἀργεῖστα	15 Μαρτ. 1814
2	Κωνσταντῖνος Χαρίσης	Κάλωτα	" " "
3	Κωνσταντῖνος Χρόνης	Σταλοῦν	" Σεπτεμ. "
4	Δημήτριος Χριστοδούλου	Φεργανάδες	" " "
5	Χαράλαμπος Βουλδούρης	Καπέσσειον	" Νοεμβ. 1815
6	Νικόλαος Ταναγρῆς	Βραδέτιον	" " "
7	Κωνσταντῖνος Βασούλας	Κουκοῦλιον	" " "
8	Δ. Σαμπέλιος	Μονοδένδριον	" Οκτωβ. 1815
9	Ἀναστάσιος Νουσιόπουλος	Μπόρην	" " 1817
10	Γεώργιος Βόλκγγιλλιδης	Δολιγὰ	" " "
11	Κωνσταντ. Τσάνγγιλος	Τραπεζοῦλον	" " "
12	Σωτήριος Γεωργιάδης	Ἰωάννιν	" " "
13	Λεωνίδας Ρόντης	Κουκοῦλιον	" " 1818
14	Κωνσταντ. Πολύγγιος	Μονοδένδριον	" " 1819
15	Γεώργιος Φαλάδης	"	" 2 Οκτωβ. 1850
16	Ἰωάννης Οἰκοῦριον	Κουκοῦλιον	26 " "
17	Χρυσόφ. Βασιλειάδης	Λαγκαδιέσσον	" " "
18	Γεώργιος Ἀπελλίδης	Φεργανάδες	" " "
19	Βασίλειος Αἰθιόπουλος	Λαγκαδιέσσον	28 " "
20	Ἀθανάσιος Ζωρίλας	Σακροῦλιον	6 Νοεμβ. 1850
21	Κωνσταντῖνος Ριζάνης	Λαγκαδιέσσον	28 Οκτωβ. "
22	Δημήτριος Ἀστέρης	Μονοδένδριον	Νοεμβ. 1815
23	Κωνστ. Βακαλίσταυλος	Λαγκαδιέσσον	Σεπτέμ. 1852
24	Κορμάς Ἰωαννίδης	Σουπερλίον	" " "
25	Γεώργιος Παναγιώτης	Κουκοῦλιον	" " "
26	Ἀρσενίδης Σπυριδίου	Λαγκαδιέσσον	" " "
27	Ἰωάννης Ψάτος	Φεργανάδες	" " "
28	Γεώργιος Περίδης	Σακροῦλιον	" " "
29	Ἀναστάσιος Τάγης	Μονοδένδριον	" " "
30	Δημήτριος Πάκας	"	" " "

Ἐπὶ τῇ

Ἀριθ. Ἀποφ.	Ὄνομα καὶ ἐπωνύμιον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
31	Ἰωάννης Ληγοπιδῆς	Ἄνω Σουδενῶν	Ὀκτωβρίου 1852
32	Κωνσταντ. Νεστορίδης	Ἰωάννιν	Ἰαννουάριος 1853
33	Ζήσους Ρόντης	Σοῦλιον	" " "
34	Ἀριστοτ. Ἀδελφάντης	Μονοδένδριον	Σεπτέμβριος "
35	Φίλιππος Ληγοπιδῆς	Μουρῶσσα	Ἰαννουάριος "
36	Ἰωάννης Ἀργυριάδης	Φεργανάδες	" 1854
37	Κωνσταντῖνος Βιλαρῆς	Ἰωάννιν	Ὀκτωβρίου 1847
38	Γεώργιος Ψάτος	Φεργανάδες	2 Δεκεμβρ. 1856
39	Ἰωάννης Μάλλιος	Βίτσα	9 Σεπτεμβ. "
40	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Καραῖ	" " "
41	Βασίλειος Στουράπουλος	Πάγγιον	" " "
42	Δημήτριος Ζουμπολίδης	Μανασσῆ	" " "
43	Πέλος Νεστορίδης	Τραπεζοῦλον	" " "
44	Κωνσταντ. Ἰωαννίδης	Νεράδες	14 Σεπτεμ. 1857
45	Ἀθανάσιος Δημητριάδης	Τρίκοντιον	" " "
46	Δημήτριος Ἀθανασιάδης	Λαγκαῖ	" " "
47	Κωνστ. Τριανταφυλλίδης	Φεργανάδες	" " "
48	Πέλος Ἀργυριάδης	Ἰωάννιν	7 Οκτωβ. "
49	Παναγ. Κουταλιέζης	"	18 " "
50	Νικόλαος Μπίτσος	Μονοδένδριον	" " "
51	Νικόλαος Ἰωαννίδης	Σουπερλίον	22 Σεπτεμ. 1858
52	Χρυσόπουλος Μίνας	Ζάτση	8 Μαρτίου 1858
53	Δημήτριος Μιζοῦλης	Ἰωάννιν	20 Σεπτεμ. "
54	Ἰωάννης Καραλίδης	"	" " "
55	Κωνσταντῖνος Ρόντης	Τραπεζοῦλον	" " "
56	Παρθένιος Κίσης, λαρεῖς	"	16 Οκτωβ. 1858
57	Θεόδωρος Νικολάου	Λαγκαῖ	13 " 1859
58	Βασίλειος Τσιουπιδῆς	Λαγκαδιέσσον	24 " "
59	Ἰωάν. Παναγιωτακίδης	Δοδρεῖ	4 Σεπτεμ. 1861
60	Πέτρος Κουτούζης	Κουκοῦλιον	15 " "
61	Βράνης Βαλάνης	Γρεβενίτση	6 " 1862
62	Φίλιππος Σακελλάρη	Βίτσα	" " "
63	Δημήτριος Λαγοστατῆς	Δολιγὰ	" " "
64	Ἰωάννης Βαγγιάδης	Μεζαῖον	" " "
65	Ἀριστοτῆς Μίνας	Κάτω Σουδενῶν	" " "
66	Φίλιππος Γ. Τάγης	Μονοδένδριον	7 Νοεμβ. 1864
67	Πέλος Ψάτος	Φεργανάδες	27 Ἀπριλ. 1865

Ἐπὶ τῇ

Α/α φ. Α/α φ.	Όνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατὴρ	Χρόνος ἐλεύθετον
68	Δημήτριος Μίνης	Κάτω Σουδανή	28 Σεπτ. 1865
69	Γεώργιος Παπαζήσης	Ίωάννης	5 Ὀκτωβρ. "
70	Νικόλαος Παπαζήσης	"	25 " "
71	Πέτρος Βούδας	Τσεβέρη	28 " "
72	Ἀθανάσιος Λαρόσης	Δρετσίανιν	" " "
73	Ἀπόστολος Τσαμπάκης	Μπουλάς	" " "
74	Μακ. Σαρανταπύργος	Δοβρίνιον	2 Δεκεμβ. "
75	Νικόλαος Ἀδάς, ιερὸς	Φλαμπούρα	13 Μαΐου 1866
76	Κωνσταντῖνος Σιδῆς	Ίωάννης	28 Δεκεμβ. "
77	Γεωρ. Μ. Χατζή Κωνσταντ.	"	15 Μαΐου 1867
78	Δημήτριος Κιλιώτης	Καλιώτ.	30 Ὀκτωβρ. "
79	Εὐγένιος Ζωμαρίδης	Βίτσι	28 " "
80	Δημήτριος Παπαϊωαννίδης	Τσερνέσιν	" " "
81	Ἀθανάσιος Παπαλεξίου	Μακρίν	" " "
82	Ίωάν. Τριανταφυλλίδης	Δρετσίνα	" " "
83	Ίωάννης Μενγίδης	Δραχμάν	14 Νοεμβρ. "
84	Γεώργιος Ἀγρυμνίδης	Ίωάννης	4 Νοεμβρ. "
85	Φίλιππος Οἰκονομίδης	"	15 Ὀκτωβ. 1868
86	Ίωάννης Στόπης	Κάτω Σουδανή	30 " 1870
87	Δημήτριος Περαλίας	Βετσάν	15 Ἰουλίου 1871
88	Νικ. Παπακωνσταντίνου	Δελιανά	20 Αὐγούστ. "
89	Γεώργιος Βασιλάκης	Λακταμέτιον	21 Σεπτ. "
90	Ίωάννης Δ. Ίωαννίδης	Κουκούλιον	28 " "
91	Μιχαήλ Παπαϊωαννίου	Δοβρ.	" " "
92	Κωνσταντ. Θεομυλίδης	Ίωάννης	29 " "
93	Γεώργιος Μιχαλάκης	Δοβρίνιον	10 Ὀκτωβ. 1872
94	Γεώργιος Μιλεσιόπουλος	Δοβρ.	" " "
95	Ζήσης Παπαϊωαννίου	Βασιόση	" " "
96	Ίωάννης Γούνης	Φλαμπούρα	" " "
97	Νικόλαος Μπαρμπάκης	Πάτρις	" " "
98	Παναγιώτης Βαρδαχάκης	Άνω Σουδανή	" " "
99	Δημήτριος Τσούτσος	Μουδένδριον	22 Μαΐου 1873
100	Γεώργιος Λαρεβίτης	Ίωάννης	17 Σεπτ. "
101	Φίλιππος Ζέρβας	Ζαχρμάν	26 " "
102	Στέφανος Έμ. Μπατάς	"	31 Αὐγούστ. 1875
103	Κωνστ. Πυργαυλίδης	Ίωάννης	22 Σεπτ. "
104	Κωνστ. Καβόνης	"	29 Ὀκτωβρ. "

* Ἀπίθανοι.

Α/α φ. Α/α φ.	Όνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατὴρ	Χρόνος ἐλεύθετον
105	Χρυστ. Παναγιώτης	Ίωάννης	12 Φεβρ. 1876
106	Κωνστ. Γενούρης	"	23 Σεπτ. "
107	Κωνστ. Ν. Ράδης	Ζαχρμάν	29 " "
108	Ίωάννης Παναγιώτης	"	2 Ὀκτωβρ. "
109	Χαρίλαος Παλιωλίδης	"	" " "
*Εκ τῆς ἐκείνου χρόνου 31 οἱ ἔξῃς			
1	Παναγιώτης Γρηγορίου	Καλιδόν	2 Σεπτ. 1844
2	Δημήτριος Φόρης	Καλιδόν	" " 1846
3	Αθανάσιος Βουσιόπουλος	Όμορτις	" Δεκεμ. 1848
4	Στυλιανός Κατακλιάνης	Κουκούλι	" " "
5	Ίωάννης Βαϊκασής	Δραχμάν	" Ὀκτωβ. "
6	Νικόλαος Γεωργιάδης	Άστρας	" " 1852
7	Βαρθολομ. Γεωργιάδης	Καλιδόν	" " "
8	Σωτήριος Δελιόνης	"	Άπρίλ. 1855
9	Δ. Παπαϊωαννίου Μπαζής	Παλιώ	Νοέμβρ. 1854
10	Γεώργιος Νικολαΐδης	Καλιδόν	12 Σεπτ. 1857
11	Γεώργιος Κορωναΐος	Φιλακτῆ	16 Σεπτ. 1856
12	Παναγιώτης Παυλίδης	Κοτακισί	11 Νοεμβρ. 1856
13	Παναγιώτης Παζώνης	Καλιδόν	13 Σεπτ. "
14	Αντ. Παπαϊωαννίου	Φιλακτῆ	16 " 1857
15	Ίωάννης Παζώνης	Αποτρίαν	10 Δεκεμ. "
16	Ίωάννης Τριανταφύλλης	Παζών	10 Ὀκτωβ. 1857
17	Τρύφων Κούτσας	Παζών	20 Δεκεμ. 1858
18	Παναγιώτης Παζώνης	Νησίον	28 Ὀκτωβ. 1859
19	Πάρις Μυλωνάκης	"	15 Ἀπρίλ. 1860
20	Γεωρ. Βελαντινός	Καλιδόν	13 Ὀκτωβ. 1861
21	Ίωάννης Γρηγορίου	Πάτρις	14 " "
22	Κωνστ. Τριανταφύλλης	Τρίπολις	22 Νοεμβρ. 1862
23	Παναγ. Αργυροπούλου	"	3 Δεκεμβ. "
24	Παναγ. Σκουρλάκης	Καλιδόν	5 Ὀκτωβ. 1863
25	Δημήτριος Λαζαράκης	"	21 Δεκεμβ. 1865
26	Κωνσταντ. Καραντζής	Νησίον	10 Νοεμβρ. 1865
27	Α. Ν. Μουσταφίδης	Μεσσηνία	Μάρτιος 1861
28	Χρυστ. Σαρανταπύργος	Καλιδόν	Σεπτ. 1850
29	Ίωάν. Παπαϊωαννίου	"	Ὀκτωβ. 1848

* Ἀπίθανοι.

Α/α Α/α	Όνομα και επώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εισόδου
30	Παναγ. Παπαΐ Ιωάννου	Δημητσάνα	Όκτωβ. 1850
31	Κωνστ. Τσιλακίδης	"	" 1847
32	Δημήτριος Σκουρτζάνης	Ίκονοζ.	1851
33	Θεόδωρος Σουρμενιόπουλος	Καλάβρυτα	25 Νοεμβ. 1867
34	Αν. Δημητριάδης	"	Σεπτέμ. 1850
35	Βασίλειος Στεφαννίδης	Αθήναι	24 Νοεμ. 1867
36	Νικ. Παναγιωτόπουλος	Μεσσήναι	28 Όκτωβ. 1868
37	Ιωάννης Δασκαλόπουλος	Ρόδιον	2 Νοεμβ. "
38	Γεώργιος Κατελοζής	Δημητσάνα	4 Φεβρ. 1869
39	Δημήτριος Κατελοζής	"	" "
40	Αντώνιος Καραντζής	Νησίον	1 Όκτωβ. 1869
41	Σταύρος Αθανασίου	Καλάβρυτα	" "
42	Κωνστ. Παπαγεωργίου	Δολιχά	" "
43	Θεόδωρος Μπουλάκης	Ρόδιον	" "
44	Ιωάννης Οικονόμου	Καλάβρυτα	3 " 1870
45	Λάμπρος Ροΐδης	Τρίπολις	6 " "
46	Δημήτ. Παπακωνσταντίνου	Δημητσάνα	30 " "
47	Ανδρέας Σερβεσιδάκης	Καλάβρυτα	" Σεπτέμ. 1872
48	Βασίλ. Καρακωνσταντίνου	Πόλις	18 Φεβρ. 1873
49	Νικ. Καραγιαννίδης	Καλάβρυτα	24 Σεπτέμ. 1875
50	Κλεμένης Οικονομίδης	Καλάβρυτα	23 " 1876
51	Βασίλειος Νικολαΐδης	Άστρας	27 " "

Εκ δὲ τῆς Σερβίας ἑλλάδοι οἱ ἑξῆς:

1	Νικόλαος Κρισταΐδης	Αθήναι	Δεκέμ. 1848
2	Θεοφύλακτος Βήματος	"	Όκτωβ. "
3	Όθων Φραντζής	"	14 " 1850
4	Παναγ. Χαλκιάδης	Μεσολόγγιον	" " 1849
5	Σωκράτης Κολιάτσος	Αθήναι	" " 1852
6	Ιωάννης Αΐσκιας	Αίτωλικόν	Δεκέμβ. "
7	Νικόλαος Χλωρίς	Άρμεσσα	1 Ιανουάρ. 1855
8	Χρήστος Ἀνδρεάδης	Άρμεσσα	Δεκέμβ. 1852
9	Αλέξιος Βυλλιάδης	Δελφί	Όκτωβ. 1853
10	Κωνστ. Εὐσταθίου	Σεπτέμ. 1855	" "
11	Βλάδ. Παπαΐ - Αναστασίου	Χασιά	" "
12	Σπυρίδιον Βαϊρακτσής	Αθήναι	1 Ιανουάρ. "

* Απίθανον

Α/α Α/α	Όνομα και επώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εισόδου
13	Νικόλαος Βελαντζής	Αθήναι	Όκτωβ. 1852
14	Ιωάννης Οικονόμου	Αίτωλικόν	Νοέμβ. "
15	Ιωάννης Παπαΐ-Λουκάς	Δελφί	12 Σεπτέμ. 1858
16	Γεώργιος Κόλλης	Αρσάκειον	20 " "
17	Μιχαήλ Κωνσταντίνου	Αθήναι	2 Δεκεμβ. 1859
18	Δημήτριος Μπουλάκης	"	27 Σεπτέμ. 1860
19	Χρήστος Ράγκος	Πόλις	6 Νοεμβ. "
20	Ιωάννης Δολιχά	Αθήναι	29 Σεπτέμ. "
21	Σταύρος Τσίγκρης	"	" "
22	Γεώργιος Σταυροπούλης	"	24 Σεπτέμ. 1862
23	Αντώνιος Παπακωνσταντίνου	Ναύπαιος	3 Ιανουάρ. 1863
24	Νικόλαος Σωτηριάδης	Μεσολόγγιον	17 Απριλ. "
25	Παντελεών Κυριακίδης	Αίτωλικόν	15 Σεπτέμ. "
26	Ιωάννης Πορμαρέτος	Αθήναι	20 Όκτωβ. "
27	Χρήστος Μαντζάνης	"	10 " "
28	Γεώργιος Καραβόλης	Μεσολόγγιον	25 " "
29	Ιωάννης Παπαδόπουλος	Αθήναι	20 Δεκεμ. 1864
30	Αθανάσιος Λοΐσκας	Άρμεσσα	15 Μαΐου 1844
31	Θεοφύλακτος Αθανασίου	Ναύπαιος	6 Όκτωβ. 1865
32	Θεοφύλακτος Σακράτης	Εύρωπαια	28 Ιανουάρ. 1866
33	Κωνσταντίνος Κατσούρης	Αχαρνά	31 " "
34	Πέτρος Μανωλάκης	Καρπενήσιον	8 " 1863
35	Αθανάσιος Μιχαηλίδης	Ναύπαιος	" " "
36	Κωνστ. Σταυροπούλης	Μίγδα	Όκτωβ. 1847
37	Στάθης Δεληγιάννης	Αθήναι	" " 1849
38	Ιωάννης Ράγκος	Πόλις	5 Νοεμβ. 1867
39	Νικόλαος Κυριακίδης	Ναύπαιος	7 " "
40	Γεώργιος Δεδός	Αθήναι	23 Μαΐου 1868
41	Κωνστ. Σπυριδάκης	Πετρομαρμαρίνα	6 Όκτωβ. "
42	Δημήτριος Μανωλάκης	Μεσολόγγιον	18 Ιανουάρ. 1869
43	Εὐσταθίου Μανωλάκης	"	" " "
44	Ιωάννης Παναγιωτάκης	Αθήναι	6 Όκτωβ. "
45	Κωνστ. Κολιάτσος	"	20 Δεκεμβ. 1870
46	Γεώργιος Μπουλάκης	Δελφί	6 Όκτωβ. "
47	Λουκάς Μπαρής	Δάστωρον	4 Νοεμβ. "
48	Πλάς Κοντζής	Δελφί	Όκτωβ. 1852
49	Σπυρίδιον Δολιχά	Αθήναι	22 " 1873

* Απίθανον ** Απίθανον

Α/Αφ.	Όνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατὴρ	Χρόνος εἰσόδου
50	Κωνστ. Παπασωτηρίου	Μανίδου	19 Νοεμβρ. 1874
51	Εἰθ. Γ. Καθελάς	Λεβανδίου	28 Σεπτ. 1873
52	Ἀναστάσιος Φυτίκας	Ἀθηνῶν	9 Νοεμβρ. "
53	Βασίλειος Βενέτης	"	4 Δεκεμβρ. "
54	Μοσχὺλ Σπυρίδης	Μεσολόγγιν	8 Ἀπριλ. 1875
55	Νικ. Παπακρηλατόπουλος	Λούπαι	22 Ὀκτωβρ. "
56	Λεων. Μανωλίδης	Εἰδουτανίαν	17 Δεκεμ. "
57	Σταυρὸν Δομνιάδης	"	" Σεπτ. 1876
58	Σωκράτης Σ. Κολαΐτσας	Ἀθηνῶν	1 " "
59	Βασίλειος Δέβης	"	6 Ὀκτωβρ. "
Ἐκ τῶν Νύκτων οἱ ἐξῆς:			
1	Ἀλέξιος Παπαδόπουλος	Κρήτη	15 Μαΐου 1844
2	Χαρὸλ. Παπαδόπουλος	"	13 Σεπτ. 1856
3	Μισαὴλ Γεννημάκης	"	19 " 1858
4	Γεωργίος Βενεζάκης	"	" " "
5	Κωνσ. Παπαδοπούλου	"	16 Ἰουλίου 1860
6	Μανώλης Σοφολάκης	"	8 Ὀκτωβρ. 1862
7	Μοσχὺλ Παπαδόπουλος	"	" Σεπτ. "
8	Γεωργίος Φερεντίνος	"	17 " 1863
9	Γεωργίος Γεωργιάδης	"	8 Ὀκτωβρ. 1862
10	Εὐμεινὸν Λαμπρίτης	"	17 Σεπτ. 1863
11	Ἀντώνιος Μοσχάκης	Τήνος	15 Μαΐου 1844
12	Δημ.τ. Α. Λογιάδης	Πόρος	" " "
13	Νικόλαος Ματκαΐδης	Σάμος	Σεπτ. 1846
14	Πέτρος Α. Λογιάδης	Πόρος	Ὀκτωβρ. 1848
15	Γ. Παπαδ'εωργίου	Τήνος	Δεκεμ. "
16	Λεωνίδης Μήλιος	Κέα	" " "
17	Μιλτιάδης Βοκτσάνης	Ψαρά	Ὀκτωβρ. 1852
18	Νικόλαος Σάββας	Κύμης	" " "
19	Γεωργίος Κελλοπύργης	Κέλυμνος	" " "
20	Εὐμεινὸν Σίμων	Ἀνάφη	Σεπτ. 1853
21	Γεωργίος Μανώλης	Σπίτσιν	Φεβρ. 1855
22	Νικόλαος Ὀλυμπίας	Πόρος	24 Ὀκτωβρ. 1856
23	Διονύσιος Μαργαρίτου	Νακύνθος	29 " "
24	Διονύσιος Μαρτίνος	"	26 Σεπτ. 1857

* Ἀπίθανον

Α/Αφ.	Όνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατὴρ	Χρόνος εἰσόδου
25	Ἠλίας Βότσης	Ἰδρα	Νοέμβρ. 1851
26	Ἰωάννης Βέσας	"	14 Ὀκτωβρ. 1857
27	Ἰωάννης Σιάκος	"	16 Σεπτ. 1856
28	Μιχαὴλ Γερενδάρης	Κύβητος	2 Νοεμβρ. 1857
29	Ἀναστάσιος Διομήδης	Σπύτσιν	5 Φεβρ. 1858
30	Κίμων Ὀρλάνδος	"	28 Σεπτ. 1861
31	Σπυρίδων Οικονόμου	"	7 Ὀκτωβρ. 1863
32	Παρθένιος Ἀκυλάς	Θάρα	13 Σεπτ. 1858
33	Γεωργίος Ἀκυλάς	"	" " "
34	Ἰγνάτιος Μοσχάκης	"	5 " 1858
35	Ἀναστ. Παπαπάνος	Εἰθουα (Κέρκυρα)	7 Νοεμβρ. 1860
36	Νικόλαος Γκωζής	Ψαρά	3 Ὀκτωβρ. 1861
37	Δημοσθένης Κιλλάρης	"	12 Νοεμβρ. 1862
38	Δημήτριος Φιλίνης	"	3 Ἰανουαρ. 1863
39	Βενεζάνος Μαντζάρης	Εἰθουα (Χαλκίδα)	2 Ὀκτωβρ. "
40	Γεωργίος Σταυράκης	" (Σηροχώριον)	9 Νοεμβρ. 1861
41	Σταύρος Σταυράκης	"	11 " 1862
42	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Εἰθουα (Κύμη)	9 Σεπτ. 1856
43	Ἀλ. Μακροποδάρης	Κρήτη	29 Νοεμβρ. 1865
44	Κωνστ. Παπαζής	Χίος	2 Δεκεμβρ. "
45	Ἀριστείδης Συροπινής	"	" " "
46	Ἀριστ. Σαματάκης	Ψαρά	2 Ἰανουαρ. 1867
47	Ὀθων Γιάλας	Λευκάς	17 " "
48	Γρηγόριος Περδικάρης	"	14 Φεβρ. "
49	Γεωργίος Φερεντίνος	Κεφαλληνία	10 " "
50	Ἀγγέλος Περδάνης	"	2 Μαΐου 1860
51	Φίλιππος Νέγρης	Σάμος	Μάρτιος "
52	Γεράσιμος Κονδάρης	Κρήτη	Σεπτ. 1858
53	Νικόλαος Γαλανόπουλος	"	" 1851
54	Μελέτιος Λαμπρόπουλος	Πάτμος	" " "
55	Λεόντιος Καμπάνης	Ἄνδρος	Φεβρ. 1850
56	Ἀπὸστολος Νάος	Σίρνος	Νοέμβρ. 1851
57	Γεωρ. Γεωργαντόπουλος	Τήνος	Δεκεμ. 1848
58	Σπυρίδ. Ἀγγελόπουλος	Κέα	Ἰανουαρ. 1851
59	Νικόλαος Μουρτζίνος	Αἰγίνη	Ὀκτωβρ. 1849
60	Προκόπιος Καλαγκάνης	Μυτιλήνη	14 Νοεμβρ. 1856
61	Γρηγόριος Καλαγκάνης	"	21 Σεπτ. 1868

* Ἀπίθανον

Αὐτῶν Ἄρθ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
62	Νικολάος Λεβαντζής	Κόθνας	12 Νοεμβ. 1871
63	Κωνστ. Κωνσταντινίδης	Θάσος	29 Σεπτεμ. 1872
64	Ἀθανάσιος Ἀκρίδας	Θήβα	17 Ὀκτωβ. " "
65	Γεώργιος Πισσαλάντης	Λευκάς	1 Δεκεμβ. 1873
66	Νικολάος Ἀποστολίδης	Εἰθόλιαι	Ἰανουάρ. 1874
67	Χαρλ. Ἀλμυράκης	Χίος	30 Σεπτεμ. 1870
68	Δημήτρ. Μαυρίδης	"	" " " "
69	Γεώργιος Λαμπάκης	Τήνος	" Μαρτίου 1872
70	Πάνος Κτενός	Λευκάς	10 Ὀκτωβ. 1874
71	Ἀνδρ. Χαλκιάδης	Εἰθόλιαι	25 " " "
72	Δημήτρ. Τσιμπογιάννης	Χίος	30 Σεπτεμ. 1875
73	Χαράλδης Πολιτάκης	"	" " " "
74	Στυλιανός Τσιουβέρης	Κρήτη	2 Ὀκτωβ. " "
75	Ἰωάννης Κοργιάδης	Τήνος	" " " "
76	Κοσμάς Χριστοφόρος	"	" Νοεμβ. " "
77	Νικόλ. Καταράκης ιεροδ.	Κρήτη	Σεπτέμ. 1876
78	Ἀναστάσιος Λένσιος	Εἰθόλιαι (Κίρκος)	25 Σεπτεμ. " "
79	Δημήτριος Οικονόμου	Δήγινε	6 Ὀκτωβ. " "
80	Σωφρόνιος Φικελίης	Κύπρος	Ἰανουάρ. 1854
Τινὲς δὲ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς μὴ ἐλευθέρας Ἑλλάδος, οἱ ἔλθοι:			
1	Ἰωάν. Παπαδημητρίου	Φιλαιπούπολις	Ὀκτωβ. 1852
2	Γεώργιος Βουτσίδης	"	" " 1850
3	Νικολάος Λούσης	"	16 Σεπτεμ. 1858
4	Γεώργ. Τσιονάπουλος	"	20 Ἰουλίου 1863
5	Ἀναστάσιος Βιθυνός	Προῦσα	26 Ὀκτωβ. 1857
6	Ζαχαρίας Σταλίδης	Ξάνθη	6 Μαρτίου 1865
7	Νικ. Κωνσταντίνου	Βόρνη	" Σεπτέμ. " "
8	Μελ. Λογαρελίδης ιεροδ.	Τιβεριούπολις (Σερουκίτσα)	Σεπτέμ. 1866
9	Κόβιλ. Παπαδημίου	Κυθινόν	17 Σεπτεμ. 1859
10	Στέφανος Μοναχός	Σιάτιστα	" " " "
11	Κωνστ. Ριζούπουλος	Τιβεριούπολις	10 " 1863
12	Ἰωάννης Κύρου	Πατριλμοφόρ.	Ὀκτωβ. 1847
13	Δανὺλ Τυλμίδης	Κων/πολις	" " " "
14	Χριστόδ. Τσεκούπουλος	"	" " " "
15	Ἰωάννης Ἰωαννίδης	Ξάνθη	18 Ὀκτωβ. 1867
16	Φίλιπ. Παπαδημίου	Βόρνη	15 Νοεμβ. " "

* Ἀπέθανον

Αὐτῶν Ἄρθ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
17	Γεώργιος Δημητριάδης	Φιλαιπούπολις	3 Ὀκτωβ. 1868
18	Νεόφυτος Νικολαΐδης	Ἀδριανούπολις	12 Νοεμβ. 1872
19	Δημ. Νικολαΐδης	Κυθινόν	29 " 1876
20	Θεόφιλος Βασιλειδής	Προῦσα	16 Σεπτεμ. 1873
21	Πέτρος Παριζόπουλος	Σμύρνη	22 " "
22	Βασ. Παπακαμινούλη	Φιλαιπούπολις	27 " "
23	Περικλῆς Δούλου	Ἀργιολίς	9 Ἰουνίου 1875
24	Φώτιος Βουτσίνας	Σμύρνη	28 Σεπτεμ. " "
25	Ἰωάν. Γεωργιάδης ιεροδ.	Βέροια	10 Ὀκτωβ. " "

Ἐξ Ἀδυσσηνίας δὲ εἰς, ὁ Γεννάδιος Ἐλισσαίου, ὅστις μνημονεύεται ὑπάρχων, καὶ ἀποσύσας τὴν πλάνην, προεχειρίσθη εἰς ἱεροδίακονον· εἰτα δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σχολὴν τῇ 2 Νοεμβρίου 1867 καὶ διακρίνας ἐν αὐτῇ ἐπὶ τινι χρόνῳ, ἀπέβητε λόγῳ ἀσθενείας εἰς τὴν ἐκουστὴν πατρίδα, ἔζη καὶ ἐτελεύτησεν.

Παρασχόντες δὲ τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς καὶ πολλοὶ ἔβησαν εἰς αὐτὴν φοιτῶντες, ὧν οἱ πλείστοι ἦσαν κληρικοί. Ἐκ τούτων, ὧν 6 ἀριθμὸς ὑπερέβαινε τοὺς διακόσιους, ἀρκεύμεθα νῦν μνημονεύσασθαι τοὺς ἑξῆς:

- 1) Νικηφόρος Καλιγερᾶς, ἀρχιμανδρίτης, πρῶτον γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νῦν δὲ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας ἐν τῇ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ.
- 2) Δανὺλ Τυλμίδης, ἀρχιμανδρίτης, καὶ νῦν ἱεροκέρυξ Εἰθόλικας.
- 3) Ἀγαθάγγελος Λεκούπουλος, ἀρχιμανδρίτης, ὅστις διατελέσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἱεροκέρυξ πρῶτον μὲν Φιλιπποῦδος, εἰτα δὲ Ἀττικῆς καὶ Βιωτίας, ἐτελεύτησεν ἐν Ἀθήναις.
- 4) Δαμασκηνὸς Χριστοπόπουλος, ἀρχιμανδρίτης, ὅστις περάνας καὶ τὰς ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ θεολογικὰς σπουδὰς τοῦ διαρίσθη καθηγητῆς τοῦ ἐν Πειραιᾷ γυμνασίου· γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
- 5) Νικάνωρος Δελουκάς, τελεωδίακτος τῆς Θεολογίας καὶ ἱεροδιάκονος τῆς Α. Μ. τῆς σεπτῆς ἡμέρας βασιλεύσεως.
- 6) Νικηφόρος Παπαδημίου, ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐφημέριος τῆς ἐν Βερέαι ἑλληνικῆς κοινότητος.

7) Κρίλλος Γρηγοριάδης, αρχιμανθρίτης καὶ ἱεροῦρχος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

8) Μεθόδιος Ἀντανασίου, αρχιμανθρίτης· ἐδίδασκεν ἐν διαφόροις ἐκπαιδευτηρίοις, νῦν δὲ διευθύνει τὴν ἐν Σέρροις Ἱερaticὴν Σχολήν.

9) Σαμουὴλ Ἀντανασίου, αρχιμανθρίτης, ὅστις μετὰ τὴ πέρας τῶν θεολογικῶν σπουδῶν τοῦ διαβάσει διδασκαλίας τῆς ἐν Τραπεζοῦν Ἱερaticῆς Σχολῆς, νῦν δὲ διευθύνει αὐτήν.

10) Θεόδωρος Δ. Παπαθεοδώρου, ἱερομόναχος, πρῶτον ἡγούμενος, νῦν δὲ σύμβουλος τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Νικαίου.

11) Παναγιώτης Κωνσταντινίδης, αρχιμανθρίτης, πρῶτον ἡγούμενος τῆς ἐν Ἀθήναις Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, νῦν δὲ ὁ γρηγοριανὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

12) Μισαὴλ Ἀλεξανδρόπουλος, ἱεροδιάκονος, συνιστάς Μετολίαν ἐν Ῥωσσίᾳ.

13) Καλλίστος Δαμητριάδης, ἱεροδιάκονος, φοιτητὴς τῆς Θεολογίας ἐν Γερμανίᾳ.

14) Χαρίτων Κικελίδης, ἱεροδιάκονος, διδάσκαλος ἐν Κύπρῳ.

15) Ἀγαθάγγελος Κουσαρίδης, μοναχὸς, φοιτητὴς τῆς Θεολογίας ἐν Γερμανίᾳ.

16) Γεώργιος Νικητόπουλος, ὅστις φοιτήσας ἐπὶ τέσσαρα ἔτη εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν καὶ μὴ ὑποστὰς ἀπολυτηρίου εξέτασε, ἐννομεθὲν καὶ ἐγένετο ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀθήναις ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

17) Γερμανὸς Ἀποστολίδης, ἱεροδιάκονος, νῦν δὲ φοιτητὴς τῆς Θεολογίας ἐν Ῥωσσίᾳ.

18) Λαυρέντιος Μυρμηβοῦς, ἱερομόναχος, φοιτητὴς τῆς Θεολογίας ἐν Γερμανίᾳ.

19) Ἀρμένιος Γρηγορίου, ἱερομόναχος, ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀθήναις ναοῦ τῶν ἁγίων Θεοδώρων καὶ διδάσκαλος ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Σχολῇ.

20) Κωνσταντίνος Τερζής, ὅστις μετὰ τὴ πέρας τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ σπουδῶν τοῦ προχειρισθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς ἱεροδιάκονον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐκείνου πατρίδα Λαγκασῶν, ὅπου ἐπαγγέλλεται τὸν διδασκαλὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

21) Ἀθανάσιος Μάτσας, καθηγητὴς τοῦ ἐν Σπάρτῃ Ἱνμνασίου.

22) Σπυρίδων Σούγκας, τελειοδιδάκτος τῆς Θεολογίας τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, διδάκτωρ τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πανεπιστημίων, νῦν

δὲ καθηγητὴς ἐν δυσὶν ἐν Ἀθήναις Ἱνμνασίοις καὶ ὁμηγητὴς τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

23) Ἰερόθεος Μητρόπουλος, πρῶτον ἱεροῦρχος ἐν Ἀκαρνανίᾳ, νῦν διακίμει ἐν Ἀθήναις διδασκων.

24) Ὁ μακαρίτης Κωνσταντίνος Πίνης, αρχιμανθρίτης, πρῶτον ἐφημέριος ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως καὶ σύμβουλος τῆς Μονῆς Πεντέλης.

25) Ἀθανάσιος Η. Βύταζις, ὅστις ἀεροκατάμενος θεολογικῶν μαθημάτων ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ, διατελεῖ νῦν φοιτητὴς τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πανεπιστημίων.

26) Γρηγόριος Καλλίδης, ἱεροδιάκονος, πρῶτον διδάσκαλος τῆς ἐν Ῥαϊδεστέῳ Ἑλληνικῆς Σχολῆς, νῦν ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ.

27) Ἰωάννης Βαρελάς, φοιτητὴς τῆς Θεολογίας καὶ διδάσκαλος τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικῇ Σχολῇ τοῦ τετάτου τμήματος, νῦν δὲ φοιτητὴς τῆς Θεολογίας ἐν Γερμανίᾳ.

28) Ἰωάννης Μεσολωχὸς, φοιτητὴς τῆς Θεολογίας ἐν Γερμανίᾳ.

29) Ἀλέξανδρος Καρύουλας, φοιτητὴς τῆς Φιλολογίας ἐν Γερμανίᾳ.

30) Χρυσόφορος Σταματιάδης, αρχιμανθρίτης καὶ ἱεροῦρχος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας (νῦν ἀρχιεπίσκοπος).

31) Γρηγόριος Λέσβιος, ἱερομόναχος, πρῶτον ἐφημέριος τῆς ἐν Νέᾳ Ἀφρική ἑλληνικῆς κοινότητος, νῦν διδάσκαλος ἐν Λέσβῳ.

32) Νικάνδρος Κωνσταντίνος, ἱεροδιάκονος, καθηγητὴς ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ.

33) Ἀγγελὸς Κανέλλου, ἐγγράφει ἤδη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

34) Ἰωάν. Γεωργιάδης, ἱεροδιάκονος, ἐκ Βεροῦς τῆς Μακεδονίας.

35) Σπυρίδων Δομντότης, ἱερομόναχος, ἐκ Χωστίων (Ψιφίη).

36) Γεωργίου Νικολαΐδης, μοναχὸς, ἐκ Ῥωσσίας.

37) Σπυρ. Δαμητριάδης, ἱεροδιάκονος ἐκ Καλλιπόλεως.

38) Ἰωάν. Ἀθ. Λίντος, ἀποπερατώσας τὰς θεολογικὰς σπουδὰς τοῦ ἐν τῇ Ῥίζαρίῳ Ἑκκλησιαστικῇ Σχολῇ καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

39) Στ. Ῥώσας, ὅστις, ἀποπεράνας καὶ τὰς ἐν Γερμανίᾳ σπουδὰς τοῦ, διατελεῖ νῦν σχολάρχης ἐν Καστορίᾳ τῆς Μακεδονίας.

Ποῦ δὲ διακίμουνσι οἱ λοιποὶ τῶν ἀεροκατὰ καὶ εἰς τί ἐνασχολοῦνται ἀγνοεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ τῶν ἔργων καὶ ἐπιτελευμάτων, εἰς ἃ ἐβρόντησαν
οἱ κατὰ καιροῦ ἐκ τῆς Σχολῆς ἀποφοιτήσαντες· ἐσωτερικὰ
μαθηταὶ

Ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς κληρικοὶ μὲν ἔγενοντο
οἱ ἑξῆς:

- 1) Ὁ μακαρίτης Πανγρ. Ῥομπότης, πρωτοπρεσβύτερος, κληρικ-
τῆς τῆς Θεολογίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ, διδάτωρ τῆς Θε-
ολογίας καὶ ἐφημέριος τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῶν Ἑλλήνων.
- 2) Ὁ μακαρίτης Π. Ἀττέρης, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν κατὰ πρότερον
μαθητευσάντων ἐν τῇ Σχολῇ. Οὗτος, ἱερεὺς ἔγγαμος γενόμενος,
διωρίσθη ἱεροκλήρυς ἐν τῷ νομῷ Κρήβας, εἶτα δὲ διευθυντὴς καὶ κα-
τόπιν σχολάρχης τοῦ ἐν Χαλκιδί ἱερατικοῦ σχολείου.
- 3) Διοτ. Φήρας, ἔγγαμος ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος ἐν Μεσσηνίᾳ.
- 4) Γεώργιος Φακίδης, ἔγγαμος ἱερεὺς ἐν Μονιθενδίῳ.
- 5) Ι. Ἀποστολίδης, ἔγγαμος ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος ἐν Χαλκιδί.
- 6) Ὁ μακαρίτης Γενάδιος (Γεώργιος) Παπαρούσης, μητροπολί-
της Πρεβενῶν.
- 7) Λεόντιος Γουλάκης, ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος ἐν Φοινίδι.
- 8) Τυμβέας (Τρύφων) Κούτσας, ἱεροδιάκονος, ἐκπαίδευθεὶς ἐν
Ῥωσσίᾳ, νῦν δὲ διακόνος ἐν Ἀγγλίᾳ.
- 9) Ὁ μακαρίτης Γεώργ. Καλλιπέρης, ἱεροδιάκονος, ἐκπαίδευ-
θεὶς ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ ἀφῴχας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἀδριανουπό-
λει, ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Σμύρῃ.
- 10) Θεόκλητος (Θεμιστοκλῆς) Ἠμίσιος, πρότερον κληρικτῆς τῆς
Θεολογίας, ἐν τῇ ἡμετέρῃ Πανεπιστημίῳ, νῦν δὲ Ἀρχιεπισκοπῆς
Μαγνητικῆς καὶ Κυνουρίας.
- 11) Διον. Μακρίδης, ἀρχιμανθρῆτης καὶ ἱεροκλήρυς Νακύνθου.
- 12) Νικόλαος Λούσης, ἐπίσκοπος, Κίτρους, δικτάτωρ ὑπὸ τὸν μη-
τροπολίτην Θεσσαλονίκης.
- 13) Ἠλίας Καντάς, πρωτοπρεσβύτερος καὶ ἐφημέριος τῆς ἐν
Μεσσαλίᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος, ἐκπαίδευθεὶς ἐν τε τῇ ἡμετέρῃ
Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ.
- 14) Γεώργιος Τζωκάνδης, πρωτοπρεσβύτερος, ἐφημέριος καὶ
διδάσκαλος ἐν Φιλίππουπόλει.

- 15) Ἀγγέλος Περάνης, ἱεροδιάκονος καὶ διδάσκαλος ἐν Κερκυ-
ραῖᾳ, νῦν δὲ πρωτοπρεσβύτερος τῆς ἐν Ὁδύσσῃ κοινότητος.
- 16) Νικόλαος Μούρτζινος, ἐφημέριος καὶ διδάσκαλος ἐν τῇ ἐθνικῇ
Ὀρθοτοροσίῳ τῶν κορασιῶν.
- 17) Γεώργιος Νικητόπουλος, ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀθήναις καυῶ
τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.
- 18) Ἰωάννης Τοιρομάννης, πρωτοπρεσβύτερος καὶ ἑλληνοδιδά-
σκαλος ἐν Πόρφῳ.
- 19) Μακάριος Σαμαρκάνιος, ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος ἐν Ἡπειρῳ.
- 20) Νικόδημος Ἀδάς, ἱερομόναχος, φαινητῆς τῆς Θεολογίας.
- 21) Βαρβολομαῖος Γεωργιάδης, ἱεροδιάκονος καὶ διευθυντῆς τῆς
ἐν Χαλκιδί ἱερατικῆς Σχολῆς.
- 22) Ὁ μακαρίτης Μισαήλ, ἱεροδιάκονος.
- 23) Ἱερεμίας Βενιζδάκης, ἱεροδιάκονος καὶ σχολάρχης ἐν Χρ-
νίου τῆς Κρήτης.
- 24) Ὁ μακαρίτης Νικόλαος Σάββας, μοναχὸς καὶ διδάσκαλος
ἐν Ἀθῶνι.
- 25) Ἰωάσαφ Σίκκος, ἀρχιμανθρῆτης, ἐκπαίδευθεὶς μὲν ἐν Γερ-
μανίᾳ, διδάξας δὲ ἐν Ἀθῶνι.
- 26) Παρθένιος Ἀυλίας, ἀρχιμανθρῆτης καὶ διευθυντῆς τῆς ἐν
Κερκύρᾳ ἱερατικῆς Σχολῆς.
- 27) Λεόντιος Καμπάνης, πρότερον διευθυντῆς τῆς ἐν Σμύρᾳ ἱερα-
τικῆς Σχολῆς.
- 28) Μελέτιος Ὑπογράφης, μητροπολίτης Σοφίας ἐν Βουλγαρίᾳ.
- 29) Κύριλ. Παπαδόπουλος, ἱεροδιάκονος καὶ διδάσκαλος ἐν Κυθω-
νίαις.
- 30) Σωφρόνιος Φινειῦς, ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου καὶ Ἰουστινα-
νῆς Ἰπσάρας.
- 31) Παρθένιος Ὑλσης, ἱερομόναχος καὶ οἰκονόμος τῆς Ῥιζαρείου
Σχολῆς.
- 32) Ἰερώνυμος Βλαχάκης, ἱερομόναχος.
- 33) Στυλιανὸς Κατσαγιάννης, ἔγγαμος ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος
ἐν Ἀνδριτσαινῇ.
- 34) Ἰερώνυμος Βογιατσῆς, ἀρχιμανθρῆτης καὶ ἑλληνοδιδάσκα-
λος ἐν Δομητσόρῃ καὶ
- 35) Σωκράτης Κολιφάτσος, ἀρχιμανθρῆτης καὶ διευθυντῆς τῆς Ῥι-
ζαρείου Σχολῆς.

36) Ὁ μακαρίτης Ἀνδρόνικος Δημητριάδης, ἀρχιμανδρίτης τῆς ἐν Λειψίᾳ ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὁ φιλοπονήσας πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα.

37) Νικ. Ἀποστολίδης, ὅστις, προχειρισθεὶς ἱεροδιάκονος, ἐπαγγέλλεται τὸν διδασκαλόν.

38) Στέφανος Νούκας, μοναχὸς ἐκ Σικατοβίτης, ὅστις, προχειρισθεὶς ἱεροδιάκονος, διδάσκει ἐν Μακεδονίᾳ.

Θεολόγοι δὲ κοσμικοὶ οἱ ἕλξ:

1) Κωνσταντῖνος Νεστορίδης, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀ' Γυμνασίου.

2) Διονύσιος Μαρίνος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Σύρῳ Γυμνασίου.

3) Ζῆλος Ῥώσης, καθηγητὴς τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

4) Ἀναστάσιος Διομήδης Κυριακός, καθηγητὴς ἐν τε τῇ Ῥιζαρίου Σχολῇ καὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

5) Γεώργιος Ψίπος, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Διδάσκει νῦν ἐν Βουκουρεστίῳ.

6) Ἰωάννης Βέσις, καθηγητὴς τοῦ ἐν Χαλκίδι Γυμνασίου καὶ τῆς αὐτοῦ ἱερaticῆς Σχολῆς.

7) Ὁ μακαρίτης Ἰωάννης Κεραλίδης, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τε Ῥωσίᾳ καὶ Γαλλίᾳ καὶ διδάξας ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν Ἀγγλίᾳ.

8) Σωτήριος Γρηγοριάδης, καθηγητὴς τῆς ἐν Ἰωαννίνους Νομισματικῆς Σχολῆς, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ.

9) Δημήτριος Ζομπολίδης, φοιτητὴς τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πανεπιστημίων.

10) Βράνης Βωζάνης, περὶ τῶν ἐν Γερμανίᾳ σπουδῶν του, διευθύνει νῦν τὴν ἐν Τραπεζοῦντι Σχολὴν.

11) Δημήτριος Μαρούλης, διευθυντὴς τοῦ ἐν Σέρβῳ διδασκαλείου, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ.

12) Ἰωάννης Βεργάδης, ἐκπαιδευθεὶς καὶ ἐν Γερμανίᾳ, νῦν δὲ καθηγητὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ Γυμνασίου.

13) Ἰγνάτιος Μοσχάκης, περὶ τῶν ἐν Γερμανίᾳ θεολογικῶν σπουδῶν του, νῦν δὲ τελειοποιούμενος ἐν Παρίσι.

14) Ὁ μακαρίτης Νικόλαος Πασχίδης, φοιτητὴς τῆς Θεολογίας, διδάξας ἐπὶ τινὰ ἔτη ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐνθα ἀπέβωσεν.

15) Παναγιώτης Παυλίδης, καθηγητὴς ἐν τῷ ἐθν. Πανεπιστημίῳ.

16) Ὁ μακαρίτης Χρῆστος Ἀνδρέουλος, τελειόφοιτος τοῦ ἐθν. καὶ Πανεπιστημίου.

17) Ἀντώνιος Πασαπόρτας, προλῆτης τῆς Θεολογίας.

18) Χρῆστος Μοντζάκος, φοιτητὴς ἐν τοῖς ἐν Γερμανίᾳ Πανεπιστημίοις.

19) Γεώργιος Δέβος, φοιτητὴς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

20) Ὁ μακαρίτης Ἀντώνιος Μοσχάτος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ.

21) Στυρίδης Ἀγγελόπουλος, τελειοδιδάκτος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου.

22) Φίλιππος Παπαδόπουλος, περὶ τῶν ἐν τῇ θεολογικῇ Σχολῇ σπουδῶν του, ἀπεστάλην, συνεπεῖς διαγωνισμοῦ, εἰς Γερμανίαν.

23) Ἀντ. Καραντσᾶς.

24) Ἀγγελος Κανέλλος φοιτητὴς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

25) Νικ. Παπαγιαννίδης, " " "

26) Κωνστ. Θωμάδης, " " "

27) Γεώργιος Λαμπάκης, " " "

Διδάκτορες οἱ ἕλξ περίπου :

1) Δημήτριος Σμετλός, καθηγητὴς ἐν τῷ ἐθν. Πανεπιστημίῳ.

2) Ἀριστείδης Σπαθᾶκης, καθηγητὴς ἐν τε τῇ Ῥιζαρίου Σχολῇ καὶ ἐν τῷ Ἀρκαίῳ.

3) Ὁ μακαρίτης Α. Παπαδόκης, διδάξας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Πετροπόλει.

4) Α. Ῥάντας, καθηγητὴς ἐν τῇ Ἀρκαίῳ Σχολῇ.

5) Κωνστ. Βακαλόπουλος, διδάσκαλος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

6) Γεώργιος Παρίδης, σχολάρχης ἐν Σμύρνῃ.

7) Ἀναστάσιος Τάκης, καθηγητὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

8) Ἰωάννης Ἀργυριάδης, καθηγητὴς ἐν τῇ Ῥιζαρίου Σχολῇ.

9) Ἰωάννης Μάλλιος, καθηγητὴς ἐν Σάμῳ.

10) Ἰωάννης Ἀποστολίδης, διδάσκαλος ἐν Θεσσαλίᾳ.

11) Κ. Ἰωαννίδης, διδάσκαλος ἐν Μασσαλίᾳ.

12) Δημήτριος Ἀθανασιάδης, διδάσκαλος ἐν Βλαχίᾳ.

13) Κωνστ. Ῥίσιος, διδάσκαλος ἐν Καστορίᾳ τῆς Μακεδονίας.

14) Φίλιππος Σκελλαρῖος, σχολάρχης ἐν Κοζάνῃ.

- 15) Δημήτριος Λογιοτατίδης, διδάσκαλος ἐν Σμύρῃ.
- 16) Κωνσταντῖνος Χρονίδης, σχολάρχης ἐν Ἀδριανουπόλει.
- 17) Ἀριστοτέλης Μπίου, διδάσκαλος ἐν Ἀθήναις.
- 18) Φίλιππος Τάγης, σχολάρχης ἐν Τραπεζούνῃ.
- 19) Γεώργιος Πενταζίδης, σπουδασὴς ἐν Γερμανίᾳ τὰς ἀνταποκρίσεις γλώσσας, δικιμένοι ἦδη ἐν Ἀθήναις.
- 20) Πέτρος Βούδας, διδάσκαλος ἐν Ζακύνθῳ.
- 21) Ἀθανάσιος Λάριστος, διδάσκαλος ἐν Λαμπόβῃ τῆς Ἑπείρου.
- 22) Ἀπόστολος Τσάμπαλης, διδάσκαλος ἐν Καίρῳ.
- 23) Δημήτρ. Ἀστερινός, σχολάρχης ἐν Ἀλισσράτῃ τῆς Μακεδονίας.
- 24) Εὐγένιος Ζομακίδης, τελειοφύτοις τοῦ ἐθν. Πανεπιστημίου.
- 25) Ἀθανάσιος Βανιάκος, τελειοφύτοις τοῦ ἐθν. Πανεπιστημίου.
- 26) Νικόλαος Γεωργιάδης, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Βαρθολομαίου Λυκείου.
- 27) Σωτήριος Δελουκάς, καθηγητὴς ἐν Κορίνθῳ.
- 28) Διονύσιος Ζαχαράπουλος, καθηγητὴς ἐν Κορίνθῳ.
- 29) Παναγιώτης Πατρίκης, διδάσκαλος ἐν Μεσσηνίᾳ.
- 30) Ἡλίας Μυλωνάπουλος, διδάσκαλος ἐν Μεσσηνίᾳ.
- 31) Παναγιώτης Σκουρλέτης, διδάσκαλος ἐν Κερυραϊνῇ.
- 32) Δημ. Αγγελίδης, τελειοφύτοις τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
- 33) Εὐσταθίου Καραντζῆς, καθηγητὴς ἐν Σάμῳ.
- 34) Α. Ν. Μουσταφίδης, καθηγητὴς ἐν Καλαμῇ.
- 35) Παναγιώτης Παπαϊωάννου, καθηγητὴς τοῦ ἐν Πάτραις Γυμνασίου.
- 36) Ὁ μακαρίτης Θεόδωρος Σωφρονάπουλος, διδάσκει ἐν Καλαμῇ.
- 37) Ὁσων Φιλιππίδης, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου.
- 38) Ἰωάννης Λάπαρης, καθηγητὴς ἐν Γενεύῃ.
- 39) Κωνστ. Εὐσταθίου, καθηγητὴς ἐν τῇ ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ.
- 40) Εὐάγγελος Παπακωνσταντίνου, καθηγητὴς ἐν Τουρλαῖς.
- 41) Ἰωάννης Οικονόμου, διδάσκαλος ἐν Σάμῳ.
- 42) Γεώργιος Κρέμης, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Α' Γυμνασίου.
- 43) Γεώργιος Καρβούνης, τελειοφύτοις τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, καθηγητὴς τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Γυμνασίου.
- 44) Χαράλδ. Παπαδόπουλος, τελειοφύτοις τοῦ ἐθν. Πανεπιστημίου.

- 45) Μιχαὴλ Παπαδόπουλος, διδάσκαλος ἐν Κρήτῃ.
- 46) Γεώργιος Φαρουακίδης, » ἐν Κωνσταντινουπόλει.
- 47) Γεώργιος Γεωργιάδης, » ἐν Κρήτῃ.
- 48) Εὐμμανουὴλ Λαμπρίτης, » »
- 49) Εὐμμανουὴλ Σημάς, » ἐν Ἀνάφῃ.
- 50) Νικόλαος Ὁλύμπιος, » ἐν Νάξῳ.
- 51) Μ. Βρατσάνος, πρῶτον σχολάρχης ἐν Ἀθήναις, νῦν δὲ σπουδάζων ἐν Γενεύῃ τὴν παιδαγωγικὴν.
- 52) Μιχ. Γερενιδάκης, διδάσκαλος ἐν Κύθῳ.
- 53) Γεώργιος Λαύρας, σχολάρχης ἐν Θήρᾳ.
- 54) Κωνσταντῖνος Παπαζῆς, φοιτητὴς τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πανεπιστημίων.
- 55) Ὁσων Γαλάτης, φοιτητὴς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.
- 56) Ἀπόστολος Βίος, διδάσκαλος ἐν Σέρβῳ.
- 57) Χαράλδης Βουλιδής, διευθυντὴς τῆς ἐν Ὁδησσῷ Ἑλληνικῆς Σχολῆς.
- 58) Γεώργιος Μονταΐδης, καθηγητὴς τῆς ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.
- 59) Νικόλαος Κωνσταντίνου, διδάσκαλος ἐν Πάτραις.
- 60) Φίλιππος Λεβανίδης, διδάσκαλος ἐν Σμύρῃ.
- 61) Βασίλειος Στυλίου, διδάσκαλος ἐν Σμύρῃ.
- 62) Π. Ἀγγελόπουλος, τελειοφύτοις τῆς φιλολογίας καὶ σχολάρχης.
- 63) Ἰω. Διοσκουρίδης, διδάσκει ἐν Γαλατζίῳ.
- 64) Πάσος Μανωλίδης, διδάσκει ἐν Δελφῇ.

οἱ δὲ ἄλλοι ἐπεσπῶσαν εἰς ἄλλα ἔργα· οἷον α') εἰς τὴν Ἱατρικὴν:

- 1) Νικόλαος Τσιμαζῆς.
- 2) Κωνστ. Ἰωαννίδης.
- 3) Ἰωάννης Ζώτας ἐν Ἰωαννίναις.
- 4) Δημήτριος Βάλλας ἐν Πάτραις.
- 5) Ἰωάννης Λαμπρίδης ἐν Ἰωαννίναις.
- 6) Κωνσταντῖνος Βιλαχῆς.
- 7) Δημήτριος Παπαϊωαννίδης, φοιτητὴς τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πανεπιστημίων.
- 8) Ἰωάννης Μεγγλίδης, διδάσκει.

- 9) Νικόλαος Κροκιδας ἐν Μακεδονίᾳ.
- 10) Ἀθανάσιος Λύτσιος (ιατρός ἐν Κερκύρῃ).
- 11) Στάσιος Δέγλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, νῦν δὲ ἐν Ἀθήναις.
- 12) Γεώργ. Φερεντίου, φοιτητὴς τῶν ἐν Ἑρκανίᾳ Πανεπιστημίων.
- 13) Προκόπιος Καλαγάνης.
- 14) Κωνσταντῖνος Ριζόπουλος, ιατρός ἐν Τιβεριουπόλει.
- 15) Κίμων Ὁρλάνδος, ιατρός ἐν Σπείτσαις.
- 16) Θεόδωρος Νικολάου.
- 17) Βενετσάνος Μάνταρης, τελειόφοιτος.
- 18) Κωνστ. Παπαγεωργίου, φοιτητὴς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς.
- 29) Νικόλαος Σωτηριάδης, φοιτητής.
- 20) Κωνστ. Σγουρδάκης, φοιτητής, καὶ αἱ τὶς ἕτερος.

β') Εἰς τὴν Νομικὴν:

- 1) Γεώρ. Εὐαγγελίδης, γραμματεὺς τοῦ Ὑπαρχείου Προξενείου.
- 2) Κωνσταντῖνος Πολύχρονος, δικηγόρος.
- 3) Ναπολέον Μπέτσος, δικηγόρος, νῦν δὲ πρίξενος.
- 4) Δημήτριος Καλοῦτατος, φοιτητὴς ἐν τῷ ἔθνικῳ Πανεπιστημίῳ.
- 5) Γεώργιος Βαλασσόπουλος, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.
- 6) Νικ. Παναγιωτόπουλος, φοιτητὴς τοῦ ἔθν. Πανεπιστημίου.
- 7) Θεόδωρος Μπουλάκης, " " "
- 8) Λάμπρος Ροϊλός, " " "
- 9) Παναγιώτης Παγώνης.
- 10) Νικόλαος Βελεργός, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.
- 11) Ἰωάννης Εὐσταθίας, πρωτοδίκης ἐν Ἀθήναις.
- 12) Ὁ μακαρίτης Μιχαὴλ Κωνσταντίνου, τελειόφοιτος.
- 13) Χρῆστος Ῥάγκις, δικηγόρος.
- 14) Γεώργιος Σταθόπουλος, τελειόφοιτος.
- 15) Δημήτριος Α. Λογοθέτης.
- 16) Ἀναστάσιος Παπαπάνος, πρωτοδίκης ἐν Σύρῳ.
- 17) Νικόλαος Κυπριάδης.
- 18) Ἰωάννης Πρωτόπουλος.
- 19) Σταῖρος Σταυράκης, τελειόφοιτος τοῦ ἔθν. Πανεπιστημίου.
- 20) Παῦλος Ἰωαννίδης, τελειόφοιτος, καὶ αἱ τὶς ἕτερος.

γ') Φοιτηταὶ τῆς Φιλολογίας:

- 1) Πέτρος Κουτούζης.
- 2) Γεώργιος Δημητριάδης.
- 3) Δημήτριος Περαλῆς.
- 4) Ἰωάννης Ἰωαννίδης.
- 5) Δημήτριος Παπασπυρίδης.
- 6) Ἰωάννης Γεωργιάδης, ιεροδιδάκωνος.
- 7) Ἰωάννης Οἰκονόμου.
- 8) Βασίλειος Στεφανόπουλος, φοιτητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

δ') Τινὲς δὲ καὶ εἰς τὸ ἑμπόριον* οἶον:

- 1) Δημήτριος Καλῆς, ἐν Μασσαλίᾳ.
- 2) Γ. Παπαδημητρίου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
- 3) Κ. Ἰωαννίδης.
- 4) Βασίλειος Τζινώπουλος, ἐν Ἰωαννίνοις.
- 5) Δημήτριος Φιλίνης.
- 6) Ζαφείριος Σταλίδης, ἐν Σάμῃ.
- 7) Ἰωάννης Στυπῆς.
- 8) Νικόλαος Χλωρός, καὶ αἱ τὶς ἕτερος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Περὶ τῶν ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὴν κοινωσιμὴν τῆς Σχολῆς, αἱ θέλοντες νὰ μαθητεύσωσιν εἰς αὐτὴν ἐξετάζονται περὶ τὰ τέλη Ἀυγούστου ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ἐκ τῶν ἡγεμονίων δέ, αἱ ἐν ἐγκριθῶσιν ἔξιν, εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολήν, καθ' ὅσον ὑπάρχει θέσις κενή, ἐκ δὲ τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν κατεγγεμένον εἰσάγονται ὅσοι διερσιθῶσιν ὡς ὑπότροφον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπαντες ὅμως ὑποβάλλονται εἰς πρῶτον ἐν τῇ Σχολῇ δοκιμασίαν.

Αἱ ἐνίσχυσις ἐξετάσεις γίνονται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ιουνίου ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐφόρων τῆς Σχολῆς καὶ ἄλλων φιλομαθῶν. Ἰονταὶ γὰρ γενόμενοι, προσθέτουμεν ὅτι οἱ μαθηταὶ τῆς τῆς τῆς

επιμελῶς ἀσκούνται καὶ εἰς σύνταξιν λόγων, προσοφάντων εἰς ὁ μὲλ-
λουσι νὰ μετέλθωσι ἔργον τοῦ ἱερέως· εἰς δὲ τοῦτο καθοδηγοῦνται
ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλοτιμίας κ. Ῥώσι, τινὲς δὲ τῶν εἰρη-
μένων λόγων ὑπογράφονται νὰ ἐκφωνῶσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοὺς
προσέκοντας ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἑκατοῦς λάβωσι.

Σημειωτὸν ὅτι οἱ εἰς τὴν Ῥίζαίαν Σχολὴν εἰσερχόμενοι μα-
θηταὶ ὑπογράφονται, πληρὴ τῶν ἐκ Λαριῶν ὄντων, νὰ παρέχωνσιν ἐγ-
γύσματα ὅτι ἐκπαιδεύονται. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ ἐγγύσις κατὰ τὸν ἐπι-
κοινωρὸν τῆς Σχολῆς ἐκ προκαταβολῆς δραχ. 700, καὶ ἐξ ὑποθήκης
καταμάτων 5,000 δραχμῶν. Κατὰ δὲ τὸν εἰρημένον νόμον καταβῶν
ῖθυσαν μέχρι τοῦδε τινες ἀπεθνήσκοντες τὴν ἡμερολογίαν των, καὶ ὑπε-
χρεώθησαν συμβεβητικῶς εἰς ἀπότισιν τινὰ, οἷον ὁ Ἀθαν. Λύττικας,
ὁ Νικ. Χλωρὸς, ὁ νομικὸς καὶ πρωτοδικὴς Ἰω. Παπαλουκάς. Εἰσὶ δὲ καὶ
τινὲς ἐκκαρμεῖς ἀγωνοὶ κατὰ τινων ἄλλων ἐν τῇ Ῥιζαίᾳ Σχολῇ
ἐκπαιδευθέντων, οἵτινες πιστεύομεν ὅτι δὲν θέλουσι καταβεῖν ἢ
ἐπιμεινῶσιν ἀνένδοτοι τὴν ἀπότισιν ἱεροῦ χρέους. Ἐμῶμεν δὲ ὅτι
καὶ αὐτὸ τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον κακιδώκει τινὰς ἐκ τῶν ἐν τῇ εἰρη-
μένῃ Σχολῇ ἐκπαιδευθέντων ὡς ὑποτρόφον αὐτοῦ καὶ ἀνετηράκτων
τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ κληροδοτημάτων καὶ δωρημάτων εἰς τὴν
Ἐκκλησιαστικὴν Ῥιζαίαν Σχολὴν.

᾿Ως πρὸς τοῦτο παρατηρεῖται ὅτι:

α') Περὶ μὴν τῶν Ἀσφαμῶν ἐδωρήσαντο (ἐν μέρει) τῇ Σχολῇ
ἀγρὸν παρακείμενον εἰς τὸ κατόστημα αὐτῆς, τὸν ἀγρὸν δὲ αὐτὸν
μετεποιήσαντο ἥδη ἡ Σχολὴ εἰς ἐλαϊκῶν ἀειώλογον.

β') Ὁ ἐκ Φιλιππουπόλεως αἰδίδιος Κομζόπουλος ἐδωρήσαντο τῇ
Σχολῇ χρηματικὸν τι πούν, δι' οὗ ἡ Σχολὴ ἡγόρασεν ἑνδεκα μετοχὰς
τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς, ἵνα διὰ τοῦ τόκου αὐτὸν ἐκπαιδεύηται
δικαιῶς νέος τις ἐν τῇ Σχολῇ ἐκ τῆς πατρίδος του Φιλιππουπόλεως
καταγόμενος· τοῦθ' ὅπερ ἀκριβὲς ἐλτοῦ ἐκτελεῖται, αἱ δὲ τῇ διαπάρῃ
αὐτῇ μέχρι τοῦδε ἐκπαιδευθέντες ἐκτοῦτο τὸ ἔννομα τοῦ εὐεργέτου
του καὶ κατέστησαν χρησιμώτατοι τῇ πατρίδι αὐτῶν.

γ') Ὁ δὲ Σερβὸν τῆς Θεσσαλονίκης ἱερομόναχος Ζηρόβιος κα-
τέλιπεν εἰς τὴν Σχολὴν διὰ διαθήκης του δραχ. 500.

δ') Ὁ αἰδίδιος ἀρχιμανδρίτης Γρηγ. Καλαμάνης διέθεσεν ὑπὲρ τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τὸν ἐκτεθῆκα οἶκόν του ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐκ-
παιδεύωνται ἐν τῇ Σχολῇ δύο νέοι ἐκ τῆς πατρίδος του καταγόμε-
μενοι, ἀλλ' οἱ τόκοι τοῦ πρὸς τὴν Σχολὴν χρέους του καὶ αἱ τῆς ἐπι-
σκευῆς τοῦ οἴκου του σπουδαῖαι διαπάναι δὲν ἐπέτρεψαν νὰ ἐκπληρωθῇ
ἀκριβὲς ἡ διάταξις τοῦ διαθετῆ, προσηρῶς ἡμῶς ἐκπληρωθήσεται.

ε') Ὁ ἐκ Λευκαδῶς ἱατρός αἰδίδιος Στεφανήτσης διέθεσεν ὑπὲρ
τῆς Σχολῆς τὰ ἐν Ἀθήναις κατήματα του ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐκπα-
ιδεύωνται ἐν τῇ Σχολῇ δύο νέοι ἐκ τῆς πατρίδος του· ἡ διάταξις δὲ
αὕτη ἐκπληρῶνται κατὰ γράμματα.

ς') Π αἰδίδιος Ἠλένη Τσιτίσκα διέθετο ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστι-
κῆς Ῥιζαίᾳ Σχολῆς δραχμὰς εἰκοσι χιλιάδας ὡσαύτως δὲ ὁ ἐκ Χίου
αἰδίδιος Τομάζιος Ῥάλλης διέθετο ὑπὲρ αὐτῆς δραχμὰς δέκα χιλιάδας.

ζ') Ὁ ἐκ Χίου αἰδίδιος Κρεατσούλης διέθετο χρηματικὴν τι πο-
σὴν, ἐκ τοῦ τόκου τοῦ ὁποῦ ἐκπαιδεύονται ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ
Σχολῇ δύο νέοι Χιοὶ καὶ εὐχαρίστως παρατηρεῖται ὅτι πάντοτε ἐστέ-
λουν πρὸς τοῦτο νέοι παρέχοντες χρησιμότητας ἐλπίδας.

η') Διάφορα ἄλλα εὐγενῆ πρόσωπα ἐδωρήσαντο τῇ Σχολῇ καὶ συγ-
γράμματα διάφορα· ἐξ αὐτῶν ἀναφέρομεν τὸν σεβασμιώτατον μητρο-
πολίτην Ὁμήρουβλαχίαν Νεόφυτον, τὸν αἰδίδιον μητροπολίτην Ἀθη-
νῶν Μισαήλ, τὸν λόγιον Γουλιέλμον Παρερ, τὸν σοφὸν Ἰωσήφ Ἀλι-
ὺλον, τὸν ἐνέκροτον Ῥώσσιον ἀρχιμανδρίτην Πέτρον, τὸν λόγιον Λέ-
οντα Μελέν κτλ. κτλ. ὡς ἄλλοτε διὰ μακρὸν ἐκτεθῆσεται.

θ') Περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἐξ Ἠπειροῦ Τοῦμα περὶ τὸν νὰ
γίνῃ λόγος, διότι ἡ διαθήκη (ἐν μετὰ πολλοῦς δικαστικῆς ἀγωνίας
ἡκουσθῇ ὑπὸ τῶν ἐν Παρισίῳ δικαστηρίων, μάταια δὲ ἀπέθυσαν αἱ
ὑπὲρ τοῦ κληροδοτήματος αὐτοῦ προσπάθειαι τὸν ἑφῶρον τῆς Σχο-
λῆς.— Περὶ τὸν ἐπίσης εἶνε νὰ γίνῃ λόγος καὶ περὶ τοῦ σπουδαίου
κληροδοτήματος τοῦ ἐν Ὀδησῶ ἀποθανόντος Ἰω. Χριστοφύρου, ὃ
διαθήκη τοῦ ὁποῦ προεβλήθη εἰς τὴν ἐκεῖ δικαστήριον· ἡ Σχολὴ
ὑπέκυψεν εἰς σπουδαία ἐξοδα, ἵνα μὴ ματαιωθῇ ἡ διαθήκη αὐτή, ἡ
δὲ διαθῆκη εἰσέτι ἐκκρεμῆς.—Ἐν καιρῷ δὲ θέλωμεν ἐκθέσει θερμο-
σίως τὰ περὶ τούτου, περιοριζόμενοι ἥδη νὰ εἰπωμεν, ὅτι τὰ παρα-
δείγματα ταῦτα ἂν χρησιμεύουσιν εἰς ἐκείνους, οἵτινες εἰς τὴν σύντα-

ξιν τῶν διαρκῶν αὐτῶν δὲν καταβάλλουσι τὴν δέουσαν προσοχὴν!

Κατὰ τὴ τελευταίαν τριετίαν διάστημα ἔλαβον χώραν καὶ τὰ ἑξῆς:

(') Ὁ Δημήτριος Κριεζῆς, ἀρξίς τοῦ πλείστον μέρους τῆς περιουσίας του εἰς τὴν 'Ριζάρειον Σχολὴν, ἔνα δαπανᾷ τοὺς τόκους εἰς ἀναθεωρήσιμα ἔργα. Δυστυχῶς, ἡ Σχολή, ἐνεκα ἐκκενρωσίου τινος διενέξεως, δὲν ἠδυνήθη ἔτι νῦν λάτρη τὴν περιουσίαν του, ἀσφαιλεῖται δὲ ἀνευθύνως εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαφοράς αὐτῆς.

(α') Ὁ κύριος Ἰωάννης Λαμπρίδης, ἰατρός ἐν Ἰωαννίναις πρόην μαθητὴς τῆς 'Ριζαρείου Σχολῆς καὶ ἑξ' Ἀνω Σουδανῶν τοῦ Ἰαγιορείου καταγόμενος, ἐδωρήσατο τῇ Σχολῇ ἐνέκα χιλιάδας περίπου δραχμῶν, ἕνα χρησιμεύουσιν οἱ τόκοι εἰς εὐεργετικὸν σκοποῦς μετὰ τὸν θάνατόν του.

(β') Ἐτέρος πολίτης, ὁ Βασίλειος Κ. Σταθοπούλου ἐκ τοῦ χωρίου Σπολάζιτα τοῦ δήμου Ἀργινίου, εἰς ἐγγενῶν δρυμάνων κισθημάτων, προσήλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν 'Ριζαρείου Σχολὴν, δηλώσας προσκοίνοντας ὅτι θέλει νῦν ἀφιέρωσιν εἰς τὴν εἰρημένην Σχολὴν τὴν πλείστον μέρους τῆς περιουσίας του, ἀλλ' οὐδὲν ἀφίερωσε.

Ἡ Σχολή, ἐνθυμινοῦσα πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς, τελεῖ ἐτήσιως κατὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῶν, εἰς δὲ τὴν προσεχῶς ἀνεγερθησομένην ἐν τῇ Σχολῇ στήλην ἐγγράφει, χρυσοῖς γράμμασι, τὰ ὀνόματά αὐτῶν, ἅτινα καὶ μνημονεύονται πάντοτε ἐν τοῖς διπτύχοις τοῦ καὶ τῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ μνημοσύνου εἰς τὸν μαθητῶν τῆς Σχολῆς ἐκφωνεῖ καὶ καταλλήλων λογίδιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II'

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Σχολῆς.

Ἡ κατὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ αἰδιδίμου Γεωργίου 'Ριζάρη περιουσία αὐτοῦ ἦτο πολὺ κατωτέρα ἐκείνης, εἰς ἣν ἦδη εὐρίσκεται· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ Σχολὴ ἐδαπάνησεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομμύρια δρ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐδαπάνησε ποσὸν οὐ μικρὸν εἰς τὴν ἐγεγερθεῖσαν ἐν Ῥωσσίᾳ κατὰ τοῦ κύριου τῆς 'Ριζαρείου Διαθήκης δίκην· ἐχορήγησε τὰ ὑπὸ τοῦ διαθέτου ὁρισμένα οὐ μικρὰς

ποσότης κληροδοτήματα· ἤγειρε κατὰστημα διὰ τοὺς μαθητάς· ἐπαρμάτισε βιβλιοθήκην ἀξίαν λόγου· ἀνήγειρε ναὸν ἐν τῇ Σχολῇ· ὠκοδόμησεν ἐσχάτως νοσοκομεῖον εὐρύχωρον καὶ ὅρ' ὅλας τὰς ἐπιβεβλημένας ἀξιώσεις· ἠγόρασεν οὐα ὀλίγα στήματα γαιῶν πλησίον τοῦ καταστήματος αὐτῆς, τὰ περιέκλεισε διὰ τοῦτου καὶ ἐφύτευσε ἐλαδιῶν, ὅστις καὶ εἰς τὴν ὑγίαιαν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ συντελεῖ καὶ τῷ καιρῷ ἔσται παρκαγωγικός· ἐξέθρεψε, ἐνέδωσε καὶ ἐξεπαίδευσεν οὐ μικρὸν ἀριθμὸν μαθητῶν, τιμῶνων αὐτοῦ, αὐτὴν καὶ τὸ γένος· ἐξ αὐτῶν οἱ πλείωτοι διασκορπισθέντες, οὕτως εἰπὼν, εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κατ' ἀνάγκην ἐτράπησαν κυρίως εἰς τὴν καθηγεσίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ γραμμάτων, ὠφελοῦντες καὶ ὠφελομένοι· πλείστοι, ὡς ἀνωτέρω, προσετέθησαν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διηγετοῦσιν αὐτὴν διαπρεπῶς· ἐκτὸς δὲ τούτων, ἐξεπαίδευσεν πλείστους ὅσους κληρικούς, φοιτῶντας ἐν αὐτῇ ἔξωθεν.

Ἡ χρηματικὴ 'Ριζάρειος περιουσία συνίστατο τῇ 1841 (ἔτε ἀπέβισεν ὁ αἰδίδμος Γεωργίου 'Ριζάρη) εἰς δραχ. 511,532.73.

Προσετέθησαν ἐν περιουσιῶν τοῦ 1841

(ἔτε δὲν ἦτο συστημένη ἔτι ἡ Σχολή)

Δραχ. 25,848.10

Προσετέθησαν ἐν περιουσιῶν τοῦ 1842 » 6,084.77

τοῦ 1844 » 7,129.12

τοῦ 1846 » 65,852.17

τοῦ 1847 » 19,936.50

τοῦ 1848 » 9,191.92

τοῦ 1849 » 6,014.61

τοῦ 1850 » 24,057.62

τοῦ 1852 » 6,091.28

τοῦ 1853 » 9,283.04

τοῦ 1854 » 4,919.26

τοῦ 1855 » 8,948.93

τοῦ 1856 » 12,349.80

τοῦ 1857 » 43,792.85

τοῦ 1858 » 26,850.03

τοῦ 1859 » 4,422.07

τοῦ 1860 » 32,412.58

* Ἐπολλήθησαν ἀγροτικὰ τινὰ κτήματα.

Προσετέθησαν ἐκ περισσευμάτων τοῦ 1861	Δραχ.	18,316.11
» » τοῦ 1862	»	13,505.85
» » τοῦ 1863	»	11,754.56
» » τοῦ 1864	»	25,754.63
» » τοῦ 1865	»	20,119.28
» » τοῦ 1867	»	21,390.95
» » τοῦ 1869	»	6,612.19
» » τοῦ 1870	»	2,510.17
» » τοῦ 1871	»	24,634.02
» » τοῦ 1872	»	34,749.93
» » τοῦ 1873	»	20,828.69
» » τοῦ 1874	»	97,081.82
» » τοῦ 1876	»	

Σημειώτων δὲ ὅτι εἰς τὸ περισσεύσαν κινῶν τῆς τελευταίας τριετίας ποσὴν δὲν περιλαμβάνονται ἰδίως αἱ παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἀρεισμένοι τόκοι τῆς δευτέρας ἡξαμηνίας τοῦ 1870, ὅτε αἱ λοιπὴ τοῦ 1876, ὡς πληρωτέα μετὰ τὴν λήξιν τοῦ 1876. — Εἰς τὴν ποσὴν κατὰ δέον νὰ προστεθῇ περὶ τῆς δρ. 2,000, ἂξις τῶν ἐδωκόμων, τὰ ὅποια εἶχεν ἀγοράσει ἡ Σχολὴ τοῦ 1876, ἐπορίσσευσαν δὲ διὰ τῆς γῆρας τοῦ 1877. Παρατηρεῖται ἐνταῦθα ἐπαύριον εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ μίαν, τὸ 1874 ἄτομα 52· τὸ δὲ 1875 ἄτομα 62· τὸ δὲ 1876 ἀπὸ ἀρχῆς Σεπτεμβρίου καὶ κατόπιν ἄτομα 62.

Ἐν συνόψει λέγομεν, ὅτι ἡ περιουσία τῆς Σχολῆς:

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1871		
συνίσταται ἡ χρηματικὴ εἰς Δρ.	885,041.45	
ἡ κτηματικὴ » »	444,032.28	Δρ. 1,329,073.73
Κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1872		
συνίσταται ἡ χρηματικὴ » »	919,791.38	
ἡ κτηματικὴ » »	444,032.28	» 1,363,823.66
Κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1873		
συνίσταται ἡ χρηματικὴ εἰς »	964,885.57	
ἡ κτηματικὴ » »	444,032.28	» 1,408,917.85

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1874

συνίσταται ἡ χρηματικὴ εἰς Δρ. 1,010,491.88
ἡ κτηματικὴ » » 444,032.28 Δρ. 1,454,524.16

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1875

συνίσταται ἡ χρηματικὴ εἰς » 1,038,015.33
ἡ κτηματικὴ » » 444,032.28 » 1,482,047.61

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1876

συνίσταται ἡ χρηματικὴ εἰς » 1,040,566.33
ἡ κτηματικὴ » » 473,379.60 » 1,513,945.93

Σημειώτων α') ὅτι εἰς τὸ ἄνω χρηματικὸν ποσὸν περιλαμβάνονται καὶ 211 μεταβολαὶ τῆς Ἀθηναῖς Τραπεζῆς, ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι, κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἀξίαν των δρ. 211 γιλ. ἐν ᾧ, ὡς εἶνε πασίγνωστον, ἡ σημερινὴ ἀξία των εἶνε πολλὴ ἀνωτέρω. — β') Ὅτι ἡ κτηματικὴ περιουσία τῆς Σχολῆς συνίσταται τὴν 31 Δεκεμβρίου 1814 (ἐποχὴν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἀδελφοῦ Γεωργίου Ριζάρη) εἰς δραχ. 385,373, ἀλλὰ διὰ τὴν κατὰ τὸ 1843 ἀνέγερσιν τοῦ κατιστήματος τῆς Σχολῆς ἐδαπανήθησαν δρ. 32,785. — Διὰ τὴν κατὰ τὸ 1858 ἀγορὰν κτλ. τοῦ ἐλαιουργοῦ ἐδαπανήθησαν δραχ. 6,817.25. — Διὰ προσθήκας εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ 1859 καὶ 1860 δρ. 3,376.74. — Διὰ τὴν κατὰ τὸ 1871 ἀγορὰν δύο οἰκίων δρ. 34,000. — Διὰ τὸ νέον νοσοκομεῖον καὶ δι' ἄλλας ὅπως νέας οἰκοδομὰς προσθήκας ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐδαπανήθησαν τριάκοντα σχεδὸν γιλ. δραχμῶν.

Περὶ τῆς Καλαγανείου καὶ Στεφινιτιλείου περιουσίας.

Περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ εὐεργέτου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρίου Σχολῆς Γεωργίου Καλαγάνη, ἀρχιμανδρίτου ἐκ Μιτυλήνης, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ εὐεργέτου τῆς Σχολῆς Πέτρου Στεφανίτση, ἱατροῦ, ἐκ Λευκάδος, σημειώμεν εἰδικῶς τὰ ἑξῆς:

α') Ὅτι ἡ περιουσία τοῦ πρώτου ὄφειλε τῇ Ἐκκλησίᾳ Ριζαρίου Σχολῇ κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1875 Δρ. 44,072.65

Ἐποπράχθησαν ἐνοίκια κατὰ τὸ 1876 Δρ. 4,740. —

Ἐπληρώθησαν εἰς ἐπισκευὰς, φόρους
οἰκοδομῶν καὶ ὑδάτος κατὰ τὸ

Εἰς μεταπορὸν Δρ. 44,072.65 4,740. —

Τὸν μετὰ τοῦ Δρ. 44,072.65 Δρ. 4,740.—
1876, τόκους κλπ. » 4,078.40

Ἐξίσεις » 43,411.05

Υπόλοιπον ἀρειλούμενον τὴν 31 Δε-

κεμβρίου 1876, Δ. 48,151.05 Δρ. 48,151.05

Ὡς πρὸς τὸ περίσσευμα δὲ τοῦ αἰδίου Π. Στεφανίτση παρα-
τηροῦμεν:

Ὅτι τὸ μέγρι τέλους Δεκεμ. περίσσευμα συνίστατο εἰς Δρ. 29,863.91

Ὅτι εἰσπράχθησαν ἐξ ἐνοικίων κτλ. κατὰ τὸ 1876 » 4,274.—

Ὅτι ἐπληρώθησαν εἰς ἐπισκευὰς οἰκοδομῶν, φόνον οἰ-
κοδ. καὶ ὕδατος, εἰς ὑπογράφους κλ. Δρ. 1,886.05

Ἐξίσεις » 32,251.86

Δρ. 34,137.91 Δρ. 34,137.91

Ὅλοιον περίσσευμα μέγρι τέλους Δεκεμβρίου 1876

(ὅπερ προστέθη εἰς τὴν Ῥιζάρειον περιουσίαν) » 32,251.86

Δρ. 66,389.77

Συνολικὸς πῖναξ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1841 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1876 εἰσπραξέων.

Ἐνοίκια Ἀθηνῶν Δρ. 482,572.96 Καθυσπερόντα κα-

18,233.— ρελθούσ. χρήσεων Δρ. 731,481.76

Ἐνοίκια Πειραιῶς » 235,361.05 Κληροδοτήματα Κε-

7,848.05 ραϊστούλου .. » 12,455.—

Ἑσοδα κτημάτων » 9,874.56 Πάλησις οἰκοπέδ.

Τύκκι ἐξωτερικὴ » 341,295.98 Πειραιῶς » 14,050.—

Τύκκι ἐσωτερικὴ » 824,794.53 Κληροδοτήμ. Ἐλ.

45,771.35 Τσίτσινα καὶ τοῦ

Διάφορα ἔσοδα » 14,654.14 Λαμπρίδου .. » 28,960.—

Συμβολαὶ ὕποτρ. » 299,597.72 Τίμημα ἔπλων .. » 7,357.24

Ὅλοιον πρὸς Δρ. 3,074,307.34

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ῬΙΖΑΡ. ΣΧΟΔΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1844-1877. 195

Συνολικὸς πῖναξ τῶν ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1841 μέχρι τέλους τοῦ 1876 ἐξόδων.

Μνησίονα .. Δρ. 21,056.22 Ἑνδομήματα, διδασ-

330.90 κτικὰ βιβλία καὶ

Κληροδοτήματα » 117,431.77 γκαρδικὰ Δρ. 196,187.50

Οἰκοδομὰι » 92,801.38 10,953.44

20,907.79 Βιβλιοθ. βιβλία » 18,182.95

Ἐπισκευὰι .. » 132,212.67 339.95

7,940.28 Τροφὴ » 414,358.43

Ἑξόδα κτημάτων » 28,057.01 21,935.02

329.45 Κοινὰ ἐξόδα .. » 89,661.76

Τακτικὰ ἐξόδα .. » 146,186.10 4,695.—

6,574.50 Συντήρησις ναυῶ » 26,748.32

Ἀπρόβλεπτα .. » 25,906.24 882.35

1,424.50 Συντήρησις Σχο-

Ῥάκιας » 74,951.87 λῆς » 58,043.93

4,563.49 4,360.30

Καθυσπερόντα .. » 110,738.36 Δαπάναι ἀπρό-

9,801.35 βλεπτοῦ » 36,000.—

Ζημίαι ἐκ συναλ- Μισθοὶ διδασκά-

λαγμάτων .. » 2,180.— λων καὶ ὑπηρετῶν » 813,158.93

44,429.36

Ὡστε τὸ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ αἰδίου Ῥιζάρη μέγρι τέλους

τοῦ 1876 δαπανηθέν πρὸς ἀνέχεσθαι εἰς Δρχ. 2,444,141.79

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν ἐκτελεστέων τῆς Ῥιζαρείου Διαθήκης.

Ὁ αἰδύμος Γ. Ῥιζάρης διόριεν ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης του τοὺς

Χ. Κλονάριον ἐκ Ζαργίου

Γ. Γεννάδιον »

Γ. Τσακρινόν »

Ι. Κόνιαρον »

Ἀθην. Ζώνην ἐξ Ἰωαννίνων

Φιλ. Ἰωάννου ἐκ Θεσσαλίας.
Γ. Σπανολάκη ἐκ Σμύρνης.
Π. Ὀμηρίδην ἐκ Σμύρνης.
Μ. Ἀποστολίδην ἐκ Κρήτης.
Θ. Τάλλην ἐκ Χίου.

Ἐπιτίμου δὲ τὸν Ν. Ἰωαννίδην καὶ τοὺς μηχανίτας Ν. Θεο-
χάρην, Π. Ἠπίτην καὶ Γ. Βέλλιου.

Παρατηροῦνται ὅτι:

α') Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν ζῶσιν εἰμὶ ὁ Ἰω. Κόνιαρης¹, ὁ Φιλ.
Ἰωάννου καὶ ὁ Ν. Ἰωαννίδης².

β') Ὅτι μόνον οἱ ἀνωτέρω σημειωθέντες δέκν τεκταμένη ἐκτε-
λεσται τῆς Ῥιζαρίου διαθήκης θέλον ἀντικαθίστασθαι, κατὰ τὴν
διαθήκην αὐτοῦ δι' ἑτέρων ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπου (τῆς περὶ τῶν τῶν
ἀποθησαυρισμάτων) καταργημένων.

Κατὰ ταῦτα δὲ τοὺς ἀσθενεῖς.

Χ. Κλονάρην ἀντικατέστησεν ὁ ἱατρός Α. Ζίννης.	
Γ. Γεννάδιον » ὁ Δ. Στρούμπας.	
Γ. Τισαμενὸν » ὁ Ν. Τάδης.	
Ἀθ. Ζίννην » ὁ Α. Παύλης.	
Π. Ὀμηρίδην » ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Α. Ὀμηρίδης.	
Μ. Ἀποστολίδην » ὁ Μ. Γενιέρης.	
Θ. Τάλλην » ὁ Α. Μάμουκας.	

Ὅσατε σήμερον ὑπάρχουσιν ἐκτελεσται εἰς τὴν Ῥιζαρίου Συγ-
λὴν ὁ Ἀναστάσιος Ζίννης, ὁ Μ. Γενιέρης, ὁ Δ. Στρούμπας, ὁ Α.
Μάμουκας, ὁ Α. Παύλης, ὁ Α. Ὀμηρίδης, ὁ Ν. Τάδης, ὁ Φίλιπ-
πος Ἰωάννου, ὁ Γ. Κόνιαρης καὶ ὁ Ν. Ἰωαννίδης.

1. Ἐν τῇ ἀνατυπωμένῃ νῦν παιδείᾳ ἐκδόσει τῆς διαθήκης τοῦ Κονια-
ρης, γράφεται Κονιάρης, ἐκ παραδρομῆς. Κατὰ τὴν παρῶσαν ἔκδοσιν κατε-
λήθη ἡ δόσις αὐτοῦ πρὸς διόρθωσιν τοῦτο εἰς πάντα τὰ μέρη, πολλὰ
καὶ ἀναφερόμενης τῆς ἱεραντικῆς αὐτοῦ ἐκ Χαγορίου οἰκονομίας, ἀλλ' ὅτι
λείψαν καὶ τινὰ ἐν ἀρχῇ ἀδελφότητα (Α' μέρος, σελ. 12).

2. Ἡ σημείωσις ἐν σελίδι 20 (Μέρος Α') ἀνήκει εἰς Ν. Ἰωαννίδην ὅστις
ὑπῆρξε καὶ ἐπισκευαὶ τῶν Πρωτοδικῶν (τελευταίον Ἀντιπρόεδρος τοῦ
Ἀρείου Πάγου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Ῥιζαρίου Σχολῆς, τῶν διοικούντων αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 1844
καὶ μετὰ ταῦτα.

Κατὰ τὸ 1844, 1845, 1846, Χ. Κλονάρης, Γεώργιος Σπανου-
λάκης, Μ. Ἀποστολίδης.

Κατὰ τὸ 1847, 1848, 1849, Γ. Γεννάδιος, Θ. Τάλλης, Α.
Ζίννης.

Κατὰ τὸ 1850, 1851, 1852, Π. Ὀμηρίδης, Γ. Τισαμενός,
Φίλιππος Ἰωάννου.

Κατὰ τὸ 1853, 1854, 1855, ὁ Γ. Κόνιαρης, Π. Ἠπίτης (ἀντὶ
τοῦ ἀποβιώσαντος Κλονάρη) καὶ ὁ Μ. Ἀποστολίδης.

Κατὰ τὸ 1856, 1857, 1858, Ν. Ἰωαννίδης, Δ. Στρούμπας (ἀντὶ
τοῦ ἀποβιώσαντος Γενναδίου), Ν. Θεοχάρης (ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαν-
τος Θ. Τάλλη).

Κατὰ τὸ 1859, 1860, 1861, Γ. Βέλλιος, (ἀντὶ τοῦ ἀποβιώ-
σαντος Α. Ζίννη), Π. Ὀμηρίδης, Γ. Τισαμενός.

Κατὰ τὸ 1862, 1863, 1864, Φ. Ἰωάννου, Γ. Κόνιαρης, Ἀναστ.
Ζίννης ἱατρός (ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἠπίτου).

Κατὰ τὸ 1865, 1866, 1867, Ν. Ἰωαννίδης, Δ. Στρούμπας,
Μ. Γενιέρης (ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Μισαήλ Ἀποστολίδου).

Κατὰ τὸ 1868, 1869, 1870, Α. Μάμουκας, (ἀντὶ τοῦ Ν. Θεο-
χάρη, ἀντικατεστήσαντος τὸν Θ. Τάλλην), Α. Παύλης (ἀντὶ τοῦ
ἀποβιώσαντος Γ. Βέλλιου, ἀντικαθίστασθαι τὸν Α. Ζίννην) καὶ Π. Ὀμη-
ρίδης.

Κατὰ τὸ 1871, 1872, 1873, Γ. Τισαμενός, Φ. Ἰωάννου, Γ.
Κόνιαρης.

Κατὰ τὸ 1874, 1875, 1876, Ν. Ἰωαννίδης, Α. Ζίννης ἱατρός,
Μ. Γενιέρης.

Κατὰ τὸ 1877, 1878, 1879, Α. Μάμουκας, Δ. Στρούμπας,
Α. Παύλης.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΑΡΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ ΔΙΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
1877 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ (1891)

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΙΖΑΡΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1877 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1891 *

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Διευθυνταὶ καὶ Οἰκονόμοι τῆς Σχολῆς.

α') (1) αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον Διευθυντῆς κ. Σοικράτης Κολιάτσος (νῦν ἀρχιεπίσκοπος Κορινθίας) μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1881, ὅτε ἀπελύθη τῆς θέσεως αὐτοῦ κατ' ἀνάγκην ἕνεκα τῆς διαλύσεως τῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν ἀνακύπτουσαν τῆς Σχολῆς ἐπικραθεὶς ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου ὡς ὑποψήφιος διὰ τὴν θέσιν ταύτην (εἰς τῶν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τριῶν), ἀλλ' ἤρρηθη ἐπιμόνας νὰ δεχθῇ τοῦτο. (Ὁρα Μέρ. II', Κεφ. IA', § α').

β') Ὁ σεβασμιότατος Ἀμβρόσιος Πλαττωμόνος μετὰ τὴν ἀνακύπτουσαν τῆς Σχολῆς τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1888 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1883.

γ') Πατριστηνέντος τοῦ ἀνωτέρου Σεβ. Ἀμβροσίου, καθὼς προτιμήσαντος τὸ ποιμνίον του, διορίσθη ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐλλείποντος διευθυντοῦ ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Γε. Ἀργυριάδης διατελέσας ὡς τοιοῦτος ἔκτοτε μέχρι τοῦ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. (1891). (Ὁρα Μέρ. II', Κεφ. IA', § γ').

δ') Πατριστηνέντος καὶ τοῦτου τὸν Μάρτιον ἐ. ἔ. (1891), ἕνεκεν ἀνωμαλιῶν τινων, διορίσθη ὡσαύτως ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐλλείποντος διευθυντοῦ ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ν. Κρίσπης τὴν 3 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. (1891).

Οἰκονόμος δὲ τῆς Σχολῆς διετέλεσεν ὁ αὐτὸς ὡς καὶ πρότερον κ. Παρθένιος Ζήσης ἀρχιμικροδότης μέχρις Αὐγούστου ἐ. ἔ. (1891).

*. Ἐκρίθη ἔρθὼν ἵνα τηρηθῶσιν αἱ αὐταὶ τῆς προηγουμένης ἐκδόσεως διατάξεις πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀναγνωστῶν.

ἐκτοτε δὲ διατελεῖ τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου δι-
μοφτεῖς ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραφείμ Δημιόπουλος, ἀρχιεπίσκοπος τῆς Σχολῆς
μαθητῆς, πρῶτον καθηγητὴς τῶν ἱερῶν. (Οἰκονόμου διορ. ἀρθρ. 163
Ῥωμανίου Διατάξεως).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Περὶ τῶν διδασκάντων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877 καὶ νῦν
διδασκόντων ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἐδίδασκαν οἱ Σωκράτης Κολιάτσος, Ἰωάννης Μητσόπουλος,
Γεράσιμος Λογιάς, Α. Σ. Ρουσσόπουλος, Γεράσιμος Μαντζαβίνος, Ἰά-
σον Ζωγράφος, Ἀμβρόσιος Πλατωναῖος, Ἰωάννης Λόντος, Κυπάρειος
Στεφάνου, Ἰωάννης Σακελλαρίδης, καὶ οἱ ἐν ταῖς περιγραφήμασιν
ἀναφερόμενοι (ὅρα προγράμματα), οἵτινες καὶ νῦν διδάσκουσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΨ

Περὶ τῶν διδασκόντων μαθημάτων κατὰ τὴν ἀνωτέρω
χρονικὴν περίοδον καὶ ὑπὸ τίνων ταῦτα ἐδιδάχθησαν.

Ἐδιδάχθησαν καὶ διδάσκονται τὰ ἐν ταῖς περιγραφήμασιν μαθή-
ματα ὑπὸ τῶν σημειωμένων ἐν αὐτοῖς καθηγητῶν καὶ διδασκάλων
(ὅρα προγράμματα) καὶ πρῶτον ὑπὸ τῶν πρῶτον τοιούτων, Σ. Κω-
λιάτσου, διδάσκοντος Θεολογικά, Ἰ. Μητσόπουλου Φιλοσοφικά
καὶ Φυσικὰ, Γ. Λογιάδου Μαθηματικά, Α. Σ. Ρουσσόπουλου Ἑλλη-
νικά (Θουκυδίδην, Πλάτωνα, Δημοσθένην), Γερ. Μαντζαβίνου Μουσικά,
Ἰάκ. Ζωγράφου Μαθηματικά, Ἀμβρ. Πλατωναῖου Θεολογικά,
Ἰω. Λόντου Ἑλληνικά (Ἰσοκράτην, Θουκυδίδην, Ξενοφῶντα), Κυπ.
Στεφάνου Μαθηματικά καὶ Ἰω. Σακελλαρίδου Μουσικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Μαθητὰ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877.

Αἰτῶν ἄρθρ.	Ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα	Πατὴρ	Χρόνος εἰσόδου
1	Βαρθολομαῖος Χοιδᾶς τῆς Κυβερνήσεως	Κερκλληγιάς	10 Σεπτεμ. 1877
2	Ἀχιλλεὺς Καλογεράς ἰδιοσυντήρητος	Κέρκυρα	17 » »
3	Παντολ. Γκουρογιάννης τῆς Κυβερνήσεως	Ῥόδος	24 » »
4	Σωτήριος Λαγοράκος τῆς Ῥ.Κ. περιουσίας	Ἀθήναι	3 Ὀκτωβρ. »
5	Νικ. Πετροπούλου ἰδιοσυντήρητος	Ὀφτυλον	14 » »
6	Δημήτριος Ἀνδρέου τῆς Ῥ.Κ. περιουσίας	Λαύριον	15 » »
7	Δημήτριος Παπαῖθ Θεομ.β ἰδιοσυντήρητος	Κοζάνη	20 » »
8	Πέτρος Μαρλίνης τῆς Ῥ.Κ. περιουσίας	Μενίδιον τῆς Μακεδονίας	28 » »
9	Στέφανος Σκυλίτσας ἰδιοσυντήρητος	Σμόρνη	1 Σεπτεμ. 1878
10	Γεώργιος Α. Δαρτίνης τῆς Ῥ.Κ. περιουσίας	Ναυαρίνον	29 Ἀπριλίου. »
11	Σπυρίδων Σπυριδάκης τῆς Ῥ.Κ. περιουσίας	» » » »	» » » »
12	Γεώργιος Δ. Ηοσῖος τῆς Ῥ.Κ. περιουσίας	» » » »	1 Σεπτεμ. »
13	Κωνστ. Ν. Παγερᾶτος τῆς Ῥ.Κ. περιουσίας	» » » »	13 » »
14	Ἰωάννης Μακαρίδης τοῦ Κομνηνοῦ	Φιλιππούπολις	12 » »
15	Νικόλαος Σπύρης ἰδιοσυντήρητος	Ἀθήναι	16 » »
16	Νικόλαος Συναγερῆς ἰδιοσυντήρητος	Χῖος	17 » »

* Ἀπίθων.

Αριθ. Αρ.	Όνομα και επώνυμον	Πατρίς	Χρόνος Εισόδου
17	Φώτιος Σκαλτσούγιαννης Ιδρυσιντήρης	Αιτωλικόν	18 Σεπτ. 1878
18	Βασίλειος Λαγρόπουλος Ιδρυσιντήρης	Ἀθήναι	" " "
19	Ματθαῖος Πετσέλης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Λαγόνιον	19 " "
20	Παναγ. Τριανταφυλλίδης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	"	23 " "
21	Ἰωάννης Δασοκίδης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	"	30 " "
22	Ἀλέξ. Εὐαγγελίδης Ιδρυσιντήρης	Κυδωνίαι	8 Ὀκτωβ. 1883
23	Ἀριστείδης Παυλῆς Ιδρυσιντήρης	Ἀμοργίς	7 " 1878
24	Γεώργιος Ἰωάννου Ιδρυσιντήρης	Ἰωάννικα	13 " "
25	Κωνσταντ. Κυριακῆς τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Κηφισία	6 " "
26	Γεώργιος Μ. Τσίμης Ιδρυσιντήρης	Ἰωάννικα	21 Ὀκτωβ. "
27	Πολύβιος Οἰκονόμου τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Καλάβρυτα	2 Δεκεμβ. "
28	Παναγιώτης Ἀντίπας τοῦ Στεφανίτη	Λευκάς	28 " "
29	Νικόλαος Δεονίδης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Σπένται	22 Ὀκτωβ. 1879
30	Δημῆτ. Κερκίτσουλος τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Ἄργος	17 Νοεμβ. "
31	Ἀμβρόσιος Σφακιανάκης ιερόδ. τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Κρήνη	4 Σεπτ. 1880
32	Νικόλαος Ἀνδρεάδης τοῦ Κρεατσούλη	Χίος	1 " "
33	Χριστόφορος Βεργῆς τοῦ Κρεατσούλη	"	" " "
34	Ἀντώνιος Κουσιάνης Ιδρυσιντήρης	Λαονίδιον	10 " "
35	Ἀντώνιος Σαρηγιάννης Ιδρυσιντήρης	Ἄστρος	10 " "

Αριθ. Αρ.	Όνομα και επώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εισόδου
36	Γε. Κουτσουγκάντιουλος ιερόδ. Ιδρυσιντήρης	Βόλος	16 Σεπτ. 1880
37	Παναγ. Πλατσουάκης Ιδρυσιντήρης	Ἰδρυς	7 " "
38	Παναγιώτης Κρήνης Ιδρυσιντήρης	"	24 " "
39	Γεώργιος Α. Δημητρίου Ιδρυσιντήρης	Σπάτα	26 " "
40	Εὐάγγ. Σ. Ἀναγνωσταράς Ιδρυσιντήρης	Καλάμια	26 " "
41	Εὐστάθ. Μπίλιας τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Λαγόνιον	3 Ὀκτωβ. "
42	Κωνσταντῖνος Ἰωάννης τοῦ Εὐθ. Χριστοδούλου	Ἰωάννικα	7 " "
43	Νρ. Βαταβέλλης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Λαγόνιον	10 " "
44	Ἰωάν. Παπαβασιλείου τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Μακρίπουλον	17 " "
45	Γεώργ. Χαϊμάντης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Ἀμκρούσιον	20 " "
46	Ευνοφών Κουλιώτης τοῦ Στεφανίτη	Λευκάς	23 Νοεμβ. 1880
47	Σωτήριος Γουριώτης	"	24 " "
48	Θεοφάνης Γράτζος τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Κάτω Σουδερά Λαγόνιον	1 Ὀκτωβ. 1882
49	Ἰωάννης Γεωργιάδης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Λαγόνιον Λαγόνιον	" " "
50	Ἰωάννης Σαφρολάκης τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Λαγόνιον Λαγόνιον	" " "
51	Κωνστ. Μονοδένδριον τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Μονοδένδριον Λαγόνιον	" " "
52	Αἰζ. Παπα-Δοστέλη τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Λαγόνιον Λαγόνιον	" " "
53	Σωκρ. Χατζόπουλος τῆς Ρ.Κ. περιουσίας	Δολιανά Λαγόνιον	11 " "

* Ἀπεχώρησε.

Αἰών Ἰατρ.	Όνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
54	Ἀλέξιος Κωνσταντίνος τοῦ Βασ. Χριστοφίδου	Ἰωάννιναι	1 Ὀκτωβ. 1882
55	Ἄγγ. Πολυγρονίδης τοῦ Κομισσοῦλου	Φιλιππούπολις Βουλγ.	22 " "
56	Νικόλαος Κρίστος ἱδιουκτήτης	Λαμία	" " "
57	Στυλιανὸς Γεωργίου τῆς Ρ. περιουσίας	Μουλιανὰ	27 " "
58	Ἄγγελος Δημητρίου ἱδιουκτήτης	Κρήνη Ἀθῆναι	28 " "
59	Παντελῆς Κοντογιάννης τοῦ Κρισσοῦλου	Χῖος	28 " "
60	Πλάτων Ἰσακίδης ἱδιουκτήτης	Κισσάμεια	1 Νοεμβ. "
61	Νικόλαος Μπέτσος ἱδιουκτήτης	Ἰωάννιναι	3 " "
62	Χρῆστος Μαρκολέας ἱδιουκτήτης	Τήνος	7 " "
63	Θεολόγος Τζόρας τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Ἀμφισσα	19 " "
64	Ἀγγελίκος Καζάκος τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Ἀθῆναι	22 " "
65	Ἀνδρέας Τζεδάκης τῆς Κυβερνήσεως	Κρήνη	6 Δεκεμβ. "
66	Δημήτριος Περσάκης τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Σόρος	7 " "
67	Δημήτριος Μανῆς τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Κόρινθος	11 " "
68	Ἰωάννης Δελντάς τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Πάρος	2 Ἰανουαρ. 1883
69	Νικ. Παπανικολάου ἱδιουκτήτης	Κόρη	3 Φεβρουαρ. "
70	Κωνσταντ. Κλάδος ἱδιουκτήτης	Ἀθῆναι	4 " "
71	Σταῦρος Μολισσός ἱδιουκτήτης	Ἀργυρούκαστρον	5 " "

* Ἀπεχώρηται.

Αἰών Ἰατρ.	Όνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
72	Γεράσιμος Δημητριάδης τῆς Κοσμάκης	Μακεδονία	21 Σεπτεμ. 1883
73	Παναγ. Πολυγρονάκης ἱδιουκτήτης	Γούβινον	26 " "
74	Θεόδωρος Τζωρτζάκης ἱδιουκτήτης	"	26 " "
75	Εὐστροτίος Καρατζάκης τοῦ Καλαγάνη	Μυτιλήνη	28 " "
76	Ἀπόστολος Τσουβάς ἱδιουκτήτης	Σόφρη τῆς Λαμίας	4 Ὀκτωβ. "
77	Ἰωάν. Γιαννοῦκος ἱδιουκτήτης	Λεβαδεία	19 " "
78	Α. Βλαγγελίδης Βασιτ. ἱδιουκτήτης	Κυδωνία	8 " "
79	Ἰωάννης Φηβιάδης τοῦ Σαραντάκη	Λευκάς	25 Νοεμβ. "
80	Κωνσταντ. Τροχάκης ἱδιουκτήτης	Ἄστρες	18 Σεπτεμ. "
81	Ἀντώνιος Ρεβινθός ἱδιουκτήτης	Σέρρες	22 Ὀκτωβ. "
82	Ἀλέξιος Βασιλάκης ἱδιουκτήτης	Σούλιον	3 " "
83	Γεώρ. Μπενετόπουλος ἱδιουκτήτης	Λαμία	13 " "
84	Γεώργ. Σούτης τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Ζαγιάριον	3 Σεπτεμ. 1884
85	Λεὼν. Γεωργιάδης τερεβιτ. ἱδιουκτήτης	Μυτιλήνη	8 " "
86	Κωνσταντ. Φωτιάδης ἱδιουκτήτης	Κων/πολις	" " "
87	Νικόλ. Σακελλαρίου τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Τσεβάνιον Ζαγιάριου	9 " "
88	Ἀλέξ. Βορονάκης τῆς Ρ.κ. περιουσίας	Μονοδένδριον Ζαγιάριου	" " "
89	Περικλῆς Βλάχος ἱδιουκτήτης	Μεσολόγγιον	" " "

* Ἀπεχώρηται.

Αὐτὸν ἄριθ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
90	Ἀθ. Λεβιτσάνος τοῦ Στεφανίου	Λευκάς	5 Σεπτεμ. 1884
91	Γεώργιος Ἀστραχάνης ἱδιστυνῆρτος	Αἰτωλικὸν	21 " "
92	Γεώργιος Φραντζής ἱδιστυνῆρτος	Ἀθήναι	23 " "
93	Ἀνστ. Φιλαδελφεύς ἱδιστυνῆρτος	"	1 Ὀκτωβρ. "
94	Ἀλέξανδρος Βραχνίης ἱδιστυνῆρτος	Βαλβανὸς Λακωνίας	10 " "
95	Δημ. Μέρμηγκας ἱδιστυνῆρτος	Ἀργισσά	12 " "
96	Φίλιππος Κατσούρης τῆς Π.Κ. περιουσίας	Νέζος	20 Δεκεμβ. "
97	Γεώργ. Σκουρλέτης τῆς Π.Κ. περιουσίας	Δημητσάνη	4 Φεβρ. 1885
98	Γεώργ. Μανός τοῦ Κρεατσούλη	Χίος	18 Σεπτεμ. "
99	Θεόδ. Κοντοῦρας τοῦ Χριστ. Εὐθυμίου	Ἰωάννιναι	1 Ὀκτωβ. "
100	Πέτρος Παπαδόπουλος τῆς Π.Κ. περιουσίας	Σαμνητικόν Ζαγορίου	3 " "
101	Κωνστ. Παπαδόπουλος τῆς κινεῖς Ἰωαννίνων	Συδών	7 " "
102	Ἰωάννης Φατιάδης τῆς Π.Κ. περιουσίας	Κάτω Ραβέννα Ζαγορίου	4 Νοεμβ. "
103	Δημ. Μαυροβέντης τῆς Π.Κ. περιουσίας	Κάτω Ραβέννα Ζαγορίου	11 " "
104	Κωνσταντ. Κριεζής τοῦ Δ. Κριεζή	Υἱερὰ	5 Δεκεμβ. "
105	Νικόλ. Οἰκονόμου τοῦ Κρίστη	Σπείτσα	13 " "
106	Ἀθ. Κόνιαρης τῆς Π.Κ. περιουσίας	Μονοδένδριον Ζαγορίου	8 Σεπτεμ. 1886
107	Νικόλαος Καραμάνης ὑπότοπος Μ. Καραμάνου	Μυτιλήνη	19 " "

* Ἀπεχόρηται.

Αὐτὸν ἄριθ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος εἰσόδου
108	Σωμὸν Πρωτοπαππῆς τῆς Π.Κ. περιουσίας	Κοντοῦρα	6 Ὀκτωβ. 1886
109	Κωνστ. Κοικυλίδης τοῦ Κρεατσούλη	Χίος	8 " "
110	Ἰωάννης Ἀθανασίου τοῦ Χριστ. Εὐθυμίου	Φραγκιάδες Ζαγορίου	19 " "
111	Θεμιστοκλῆς Βελιδῆς τῆς Π.Κ. περιουσίας	Δρόβιανη Ζαγορίου	23 " "
112	Κωνστ. Γρεβενίτης τῆς Π.Κ. περιουσίας	Δαμοκὴς Θεσσαλίας	13 Νοεμβ. "
113	Πάυλος Τζώτζας τῆς Π.Κ. περιουσίας	Φιέρων Ἀλβανίας	12 Φεβρ. 1887
114	Λουκάς Εὐθυμιάδης τῆς Π.Κ. περιουσίας	Δύλιν Ἀλβανίας	12 " "
115	Παναγ. Βαρεβαρρήγης ἱδιστυνῆρτος	Θύρα	19 " "
116	Νικ. Μαρτίνος τῆς Π.Κ. περιουσίας	Ἐλεγκσάνιον Ἀλβανίας	28 " "
117	Στέφανος Τόκος τῆς Π.Κ. περιουσίας	Πρεμέτιον Ἀλβανίας	5 Μαρτίου 1887
118	Δημ. Πετρακάκος τῆς Π.Κ. περιουσίας	Οἶτος	10 Σεπτεμ. "
119	Χρήστος Σιδερῆς τοῦ Στεφανίου	Λευκάς	19 " "
120	Νικόλ. Νικολαΐδης τοῦ Κομνητοῦ	Φιλιπούπολις	" " "
121	Κυρ. Καραγιαννῆς τοῦ Κομνητοῦ	Φιλιπούπολις	" " "
122	Ἰωάννης Τσάντας τῆς Π.Κ. περιουσίας	Μονοδένδριον Ζαγορίου	22 " "
123	Χρυσόφ. Οἰκονόμου τῆς Π.Κ. περιουσίας	Βραχένον Ζαγορίου	28 " "
124	Κωνστ. Στάς ἱδιστυνὸν Π.Κ. περιουσίας	Μονοδένδριον Ζαγορίου	5 Ὀκτωβ. "
125	Ἐπιφάνιος Πέτρος τῆς Π.Κ. περιουσίας	Δαμοκὴς	6 " "

* Ἀπεχόρηται.

Α/Αφ. Αφθ.	Όνομα και επώνυμον	Πατήρ	Χρόνος Βιόδοι
126	Κωνστ. Διοβουνιώτης της 'Ριζ. περιουσίας	Λεβεδάκι	10' Οκτωβρ. 1887
127	Ιωάννης Γυρτζιός της 'Ριζ. περιουσίας	Αθήναι	" " "
128	Ηρακλής Κωνσταντίνου της 'Ριζ. περιουσίας	"	" " "
129	Α. Παπακωνσταντίνου της 'Ριζ. περιουσίας	Αντίπει	" " "
130	Δημ. Αντωνόπουλος της 'Ριζ. περιουσίας	Βέλλου	11 " " "
131	Γεώργ. Χριστοφιδής ιδιοκτήτης	Κορινθίας	20 " " "
132	Γεώργ. Κόζαρη της 'Ριζ. περιουσίας	Μακεδονίας	22 " " "
133	Χ. Παπακωνσταντίνου της 'Ριζ. περιουσίας	Τσαρτσίου	" " "
134	Εδστρ. Γελένης της 'Ριζ. περιουσίας	Δελφίν	27 " " "
135	Σπυρίδ. Θεοδοσίου της 'Ριζ. περιουσίας	Κάτω Σουδενά	28 " " "
136	Ιωάνν. Παπακωνσταντίνου της 'Ριζ. περιουσίας	Λαγυρίου	3 Μάϊου 1888
137	Αθ. Αθανασίου της 'Ριζ. περιουσίας	Βουρδούριον	12 Αύγουστ. "
138	Μιχαήλ Τσελέρης των μονών Αποστ. και Πεντ. Γεωργ. Σελιός	Λαγυρίου	" Σεπτεμ. "
139	Μιχαήλ Γεωργιαντώνης του Στεφανίου	Ορτομάν	13 " " "
140	Νικόλ. Σχινάς ιδιοκτήτης	Λευκάδας	15 " " "
141	Ελισάβετ Τσελέρης του Καλαγάνη	Χίος	21 " " "
142	Γεώργιος Μόβρης ιδιοκτήτης	Πλάκας	5 " 1888
143	Γεώργιος Μόβρης ιδιοκτήτης	Μοτιλίνη	14 " " "

* Απύδαν. ** Απαγορεύει.

Α/Αφ. Αφθ.	Όνομα και επώνυμον	Πατήρ	Χρόνος βιόδοι
144	Ιωάν. Μακρομακάκης ιδιοκτήτης	Αθήναι	2' Οκτωβ. 1889
145	Γεώργιος Ψαράς του Κριατσούλη	Χίος	7 " " "
146	Μιχ. Δελιγιάννης της 'Ριζ. περιουσίας	Αντο Σουδενά	18 " " "
147	Ιωάννης Λαμπρινός της 'Ριζ. περιουσίας	Κάτω Ραβένια	27 " " "
148	Αγγελος Ρυζαγγέλης της 'Ριζ. περιουσίας	Λαγυρίου	28 Δεκεμβ. "
149	Γεώργιος Δαμάσκος της 'Ριζ. περιουσίας	Αθήναι	14' Ιουνίου 1890
150	Κωνσταντ. Γουρζής του Στεφανίου	Αχέραι	3 Σεπτεμ. "
151	Στέφανος Τσακμάκης του Χρίστ. Εθιμίου	Κατούνια	11 " " "
152	Η. Βαρδάκας Ιεροδία. του Χρίστ. Εθιμίου	Ασκάδος	20 " " "
153	Επ. Παπακωνσταντίνου ιδιοκτήτης	Πόργης	21 " " "
154	Δ. Μ. Γάλλης ιδιοκτήτης	Αθήναι	1' Οκτωβ. "
155	Βασίλ. Οικονομού της 'Ριζ. περιουσίας	Μονοδένδριον	" " "
156	Αλέξ. Λεοντίδης της 'Ριζ. περιουσίας	Λαγυρίου	4 " " "
157	Ν. Η. Ιωάννιδης ιδιοκτήτης	Αζακωβέτσι	17 " " "
158	Η. Μπαταργιαννίπουλος ιδιοκτήτης	Λαγυρίου	" " "
159	Γ. Παπακωνσταντίνου της 'Ριζ. περιουσίας	Μεταστάς	31 " " "
160	Αγγελός Χρυσικός της 'Ριζ. περιουσίας	Κορωπί	" " "
161	Δανιήλ Σουλίδης ιδιοκτήτης	Πάτρα	" " "
162	Ν. Σπαντιδής ιδιοκτήτης	Ιωάννιναι	8 Νοεμβρ. "

* Απαγορεύει

Περὶ τῶν ἔργων τῶν ἀποφοιτησάντων μαθητῶν.

Ἀπὸ τοῦ 1877 ἀπεφοίτησαν μέχρι τοῦδε οἱ ἐξῆς:

1 Ἀθ. Μ. Ἀκύλας διάκονος	32 Σ. Τσουδερῆς
2 Εὐθύμιος Καθελάς	33 Β. Νικολαΐδης
3 Νικαῖδ. Κατσαράκης	34 Γ. Κουτσουγιαννούτσουλος ἱεροδ.
4 Βασ. Κερκαλιόπουλος	35 Ἀλ. Κανάκης
5 Νικ. Λεβαντής	36 Χ. Πολυζούδης
6 Γεν. Νικολαΐδης ἱερομόναχος	37 Χ. Πανταζίδης
7 Σεραφεῖμ Δομβότσης ἱερεὺς	38 Α. Λένισης
8 Σπυρίδων Δούσης	39 Ἰω. Πανταζής
9 Βασίλειος Παπαερμμανουήλ	40 Δ. Παπαθεωμάδης ἱερεὺς
10 Φίλιππος Ζέρβας	41 Β. Δέρβας
11 Δ. Τσούτσος	42 Κωνστ. Παναγιάτης
12 Γ. Ζαχρηστός	43 Παντ. Γαρουζιάννης
13 Γ. Τσάντης	44 Παναγ. Τριανταφυλλίδης
14 Γ. Μελετιάδης	45 Δημ. Κερκαλιόπουλος
15 Σπ. Δούσης	46 Γ. Ν. Τσίμας
16 Κ. Παπακωνσταντίνου	47 Χρ. Παρριζάκης
17 Θ. Ἀναγ. Βατοπεδινὸς διάκ.	48 Γεώρ. Χαϊματζής
18 Γεώργιος Προσαλέντης	49 Ἰω. Παπαθεωμάδης
19 Μιχαὴλ Σπαρίδης	50 Κλεμ. Οἰκουμένηδης
20 Περικλῆς Δύμιος	51 Σπυρίδ. Σπυριδάκης
21 Ἀναγ. Φυτίνας	52 Νεφρ. Νικολαΐδης ἱερεὺς
22 Β. Βενέτης	53 Παντελῆς Κριεζής
23 Κ. Εὐαγγελίδης	54 Ἀμвр. Τσάπης διάκονος
24 Κ. Ν. Ράδος	55 Ἰω. Δελνίδης
25 Κ. Χριστοφόρου	56 Ἀργ. Πολυζουρνίδης
26 Α. Μαυλίδης	57 Ἰω. Θηβαῖος
27 Ν. Παπαχαραλάμπους	58 Σ. Ζώτος
28 Δ. Τουρογιάννης	59 Γεώρ. Σούτης
29 Κ. Καλφάκης	60 Ἀλ. Βορνάκης
30 Σ. Μπατῆς	61 Εὐσ. Πασχάλης
31 Π. Κτενῆς	62 Κων. Ραΐδης

63 Στυλ. Γεωργίου	79 Ἀθ. Λυδισπάνος
64 Θεογ. Γράτσος	80 Φιλ. Κατσουράς
65 Παντελ. Κουτογιάννης	81 Θεόφ. Βοργιῆς
66 Σενοφ. Κουκουλιώτης	82 Πέτρ. Παπαζωγολους
67 Ἀνδ. Τσεδάκης	83 Γεώργ. Σκουρτέλης
68 Ἀγ. Καζάκος	84 Κ. Παπαδόπουλος
69 Δημ. Μανῆς	85 Θεόδ. Κόντορας
70 Κωνστ. Καραβέλας	86 Ἰωάν. Φωτιάδης
71 Δημ. Περασίας	87 Νικ. Οἰκονόμου
72 Ἰωάννης Σαφραϊάκης	88 Σωμ. Πρωτοπαπᾶς 1891
73 Ἀλ. Κουταλέξης	89 Δημ. Πετρακάκης »
74 Παν. Πολυζουρνάκης	90 Κωνστ. Γρεβενίτης »
75 Ἰωάν. Γεωργιάδης	91 Κωνστ. Κουκλίδης »
76 Αἰζαρος Παπακωνσταντίνου	92 Ἐπιφ. Πέτρου »
77 Εὐστρ. Καρατζῆς	93 Θερμ. Βολίδης »
78 Γεώρ. Δημητριάδης ἱερομν.	

Ἐξ αὐτῶν οἱ ἐξῆς ἐστράφησαν εἰς τὰ θεολογικά, ἐξ ὧν ἔνθεν α (11) κληρικοὶ μέχρι τοῦδε:

1 Ἀθην. Μ. Ἀκύλας διάκονος	18 Παντ. Κριεζῆς
2 Εὐθ. Καθελάς διάκονος	19 Ἀμβ. Τσάπης διάκονος
3 Νικαῖδ. Κατσαράκης διάκονος	20 Ἰωάννης Δελνίδης
4 Β. Κερκαλιόπουλος	21 Ἀ. Πολυζουρνίδης
5 Νικ. Λεβαντής	22 Ἰω. Θηβαῖος
6 Γεν. Νικολαΐδης ἱερομόναχος	23 Σ. Ζώτος
7 Σενοφ. Δομβότσης ἱερεὺς	24 Γεώρ. Σούτης
8 Σπυρίδ. Δούσης	25 Ἀλ. Βορνάκης
9 Π. Παπαερμμανουήλ	26 Εὐστρ. Καρατζῆς
10 Φίλιππ. Ζέρβας	27 Γερ. Δημητριάδης ἱερομόναχος
11 Κωνστ. Παπακωνσταντίνου	28 Ἀθ. Λυδισπάνος
12 Θ. Ἀναγ. Βατοπεδινὸς διάκ.	29 Φιλ. Κατσουράς
13 Γεώργ. Προσαλέντης	30 Θεόφ. Βοργιῆς
14 Μ. Σπυρίδης	31 Πέτρος Παπαζωγολους
15 Βασιλ. Δύμιος	32 Δημ. Παπαθεωμάς ἱερεὺς
16 Σπ. Σπυριδάκης	33 Γ. Κουτογιαννούτσουλος ἱεροδ.
17 Νεφρ. Νικολαΐδης ἱερεὺς	

Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτάρακτοι εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα, ὡς δὲ δ' αὖ-
των φυσικῶς προσοδεύει ἡ ἕλπις πλὴν τῶν τοῦ ε. ἔ. 1891, ὅ-
τινες δὲν ἐξεδήλωσαν εἰσὶ τὴν πρόθεσιν των. (Ἡ πατρίς των ἀπο-
φαιτῶνται σημεῖον ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταλόγῳ τῶν μαθητῶν
καὶ ἐν τῇ τῆς προηγουμένης μέχρι τοῦ 1877 ἐκθέσεως).

Σημ. Ἀκριτοὶ τινες ἐκτάκτως ἐγένοντο δευτέρῳ ἔτει λόγων
τάξεως. Ἰστορικῶν δὲ μαθητῶν ἱερώνυμοι καὶ μὴ ἀπηγορεύθησαν
ἐκτοσε. Ἡ εἰσαγωγή τούτων ἐβραβύθη ἀντικειμένη εἰς τὴν ὀργανί-
σιν τῆς Σχολῆς. Τελευταῖον (Ἀύγουστον τοῦ 1891) ἀπετάραξε ὡς
πρὸς τοὺς κληρικούς (βλ. μέρος Η', κεφ. ΙΑ', § 6').

ΚΡΕΦΑΛΛΙΟΝ Σ'

Περὶ τῶν ἐξοτάσεων.

Τὰ περὶ τούτων ἐν τοῖς αἰετοῖς τύποις διαθήκεται, ὡς καὶ ἐν κλη-
(βλ. τὸν πίνακα παρακατωθέν). Τὰ γραφέντα ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ
τῆς προηγουμένης μέχρι τοῦ 1877 ἐκθέσεως, εἰσὶ κατὰ τὴν πλείοναν
ἀσχετὰ πρὸς τὸ προκείμενον θέμα. Ὑπότροφι δὲ τῆς Κυβερνήσεως
δὲν ὑπάρχουσι πλὴν ὅσων δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐκ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλή-
δος ὑπότροφους τῆς Τυβαρῆς περιουσίας, ὡς διηγεῖται ἡ Κυβέρνη-
σις, καὶ οὗτοι εἰσάγονται καθόσον ὑπάρχει θέσις ἀπὸ τῶν κί-
των πίνακα).

ΚΡΕΦΑΛΛΙΟΝ Σ'

Περὶ κληροδοτημάτων καὶ δωρημάτων εἰς τὴν
Γραμματεῖαν Σχολῆς.

α') Ἐκ τῶν τούτων δωρεᾶς Κρημνιστοῦ ἐκπαιδεύονται δύο ἐκ
Φιλιστοπούλεως ὑπότροφοι.

β') Ἐκ τῶν εἰσδοτημάτων τοῦ κληροδοτήματος Κλημνιστοῦ ἐκ-
παιδεύεται εἰς ὑπότροφος ἐκ Μυτιλήνης.

γ') Ἐκ τῶν εἰσδοτημάτων τοῦ μερίστου τῶν κληροδοτημάτων,
τοῦ ἀειμνήστου Πέτρου Στεφανίδη, κυρίως κληρονομίας, διὰ τὴν
ὀλοκληρῆς ἡ περιουσία, ἐκπαιδεύονται τρεῖς (3) ὑπότροφοι ἐκ
τῆς πατρίδος του Λευκάδος (τὰ τυχὼν περιουσιάζματα, καὶ ὑπό-
τροφοι πάντως ταυτοῦ, διέθεσεν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς).

δ') Ἐκ τῶν τούτων τοῦ κληροδοτήματος Κρετασοῦλη ἐκπαιδεύον-
ται δύο (2) νέοι ἐκ τῆς πατρίδος του Χίου.

ε') Ἐκκαλοκισθείτης τῆς περιουσίας τοῦ Δ. Κρετῆ, ἐκπαιδεύε-
ται ἐκ τῶν τούτων αὐτῆς εἰς (1) ἐκ τῆς πατρίδος του "Γιδρεῖ ὑπό-
τροφος.

ς') Ἐκ τῶν περὶ κληροδοτήματος Ἰω. Χριστοφύλου ὑπότροφοι βελ-
τιώσις ἐπλήθυν. ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐκκενρῆς, ἐλγίαι δὲ εἰσὶ ὑπολεί-
πονται ἐλπίδες. Τὰ περὶ τούτου ἰδιαίτερος μετὰ τὸ ὀριστικὸν οἶον
δότητος πέρας.

ζ') Ὁ ἐπὶ ἐπὶ (7) ἐκ τοῦ δωρηθέντος οἰονόμου τὴν Σχολὴν Καλλί-
νικος Παπαδόπουλος ἐκ Φθιώτιδος ἱερώνυμος, ἐκκληροδότησε κατὰ
τὴ 1878 ἐτος δραχμὰς 17,324 εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς (πε-
ρίσσευμα αὐτῆς δραχμὰς 8,834 καὶ 10/100, ἐκτοσε ἐκ τῶν τούτων).

η') Ἐπίσης νέον κληροδοτήμα ἐγένετο τὸ τοῦ Μιχαήλ Καρ-
μάκου κατὰ τὸ ἐτος 1882 ἐκ δραχμῶν 23,321 καὶ 12/100 μετὰ πε-
ρισσεύματος διαχειρίσεως αὐτοῦ ἐκτοσε δραχμὰς 6,026 καὶ 10/100,
ἐκ τῶν τούτων αὐτοῦ ἐκπαιδεύεται εἰς (1) ὑπότροφος ἐκ τῆς πατρί-
δος του Μυτιλήνης.

θ') Ἡ εὐγενὴς καὶ φιλόπονος κ. Γεώργιος Ἀμβροσίου Παρεκ-
δόου διαδοχικῶς τὴ 1889 τῇ Σχολῇ δραχμὰς 5,000 μετρητὰς μετὰ
εἰκόνης ἀξίας λόγων τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου καὶ ἐνὸς ἐπαγγέλου κλη-
ροδοτήματος ἡμετέρας δὲ μόνον καὶ τελευτῇ κατ' ἐτος μνημόσυνον ἐν τῇ
Ναυῇ τῆς Σχολῆς ὑπὲρ τοῦ συζύγου αὐτῆς.

ι') Ὁ Σ. Μαριπολίτης Ἀθηναῖος ἐκκληροδότησε μετὰ
τὴν θάνατόν του κατὰ τὸ ἐτος 1889 τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ εἰς τὴν
Σχολὴν, ὡς εἶχε μετὰ τῶν ὀρίων ὅσων αὐτῆς καὶ ἀπάντων τῶν
σπουδαίων ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων, ἰδίως ἀλλοδαπῶν, λαμ-
πρῶς δεδεμένων ἢ βιβλιοθήκη αὐτῆς, εἰς δύο διαιρεμένη, κυρίως τὴν
αἰουσαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

κ') Ὁ Σβ. Μαριπολίτης Ἀθηναῖος κ. Γερμανὸς ὥρισε γέρας,
κατ' ἐτος, ἀπὸ τοῦ ἐτους 1891 ἐκ δραχμῶν πεντακισμίων ὑπὲρ τοῦ
ἀριστεύσαντος ἢ ὑπὲρ τῶν ἀριστεύσαντων (ἐν τῇ ἀξίᾳ) μαθητῶν τῆς
ἐκτοσε τῆς τάξεως (Ε') τῆς Σχολῆς, διακηρυχθέντων δ' ἐπὶ εὐσεβείας,
ἀνταρῆς ἡθικῇ καὶ ἐπιμελείᾳ.

Τὰ περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτου κυριώτεραι ἐγγράφως ἔχουσιν
ὡς ἐξῆς :

Ἀριθ. 199.

Ἀξιότιμη Κύριε Διευθυντά της Ῥιζαρίου Σχολῆς.

Ἐπιθυμῶντες ἵνα κατὰ τὴ συντελέσωμεν εἰς τὴν ὕψιν ἔνεστι τελευτήσαν ἡλικίαν μόρφωσιν καὶ εὐσεβεστέραν διάπλασιν τῶν ἐν τῇ Ῥιζαρίῳ Σχολῇ ἐκπαιδευομένων νέων τῆς χάριτος Λευιτῶν, εἰς οὓς μετὰ χρηστικῶν ἐλπίδων ἡ καθ' ἡμέραν ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία προσέλπει, πρὸς ἡμᾶς ἔρχομαι, ἵνα κατ' ἔτος παρῶμεν ἐν τῇ μέλλοντι πεντακοσιδράχμων γέρας εἰς τὸν ἀριστεύοντα μαθητὴν ὑπὸ τοῦς ἑξῆς ῥυθμοῖς:

α') Τὸ γέρας θὰ χορηγηθῇ εἰς ἕνα ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν πρῶτον ἀνωτέρων τάξεων, τὸν διακριθῆναι ἐπὶ εὐσεβείᾳ, αὐστηρῇ ᾠθικῇ καὶ ἐπιμελείᾳ, λαμβανόμενος πάντοτε ὑπ' ὅψιν τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας του καὶ κατὰ τὰς δύο μικρότερας τάξεις.

β') Ἐν ἰσότητι προσόντων ἄρα νὰ προτιμᾶται ὁ τυχὼν ἱερομένος, ἄλλως διακρινθήσεται τὸ γέρας μεταξὺ τῶν ἑγόντων τὰς αὐτὰς προσόντας.

γ') Οἱ κύριοι Καθηγηταὶ θέλουσι ἀπερναίεσθαι περὶ τοῦ βραβευομένου δι' ἐνσφραγίστου δελτίου, ἵνακα θέλουσι ἀποσφραγίσαι δημοσίᾳ καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἀρνησθαι.

Ἐάν, κύριε Διευθυντά, ἡ σμικρὰ αὕτη προσφορά καὶ οἱ προτεινόμενοι ἔροι ἐπιδοκιμασθῶσι παρὰ τὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Καθηγητικῆς Συλλόγου, τότε ἀπὸ τοῦδε ἀνακινῶμεν τὴν περιεχόμενον ταύτης εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἐν τούτοις διατελούμεν μετὰ τῆς προσήκουσας ὑπολήψεως, ἐξαιτουμένη ἀναθῆναι τὰς ἐντολὰς τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς ὑμῶν διευθυνομένης ἱερᾶς Σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰουνίου 1890.

Τῆς ὑμετέρας ἀγάπης

Εὐχρίτης Ἰνδερμας
† Ὁ Ἀθῆναις ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Μετὰ τὴν λήψιν τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου, ἐν τῇ τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1890 συνεδρίσει τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, συγκατεμένη ὑπὸ τῶν κα. Α. Ζήνων, Ν. Πά-

δου, Δ. Σεμιτέλου, Α. Μιλιώτη, Ν. Φιλαρέτου, Ν. Δεικτάκη καὶ Δ. Χασιώτου, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως Π. Ἰωαννίδου.

Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1121 ἐ. ε. ἐγγράφον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπ' ἀριθ. 199 τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ ἀπερασπίσθη ὅπως ἐκφρασθῶσιν αὐτῷ καὶ αὐτῇ τὰ προσήκοντα εὐχαριστήρια, συνάμα δ' ἀπευθυνθῇ αὐτῷ ἡ παρὰ κληρίως ὅπως εὐαρεστούμενος τροποποιήσῃ τὰ παρ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου ἀποφρακθῆναι δηλ. ὅπως τὸ βραβεῖον ἀπονεμηταὶ κατ' ἔτος εἰς τὸν ἀριστεύοντα (τὸ πεντακοσιδράχμων γέρας) τῆς ἀνωτάτης τάξεως (Β') ἡ διακρινόμενος ἐξ ἑσού μεταξὺ τῶν ἀριστευόντων τῆς τάξεως ταύτης, ἂν δύο ἢ πλείονες αὗτοι, προτιμώμενος τοῦ ἱερομένου· τοῦτο ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου συντελεστικώτερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Σεβ. δαριτοῦ, παρεχομένης συνάμα εἰς τὸν χρηστὸν, ἐπιμελῆ καὶ ἱκανὸν νέον, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του, μικρὰς τινας συνδρομὰς εἰς τὰ πρῶτα ἐκτὸς τῆς Σχολῆς βήματά του.

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω πρακτικὸν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ἐγράψε πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην τὰδε:

Ἀριθ. 1890, 5, 190

Πρὸς τὸν Σεβ. Ῥιζαρίῳ κα. Γερμανῶν, Μητροπολίτην Ἀθηνῶν.

Σεβασμιότατα,

Ἡ Διεύθυνσις τῆς καθ' ἡμᾶς Σχολῆς διεβίβασεν ἡμῖν ἐν καιρῷ τὸ πρὸς αὐτὴν ὑπ' ἀριθ. 199 τῆς 29 Ἰουνίου ἐ. ε. ἐγγράφον τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἐν ᾧ ἐκδηλοῦται ἡ περιουσία αὐτῆς, ὅπως κατ' ἔτος παρῶμεν ἐν τῇ μέλλοντι πεντακοσιδράχμων γέρας εἰς τὸν ἀριστεύοντα μαθητὴν τῆς Σχολῆς ἡμῶν, ὑπ' οὗς ῥυθμοῖς ἡ ὑμετέρα Σ. Διοίκησις μετὰ τῆς ἐντολῆς, ἵνα, τῆς προσφοράς μετὰ τῶν περὶ αὐτῆς ἔρων ἀποδεχτῆς γενόμενης, ἀνακινῶσθαι τὴν περιεχόμενον πρὸς τοὺς μαθητάς.

Τὸ δὲ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ἀφένως καὶ εὐγνωμόνως τὴν προσηρᾶν ἐκδοτὴν τῆς ὑμετέρας Σεβ. ἀποδεχόμενον, σπεύδει νὰ ἐκφράσῃ εὐσεβεστάτος τὰς τε ἐκείνου καὶ τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἱερᾷ καὶ χρηστικῇ αὐτῇ πρά-

ζει, τρανῶς μὲν μαρτυροῦν τὰς φιλοφροσύνας καὶ φιλοφροσύνας διαθέσεις, ὧν πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Σχολὴν ἡ Ἰμετέρα Σεβ. ἐμφορεῖται, τὴν μεγάλην κατανόησιν ἀποστολὴν αὐτῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Ἐθνῇ μετὰ χρυσῶν εὐκταῶν ἐλπίδων πρὸς ταύτην προσβλέπουσι, τῷ δὲ ἀφορμῇ καυμένην εἰς μίσησιν μὲν καὶ ἐνίσχυσιν, εἰς δυνάμει δὲ προτροπὴν καὶ υπέκκυσιν τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀμύλλης τῶν τροφίμων τῆς Σχολῆς πρὸς τὴν ὁσημέρην τελειοτέραν ἡλικίαν αὐτῶν μύρωσιν καὶ εὐσεβεστέραν διάπλασιν, ὧν χάριν τρυφερὰ φροντίς καὶ ἐπιμέλεια καταβάλλεται, τοσαῦτα δὲ διαπαντῶνται.

Τὰς ἐκ τούτῳ δ' εὐχαριστίας ἐννοημένας τῷ Συμβούλιον πρὸς τὴν Ἰμετέραν Σεβ. διαρρηθῆναι ἐπὶ τῇ ὄψει Ἱερουργικῇ καὶ Ἐκκλησιαστικῇ ταύτῃ προσφορᾷ, ὑπὲρ τῶν τροφίμων τῆς καθ' ἡμᾶς Σχολῆς, φρονεῖ, ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν εὐγενῆ διαθέσιν καὶ τὸν ἱερὸν σκοπὸν, ὃν προτίθεται ἡ Ἰμετέρα Σεβ. διὰ τῆς εἰρημένης προσφορᾶς, ἂν αἱ διὰ τὸ κατ' ἔτος παρεχόμενον ἐν τῇ μέλλοντι πεντακισυδράχμιον γέρας προτεινόμενοι ὅροι τροποποιηθῶσιν ἐπὶ τῇ μεζῶνι βεβαιότητι καὶ τῇ ἀσφαλεστάτῃ ἐλπίδι, ὅτι τοῦτο θὰ ἐπιτυγχάνηται: τὸ γέρας, δηλονότι νὰ χορηγῆται εἰς ἕνα ἔκ τῶν ἀπολυομένων μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως, ὅστις κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνον καὶ κατὰ τὰ προηγουμένα διεκρίθη μὲν ἐπὶ εὐσεβείᾳ, αὐστηρῶς ἠθικῇ καὶ ἐπιμελείᾳ, καὶ τῇ περὶ τὰ γράμματα καθύλου ἐπιδιόσει, τρανὴ δὲ παρεῖχε δεξιμα καὶ μαρτύριον τῆς εἰς τὴν ἱερουσὴν κλίσεως αὐτοῦ. Ἐν ἰσότητι δὲ τῶν προσόντων νὰ προτιμᾶται ὁ τυχὼν ἱερομένης μαθητῆς, ἀλλως δὲ νὰ διεκρίνηται τὸ γέρας μετὰ τῶν ἐχόντων τὰ αὐτὰ προσόντα μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως, δηλ. ἐν ἐλλείψει ἱερομένου.

Ἐν τῇ πεποιθῆσει ὅτι θέλετε ἐπιδομαίνει τὸν ὑπὸ τούτων περιπτύξας περιουσιῶν τῆς προσφορᾶς τοῦ χορηγηθαιμένου ἀβλο τοῖς τὸν πνευματικὸν ἔκκα καὶ ἠθικὸν ὑπὲρ τῆς ἱουκλήσεως καὶ τοῦ Ἐθνους ἀγωνιζομένου τροφίμου τῆς Ε' τάξεως τῆς Ἰμετέρας Σχολῆς ὄντων, ἀπεκδεχόμεθα τὰς Ἰμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως ἀποδεχόμενοι καὶ τὴν ἐκφρασὶν τοῦ βαρυτάτου σεβασμοῦ.

Ἀθήναι, 30 Ὀκτωβρίου 1890.

Τῷ διευκρινιστικῷ Συμβούλιον

Ν. ΡΑΔΟΣ, Ν. Α. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ, Δ. ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Σ. Μητροπολίτης ἀπήντησε ὅδε:

Ἀρθ. πρωτ. 278.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἠρώς τῷ Διοικητικῷ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιᾶς Σχολῆς.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 5,190 ἐντομὴν ὡρὸν ἐπιστολὴν κομισάμενι, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτιθέμενα μετὰ πολλῆς τῆς προσυχῆς διελεθρόντες, σπεύδωμεν ἵνα ἀπαντήσωμεν, ἐνθὺν μὲν εὐχαριστήσωμεν τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς δι' ὅσας ἀγκυλὰς ἐξ ἀγκυλῶν καὶ εὐγενούς προαιρέσεως ἐκράσας ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτίθωνται, ἐνθὺν δὲ πληροφορησώμεν ὅτι τὴν ἐκ πολυπειρίας προτεινόμενὴν ὑμετέρων γνώμην περὶ ἀπαιτητῆς τοῦ ὕψ' ἡμῶν χορηγηθαισμένου πεντακισυδράχμιου γέρατος ὑπὲρ τῶν διακριθῶσιν ἐπὶ εὐσεβείᾳ, ἠθικῇ καὶ ἐπιμελείᾳ κατὰ πάντα ἀποδεχόμεθα.

Ταῦτα πρὸς ὑμετέραν πληροφορίαν, ἀπαντητικῶς γράφοντες, καὶ ταῖς πατρικαῖς ἡμῶν εὐλογίαις ὡρὰς ἐπιστρέφοντες διατελούμεν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Νοεμβρίου 1890.

Εὐχέτης ἑνδοξος

† Ο Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Συνεπείρ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων καὶ συμφωνίας πρὸς ταῦτα ἀπενεμήθη, πρῶτον τῇ 21 τοῦ ἐτους τούτου, τὸ γέρας εἰς τὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας δελθόντα τῆς Ἱπείρου μαθητὴν τῆς Ε' τάξεως τ. Πολιδῆν.

Προσκλητικὰ βόλευσα κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὑπὸ τοῦ α. Θεοδοίου Β. Μενζέλου καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς:

Σεβαστὴ ἀντιμετώρις,

Πολύτας καὶ λόγι καὶ ἔργῳ κατὰθῆλος ἐγένετο, ὅση ἐκ τοῦ σεβαστοῦ τούτου ἰδρυμάτος τῶν χρηστικῶν καὶ φιλελληνικῶν ἰδρυμάτων αὐτοῦ, τῶν διδασκῶν τούτων Ῥιζαρίων, προσήγγινται ὠφέλεια τῇ πατρίδι συνάρει θεῖα, ἥτις δεῖ ἐμφορεῖται τὴν περὶ αὐτοῦ μέριμναν

τῶν εὐγενῶν ἐφόρων καὶ τὴν τῶν διδασκαλῶν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν τῶν μαθητῶν ἐπὶ τῇ μελέτῃ καὶ τῇ χρηστικῇ προκοπῇ.

Ὅμως δ' εἴτι εἶδεται ἡ σχολή, τῆς τελείας μερίμνης, οἷς μέλλει τὰ ἐκκλησιαστικά· ἀλλὰ καὶ ταύτης ἤρξατο ἀπὸ τινος ἐν μέρει ἀπολαύουσα αὕτη. Πρὸς τοῦτο καθήκον ἱερὸν ἔχοντες δημοσίαις νὰ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἡρώδης, ὁ πανερωτάτος Γερμανός, οὐ μικροῦ λόγου ἄξιον δεῖκνυται στοργήν, ἀρ' οὐ ἐγκατέστη ἐν Ἀθήναις, οὐδὲ μικρὰν ἐπιστοργὴν καὶ ἐπιμέλειαν καταβάλλει εἰς ἐνίσχυσιν τῆς κατὰ Χριστὸν παιδείας καὶ ἀγωγῆς τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ταύτης, πάνυ καλῶς γινώσκων, ὅτι ἡ κατὰ Χριστὸν παιδεία καὶ ἀγωγή ὁμολογουμένως τὸν εὐπαιδευτὸν ἀπεργάζεται κληρὸν, ἐξ οὗ μέλλουσα διαδίδεται εἰς τὰς κοινωνίας, εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὰ ἔθνη, τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τὸ κράτος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Γερμανός ἀεὶ ᾔσταε καὶ λόγους χριστιανικοῦς καὶ ἔργους νὰ ἐγείρῃ τὴν πρὸς τὰ χρηστὰ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ταύτης ἀγάπην. Πάρεστιν εἴτι ἐκ τῶν ἐνθεῶν πόρων αὐτοῦ ὥρισε πεντακοσίουδραχμὴν βραβεῖον νὰ ἀπονέμηται κατ' ἔτος εἰς τὸν ἀριτεύστεον τῶν ἀποριτωτόνων μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως, ὅπου σήμερον ἀπενομήθη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Σιλλιγίου τῶν κατήχητῶν κληρίτου ἀρίστου μαθητὴν Ἡερ. Βολιδῶν.

Διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς μέριμναν τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου χάρις καὶ ἐνθυμοσύνη ἀίδιος κείνεται τοῖς τε μαθηταῖς καὶ πᾶσι τοῖς λειτουργοῖς αὐτῆς.

Νῦν δὲ, φίλοι μαθηταί, ὑμέτερον ἔργον εἶναι νὰ δεῖξητε καὶ ἐνόπιον τοῦ πνευματικοῦ ἀρχιερέως τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐνόπιον τῶν ἀρχόντων καὶ ἐφόρων τῆς σχολῆς, ὅτι πᾶσαν φιλοτιμίαν φιλοτιμησθε νὰ καταστήσῃτε καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν ἱκανὴν νὰ αἰκονοποιῇ τὰς χριστιανικὰς ἀρετάς, καὶ ὅτι εὐκρινῶς σκοπεῖτε, ἀπρωιτῆσαντες τῆς σχολῆς, νὰ καταστήσῃτε διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῆς τοὺς συμπολίτας ὑμῶν ἱκανοὺς νὰ καταλάβωσι τὴν θέαν τοῦ ἱεροῦ διδασκαλῶν καὶ νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτῇ, ἐξ ἧς καὶ μόνως γεννηθῇ ἡ εὐδαίμονια τῶν ἐθνῶν. Οὗτο πολιτεύμενοι, φίλοι μαθηταί, καὶ τὸ ἔνδοξον τῶν εὐσεβῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς εὐλογητὴν παρ' ἡμῶν θέλατε καταστήσει καὶ τὸν ἄλλον πάντων τῶν ὑπὲρ ὑμῶν κηδομένων δικαιοσύνη, καὶ τὰ στόματά τῶν μετῴμωνμένων τὴν σχολὴν λαμπρῶς φημίστε. Γένοιτο, Γένοιτο!

εἰ') Ὁ πρῶτος ἐν Ἀθήναις ἀρχιμανδρίτης τῆς Ῥωσικαῆς Ἐκκλησίας καὶ παλαιὸς ἀπόστολος τῆς Σχολῆς κ. Γεννάδιος, ἐδωκόσατο αὐτῇ δύο ὀκτωκτὰ εἰκονοστάσια ἐπιγύρῃ κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος 1890.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Σχολῆς.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονικὴν περιόδον ἀπὸ τοῦ 1877—1891 ἦτον ἀρίστη. Ἰκατὸς δὲ τῶν τακτικῶν δαπανῶν ἐγένοντο καὶ αἱ ἐξῆς κορυμνίσαι ἐκτακτοὶ δαπάναι κατὰ τὴν περιόδον ταύτην, ἐξ εἰσπραξέων δαρεῶν καὶ ἐκ περισσευμάτων.

1) Διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ νέου, ἀξιολόγου ὑπὸ πᾶσαν ἐξουσίαν, εὐαέρου δὲ καὶ ευρυγάρου καταστήματος τῆς Σχολῆς, κατὰ τὸ ἔτος 1880—1882, ἐκτὸς τῆς ἐπιπλήσεως, δραχμαὶ.....171,000

2) Δι' ἀγορὰν οἰκοπέδου, κατὰ τὸ 1880, τοῦ Α. Ἰωάννου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἔχοντος πρόσωπον, συνεχρομένου δὲ μετὰ τῆς πρῆνι οἰκίας Κόκουου νῦν Ῥιζαρείου Σχολῆς καὶ πρὸ αὐτῆς κεκλιμένον, ὅπως μὴ δι' ἀνεγέρσεως ἐπ' αὐτοῦ οἰκίματος ἀποκλεισθῇ ἡ ἀνωτέρω Ῥιζαρεία οἰκία καὶ τέλειον ἢ ἀξία αὐτῆς ἐκμηδενισθῇ, δραχμαὶ..... 4,000

3) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τριωροῦ οἰκίας ἐν Πειραιεῖ (Ξενοδοχεῖον) κατὰ τὸ ἔτος 1881, δραχμαὶ..... 50,000

4) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἀνακαίνισιν τῆς 1881, ὁπώτως ἐν Πειραιεῖ, τριῶν ἀποθηκῶν (μαγυζελίων) περὶ τὰς δρ. 11,000

5) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν, τῇ 1881 ἐπίσης, δύο ὁμοίων ἀποθηκῶν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως περὶ τὰς δρ. 15,000

6) Δι' ἐπισκευὰς, ἐκτάκτους μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις ἐν τῇ καταστάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν (ὅπου ἀνήκει τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ) ἀπὸ τοῦ 1886 κατ' αἵτησιν τοῦ ὑπουργείου τούτου, δραχμαὶ..... 15,000

7) Διὰ τὴν πρῆστικσιν τῆς οἰκίας Ν. Νικαυλῆος ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1887 (ἀπέχοντι τοῦ γήρεος τοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἐκ δραχμῶν 22,000, ἐξ ὧν τότε 5,000 καὶ μετρητὰ 7,000) ἀξίας μεζόνος, δραχμαὶ..... 29,000

τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διακοσίας τεσσαράκοντα δύο (242), ἥτοι τὰς 211 ἀρχικὰς τὰς 27 νέας καὶ τὰς 4 ὡς ἄνω, ἀξίας σήμερον ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον· αἱ μεταχρῆσται αὐταὶ εἰσὶν ὀνομαστικαί· (ἔχει ἡ Σχολὴ καὶ λαχειοφόρους ὁμολογίας τεσσαράκοντα ὡς τὸ (48) κατεθεμελίνας παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ).

Ὅτι ἱκανοί, καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονικὴν περιόδον, νέαι ἐξεπαιδεύθησαν ἐν τῇ Σχολῇ ὄντες ἐν τῶν ὑποδύλων ἐπαγγελίων, ἐπὶ ἀπεφασίσθη ἡ διαρκὴς ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαίδευσις ὁμαρὸν τριῶν ἑρηνόδοξων Ἀλθανοποιδῶν καὶ ἐκπαιδεύονται ἤδη τρεῖς τοιοῦτοι, μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν δ' αὐτῶν ἄλλοι τρεῖς καὶ οὕτω κληθεῖς (βλ. Κεφ. ΙΑ') καὶ ἐπὶ πολλὰς συνδρομαὶ ὁσπότης ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐγγίνοντο πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγυμνασίων συγγεγραμμάτων, καὶ ἀνθρώπων πικρόνων ἐκ δυστυχημάτων, ὡς ἐκ σεισμῶν κλπ.

Λεπτομερεῖας τῆς ὀικονομικῆς καταστάσεως ἔσχ' ἐν οὐκείῳ τόπῳ εἰς τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ. Ὡς πρὸς τὰ καθυστέρουσα γίνεται ἡ παρατήρησις ἐπὶ σημειώσεται ἐν αὐταῖς τὰς αἰτίας τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς τοιαύτη διὰ τὴν ἐκτίθειναι, ὅτι πολλὰ αὐτὸν εἰσὶν ἐπισφαλῆ ἢ διαχρηστικὰ.

Σημειώσεις β'. — Λαχειοφόρους ὁμολογίας κείται καὶ ἡ ὑμετέρα Σχολὴ 48 ὑπὸ τοῖς ἐξῆς ἀριθμοῖς, κατεθεμελίμενης παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ κατὰ τὰς εἰρηρὰς τοῦ ταμίου τῆς Σχολῆς ἀποδείξεως τὰς.

Ὁμολογίας	8	ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ	59,226	—	59,233
»	2	»	»	»	81,384 — 84,385
»	1	»	»	»	100,036
»	2	»	»	»	68,144 — 68,145
»	1	»	»	»	72,766
»	2	»	»	»	81,253 — 81,254
»	1	»	»	»	131,321
»	1	»	»	»	106,007
»	3	»	»	»	28,268 — 28,270
»	3	»	»	»	45,942 — 45,944
»	1	»	»	»	48,832
»	2	»	»	»	51,634 — 51,635
»	2	»	»	»	53,201 καὶ 53,196
»	1	»	»	»	53,205
»	2	»	»	»	53,207 — 53,208

Ὁμολογίας	2	ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ	75,063	—	75,064
»	1	»	»	»	75,089
»	3	»	»	»	76,660 — 76,662
»	2	»	»	»	76,664 καὶ 76,668
»	2	»	»	»	76,673 καὶ 96,768
»	1	»	»	»	120,407
»	2	»	»	»	156,074 καὶ 156,075
»	2	»	»	»	156,090 καὶ 156,091
»	1	»	»	»	173,950

Ἐν ὅλῳ ὁμολογία 48

Αἱ 242 μεταχρῆσται τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἀντικειν μέρος (ἥτοι δρ. 329,580) ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ Μετοχικοῦ τῆς Τραπεζῆς, αἱ δὲ 48 λαχειοφόροι, δηλονότι αἱ διὰ λαχνῶν χρεωλυτικῶς κληρονομηθέντες, εἰσὶν ὁμολογίαι, τοῖσιν χρεωστικά, δι' ὧν ἐδανείσθη ἡ Τράπεζα δρχ. 60 ἑκατομμύρια εἰς χρυσόν. Αἱ εἰς τὴν Σχολὴν ἀνήκουσαι 48 αὐταὶ ὁμολογίαι ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ποσὶν δρ. 27,178, καὶ εἰσὶ κατεθεμελίμεναι παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ, ὅπου ὑπάρχουσι παρακατατεθειμένα καὶ 105 ὁμολογίαι τοῦ ἐκ δρ. 120 ἑκατομμυρίων δανείου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιπροσωπεύουσαι τὸ ποσὶν δρ. 40,918.75. Τῇ Σχολῇ ὁπότεως ἀνήκουσι καὶ δύο ἀνάμνησι μεταχρῆσται τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἀνήκουσαι εἰς τὸ κληροδοτήμα Ἰω. Λαμπρίδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Περὶ τῶν δέκα ἐκτελεσθῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Διατάξεως.

Οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐκτελεσταὶ ἀπεβίωσαν πάντες ἐκτὸς τῶν κ. κ. Α. Ζίνου ἱατροῦ καὶ Ν. Πάδου καὶ τοῦ προκατεβέντου πρὸ τινος κ. Μ. Ψενιέρη (βλ. Κεφ. ΙΑ' § 4), προσέτι δ' ἀπεβίωσαν καὶ οἱ μετὰ ταῦτα διορισθέντες Ἰω. Βοῦρας καὶ Χρ. Παλαμάκης, ὧν αἱ θέσεις συνεπληρώθησαν ἤδη, ὥστε νῦν ὑπάρχουν ἐκτελεσταὶ οἱ ἀνωτέρω κ. κ. Α. Ζίνου καὶ Ν. Πάδου καὶ οἱ ἐξῆς νέαι, διορισθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1885 :

1) Δρα. Σαμιώτης	αντικαταστάσει	τὸν	Ίω. Κόνιαρη
2) Ασων. Μηλιώτης	"	"	Α. Παλλήνη
3) Ν. Δ. Φιλιάτης	"	"	Ν. Παχράνη
4) Ν. Δακτύλης	"	"	Μαρ. Γενιέρη
5) Α. Πασιπάτης	"	"	Ίω. Βούρη
6) Δ. Χσιώτης	"	"	Δ. Στρούμπου

Υπολείπονται δὲ καὶ αἱ θέσεις τῶν ἀποβιβάσαντων πρὸ τινος ἐκτελεστών, τῶν ἐξέχοντες ὑπερβίησιν τῇ Συγχρῇ καὶ τῇ Ῥιζαίῳ περιουσίᾳ περικυρύνοντων. Νικ. Ἰωαννίδου καὶ Ἀριστ. Σ. Ουραζίδου (περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκτελεστῶν καὶ τοῦ τόπου αὐτῶν βλ. βλ. 85, 151 καὶ 156 τῆς Ῥιζαίῳ διαθήκης) ὡς πρὸς τὸν τόπον λαμβάνεται συνθήκῃ ὅτι ἦσαν ἡ κτήνη, ὡς ἐν περικυρύνει αἱ ἀρχαιότεροι Α. Ζίνης καὶ Ν. Ράδης, εἰς ὧν ἡ μὲν ἐγγενὴς ἐν Κρήνῃ, ἡ δὲ ἐν Ναυπλίῳ, εἰς αἰώνιαν ἡ Παιονικήν ἐγκατεστημένην ἕκαστος ἀπὸ τοῦ θύματος τοῦ 1821.

Σημειώσεις. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω νῦν ὑπαρχόντων ἐκτελεστῶν:

- 1) Ὁ Α. Ζίνης ἱατρός, διατελεῖ καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς ἐν τῇ Ἰθνακῇ Πανεπιστημίῳ.
- 2) Ὁ Ν. Ράδης, δικηγόρος (πρόσφατος εἰσαγγελλὸς Ὑψίστου).
- 3) Ὁ Δ. Σαμιώτης, καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἐπιδόξου ἐν τῇ Ἰθνακῇ Πανεπιστημίῳ.
- 4) Ὁ Α. Μηλιώτης, γενναῖος ἀρχηγὸς ἐν τῇ ἑλληνικῇ στρατίᾳ.
- 5) Ὁ Ν. Δ. Φιλιάτης, δικηγόρος καὶ βουλευτὴς ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βιωτίας.
- 6) Ὁ Ν. Δακτύλης, δημοτικὸς σύμβουλος Ἀθηναίων, σύμβουλος δὲ καὶ ἔφορος πολλῶν εὐδαμνῶν οἴκων.
- 7) Ὁ Α. Πασιπάτης, ἱατρός, μέλος διαφόρων ἐπιστημονικῶν ἐταιρειῶν καὶ ἔφορος εὐδαμνῶν οἴκων καὶ
- 8) Ὁ Δ. Χσιώτης, ἱατρός καὶ καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς ἐν τῇ Ἰθνακῇ Πανεπιστημίῳ.

Γίνεται δὲ ἡδὴ αὐτῶς περὶ τῶν κατελλομένων ὑποφύριων, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὄχι καὶν θέσεων ἐκτελεστῶν (βλ. 85 Ῥιζαίῳ διαθήκης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ 1877.

Ἐκαστον διοικητικὸν Συμβούλιον σχηματίζεται ἐκ τριῶν (3) μελῶν καὶ διαιεῖ ἐπὶ μίαν τριετίαν. Τὰ μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν δικαίως ἐκτελεστῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ κατὰ σειράν κατὰ τῶν τῶν ὅτε διορισθέντων ὑπὸ τοῦ διαθέντος. Οἱ τρεῖς λοιπὸν σημειώμενοι πρῶτον ἐν τῇ διαθήκῃ ἐκτελεστέαι ἀπετέλεσαν τὸ πρῶτον διοικητικὸν Συμβούλιον, οἱ τρεῖς ἐπόμενοι τὸ δεύτερον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς διαρκῶς καὶ ἀλλήλοδιαδέχοντες ἐπαναρχημένοι πάλιν τῶν ἰδίων κατὰ σειράν πάντοτε μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διοικήσεως τῶν ἐπομένων. Πας δὲ διαδόχος (ἀντικαταστάτης) καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἐκλιπόντος καὶ διαιεῖ κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἐκεῖνος σειράν, ὥστε ὁ διαδόχος π. χ. τοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ πρῶτου σημειωθέντος, κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἐκεῖνος σειράν ὑπερβιβάσεται καὶ διοικήσῃ ὡς καὶ ὁ διαδόχος τοῦ διαθέντος τοῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ. Τὰ δὲ μέλη τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰσι καὶ μέλη τοῦ δεκαμελούς Συμβουλίου πάντοτε, ἥτοι καὶ κατὰ τὴν τριετὴ διάρκειαν τῆς διοικήσεως αὐτῶν (βλ. βλ. 79, 80, 81, 85 εἰδ. 2, 86 καὶ 149).

Μέχρι τοῦ 1879, ἐπαρμυῖθη ἐν τῇ προεκτεθείσῃ ἐκθέσει τὸ τριμελὲς Συμβούλιον (Μέμ. ββδμν).

1) Κατὰ τὰ ἔτη 1880, 1881 καὶ 1882 οἱ Α. Ὀμαρίδης, Ν. Ράδης καὶ Φίλιππος Ἰωάννου (τούτων δ' ἀποβιβάσαντες προσωρινῶς ὁ κ. Α. Ζίνης καὶ τελευταῖον ὁ ἀντικαταστάτης τῶν Φ. Ἰωάννου Νεφ. Παχράνης). Κατὰ τὴν τριετίαν ταύτην διελέθη ἡ Συγχρῇ, ἀνοικητομένη τὴν νέον αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐκείνης ὁ νέος αὐτῆς ὁργανισμὸς μετὰ τοῦ νέου κανονισμοῦ τῇ ὑπουργίῳ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ ἤρξατο ἡ Συγχρῇ λειτουργοῦσα ἐκ νέου (βλ. Κεφ. ΙΑ' § α').

2) Κατὰ τὰ ἔτη 1883, 1884 καὶ 1885 οἱ Α. Ζίνης, Μ. Γενιέρης καὶ Ν. Ἰωαννίδης ἀντὶ τοῦ ἀποβιβάσαντος Ἰω. Κόνιαρη, μὴ ὄντος διατεμένου εἰσεῖται τότε τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ.

3) Κατὰ τὰ ἔτη 1886, 1887 καὶ 1888 οἱ Δ. Στρούμπου, Ἰω. Βούρη καὶ Α. Μηλιώτης κατὰ τὴν τριετίαν ταύτην ἤρξατο ἡ ὁλομὴ τοῦ νέου Νομοῦ.

4) Κατὰ τὰ ἔτη 1889, 1890 καὶ 1891 οἱ Α. Σ. Ὀμαρίδης (ἀντ')

αὐτοῦ ἀποδιδόντες τὴν Σεπτέμβριον τοῦ 1890 προσωνόμας, ὁ Δ. Σεμιτέλης), Ν. Τάδης καὶ Ν. Δ. Φυλάκτος.

ΚΥΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Διάφορα ἔστιν λόγῳ συμφωνία καὶ ζητήματα κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 1877 χρόνιαν περιόδου
(κατὰ σειράν ἐκ τῆς χρονολογίας αὐτῶν).

2 α' Περὶ τῆς διαλύσεως τῆς Σχολῆς καὶ τὰ δυνατὰ περὶ τοῦ νέου κατεστήματος καὶ τῶν νέων ὁργανισμῶν καὶ κανονισμῶν τῆς Σχολῆς (1881-1882).

Οἱ λόγοι τῆς διαλύσεως τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος 1881 ἐκτίθενται ἐν ταῖς ἐξῆς Β. Διατάγμασι καὶ ἐγγράφοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν. Τὸ Β. Διάταγμα ἔχει οὕτω

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἰχοντες ὑπ' ὅψιν :

α') Τὰ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 15 Μαΐου ἐ. ἔ. τοῦ πολυμελούς Συμβουλίου τῆς Ῥιζαρίου Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς φερθέντα καὶ β') τὰς ὑπ' ἀριθ. 2,342 καὶ 2,370 ἐκθέσεις τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου τῆς αὐτῆς Σχολῆς. Θεωροῦντες τὸ μὲν ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐκδομῆς τῆς νέας πτέρυγος τοῦ κατεστήματος τῆς Σχολῆς αὐτῆς καὶ τῆς γενικῆς ἐπιμελείας τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἀποστολῶν ἀδυνατοῦ τὴν τε ἐνίστασιν μελητῶν καὶ τὴν παραδίωξιν μελημάτων ἐν αὐτῇ καθ' ἅπασαν τὴν διάλειψιν τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος καὶ ἔκτος, τὸ δὲ ὅτι ἡ περὶ κατείδειζε τὴν ἀνάγκην διαρρυθμίσεως τῆς ἐν ἰσχύϊ διοργανισμοῦ αὐτῆς ἐπὶ τῇ βέλτιον καὶ συμφωρτοτέρῃ πρὸς τὸν προσορισμὸν αὐτῆς.

Ἰδόντες τὸ ἔθρονον 158 τῆς διαθήκης τοῦ αὐτοῦ Ῥιζάρη.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἑκπαίδευσως Ἰπουργοῦ διατάχθημεν οὕτως :

1) Ἡ Ῥιζάρη Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς διαλύεται μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου 1882. Κατ' ἀκολουθίαν ἀπαλλοτρίωνται τῆς ἐν αὐτῇ ὑποθέσεις.

α') Ὁ διοικητὴς αὐτῆς κ. Σωκράτης Κολιάτσος ἀρχιμεθέρτης.
β') Οἱ καθηγηταὶ κύριοι Βασιλείου Σχινῆς, Θεοδόσιος Βενιζέλος, Ἀριστέλης Σπαθόπουλος, Ἰωάν. Ἀργυριῶν, Ἰάκωβ. Ζωγράφος, Ἀλφρ. Μπὸν καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς ἑκκλησιαστικῆς μουσικῆς Γεράσιμος Μαντζαβίνος ἀρχιδιάκονος.

γ') Οἱ ἐπίτιμοι καθηγηταὶ κύριοι Ἡρακλῆς Μητσόπουλος, Ἀθην. Πουσσόπουλος, Ἀναστάσιος Διομήδης Κυριακοῦ καὶ Ζήκος Ῥώσης.

2) Πᾶσαι καὶ κατὰ τὸ ἔθρονον 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ διοργανισμοῦ τῆς Σχολῆς δοθένται ὑποτροφίαι παύουσι.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἡμετέρον Ἰπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσσις καὶ ἐκτίσεις τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Νοεμβρίου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. Κουμουνδούρος

Συνεπεὶς τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ. τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἐκωνομύησεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὰ ἐξῆς :

Ἀριθ. 10,743
8,150

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Λοιπὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Ἦντι μὲν ἐδιδόσαντο, ἐκὼν ἐπερεὶ νὰ παραδεχθῶμεν τὰ τε ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ πολυμελούς Συμβουλίου τῆς καθ' ὅρας Σχολῆς τῇ 15 Μαΐου ἐ. ἔ. φερθέντα περὶ διαλύσεως τῆς Σχολῆς, τὰ ὑποστηρίχθηκα διὰ τοῦ ἡμετέρου ἐγγράφου 3 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ ἐτέρου ἡμῶν ἐγγράφου 8 Σεπτεμβρίου, παραβλόντες, τὸ μὲν διὰ τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἔχεται προξενήσας ἡ τοιαύτη διάλυσις εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, τὸ δὲ διὰ τὰς ἐπιζητούμεν συνεπεῖς, ἃς ἔχεται ἐπιφέρει εἰς τοὺς ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ πολλῶν ἡδὲ ἐτῶν ἐνδοκίμους διδασκόντας καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους μελητάς, ὧν ἡ εἰς τὴν σπουδᾷ ἐπιμέλειαν καὶ ἡ κοσμίαν διαγωγὴν ἀπέτρεπε τὴν ἐν ἡᾷ μετὰ τῶν ἄλλων μίσησιν τοποθέτησιν, διότι ἡ μὲν ἐκ τῆς ἀταξίας τῶν μελητῶν ἐπελθούσα παρεχὴ ἥδυναν νὰ προλή-

φθῆ και νῦ ἀποτραπῇ διὰ τῆς ἀμέλειας ἐφαρμογῆς τῶν ἀφρον ὧν και 26 τοῦ ἐν ἰσχυρ διαργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, ἡ δὲ διαρρύθμισις αὐτοῦ ἐπὶ τὸ τελευταῖον ἠδύναται νὰ συντελεσθῇ ὑπάρχοντος και λειτουργοῦντος τοῦ νῦν ἐν γήρῳ, και νὰ γίνῃ ἐναρξίς τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐν εὐθέῳ γήρῳ· ἀλλ' ἀφοῦ αἰνεῖται τῆς οὐκονομίας τῆς νέας πέτρας τοῦ καταστήματος τῆς Σχολῆς και τῆς γενικῆς ἐπισκευῆς τῆς παλαιᾶς ἐργασίας κατέστησαν ἀδύνατον τὴν τε ἐνούμενην τὴν μηχανῶν και τὴν παρῶσιν μηχανῶν ἐν αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος και ἐκτος.—τοῦτο δὲ ἴδιον ἔργον ἐν ἀτελήρηθῃ—ἐπαυσε ὁ διαταγῆς ἡμῶν και περιεκλήσθη τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἀνόντου Βασιλικῷ Διατάγματι. Ὅθεν ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης, ἀποδεχόμενη τὴν ἡμετέραν πρότασιν, διὰ Διατάγματός τῆς ἐκδόντος τῆς β' τοῦ παρόντος μηνός, ἀπεφάνη και διέταξε 1) τὴν διάλυσιν τῆς καθ' ἡμᾶς Σχολῆς μέχρι 15 Ἀυγούστου 1882· 2) τὴν ἀπολυθῆναι ἀπαλλαγῇ τῆς ἐν αὐτῇ τῆς Σχολῆς ὑπηρεσίας· 3) τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Σωκράτους Κολιτσίου ἀρχιμηδόντος· 4) τῶν καθηγητῶν κ. κ. Βασιλ. Σχολῆς, Θεόδωρ. Βενιζέλου, Ἀναστ. Σπυρίδου, Ἰωάν. Ἀργυριάδου, Ἰάκωβος Ψωμάς, Ἀλεξάνδρ. Μπῆν και τῶν διδασκάλων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς Γεωργίου Μαντζινίου ἀρχιδιακόνου· 5) τῶν ἐπιτηδων καθηγητῶν κυρίων Παπαλέου Μαρσιπούλου, Ἀναστ. Διομήδους Κυριακοῦ, Ἀθ. Πανσιποῦλου και Νίκου Ρώμα και 6) τὴν παῖσιν παῖσιν τῶν κατὰ τὴν Σχολ. ὧν ἐν ἰσχυρ διαργανισμῷ τῆς Σχολῆς διδόντων ὑποτροφίαν.

Τὸ εἰρημένον Βασιλικὸν Διάταγμα κινουμένοντες ἡμεῖς ἐν ὑπεγράφῃ και ἀποστέλλοντες τὰ πρὸς τοὺς ἀπαιτούμενους τῆς ὑπηρεσίας ἡμετέρας περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐγγράφων, ἐν ἡμετέρῃ δι' ἡμῶν τὸ οὐκονομῆσαι, φρονούμεν ἀναγκαῖον νὰ προσθήσωμεν ἐν ταῦθα και τὰ ἀκόλουθα.

Ὅτι δὲν ν' ἀπολυθῇ ἅπαν τὸ ἐπίλοιπον προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ἐκείνου τοῦ ταμίου, τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ, τοῦ γρηματοῦ καὶ τῶν κλητῶν, και νὰ διορθωθῇ ἐς ἐπιστάτας και δύο ρυλῆες, πρὸς φυλάκην τῆς οὐκονομίας και τῶν λοιπῶν πραγμάτων, αἱ δὲ ἑγγράφαι τῆς τε οὐκονομίας και τῶν ἐπισκευῶν νὰ κανονισθῶσιν εἰς τῶν ὥστε τὸ οὐκονομικὸν καὶ ἡμετέρας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐπερχομένου ἐκτος· ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέματος τὸ πᾶν· και ὅτι κατὰ τὸ μέγιστον τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασίῶν ἐν τῇ Σχολῇ διάστημα, ἥτοι πρὸ τῆς 15

Αυγούστου 1882 δὲν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν τὸ σχέδιον τοῦ νέου διαργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, συνταχθέντος τελεωτέρου και συμφωνητέρου πρὸς τὸν προσημῶν αὐτῆς και τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ αὐθιμοῦ διαβέτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1881.

Ὁ Ὑπουργός

(Τ. Σ.) Α. ΓΟΜΦΟΜΥΝΔΟΥΡΟΣ

Καὶ τὸ μὲν κατὰστημα ἀνακοινωθῆναι, ἀλλ' ὁ ἐκ τῆς ὑποβληθείς νέος ὁργανισμὸς (μετὰ τοῦ νέου κανονισμοῦ) τῆς Σχολῆς δὲν ἐνεκρίθη εἰσέτι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Αἱ προτάσεις αὐτῆς δι' αὐτοῦ μεταρρυθμίσεις ὑπῆρξαν ἱκανῶς ἄξιαι λόγου, ὑπὲρ πάσης δὲ τῆς ἄλλας αἱ περὶ συστάσεως εἰδικῷ ταμείῳ τῆς Σχολῆς ὑπὲρ τῶν ἐπερχομένων μηχανῶν αὐτῆς. Ἦτο μία καλὴ ἀρχὴ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Γεωργίου Ριζάρη. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἡ τότε ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ νέου ὁργανισμοῦ και κανονισμοῦ ἐπιτροπὴ ἔργου περὶ τούτου.

«Ὁ σκοπὸς δέ, εἰς ὃν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέβλεπε ἐν τῇ ἀναθεωρήσει τοῦ παλαιῦ ὁργανισμοῦ και κανονισμοῦ και ἐν τῇ συντάξει τοῦ νέου εἶνε αὐτὸς ὁ σκοπός, ἐν οἷ ἀδίδμῳ ἱδρυταὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς προσεβίοντο, και ἐν διακαὶς ποθεῖ νὰ εἴη ἐκπληρούμενον τὸ τε Συμβούλιον αὐτῆς και τὸ Ὑπουργεῖον, δηλονότι ἡ διὰ τῆς προση-

1. Τὰ σχέδιον τοῦ νέου καταστήματος τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ βίβῃ τοῦ παλαιῦ σχεδίου συντάσσιν ὁ γράμματα κ. Γεώργ. Σπυρίδου ἐν αὐτῇ και τὸν μεταῦ τῶν δύο περιήγουν πρὸς τὸν παλαιὸν ναύσταυρον καὶν γὰρ (πρὸς μεσημβρίαν), κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ κ. Γ. Μόσχου, ὅπως μεταβῇ ἐν αὐτῇ τὸ δὲν σκεῖνον, και τὸ μὲν κατὰστημα κατὰ τῆς πολλῆς ἐργασίας, συντελεσθεῖ δι' καθ' ὅσον ἐκλήθηται εἰς τὴν φράσαν εἰσεῖσιν και ἀνεῖσιν εἰς αὐτὸ κατὰ τὸ ἐπιτυχὲς σχέδιον τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἀρμ. Βλῆγου· εἰσαγάγονται δὲ ὡς ἐπὶ τῇ, κατὰ διαλέμματα ἐκτελέζονται τὴν πρόβλεπον τοῦ ἔργου και τὴν κατὰ τὴν αὐτοῦ, ὁ ὑποστράτηγος κ. Γεωργίου Μεταξῆς, ὁ συνταγματάρχης Γ. Σούτσος και ἄλλοι· ἀκριβῶς δὲ και ἐντέλως εἰσαγάγει και κατὰ τοὺς κανόνες τῆς τέχνης, ὁ ἀνακτόν τοῦ ἔργου κ. Μηνῆς Κορωνάιος, ὡς οἱ μηχανικὸν ἀπερὶβλῆσαν.

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἐν ἀνείκελ δύνανται νὰ λαμβάνωνται ἐκείν (100) μαθηταί, ἐκτὸς τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς (τὸ ἀξιόλογον και ἐπαχὲς νοσηματόν, περὶ οὗ ἡ μέγιστον τοῦ 1877 ἐκείνης, ὡς ἄνωτέρω, λέγεται πρὸς ἀνατολὰς τοῦ καταστήματος ἔλος ἀνεβάρητον και εἰς ἀνάλογον ἀποστασὶν ἀπ' αὐτοῦ).

αύτης εκπαιδεύσεως προπαρασκευῇ τῶν μελλόντων νὰ ιερωθῶσιν. Ἡ εκπαιδεύσις τοῦ ὕψους τοῦτον σκοπὸν εἰς ἧς τὰ μέγιστα ἐξέρχεται τὸ μέλλον τῆς τοῦ Ἑκκλησίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, οὗσα ἀποτελέσκει οὐχὶ ἑνὴς, ἀλλὰ πολλῶν περικυκλῶντων, δὲν εἶναι εὐκατάφωτος. Ὁ μελλὼν νὰ ιερωθῇ, ἵνα ἀποβῇ ὄντως ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, ἀληθῆς πνευματικὸς ποιμὴν τῆς Ἑκκλησίας, ὁδηγῶν τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας εἰς τὴν ἀληθὴ ἀνάθειαν καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ ἀποτέμνων αὐτοὺς ἀπὸ πάσης σκολιᾶς ἰδού, εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾖ ἀσπὼν κεκλημένος εἰς τὸ ὕψλιν τοῦτο ἀξίωμα. Ἀλλ' ἡ ἀσπὼν αὕτη κλήσις δὲν δύνανται εὐκόλως νὰ διεκυσθηῇ διὰ καὶ αὕτη ἡ κλίσις τινὲς πρὶς τὸ ἀξίωμα τῆς ιερουσύνης δὲν εἶναι πάντοτε ἀλόγητος τεκμήριον τῆς κλήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Πρὶς τοῦτους ἡ κλίσις αὕτη, μὴ τογχοῦντος εὐνοϊκῶν περιστάσεων, καὶ ἰδίως τῆς προσκομιγῆς τοῦ κεκλημένου ἀνταρραγῆς καὶ εκπαιδεύσεως ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τοῖς σχολείοις, δύνανται ν' ἀποβῇ ἀγερῆτος. Καὶ ἡ κατὰστασις δὲ τῆς Ἑκκλησίας καὶ Πολιτείας τὰ μέγιστα ἐπιδρᾷ εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην μέρωσιν, τῶν νέων τῶν κεκλημένων εἰς τὸ ὕψλιν τῆς ιερουσύνης ἀξίωμα. Ὅθεν ἡ ἐκλογὴ νέων κεκλημένων εἰς τὸ ὕψλιν τῆς ιερουσύνης ἀξίωμα καὶ προσκομιγῆς προπαιδευθέντων διανοητικῶς καὶ ἠθικῶς δὲν εἶναι εὐκόλος. Ἀλλ' εἰ καὶ ἡ ἐκλογὴ νέων κεκλημένων ὁπωσδήποτε εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ιερουσύνης εἶναι δύσκολος, ἡ ἐν τῇ Ρικζαίῳ ἡμεῖς Σχολῇ προσηλωμα προπαρασκευῇ αὐτῶν εἰς τὴν ιερουσύνην δὲν εἶναι τόσον δυσχερὲς διότι ἡ Σχολὴ τὸ ἐπ' αὕτῃ εκπαιροῦ τὸ ἔργον αὐτῆς προπαρασκευάζοντα, ὅσον ἐπὶ τῇ προσκομιγῇ τῶν ἐν αὐτῇ παιδευμένων εἰς τὴν ιερουσύνην. Ἐκεῖνον δὲ ὅπως δὲν ἐξαρτᾷ κυρίως ἐκ τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ πρὶς πάντων ἐκ τῆς Ἑκκλησίας, τῆς κοινῆς καὶ τῆς Πολιτείας εἶναι ἡ εκπαιδεύσις τῆς κλήσεως τῶν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ιερουσύνης προσκομιγῆς προπαρασκευαζομένων διὰ τῆς χειροτονίας αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν γυνόντων ἀπολύτως τῶν μηθητῶν ἐκ τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ τρακιστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ὅτε κατ' ἀνάγκην ἔρην πρέπει νὰ ιερωθῶσι κατὰ τὸ σπείρον τοῦ νέου ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, μεσολαβοῦσι τοὺς ἀρχιστάς δέκα ἔτη, ἅτινα ἐκρήσαντο ἀπαραιτήτως τὸ μὲν, διότι ἡ κοινὴς τῆς ἐκκλησίας ἀπαγορεύουσι τὴν πρὸ τοῦ τρακιστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας χειροτονίαν εἰς πρεσβύτερον, τὸ δὲ διότι ἡ περαιτέρω τινὴν

ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἀπόλυσιν, ἡ ὁσμέρις δυσχεροτέρῃ ἀποκρίνουσα εἰς τὴν πόσιν ζωῆς καὶ ἑλληνικοῦ ἀνάγκης ἀπαυτοῦσι κατ' ἀνάγκην ἔρην τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα. Ἦνικα δὲ τῆς ἀπρονοησίας ἐν τῇ ἡμετέρῃ κοινῇ περὶ ἀξιοπρεπείας συντηρήσεως τοῦ κλήρου, ὅστις παρ' ἡμῶν ἀρεθὴ τελείως εἰς τὴν τύχην, καὶ ἔνεκα τῆς προτιμήσεως εἰς τὰ κατώτερα καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα τῆς ιερουσύνης ἀξιώματα ἀνθρώπων ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν μὴ ἔχοντων τὰ ὑπὸ τοῦ ὕψλους τῆς ιερουσύνης ἀξιώματος ἀπαιτούμενα προσόντα, πολλοὶ τῶν τελειοθιόντων τῆς Σχολῆς τρέπονται ἐκ ἀνάγκης εἰς ἄλλα συνθήκας ἐπαγγελμάτων, δι' ὧν δύνανται νὰ ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ ὕψλιν καὶ δυσβάστακτα καθήκοντα ἀπαιτοῦν ἱερατικῶν ἐπαγγελμῶν καὶ καταδικάζον συνθήκας τὸν ἀνδεχομένου αὐτοῦ εἰς ἀνιερπρεπῆ ἐπαιτεῖν. Ἀλλ' εἰς τὴν διὰ τῆς χειροτονίας ἐκπαλίσαν τῆς κλήσεως τῶν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ιερουσύνης κεκλημένων ἡ Ρικζαίος Σχολὴ δύνανται νὰ συντελέσῃ κυρίως δι' ἠθικῶν μέσων, ἥτοι διὰ παιδεύσεως καταλήλου πρὶς τὸ ἀξίωμα τῆς ιερουσύνης, ἐν τῇ προπαρασκευῇ αὐτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ χειροτονίας αὐτῶν μέχρι τοῦ ὁρισμένου ἔτους τῆς ἡλικίας δὲν θέλει ἐπιστρέφει τὴν ὑπὲρ τῶν μαθητῶν κατεσκευασμένον χρηματικὴν ἐγγυήσιν κατὰ τὸ σπείρον τοῦ νέου ὁργανισμοῦ. Πρὶς τοῦτους ἡ Σχολὴ δύνανται νὰ πρεβῇ καὶ ἐπὶ περαιτέρω ἀνδεχομένη κατὰ τὸν νέον ὁργανισμὸν τὴν ἰδίαν τακμίαν, εἰς ὃ θέλουσι κατατεθῇ αἱ χρηματικαὶ ἐγγυήσεις τῶν μὴ ιερωθισμένων μαθητῶν πιστεύομεν δὲ ὅτι εἶναι διατελεμένον τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς νὰ εἰσέρρῃ καὶ ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς κατ' ἔτος χρηματικὸν τι πῶσιν εἰς τὸ ταμίον τοῦτο, εἰς ὃ δύνανται νὰ κατατεθῶσι καὶ χρηματικαὶ συνδρομαὶ καὶ γενναῖα δωρεὰ γνησίαν τῆς Ἑκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος τέκνων, ἅτινα αὐδέποτε ἐλείψαν ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἔθνῳ, ἵνα ἐκ τοῦ τοκοῦ αὐτῶν συντηρηθῶσι ἀξιοπρεπῶς, μεθοδοῦμενοι, ὅσοι ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς ιερωθῶσιν. Ἀλλὰ διὰ τῶν πόρων τούτων ἡ Σχολὴ δὲν θέλει δυνῆσθαι νὰ μισθοδοσῇ, εἰμὴ ἐλπιόσους μόνον ἐκ τῶν χειροτονησασμένων μαθητῶν αὐτῆς.

Κατὰ δὲ τὴν γνώμην ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς λίαν συντελεστικὴ εἰς τὴν εκπαιδεύσιν τοῦ σκοποῦ τῆς Σχολῆς θέλει εἶναι καὶ ἡ ἐκδοσις νόμου ὁρίζοντος ὅτι τὸ ἀπολυτῆρμον τῆς Ρικζαίος

Σχολής παρέχει δικαιοσύνη ἐγγράφει μόνον εἰς τὴν θεολογικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆν.

Οἱ προσβάλλοντες τὴν ἐν Χάλκῃ θεολογικὴν Σχολὴν ὡς ἐκπαιδευομένοι τὸν προορισμὸν αὐτῆς διὰ τῆς χειροτονίας τῶν πλείστων μαθητῶν αὐτῆς, ἐπιλαμβάνοντες οὕτω οἱ ἐν αὐτῇ ἐκπαιδευόμενοι χειροτονοῦνται κληρικὸὶ ἄγχοι, πρὶν ἢ ἀποφοιτήσασιν ἐξ αὐτῆς, καὶ μόνον ἀφ' οὗ χειροτονηθῶσι κληρικὸί, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἀπολυτήριον διπλωμα κατὰ τὸ ἔθρην 80 τῶν κανονισμῶν αὐτῆς, καὶ οὗτι οἱ ἐξ αὐτῆς ἄγχοι κληρικὸὶ ἐξερχόμενοι ἔχουσιν εὐρὸν στάθμην ἀποκαταστάσεως καὶ προαγωγῆς, μὴ ἀριεμένοι εἰς τὴν τύχην, ὡς παρ' ἡμῶν οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Ῥικαρδεῖου Σχολῆς, ἀλλ' ἡ διοριζόμενοι ἀμέσως ἱερωσύνης, ἢ παρακληθεῖσθαι ἐκαστος αὐτῶν ἐν τῷ γοαρείῳ τοῦ πρостаτοῦ αὐτῶν ἀρχιερέως, ἢ τέλος προαγόμενοι εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, εἰς ὃ οὐδεὶς μὴ ἔχων διπλωμα τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς Σχολῆς πρόσκειται ἐν Ὑστροφίᾳ. Τοιοῦτη ἢ ἐν τῇ Ῥικαρδεῖᾳ Σχολῇ χειροτονία μαθητῶν πρὸς τῆς ἀποφοιτήσεως αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γίνηται καὶ δι' ἄλλους λόγους, μάλιστα δ' ἕνεκα τῆς ηλικίας αὐτῶν. Ἄλλως δὲ ἔβλεπεν εἶναι πολὺ σκληρὸν, ἂν ἐπεβάλλετο καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Ῥικαρδεῖου Σχολῆς ὁ ἄγχος βίος, πρὶν ὅν καὶ αὐτοὶ ὁ θεῶνθρωπος ἀρχηγὸς τῆς ἡμετέρας ἡρηκείας δὲν θεωρεῖ πάντας εὐθέως.

Ἦναι ἱεροῦθον οἱ τελειοδιδάκται τῆς Ῥικαρδεῖου Σχολῆς, νομίζομεν, οὗτι τὸ Συμβούλιον αὐτῆς πρέπει νὰ παρακινήσῃ ἐπιμύνην τοῦ Ὑπουργείου, ἵνα προνοήσῃ σπουδαίως περὶ τῶν ἐξῆς:

Πρῶτον ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τὸ ἀπολυτήριον τῆς Σχολῆς ὡς διπλωμα παρέχον εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτὸ δικαίωμα διδασκαλῶν τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν δημοσίαις σχολαῖς, ἵνα οἱ μὴ ἀνόμενοι δι' ἄλλων μέσων νὰ ἐκκαλοῦνθαι τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θεολογικῆς σπουδῆς ἔχοντι πύρρον ζῆλον γὰρ τοῦ ὁρισμένου χρόνου τῆς ἐρεῶσεως αὐτῶν.

Δεύτερον νὰ ἐρρηθῇ προσόντα τῶν ἐφημερίων καὶ ἰδίως τῶν ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἱεροκρίμων, τῶν ἐπισκοπικῶν ἐπιτρόπων, τῶν μελῶν τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων, τῶν γερματικῶν τῆς Συνόδου καὶ τῶν ἀρχιερέων. Ἰδίως δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ παρακινήσῃ ἐπιμύνην τὸ Συμβούλιον, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δεῖοντα τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως

μὴ χειροτονῶνται καὶ διορίζονται ἐφημέριοι ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ μὴ ἔχοντες τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον τῆς Ῥικαρδεῖου Σχολῆς.

Τοιοῦτον τὸν εἶρην ἐπαρξέει καὶ ὁ ἀνδραγαθὸς ἱδρυτὴς ἐν τῇ 78 ἀρχῇ τῆς διελθούσης αὐτοῦ ἐχρῆντι ὡς ἐξῆς: «Παρακαλῶ τὰς δὴν συμβούλιον τῆς Σχολῆς νὰ κινήσῃσι πάντα λίθον (ἂν ἐγὼ ζῶν δὲν τὸ κατόρθωσιν), διὰ νὰ ἐνδύσῃ ὁ βασιλεὺς, ὥστε ἀπουλειστικῶς ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ νὰ διδασκάνται ὅσοι σπουδεῖναι νὰ ἐνδύσων ἱερωσύνης ἐνδύμα, καὶ οἱ μὴ ἦτε δεκαὶ πρὸς ἱεροσύνην, εἰμὶ ὅσοι ἔχοντι ταπεινὰ ἀποδοσεῖσθαι περὶ τῆς ἐν αὐτῇ σπουδῆς τινος».

Τρίτον καὶ κυριώτατον νὰ ληρῇ σπουδαίως φροντίς περὶ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τῶν πεποιθυμένων κληρικῶν, δι' ἐπαρκεῖς μισθοδοτήσεως αὐτῶν. Ἡ εὐρεσις δὲ πόρων πρὸς μισθοδοσίαν πεποιθυμένων ἐφημερίων δὲν εἶναι εὐλόγητος, ἔσται ὑπάρχει καλὴ θέλησις: οἷον ἐν μέρος τῶν ἀπειθῶν καὶ ἀσάφους καταστατακωμένων ἐτησίων εἰσδηματίων τῶν πολλῶν τοῦ Κρόνους μόνον, ὅταν ὁρισθῇ νὰ δικαθῇται κατ' ἑτος ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῶν ταμείων, θέλει ἀποτελεσθῇ ἱκανὸν χρηματικὸν ποσόν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ αἶτιον, δι' ὃ συνέβη ἀποφύγεσθαι τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτὸ τὸ ὕψιστον τῆς ἀρχιερωσύνης, οἱ τε τελειοδιδάκται τῆς Ῥικαρδεῖου Σχολῆς καὶ ἄλλοι λόγιοι καὶ διακεκαρμένοι ἄνδρες, ἐγκαίρως οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ἀπονομῇ περὶ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τοῦ κλήρου, ἀλλ' ἐπὶ καθύστερον, ἐν τῇ καταστάσει τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀνάγκη νὰ ληρῇ πρόνοιαν καὶ περὶ ἀνυπόσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν δὲ ἡ κατάστασις τοῦ κλήρου καὶ τῆς Ἐκκλησίας καθύστερον παρακλήσῃ τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας τὴν σπουδαίαν παῖσιν καὶ δραστήριον ἐνέργειαν πρὸς βελτίωσιν καὶ ἰσχυρὴν ἀνύψωσιν αὐτῆς: ὅταν ἅπαντες οἱ σπουδαῖοι μεριμνῶντες περὶ μωροφώσεως κλήρου ἀξίου τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ δυναμὶν λόγῳ καὶ ἔργῳ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διακ. τῆς χειροτονίας ἐκπλήρωσιν τῆς κλήσεως τῶν τελειοδιδάκτων τῆς Ῥικαρδεῖου Σχολῆς καὶ ἄλλων λογίων ἀνδρῶν, ἀντὶ νὰ περιερίξωνται εἰς μαρτυρίας κατὰ τῆς Ῥικαρδεῖου Σχολῆς ὡς μὴ ἐκπληρώσεως τὸν προορισμὸν αὐτῆς, συνεργήσωσιν εἰς τὴν ἐξέυρεσιν καὶ χορηγίαν τῶν ἀνεγκλίτων πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ μέσων, ὅν ἂνεν οὐδὲ ἡ παρὴς δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ: ἔσται ἄπασα ἡ κοινωνία ὅπως συνασπασθῇ τὴν ἀνάγκην ἀξίου κλήρου καὶ βελήσῃ σπουδαίως νὰ ἔχῃ ἱερὰς πεποιθυμένους, ἐνεργετικούς καὶ ἀξιους

της κλήσεως αὐτῶν ὅταν διὰ νόμου ὀρίζοντος σπουδαῖα προσύναται τῶν ἱερῶν παύσεων καὶ εἰς τὴν ἱερουσύνην χειροτονίαι τελέως ἀπαιθεύσαν ἀνθρώπων, νομοθετηθῇ δὲ, ὅτι οἱ τῶν πόλεων ἐφημέριοι ἀφίλειται νὰ φέρωσι τοιάχιστα ἀπολυτήριον τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς· τότε καὶ ὁ προσωρμὸς τῆς Σχολῆς ταύτης θέλει ἐκπληρωθῇ ἐντελῶς καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ πατὴρ θέλουσι ἀνυψωθῇ εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν εὐχέλαιαν.

Τὰς σκέψεις ταύτας μετὰ τῶν ἐπενεργηθειῶν ἐν τῷ νῶ ὀργανισμῷ καὶ κανονισμῷ μετεβύλων ἔκρινεν εὐκόλως νὰ υποβάλῃ ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν αὐτοῦ διακοσμητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς. Ἀποκρίνεται δὲ εἰς τὴν σύνεσιν καὶ πολυμερῶς πετρᾶν τοῦ Συμβουλίου νὰ ἐγκρίνῃ μὲν εἰ τὴν ἔρβον εἰσέλθῃ ἐν τῷ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντι σχεδίῳ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ καὶ κανονισμοῦ, νὰ ἀναπληρώσῃ δὲ τὰ ἐλλείποντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1882.

Ἡ ἐπιτροπὴ
 Η. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΣΠΑΘΑΚΗΣ
 ΖΗΚΟΣ ΡΩΣΙΣ Α. ΔΙΟΜ. ΚΥΡΙΑΟΣ

Τὸ σχετικὸν δὲ μέρος τοῦ υποβληθέντος τότε ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον νέου ὀργανισμοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς, τροποποιηθέντος ἐν μέρει τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐδ. σέ. Ἀρθρ. 4, § τέλει.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν Σχολὴν προσκυρουμένων χρημάτων ἐκ τῶν μὴ γεννημένων ἱερῶν καὶ ἐξ ἑτέρων συνδράμων προσώπων ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ κλήρου, θέλει σχηματίσει ἡ Σχολὴ ἐν ἰδιαιτέρῳ ταμείῳ, εἰς τὸ ὅπουν θέλει προσθέτει καὶ τὸ ταμεῖον τῆς Σχολῆς δραχ. χιλίας (1000) κατ' ἔτος. Τὸ κεφάλαιον τοῦ ἰδιαιτέρου τούτου ταμείου θέλει μῆναι ἀνυπόκειμενον, ἀπερριπτόμενον, ἀλλ' οἱ τόκοι αὐτοῦ θέλουσι διανεσθῆναι, μετ' ἀπόφασιν τοῦ πολυμελούς Συμβουλίου, κατ' ἕστην ποσότητα εἰς ἐκείνους τῶν καθητῶν, οἱ καὶ ἤθελον ἀναδεχθῇ τὴν ἱερουσύνην ἀξιωμα καὶ τοῦτο διὰ πρώτην πενταετίαν τῆς ἱερουσύνης των. Ἰδιαιτέρας κανονισμοὶ τῆς Σχολῆς ὀρίσει εἰδικώτερον περὶ τούτου.

§ β'—Περὶ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς (1882—1886.)

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, οἱ ἐν αὐτῇ καθηγηταὶ καὶ διδά-

σκαλοὶ διορίζοντο πάντοτε τῇ προτάσει ἡ γνωμοδότησει τοῦ πολυμελούς Συμβουλίου αὐτῆς· οὐδέποτε τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ συμβουλίου σπουδαίως ἠμερσένθη μέχρι τοῦ ἔτους 1882, ὅπου γενόμενος τοῦ μακαρίτου Κ. Λομβάρδου. Περὶ τούτου μάλιστα τὸ ἔτος 1880 ἀνεγνωρίσθη καὶ αὐτὴς ἐπισήμως διὰ τοῦ πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Σχολῆς ὑπ' ἀριθ. 8,377/6, 182 καὶ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1880 ἐγγράφου τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Ν. Α. Μαυρικουδάτου, ἀνδρὸς διαπεπτοῦ καὶ φιλοδικαίου. Ἄλλως ὅμως ἐφρόνιτο ὁ μακαρίτης Λομβάρδος, διορίσας ἀνευ γνώσεως καὶ προτάσεως τοῦ συμβουλίου δύο καθηγητὰς ἐν τῇ Σχολῇ τὸ ἔτος 1882, οἵτινες βραδύτερον ἀπεχώρησαν ἐκουσίως. Τὰ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἐν γένει τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν ἑκτοτε, ἐκτίθενται ἐν τοῖς ἐπαρμένους:

Πρωτοκὸν τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1882.

Τὸ πολυμελὲς συμβούλιον τῆς Σχολῆς παρόντων τῶν μελῶν Α. Μάμουκα, Α. Πάλλε, Ν. Ίωαννίδου, Α. Ψάννη, Ν. Ράδου, Α. Ὀρφείδου καὶ Νρ. Παχάφου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ὅτι,

Ἡ Ῥιζαρίου Σχολὴ εἶνε κατὰστάσιμα ἀνεξάρτητον, ἔχει ἰδίους πόρους, ἰδίαν διοίκησιν, ἰδίαν διδασκαλίαν. Ἡ αὐθεντίας πρὸς τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἔχει μὲν τὴν ἀνωτέραν ἐπιτοσίαν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐπιτοσίαν. Ἡ Ῥιζαρίου Διοίκησις ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς καθιερεῖ τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ συμβούλιον αὐτῆς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοβουλίας ἐπὶ παντὶς μέτρῳ, τὸ ὅπουν ὀφεί αὐτὴν, διὰ πολυχρόνου δὲ καὶ συνεχροῦς ἐνεργείας καὶ ἐπαρμυγῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἀνεγνωρίσθαι τὸ δικαίωμα αὐτὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐνεστῶσα αὐθεντίας, καὶ δι' αὐτῆς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κώδικος ὑπουργὸς, καθιέρωσε διὰ νόμον τὸ ἀπαινερωτικὸν σύστημα. Ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη καθιερώθη καὶ διὰ τὴν ἐν Παιρικαῖς δημοτικαῖς Γυμνάσιον, οὕτως οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι διορίζονται τῇ προτάσει αὐτοῦ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ διὰ τὸ Ἰανεπιστήμιον αὐτὸ, ἐν γένει δὲ ταυτὴν ἀρχὴν ἀνεγνώριζεν ἡ Σ. Κυβερνήσις καὶ εἰς ἄλλα ἰδιωτικὰ ἰδρύματα, δι' ἰδιωτικὸν πόρων διατηρούμενα. Εἰς τὴν τάξιν ταύτην καὶ τὴν σεβαστὴν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς χρεωστεῖται κατ' ἐξοχὴν ἡ πνευματικὴ πρόδος καὶ ἡ ἥθικὴ ἐπίδοσις τοῦ ἱεροῦ τούτου καθιδρύματος.

Κυβέρνησις διὰ τοῦ εἰρημένου Β. Δαυτάγκμας τῆς 12 Μαΐου 1840 καὶ τοῦ Νόμου 3/15 Ἀπριλίου 1833.

Ἡ Ῥιζόρεσις Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς δὲν εἶνε ἀνεξάρτητος· πολλοὶ γὰρ καὶ δεῖ. ἔχει μὲν ἰδίους πόρους, ἰδίαν διοίκησιν καὶ ἰδίαν διδασκαλίαν, ἀλλ' οὐτε καθηγητὰς δύναται νὰ διορίσῃ (ἄρθρ. 74), οὐτε τὰ παραδιδιδόμενα μαθήματα μόνον δύναται νὰ ἐπιμελῇ (ἄρθρ. 75), οὐτε τὰ περὶ πειθαρχίας ἐν τῇ Σχολῇ, οὐτε τὴν διοικητικὴν καὶ κανονισμὴν αὐτῆς νὰ ὁρίσῃ (ἄρθρ. 77), οὐτε τὰ περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν αὐτῇ νὰ διατάξῃ (ἄρθρ. 78), οὐτε νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἐκτελεστὰς αὐτῆς (ἄρθρ. 85), οὐτε νὰ διαπικῇ ἀνεξελέγκτους καὶ ἀνευ ἐγκρίσεως (ἄρθρ. 90—99), οὐτε νὰ ἐκλέγῃ ὑποτρόφους (ἄρθρ. 103—109)· διότι ταῦτα πάντα ἀνήκουσιν ἰδίαις ἐν τῇ Κυβέρνου διὰ τῆς Διαθήκης τοῦ, τάσας αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν ὑπεράνω παντὸς Συμβουλίου ἐπετρέψαντος καὶ προνοήσαντος καὶ περὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀκούει, περὶ ὧν αὐτὸς ἡ Διαθήκη τοῦ (ἄρθρ. 158).

Τὰ αὐτὰ μὲν ἦσαν φρονεῖσι καὶ μέλη τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζορείου Διαθήκης (βλ. σελ. ικ' τοῦ προλόγου τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου εἰς τὴν ἐν ἔτει 1842 γενομένην ἐκδοσιν τῆς Διαθήκης τοῦ αἰδίου Γεωργίου Ῥαδύνου Ῥιζόρεσις).

Ἐκ τούτων καθίσταται πρὸς ὅλην οὐδὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ συγκεντρώσεως ἢ ἀποκεντρώσεως, ἀλλὰ περὶ ἐκτελέσεως ἑνὸς διατάξεως διαθέτου. Ἄλλαν δ' ἀπυλὴν φέρεται ἡμῖν ἡ εἰς τὰ περὶ τοῦ Γυμνασίου Παιδείας καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου γνωστὴ μακαροπομπή.

Μετὰ τὰ ἐκτελέσθηκα οὐδὲν λόγον εὐρίσκωμεν ὥστε τὴν πείρῃ ἡμῶς ν' ἀποκαλέσωμεν τὰ νόμιμα γενόμενα, ἀλλὰ μάλιστα ὁ λόγος τῆς οἰκονομίας ἀφαιρεῖται διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπιμελῆ καὶ Κληρονομῆς ἀντικατάστασις τοῦ τακτικῆς κ. Κυβερνήτου. Ὑποτασσόμεθα μάλιστα νὰ θεωρήσωμεν τὴν περὶ ἀνατροπῆς τῶν διατάξεων τοῦ αἰδίου Γεωργίου Ῥιζόρεσις αὐτῆς τοῦ πολυμελὲς Συμβουλίου, ὡς μὴ ὕσαν καὶ ὡς γενομένην ἐν ἡλικίᾳ τῆς ἐν ἄρθρ. 171 τῆς Διαθήκης ἐφευρεμένης ἀφ' οὗ μακαρίτου κατὰ παντὸς ὅστις ἔθελε τυχεύσει νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνατροπὴν τῶν διατάξεων τῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
(Τ.Σ.) Κ. ΑΩΜΒΑΡΔΟΣ

Σ. Μ. Παγίδης.

Ἔτερον πρακτικὸν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Συνεδρίασις τῆς 3 Δεκεμβρίου 1882.

Παρόντων τῶν μελῶν Α. Μάμουκα, Μ. Ρενιέρη, Ν. Ἰωαννίδου, Ν. Ῥάδου, Α. Ὁμηρίδου καὶ Χρ. Βλαχάνη.

Ἐγένετο καὶ αὐτὴς λόγος περὶ τοῦ ζητήματος, τὸ ὅπου ἀνεφύη μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἦγον περὶ τοῦ ζητήματος ἐν οἷς καθηγήται καὶ διδασκαλίου τῆς Σχολῆς διορίζονται ἀνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν τὸ Συμβούλιον (ἐκτιμώμενον μόνον ἐνός, τοῦ κ. Α. Μάμουκα) ἐπέμενε ἀποφασίζον, ὅτι οὐδεὶς τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων τῆς Σχολῆς διορίζεται, παύεται ἢ μετακινεῖται ἀνευ τῆς πρωτοβουλίας καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ τέλους τὸ Συμβούλιον ἐπεσφύρισε τοὺς κ.κ. Μ. Ρενιέρη, Ν. Ἰωαννίδου καὶ Ν. Ῥάδου νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ ὑπουργοῦ καὶ παραστήσωσιν αὐτῶν εὐσεβέστες τὰ περὶ τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ παρακαλέσωσι τὴν ὑπουργὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου.

Ἔτερον πρακτικὸν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Συνεδρίασις τῆς 14 Δεκεμβρίου 1882.

Παρόντων τῶν μελῶν Α. Μάμουκα, Μάρ. Ρενιέρη, Νικολ. Ἰωαννίδου, Α. Πάλη, Δ. Στρούμπου, Α. Ζίνου, Ν. Ῥάδου, Α. Ὁμηρίδου καὶ Χρ. Βλαχάνη.

Τὰ τρία μέλη τοῦ Συμβουλίου, εἰς τὰ ὅπου ἀνετίθη ἡ ἐντολή τοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ ὑπουργοῦ καὶ τῶ ἐκθέσωσιν εὐσεβέστες τὰ δικαιώματα, ἀπερ' αὐτοῦ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς ἀδικαιώτως ἐξῆκατο τὸ Συμβούλιον τοῦτο εἰς τὸ νὰ προστεῖν τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους τῆς Σχολῆς, καὶ νὰ τὴν παρακαλέσωσιν ἵνα ἐπικυρώσῃ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο τὴν νέον ὀργανισμὸν καὶ κανονισμὸν τῆς Σχολῆς, ἦγον οἱ κ.κ. Μ. Ρενιέρης, Ν. Ἰωαννίδης καὶ Ν. Ῥάδου ἐξέθεσαν εἰς τὸ Συμβούλιον ὅτι ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν κ. Ὑπουργὸν τὴν τὴν τρέχοντος μηνός, καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἀνέγνωσαν αὐτῷ τὸ ἀναγκαστικὸν εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου, κατόπιν δὲ ἀλλήλοδιαβόχως ἐξέθε-

σαν τούς λόγους, ἐπὶ τῶν ὅποιον σφραγίζεται τὸ συμβούλιον, περὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ πρωτοδουλίου καὶ γνωμοδοτήσεως πρὸ τοῦ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῆς Σχολῆς, ἀναγνωσθείσης καὶ τῆς περὶ τούτου ἐχέσεως, τὴν ὅποιαν τὸ Συμβούλιον παρεδέξατο, ἀλλ' ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπάντησε μὲν εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς, ἀλλ' εἶπεν ὅτι ἡ πρὶς τῆς τοῦ Συμβουλίου ἀντίκειται εἰς τὸ ἔσθ' ἡ γράμματα τῆς Διαβήσεως. Ἀλλὰς τε δὲν δύνανται νὰ δώσῃ ὑπὸς τοῦ τινος, προκαταμένου νὰ γίνῃ διάσκεψις περὶ τοῦ νέου κανονισμοῦ καὶ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, εἰς δὲ ἐπιμένει νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν Σχολὴν, ὡς καὶ μέχρι τούδε, εἰς ἣν νόμιμον καὶ δίκαιον.

Ἰδοὺ ἡ ἐν τοῖς πρακτικαῖς μνημονευομένη ἐπιθεσις ἡ συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ν. Ιωαννιδίου, τῇ συμμετοχῇ τῶν κ.κ. Μάρακου Ὑφανίερ καὶ Ν. Ράδου.

Οἱ καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ τῆς Ῥέζ. Σχολῆς διατίθενται ἅπαντες τῇ πρωτοδουλίᾳ καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου αὐτῆς :

Α'

Ἡ Ῥιζαρίου Σχολὴ ἔχει ὁλοκληρωμένους ἰδίαν διοίκησιν. ἤτις ἀνετέθη εἰς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις (83, 153, 156 ἐδ. γ') τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης συγκροτούμενον συμβούλιον αὐτῆς, καὶ ἰδίαν περιουσίαν, εἰς ἣς κατ' ἐπὶ μάλιστα ἐπαχθονόμενος συντηρεῖται. Καὶ τῷ ὄντι τὰ μὲν ἀριθμ. 62 καὶ ἐπόμενα τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης ὁρίζουσι τὰ περὶ διαβίσεως τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, τὸ δ' ἀριθμ. 19 αὐτῆς ῥητὸς διαλαμβάνει. « Ἡ διοίκησις τῶν τῆς Σχολῆς ἀνατίθεται ἐν γένει εἰς ἓν δεκαμελὲς (ἢ πρῶτον) συμβούλιον ».

Ἡ διοίκησις αὕτη τοῦ συμβουλίου ἔχει τὴν χρηματικὴν, ἐντὶς τῶν ὁρισμένων ὁρίων, διαχειρίζου καὶ εἰς ὅλους ἀνεξίτητος. τῆς κυβερνήσεως ἐχούσης μόνον τὴν ἀνωτέραν ἐπιτακτικὴν τὴν ἀριθμ. 151 τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης ὁρεῖ: « Ἡ κυβερνήσις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνέργῃ » τοὺς ἐκτελεστικὰς τῆς παρούσης μου, ἀν' ἀδικηρώσεσιν ἢ ἀμελήσεσιν πρὶς ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεών μου, μὴ ἔχουσα ὅμως διαχειρίζου τοῦ χρηματικοῦ, ὡς τῆς ἀνεξαρτήτου κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς » Σχολῆς. » Ὅταν λοιπὸν ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς ἀνετέθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συμβούλιον αὐτῆς, ὅταν τὸ συμβούλιον τούτῳ ἔχῃ, ἐν-

τὸς τῶν καίμενων, τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαχειρίζεσθαι τὴν περιουσίαν, ἐχούσης τῆς κυβερνήσεως ἅπλους τὴν ἀνωτάτην ἐπίβλεψιν, τῆς δὲ Σχολῆς ὡς τῆς ἀνεξαρτήτου κατὰ τὰ λοιπὰ, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἡ διοίκησις πλήρης, ἀν' τῆς περιουσίᾳ αἱ γέφυραι καὶ οἱ πόδες ; Ποῖαν ἀνεξαρτήσιν θὰ ἔχῃ ἡ Σχολὴ καὶ ἡ διοίκησις αὐτῆς, ὅταν τῆς δεθῶσιν οἱ βραχίονες ὡς πρὸς τὴν κυριότητα τῶν μηχανῶν, τὴν πνευματικὴν μηχανὴν τῶν καθηγητῶν ; Εἴς τε ἀδύνατον νὰ διακαθῇ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἡ Σχολῆς δεδωμένος, ὅταν γείνῃ δεστικὴ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τὸ συμβούλιον αὐτὸ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τοὺς καθηγητάς, ὅστις, ὡς εἴρηται, εἰσὶν ἡ πνευματικὴ μηχανὴ τῆς λειτουργίας τῆς διοικήσεως. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διακρίσῃ τὸ συμβούλιον, ὅταν οἱ καθηγηταὶ δὲν προτείνονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, τὸ ὅπερον γινώσκει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ χρηματικὰ μέσα τῆς Σχολῆς ; Πῶς εἶνε δυνατόν τὸ συμβούλιον νὰ ἔχῃ τὸ τῆς διοικήσεως δικαίωμα, ὅταν οἱ καθηγηταὶ δὲν ἐξαρτῶνται τὸ παράπαν παρ' αὐτοῦ ; Ποῖαν ἰσχὺν θὰ ἔχουν ὡς πρὸς τοὺς καθηγητάς αἱ παρατηρήσεις τοῦ συμβουλίου, ὅταν ὅσοι εἰσὶν ὅπως ἀνεξάρτητοι ἐκείνου ; Τὸ παρ' ἡμῶν ἀποκρουόμενον σύστημα ἐξασθενεῖ καὶ ἐκμηδενίζει τὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς, ἐνῷ ἀνυπερέβλητος ἀνάγκη απαιτεῖ νὰ συγκροτηθῇ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς πᾶσα ἰσχὺς πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς. Ὑπὸ τὸ ἀντίθετον σύστημα ἡ Σχολὴ θέλει παραλῦσι, μὴ ἔχοντων πλέον ὑπὸ τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν ἐφόρων σημασίας τινὰ καὶ καθισταμένους ἄπλουν εἰσπρακτῆραν. Ἐν εὐ λόγῳ, ἀν' ἐκτελεστικὴν τὸ ἀποκρουόμενον σύστημα, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ τὸ δικαίωτον συμβούλιον τὴν κυριότητα ἐντολῆν του, τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπαγορεύῃ τὴν πρόβον καὶ ἐπιμελήται τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ κυριοῦ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς (ἀριθμ. 87 ἐδάρ. 1 τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης) ἀνάγκη λοιπὸν ἀνυπερέβλητος νὰ περιφωροῦνται δι' ὅλων τῶν μέσων ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς καὶ νὰ τηρηθῇ ἀνέπαρος ἡ μέτρι τοῦδε κρατούσα ἀρχὴ τοῦ νὰ προτείνῃ τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς τοὺς καθηγητάς αὐτῆς, qui tout les fins veut les moyens.

Διὰ τῆς διοικήσεως τὸ συμβούλιον ἀναδέχεται βαρεῖας εὐθύνas. Πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατόν ἀπ' ἐνός μὲν νὰ ἔχῃ τοσοῦτας εὐθύνas, ἀπ' ἑτέρου δὲ μὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ καθηγητάς, ὡς ἡ σημασία ὡς πρὸς τὴν πρόβον τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διοικήσεως εἶνε ἀδιαφιλονίκητος. Ἀλλ' ἐν ἐπὶ τῶν καθηγητῶν δὲν ἔχῃ ἐπι-

ροήν τινά ούτε τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς, οὔτε ἡ διεύθυνσις ἢ ἀντιπροσωπεύουσα τὸ συμβούλιον, ἢ δυνάται τις νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τὴν Σχολῆν; Ὡστε ἐὰν ἐνικρατῆσθῃ ἡ ἀρχὴ τῶν ὑποῖων ἀποκρούμενη, ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα ἔσται ἡ διάρρηξις τῶν δεσφῶν, οἵτινες πρέπει νὰ συνδέσῃ τοὺς συμβούλους μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ τοὺς αὐτοὺς μετὰ τῆς διευθύνσεως, ἥτις ἀντιπροσωπεύει τοὺς συμβούλους.

Ἐξ ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ἐπικρατοῦσα ἡ συνήθουσα τῇ Ῥιζαρίῳ διαθήκη καὶ καλῶς ἔχουσα ἀρχή, νὰ μὴ διορίζονται ἐν αὐτῇ καθηγηταὶ εἰρηὶ κατὰ πρότασιν τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρίου διαθήκης· ἡ ἀρχὴ αὕτη (τὴν ὑποῖων ἐνισχύει ὁ ἐργασίαν αὐτῆς, ὅστις παρχωρῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἐκτελεστὰς τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, δεικνύει ὅτι ἐπίσης εὐλογον, μᾶλλον δ' εὐλογώτερον εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς) σπρίζεται ἐπὶ δύο ἰσχυρῶν λόγων, τῶν ἑξῆς· α') ὅτι τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς, ἐφορεῖται ἀδιαλείπτως τὴν Σχολήν, δύνανται νὰ γνωρίζῃ ἐγγύτερον ἢν ὑπάρχῃ καὶ πότε ὑπάρχει χρεὶα νέου καθηγητοῦ· β') διότι αὐτὸ τοῦτο τὸ συμβούλιον δύνανται νὰ γνωρίζῃ ἢν ὑπάρχῃσι χρηματικὰ μέσα ἐκ τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας εἰς πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ τῶν προστεθησάμενων καθηγητῶν.

Λέγομεν ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ συστάσις τῆς Σχολῆς ἐκρημίζεται ἢ ἀνω ἐκτεθείσα ἀρχή. Καὶ ὅτι ὅτι πάντες οἱ διορισμοὶ καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐγένοντο κατὰ πρότασιν τοῦ συμβουλίου.

Προφανὴς λοιπὸν εἶναι ἡ λογικὴ ἐκρυσταλλοῦσι τῶν Ῥιζαρίου διαθήκης διατεξεῖσι περὶ τοῦ δικαίωματος τοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς ὡς πρὸς τὴν πρότασιν τῶν καθηγητῶν καὶ τῆς διαικίσεως δικαίωματος καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ διαχειρίζεσθαι τὴν περιουσίαν, περιλαμβανομένην ἀναγκαίως τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τοὺς καθηγητὰς τοῦτο συνυπακούει εἰς ἐκεῖνο καὶ εἰς ἀλλήλῃν, ἀπὸ μάλιστα ἡ Σχολὴ κηρύσσεται ῥητῶς, ἐκτὸς τῆς κυβερνητικῆς ἐπιδίδεψεως, ἀνεξάρτητος. Καὶ ἐὰν ἐκ τῆς Ῥιζαρίου διαθήκης δὲν προέκυπτεν ἡ πρὸς ἡμῶν ὑποστηρικτὴν γνώμην περὶ τοῦ δικαίωματος τοῦτο τοῦ συμβουλίου, ἀνάγκη μεγίστη ὑπάρχει νὰ ἐπινυθῇ καὶ νὰ καθιερωθῇ χάριν τῆς Σχολῆς, ἡ πρόσδος τῆς ὁποίας ἀρτεῖται, πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ εἰς τὴν μονοτονία τῶν καθηγητῶν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας συντρέχουσι πάντα τὰ ἔγγηγμα ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου. Νέα πολι-

τεία ἡ ἡμετέρα, μὴ βρῖσκουσα ἐπὶ κρητῶς εὐρείας παραδόσεως καὶ μακροῦ βίου, ἀρτεῖται νὰ πράξῃ πᾶν ὅ, τι δύναται αὐτῇ, ὅπως ἀνακηρύξῃ τὸ ἐπὶ τῇ πρῶσῳ χωρίῳ νόημα (βλ. τὰ διδασκόμενα ὑπὸ Σαίην, τελευτῶν φύλλον τοῦ Journal des économistes).

Β'

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, τὸ δικαίωμα τοῦτο τῶν ἐφόρων ἀνεγνώρισε ῥητῶς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπομνημάτων. Διευθυντὸς παρ' αὐτοῦ καθηγητὸς τῆς Σχολῆς, τοῦ τῆς γαλλικῆς, τὸ πολυμελὲς συμβούλιον τῆς Σχολῆς διαμαρτυρήθη κατὰ τοῦ ἀνω ἀποδόσεως αὐτοῦ διορισμοῦ τούτου, τὸ δὲ ὑπουργεῖον εἰς ἀπάντησιν ἐγγράφη τὰ ἑξῆς διὰ τοῦ κατὰ τὸ 1888 ἐγγράφου του¹: «Ἀπαντῶμεν εἰς τὸ νῦν μετέρον ἐγγράφου τὸ τοῦ παρόντος μηνός, δι' οὗ ὑποβάλλετε ἡμῖν αὐτὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρακτικοῦ τοῦ πολυμελούς συμβουλίου τῆς καθ' ἡμῶς Σχολῆς τῆς 5 τοῦ ἰδίου μηνός. Τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀπ' ἐνθεῖας διορισμοῦ τοῦ καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης οὐδαμῶς διανοήθη νὰ μειώσῃ καὶ ν' ἀραιώσῃ τὸ παρῶν τὸ διὰ πολυχρονίῳ ἐνεργείας καθιερωθὲν πλῆν δικαίωμα τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ πολυμελούς συμβουλίου εἰς τοὺς διορισμούς, τὰς μεταθέσεις καὶ τὰς ὑπαύσεις τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῆς Σχολῆς ταύτης· οὐδ' ἐρόμεν ὅτι μετὰ τὰς μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς διαμαρτυρίας ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἰς ὃν ἀνέστη καὶ ἡ πρὸς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἀνακρίσισις, καθίσταται περικυτῇ πᾶσα ἐπιστολικὴ κοινολογία, ἥτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὠθελεν ἐπιφέρει βραδύτητα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς προκειμένης υποθέσεως, ἥτε συνδυασμένης στενῆς μετὰ τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐνεργουμένων μεταβολῶν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν γυμνασίων, καὶ ἐπιθεωρούμενων ἀνελόν, ἐνεκὰ τῆς ἐπιτακτικῆς τότε λήξεως αὐτῆς δι' αὐτὰς νομίμου προθεσμίας.»

Ἰσὺ τρανωτῆτι ἀντιδείξει, ὅτι ἡ κυβερνήσις ἐσεβάσθη τὰ δικαιώματα τῶν ἐφόρων καὶ ἀνεγνώρισε ῥητῶς καὶ σαφῶς τὸ δικαίωμα τῶν, δικαίωμα ἐξασκούμενον πρὸ τεσσάρων κεντρικῶν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς· εἴς δὲ δύνανται νὰ μὴ θεωρηθῶμεν περιθιόντες τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην, ἣν ἐπιστητεύθη ἡμῖν ὁ αἰδιδίμος δικ-

1. Ὑπουργοῦ Μαυροκορδατοῦ (ἔρα ἐν ἀρχῇ παρῶσης παραγράφου).

θέτης, ὃν παραιτήσωμεν δικαίωμα, τὸ ὑποὺν εὐλαβῶς ἐτήρησαν οἱ προκαταγοι ἡμῶν, οἱ ἀειδύμοι ἐκείνοι ἄνδρες Κλωνάρης, Πενάδης, Φίλιππος Ίωάννου, Γ. Τσακνίης, Μισσέλη, Βέλλιος, Ζίννης, Θεοχάρης, Σπανιολάκης, Ππίτης, Ράλλης, Ὀμηρίδης κλπ. ;

Γ

Ὁ αἰώνιοςτος ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, κατανήσας ὅτι αἱ περὶ αὐτῆς διατάξεις τοῦ ἡδυνάτου νὰ περιέωσιον ἀτελείαις, ἐκ τῶν ἐπισημ. ἠθελον ἐπιδοκίμεθα πειθαικῶς ὁ ἐπὶ τοῦ βέλτιον ὁργανισμὸς τῆς Σχολῆς καὶ ὁ ἐπιθυμῶν ἐν ταῖς μεθόδοις καταρτισμὸς τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόμενων, ἐφρόντισε προνοητικῶς νὰ ἀρῇ ἐκ μέσου τοῦ τοιοῦτον κώλυμα διὰ τῆς 158 διατάξεως, δι' ἣς ἀνατίθεται εἰς τὴν σύνεσιν τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπενεργή, ὅπως ἤθελε κρίναι ἀναγκάσις βελτιώσεως ἐπὶ ἀντικείμενον, ἐφ' ὅν ἡ διαθήκη σιωπῆ. Νῆς τὴν σύνεσιν τῆς κυβερνήσεως ἐρεθίζμενον τὸ συμβόλιον τῆς Σχολῆς καὶ εἰς ἐκ μόνον ἀποβλέπων, τὴν ἀκριβῆ πλήρωσιν τοῦ θεοφιλοῦς τοῦ αἰωνιότητος ἰδρυτοῦ σκοποῦ, ὅπως ὡςδεῖς ἄλλως εἶναι εἰμὴ ἡ τελειότερα ἐν τῇ Σχολῇ παιδείας τῶν κληρικῶν, πρίεττειν πλειοτέρους τῶν ἐξ διδασκαλῶν καὶ καθηγητῶν, ἣ δὲ κυβερνήτης ἐν τῇ συνέσει αὐτῆς παρεδέχθη τὰς προτάσεις τοῦ συμβολίου, τοὺς μὲν διερίσκει διὰ Β. διατάγματος, τοὺς δὲ ἐγκατένευσε διὰ τῆς κυρώσεως τῶν προγραμμάτων. Οἴκοθεν δ' ἔννοεταί, ὅτι ὁ διαβέτης προσδοκῶν ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν τῆς κυβερνήσεως περικρίσειν βελτιωτέραν καὶ ἀπεκτελετέραν τοῦ εὐγενεῖς σκοποῦ τοῦ πραγματικότητων, ἐπεκαλέσθη τὴν ἐπιτελεῖν αὐτῆς καὶ τὴν συνέργειαν τῆς, ἥν ὡςδετέρωσεν ἡμῶς τῶν ἐκτελεστῶν τὴν σύμπτραξιν ἀπήγγεσε μάλιστα ῥητικῶς τὴν σύσκεψιν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ πρώτου συμβολίου, ὁσάκις πρίκειται λόγος νὰ ἐκδοθῇ νέα διατάξεις περὶ ἀντικείμενων, περὶ ὧν ἡ διαθήκη δὲν ἐπρόνοιε. Καὶ ῥητὴ ἡμῶς ἂν δὲν ὑπάρχει περὶ τούτου ἐν τῇ διαθήκῃ διάταξις (ἄρθρ. 84 ἐδ. ε'), μόνον τὸ συμπερὸν τῆς Σχολῆς, καλῶς ἐννοούμενον, ἐπρεπε νὰ ὑπαγορεύσῃ εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ καινοτομήσῃ, τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ πρὸς γονιμῶν καὶ τὴν γνώμην τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ διαβέτου περιέβαλε μὲ τὴν ὑπεράτακτον δικαιοκρινίαν τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων, ὅπως ἀδικαίως ἐνεργούντες καὶ ἐπιβλάποντες ἐκ τοῦ σύγγενος τῆς τῆς Σχολῆς, εἶνε ὑπὲρ πάντων ἄλλων

εἰς κατὰστασιν νὰ γνωρίζωσι τὰς ἀνάγκας τῆς καὶ νὰ κρίνωσι περὶ αὐτῆς ἀπεκτελετέρον.

Τὶ λοιπὸν συνέβη; οἱ ἔπαροι τῆς Σχολῆς παρατήρησαν, ὅτι ἡτο ἀνάγκη νὰ προστεθῇ καλῶς ἡγετὴ καὶ νὰ αὐξήσῃ ἡ μεθοδολογία αὐτῶν, δυνάμει δὲ τοῦ ἄρθρ. 84 ἐδ. ε' τῆς ἰδίας διαθήκης ὑπέβαλον τῇ περὶ τούτου εἰς τὸ Σεδ. ὑπουργεῖον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐν τῇ συνέσει καὶ εὐθυδικῶς τοῦ εὐρεν ὀρθῶν τὴν πρότασιν καὶ τὴν παρεδέχθη· ὁσῶς ἐπροτάθησαν ὑπὸ τοῦ συμβολίου νέα καλῶς ἡγετὴ, νὰ μισθῶν βαθμῆς, ἡ δὲ κυβερνήτης ἀπεδέχθη ἀμρότερα, τοῦτο προκύπτει ἐκ διατάγματος φέροντος, πρὸς τοὺς ἄλλους, τὰ ἔξης: «Ἐπειδὴ ἡ πείρα ὑπέδειξε, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ καλῶς ἡγετῶν, τοὺς ὁποίους ὁ αἰδύμος «Γ. Ριζάρης διὰ τοῦ 74ου ἄρθρ. τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐρίει πρὸς διδασκαλῶν τῶν ἐν τῇ «Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ μαθημάτων, δὲν ἀρκεῖ, καθ' ἃ παρέστήσαν οἱ κ. κ. ἐκτελεστοὶ τῆς Ριζαρείου διαθήκης δι' ἀναφορὰς των πρὸς τὸ ἥμετερον ὑπουργεῖον τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλ' εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, χωρὶς τῆς ὁποίας καὶ λοιπὰ περὶ τῆς Σχολῆς διατάξεις τοῦ αἰδύμου καθήκοντος μακταινόνται καὶ ὁ θεοφιλες αὐτοῦ σκοπὸς δὲν ἐπιτυγχάνει, καὶ, λαμβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπύλτον ταύτην ἀνάγκην, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ῥῆσιν τῆς διαθήκης διατάξιν, καθ' ἣν ἀρίσται εἰς τὴν ἡμετέραν κυβερνήσιν ἡ περὶ τοῦ διαιρημοῦ εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὴν καλῶς ἡγετῶν ἀφρονία, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλ. γονιμῶν κατ' αἰτίαν τῶν ἐφευρισμένων κυρίων ἐκτελεστῶν, ἀπορροφῶμεν καὶ διατάττωμεν τὰ ἔξης.»

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συνήθη σύμβασις, οὕτως εἶπεν, μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐφόρων ἀναγνωριστῆς τῆς κυβερνήσεως τὸ δικαίωμα τοῦ συμβολίου τῆς Σχολῆς τοῦ προτείνειν καλῶς ἡγετῆς. Ἀφ' οὗ δὲ σιωπηρῶς τοῦλάχιστον συνήθη τοιαύτη τις μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐφόρων συνήκη, δύναται μονομερῶς ἡ κυβερνήτης νὰ ματαιώσῃ τὴν σύμβασιν ταύτην; Διὰ τῆς ἀπορροφῆς αὐτῆς δὲν παρεδέχτο ἡ Β. κυβερνήτης, ὅτι τοῦ συμβολίου τῆς Σχολῆς ἔχει τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ προτείνειν τοὺς καλῶς ἡγετῆς; τὸ ἄρθρ. 74 (καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἔχον ἢ τὸ ἀποδίδωσιν ἔννοια) συνδυαζόμενον μὲ τὸ ἄρθρ. 158, δικαιολογεῖ πληρέστατα τὴν ἰδεάν ταύτην καὶ δὲν ἀρίσται τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι οἱ ἔπαροι τῆς Σχολῆς, δυνάμει τῶν σιω-

υπαρχούσας ανάγκης, δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν ; Ἀνεκτίρητον εἶνε, ὅτι τοιοῦτον δὲν εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς διαθήκης. Δύνανται καὶ νὰ πωθῶσι καὶ νὰ μετατεθῶσιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν καὶ πρῶτασι τοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς. Ἄλλ' ἀφοῦ εἰς τὴν πᾶσιν καὶ εἰς τὴν μετᾶσιν ἀπαυτεῖται γνωμοδότησις τοῦ συμβουλίου, δικαίω αὕτη εἶνε περιττή, ὅταν πρὶνταίται περὶ διορισμοῦ καθηγητῶν; Λογικότερον συμπέρασμα εἶνε ὅτι, προκειμένου περὶ καταστάσεως ἀνεκτικῆς, δικαιοῦμένου ὑπὸ ἰδίας δικαιοσύνης, δικαιοῦμένου ἰδίας αὐτοῦ πόρου, ἐχούσης δὲ τῆς κυβερνήσεως τὴν ἀνωτάτην ἀπλῶς ἐποπτεῖαν αὐτοῦ, ἀπαυτεῖται ἀναγκίως καὶ λογικῶς ἡ πρωτοβουλία τοῦ συμβουλίου· οὕτω δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ τὸ ἀρθρ. 151 τῆς διαθήκης, τὸ ὅπουτον νεώτερον μάλιστα καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμαρτέστερον τοῦ 74, κηρύσσει τὴν Σχολὴν ἀνεξάρτητον, ἐπικαλεῖται δὲ ἀπλῶς τὴν ἀνωτάτην τῆς κυβερνήσεως ἐποπτεῖαν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ δικαιοσύνη τῆς Σχολῆς ἀνετέθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συμβούλιον αὐτῆς καὶ αὐτὸ διέπει τὰ τῆς Σχολῆς ἀνεκτικῆς τῆς κυβερνήσεως, ὥς ἔχει ἀπλῶς τὴν ἐποπτεῖαν, δυναμένη νὰ ἐνεργῇ τὰ εἰκότα κατὰ τὸν ἐφ' ὅσον τῆς Σχολῆς, ἐν περιπτώσει ἀμελείας κλπ., δὲν ἔχει ὅμως καμμίαν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς περυσίας τῆς Σχολῆς (ἀρθρ. 147 καὶ 151 τῆς Π' ἀρχαίου διαθήκης).

Ἐπειδὴ τὸ δικαίωμα τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ νὰ διευκρίνῃ τὰ τῆς Σχολῆς καὶ διαχωρίζῃται τὴν περυσίαν τῆς, περιλαμβανέει λογικῶς καὶ ἀναγκίως τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοβουλίας τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν, ἥτοις τῆς διαθήκης ὁρίζουσας ὅτι, ἐκτὸς τῆς ἐποπτείας τῆς κυβερνήσεως, ἡ Σχολὴ εἶνε ἀνεξάρτητος αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ἡ κυβερνῶσα ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐστὶν, ἀπὸ τῆς συστάσεως δηλαδὴ τῆς Σχολῆς, ἀνεγίνετο τὸ δικαίωμα αὐτὸ τοῦ συμβουλίου διορίσκει ὅπως αὐτὸ ἐπρίτεινε καθηγητὰς, καὶ πᾶσι πᾶσι μάλιστα, ὅσους τὸ συμβούλιον ἐθεόρουν ἀκαταλλήλους.

Ἐπειδὴ καὶ ἐν ὑποτεθῇ ἀμφιβολίᾳ τῆς, ἡ συντακτικὴ (δυνάμει τῶν ἀρθρ. 158 καὶ 84 ἐδ. ε' τῆς Π' ἀρχαίου διαθήκης), μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς ὡνοεῖ, κατὰ τὴν ἀνωτέραν συνθήκην αἶρει πᾶσαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ συμβούλιον κἀκταται τὸ περὶ τοῦ λόγου δικαίωμα, μετὰ τὸ δικαίωμα δὲ αὐτὸ συμβεβάζεται ἡ βραβεῖα ἐνθύνῃ, τὴν ὅπουτον ἡ δικαιοσύνη τῆς Σχολῆς ἀναγκίως συνεπαύεται.

Ἐπειδὴ τὸ ἀρθρ. 74 τῆς Π' ἀρχαίου διαθήκης δὲν ἀποκλείει τὸ δι-

καίωμα τῆς ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῆς Σχολῆς πρῶτασεως τῶν καθηγητῶν, καὶ ἀρκούντως ἀποδεικνύει τὴν καὶ κατὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν τῆς κυβερνήσεως, δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ ὡς ἐπ' αὐτῆς καὶ ἄλλοτε ἀποτελεσματικῶς, παρατηρήσεις, σταθερὰ δὲ καὶ πολυχρόνως ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς, ἣν τὸ συμβούλιον υποστηρίζει, καθιέρωσε πλέον ἡ ἀναγνωριστικὴ τὸ δικαίωμα αὐτὸ τῶν ἐφ' ὅσον, ἀναγνωρισθὲν καὶ καθιερωθὲν ἐπισήμως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Ἀπορριπτικῶς ἀδιστάτως, ὅτι τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς περὶ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς γνωμοδοτήσεως.

Ἐπεὶ αἱ ἐλλείπει αὐτὰ παρατηρήσεις νὰ καταστήσῃσι τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου εὐμενεστέραν ὑπὲρ τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τῆς Σχολῆς. Ἐπεὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀτραπεῶν, ἐν αἷς μίαν ἡμέραν, παρὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου, δύνανται νὰ ἀναρροῦσιν ἀπαιθῶν καὶ τρέβωλον, ἀλλ' ἴσως ἡμετέρας βραδέως ἡ κυβερνήσις ἐδείξε σύνεσιν ἀνωτέραν παντὸς ἐπαίνου, ἐκδοσας 1) τὸ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1882 διάταγμα, δι' οὗ ἡ ἀρχαία Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου πρῶταίνει τοὺς ἀρχαίους καθηγητὰς (φύλ. 31 Ἐφ' ημ. Κυβερνήσεως τοῦ 1882)· 2) τὸ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1882 διάταγμα (φύλ. Ἐφ' ημ. Κυβερνήσεως 96), δι' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ κληροδοτήματος Παιδείας πρῶταίνει τοὺς καθηγητὰς τοῦ ἐν Ἀμφίσηρ Γυμνασίου. Ἡ σεβαστὴ κυβερνήσις δὲν περιορίσθη εἰς τούτο· ἐπικράσας τὸν νόμον τῆς 16 Ἰουνίου 1882, δι' οὗ ὁρίσθη εἰς οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἐν Παιδείᾳ δημοσυντηρήτου Γυμνασίου πρῶταίνονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου (φύλ. Ἐφ' ημ. Κυβερνήσεως 58 τοῦ 1882). Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν συντρέχουσιν αἱ αὐταὶ περιστάσεις, οἱ αὐτοὶ λόγοι ; Σωφὸν ἱερμαντικὸν διδάσκουσιν, εἰς εἰς τὴν ἰδίαν πόρην συντηρούμενα σχολεῖα καὶ ἐκπαίδευτικὰ ἡ κυβερνήσις δὲν ἐνεργεῖ ὁμοίως, καὶ τὸν ἔχουσιν τὸ τῆς ἐπιτηρήσεως δικαίωμα, διορισμοῦς καθηγητῶν· οὗ Bathie (droit pu blique κτλ.) ἀναφέρει πολλὰ παραδείγματα τῆς ἀποκεντρωτικῆς γνώμης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1882.

Ἀντίθετος ὡς ἔπρεξεν ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Ἀριθ. 54.

**Γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.**

Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπέβαλε τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν:

« Περὶ τίνος διερίζονται οἱ καθηγηταὶ τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς;
» Ὑποχρεοῦται ὁ ὑπουργὸς νὰ προκαλέσῃ περὶ τούτου πρότασιν ἢ γνωμοδότησιν τῆς δικουσίας καὶ τῆς Σχολῆς ἐπιτροπῆς; »

Τὸ δὲ συμβούλιον ἀπάντησεν ὡς ἑξῆς:

« Ἀπαντες ὁμοφώνως παραδεχόμεθα, ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς ἐν τῇ συνηγμένῃ γνωμοδότησει τοῦ νομικοῦ συμβουλίου κ. Β. Σαντοπούλου¹ λόγους, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ διερίζει τοὺς καθηγητάς εἶνε ἀνακατεθειμένον κατὰ τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τοῦ αἰδιδίου « Ῥιζάρη εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὡδακμῶς δ' ὑποχρεοῦται αὕτη νὰ προκαλέσῃ προηγουμένως γνωμοδότησιν τινὰ τῆς ἀνωτέρου ἐπιτροπῆς. » Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα ἐναρξέσεται πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀνωτέρου συμβουλίου καταδείκνυνται καὶ ἐκ τούτου, ἐν ᾧ ἐν τῇ διαθήκῃ καὶ « οὗτοι συμπληρωτικοὶ ἐγγράφοι καταλέγονται καὶ δικαιώματα, ἐπὶ πῶν ὅποιον καλεῖται ὁ ὑπουργὸς τὸ εἰδικὸν συμβούλιον, ἐν ᾧ ἐκ τῶν περὶ τούτων σχετικῶν διατάξεων ἀποδει-

1. Ἡ ἐν τῇ γνωμοδότησει ταύτῃ ἀναφερομένη γνωμοδότησις τοῦ νομικοῦ συμβουλίου μακαρίου Β. Σαντοπούλου, ἐν ἐρώθῃ, καίτοι καταβλήθησαν ἐπανειλημμέναι ἐπιμαχίαι ἔρποναι ὑπὸ τὴν ἐρωσίαν καὶ ἡμῶν, οὗτε ἐν τῷ ἀρχαίῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰς ὃ ἀπεστέλλη, οὗτε ἐν τῇ τοῦ νομικοῦ συμβουλίου. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς οὐδέποτε περιήλθεν ἡ γνωμοδότησις αὕτη, οὗτε ἡ καταχωριζομένη τοῦ νομικοῦ συμβουλίου, ἥτις ἀντεγράφη ἐν τῇ ἐκδόσει ὑπὸ τοῦ, παρὰ τῷ νομικῷ συμβούλιῳ γραμματικῶς κ. Σ. Παρλίγγου συλλογῆς γνωμοδοτήσεων.

Δὲν περιήλθε δέ, καθόσον ἐ διέδογτο τοῦ Κ. Λομβάρδου, κ. Α. Βουλπίτης ἔκρινεν ὁρθόν νὰ παύσῃ ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτηςις. Ἡ Ῥιζαρίου Σχολὴ ἐρείλει γάρ τινας τῶ ἀξιώσῃ κ. Α. Βουλπίτην ὡσαύτως δὲν ἐπείθῃ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρχαῖς ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὑπὲρ τῆς Σχολῆς γνωμοδότησις τῶν νομοσάκτων κ. Β. Οικονομίδου, Π. Παπαρηγοπούλου καὶ Στ. Παρῆ, ὑπεβλήθησαν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Δὲν περιήλθε καὶ αὕτη πλέον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς.

κινῶνται ὑποσθῆναι ὅτι περὶ διοριστῶν καθηγητῶν πρέπει νὰ γνωμοδοτῇ προηγουμένως τὸ ἀνωτέρον συμβούλιον».

Ἀθῆναι, 21 Δεκεμβρίου 1882.

Οἱ μετὰ τὸν Κ. Λομβάρδου ὑπουργοὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. κ. Α. Βουλπίτης καὶ Α. Ζηγγιμαλῆς δὲν ἠμφισβήτησαν τὸ δικαίωμα τοῦ πολυμελοῦς συμβουλίου, ὃ τελευταῖος μάλιστα ἀνεγνωρίσεν αὐτὸ ὡς κατὰ τὸν καὶ ἐπὶ τέλος ὁ ὑπουργὸς κ. Α. Κοντογούρης τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ τότε γενικοῦ γραμματικῶς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κ. Θ. Φλογαίου τοῦ (γνωστοῦ νομοσάκτου καὶ συγγραφέως), μετὰ τῆς δεύσεως πρὸς τοῦτον παραστάσεως τοῦ κ. Ν. Ῥάδου, κατ' ἐντολὴν τοῦ πολυμελοῦς συμβουλίου, προσέλασε καὶ ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς Β. Διάταγμα, δημοσιευθὲν ἑκτοστὲ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 75 αὐτῆς τοῦ ἔτους 1886.

Περὶ προσόντων τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῶν διδασκαλείων καὶ τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν Νόμον Χθ' ἄρθρ. 14, 15 καὶ τὴν Νόμον ΩΝΗ' ἄρθρ. 4, καὶ θέλοντες νὰ ἀκανόνισαι ἀκριβέστερον ἐν τῷ μέλλοντι τὰ προσόντα τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῶν διδασκαλείων καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς, διατάσσομεν ταῦτα:

Ἀρθρον 2ον (τὸ διὰ τὴν Ῥιζ. Σχολ.)

Αἱ διατάξεις τοῦ ΑΣΣΕ' νόμου τῆς 26 Ἰουλίου 1882 καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1885 ἡμετέρου διατάγματος περὶ προσόντων διὰ τὴν κατὰ τὴν καθηγητικὴν θέσιν ἐν γυμνασίῳ ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἐν τῷ μέλλοντι διοριστέους καθηγητάς τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς, πλὴν τῶν εἰδικῶν μαθημάτων. Ἐξαιρουμένων οὖν διατελεσάντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, εἰσὶναι δύνανται νὰ διορισθῶσι ἀνετινὲς ἄλλοις προηγουμένως ὑπηρεσίας. Οὐδεὶς δὲ διορίζεται καθηγητῆς ἐν αὐτῇ ἄνευ τῆς προτάσεως περὶ τούτου τοῦ πολυμελοῦς συμβουλίου τῆς ἐφημερίδος Σχολῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἡμέτερον Ἵπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Μαρτίου 1886.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. Κοντογούρης.

Οὗτος ἐλὼν καὶ αὖθις τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἀρθρ. 84 ἐδ. ε' καὶ 158 τῆς Ῥιζαρίου διαθήκης. (Ὅρα κατωτέρω Σμ. 1 καὶ 2 καὶ Κερ. ΙΒ').

Σημειώσεις 1. Κατὰ ῥητὰς διατάξεις τῆς διαθήκης (ἀρθρ. 87 ἐδ. ε' καὶ ἄλλ.) τὴν κυβέρνησιν ἐκπροσωπεῖ εἰς τὰς πρὸς τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν ἐκ τῆς διαθήκης σχέσεις ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Σημειώσεις 2. Ἡ Ῥιζαρίου περιουσία διαχειρίζεται ἀνεξαρτήτως ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν. Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀπλῶς τὴν ἐποπτείαν. Οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχει ἡ κυβέρνησις ἐπὶ τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, οὐδὲμιν δύνανται νὰ διατάξῃ διαπάνη ἢ αὐξήσιν προκαταβέσις διαπάνης ἀνευ συναίνεσεως τῶν ἐκτελεστῶν, ἐγκρίνει μὲν τοὺς ὑποβληθέντας παρ' αὐτῶν προϋπολογισμοὺς τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων διαπνῶν, ἀλλ' ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν καὶ ἀνυπερβέτως, ἐκτὸς ἂν αὐτοὶ τι προσβάλῃ τὰ συμπεράσματα ἢ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Σχολῆς ἢ τοῦ Κράτους.

Οἱ ἐκτελεσταὶ δὲν εἶνε κοινὴ ἐπιβλεπόμενοι, ἡ τοιαύτη, πληρῶντες κατ' ἀνωτέραν ἐπιταγὴν. Διοικοῦσι δὲ τὴν Σχολὴν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ὡσαύτως τῆς κυβερνήσεως. Ἰννομιδοῦσιν ὑποχρεωτικῶς περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως διευθυντῶν καὶ καθηγητῶν, καὶ διορίζουσιν ἀπ' εὐθείας τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας (ἀρθρ. Ῥιζαρίου διαθήκης 79, 84 ἐδ. α', 93, 94, 147 § τελευτ. 151 καὶ 155 § τελευτ.)

Ὅς ἐκ περιστοῦ δὲ παρατηροῦμεν ὅτι μετὰ τὴν ἐκουσίαν ἀποχώρησιν τῶν ὡς ἀνωτέρω δῶν διορισθέντων τὸ ἔτος 1882 ἐπὶ τοῦ Κ. Λομβάρδου καθηγητῶν, πάντες οἱ διορισθέντες ἐκτοτε νέοι καθηγηταί, ὡς οὐ πρὸς αὐτῶν παλαιά, διορίσθησαν τῇ γνωμοδότησει καὶ προτάσει τῶν πολυμελῶς συμβουλίου. Ἐκ δὲ τῶν παλαιῶν ἐκείνων, οἵτινες διδάσκουσιν ἐκτοτε, εἰς μόνον μέχρι τοῦδε ἀπεχώρησαν, ὁ κ. Ἡρ. Μη-

τάπουλος, τῇ προτάσει καὶ οὗτος τοῦ Συμβουλίου ἀπενεμήθη δ' αὐτῷ, τῇ προτάσει τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου ἐνεκα τῆς ὑπερτεταρακτοντικότητος αὐτοῦ ὑπηρεσίας χρηματικῶν μνησίων βοήθημα, ὅσον μισθὸν ἐλάμβανεν ὡς ἐπίτιμος καθηγητῆς τῆς Σχολῆς, καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἐπίτιμου καθηγητοῦ, τιμῆς χάριν.

Σημειώμεν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τοῦ τε διοικητικοῦ συμβουλίου, ὑποβάλλοντος τὴν πρότασιν τοῦ πολυμελῶς συμβουλίου, καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀναγγέλλοντος τὸ Β. Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ, χάριν ἀριετίας.

1. Ν. Κρίσπος τῶν μαθηματικῶν, ἐκ τριῶν ὑποψηφίων τοῦ συμβουλίου (ἐγγράφον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 2,971 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1884, ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀριθ. 5,560/3,762 τῆς 19 Μαΐου 1885)· ὑπουργοῦντος τοῦ Ἀντωνίου Νυγομαλά (κυρίως ἀπὸ τούτου ἀρχεῖται ἡ νέα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὲρ τῆς Σχολῆς περίοδος).

2. Κ. Ζησίου τῶν ἐλλήνων, ἐκ τριῶν ὑποψηφίων τοῦ συμβουλίου (ἀριθ. 3,183 ἐγγράφον τοῦ διοικητ. συμβουλίου τῆς 22 Ἀδριανουπόλεως 1885, ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1885 καὶ ὑπ' ἀριθ. 10,878/7,453)· ὑπουργοῦντος τοῦ Ἀντ. Νυγομαλά.

3) Γ. Δέρβης τῶν θεολογικῶν, ἐκ τριῶν ὑποψηφίων τοῦ συμβουλίου (ἐγγράφον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς 22 Ἀδριανουπόλεως 1885 ὑπ' ἀριθ. 3,184, ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπ' ἀριθ. 10,878/7,453 ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1885)· ὑπουργοῦντος τοῦ Ἀντ. Νυγομαλά.

4) Ἀθ. Σακελλαριδάκης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, μόνος ὑποψήφιος τοῦ συμβουλίου (ἐγγράφον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 4,477 τῆς 28 Μαρτίου 1889, ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπ' ἀριθ. 4,404/3,209 τῆς 12 Ἀπριλίου 1889)· ὑπουργοῦντος τοῦ κ. Θεοτόκου.

5) Α. Καλλοῦδης τῆς ἱστογραφίας, μόνος ὑποψήφιος τοῦ συμβουλίου (ἐγγράφον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀριθ. 5,176 τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1890, ἐγγράφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπ' ἀριθ. 20,588/1,353 τῆς 29 Ἰανουαρίου 1891)· ὑπουργοῦντος τοῦ κ. Ἀχ. Γεροκωστοπούλου· καὶ

6) Μ. Παναγής των Ελλήνων και Θ. Μεγαλόπουλος¹ των φιλοσοφικών και της φυσικής, άνω συνυποφύλιον (έγγραφον δικαστικού συμβουλίου υπ' αριθ. 5,260 της 19 Φεβρουαρίου 1891, έγγραφον υπουργείου των Έκκλησιαστικών αριθ. 7,064/4,589 της 10 'Απριλίου 1891) υπουργόντες του κ. 'Αχ. Γεροκωστοπούλου.

Ως πρὸς τὸν κ. Πρ. Μαρτσούλην ἡ πρότασις τῆς ἀπολύσεώς του ἐγένετο διὰ τοῦ υπ' αριθ. 5,260 της 19 Φεβρουαρίου 1891 ἐγγράφου τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ἀγγέλλῃ δὲ ἡ ἀποδοχὴ τῆς εἰς τὸ συμβούλιον διὰ τοῦ υπ' αριθ. 7,064/4,589 της 10 'Απριλίου 1891 ἐγγράφου τοῦ υπουργείου των Έκκλησιαστικών, τὸ δὲ γραμματικὸν βοήθημα καὶ ὁ εἰς ἐφεκτικὴν τίτλῳ διὰ τοῦα ὑποῦ ἐγγράφου εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 4 'Απριλίου 1890 ἐπιστολῆς καὶ υπ' αριθ. 5,300 προτάσεως τοῦ συμβουλίου² υπουργόντες τοῦ κ. 'Αχ. Γεροκωστοπούλου.

Ἐπὶ τέλους ὡς πρὸς τὸν κ. Παύλον τῆς γυμναστικῆς (πρότασις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου διὰ τοῦ υπ' αριθ. 3,009 της 22 'Απριλίου 1885 ἐγγράφου του, ἐγκρισις διὰ τοῦ υπ' αριθ. 4,772/4,830 της 25 'Ιουνίου 1885 ἐγγράφου τοῦ υπουργείου των Έκκλησιαστικών).³ υπουργόντες τοῦ κ. Α. Ζωγμυλά.

§ γ'. Ἀναπλήρωσις τοῦ ἐκλειπόντος διευθυντοῦ (1883).

Κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ πρ. Πλατωναίου Ἀμβρουσίου ἀνεφύη ἡ ἀνάγκη τῆς προσωρινῆς ἀναπλήρωσεως τοῦ κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Σχολῆς ἐλλείποντος ἱερομένου διευθυντοῦ, καθόσον οἱ προϊστάμενοι τότε υποφύριον ἱερομένον δὲν ἐδέχθησαν καὶ πρὸς τοῦτο ἐξεδόθη τὸ ἐξῆς Β. Δ. ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1883.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀριθ. 158 της διηθήκης ἀριθμοῦ Γεωρ. Ρίζου ἔχον κύριον οὗτω⁴ αἰεὶ τὴν σύνεσιν τῆς κυβερνήσεως ἀποδέχεται νὰ ἐπιφέρει καὶ ἄλλας βελτιώσεις ἐπὶ ἀντικειμένον, ἔφ' ὅσα σωμῶς ἡ παρούσα μου⁵ καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου

1. Ἀτυχῶς διὰ τὴν Σχολήν, ὁ ἀριστος καθηγητὴς κ. Μεγαλόπουλος ἀποβιβάσθη εἰς βιαιοθνήν τοῦ ἐν Ἀρσίου διδασκαλείου. Πῶς γίνεται σχέσις ὑπὸ τοῦ συμβουλίου περὶ αὐτοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ.

ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως⁶ ὑπουργοῦ ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὸ ἀριθρὸν 20 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1867 περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Παιδείας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

α' Ἀριθρ. 20. Ἐν ἐλλείψει ἢ ἄλλῃ καλῶματι τοῦ διευθυντοῦ ἀναπληροῦ αὐτοῦ ὁ οἰκονόμος ἢ τις ἐκ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκάντων ἀκαδηγητῶν, ὁρίζμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ αὐτοῦ οἰκονόμου φροντίζει περὶ τῆς τῶν καθηγνάντων αὐτοῦ πληρώσεως ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ τοῦτον ἀναπληρῶν ἀκαδηγητής.

Εἰς τὴν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1883.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Χ. ΤΙΜΟΚΟΥΠΗΣ

Κ. Λομβάρδος Δ. Βουλζιώτης
Γ. Τομπάκης Α. Κοντόπουλος

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιῶν Ὑπουργός
Δ. Σ. Βουλζιώτης.

Συνεπείρ δὲ τοῦτο διαβίβη τότε, τῇ προτάσει τοῦ πολυμελούς Συμβουλίου, ὁ ἀκαδηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἰω. Ἀργυριάδης ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐλλείποντος διευθυντοῦ, ἥδη δὲ περικτηθέντος αὐτοῦ, διαβίβη τῇ προτάσει τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου, ὁ ἀκαδηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ν. Κρίστου. (Τὸ ἀνωτέρω Β.Δ. προεκλήθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ Ν. Ράδου).

§ δ'. Περὶ τοῦ δευτέρου ἐκτελεστοῦ (1883).

Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐκτελεστοῦ κ. Δ. Σαμιτέλου κατὰ τὸ ἔτος 1885, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιβάσαντος Ι. Κόνιαρη, δεκάτου κατὰ τὴν διαθήκην ἐκτελεστοῦ, ἀνεφύη τὸ ζήτημα τίς ὁ δεκάτος κατὰ τὸ ἀριθρὸν 82 αὐτῆς, ἥτις ἂν θεωρεῖται πάντοτε τοιοῦτος ὁ διδάσκαλος (ἀντικαταστάτης) τοῦ Ι. Κόνιαρη. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη ὡς ἐξῆς, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ υπουργείου, ἢν προεκλήσει τὸ συμβούλιον.

Πρακτικά συνεδριάσεως
τοῦ πολυμελοῦς συμβουλίου τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς.

Συνεδρίασις τῆς 26 Ἀπριλίου 1885.

Παρόντων τῶν μελῶν Δ. Στρούμπου, Ν. Ράδου, Α. Ὁμαρί-
δου, Α. Ζίννη, Χ. Παχγάνα, Γ. Πούρου, Δ. Σεμιτέλου καὶ Ν. Ἰω-
αννίδου.

Ἐγένετο λόγος ἂν ὁ ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Ἰω. Κόνιαρη διορισθεὶς
ἐκτελεστῆς τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης κ. Δ. Σεμιτέλος ἔχῃ δικαίωμα
νὰ ψηφοφορῇ εἰς τὰ συμβούλια τῶν ἐφόρων τῆς Σχολῆς, ἐν ᾧ αὐ-
τὸς αὐτὸς δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἐκτελεστών. Τὸ συμβούλιον ἐνέκρινε νὰ
ὁποδληθῇ τὸ ζήτημα εἰς δικηγορικὸν συμβούλιον, συγκαίμενον ὑπὸ
τῶν Β. Οἰκονομίδου, Π. Παπαρηγοπούλου καὶ Σεν. Ψαρρά.

Ἔκτος πρακτικόν.

Συνεδρίασις τῆς 11 Δεκεμβρίου 1885.

Παρόντων τῶν μελῶν Α. Ζίννη, Γ. Πούρου, Ν. Ράδου, Χ. Πα-
χάνα καὶ Ν. Ἰωαννίδου.

Ἐγένετο λόγος περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν Δ. Σεμιτέλου τοῦ δι-
καιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον διέταξε νὰ ὁποδλη-
θῇ τὰ περὶ τούτου ἐγγραφεῖ εἰς τὸ ἀρχιδιον ὑπουργεῖον, μετὰ τῆς
γνωμοδότησεως τῶν δικηγόρων, ἵνα ἐκφράσῃ τὴν ἐκτουτο γνώμην.

Ἀρθ. 3216.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλη. Σ. Ὑπουργίον.

Διορισθέντος τοῦ Δ. Σεμιτέλου ὡς ἐφόρου τῆς Ῥιζαρείου Σχο-
λῆς ἀντὶ τοῦ δικαίου Ἰω. Κόνιαρη, ἀνεύρη μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ
πολυμελοῦς συμβουλίου τῆς Σχολῆς τὸ ζήτημα, ἂν ἔχῃ τὸ δικαί-
ωμα ὁ κ. Δ. Σεμιτέλος νὰ ψηφοφορῇ ἐν ᾧ αὐτὸς ἀρθ. 82 τῆς Ῥι-
ζαρείου διαθήκης.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐθεώρησε καλὸν νὰ προκαλέσῃ τὴν
γνώμην τῶν κ. κ. Β. Οἰκονομίδου, Π. Παπαρηγοπούλου καὶ Σεν.
Ψαρρά, ὅτινα κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπεφάνησαν ὅτι δυνάμει τῶν ἀρ-
θρων 82 καὶ 85 τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ
ψηφοφορεῖν, εἰς δὲ αὐτῶν, ὁ κ. Ψαρράς, ἀπεφάνηκε, ὅτι ὁ κ. Σεμι-
τέλος δὲν εἶνε τελευτών, ἀφοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου

Κόνιαρη διορισθῆσαν καὶ ἄλλοι, καὶ ἐπιμένους ὅτι δὲν ἐφαρμόζεται
ὡς πρὸς αὐτὸν τὸ ἀρθ. 82.

Τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν δικηγόρων αὐτῶν ἐλευσθήναι ἐναγκάσθαι
νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, παρακαλοῦντες αὐτό, κατ' ἐ-
πίφρασιν τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου νὰ μὴ κοινοποιήσῃ τὴν γνώ-
μην του.

Μὲ βεβήτατον σέβας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1885.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Α. ΖΙΝΝΗΣ Γ. ΒΟΥΡΟΣ

Ἀρθ. πρωτ. 17669.
Διεκ. 45008.

Ἀθήναι τῇ 23 Δεκεμβρίου 1885.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΙΔΟΜΟΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Ῥιζαρείου Σχολῆς.

Ἐπιστρέφοντες τὰς διὰ τοῦ ὑμετέρου ἐγγράφου τῆς 13 τοῦ πα-
ρόντος μηνὸς ὑποβληθείσας ἡμῖν δικηγορικὰς γνωμοδοτήσεις, γνωστο-
ποίησαν ὑμῖν εἰς ἀπάντησιν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 82
τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης, ἡ ὁρίζουσα ὅτι «ἔσαν ἐλεγχθῇ ὡς ταμί-
α ἄλλος παρὰ τοὺς ἐκτελεστάς, τὸ τελευτήσαντος μέλους τοῦ συμβουλίου
νὰ μὴ ψηφοφορῇ εἰς τὰς διακαίσεις αὐτοῦ», δὲν δύναται νὰ ἀφορᾷ
εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ μακαρίτου Γ. Κόνιαρη, ἀλλ' εἰς τὸ τελευτήσαν
τοῦτον κατὰ χρονολογίαν ἐκλογῆς μέλος τοῦ δεκαμελοῦς συμβουλίου,
ἐφ' ᾧ εἶνε καὶ ὁ ἀποκλήριον ἡ γνώμη τοῦ κ. Σεν. Ψαρρά, καὶ κατ'
ἀκολουθίαν ὁ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰρημένου Γ. Κόνιαρη διορισθεὶς
κ. Σεμιτέλος χρεὶς δικαίωμα ψήφου εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ πολυ-
μελοῦς συμβουλίου, ἀφοῦ μάλιστα τὸ συμβούλιον τούτου, ὅπως νῦν

1. Ἡ γνωμοδότησις αὐτῆς τῶν κ. κ. δικηγόρων ἀπολύτως πιθανῶς ἐκ τῶν
ἡμετέρων ἀρχείων κατὰ τὴν μετακείμεναι τῶν γραμμάτων,

υπάρχει, σίγουρα εξ' έννεα μόνον μελῶν, ὅσα ἀκριβῶς ἀπαιτοῦνται πρὸς ψηφοφορίαν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀνδρὸς Πιλάτου. Πᾶσα δὲ ἐναντία ταύτης ἐμφανεία δὲν δύναται νὰ εἶνε σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς διαθήκης, καὶ δύναται νὰ διώτῃ ἀφορμὴν εἰς ἐνστάσεις περὶ ἀκυρότητος τῶν πράξεων τοῦ πολυμελοῦς συμβουλίου.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΝΤΟΓΙΩΤΗΣ

§ ε'. Εἰσαγωγὴ ὁμοῦδξον Ἀδελανοποιῶν ἐν τῇ Σχολῇ
(1880-1887).

Τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα εἰσι τὰ ἑξῆς.

Πρακτικά τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Πατρίας Σχολῆς.

Συνεδρίασις τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1886.

Τὸ συμβούλιον παρόντων τῶν μελῶν κντὶ Ν. Ἰωαννίδου, Α. Ζήννα, Ν. Ράδου, Α. Ὀμηρίδου, Ἰω. Πούρου, Δ. Σεμετίλου καὶ Λεωνίδα Μηλιάτου, ἐμφερόμενον ὑπὸ τῆς πατριωτικῆς ιδέας τοῦ νέου κατεστηθῆ χρησίμου ἢ Ῥιζαρίου Σχολῇ εἰς τὴν περικυμάναν τοῦ Ἰαγροῦ πατρὶς τῶν ἀνδρῶν κτηθῶν τῆς Σχολῆς ταύτης, Ἀλβανίαν, ἐνέκρινε κατ' ἀρχὴν νὰ προσλαμβάνονται ὡς ὑπότροφοι ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ καὶ ἐκπαιδεύονται ἐν αὐτῇ τρεῖς τοὺλάχιστον νέοι, καταγόμενοι ἐκ τῆς Ἀλβανίας καὶ ἐκεῖ διαβύοντες, ἄλλ' ὑπὸ τὴν ὅρον 1) τοὺς νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ 2) ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν πατρίδα των, χρησιμεύουσιν ἐν αὐτῇ εἰτε ὡς ιερεῖς εἰτε ὡς διδασκαλοὶ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1886 ὑπ' ἀριθ. 13634/11104 ἔγγραφου του ἀνήγγησεν ὑπὸ ἡγεγίονμεν, διὰ τοὺς ἐν τῇ ὑποβληθέντῃ ἡμῶν πρακτικῇ τῆς συνεδριάσεως τῆς 22 Σεπτεμβρίου ε. ε. λόγους τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τοῦ νὰ προσλαμβάνονται ὡς ὑπότροφοι ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ καὶ ἐκπαιδεύονται ἐν αὐτῇ τρεῖς τοὺλάχιστον νέοι καταγόμενοι ἐκ τῆς Ἀλβανίας καὶ ἐκεῖ διαβύοντες ὑπὸ τὴν ὅρον α') τοὺς νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ προηγουμένην ἡμετέραν ἔγκρισιν καὶ β') ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν πατρίδα των, χρησιμεύουσιν ἐν αὐτῇ εἰτε ὡς ιερεῖς εἰτε ὡς διδασκαλοὶ.

Πρακτικά τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Συνεδρίασις τῆς 19 Φεβρουαρίου 1887.

Παρόντων τῶν μελῶν Ν. Ἰωαννίδου, Α. Ζήννα, Δ. Στρούμπου, Ν. Ράδου, Χ. Βλαχάνη, Δ. Σεμετίλου, Α. Μηλιάτου.

Ὁ κ. Δ. Σεμετίλος ὑπέβαλε τὸ περὶ παραδοχῆς Ἀλβανοποιῶν ἐν τῇ Σχολῇ σχέδιον κανονισμοῦ. Τὸ σχέδιον δὲ αὐτό, μετὰ τινὰς τροποποιήσεις, ἐνέκρινε τὸ Συμβούλιον καὶ διέταξε νὰ ὑπεβληθῇ εἰς τὸ ἀρχιεπὶ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ τὸ ἐγκρίνῃ, κατόπιν δὲ δημοσιευθῇ διὰ τὰ περαιοῦρα. Τὸ ἀνωτέρω σχέδιον ἔχει ὡς ἑξῆς: 1) «Κατ' ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου τῶν ἐντελεστών τῆς Ῥιζαρίου διαθήκης, ἐγκριθέντων καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἀγωγῆς Ἐκπαιδευτικῶν Ὑπουργείου θέλουσιν ἐκπαιδεύεσθαι ἀπὸ αὐτῆς πρώτος τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου 1887 καὶ ἑξῆς ἐν τῇ Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ διπλὴν αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ περιουσιμῶτος τῶν εἰσθημάτων τρεῖς νέοι ἐκ τῆς περιφερείας τῶν Μητροπόλεων α') Αἰώνος καὶ Βερατίου, β') — Δρυϊνουπόλεως (Χειμαράς, Δελβίνου, Ἀργυροκάστρου), γ') Πρεμετής καὶ Κορυτζῆς, ἀνὰ πρὸς εἰς ἐκάστης περιφερείας.

α2) Οἱ ὑποψήφιοι ὑπότροφοι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὰ ἑξῆς προσόντα: α') Οἱ γυνεῖς ἢ, μὴ ὑπαρχόντων τούτων, οἱ συγγενεῖς αὐτῶν νὰ δικαιώσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ, εἰς ἣς ἔμπουνται. β') Νὰ ἦεν αὐτοὶ ὀρθοδόξου δόγματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸ πισμὸν καὶ ἀρτιμελεῖς, εὐσεβεῖ καὶ χρηστοὶ τὸ ἦθος. γ') Νὰ μὴ ἦεν νεώτεροι τῶν δώδεκα ἢ πρεσβύτεροι τῶν 15 ἐτῶν. δ') Νὰ ἔχωσι αὐτοὺς γνώσεις, ὥστε νὰ δύναται νὰ καταταχθῶσι τοὺλάχιστον πρὸς τὴν τρίτην, τοῦτέστι τὴν ἀνωτάτην τοῦ σχολαρχικοῦ τάξιν, διότι αὐτοὶ ἐργόμενοι ἐντελῆ καὶ ἐξεταζόμενοι εὐελπίως μὴ ἔχοντες τὰ απαιτῶν τοῦτο τῶν γνώσεων, θέλουσιν ἀποπέμπεσθαι καὶ ἀντικαθίστασθαι δι' ἄλλων.

α3) Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων ὑποτρόφων θὰ ἐνεργῇται διὰ δικηγωνισμοῦ, γινόμενου ἀρμολογῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐκάστης περιφερείας Μητροπολίτου.

α4) Ἡράματα ἐπίσημα τοῦ Μητροπολίτου πρὸς τὸ Συμβούλιον αὐτῶν ἐντελεστών τῆς Ῥιζαρίου διαθήκης θὰ πιστοποιῶσι τὰ εἰρημμένα προσόντα τῶν ὑποψηφίων ὑποτρόφων, οἵτινες προσέτι θὰ ἐγ-

πρωτων εις τον οικειον Μητροπολιτην οτι μετα την αποπεράτωσιν των σπουδων αυτων εν τη 'Ριζαρεία Σχολή θά επανέρχονται αδιακωδε και θα υπαγορεύουν αυτῶνι ὡς διδάσκαλον ἡ ιερουργικας ἔργα καὶ ἡ ἀγασαι.

αδ) Ὑποτροποι πραγματικοὶ τῆς Σχολῆς θά ἀνακηρυχθῶνται οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι, ἀφοῦ ἐλθόντες ἐνταῦθα καὶ ἐξετασθέντες, εὐρεθῶσιν ὅτι τῶ ὄντι ἔχουσι τὰ πειρημένα προσόντα.

αε) Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν τῶν πρώτων τριῶν ὑποτρόφων, θά ἐξακολουθῇ ἐρεῖζης γινόμενη ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῶν, κακὸν ὃν εἰσῆται τρόπον, ἐφ' ὅσον χρόνον τοῦτο ἐπιτρέπονται τὰ μέσα πτῆς 'Ριζαρείου Σχολῆς».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ὑπέβαλε τὸν κανονισμὸν τούτον τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημόσιας Ἑκπαιδεύσεως.

Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1887 ὑπ' ἀριθ. 2597 καὶ 3738 ἐγγράφου του ἐνέκρινε τὸν κανονισμὸν τούτον ὡς ἑξῆς:

«Ὡς τὸ ὑμέτερον ἔγγραφον τῆς 21 Φεβρουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 23629 ἀπαντῶμεν.

α) Ὅτι ἐγράψαμεν τὸ διὰ τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου ὑποβληθὲν ἡμῖν σχέδιον κανονισμοῦ περὶ ἐκλογῆς καὶ παραγωγῆς Ἀλθαναποιδίων ἐν τῇ κατ' ὕμης Σχολῇ».

§ δε'. — Εὐθέως ἐκτελεστέων (1887).

Ἡ 'Ριζαρεία διαθήκη περιέχει ἐν τῷ ἀρθρῳ 151 τὴν ἑξῆς διαταξιν: α) Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἔχει, δυνάμει τῆς παρούσης μου, πρὸ δικαιοῦ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου, ἂν ἀδικατηρήσῃ τὴν ἀμελήσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τινος τῶν δικταξίων μου, καὶ ἔχουσα ὅμως διακρίσιν τοῦ χρηματικῶν, οὕτως ἀνεφερέτῃ μου κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς Σχολῆς».

Ἐν τούτοις ἐναντίον τῆς δικταξίας ταύτης, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐκτελεστέων καὶ ἀνευ λόγου ἐψηφίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ὁ ἑξῆς νόμος:

ΝΟΜΟΣ ΔΧΘ'

Περί ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων ὑποτρόφων διαχειριστῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν κατιστημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφίσμενοι ὁμόφωνα μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπερρίσκαμεν καὶ διατάσσαμεν:

Ἄρθρον 1ον

Οἱ ἡγούμενοι καὶ σύμβουλοι διακρουόμενοι μοναστηρίων, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Τόμῳ ἱεροῦ καὶ τῆς Ἑσπερισταίας, οἱ ἀποτελούντες τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς 'Ριζαρείου Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ τὰ μέλη τῆς διοικούσης τὰ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ Παρθενῶνος ἐπιτροπῆς ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων ὑποτρόφων, καὶ ἀραμύζονται ἀναλόγως κατ' αὐτὸν αἱ δικταξίαι τῶν ἀρθρῶν 153 καὶ 156 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικῆς:

Ἄρθρον 2ον

Αἱ κατὰ τὰς καμμένας δικταξίας ἐκδιδόμεναι ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποράσεων ὑπὸκεινται εἰς ἔρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῶν ἀποράσεων τούτων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν τοῦ Κράτους, ἐκτελούνται δὲ κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσδημάτων νόμους διὰ λογαριασμῶν τῶν οικείων ἰδρυμάτων.

Ἄρθρον 3ον

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἑκπαιδεύσεως Ὑπουργός

Π. Μανέας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Δ. Σ. Βουλιώτης.

Ὁ κ. Φιλοκάτης ἐγνωμοδότησεν ὡς ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου νόμου, ζητηθείσης τότε τῆς γνώμης αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ πολυμελούς συμβουλίου.

«Ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ἡ τοῦ νέου Νόμου ἈΧΨ διάταξις περὶ παραγωγῆς τῶν τοῦ δικαιοκτικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς μελῶν εἰς τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις εἶνε οὐ μόνον ἄσπουδες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀσφαιρέτους, ὡς ἀντιστρατευομένη πρὸς τὴν δικαιοκτικτὴν, οὐ μόνον διὸτι ὁ ἀίσητος διαθέτης ἐστὶν ὁρῶν ὑπαρχῆν καὶ διατήρησιν τῆς Σχολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν διηρησμένην καὶ διακρίσιν τῶν δύο ἀμειβόμενων συμβουλίων, τοῦ δεκαμελούς καὶ τοῦ τριμελούς, διευσθύνοντων ἀρίστως τὰ τῆς Σχολῆς πράγματα, ἀναγράφοντες δὲ ἐπὶ μετὰ τὸν Νόμον θέλει ἐκλίπει ἐρεῖξιν ἢ προθυμίαν εἰς τὴν τῶν καθηκόντων συμβουλίου ἀνάληψιν, τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ διαβέτου εἰς τὰς τοῦ Συμβουλίου καθήκοντα κλονομένων, στερουμένων δὲ τῆς διατάξεως ταύτης τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ διαβέτου τεθείσης ἐγγυήσεως, τῆς ἐνώπιον τῶν δικαιοκτικτῶν ἡμῶν εὐθύνης, ὑπαγομένην δ' ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰς περὶ τῶν καμίων αὐστηρὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 153 καὶ 156 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ὅθεν αὕτη δύναται νὰ διακλονίσῃ τὴν ἐπὶ τῶν τελευτῶν ὑπὸ τοῦ διαβέτου βάσεων διατήρησιν τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ διὸτι ῥητὴ τοῦ διαβέτου ἡ ἀνωτέρω τοῦ ἀρθρ. 151 διάταξις καθιεροῖ, ὡς προερίηται, τὴν ἐνώπιον μόνον τῶν δικαιοκτικτῶν εὐθύνην τῶν μελῶν τοῦ δικαιοκτικτοῦ συμβουλίου, ἀπαλείουσα προηγουμένως ἅπαν ἄλλαν εὐθύνην».

Ἀλλὰ τὸ συμβούλιον ἐξ ἄκρας πρὸς τὸν καθηκόντων αὐτοῦ ἀρσιώσεως καὶ λεπτότητος οὕτε ἐπέδωκεν οὐτετέτιδιώκει τὴν ἀκόρυσιν τοῦ ἀνωτέρου νόμου, καταφανῶς ἀντικειμένου εἰς ῥητὴν τῆς δικαιοκτικτῆς διατάξεως, ἃν καὶ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐτέραν τῆς αὐτῆς διατάξεως διατάξιν ἐν ἀρθρῳ 88, καὶ ἢ ὑπεβύνας διὰ τὴν διακρίσιν (εἰσπράξεις, πληρωμαί, φύλαξιν χρημάτων, χρεωγράφων κλπ.) εἶνε ὁ ταμίης ὁ ἀνωτέρω ἡμῶν νόμος, ὡς διετυπώθη, ἀπὸλλεξε καὶ τὴν ταμίαν πάσης εὐθύνης ἐναντίον ῥητῆς διατάξεως τῆς δικαιοκτικτῆς, καὶ κατέστησεν ὑπεύθυνον τὸ δικαιοκτικτὸν συμβούλιον καὶ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ. Ὁ συντάκτης τοῦ ἀνωτέρου νόμου προδήλως ἐκ παντελῶς ἀγνοίας τῶν διατάξεων τῆς δικαιοκτικτῆς προέβη εἰς σύνταξιν τοιοῦτου νόμου, ἀμβολοῦ σπουδαιότητος ἐνεκα τῶν διατάξεων τούτων, ἃς ἀπεδέχτο ἀπὸ

τοῦ 1843 ἡ κυβερνήσεως καὶ ἀνεγνώρισε, καὶ κρίνεται εἶναι ἐπομένως αἰώνια, ἀμετάκλητοι καὶ κεκτημένοι ὑπὲρ τῶν ἐτελευτησάντων, ἀνευ τῆς συναινέσεως τῶν ὁσίων οὐδὲ βασιλείας τις αὐτῶν ἐπιτρέπεται (ὅρα Μέρους Η', Κεφ. ΒΨ').

§ 2. Ἐπιθεωρήσεις τοῦ Ταμείου καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας (1887 — 1888).

Κατὰ τὰ ἔτη 1887-1888 ἐνεργήθησαν τῇ διακρίσει τῆς Κυβερνήσεως ἀλλεπάλληλοι ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐξελέγξεις τοῦ Ταμείου καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας. Ἐπιτροπὴ διαρτίσθησαν πρὸς τοῦτο, συγκείμενη ὑπὸ ἀξιωσίμων καὶ εἰρημόνων ἀνδρῶν, οἱ αἱ κ. κ. Β. Σπυριδοπούλου, ἐλεγκτῆς τοῦ Συνεδρίου, Ἀπ. Κλεώπας, τμηματάρχης τοῦ Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, Γρηγ. Κουκέας, νῦν ταμίης ἐπὶ τῶν Δημοτ. Εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν καὶ ἄλλοι, μέλιστα δὲ ὁ κ. Γρ. Κουκέας ἐπὶ πολλὴν χρόνον τακτικῶς. Οὗτοι ἐπιθεωρῶντες καὶ ἐξετάσαντες τὰ τοῦ ταμείου καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς, οὐδὲν εὗρον τὸ ἐπιλήψιμον ἐν τούτοις ὁ Ταμίης τῆς Σχολῆς κ. Α. Ζίννης μετὰ τὰς ἐξελέγξεις ταύτας ὑπέβλεκε εἰς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τὴν παρίστην του, ἐκ λόγων φιλοτιμίας διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτὴ αὕτη ὑπὸ τοῦ Πολυμελούς Συμβουλίου.

Ἰδοὺ τὸ περὶ τούτου πρακτικὸν αὐτὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1888: Παρόντα καὶ μέλη Ν. Ἰωαννίδης, Α. Ζίννης, Δ. Στρογγύλης, Ν. Τάδης, Α. Ὀμηρίδης, Ι. Βούρος καὶ Α. Μηλιώτης.

Ἐλθόντων ὅμως τῶν ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1888 ὁπ' ἀρθρ. 303 ἀναφερόντων τοῦ Ταμείου τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς κ. Α. Κ. Ζίννης, δι' ἧς παραιτεῖται τῆς ὑπηρεσίας, τὸ δὲ Συμβούλιον ἐνέκρινε νὰ γίνῃ ἡ ἐπομένη ἀπάντησις: «Τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον, λαθὼν ὅτι ὅμως τὰς πολυτετεῖς ἐπὶ αἰσῶν τρίς (23) καὶ πλέον ἔτη ἐργασίας αὐτοῦ, τὴν ἐντομὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, τὴν ἀκραν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ περὶ τὰς εἰσπράξεις, εἰς ἣν κατὰ μὲν μέρος ὀφείλεται ἡ ἀντιρρὰ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Σχολῆς κατὰστάσεως, τὴν ἐξαιρετικὴν τάξιν καὶ καθίστανει τὸν βεβλῶν τοῦ Ταμείου, καὶ ἐπομένως ἀναγνωρίζον ἀναπόφευκτον καὶ ἀναγκαστικὴν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰς τὴν Σχολήν, δὲν ἀποδέχεται παμψηφεί τὴν παρίστην αὐτοῦ, καὶ παρακαλεῖ αὐτόν, ἵνα ἐξακολουθῇ παρῆλθον τὰς ὑπηρεσίας του

εἰς αὐτήν, μὴ παραδεχόμενον ὅτι αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐξελέγξεις τοῦ Ταμείου, ἐξ ὧν κατεβίβη ἐπισημῶς ἡ τάξις αὐτοῦ καὶ ἀκριβεία, εἶνε λόγος ἀπογρῶν παραινέσεων.

Σημείωσις. Δὲν ἀνυμνήθη ἐν τῇ οὐκείᾳ ἀρχείῳ ἡ συνταχθεὶς καὶ ἔλθεσις ὑπὸ τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς Β. Σπυριακοπούλου, Α. Κλειώπα κ.λ. περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου, ἐκτιμήσαντες ἐπομένως πληροφωρίαν παρὰ τῶν ἐιρημνίων δῶν Κυρίων, ἐξ ὧν, ἀπάντης τοῦ κ. Β. Σπυριακοπούλου εἰς τὴν πατρίδα τοῦ, δ.κ. Α. Κλειώπα ἀνέστησαν οὕτως:

Πρὸς τὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Ῥιζαρίου Σχολῆς.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει, ἣν διὰ τοῦ ἀπὸ 3 ἰσταμένου μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 5393 ὑμετέρου ἐγγράφου ἀπολυθῆναι μοι προβήμας ἀπαντῶν, ποῖα γνωστὸν ὤν, ὅτι ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως, ἣν συνέταξεν ἡ ἐν εἰς 1887 ἐξελέγξασα τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς ἐπιτροπὴ, ἥς μέλος ἀπετέλουν, δὲν ἐτήρησα, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνημώμην ἡ διαχείρισις τοῦ ταμείου τούτου εὐρέθη ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, ἥς ἐνεκα ἐλάβομεν ἀφορμὴν καὶ συγχρηθόμεν τὸν Ταμίον κ. Ζίννην διὰ τὴν ἀκριβείαν καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ.

Ἀθήναι, τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1891.

Διατελὼ μεθ' ὑπολήψεως
Κ. Κλειώπα.

Ὁ κ. Γ. Κουκέας οὐδεμίαν συνέταξεν ἐκθεση.
Τὸ περὶ τούτου ἐγγράφον αὐτοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἀριθ. 156

Πρὸς τὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5393 ἐ.ε. ἐγγράφου σας πληροφωρῶ ὡς, ὅτι ἀντεθέσθαι μοι τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ταμείου καὶ τῆς διαχείρισεως τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας τοῦ ἐτους 1887—1888, ὅτε διετέλουν ὡς λογιστῆς παρὰ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ συνεδρίῳ, ὑπὸ τοῦ τότε Γπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῇ προηγουμένη συνανοήσει αὐτοῦ μετὰ τοῦ τότε Προέδρου τοῦ Ἐκλογικοῦ Συνεδρίου δὲν ἐδυνήθη γὰρ

ὑποβάλλω τὴν ἐπὶ ταύτης προσημύσαν ἐκθεσὶν μοι, εἰ καὶ εὐρισκόμεν περὶ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας, ἐνεκα τῆς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ λογιστοῦ μεταθέσεώς μου εἰς ἐκείνην τοῦ Σ' Ὑποταμείου Ἀθηνῶν, εἰς ὃν ἐπὶ πλέον ἀντεβῆ καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ δημοτικοῦ ταμείου. Θέλω δὲ πράξει τοῦτο εὐθὺς ὡς ἡ μεγάλη ἀπασχολούσα με ἐργασία ἐποσθῇ—ποτε ἐλαττωθῇ. Ἐν τούτοις αἱ ἐντυπώσεις μου μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ εἶχε θράσει ἡ ἐξελέγξις, ἦσαν καλὰ καὶ τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου καὶ ἡ ἐν γένει ἐν αὐτοῖς κατάταξις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων λίαν ἀκριβὲς καὶ τακτική.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1891.

Διατελὼ μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Σ' Ὑποταμίας Ἀθηνῶν
Γρ. Κουκέας.

§ α'. Περὶ παρατίθεως τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς Ῥιζαρίου (1889)

Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐβλήθη ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς συμβουλίου καὶ τοῦ πουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, σωπώσης περὶ τούτου τῆς διαθήκης, κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω περὶ προβλήσεως διατάξεις αὐτῆς. Κατὰ τὴν λύσιν ταύτην πᾶς ἐκτελεστὴς δι' οἷον—ἢ ποτε λόγων δικαιουται νὰ παραιτηθῇ, ἡ δὲ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεώς του εἶνε ἄπλος τυπικὴ, γίνεται δηλ. ἀποδεκτὴ ἡ παραιτήσις ὑπὸ τε τοῦ πολυμελοῦς συμβουλίου καὶ τοῦ πουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐκδιδομένη καὶ κοινονοιούμενη περὶ τούτου Β. Δ. Ἀλλῃ διατύπωσις δὲν ἀπαιτεῖται.

Κατὰ ταῦτα, παραιτηθέντος τοῦ κ. Μάρκου Πενιέρη ἐνεκα ἰδικιτέρων λόγων, ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραιτήσις αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις. Τὰς ἐξόχους, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑπηρεσίας τοῦ κ. Μ. Πενιέρη εἰς τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν ἀνεγνωρίζων δικαίως τὸ συμβούλιον τῶν ἐκτελεστικῶν, μετὰ λύπης μὲν εἰδέναι τὴν παραιτήσιν αὐτοῦ, ἐξέφρασε δ' αὐτῷ τὴν εὐκρίνην εὐγνωμοσύνην τῆς Σχολῆς. Ἰδοὺ τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σχετικὰ ἐγγράφα.

Ἀριθ. ἐξερ. 4,441

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Σ. Ὑπουργεῖον.

Ἐγκλείεμαι:

1) τὴν ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1884 ἀναγραφὴν τοῦ κ. Μ. Πενιέρη,

ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς 'Ριζαρίου Διαθήκης, δι' ἧς παραιτεῖται τοῦ βάρους αὐτοῦ.

2) Τὴν ἀπὸ 2 'Απριλίου 1885 ἐπιστολὴν τοῦ ἀφορώσαν τὸ αὐτὸ ζήτημα.

3) Ἀντίγραφον τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1889 πρακτικῶν τοῦ πολυμελούς συμβουλίου τῆς Σχολῆς, δι' ὧν μετὰ λύπης τὸ συμβούλιον ἀναγκάσθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ· καὶ

4) Ἀποσπασμα πρακτικῶν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ε. ε. συνεδριάσεως αὐτοῦ, δι' ὃ προτείνονται κατὰ τὴν 'Ριζαρίου διαθήκην πρόσωπα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Μ. 'Ρενιέρη.

Καὶ παρκαλοῦμαι ὑμᾶς, κ. ὑπουργέ,

1) Νὰ ἀποδεχθῇτε τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Μ. 'Ρενιέρη.

2) Νὰ διορίσγητε ἕτερον πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ἓνα τῶν τριῶν πλειονοψηφούντων.

Με προσῆκον σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1889.

Τὸ δικητικὸν συμβούλιον

Ν. ΡΑΔΩΣ Α. ΟΜΗΡΙΑΔΗΣ Ν. Δ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Τὸ ἀνωτέρω πρακτικὸν ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχει ὡς ἐξῆς:

Συνεδρίασις τοῦ πολυμελούς συμβουλίου τῆς 'Ριζαρ. Σχολῆς.

Συνεδρίασις τῆς 13 Φεβρουαρίου 1889.

Τὸ συμβούλιον, παρόντων τῶν μελῶν Ν. Ράδου, Α. Ὁμηρίδου Ν. Φιλαρέτου, Ν. Ἰωαννίδου καὶ Α. Μηλιώτου, λαθὼν ὑπ' ὄψεως:

α') Τὴν ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1884 πρὸς αὐτὸ δῆλωσιν καὶ παραίτησιν τοῦ συναδέλφου κ. Μ. 'Ρενιέρη ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς 'Ριζαρίου διαθήκης, ἣν κατεχρήσθη ἑκτεσε ἐν ταῖς πρακτικαῖς τοῦ συμβουλίου τούτου, ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

Φύλοι ἀνυπότακτοι:

«Καὶ ἂν ἀποδοκιμασθῇ ὁ κ. Δ. Στρούμπας, κατὰ τὴν εὐλογον πρόωσιν τοῦ κ. Ν. Γ'αδου, δὲν δύναμαι νὰ ἐξακολουθήσω συνεργεζόμενος μετ' ἀνθρώπου, ὅστις προσβάλλει καὶ τὸ συμβούλιον καὶ τὰ ἀποσπολιτῶνται αὐτὸ πρόσωπα. Διὸ μετὰ λύπης ἀναγκάζω ὑμῶν ὅτι

ἀποσύρμαι, ἐπαναλαβὼν σήμερον τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ πολλοῦ ὑποβληθεῖσαν παραίτησίν μου.

Μ. ΠΕΝΙΕΡΗΣ.

β') Τὴν μετὰ τὴν παραίτησιν ταύτην συναίνεσιν τοῦ αὐτοῦ κ. 'Ρενιέρη, συνεπίσχετο προφορικῶς παρακλήσεως τοῦ συμβουλίου, ἵνα λαμβάνη μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συμβουλίου καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς, τοὐλάχιστον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο τότε κενῶν θέσεων τῶν ἀποδυναμούντων ἐκτελεστῶν Ἰωάν. Κό. νιαρη καὶ Α. Μάμουκα.

γ') Τὰ πρακτικὰ τοῦ συμβουλίου τούτου, ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ὁ κ. Μ. 'Ρενιέρης συμμετέσχε τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου μόνον μέχρι τῆς 24 Ἰανουαρίου 1885, καὶ ἦν ἐξελέγησαν οἱ ὑποψήφιοι, ἀντικαταστάται τῶν ὡς εἰρηται ἀποδυναμούντων.

δ') Ὅτι οὐ μόνον ἀπέσχεον ἑκτεσε τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει τῆς Σχολῆς (καὶ ὁ μέλος τοῦ δικητικοῦ συμβουλίου παρ' ἄλλου ἀνακληρωθεὶς, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 22 Μαρτίου 1885 πρακτικοῦ τοῦ συμβουλίου τούτου), ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1885 ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἐπανελάβε τὴν παραίτησίν του· καὶ

ε') Τὰς ματαίας προφορικὰς παρακλήσεις πρὸς αὐτὸν τοῦ συμβουλίου, ὅπως ἀπεσύρη τὴν παραίτησίν του.

Ἰσχυρῶς ἐκ πάντων τούτων προκύπτει ἀδυστάκτως ὅτι ὁ κ. Μ. 'Ρενιέρης ἐμμένει ἀμετατρέπτως εἰς τὴν παραίτησίν του, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἥδη ἔτη οὐδέποτε ἀναμνηθεὶς εἰς τὰ τῆς Σχολῆς ἐπομένους τὸ συμβούλιον περιεχεται εἰς τὴν διασφραγιστὴν ἀνάγκην, ἵνα περιῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν 'Ριζαρίου διαθήκην ἀντικατάστασίν του, ἀποδεχόμενος τὴν παραίτησίν του μετ' ἀνεκφερόστου ἀληθῶς λύπης, ἐνεκα τῶν ἐπὶ μακρὰ ἔτη πολλῶν καὶ μεγάλων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκφερᾷ ἐπὶ τούτῳ τὴν βαθυτάτην λύπην του διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς ἀνδρὸς πολυτίμου καὶ σεβαστοῦ, ὑπερῶν διὰ κατέχοντος ἦντι ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐπομένους τοσοῦτον χρησίμου εἰς τὴν πρόωδον τῆς 'Ριζαρίου Σχολῆς καὶ εὐδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς. Εἰς τὴν δικητικὴν συμβουλίον ἐνιστάμενται τὰ περαιτέρω πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 'Ριζαρίου διαθήκην, ἥτοι ἡ σύγκλησις τοῦ πολυμελούς συμβουλίου πρὸς τὸν σκυ-

§ 1. Ἐξωτερικοὶ μαθηταὶ ἐκ τοῦ κλήρου (1891).

Ὁρθόν μέτρον ἐγένετο ἐργάσασθαι δευτὸν. Ἐπετρέπη, ὅλως, ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Σχολὴν μαθητῶν ἑξωτερικῶν ἐκ τοῦ ἡμετέρου κλήρου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἄλλοτε πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κληρικῶν ἐμφορβήσαν. Τὰ περὶ τούτου ἐγγίνον ὡς ἔβλεπε, δημοσιευθέντες ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 217 ε. β. καὶ τοῦ κατωτέρου Βασιλικοῦ Δικταίου.

Ἰ. Αἰθ., πρωτ. 2432.

Δεκ. 1926.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλ. Ὑπουργιῶν.

Εἰς τὰς Ἀθήνας συνέρρον ἀνέκλινεν καὶ συγγένει καὶ ἐκ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος νέοι κληρικοί, ἐρίεμενοι ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως. Οἱ τούτοις χάριν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν τῶν ἐφοίτων εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ῥιζήριον Σχολὴν ὡς ἑξωτερικοὶ μαθηταί, καὶ ἀφοῦ ἐν αὐτῇ συνεπλήρουν τὴν ἐκπαίδευσίν των εἰσέρχοντο μετὰ ταῦτα εἰς τὴν θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπου εὐρίσχαντο καὶ τῆς ὑψηλότερας θεολογικῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως. Τούτω διήρκεσεν ἐπὶ πολὺν χρόνον, πολλοὶ δὲ κληρικοὶ σήμερον διατρέποντες εἴτε ὡς κληρικοί, εἴτε ὡς κληρικοὶ ὑψηλῶς ἀξιωματικοί, ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν ἄλλῃ ἀνακτῶντες ἐποποιῶσιν κατὰ τὸν τρόπον τούτων ἐν τῇ Ῥιζήριᾳ Σχολῇ. Ἀλλ' ἀπὸ τινῶν αἰώνων καὶ ἀπροσδοκίως ἀπεκλείσθησαν οἱ κληρικοὶ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Σχολῆς, ἀπαγορευθέντος ἀπόπως αὐτοὺς ἐν φοιτῶν ἐξῶθεν ὡς μαθηταὶ αὐτῆς. Ἦκοντες δὲ οἱ ἐν Ἀθήναις σπουδάζοντες κληρικοὶ ἀναγκάζοντο νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ δημόσια γυμνάσια, ὅπου καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευσίς των εἶνε ἀτελεστάτη καὶ ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ σχήματος των προκαλοῦσι τὰς ἐνοχλήσεις τῶν νεωτέρων καὶ ζωηροτέρων συμπαθητῶν των. Τὸ ἄπορον τούτου, Κύριε Ὑπουργέ, πρέπει νὰ παύσθῃ. Εἶνε ἄπορον ἀπὸ Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ν' ἀποκλεισθῶνται ἑξωτερικοὶ κληρικοὶ μαθηταὶ (ἀφοῦ μάλιστα καὶ αὐτὴ ἡ διαθήκη τῶν ἰδρυ-

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΡΙΖΑΡ. ΣΧΟΛΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1877-1891 273

τῶν αὐτῆς ἐπιτρέπει ἑξωτερικοὺς μαθητάς), ἐν ᾧ πάντα τὰ ἄλλα σχολεῖα ἔχουσιν ἀνωκτὰς τὰς πόλεις εἰς αὐτοὺς. Εἶνε ἄπορον κληρικοὶ καὶ νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἐκτιθένται εἰς τὰ σκώμματα τῶν παίδων τῶν σχολείων, ἀπαρχύοντες ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. Εἶνε δὲ φανερόν ἐτι ἡ Ῥιζήριος Σχολή, ὡς οἱ ἑξωτερικοὶ νέοι μαθηταὶ τῶν δυσκόλων καὶ σπανίων ἐνεκῶν τῶν περιστάσεων καὶ τῶν δυσχερειῶν τοῦ κληρικοῦ σταθμοῦ γίνονται κληρικοὶ, ὅθ' ἐκληροῦ τοῦ λοιποῦ ἐν μέρει τοὺλάχιστον πλείονον τὸν ἀρχικὸν αὐτῆς προορισμὸν, ἐὰν ἐκπαίδεῦν τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη κληρικοὺς τοὺς ἐριεμένους ἀνωτέρας μορφώσεως, δεχομένη αὐτοὺς ὡς τελείους ἑξωτερικοὺς μαθητάς μετὰ πλήρους μαθητικοῦ δικαιώματος. Ταῦτα ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ μεριμνῶσα κατὰ καθήκον περὶ τῆς ἐκπαίδευσως τῶν κληρικῶν, οἵτινες εἶνε προορισμένοι ἐν τῷ μέλλοντι ν' ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὰ ὕψιστα αὐτῆς ἀξιώματα, παρκαλεῖ θερμῶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως, ἵνα συνεννοήσων μετὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ῥιζήριου Σχολῆς, καὶ τροποποιήσῃ, ἐὰν ᾖ ἀνάγκη, τὸν τελευταῖον αὐτῆς κανονισμὸν διὰ Β. Διατάγματος, καθ' ὃ ἔχει δικαίωμα, ἀπαιτήσῃ συμφώνως τῇ διαθήκῃ καὶ τῷ προορισμῷ αὐτῆς, ἵνα ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δέχεται πάλιν ὡς ἄλλοτε κληρικοὺς ἐξῶθεν φοιτῶντας τελείους μαθητάς, μετὰ τοῦ δικαιώματος νὰ ἐξετάζωνται καὶ βοηθολογῶνται καὶ προδιδῶνται ἀπὸ τῶν αἰσίων τάξιν, ὡς οἱ ἑξωτερικοὶ μαθηταί, λαμβάνωσι δὲ μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων τὸ νουνομεινόμενον ἀπολυτήριον δίπλωμα αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἰουλίου 1891.

(Τ.Σ.)	†	Ὁ Ἀθηνῶν	ΓΕΡΜΑΝΟΣ Πρέσβης
	†	Ὁ Ζακύνθου	ΙΟΝΥΣΙΟΣ
	†	Ὁ Πατρῶν καὶ Ἱερῶν	ΔΑΜΑΣΚΙΝΟΣ
	†	Ὁ Κερυραῖος	ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ὁ β' γραμματεὺς
Ἄρχιμ. Ἱεροδότης Ἀθανασίου.

Ἀριθ. $\frac{14064}{9819}$

Πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Διαβύνοντες τὴ περὶ Συνεδρίων ἔγγραφον, παρακαλοῦμεν αὐτὸν ἐν υποβάλλῃ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀξιῶν τοῦ πολυμελούς συμβουλίου τῆς Ῥιζαρίου διαβιβάζει πρὸς γνωμοδότησιν. Τὴν γνώμην δ' αὐτοῦ νὰ υποβάλλῃ ὡς τὴν ἐντολήν τοῦ ἀντὶ χειρὸς ἐγγράφου.

Ῥ. Ἀθήναι, τῇ 26 Ἰουλίου 1891.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
(Τ.Σ.) Α. ΓΕΡΟΚΛΕΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σ. Μ. Παγιόπουλος.

Ἀριθ. 5383

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Σ. Ὑπουργεῖον

Εἰς ἀπόκρισιν τοῦ ἡμετέρου ὑπ' ἀριθ. 14064/9819 ἐπισημειωτικοῦ ἐγγράφου, ἐπιστρέφοντες τούτῳ μετὰ τῶν σχετικῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥώσσης ὑπ' ἀριθ. 2432 1026 τῆς 24 Ἰουλίου ἐ.δ. πληροφοροῦμεν ὅτι τὸ πολυμελὲς συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς προηλθῆς 12 Ἀυγούστου, ἀπεφάσισεν ὡς εἰς τὸ ἔξῃ, διὰ τοῦς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐγγράφῳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁρθοῦς λόγους, γίνονται δεκτοὶ καὶ ὅλας τῆς τάξεως τῆς Σχολῆς, ὡς ἐσωτερικοὶ μαθηταί, κληρικοὶ τῆς ἡμετέρας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔξωθεν φοιτῶντες νὰ υποβάλλωνται δὲ καὶ οὗτοι εἰς εἰσιτηρίους, ἐτήσιους καὶ ἀπολυτηρίους, κατὰ τὰ κακαννησμένα καὶ διὰ τοῦς ἐσωτερικοῦς μαθητάς, ἐξετάσεις καὶ λαμβάνουσι τὴν ἀπολυτήριον διπλωμὰν ὅπου χρηματικῆς τινος ὑποχρεώσεως μεθ' ὧν τῶν λοιπῶν μαθητικῶν ὑποχρεώσεων κατὰ τὴν διὰ τῆς, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν κανονισμὸν τῆς Σχολῆς αὐτῆς.

Κατὰ τὰ προεκτεθέντα δὲ, παρακαλοῦμεν τὸ Σ. τούτου ὑπουργεῖον, ὅτι εὐκτατοῦμενον ἐγκρίνῃ τὴν ἀνωτέρω τοῦ πολυμελούς συμβουλίου ἀπόφασιν. Μετὰ σεβασμοῦ.

Ῥ. Ἀθήναι, τῇ 19 Ἀυγούστου 1891.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
(Τ. Σ.) Ν. ΡΑΔΟΣ, Ν. Δ. ΦΙΛΑΓΕΤΟΣ, Δ. ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ

Ἐπὶ παραδοχῆς κληρικῶν ἐν τῇ Ῥιζαρίου
Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἔτη 157 καὶ 158 τῆς διαθήκης τοῦ αὐθιμοῦ Γεωργίου Ῥιζάρη καὶ τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1867 ἡμέτερον διάταγμα περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Διοικήσεως Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν τὰς:

Γίνονται δεκτοὶ καὶ ὅλας τῆς τάξεως τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Διοικήσεως Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ὡς μαθηταί, κληρικοὶ τῆς Ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἔξωθεν φοιτῶντες, ὅπου ἐκλλόμενοι καὶ οὗτοι εἰς εἰσιτηρίους ἐτήσιους καὶ ἀπολυτηρίους κατὰ τὰ κακαννησμένα διὰ τοῦς ἐσωτερικοῦς μαθητάς ἐξετάσεις, λαμβάνοντες ἀπολυτήριον διπλωμὰν, ὅπου χρηματικῆς τινος ὑποχρεώσεως καὶ ὅπου αἰρέμενοι εἰς πάσας τὰς λοιπὰς μαθητικὰς ὑποχρεώσεις κατὰ τὴν Ῥιζαρίου Διαθήκην, τὸν διοργανισμὸν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν κανονισμὸν τῆς Σχολῆς αὐτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐντέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ῥ. Ἀθήναι, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1891.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
Ἀρχ. Γεροκλεῖστοπουλος.

Σημειώσεις. Ἀποφάσεις δικαστηρίων λύσασαι σπουδαία νομικὰ ζητήματα δὲν ὑφίστανται, ἡ δὲ παράστασις τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ὡς ἡλικιᾶς ἢ νομικῶς προσώπου ἐννοεῖται τῶν δικαστηρίων οὐδέποτε ἡμφιστάθη διὰ τοῦτο ματαιὰ ἰδικιαιτέρα περὶ τούτου παραγράφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π'

Περὶ συμπληρωτικῶν τῆς διαθήκης διατάξεων.

Ὁ Γεώργιος Ῥιζάρης προνοῶν ὑπὲρ τῆς κατὰ τὴν πρόδον τοῦ ἡρώου παρασκευῆς ἀξίων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶ στελέος παντοῦ ἀνθρωπίνου ἔργου ἔχων ὅτι ἦπει, σφραῖς ἔγραψε καὶ τὰς ἐξῆς ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ διατάξεις ἐν ἄλλῃ. ΠΗ: «Εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀνέκειται νὰ ἐπιφέρει καὶ ἄλλας βελτιώσεις ἐπὶ ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν σιωπῇ ἡ παροῦσά μου» καὶ ἐν ἄλλῃ. 84 ἔδωκε. ε': «Ἡ σύσκεψις καὶ γνωμοδότησις τοῦ πρώτου συμβουλίου (Δεκαμελούς) ἀπαιτεῖται, ὅσας πρόκειται λόγος:

ε'. Περὶ προβλεψέως διατάξεων, περὶ ὧν σιωπῇ ἡ παροῦσά μου».

Διὰ τὴν πράξιν τούτων ἐπιτρέπει οὐ μόνον τὴν ἐλλείψεω καὶ κενῶν τῆς διαθήκης τὴν συμπλήρωσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν βελτίωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων, πρὶς τὴν κατὰ κειρὺς πραγμάτων τὴν ἐπὶ αὐτοῦ σκοποῦ. Τὴν πρόνοιαν ἡμῶς τούτην λαμβάνων, περιέβαλεν αὐτὴν καὶ δι' ἀποχωροῦν ὡς ἀνωτέρω ἐγγυήσεων, ὥπως μὴ ἐκτραπῇ τῆς ἀληθοῦς οἰκῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀπήγγελλε καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμφωνίαν καὶ σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐκτελεστῶν, θεωρήσας ὅτι καὶ κατὰ τὴν σπουδαίαν τούτην περίστασιν, ἡ σύμπραξις αὕτη ἢ καλ' ὄλην τὴν διαθήκην αὐτοῦ υποδηλωμένη, εἴνε ἡ μὴν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ἀληθὲς ὁδός. Οὗτο δὲ διέταξεν, ἵτις εἰς τὴν σύνεσιν μὲν τῆς Κυβερνήσεως ἀναπικεῖται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν καὶ ἐλλείψεων ἐκείνων καὶ ἡ βελτιώσεις, ἦτοι ἡ προβλεψίς διατάξεων ἐπὶ ἀντικειμένων, περὶ ὧν σιωπῇ ἡ διαθήκη, ἀλλ' ἵτις πρὸς τούτο ἀπαιτεῖται ἀναγκάσιος καὶ ἡ σύσκεψις καὶ γνωμοδότησις τοῦ Δεκαμελούς Συμβουλίου τῶν τῆς διαθήκης ἐκτελεστῶν, ἦτοι ἡ συμφωνία Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεστῶν.

Συμπληρωτικαὶ τῆς διαθήκης διατάξεις εἰσι πλείεστι ὅσαι κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον (νέοι θεσμοί).

Ἰδοὺ τινες σημαντικαί.

Αἱ περὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐλλείποντες, καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Καθηγητῶν, τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, τοῦ μισθοῦ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, τῶν θέσεων εἰσπρακτῶρων, παιδοδότηων, Ἀρχιτέκτονος καὶ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ περὶ παραιτήσεως

ἐκτελεστῶν ἢ περὶ γνωμοδότησεως ἢ πρὸς τῶν τοῦ Πολυμελούς Συμβουλίου εἰς διαρρηθῶν καὶ πᾶσις Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῆς Σχολῆς ἢ τοῦ πρωτοπαιδαγωγικοῦ, καὶ ἢν ζῶν μεσολαβήσας ἑλλείψεως ἀποφασίζονται ἐπὶ τούτου ἀμέσως τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἢ τῶν ἐκ τοῦ κλήρου ἐξωτερικῶν μαθητῶν καὶ ἢ τῶν Ἀλγεριναίων. Αἱ πλείεστι δὲ διατάξεις, πᾶσαι σχεδόν, τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ κανονισμοῦ (τοῦ 1843) — 1844 καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ, δι' ὧν ἐβελτιώθησαν ἐκεῖνοι, εἰσι συμπληρωματικαί, πρὸς πλήρωσιν δηλαδὴ κενῶν ἢ ἐλλείψεων τῆς διαθήκης ἢ βελτίωσιν ὑπαρχουσῶν διατάξεων αὐτῆς.

Σημείωσις. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ὀργανισμοῦ (τοῦ διὰ Β. Διατάγματος τοῦ ἔτους 1843) ἔχουσιν πάντοτε τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ἀξίαν, καθὼς ἀναγκάσιος εἰς τὸ γεγονός τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, τὴν διείκησιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν καὶ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐποπτείας (ἐφορείας), κατὰ τὴν Ῥιζάρειον διαθήκην. (Ὁ. 1ον ἄρθρον τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμοῦ.

(Ἄρθρ. 159 Ῥ.Κ. Διαθ., Μέρ. Ι'. ὅρα καὶ ἀνωτέρω τὴν Γεωργίου Ῥιζάρη ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1840, σελ. 77)¹.

1. Ὁ Ν. Ἰωαννίδης ἐν τῇ Βιογραφίᾳ Γεωργίου Ῥιζάρη (Μέρ. Α') ἀναφέρει τὴν ἐπὶ Γ. Ῥιζάρη ἀνέθεσε τὰ σημαντικώτερα ἀντικείμενα τοῦ ἔργου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν ἐπὶ προτάσεις εἰς αὐτὴν καὶ μὴν ἀποκλειστικῶς (ὅρα Μέρ. Ι', Κεφ. ΙΑ', § 8').

ΜΕΡΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1891 ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1890
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1891

Ἀριθ. 350.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Λημοσίας Ἐκπαίδευσως.

Ὑποβάλλομεν ὑμῖν εὐσεβάστως πρὸς ἔγκρισιν τὸν διὰ τὸ ἀρξάμενον
ἔτη 1891 προϋπολογισμὸν τῆς τοῦ Ριζαρείου Σχολῆς καὶ τῶν
κληρονομιῶν αὐτῆς Στεφανίτση καὶ Καλαγάνη, ὃν τὸ πολυμελὲς
ἡμῶν συμβούλιον ἐνέκρινεν ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτοῦ τῇ 11 τρέχοντος.

Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτὸν τὰ τῆς χρήσεως ταύτης ἔσοδα
τῆς Ῥιζαρείου περιουσίας προϋπολογίσθησαν εἰς Δρ. 151,969.00
καὶ τὰ τῶν παραβουσῶν χρήσεων καθυστεροῦντα » 79,987.07

Ὅμοῦ	»	231,956.07
Τὰ τῆς κληρονομίας Καλαγάνη εἰς.....	»	5,000.00
καὶ τὰ τῆς κληρονομίας Στεφανίτση εἰς.....	»	6,178.84

Ἐν ὅλῳ	»	243,134.41
Τὰ δὲ ἔσοδα τῆς Σχολῆς προϋπολογίσθησαν εἰς	»	165,317.10
καὶ τὰ ἐκ παραβουσῶν χρήσεων καθυστεροῦντα	»	32,267.85

Ὅμοῦ	»	197,584.95
Τὰ τῆς κληρονομίας Καλαγάνη εἰς.....	»	6,350.00
Καὶ τὰ τῆς κληρονομίας Στεφανίτση εἰς.....	»	6,700.00

Ἐν ὅλῳ Δρ. 210,634.95

Ἐπὶ τῶν ἐσόδων. Ἐπειδὴ ταῦτα κανονίζονται ἐξ αὐτῆς τῆς πε-
ριουσίας τῆς Σχολῆς, μίαν μόνην ἀρεὶλόμεν νὰ ποιήσωμεν ὑμῖν δια-
σάφησιν ὡς πρὸς τὰ ἐκ παραβουσῶν χρήσεων καθυστεροῦντα, ἅτινα
ἐκ πρώτης αὐτῶν ὄψεως, καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἑτήσια τῆς Σχολ-

λῆς ἐσοδῶν, δίδονται εὐλόγως καὶ θεωρηθῶσαν ὑπεροχῇ, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπομένῃ αὐτῶν ἀνακρίσεως τὰ ἀπορρήτῃ καὶ κατ' ἔτος εἰσπραττόμενα ἀποδεικνύονται κατὰ πολὺ ἐλλογώτερον τῶν ἐν τοῖς ἐτησίαις προϋπολογισμοῖς στερεοτύποις ἀναγραφομένων ἐν γένει καθυστερούντων ἐσόδων, τοῦτο δὲ πρῶτον ἔχον ὑπομνηστικὰ μᾶλλον καὶ πρὸς ἀποφυγὴν εὐθύνων. Διὰ τῆς ἀνακρίσεως δὲ πάλιν αἰρεταὶ καὶ πᾶσα τυγχὴν ὑποκρίσις ὀλιγορίας περὶ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εἰσπραξέως αὐτῶν.

Ἰδοὺ καὶ ἡ κατὰ κατηγορίαν διακρίσις αὐτῶν :

Καθυστεροῦνται ἐξ	ἐπισφαλῆ πωλησιᾶ.....	Δρ.	1,236.20
ἐνοικίων Ἀθηνῶν	ἐπίδικα, ὧν ἐλπίζεται προσε- χῶς ἡ εἰσπραξις.....	»	9,810.00
Καθυστεροῦνται ἐξ ἐνοικίων Παιδαίως	ἐπισφαλῆ.....	»	5,712.03
Ὅμοια ἐκ τῶν	ἐπίδικα, ὧν ἐλπίζεται ἡ εἰσπραξις.....	»	7,544.50
κίων δανείων	ἐπίδικα, ὧν ἐλπίζεται ἡ εἰσπραξις.....	»	12,670.25
Ὅμοια ἐκ συμβολῆς μαθητῶν	ἐπισφαλῆ.....	»	1,804.95
	ἐπίδικα.....	»	1,782.50
Ὅμοια ἐκ διαφόρων κεφαλαιῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ	ἐντὺς τοῦ ἔτους εἰσπραττόμενα.....	»	39,426.64

Καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπορρήτων καὶ ἐντὺς τοῦ ἔτους εἰσπραττόμενων, δραχ. 27,830 ἀνάγονται εἰς τὴν τῆς β' ἐξαμηνίας μέρισμα τῶν 242 μετοχῶν τῆς Ἱωνικῆς Τραπεζῆς, ὥστε τὰ κυρίως καθυστεροῦντα καὶ δυνάμενα νὰ εἰσπραχθῶσαν ἐσοδα, ὧν ἐπιδιώκεται ἐπιμελῶς ἡ εἰσπραξις, περιερίζονται εἰς δραχ. 11,592.64.

Ἐπὶ τῶν ἐξόδων. Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη ἐξοδα τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς προϋπολογισθέντα εἰς δρ. 197,584.95, παρουσιάζουσι μικρὰν ἐκ δρ. 3,700 ὡς ἔγγιστα ἐπὶ πλεόν διαφοράν, πρὸς τὰ κατὰ τὸ προλαβόν ἔτος προϋπολογισθέντα, ἡ δὲ ἐπὶ πλεόν διαφορά αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν ἐξῆς κεφαλαιῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τοῦ κεφαλαιῶν ἀμισθῆς διδασκάλων ἀνεγράφη προσθήκη ἐκ δρ. 1,900 λόγῳ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν Ι. Μετσίνοβ καὶ Ι. Δέσβου κατὰ δρ. 25 κατὰ μῆνα, καὶ τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ Ἀν. Κυριακοῦ κατὰ δραχ. 35 κατὰ μῆνα, ὧν ἐλθὼν ἡ πενταετής ἀπὸ τοῦ τελευταίου μισθοῦ τῶν, καὶ ἐπομένως δικαιουμένων εἰς τὴν αὐξήσιν ταύτην συμφωνοῦν πρὸς τὰ περὶ τούτου κεκανονισμένα, καὶ τοῦ διαιρητοῦ τοῦ διδασκάλου τῆς ὀργανογραφίας Ἀλ. Καζοῦνη, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δρ. 80 κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς 1 φεβρουαρίου.

Ἐπὶ ἐτέρου κεφαλαιῷ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ τῆς τροφῆς, ἀνεγράφη ὡσαύτως αὐξήσις ἐκ δρ. 1200 ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ προσθήκης εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶν δύο ἀτόμων.

Ἐτέρον προσθήκην δαπάνης παρουσιάζει τὸ κεφάλαιον ἐκτάκτων ἐξόδων κατὰ δρ. 840, ἀναγομένης εἰς τὸ ἐγκατεμεινένον παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐνέκων τοῦ γραφεῖου τοῦ συμβουλίου.

Ἐτέρον προσθήκην δαπάνης ἀνεγράφει εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐνδμ. γραφ. καὶ διδασκ. βιβλίων ἐκ δρ. 500, ἐξ ὧν δρ. 140 δι' ἐνδυμασίαν τῶν δύο ἐπὶ πλεόν τοῦ προλαβόντος ἔτους προστεθέντων ἀτόμων καὶ δρ. 60 διὰ γραφ. καὶ διδασκ. βιβλία ἐνὸς ἐπὶ πλεόν μαθητοῦ.

Τέλος ἐπὶ τοῦ κεφαλαιῷ τῶν ἐκ τῆς προλαβόντος χρήσεως τοῦ 1890 καθυστερούντων, ἀνεγράφη ὡσαύτως αὐξήσις ἐκ δραχ. 1600 ὡς ἔγγιστα, διότι τόσα εἶσι τὰ ὑφειλόμενα καὶ εἰς τὴν προλαβόνσαν ταύτην γλῆσιν ἀναχθόμενα ἐξοδα, περὶ ὧν εἰδικῶς ὕψωμεν ἀναφέρει ἐν τῇ προσεγγίᾳ ὑποβληθῆσάμενα ὕψη ἀπολογισμῷ τοῦ 1890.

Ὅστε ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων ἀνεγγραφὴ αὐξήσεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος προϋπολογισθέντα ἐπὶ τῶν αὐτῶν κεφαλαιῶν ποσά, συμπίπτουσι εἰς δρ. 6,000 ὡς ἔγγιστα, ἀρ' ἐτέρου δὲ δι' αὐτῶν ἐπενεγχθεῖσιν τινων οἰκονομῶν, ἐπὶ τῶν κεφαλαιῶν τοῦ μηνιαίου τοῦ ἰδίου τοῦ, τῶν ἐπισκευῶν, ἐκ τῶν τακτικῶν ἐξόδων, συμπεριλαμβανόμενα εἰς δρ. 2,300, ἡ τῶν ἐξόδων αὐξήσις περιερίζεται εἰς δρ. 3,700 ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἐξετέθη.

Αἱ αὐξήσεις δὲ αὗται εἰσιν ἐντελὲς δεδικαιολογημέναι διὰ τὴν κεκανονισμένην καὶ ἐν τοῖς προηγουμένοις προϋπολογισμοῖς ἐγκατεμεινέναν ἐξόδων.

Τέλος ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν κληρονομίων Καλαζόνη καὶ Στεφανίτση προϋπολογισθῆναι πρὸς τὴν ἐπὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὑφειλόμενου φέρων τῶν οἰκονομῶν κατὰ προσέγγισιν, μὴ καταρτισθέντων ἐπὶ τῶν πινάκων.

Καὶ ταῦτά εἰσι τὰ ὡσαύτως, περὶ ὧν ἔδει νὰ ποιήσωμεν ὕψη ἰδίαν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων προϋπολογισμῶν μνείαν, ἀναφερόμενοι ὡς πρὸς τὰς λεπτομερεῖας εἰς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ πίνακας. Ἀπεκτενέμενος δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ ὑπερέκτραν ἐγκρίσιν, διητελούμεν μετὰ τοῦ προσέκοντος ὕψη πεδανού.

Ἦν Ἀθῆναι, τῇ 16 φεβρουαρίου 1891.

Τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ

Ν. ΡΑΔΩΣ, Ν. Δ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ, Δ. ΣΕΜΙΤΕΛΩΣ

ΕΣΟΔΑ

ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1891

Κεφ. Α' 1—2 Ένοίκια ἐν γένει.....	Δρ. 59,274.20
1 Τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκοδομῶν.....	39,060.—
2 Τῶν ἐν Πειραιῇ οἰκοδομῶν.....	20,214.20
Κεφ. Β' 1 Ἐξόδα κτημάτων.....	22.35
Κεφ. Γ' 1—2 Τόκoi ἐν γένει.....	76,309.10
1 Τοῦ ἔξωτερικοῦ.....	10,680.—
2 Τοῦ ἐσωτερικοῦ.....	65,629.10
Κεφ. Δ' 1 Ὑπότροφοι καὶ ἰδιοσυντήρητοι.....	16,363.35
Κεφ. Ε' Καθυστέρωνται προλειτουργῶν χρήσεων.....	79,987.07
	<u>Δρ. 231,956.07</u>

Κληρονομία Γρ. Καλαμάκη

1 Ἐκ μισθώματος τῶν δύο οἰκῶν τῆς κληρονομίας αὐτῆς.....	» 5,000.—
--	-----------

Κληρονομία Π. Στεφανίδη

1 Ἐκ μισθώματος τῶν οἰκῶν καὶ ἀποθηκῶν αὐτῆς.....	» 5,810.—
2 Ἐκ τόκων ὁμολογ. τῆς Εὐθ. Τραπεζ.	368.34
	<u>Δρ. 243,134.41</u>

Μίναξ 1

Κεφ. Α' 1. Ἐνοίκια Ἀθηνῶν.

1 Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὴν ἐπὶ τῆς Ἐρμείνης ὁδοῦ οἰκίαν πρὸς δρ. 500.....	Δρ. 6,000
2 Ἀδελφεὶ Φιλίππ διὰ μίαν τὴν ἀποθηκὴν τῆς μετὰ δύο θαυματικῶν πρὸς δρ. 600.....	» 7,200
3 Μάξ Ρότγκελδ διὰ τὴν ἑτέραν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθηκῆν πρὸς δρ. 300.....	» 3,600
4 Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης διὰ τὸν ὄπισθεν τῆς αὐτῆς οἰκίας περίβολον πρὸς δρ. 100.....	» 1,200
5 Ὁθων Λεόντιζ διὰ τὴν οἰκίαν, ἐνθα ἦτο τὸ γρα-	

Εἰς μεταφοράν Δρ. 18,000

Ἐκ μεταφοράς Δρ. 18,000	
ρεῖον τοῦ συμβουλίου πρὸς δρ. 80.....	» 960
6 Δ. Παπανικολάου διὰ τὴν μίαν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθηκῆν πρὸς δρ. 280.....	» 3,360
7 Ἰωάννη καὶ Παν. Εὐστρατίου δι' ἑτέραν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθηκῆν πρὸς δρ. 125.....	» 1,500
8 Δ. Ὑφαντίων διὰ τρίτην τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθηκῆν πρὸς δρ. 260.....	» 3,120
9 Σουλ. Δημησίου διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Ἀδριανοῦ οἰκίαν πρὸς δρ. 65.....	» 780
10 Λεων. Πισμύτης δι' ἄλλοκληρον τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Ἀμελίας οἰκίαν πρὸς δρ. 80.....	» 960
11 Ἰω. Αἰγγερῆς διὰ τὴν ἀνω ἔρπον τῆς παρακειμένης οἰκίας πρὸς δρ. 65.....	» 780
12 Ν. Παπανικολάου διὰ τὴν ἰσόγειον ἔρπον τῆς αὐτῆς οἰκίας πρὸς δρ. 45.....	» 540
13 Ἀντων. Πολύπουλος διὰ τὴν συνεχομένην ἑτέραν οἰκίαν πρὸς δρ. 55.....	» 660
14 Διὰ τὸν τῆς αὐτῆς οἰκίας κενὴν ἰσόγειον ἔρπον προϋπολογίζονται.....	» 180
15 Κ. Πλιάδης καὶ Α. Τουρετσῆς διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Ἀπολλωνίας οἰκίαν πρὸς δρ. 70.....	» 840
16 Ν. Τσιγαρῆς διὰ δύο θαματικῶν ἐν οἰκίᾳ πρὸν Κάλκου πρὸς δρ. 35.....	» 420
17 Γ. Παλάκας ὁμοίως πρὸς δρ. 35.....	» 420
18 Λικατ. Ἰμμ. Δήμητρα ὁμοίως » » 20.....	» 240
19 Πλ. Παπαδιαμαντόπουλος διὰ τὴν ἀνω ἔρπον τῆς οἰκίας πρὸν Ἰωακείμης πρὸς δρ. 50.....	» 600
20 Δ. Λαζαρίδης ἱερεὺς διὰ τὸν μεσάτον καὶ κάτω ἔρπον τῆς αὐτῆς οἰκίας πρὸς δρ. 50.....	» 600
21 Ἀνδρ. Ψωμόπουλος δι' ἀποθηκῆν ἐν ὁδῷ Ἰωαγγελλοῦ πρὸς δρ. 130.....	» 1,560
22 Δ. Μαυρομάτης δι' ἑτέραν παρακειμένην πρὸς δρ. 130.....	» 1,560
23 Ἀλέξ. Θεοδοσιάδης διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Πειραιῶς οἰκίαν πρὸν Νικακλέους πρὸς δρ. 165.....	» 1,980
	<u>Δρ. 39,060</u>

Πίναξ 2.

Κεφ. Α' 2. Ένοικία Πισαυδς.

1 Γ. Ανταγωνιστοπούλους διά τήν ἐν ὁδῷ Πλουτωνος νεώκμητον οίκον μετὰ μιᾶς τῶν ἀποθηκῶν τῆς πρὸς δρ. 466.67 Δρ. 5,600.—	
2 Π. Β. Μαρμεράς διά τήν ἐτέραν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθήκην πρὸς δρ. 410..... » 1,320.—	
3 Ἀντών. Χριστοπούλους δι' ὁμοίαν πρῶν Κανέλλου πρὸς δρ. 55..... » 660.—	
4 Ἰωάννης Δ. Διόβρης καὶ Σία διά δύο ὁμοίας πρῶν Βισβίλῃ πρὸ δρ. 170..... » 2,040.—	
5 Ν. Χούπης δι' ὁμοίαν παρακατεμένην πρὸς δρ. 100.. » 1,200.—	
6 Δ. Σαραντοπούλους δι' ἐτέραν συνεχομένην » 40.. » 480.—	
7 Ι. Κουτσουλέντης δι' ὁμοίαν πρῶν Κουτσούλου πρὸς δρ. 100..... » 1,200.—	
8 Ἀν. Καλλίνης δι' ὁμοίαν πρῶν Παπαγγέλου πρὸς δρ. 40..... » 480.—	
9 Β. Κουτσός δι' ὁμοίαν παρακατεμένην πρὸς δρ. 17.85 » 214.20	
10 Στ. Ἐγγλεζόπουλος διά τὰς ἐν ὁδῷ Νικητᾶ τρεῖς συνεχομένας ἀποθήκας πρὸς δρ. 100..... » 1,200.—	
11 Ἀντ. Στεφάνου διά μίαν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν πρῶν Θ. Κατσούλη πρὸς δρ. 35..... » 420.—	
12 Στ. Σαρκοβίλλης δι' ἐτέραν ὁμοίαν Θ. Κατσούλη πρὸς δρ. 35..... » 420.—	
13 Κουγιουμτζάκης δι' ὁμοίαν τοῦ αὐτοῦ πρὸς δρ. 30 » 360.—	
14 Δρ. Παπαφώτου διά τήν οἰκίαν μετὰ τῆς ἀποθή- κης πρῶν Η. Δούκα πρὸς δρ. 135..... » 1,620.—	
15 Ἰωμ. Μπόντζος δι' ὁμοίαν πρῶν Τερακίη δρ. 60 » 720.—	
16 Ἰω. Ν. Πάνας δι' ἀποθήκην ὑπὸ τὴν οἰκίαν Τερα- κίη πρὸς δρ. 100..... » 1,200.—	
17 Ἰωμ. Μπόντζος δι' ὁμοίαν παρακατεμένην πρὸς δρ. 45 » 540.—	
18 Ν. Κωνσταντάρης δι' ὁμοίαν πρῶν Παπατζανετάκη πρὸς δρ. 45..... » 540.—	
	Δρ. 20,214.20

Πίναξ 3.

Κεφ. Β' 1. Έσοδα Κτημάτων.

1 Σοφία Κ. Μάκου, τὸ μίσθωμα τῆς ἐν Ἀμπερούσιω ἀπτείου δραχ. παλαιὰ 25..... Δρ. 22.35	
--	--

Πίναξ 4.

Κεφ. Γ' 1. Τόκοι Ἐξωτερικοί.

1 Τόκοι τῆς παρὰ τῇ Τραπεζῇ Πιερουπόλεως καταθέσεως ἐκ ρου- ελίων 34,280 πρὸς 6% ροῦβλ. χάρτινα 2056. Δρ. 6,750.—	
2 Τόκοι τῆς παρὰ τῇ Τραπεζῇ Μόσχας καταθέσεως ἐκ ροῦβ. 28,572 πρὸς 4% ροῦβλ. χάρτιν. 1142 » 3,930.—	
	Δρ. 10.680.—

Πίναξ 5.

Κεφ. Γ' 2. Τόκοι Ἐσωτερικοί.

1 Μίσθωμα 242 μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς 230 ἐτη- σίως..... Δρ. 55,660.—	
2 Τόκοι καταθέσεως δι' ὁμολογίας τῆς αὐτῆς Τρα- πέζης πρὸς 6%..... » 37.50	
3 Τόκοι 48 λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑθν. Τρα- πέζης πρὸς 4% ἀργ..... » 768.—	
4 Τόκοι 165 ὁμολογιῶν Ἑθν. Δανείου δραχ. 120 ἐκατομμυρίων πρὸς 5% χρυσ..... » 2,625.—	
5 Τόκοι δαν. πρὸς τὴν Μαρίαν Πιστήρη δρ. 3,125.—	
πρὸς 8% χρυσ..... » 250.—	
6 Τόκοι δανείου πρὸς τὸν Ἡλ. Καραγιάννην δραχ- μὰς 7,142.85 πρὸς 10% χρυσ..... » 714.30	
7 Τόκοι δαν. πρὸς τὸν Δρ. Σπαθόκλην δρ. 2,000.—	
πρὸς 8% χρυσ..... » 160.—	
8 Τόκοι δαν. πρὸς τὸν Π. Κιάππεν δρ. 2,678.55	
πρὸς 8% χρυσ..... » 214.25	
9 Τόκοι δαν. πρὸς τὴν Μαρ. Παζινοῦ δρ. 339.30	
πρὸς 8% χρυσ..... » 27.15	
10 Τόκοι δανείου πρὸς τὴν Ἰωάν. Δ. Τούκου δραχμὰς	

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 60,436.20

Ἰνα μεταφορὰς Δρ. 60,456.20		
1,800.85 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	144.—
11 Τόκοι δανείου πρὸς τὸν Μ. Ι. Νεοκλήτην δραχμὰς 1,339.80 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	107.10
12 Τόκοι δαν. πρὸς τὴν Τερ. Πολίτου Δρ. 1,785.70 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	14.—.90
13 Τόκοι δανείου πρὸς τὴν Σπουρ. καὶ Αθ. Ποντήρην Δρ. 5,357.15 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	4 3.55
14 Τόκοι δαν. πρὸς τὸν Μ. Κουσταύτην Δρ. 227.70 πρὸς 9 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	20.50
15 Τόκοι δανείου πρὸς τοὺς Πάντων καὶ Σκουρτανιώτην Δρ. 37.25 πρὸς 9 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	2.—.35
16 Τόκοι δανείου πρὸς τὸν Γ. Πανταζῆν Δρ. 316.95 πρὸς 9 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	28.55
17 Τόκοι δανείου πρὸς τὴν Αἰκατ. Ἰωμ. Ξανθοῦ Δρ. 3,035.70 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	242.80
18 Τόκοι δανείου πρὸς τὴν Αἰα. Ν. Ρούσου δραχμὰς 1,346.45 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	107.70
19 Τόκοι δανείου πρὸς τὴν Ἑλέην Μιχαλοπούλου Δρ. 2,608.60 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	214.25
20 Τόκοι δανείου πρὸς τὸν Ν. Ἰωαννίδην δραχμὰς 2,665.50 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	213.20
21 Τόκοι δανείου πρὸς τὸν Γεώρ. Πανταζῆν δραχμὰς 1,000 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	80.—
22 Τόκοι δανείου πρὸς τὴν Ἀν. Γεννάδιον δραχμὰς 3,000 πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	240.—
23 Τόκοι δανείου πρὸς τὴν Καλαγαζάνην κληρονομίαν πρὸς 8 ¹ / ₁₀ χροσά.....	»	3,200.—
		Δρ. 65,629.10

Ἰνὰξ 6.

Κεφ. Δ' Ι. Ὑπότροφοι καὶ ἰδιοσυντήρητοι.

1 Κωνστ. Γρεβενίτης ἰδιοσυντήρητος πρὸς Δρ. 35.—	420.—
2 Γεώργ. Χρηστούδης » » »	62.50 750.—
3 Γ. Μάρκος » » »	62.50 750.—

Ἰνὰς μεταφορὰν Δρ. 1,920.—

ΠΡΟΤΗΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡ. ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ 1894 289

Ἰνα μεταφορὰς Δρ. 1,920.—		
4 Ἰω. Θ. Μακροκατόπος ἰδιοσυντήρητος πρὸς Δρ. 62,50	750.—	
5 Ν. Σχινᾶς » » »	62,50 750.—	
6 Ἐπ. Παπασπηλίου » » »	62,50 750.—	
7 Δ. Μ. Ράλλης » » »	62,50 750.—	
8 Ν. Π. Ἰωαννίδης » » »	62,50 750.—	
9 Π. Μαστρογιαννόπουλος » » »	62,50 750.—	
10 Δαν. Σουλίδης Συναῖτης » » »	41,67 500.—	
11 Ν. Σπαντήδης » » »	62,50 750.—	
12 Μιχ. Τσεζέφλης ὑπότροφος μόνων Ἀσυντάκτων καὶ Πεντέλης.....	» 50.—	600.—
13 Ι. Ἀθανασίου ὑπότρ. κληροδ. Χ. Εὐθυμίου »	» 62,50	750.—
14 Στ. Τσακμάκης » » »	» 62,50	750.—
15 Παρ. Βαρδάκας » » »	» 62,50	750.—
16 Κ. Κοικιλίδης » » Κρεκτσούλη »	» 2,093.35	
17 Γ. Ψεράς » » »	» 62,50	750.—
18 Χ. Σιδέρης » τῆς κληρον. Στεφανίτση »	» 62,50	750.—
19 Γ. Σκληρὸς » » »	» 62,50	750.—
20 Κ. Γουρζής » » »	» 62,50	750.—
21 Εὐερ. Γαλέλης » » Κωλαγάνη »	» 62,50	750.—
22 Ν. Καραμάνης » τοῦ κληροδ. Μ. Καραμάνου »	» 62,50	750.—
		Δραχ. 16,363.35

Ἰνὰξ 7.

Κεφ. Ε' καθυσταθεῖν τῷ ἔτους 1890.

Κεφ. Α' 1. Ἑνοίκια Ἀθηνῶν ὡς ἐξῆς.	Δρ. 7,806.63
1 Πολυχρ. Χρηστίδης ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου—τέλους Ἀγούστου.....	Δρ. 106.65
2 Δ. Παπανικολάου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου—τέλους Δεκεμβρίου... »	3,360.—
3 Εὐγ. καὶ Π. Εὐδοκίμου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου—τέλους Δεκεμβρίου... »	1,540.—

Ἰνὰς μεταφορὰν Δρ. 4,966.65 Δρ. 7,806.63

* Συντεταγμένοι ἐκ τῶν τέκνων τῆς παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ καταβήσεως δραχμ. 11,866.98. πρὸς 5¹/₁₀

Εκ μεταφορᾶς Δρ.		4,966,65 Δρ. 7,806,65
4. Χάρκ Δ. Πασιζέ δ' Ἰκονο- μων καὶ Φεβρουάριον	"	130.—
5 Ν. Τσιγαράς διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	70.—
6 Δ. Παχυρρῆτος ἱερεὺς ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου	"	400.—
7 Ἀνδρ. Ψονοπούλου διὰ Νοέμ- βριον καὶ Δεκέμβριον	"	260.—
8 Κωνστ. Σουρδούλης ἀπὸ 1 Ἰαννου- αρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου	"	1,320.—
9 Ἀλ. Θεοδοσιάδης ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι τέλους Αὐγούστου	"	660.—
Κεφ. Α'. 2. Ἐνοίκια Πειραιῶς ὡς ἐξῆς:	"	2,902.37
1 Γ. Ἀναγνωστόπουλος διὰ τὴν Δε- κέμβριον	"	466,67
2 Π. Β. Μορκεῆς διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	220.—
3 Ἀντών. Χριστόπουλος διὰ Νοέμ- βριον καὶ Δεκέμβριον	"	110.—
4 Ἰωάν. Δ. Διβέρης καὶ Σία διὰ τὴν Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	340.—
5 Ν. Χούπης διὰ Νοέμ. καὶ Δεκέμβ.	"	200.—
6 Δ. Σαραντάπουλος διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	80.—
7 Ἰωάν. Κουτσουλέντης διὰ Νοέμ- βριον καὶ Δεκέμβριον	"	200.—
8 Ἀν. Καλλίνης διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	80.—
9 Β. Κουτσός διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	35,70
10 Στ. Εγγλεζόπουλος διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	200.—
11 Ἀντ. Στεφάνου διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	70
Εἰς μεταφορὰν Δρ.		2,002.37 Δρ. 10,709.02

Εκ μεταφορᾶς Δρ.		2,002.37 Δρ. 10,709.02
1. Στ. Σκουρδούλης διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	70.—
13 Κουγιουμτζάκης διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	60.—
14 Δρ. Παπαφώτου διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	270.—
15 Ἰβμ. Μπόντζης διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	120.—
16 Ἰω. Ν. Πάνας διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	200.—
17 Ἰβμ. Μπόντζης διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	90.—
18 Ν. Κωνσταντάρας διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	"	90.—
		2,902.37
Κεφ. Β' 1. Ἑσόδα κτημάτων τὸ διὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου μίσθωμα τῆς ἐν Βρυγαλίου ἀμπέλου	"	22.35
Κεφ. Γ' 1. Τόκοι ἐξωτερικοὶ ὡς ἐξῆς:		
1 Τράπεζα Πετροπολίσεως διὰ τὴν Β' ἐξαμ. 15 Ἰουλίου μέχρι 15 Ἰανουαρίου 1891	"	3,300.—
2 Τράπεζα Μόσχας διὰ τὴν Β' ἐ- ξαμν. 1 Νοεμ. — 1 Μαρτίου 91	"	1,900.—
Κεφ. Γ' 2. Τόκοι ἐξωτερικοὶ ὡς ἐξῆς:		
1 Ἑθνικὴ Τράπεζα διὰ μέρος α' ἐ- ξαμ. ἐπὶ μετοχ. 242 x 115	"	27,830.—
2 Μαρία Πισπύρη διὰ τὸν τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ. 3,125.—	"	250.—
3 Ἰλ. Καρχαμάννης διὰ τὸν τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ. 7,142.85	"	714.30
4 Ἀρ. Σπαθᾶκης διὰ τὸν τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ. 1,000.—	"	80.—
5 Ἰλ. Κιάππης διὰ τὸν τοῦ 1890		
Εἰς μεταφορὰν Δρ.		23,874.30 Δρ. 47,180.29

Εκ μεταφοράς Δρ.	28,874.30	Δρ. 47,180.79
ἐπὶ δανείου δρ.	2,678.55	» 214.25
6 Μαρία Παζινού διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	339.30	» 27.10
7 Ἰωάννα Δ. Τόκου διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	1,800.85	» 144. —
8 Μ. Ι. Νερολίτης διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	1,339.30	» 107.10
9 Τερέζα Πολίτου διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	1,785.70	» 142.90
10 Σπ. καὶ Ἀθ. Ποντίρης διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δαν. δρ.	5,357.15	» 428.55
11 Μ. Κουτσούκος διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	227.70	» 20.50
12 Πόντος καὶ Σκουρτανιώτης διὰ τ. τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	37.25	» 3.35
13 Γ. Πανταζής διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	316.95	» 28.55
14 Αἰκ. Ίωρ. Ξανθοῦ διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	3,045.70	» 242.80
15 Αἰκ. Ν. Γούσου διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	1,246.45	» 107.70
16 Ἐλ. Μιχαλοπούλου διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	2,678.60	» 214.25
17 Ν. Ἰωαννίδης διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	2,665.50	» 373.57
18 Γ. Πανταζίδης διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	1,000. —	» 80. —
19 Ἀν. Γεννάδιος διὰ τόκον τοῦ 1890 ἐπὶ δανείου δρ.	3,000. —	» 240. —
Κεφ. Δ' 1. Ὑπότροφοι καὶ ἰδιοσυν- τῆρητοι ὡς ἐξῆς.....		» 576.25
1 Κ. Γρεβενίτης ἰδιοσυντῆρητος δι' ὅλον τὸ ἔτος 1890 πρὸς δρ.	35	» 420. —
2 Ν. Σχινῆς ἰδιοσυντῆρητος διὰ		
Πρὸς μεταφορὰν Δρ.	420. —	Δρ. 47,756.54

Εκ μεταφοράς Δρ.	420. —	Δρ. 47,756.54
τὸν Δεκέμβριον.....	»	62.50
3 Ἰω. Θ. Μαζαροπούλου ἰδιοσυντῆ- ρητος διὰ τὸν Δεκέμβριον.....	»	62.50
4 Γ. Μαῦρος ἰδιοσυντῆρητος ἀπὸ 15 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.....	»	31.25
<i>Προλαβουσῶν χρήσεων.</i>		
Κεφ. Α' 1. Ἑνίκαις Ἀθηνῶν ὡς ἐξῆς:	»	4,206.20
1 Κ. Π. Γάλλος δι' ἱόνιον καὶ ἱόνιον τοῦ 1882.....	»	214.30
2 Κ. Ι. Παπαδόπουλος ὑπάλοιπον ἐναίχιον περιουσιέντης συμβα- στικῶς εἰς δρχ. 200.....	»	50. —
3 Μιχ. Μαντζαράκης ἀπὸ 1 Ἀπρ. 1876 — τέλους Ἀπριλίου 1878	»	267.85
4 Γ. Κοκορέλης ὑπάλοιπον 3/μην- νίας Ἀθγ. Σεπ. καὶ Ὀκτωβ. 1887	»	31. —
5 Γ. Κοκκώνης ἀπὸ 21 Ἰουλίου — τέλους Σεπτεμβρίου 1883.	»	84.35
6 Ἀθ. Βενάκος ἀπὸ 1 Νοεμ. 1882 — τέλους Ἀυγούστου 1884.....	»	588.80
7 Κ. Σουρέλλης δι' ἕλον τὸ ἔτος 1889.....	»	1,980. —
8 Ἀθ. Λελοῦδας ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι τέλους Ἀυγούστου 1889	»	990. —
Κεφ. Α' 2. Ἑνίκαις Πειραιῶς ὡς ἐξῆς:	»	5,712.03
1 Ἀντώνιος Λαζάρου δι' ὑπάλοιπον ἐναίχ. μέχρι τέλους Φεβρ. 1886	»	2,241.23
2 Πολ. Κυριωνάκης ἀπὸ 1 — 8 Δε- κεμβρίου 1880.....	»	38.10
3 Δ. Δημητριάδης ἀπὸ 8 Ἰουλίου μέχρι τέλους Ἀυγούστου 1880..	»	46.10
4 Π. Καλορνιτζῆς δι' ὑπάλ. ἐναί- χιον μέχρι τέλους Ὀβρίου 1876.	»	158.50
Πρὸς μεταφορὰν Δρ.	2,483.93	Δρ. 57,674.77

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 2,483.93 Δρ. 57,674.77	
5. Στ. Παχγιάνης ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1877 μέχρι τέλους Αὐγ. 1878 »	245.75
6 Δομ. Πασκουάλε δι' ὑπὸλ. Αὐγ. 1875 καὶ Σεπτεμβρίου 1875 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1876.. »	310.80
7 Β. Δούκας διὰ Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου 1880 »	77.70
8 Ἐμμ. Ἀνερφόρος μὴ ἀπὸ Δεκεμβρίου 84—τέλους Μαρτ. 1885... »	580.—
9 Ἰω. Δ. Κάλικος ἀπὸ μὴ ἀπὸ 1 Ἀπριλ. μέχρι τέλους Αὐγ. 1884 »	100.—
10 Κ. Ἰμπριτάκης δι' ὑπὸλοιπον Ἰουν., Ἰουλ. καὶ Αὐγούστ. 1877 »	67.85
11 Πολ. Α. Λίνος ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου μέχρι 9 Ἰουνίου 1877..... »	371.—
12 Ἀθ. Ἀθωνοκισσιώτης δι' ὑπὸλ. Ἰουλίου 125 καὶ ἀπὸ 1 Αὐγ. μέχρι τέλους Δεκ. 1887 πρὸς Δρ. 140 »	825.—
13 Θ. Μαριέτης ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1889... »	600.—
Κεφ. Γ' 1. Ὡς δὲ ἀναμνηστικῶς ἐξῆς:	81.15
1 Σοφία Κ. Μάρκου διὰ μίσθωσιν τῆς ἐν Πραχταμῶ ἀμπελῶνος, ἧτις δι' ὑπὸλ. μισθώματος τῆς 1 Σεπτεμβ. 1886 Δρ. 41.10 καὶ τῆς 1 Σεπτεμβ. 1887 μέχρι 1 Σεπτεμ. 1889 Δρ. 67.05 »	81.15
Κεφ. Γ' 2. Τόκοι ἐσωτερ. ὡς ἐξῆς.	18,643.70
1 Ἠλ. Καρκαγιάννης ὑπὸλ. τῶν διὰ τὸ 1875 καὶ ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τέλους 1889..... »	10,060.90
2 Γ. Πολίτου ὑπὸλ. τῶν τοῦ 1881 καὶ ἀπὸ τοῦ 82—τέλους τοῦ 89 »	1,258.45
Εἰς μεταφορὰν Δρ.	11,319.35 Δρ. 76,399.62

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 11,319.35 Δρ. 76,399.62	
3 Μ. Κουτσούκας ὑπὸλ. τῶν τοῦ 1886 καὶ ἀπὸ τοῦ 1887 μέχρι τέλους τοῦ 1889..... »	63.25
4 Σπυρ. καὶ Ἀθ. Ῥοντήρης ὑπὸλ. τῶν τοῦ 1881 καὶ ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τέλους 1889..... »	3,550.95
5 Γ. Πανταζῆς ὑπὸλ. τῶν τοῦ 1876 καὶ ἀπὸ τοῦ 1877—τέλους 1889 »	385.15
6 Γ. Πανταζῆς τῶν ἀπὸ 1. Ὀκτωβ. 1877 μέχρι τέλους 1889 »	980.—
7 Ἀν. Γεννάδιος τῶν ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1882—τέλους 1889 »	2,345.—
Κεφ. Δ' 7. Ὑπότροφοι καὶ ἰδιοσυντηρητοὶ ὡς ἐξῆς..... »	3,587.45
1 Ἰω. Γ. Ἰωαννίδης ἰδιοσυντηρητοὺς ὑπόλοιπον συμβολῆς τοῦ μέχρι τέλους 1869..... »	93.75
2 Φ. Ζέρβας ἰδιοσυντηρητοὺς ὑπὸλ. συμβολῆς τοῦ μέχρι τέλους 1873 »	48.85
3 Π. Δ. Κουτσολέξης ἰδιοσυντηρητοὺς ὀρελάμενα..... »	1,247.20
4 Δ. Νικολαΐδης ἰδιοσυντηρητοὺς ὑπὸλ. συμβολῶν τοῦ μέχρι τέλους 1871 »	40.15
5 Εὐγ. Ἀνεγνωσταρᾶς ἰδιοσυντηρητοὺς ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι τέλους Μαΐου 1881..... »	187.50
6 Ν. Μπέτσος ἰδιοσυντηρητοὺς δι' Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου 1883 »	62.50
7 Πλ. Ἰσακίδης ἰδιοσυντηρητοὺς δι' Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου 1885 »	125.—
8 Ἰω. Πανοῦτσος ἰδιοσυντηρητοὺς Ἰαν. μέχρι τέλους Αὐγ. 1885 »	500.—
9 Γ. Ἀστραχῆς ἰδιοσυντηρητοὺς ἀπὸ 1 Σεπτεμ. 1887 μέχρι τέ-	
Εἰς μεταφορὰν Δρ. 2,304.95 Δρ. 79,987.07	

Έκ μεταφορᾶς Δρ. 2,304.95 Δρ. 69,987.07	
λους Αὐγούστου 1888..... »	750.—
10 Κ. Γρεβενίτης ιδιουστήτητος δι' ὑπόλ. Μαρτίου καὶ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Ἰουν. 1887 τῆς ἐγγυήσει τοῦ ἑπισκ. Θεσσαλονίκης »	110.—
Ἡ αὐτὴς ιδιουστήτητος ἀπὸ 1 Ἰουλ. μέχρι τέλους Δεκ. 1889 »	210.—
11 Π. Α. Βαρβαρῆρος ιδιουσιν. ἀπὸ 19 Μαρτίου — τέλους Ἀπρ. 1887 »	212.50
Δρ. 79,987.07	

Πίναξ 8.

Κληρονομία Γρ. Καληγώνη.

1 Ῥοισσακὸς κληρὸς δι' ἐνοίκιον τῶν δύο συνεχόμενων οἰκίων τῆς κληρονομίας ταύτης πρὸς δραχμὰς 416.75 κατὰ μῆνα, ἐτήσιος δραχμὰς.....	5,000.—
---	---------

Πίναξ 9.

Κληρονομία Π. Στεφανίδη.

1 Ἀθ. Πανόπουλος διὰ τὴν ἐπὶ τῆς Ἱερωνίκης ὁδοῦ οἰκίαν πρὸς δρ. 135.....	Δρ. 1,520.—
2 Ὁ αὐτὸς διὰ τὴν ἀποθήκην τῆς αὐτῆς οἰκίας πρὸς δραχ. 200.....	2,100.—
3 Ὁ αὐτὸς δι' ἐν τῶν ὑπογίων αὐτῆς πρὸς δρ. 15.....	180.—
4 Σπ. Μουτσῆς διὰ τὴν ἑτερον αὐτῆς ὑπόγειον πρὸς δρ. 20.....	240.—
5 Διον. Λάτσης διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουσαίου οἰκίαν πρὸς δρ. 60.....	720.—
6 Μ. Σαμουτζῆρος διὰ τὴν ἀποθήκην τῆς αὐτῆς οἰκίας πρὸς δρ. 19. 16.....	230.—
7 Ἰω. Λεκούς διὰ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίαν πρὸς δραχμὰς 35.....	420.—
8 Τόκοι καταθέσεως δι' ὁμολογίας τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς δρ. 4,332.76 πρὸς 5 ¹ / ₂	260.—
Ἐκ μεταφορᾶν Δρ. 6,070.—	

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 6,070.—	
9 Τόκοι καταθέσεως δι' ὁμολογίας τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς δρ. 999.11 πρὸς 5 ¹ / ₂	54.94
10 Τόκοι καταθέσεως δι' ὁμολογίας τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς δρ. 1,068.07 πρὸς 5 ¹ / ₂	53.40
Δρ. 6,178.34	

ΕΞΟΔΑ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1891

Κεφ. Α' 1-2. Κληροδοτήματα καὶ μνημόσυνα ὅσοι Δρ.	2,757.14
1 Διὰ τὸ κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν ἐν Μονοθενδρίῳ σχολείων.....	Δρ. 2,357.10
2 Διὰ τὸ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν αἰοδιμων ιδρυτῶν.....	» 400.—
Κεφ. Β' 1. Ἐπισκευαὶ τῶν ἐν Ἀθόνησι καὶ Πειραιεὶ οἰκοδομῶν.....	» 10,900.—
Κεφ. Δ' 1. Τακτικὰ ἐξόδα.....	» 15,230.—
Κεφ. Δ' 2. Ἐκτακτὰ ἐξόδα.....	» 5,050.—
Κεφ. Ε' Βιβλιοθήκης βιβλία.....	» 450.—
Κεφ. Ε' 1. Μισθοὶ διδασκάλων.....	» 51,640.—
Κεφ. Ε' 2. Μισθοὶ ὑπηρετῶν.....	» 7,560.—
Κεφ. Ε' 3. Ἐνδυμασίαι, γραφικὰ καὶ διδασκ. βιβλία.....	» 15,380.—
Κεφ. Ε' 4. Τροφὰς.....	» 40,800.—
Κεφ. Ε' 5. Κοινὰ ἐξόδα.....	» 6,600.—
Κεφ. Ε' 6. Συντήρησις ναυῶν.....	» 1,550.—
Κεφ. Ζ' 1. Συντήρησις ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν.....	» 6,600.—
Κεφ. Η' 1. Ἀπρόβλεπτα ἐξόδα.....	» 1,400.—
Κεφ. Θ' Καθυστεροῦντα ἐκ προλαβουσῶν χρήσεων.....	» 32,267.85
Δρ. 197,584.95	
Κληρονομία Γρ. Καλαχάνη.....	» 6,350.—
» Π. Στεφανίδη.....	» 6,700.—
Δρ. 210,634.95	

Πίναξ 1.

Κεφ. Α' 1—2. Κληροδοτήματα καὶ μνημόσυνα.

1 Κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν ἐν Μονοθενδρίῳ σχολείων τῶν ἀρ-

ρέων Δρ. Παλ.	1,000.—	N. 892.85	
Κληροδοτήματα υπέρ των ἐν			
Μοναστηρίων σχολείων των			
Θηλέων Δρ. Π.	1,200.—	N. 1071.45	Δρ. 2,357.10
Ἐπί πλέον 20 % δι' ὑπο-			
τίμησιν τοῦ χρητοναμίμου.		N. 391.80	
Μνημόσυνοι υπέρ των ἀειδύμων ἱδρυτῶν.			» 400.—
			Δρ. 2,757.10

Βίναξ 2.

Κεφ. Γ' 1. Ἐπισκευαί.

1 Δι' ἐπισκευαῖς τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκῶν Δρ. 6,000.—	
» » Πειραιεῖ » » 4,000.—	
	Δρ. 10,000.—
2 Δι' ἀμοιβὴν τοῦ ἀρχιτέκ. Ἀρχιδ. Παλάτου.	» 900.—
	10,900.—

Βίναξ 3.

Κεφ. Δ' 1. Τακτικά ἔξοδα.

1 Διὰ φόρον τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκιδωτῶν.	Δρ. 3,500.—
2 Διὰ φόρον τῶν ἐν Πειραιεῖ οἰκιδωτῶν.	» 2,050.—
3 Διὰ φιλοδώρημα πρὸς ὑδρονόμους καὶ λοιποὺς.	» 50.—
4 Διὰ μισθὸν τοῦ ταμείου Δ. Κ. Νίνης πρὸς δραχμ. μὲν 250 κατὰ μῆνα.	» 3,000.—
5 Διὰ μισθὸν τοῦ γραμ. Π. Ἰωαννίδου δραχμ. 120 κατὰ μῆνα.	» 1,440.—
6 Διὰ γραμμὴν ὕλην κλπ. λογιστικῶν γραφείων.	» 200.—
7 Ἀντιμισθία τῶν μελῶν τοῦ τριμελὲς δικαστικοῦ συμβουλίου ἀνὰ δραχμὰς 300 εἰς ἑκάστον μέλος, ἡμερ.	» 900.—
8 Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ νομικοῦ συμβούλου Ν. Πάδου διὰ τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ δικαστικά καὶ λοιπὰ ἔργα πρὸς Δρ. 150 κατὰ μῆνα.	» 1,800.—
9 Δι' ὁμοίαν τοῦ ἐπιτετραχένιου τὰς εἰσπράξ. τῶν ἐνοικ. Ἀθηνῶν Σ. Τσέλι πρὸς Δρ. 120 κατὰ μῆνα.	» 1,440.—
10 Δι' ὁμοίαν τοῦ ἐπιτετραχένιου τὰς εἰσπράξ. τῶν	
Εἰς μεταφορὰν Δρ. 14,380.—	

		Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 14,380.—
ἐνοικίων Πειραιῶς Χ. Ἀργυριᾶδου πρὸς Δρ. 60 κατὰ μῆνα.	»	720.—
11 Διὰ φόρον 1 δραχμ. ὑδάτος διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν πρώην Νικολέου.	»	50.—
12 Ὁμοίως διὰ τὴν ἐν Πειραιεῖ μεγάλαν οἰκίαν.	»	80.—
		Δρ. 15,230.—

Βίναξ 4.

Κεφ. Δ' 2. Ἐκτακτά ἔξοδα.

1 Ἀρχιτεκτονικὰ καὶ σιδηροδρομικὰ διὰ τὰς εἰσπράξεις ἐνοικίων καὶ μεταβ. ἐφόρων καὶ ὑπαλ. εἰς Πειραιεῖ Δρ. 300.—	
2 Ἀρχιτεκτονικὰ διὰ τὰς ἐν Ἀθήναις ἀνάγκας, ἥτοι τὴν ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἀλλαχοῦ μεταβάσιν τῶν ἐφόρων διευθυντοῦ καὶ ὑπαλ. καὶ διὰ τὰς ἐξετάσεις » 200.—	Δρ. 500.—
3 Διὰ ταχυδρομικὰ.	» 100.—
4 Διὰ καμινωκαυθαριστηκὰ.	» 116.—
5 Διὰ χαρτόσημα, ἀντιγραφικὰ καὶ ἐπιδ. δικυγράφων » 700.—	
6 Δι' ἔξοδα δικαστικὰ καὶ ἐκτελεστικὰ κατὰ τῶν ἐνοικιστῶν καὶ ἐξ ἐνιπθῶντων θανάτων ὀρεκτικῶν » 700.—	
7 Διὰ συμβολαιογραφικὰ τέλη.	» 800.—
8 Διὰ τυπογραφικὰ λογιστικῶν πινακῶν, καταστάσεων καὶ λοιπῶν ἐντύπων, σὺν τῇ δημοσιεύσει ἀναγγελιῶν καὶ δημοποιήσεων.	» 400.—
9 Διὰ δετικά διδασκτικῶν βιβλίων.	» 400.—
10 Δι' ἐτήσιον συνδ. υπέρ τῆς Ἐκκλησίας Ἑταιρίας » 50.—	
11 Διὰ συντήρησιν τοῦ γραφείου συμβουλίου, ἥτοι ἐνοικίον πρὸς Δρ. 70 κατὰ μῆνα ἐτήσιως Δρ. 840.—	
Γραμμὴν ὕλην, ἑρμηνευτικὰς ἐπιστολὰς ὑπηρεσίαν κλπ.	» 400.—
	» 1,240.—
	Δρ. 5,050.—

Βίναξ 5.

Κεφ. Ε' Βιβλιοθήκης βιβλία.

1 Τὸ διὰ τῆς διαθήκης ὀρισμένον ποσὸν ἐν δραχμ. παλαιῶν βιβλίων πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης Δρ. 450.—	
---	--

Μίναξ 6.

Κεφ. Ε' 1. Μισθοὶ διδασκάλων.

1	Ίω. Ἀργυριᾶδης διευθύνων τὴν Σχολὴν ἐπὶ μισθῷ κατὰ μῆνα.....	δρ. 250.—	
2	Ὁ αὐτὸς ὡς καθηγητὴς τῶν ἑλλην. »	300.—	Δρ. 6,600.—
3	Κ. Ζησίου καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν δρ. 300 κατὰ μῆνα.....		» 3,600.—
4	Θεόδ. Βενιζέλος καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας δρ. 300 κατὰ μῆνα.....		» 3,600.—
5	Βασ. Σχινῆς καθηγητὴς τῶν λατινικῶν δρ. 360 κατὰ μῆνα.....		» 3,600.—
6	Ν. Κρίστις καθηγητὴς τῶν μαθηματ. δρ. 300 κατὰ μῆνα.....		» 3,600.—
7	Ίω. Μεσολοργῆς καθηγητὴς τῶν θεολογ. δρ. 275 κατὰ μῆνα.....		» 3,300.—
8	Ι. Δέρβης καθηγητὴς τῶν θεολογικῶν δρ. 275 κατὰ μῆνα.....		» 3,300.—
9	Ζήσιμος Γ'ώνας καθηγητὴς τῶν θεολογικῶν δρ. 185 κατὰ μῆνα.....		» 2,220.—
10	Ἄρ. Σπαθάρης καθηγητὴς τῆς ἱστορ. δρ. 360 κατὰ μῆνα.....		» 3,600.—
11	Πρ. Μουτζόπουλος καθηγητὴς στοιχείων φιλοσοφίας δρ. 185 κατὰ μῆνα.....		» 2,220.—
12	Ἄν. Διομήδης Κυριακὸς καθηγητὴς τῶν θεολογικῶν δρ. 185 κατὰ μῆνα.....		» 2,220.—
13	Ἄλφ. Μπὶν καθηγητὴς τῶν γαλλικῶν δρ. 300 κατὰ μῆνα.....		» 3,600.—
14	Ἀθ. Σκαλλιαμάδης διδάσκαλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς δρ. 150 κατὰ μῆνα.....		» 1,800.—
15	Κ. Πιέτρης διδάσκαλος τῆς γυμναστικῆς δρ. 75 κατὰ μῆνα.....		» 900.—
16	Π. Ζήσιμος οἰκονόμος καὶ ἱερεὺς τῆς Σχολῆς δρ. 250 κατὰ μῆνα.....		» 3,000.—
17	Γερ. Μαντζαβίνος πρῶτὴν διδ. τῆς ἐκκλησιαστικῆς		
	Εἰς μεταφορὰν Δρ.		47,160.—

	Ἐκ μεταφορᾶς Δρ.	47,160.—
	μουσικῆς βιβλίον δρ. 150 κατὰ μῆνα.....	» 1,800.—
18	Ἰάσων Ζωχιᾶς πρῶτὴν καθηγητὴς τῶν μαθηματ. τῶν δρ. 100 κατὰ μῆνα.....	» 1,200.—
19	Ἀλ. Καλούδης διδάσκαλος τῆς ἱστορίας δρ. 80 κατὰ μῆνα διὰ μῆνας 11.....	» 880.—
	Δρ.	51,040.—

Μίναξ 7.

Κεφ. Ε' 2. Μισθοὶ ὑπαρχόντων.

1	Παιδονόμος Α' Π. Βασιλείου πρὸς δραχμὰς 90 κατὰ μῆνα.....	Δρ. 1,080.—
2	Παιδονόμος Β' Ἀγαθ. Πετρακάκης πρὸς δρ. 90 κατὰ μῆνα.....	» 1,080.—
3	Βοηθὸς τοῦ οἰκονόμου Ἀλ. Σταματάκης δρ. 50 κατὰ μῆνα.....	» 600.—
4	Κλητὴρ Σπ. Φ. Πλάσσας πρὸς δρ. 75 κατὰ μῆνα.....	» 900.—
5	Ἰννέσι (1) ὑπηρετῶν, ἥτοι μάγειρος, ὑπομάγειρος, πάντες ὑπηρετῶν, νοσοκόμος καὶ θυρωροί, δι' ἑλίου ἑμισὶ ἐτησίως.....	» 3,900.—
	Δρ.	7,560.—

Μίναξ 8.

Κεφ. Ε' 3. Κόσμησις, γραμμὴ καὶ διδασκαλὶα βιβλίου.

10	ὑπότροπος τῆς Ριζαρείου περιουσίας ἐκ Ζαχαρίου.	
11	» ἑμισίος τῆς κυβερνήσεως ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς.	
4	» ἑμισίος Ἀλβανόπουλιδος.	
1	» ἑμισίος ἐξ Ἠπειροῦ.	
3	» ἑμισίος ἐξ ἄλλων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Ἀνατολῆς.	
1	» τῶν μονῶν Ἀσσωμάτων καὶ Πεντέλης.	
3	» τοῦ κληροδοτήματος Χρ. Εὐθυμίου.	
9	» τοῦ κληροδοτήματος Κρεατσούλη.	
3	» τῆς κληρονομίας Π. Στεφανίδη.	
1	» τῆς κληρονομίας Γρ. Καλαγιάνη.	
1	» τοῦ κληροδοτήματος Μ. Καραμάνου.	
11	Ἰδιουσυντρίτοι.	
51	εἰς μεταφορὰν.	

51	ἐκ μεταφορᾶς.	
2	Τρόφιμα, ὁ ἱεροδικέωνος καὶ ὁ πρῶν ὑπὸ τροφοῦ τῆς κληρονομίας Καλαγγῆν, φαιτῆται τοῦ Πανεπιστημίου.	
1	Οἰκονόμος.	
2	Παιδονόμοι.	
56	ἦτοι πενήντα ἐξ ἑν ὧν ἄτομα, διὰ τὰ ὅποια προϋπολογίζονται δι' ἡμισίον αὐτῶν πρὸς δραχμὰς 220 κατ' ἄτομον δρασμὰι. 12,320.—	
	Ὡς διὰ γραμματικὰ διδασκαλικά βιβλία	
51	μαθητῶν πρὸς δρ. 60 κατὰ μαθητὴν δρασμ. 3,060.—	
		Δρ. 15,380 —

Μίναξ 9.

Κεφ. Ε' 4. Τροφή.

Διὰ 51	μαθητᾶς.	
» 2	τροφίμων.	
» 1	διδασκῆν.	
» 1	οἰκονόμον.	
» 2	παιδονόμους.	
» 11	ἔτι ἄτομα, ἦτοι τὸν βοηθὸν τοῦ οἰκονόμου, τὸν κλητῆρα, 7 ὑπέρτακας, νοσοκόμους καὶ θυρωρὸν.	

68 ἐξήκοντα ὅκτω ἐν ὧν ἄτομα διὰ τριῶν τῶν ὁποίων συμπεριλαμβανόμενων ἐλαίου ὄκ. 1,200, βοτάνων ὄκ. 500, ἀνθρώπων στατήρων 400, καὶ κενεῶν ὄκ. 7,000 προϋπολογίζονται δρ. 50 κατὰ μῆνα δι' ἑκάστου ἄτομου ἐτησίως δρ. 600 καὶ ὅλως (δρ. 600 × 68) = Δρ. 40,800.

Μίναξ 10.

Κεφ. Ε' 5. Κοινὰ ἔξοδα.

1	Πλυντικὰ πρὸς δρ. 200 κατὰ μῆνα ἐτησίως 2,400	
2	Ἐπιδημιολογικὰ πρὸς δρ. 25 κατὰ μῆνα ἐτησίως 300	Δρ. 2,700.—
3	Ἀντιμυσθία τοῦ ἱατροῦ Α. Ζίνην ἐτησίως. »	1,500.—
4	Ὁμοίως τοῦ ἱατροῦ Α. Μιλιώτη, ὡς ἀναπληρω- Εἰς μεταφορὰν Δρ. 4,200.—	

	Ἐκ μεταφορᾶς Δρ.	4,200.—
	τοῦ καὶ διὰ χειρουργικὰς ἐργασίας ἐτησίως. »	1,200.—
5	Διὰ φάρμακα, βεντούζας κλπ. Δρ.	800.—
	Δι' ἐμβολιασμὸν ἐτησίως. »	50.—
	Διὰ θαλάσσια λουτρά ἐτησίως. »	350.—
		Δρ. 6,600.—

Μίναξ 11.

Κεφ. Ε' 6. Συντήρησις ναοῦ.

1	Διὰ κρήνην, πρόσφορα, ἀντικα, ἀμοιβὴν πνευματικῶν καὶ λοιπὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ ναοῦ ἔξοδα. Δρ.	800.—
2	Διὰ τὴν ἐτήσιον ἐπισκευὴν τοῦ εὐεργέτου δρ. 400	
	» τὸ τοῦ Ἀμβ. Βαρελαδῆκη ἰδικιτέρως » 100	» 500.—
3	Διὰ κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ἱερῶν ἀμφίων κτλ. »	250.—
		Δρ. 1,550.—

Μίναξ 12.

Κεφ. Ζ' 1. Συντήρησις ἐπιπέλων καὶ σιωνῶν.

1	Διὰ καθίσματα, ἀπλάθια, ποτήρια, ἐλυστῆρια, φιάλας, ὀύλους, φανοὺς, τραπεζομάνθια, κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ἐγκατασκευῶν, στρωμάτων, καναπέδων, γραφείων καὶ ἐδρῶν, ἔτι διὰ σάπωνας, στερεὰ καὶ κηρία, πυρεῖα, γυναικῶν καὶ παιδῶν μαγειρείου καὶ λοιπὰ εἶδη, ἀναγόμενα εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, προϋπολογίζονται. Δρ.	3,600.—
2	Διὰ τὴν δι' ἀερίφωτος καὶ πετρελαίου φωτισμὸν τοῦ καταστήματος »	3,000.—
		Δρ. 6,600.—

Μίναξ 13.

Κεφ. Η' 1. Ἀποβλέποντα ἔξοδα.

1	Δι' ἀπολυτήρια μαθητῶν καὶ ὀδοντογυμνασίου τῶν ἐξ Ἡπείρου ὑποτρόφων. Δρ.	1,000.—
2	Δι' ὀδοντογυμνασίου τῶν ἐκ Χίου καὶ Μιτυλήνης ὑποτρ. »	400.—
		Δρ. 1,400.—

Πίναξ 14.

Κεφ. Γ' Καθίσταται.

Κεφ. Α' 1. Κληροδοτήματα. Τὸ ὑπὲρ τῶν Σχολείων Μονοθενδρίου κληροδοτήματα ἀπὸ 1 Μαΐου 1889 μέχρι 1 Μαΐου 1890 δραχ. Π. 2,200 Ν. 1964.30. Πλέον 20% διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ γραπτομηρίκουτος 393..... Δρ. 2,357.30

Κεφ. Δ' 1. Ύψιστοι ἔξοδα. Διὰ φόβου οὐλομένων.

Ἀθηνῶν διὰ τὰ ἔτη 1889 καὶ 1890 Δρ. 9,150

Πειραιῶς διὰ τὰ ἔτη 1890..... » 2,635

Μισθὸς γραμματέως διὰ τὸν Δεκέμβριον » 120

Μισθὸς εἰσπράκτορος διὰ τὸν » » 60

Ἀμοιβὴ τοῦ ἀποδιώσκοντος μέλους τοῦ

Διακ. Συμβουλίου Α. Δ. Ὀμηρίδου » 300

Ὁμοίως ἀμοιβὴ τοῦ Νομικοῦ Συμ-

βουλίου Ν. Ἰωαννίδου..... » 675

Φιλοδώρημα ὑδρομετρίων..... » 25

Φόρος ὑδάτ. δι' οὐκίστην Νικολάου » 50 Δρ. 12,415.00

Κεφ. Π' 1. Ἐπισκευαὶ. Διὰ τελεσθείσας

ἐπισκευὰς ἐν Ἀθήναις..... » 214

δι' ὁμοίως ἐν Πειραιεὶ..... » 300 » 514.00

Κεφ. Δ' 2. Ύψιστοι ἔξοδα. Διὰ ἔξοδα δι-

καστικὰ καὶ ἐκτελεστικὰ ἐκτακτὰ ἐν ἔτει » 267

Δι' ἐνοίκιον γραφείου ἐπὶ μ. 1 ἀπὸ 1

Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου » 280

Δι' ἄλλα τινὰ ἔξοδα, ἀναγκάσιμα εἰς δι-

άφορα τοῦ Κεραζίου κ. τ. κ. ἔξοδα... » 118 » 665.00

Κεφ. Β' Βιβλιοθήκη βιβλίων. Δι' ὁλόκληρον τί τι-

μημα τῆς βιβλιοθήκης Ἀσπασίου μήτις ἑστῆθεν

ἐκ Δρ. Π. 5,000..... » 4,464.25

Κεφ. Β' 3. Ἐνδύμα. γραφ. καὶ διδασκ. βιβλίων. Δι' ὁ-

λοὺ καὶ βαπτιστικὰ γεμνῶν ἐνδύματιον, ἐξέδ-

δας καὶ ἐπιδωροὺς καὶ λοιπὰ εἶδη ἀναγκάσιμα

εἰς τὸν ἱκανοὶν τῶν μαθητῶν..... » 7,643.10

Σὺν μεταφορᾷ Δρ. 28,058.65

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡ. ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ 1891 305

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 28,058.65

Κεφ. Ε' 4. Τροφὴ. Διὰ τροφίμα τοῦ Δεκεμβρίου... » 3,449.—

Κεφ. Ε' 5. Κοινὰ ἔξοδα. Διὰ τὰ φάρμακα τοῦ Δεκεμ. » 28.10

Κεφ. Ζ' 1. Συντήρησις ἐπίπλων καὶ σκευῶν, τιμὴ

διαφόρων εἰδῶν συντηρήσεως καὶ φωτισμοῦ διὰ

τὸν Δεκέμβριον..... » 432.10

Κεφ. Η' 1. Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα. Τιμὴ σταφάνου κα-

τατεθέντος ἐπὶ τῆς οὐρᾷ τοῦ ἀποδιώσκοντος

ἐφόρου Ἀρ. Σ. Ὀμηρίδου..... » 300.—

Δρ. 32,267.85

Πίναξ 15.

Κληρονομία Καλαγάνη.

1 Δι' ἀνέγερσιν μνημείου κατὰ τὴν προπύργουσαν

ἀπόφασιν..... Δρ. 200.—

2 Διὰ φόβον οὐλομένων τῶν ἐτῶν 1889, 1890, 1891, » 1,400.—

3 Δι' ἐπισκευὰς καὶ λοιπὰ..... » 800.—

4 Διὰ συντήρησιν ὑπογράφου ἐν τῇ Σχολῇ..... » 750.—

5 Δι' ὁδοιπορικὰ αὐτοῦ κατὰ τὰς διακοπὰς..... » 100.—

6 Δι' ἐτήσιον τόκον πρὸς 8% τῆς πρὸς τὴν Ῥι-

ζάρειον περιουσίας ὀφειλῆς..... » 3,000.—

Δρ. 6,350.—

Πίναξ 16.

Κληρονομία Μ. Στεφανίου.

1 Δι' ἀνέγερσιν μνημείου κατὰ τὴν προπύργουσαν

ἀπόφασιν..... Δρ. 400.—

2 Διὰ συντήρησιν 3 ὑπογράφου ἐν τῇ Σχολῇ..... » 2,250.—

3 Δι' ὁδοιπορικὰ αὐτοῦ κατὰ τὰς διακοπὰς..... » 450.—

4 Διὰ φόβον οὐλομένων τῶν ἐτῶν 1889, 1890

καὶ 1891..... » 2,000.—

5 Δι' ἐπισκευὰς καὶ λοιπὰ..... » 1,600.—

Δρ. 6,700.—

τοῦ Νκοῦ, τοῦ χρηματισμοῦ τοῦ πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἐκτάκτου ἔργου αὐτῶν αἰτίαι ἐγένοντο ἀνεπαιρημέναι περὶ τῆς διαπάνου ἐγκρίσεως τοῦ Γ' οὐρηρίου, θεωρηθείσης ταύτης εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου. Ὁλοθήμερον δὲ τὸν ἀνωτέρω περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Π' ἰκασίης Σχολῆς ἐκτεθέντων εἶναι τὰ κατὰ τὸ ἔτος αὐτὴ πληρωθέντα ἐξόδα ἀνέλθον εἰς..... Δρ. 169,147.21
τὰ δὲ εἰσπραχθέντα ἐσόδα εἰς..... Δρ. 146,682.80

ὥστε ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους αὐτοῦ πρέκειν..... Δρ. 22,464.41
φειν ὑπερβασίαι τῶν ἐξόδων κατὰ..... Δρ. 21,865.95 ἐδαπανήθησαν, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, διὰ τὸν νέον Νκοῦ, μετ' ὧν ἐπαρτήθη ἡ ἀξία τοῦ καταστήματος τῆς Σχολῆς, περιριζομένης αὐτῶς τῆς κατὰ τὸ ἔτος αὐτὴ πραγματικῆς υπερβάσεως τῶν ἐξόδων εἰς Δρ. 598.16. Μετὰ τὸ ἀνωτέρω περὶ τῆς Π' ἰκασίης Σχολῆς ἀναγραφέντα μετακείμενα εἰς τὰ περὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος διαχειρίσεως τῶν κληρονομικῶν καὶ κληροδοτήματων αὐτῆς, ἀρρήθμενα ἐκ τῆς κληρονομικῆς Στεφανίτσας.

Ἡ κληρονομία αὐτὴ εἶχε περίσσειαν ἐκ περιουσιῶν ἔσων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1889..... Δρ. 57,898.80 καὶ ὅλον δὲ τὸ 1890 εἰσπραχθέντων ἐξ ἐνοικίων..... Δρ. 5,810..... Δρ. 368.40..... Δρ. 6,178.40 καὶ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν..... Δρ. 64,077.20

καὶ ἐδαπανήθησαν εἰς συντήρησιν τῶν ὑποθημάτων..... Δρ. 2,353..... Δρ. 2,551.67 καὶ διὰ φόρον εἰσδοχῶν..... Δρ. 2,855.70..... Δρ. 7,760.37

ὕπολοιπον περισσεύματος ἐν τέλει Δεκεμβ. 1890 Δρ. 56,316.92 ἐλαττωθέντος αὐτοῦ κατὰ..... Δρ. 1,581.57 ἔνεκα τῆς διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀποζημιώσεως. Προσθεταμένων δὲ καὶ τοῦ δι' ὁμολογίαν τῆς Ε.Θ. Τραπεζῆς διατεθειμένου ποσού Δρ. 6,399.94 ἀποτελεῖται ὅμοι κεφάλαιον..... Δρ. 62,716.86

Ἡ δὲ κληρονομία Καλαγάνη ὤφειλεν εἰς τὴν Π' ἰκασίην περιουσίαν Δρ. 40,867.59· καὶ ὅλον δὲ τὸ 1890 ἐδαπανήθησαν εἰς φόρον αὐ-

τοῦ κατὰ..... Δρ. 1,275.47 Δρ. 40,867.59 εἰς συντήρησιν ὑποθημάτων..... Δρ. 750..... Δρ. 3,203.45..... Δρ. 5,228.92 καὶ εἰσπραχθέντων ἐνοικίων..... Δρ. 5,001..... Δρ. 46,095.51

Κατὰ τῆς τῆς ὤφειλῆς αὐτῆς ἐν τέλει Δεκεμ. Δρ. 41,095.51 αὐθιγείας αὐτῶς τῆς ὤφειλῆς κατὰ Δρ. 227.92 ἔνεκα τῆς κατ' ἔσων ποσῶν ὑπερβάσεως τῶν ἐξόδων.

Ἡ κληρονομία Καλλ. Παπαδοῦκα εἶχεν ὑπόλοιπον διαθέσιμον ἐν τέλει Δεκεμβρίου 1889 Δρ. 8,168.36· προστεθῆσαν κατὰ τὴν α' καὶ β' ἐξαμηνίαν 1890) ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς μετὸν χρητοσῆμον..... Δρ. 660.60 πῶς ὅμοι πρὸς διαθέσιμον..... Δρ. 8,834.96

εἰς ὃ προστεθειμένον καὶ τὸ διατεθὲν κεφάλαιον εἰς ὁμολογίας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς δάνειον πρὸς τοὺς κληρονομίους Κ. Δουρότη ὅμοι..... Δρ. 17,324.29 ἀποτελεῖται ὅμοι κεφάλαιον..... Δρ. 26,159.25

Τὸ κληροδοτήμα Μιχ. Καραμάνου εἶχεν ὑπόλοιπον διαθέσιμον ἐν τέλει Δεκεμβρίου 1889..... Δρ. 5,722.52 εἰσπραχθέντων δὲ κατὰ τὰς δύο ἐξαμηνίας τοῦ 1890 ἐκ τῶν κατὰ τὴν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διατεθειμένου κεφαλαίου τοῦ κληροδοτήματος πρὸς 5% μετὸν χρητοσῆμον..... Δρ. 1,114.10 Δρ. 6,836.62 καὶ ἐδαπανήθησαν πρὸς συντήρησιν τοῦ ὑποθημάτων..... Δρ. 750..... Δρ. 60..... Δρ. 810..... Δρ. 6,026.62

καὶ ὅμοι αὐτοῦ κατὰ τὰς διακοπὰς..... Δρ. 60..... Δρ. 810..... Δρ. 6,026.62 ὑπόλοιπον ἐν τέλει τοῦ 1890..... Δρ. 6,026.62 εἰς ὃ προστεθειμένον καὶ τὸ κατὰ τὴν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διατεθειμένον πρὸς 5% κεφάλαιον τοῦ κληροδοτήματος ἐκ..... Δρ. 22,324.42 ἀποτελεῖται ὅμοι πῶς..... Δρ. 28,348.04

Ἡ κληρονομία Δημ. Κριεζῆ εἶχεν ὑπόλοιπον διαθέσιμον ἐκ τῆς προλειτουργίας χρήσεως..... Δρ. 14,474.15

Εἰς μεταπορὸν Δρ. 14,474.15

Εκ μεταφοράς Δρ.	14,474.15
Εισπραχθήσαν δὲ κατὰ τὰς δύο ἐξα- μηνίας τοῦ 1890 ἐκ τούτου ὁ ὁμολο- γιῶν δανείου 120 ἑκατομ. σὺν τῇ ὑπερτιμῇ τοῦ χρυσοῦ..... Δρ.	138. --
καὶ ἐκ διετούς τούτου τοῦ δαν. Θ. Πέντη »	787.40 Δρ.
	952.40
καὶ ἐδρανήθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος πρὸς συντήρη- σιν τοῦ ὑποτρόφου..... »	15,399.55
	750. --
Ὑπόλοιπον διαθέσιμον ἐν τέλει Δεκεμβρίου 1890 »	14,649.55
εἰς ὃ προστιθέμενον καὶ τὸ δι' ὁμολογιῶν τῶν 120 ἑκατομ. καὶ τὸ διὰ δανείου πρὸς τὸν Θ. Πέντην κε- φάλαιον ὁμοῦ..... »	6,114.60
ἀποτελεῖται ἐν ὅλῳ πρὸς ἐκ..... »	20,764.15
Τέλος τὸ κληροδότικον ἴσα. Λαμβερῖδον εἶχεν ὑπόλοιπον διαθέ- σιμον ἐκ τῶν προλαβόντων χρήσεων..... Δρ.	961.40
Κατὰ τὸ ἔτος 1890 εἰσπραχθήσαν ἐκ τούτων τῆς μετὰ θάνατον δωρεᾶς ὁ λαχειοφόρον ὁμολο- γιῶν τῆς Ἰουλικῆς Τραπεζῆς καὶ μερίσματος 2 με- τοχῶν τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς καὶ 2 ὁμοίων τῆς Βιο- μηχανικῆς Τραπεζῆς..... »	537.55
ὁμοῦ »	1,498.95
καὶ ἀπεδόθησαν ἐντολῇ τοῦ δωρητοῦ μετὶν τῆς κε- κανονισμένης κρατήσεως δι' ἀγορὰν βιβλίων πρὸς βράβειον μαθητῶν..... »	446.65
Ὑπόλοιπον διαθέσιμον πρὸς ἀγορὰν βιβλίων..... Δρ.	1,052.30
Περαινόντες τὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν μας, δὲν θεωροῦμεν ἀσκόπων νὰ προστίθωμεν καὶ ἕδωκεν, ὅτι ὑπ' ἡμῶν ἔχοντες τὴν περὶ δημο- σίων ὑπολόγων νόμον, ἐσμέν καθ' ὅλα ἐτοιμοὶ πρὸς ἐλεγχον ἀπεκτε- χόμενοι διὰ τὰς περὶ τούτου ὑμετέρας ὑποδείξεις πρὸς συμμόρφωσιν ἡμῶν, δικατελοῦμεν μετὰ τοῦ προστάκτος ἡμῶν σεβασμῶν.	
Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον	
N. ΡΑΔΟΣ N. Δ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Δ. ΣΕΜΙΤΤΕΛΟΣ	

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟ

Προϋπολογισθέντα

	Δραχ.
Κεφ. Α' 1. Ένοικια Ἀθηνῶν.....	38,640.—
Κεφ. Α' 2. Ένοικια Πειραιῶς.....	20,214.20
Κεφ. Β' 1. Έσοδα κτημάτων.....	22.35
Κεφ. Β' 2. Έσοδα ἐξωτερικῶν.....	9,900.—
Κεφ. Β' 3. Έσοδα ἐσωτερικῶν.....	70,077.27
Κεφ. Δ' 1. Ὑποτροφίαι καὶ ἰδιωτικὰ ἐκτάκτα.....	14,393.35
Κεφ. Ε' Κοινωνικὰ ἐκτάκτα.....	77,985.11
	<u>234,232.31</u>

Παράδοτοι ἔξοδα πρὸς τὰ ταῦτα.

Τὰ καθ' ἑαυτὸν τὸ ἔτος πληρωθέντα ἔξοδα.....	169,147.21
Τὰ ὅμοια εἰσπραχθέντα ἔσοδα.....	<u>146,682.80</u>
Ὑπέρβασις τῶν ἔξοδων.....	22,464.41
Ἡ δὲ ἐν ἀφαιρουμένῳ τῶν ἀπαιτηθέντων καὶ κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ διὰ τὸν νέον Νόμον, καθ' ἑαυτὸν ἡ κτηματικὴ περιουσία.....	<u>21,865.95</u>
Ἀπομένει πραγματικὴ ὑπέρβασις τῶν ἔξοδων ἐκ Δραχ.	<u>598.46</u>
Κληρονομία Γ. Καλαμάκη ἐκ μισθώματος τῶν οἰκιῶν.....	<u>5,000.—</u>
Κληρονομία Π. Στεφαννίτσου ἐκ μισθώματος τῶν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν τῆς.....	<u>5,810.—</u>
Κληρονομία Π. Στεφαννίτσου ἐκ τῶν οἰκιῶν ὁμιλιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.....	<u>368.34</u>
	<u>6,178.34</u>

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

ΔΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1890

Βεβαιωθέντα	Εἰσπραχθέντα	Πλέον	Ἡττον	Καθυσταροῦντα
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
33,627.30	29,440.65	384.30	5,297.—	4,186.—
18,914.20	17,229.68	—	1,300.—	1,684.52
22.35	—	—	—	22.35
11,566.65	5,746.05	1,666.65	—	5,820.60
66,918.60	36,060.80	815.35	3,974.02	30,857.80
15,505.85	11,871.35	3,553.95	2,411.45	3,634.50
52,032.32	46,334.27	2,002.80	27,955.62	5,698.05
<u>198,587.27</u>	<u>146,682.80</u>	<u>8,323.05</u>	<u>40,968.09</u>	<u>51,904.47</u>

Πίναξ 4.

Κεφ. Α' 1. Ένοικια Αθηνών.

- 1 Υπουργείον Έκκλησιαστικῶν διὰ τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὕδρ οἰκίαν
- 2 Ἀδελφοὶ Φίλιπ διὰ μίαν τὴν ἀποθνήσκον τὰς μετὰ δύο δωματίων
- 3 Μάξ. Ρότσιλντ διὰ τὴν ἑτέραν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθνήσκον.....
- 4 Ὑπουργ. Δικαιοσύνης διὰ τὸ παρὰ τῶ πλατεΐᾳ Μητροπόλεως οἰκόπ.
- 5 Πολ. Χρηστίδης διὰ δύο δωματία, ἐν ᾗ τὸ γραφ. τοῦ συμβ. οἰκίᾳ
- 6 Δ. Παπανικολάου διὰ τὴν μίαν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθνήσκον¹...
- 7 Εὐδὸγ. Π. Εὐσταθίου διὰ τὴν ἑτέραν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθνήσκον²
- 8 Δ. Ρακτιβάν διὰ τὴν τρίτην τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθνήσκον.....
- 9 Χάρκ Δ. Βισβίτζ διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Ἀθριανοῦ οἰκίαν³.....
- 10 Λεων. Πισμίσος δι' ὀλόκληρον τὴν ἐν τῇ Ἀμβελίᾳ ὕδρ οἰκίαν...
- 11 Γ. Σιδέρης καὶ Ι. Δαμιλάτης διὰ τὸν ἄνω ὄροφον τῆς παρκα. οἰκίας
- 12 Ν. Παπανικολάου διὰ τὸν ἰσθμίου ὄροφον τῆς αὐτῆς οἰκίας⁴.....
- 13 Σουλ. Δημοπούλου διὰ τὴν συνεχυμένην ἑτέραν οἰκίαν⁵.....
- 14 Διὰ τὸν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἰσθμίου ὄροφον προϋπολογίσθησαν⁶...
- 15 Κ. Ἡλιάδης καὶ Ι. Τουρεζῆς διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Ἀπόλλωνος οἰκίαν...
- 16 Ν. Τσιγκρέζ διὰ δύο δωματία ἐν τῇ οἰκίᾳ πρὸς Κάλκον⁷...
- 17 Αἰκ. Ἐμμ. Δῆμιτζα " " " " " "
- 18 Γ. Πλάκας " " " " " "
- 19 Πλ. Παπαδιαμαντόπουλος διὰ τὸν ἄνω ὄροφον οἰκ. Λαχρῆστου
- 20 Δ. Λαχρῆστου ἱερ. διὰ τὸν κάτω καὶ ὑπόγ. ὄροφον τῆς αὐτῆς οἰκίας⁸
- 21 Α. Ψυνοπούλου διὰ μίαν ἐκ τῶν παρὰ τὴν Μητροπόλιν ἀποθνηκ.⁹
- 22 Κ. Σουβεζλῆς δι' ὁμοίαν παρακειμένην τῆς ἀνω¹⁰.....
- 23 Α. Θεοδοσιάδης διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Παρισίων οἰκ. πρὸς Νικολάου¹¹

¹ Ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου, ὅτε ἐκκίνησται τὸ δωμάτιον, αἱ ἐπὶ πλέον βεβαιώσονται ἐπὶ τῆς οἰκίας μετῴσις ὁλοκλήρου τῆς οἰκίας.

² Κατέστησεν αὐτὴν παρανόμους παρὰ τοῦ πρὶν μετῴσις Αὐγ. Νίξρ. καθ' οὗ ὑφίσταται δική.

³ Παρὰ τῆς πρὶν μετῴσις ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1880¹ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1880, καθ' ἣς ἡτέροθι ἀγωνή.

⁴ Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά ἔνεκα αὐτῆς τοῦ μετῴσις κατὰ ἔρ. 5 ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου.

⁵ Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά ἔξ αὐτῆς τοῦ μετῴσις κατὰ ἔρ. 5 ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου.

Προϋπολογ.	Βεβαιωθέντα	Εισπραχθέντα	Πλέον	Ἰσόν	Καθυστέρ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
6,000.---	6,000.---	6,000.---	---	---	---
7,200.---	7,200.---	7,200.---	---	---	---
3,600.---	3,600.---	3,600.---	---	---	---
1,200.---	1,200.---	1,200.---	---	---	---
240.---	466.65	360.---	226.65	---	106.65
3,360.---	---	---	---	2,360.---	---
1,500.---	---	---	---	1,500.---	---
3,120.---	3,120.---	3,120.---	---	---	---
780.---	715.---	195.---	---	65.---	520.---
960.---	960.---	960.---	---	---	---
780.---	780.---	780.---	---	---	---
480.---	500.---	500.---	20.---	---	---
600.---	637.65	637.65	37.65	---	---
180.---	---	---	---	180.---	---
840.---	840.---	840.---	---	---	---
420.---	420.---	350.---	---	---	70
240.---	240.---	240.---	---	---	---
420.---	420.---	420.---	---	---	---
600.---	600.---	600.---	---	---	---
600.---	600.---	200.---	---	---	400
1,560.---	1,560.---	1,300.---	---	---	260
1,980.---	1,788.---	468.---	---	192.---	1,320.---
1,980.---	1,980.---	470.---	---	---	1,510.---
8,640.---	3,627.30	29,440.65	284.30	5,297.---	4,186.65

⁶ Ὑφαινε κανὼν καθ' ὅσον τὸ ἔτος.

⁷ Διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκεμβρίου.

⁸ Διὰ μῆνας 8 ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

⁹ Διὰ Νοέμβριον καὶ Δεκεμβρίου.

¹⁰ Ἀπὸ 1 Ιανουαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου, ὅτε ἐξώσθη ἡ ἐπὶ ἑλκτον διὰ διαφορά ἔξ ἐλκτωσεως τοῦ μετῴσις κατὰ ἔρ. 15 ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου.

¹¹ Διὰ τὴν καθυστέρησιν ταύτην ἔνεκα ἀπουσίας τοῦ ἐνοικιστοῦ ἡτέροθι ἀγωνή.

Πίναξ 2.

Κεφ. Α' 2. Ένοικια Πειραιώς.

1	Β. 'Αναγνωστόπουλος διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Παύτωνος μεγάλην οἰκίαν μετ' ἀποθήκης ¹	
2	Θ. Μορίτης διὰ τὴν ἐτέραν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀποθήκην ²	
3	Α. Χρηστούπουλος δι' ὁμοίαν πρὸν Κανέλλου ³	
4	Ίω. Δ. Διέρος καὶ Σία διὰ δύο ὁμοίας πρὸν Βισβίτζη ⁴	
5	Ν. Χούσης δι' ὁμοίαν παρακαυμένην ⁵	
6	Δ. Σαραντάπουλος δι' ἐτέραν συνεγμένην ⁶	
7	Ι. Κ. Κουτσουλέντης δι' ὁμοίαν πρὸν Κουτσούκου ⁷	
8	Ἄν. Καλλίνης δι' ὁμοίαν πρὸν Παπαγγελίου ⁸	
9	Β. Κουτσός δι' ὁμοίαν παρακαυμένην ⁹	
10	Στ. Ψυχολοφίδης διὰ τὰς ἐν ὁδῷ Νικήτα 3 νεύμα. ἀποθήκας ¹⁰	
11	Δρ. Παπαρσώτου διὰ τὴν οἰκίαν μετὰ τῆς ἀποθ. πρὸν Β. Δούκα ¹¹	
12	Γεω. Μπόντζος δι' ὁμοίαν πρὸν Τερζάκη ¹²	
13	Α. Στεφάνου διὰ 1 ἐκ τῶν συνεγμένων 3 ἀποθ. πρὸν Κουτσούλη ¹³	
14	Στ. Σκερδαῖνης διὰ τὴν ἐτέραν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀποθηκῶν ¹⁴	
15	Κουγιουμπτζάκης διὰ τὴν τρίτην ἐκ τῶν αὐτῶν ἀποθηκῶν ¹⁵	
16	Ίω. Ν. Πάνας διὰ τὴν ἀποθήκην τῆς οἰκίας πρὸν Τερζάκη ¹⁶	
17	Γεω. Μπόντζος δι' ἐτέραν παρακαυμένην ¹⁷	
18	Ν. Κωνσταντάρης δι' ὁμοίαν πρὸν Παπαζωνιτάκη ¹⁸	

Πίναξ 3.

Κεφ. Β' 1. Ένοικια κημάτων.

1	Σοφία Κ. Μάρκου διὰ τὴν μισθωτὴν τῆς ἐν Περικλείου ἀπέλευθ. ὁδοῦ παλαιὰς ¹	
2	Διὰ τὴν Δεκέμβριον.	
3	Διὰ τὴν Δεκέμβριον. Ἡ ἐν ὁδοῦ Βελεσίου ἐκ τῆς ἀποθήκης τῆς οἰκίας πρὸν Μισοπολίτη ³	
4	Διὰ τὴν Δεκέμβριον.	
5	Διὰ τὴν Δεκέμβριον.	
6	Διὰ τὴν Δεκέμβριον.	
7	Διὰ τὴν Δεκέμβριον. Ἡ δὲ ἐπὶ ἐλαττον διαφορά ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῆς οἰκίας πρὸν Μισοπολίτη ⁷	
8	Διὰ τὴν Δεκέμβριον.	

Προϊόντος.	Βεβαιωθέντα	Εισπραχθέντα	Πλὴν	Ἄλλων	ἑτερον	Καθυστέρ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
5,600.—	5,600.—	5,133.33	—	—	—	466.67
1,320.—	500.—	316.—	—	820.—	—	110.—
660.—	660.—	605.—	—	—	—	55.—
2,040.—	2,040.—	1,870.—	—	—	—	170.—
1,200.—	1,200.—	1,100.—	—	—	—	100.—
480.—	480.—	440.—	—	—	—	40.—
1,200.—	720.—	620.—	—	480.—	—	100.—
480.—	480.—	440.—	—	—	—	40.—
214.20	214.20	196.35	—	—	—	17.85
1,200.—	1,200.—	1,100.—	—	—	—	100.—
1,620.—	1,620.—	1,485.—	—	—	—	135.—
720.—	720.—	660.—	—	—	—	60.—
420.—	420.—	385.—	—	—	—	35.—
420.—	420.—	385.—	—	—	—	35.—
360.—	360.—	330.—	—	—	—	30.—
1,200.—	1,200.—	1,100.—	—	—	—	100.—
540.—	540.—	495.—	—	—	—	45.—
540.—	540.—	495.—	—	—	—	45.—
20,214.20	18,914.20	17,229.98	—	1,300.—	—	1,684.52

22.35	22.35	—	—	—	—	22.35
-------	-------	---	---	---	---	-------

9 Διὰ τὴν Δεκέμβριον.

10	»	»
11	»	»
12	»	»
13	»	»
14	»	»
15	»	»
16	»	»
17	»	»
18	»	»

19 Διὰ τὸ λήξαν τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1890 μισθωτά.

Πίναξ 4.

Κεφ. 1^ο 1. Τόκοι εξωτερικοί.

1	Διά τόκους Τραπεζ. Πετροπούλου επί 100.000	34,280	πρός 6 ^ο / ₁₀
2	Διά τόκους Τραπεζ. Μόσχας " "	28,572	πρός 4 ^ο / ₁₀

Πίναξ 5.

Κεφ. 1^ο 2. Τόκοι εσωτερικοί.

1	Μίσθωμα Α' και Β' εξωκ. των 242 μετρητών της Εθν. Τραπεζικής ³	
2	Τόκοι α' και β' εξωκ. καταθέσεως δι' όλη της Εθν. Τραπεζικής 6 ^ο / ₁₀	
3	Τόκοι 42 λογαριασμών όμολογιών της Εθνικής Τραπεζικής ⁴ 1 ^ο / ₁₀	
4	Τόκοι 110 όμολογιών εκ των του θανάτου όρ. 120 έκαστ. ⁵ 5 ^ο / ₁₀	
5	Τόκοι θανάτου προς τον Σπ. Τσίλιν ⁶ Δρ. 7,142.85	8 ^ο / ₁₀
6	" " " " τον Μ. Μισίρη ⁷ " 3,125. —	8 ^ο / ₁₀
7	" " " " τον Ήλ. Καρχινιάν ⁸ " 7,142.85	10 ^ο / ₁₀
8	" " " " τον Άρ. Σπαθόπουλ ⁹ " 2,000. —	8 ^ο / ₁₀
9	" " " " τον Π. Κιάππε ¹⁰ " 2,678.55	8 ^ο / ₁₀
10	" " " " τον Μαρ. Παζιού ¹¹ " 339.30	8 ^ο / ₁₀
11	" " " " τον Ήλ. Δ. Τσόκου ¹² " 4,017.85	8 ^ο / ₁₀
12	" " " " τον Μ. Γ. Νεραλίτση ¹³ " 1,339.30	8 ^ο / ₁₀
13	" " " " την Τσεζέλι Πολίτη ¹⁴ " 4,785.70	8 ^ο / ₁₀
14	" " " " τον Σ. και Α. Γιαννιέρη ¹⁵ " 5,357.15	8 ^ο / ₁₀
15	" " " " τον Μ. Κόντα ¹⁶ " 227.70	9 ^ο / ₁₀
16	" " " " Πόλτον και Σαντογιαννιάτη ¹⁷ " 188.50	9 ^ο / ₁₀

Μετατρέπονται

1 και 2 διὰ την 6^η Εξωκ. 'Η επί πλέον 6^η διαφορά της καταστάσεως του Εσωτερικού συνολλήναι.3 Διὰ την 6^η Εξωκ. 'Η δ' επί Ελλαιον διαφορά διότι λανουαρίου μίσθωμα προς όρ. 230 άνω των προυπολογισθέντων όρ. 210.4 'Η επί πλέον διαφορά προέρχεται άρ' ίναι εκ του ότι εκ τόκους προυπολογισθη επί 12 όμολογιών και εισπράτθη επί 48 κα' 1^ο 1^ο άνω εκ της άπεριμίσσεως του μεταλλικού νομίσματος.

5 Τόκος εισπράτθη επί 105 όμολογιών ένεκα κληρώσεως των 5 εκ' επί πλέον εκ διαφορά εκ της άπεριμίσσεως του γρηνοί.

6 'Η επί Ελλαιον διαφορά εκ τόκους άπεριμίσσεως παρά του συμβαλλόντος.

7 Έκ καθυστερήσεως του τόκου διὰ το 1890.

Προϋπολογ.	Βεβαιωθέντα	Εισπραχθέντα	Πλέον	Ήττον	Καθυστερ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
6,400.—	7,120.30	3,679.90	1,020.30	—	3,740.40
3,500.—	4,146.35	2,066.15	646.35	—	2,080.20
9,900.—	11,566.65	5,746.05	1,666.65	—	5,820.60

58,080.—	55,660.—	27,830.—	—	2,420.—	27,830.—
37.50	37.50	37.50	—	—	—
672.—	926.85	926.85	254.85	—	—
2,750.—	3,248.05	3,248.05	498.05	—	—
571.35	324.—	324.—	—	247.35	—
250.—	250.—	—	—	—	250.—
714.30	714.30	—	—	—	714.30
160.—	160.—	160.—	—	—	—
214.25	214.26	—	—	—	214.25
27.10	27.10	—	—	—	27.10
321.45	154.85	—	—	166.60	154.85
107.10	107.10	—	—	—	107.10
142.90	142.90	—	—	—	142.30
428.55	428.55	—	—	—	428.55
20.50	20.50	—	—	—	20.50
16.95	3.35	—	—	13.60	3.35

64,513.95 62,419.31 32,526.40 725.90 2,847.55 29,892.30

8. Έκ καθυστερήσεως του τόκου διὰ το 1890.

9. " " " " " " " " " " " "

10. " " " " " " " " " " " "

11. Έκ καθυστερήσεως του τόκου διὰ το 1890. 'Η δ' επί Ελλαιον διαφορά του τόκου εκ της αποδόσεως κεφαλαίου όρ. 2,217, την 19 Ιανουαρίου.

12. Έκ καθυστερήσεως του τόκου του 1890.

13. " " " " " " " " " " " "

14. " " " " " " " " " " " "

15. " " " " " " " " " " " "

16. Έκ καθυστερήσεως του τόκου διὰ το 1890. 'Η δ' επί Ελλαιον διαφορά εκ της αποδόσεως όρ. 151.25 εκ του κεφαλαίου.

		Ἐκ μεταγραφῆς
17	Τόκοι δαν. πρὸς τὸν Γ. Πανταζῆν ¹	Δρ. 316.95 9 ⁰ / ₁₀
18	» » » τὸν Αἰκ. Ξανθοῦ ²	» 3,035.70 8 ⁰ / ₁₀
19	» » » τὸν Αἰκ. Ν. Ρούσου ³	» 1,346.45 8 ⁰ / ₁₀
20	» » » τὸν Γ.λ. Μιχαλοπούλου ⁴	» 2,678.60 8 ⁰ / ₁₀
21	» » » τὸν Ν. Ξακινίδην ⁵	» 5,357.15 8 ⁰ / ₁₀
22	» » » τὸν Γ. Πανταζῆν ⁶	» 1,000.— 8 ⁰ / ₁₀
23	» » » τὸν Ἀν. Γενάδιον ⁷	» 3,000.— 8 ⁰ / ₁₀
24	» » » τὸν Ἀν. Πετράκη ⁸	» 13,392.85 8 ⁰ / ₁₀
25	» » » τὸν Καλαγιάνειον κληρονομίαν.....	

Μίναξ 6.

Κεφ. Α' Γ. Ὑπόθηκοι καὶ ἰδιοσυντήρητοι.

1	Κ. Γρεβενίτης ¹	ἰδιοσυντήρητος
2	Νικολ. Σχινᾶς ²	»
3	Γεώρ. Χρηστοφορίδης ³	»
4	Ἰω. Θ. Μαμακαράκης ⁴	»
5	Σπυρ. Γ. Μαύρος ⁵	»
6	Κωνστ. Δ. Κριεζῆς ὑπόθετος τῆς κληρονομίας Δ. Κριεζῆ ⁶	
7	Μιχ. Τσεζέλης ὑπότ. τῶν μόνων Πεντέλης καὶ Ἀσσομάτων.....	
8	Θ. Κοντοῦρας ὑπόθετος κληροδοτήματος Ν. Κώδριν ⁷	
9	Γ. Ἀθανασίου ⁸	»
10	Κωνστ. Γ. Παπαζῆ ⁹	»

Μεταπρόσμετοι

1. Ἐκ καθυστέρησεως τοῦ τόκου διὰ τὸ 1890.
- 2.
3. Ἐκωφελθέντες ἐλοσμεῖς τοῦ θανένου ὁ τόκος ὑπερχρέθη καὶ δι' ἡμέρας 23 ἐπὶ πλεον τοῦ ἐτησίου.
4. Διὰ τόκον ἀρριβαίον τοῦ 1880. Ἠ δ' ἐπὶ Πάτον διακρίθῃ ἐκ τῆς ἀποδόσεως δρ. 2,691.65 ὅτινασι τοῦ κεφαλαίου.
5. Ἐκ καθυστέρησεως τόκου 1890.
- 6.
7. Τὸ δάνειον ἐμφορήθη ἐν τῇλει τοῦ 1881.
8. Ὁρεῖται ἡ συμβολὴ ἐλατθέρου τοῦ ἔτους ἑνεκα ἡνεγείας αὐτοῦ ὅντος ἄριστου μαθητοῦ.

Προϋπολογ.	Βεβαιωθέντα	Εισπραχθέντα	Πλέον	Ἦσεν	Καθυσταρ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
64,513.95	62,419.30	32,526.40	752.90	2,847.55	29,892.90
	28.55	28.55	—	—	28.55
	242.80	242.80	—	—	242.80
	107.70	116.70	116.70	9.—	—
	214.25	214.25	214.25	—	—
	428.57	373.55	—	—	55.02
	80.—	80.—	—	—	80.—
	240.—	240.—	—	—	240.—
	1,071.45	—	—	—	1,071.45
	3,150.—	3,203.45	3,203.45	53.45	—
70,077.27	66,918.60	36,060.80	815.35	3,974.02	30,857.80

420.—	420.—	—	—	—	420.—
750.—	1,017.85	1,017.85	267.85	—	—
750.—	750.—	375.—	—	—	375.—
750.—	750.—	500.—	—	—	250.—
750.—	830.35	830.35	80.35	—	—
750.—	500.—	500.—	—	250	125.—
600.—	600.—	600.—	—	—	—
750.—	767.85	767.85	17.85	—	—
750.—	1,017.85	1,017.85	267.85	—	—
750.—	767.85	767.85	17.85	—	—
7,020.—	7,421.75	6,251.75	651.75	250	1,170.—

9. Αἱ ἐπὶ πλεον εἰσπραχθένται δρ. 267.85 δι' ἐτησίαν χρηματικὴν ἐγγύησιν.

10. Καθυσταρεῖται ἡ Β' ἔσοσμα.

11. Καθυσταρεῖται ἡ Γ' ἔσοσμα.

12. Εἰσπραχθὴ συμβολὴ 9 μ — 15 Δεκεμ. καὶ ἡ ἐτήσια χρηματ. ἐγγύησις.

13. Καθυσταρεῖται ἡ συμβολὴ δι' Ἰωάννην καὶ Αὐγουστον, ὅτε ἀπλήθην ὁ μαθητὴς διὰ λόγου ὑγείας.

14. Εἰσπραχθὴ συμβολὴ διὰ μῆνας 8 μέχρι τέλους Αὐγουστοῦ, ὅτε ὁ μαθητὴς ἀπεφύγετο, καὶ ἡ ἐτήσια ὅσος ἐγγυήσεται.

15. Αἱ ἐπὶ πλεον εἰσπραχ. δρ. 267.85 λόγω τῆς ἐτήσιας χρημ. ἐγγυήσεως.

16. Εἰσπραχθὴ διὰ μῆνας 8 μέχρι τέλους Αὐγουστοῦ ὅτε ὁ μαθητὴς ἀπεφύγετο, ὡς καὶ ἡ ἐτήσια ὅσος ἐγγυήσεται.

Ἡ μεταφοράς

11 Κ. Κοκυλίδης	ὁμολογίας τοῦ κληρ.δ. Κρεατσουλῆ συντηρούμεναι
12 Γ. Ψαρῆς	ἐκ καταθέσεως παρὰ τῇ Ἱ.Θν. Τραπεζῇ δι' ὁμολογίας δρ. 41,866.96 πρὸς 1 % ¹
3 Ν. Ἐμμ. Οἰκονόμου	ὕποτροπος τοῦ κληροδοτήματος Κρίτσακ ²
4 Ν. Καρκαμάκης	ὕποτροπος τοῦ κληροδοτήματος Καρκαμάκου ³
15 Ἀθ. Λεβιτζάνης	ὕποτροπος τῆς κληρονομίας Π. Στεφανίτση ⁴
16 Χρ. Σιδῆρης	ὕποτροπος τῆς κληρονομίας Π. Στεφανίτση ⁵
17 Γεώρ. Σαλκῆρος	ὕποτροπος τῆς κληρονομίας Π. Στεφανίτση ⁶
18 Εὐστρ. Γαλλῆς	ὕποτροπος τῆς κληρονομίας Κολαχιδῆ ⁷
19 Γ. Κ. Δαμασκῆς ⁸	ἰδιοσυντέκτης
20 Εὐαγγ. Π. Εὐαγγελῆ ⁹	"
21 Π. Μαστρογιαννίπουλος ¹⁰	"
22 Δ. Σουλίδης	Συνκίτης ¹¹
23 Ν. Σπαντιδῆς ¹²	"
24 Ίμπ. Παπασπηλιόπουλος ¹³	"
25 Δ. Μ. Τάλλης ¹⁴	"
26 Ν. Π. Ίωαννίδης ¹⁵	"
27 Στ. Τσακμάκης	ὕποτροπος κληροδοτήματος Χρ. Εὐθυμίου ¹⁶
28 Π. Παρθένος	ἐκδοχικός ὑπὸς κληρ.δ. Ν. Εὐθυμίου ¹⁷
29 Κ. Ρουτῆς	ὕποτροπος τῆς κληρονομίας Στεφανίτση ¹⁸

1. Ἡ ἐκ τόκων 75/100 μακρὰ διαφορὰ ἐκ τῆς ἀποτίσεως τοῦ τόκου τῆς Ἱ.Θν. Τραπεζῆς.

2. Ἡ ἐπὶ ἑξατοῦ διαφορὰ ἐκ τῆς ἀποτίσεως τοῦ ὑποτόκου κατὰ Ἀγγλοντον.

3. Ἡ καθυστέρησις τῆς συμβολῆς διὰ τὴν Ἱ.Θν. Τραπεζῆν, ἥ ὅτι ἐπὶ πλὴν διαφορὰ ἐκ λαθῶς τοῦ προεκλογισμού.

4. Ἡ καθυστέρησις τῆς συμβολῆς διὰ τὴν Ἱ.Θν. Τραπεζῆν, ἥ ὅτι ἐπὶ πλὴν διαφορὰ ἐκ λαθῶς τοῦ προεκλογισμού.

5. Ἡ καθυστέρησις τῆς συμβολῆς διὰ τὴν Ἱ.Θν. Τραπεζῆν, ἥ ὅτι ἐπὶ πλὴν διαφορὰ ἐκ λαθῶς τοῦ προεκλογισμού.

6. Ἡ καθυστέρησις τῆς συμβολῆς διὰ τὴν Ἱ.Θν. Τραπεζῆν, ἥ ὅτι ἐπὶ πλὴν διαφορὰ ἐκ λαθῶς τοῦ προεκλογισμού.

7. Καθυστέρησις τῆς Ἱ.Θν. Τραπεζῆς ἥ ὅτι ἐπὶ πλὴν διαφορὰ ἑνεκα παρεμβολῆς τοῦ προεκλογισμού.

Προϊόντος.	Βεβαιωθέντα	Εισπραχθέντα	Πλὴν	Ἄλλων	Καθυστέρ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
2,020.—	7,421.75	6,251.75	651.75	250.—	1,170.—
2,093.35	2,093.30	2,093.30	—	05	—
840.—	560.—	560.—	—	280.—	—
720.—	750.—	375.—	30.—	—	375.—
720.—	750.—	375.—	30.—	—	375.—
720.—	750.—	375.—	30.—	—	375.—
720.—	750.—	375.—	30.—	—	375.—
720.—	750.—	375.—	30.—	—	375.—
720.—	750.—	375.—	30.—	—	375.—
720.—	—	—	—	420.—	—
720.—	—	—	—	420.—	—
—	642.85	642.85	642.85	—	—
—	250.—	250.—	250.—	—	—
—	187.50	187.50	187.50	—	—
—	642.85	642.85	642.85	—	—
—	187.50	187.50	187.50	—	187.50
—	152.—	—	152.—	—	152.—
—	229.10	229.10	229.10	—	—
—	210.40	210.40	210.40	—	—
—	250.—	—	250.—	—	250.—
14,393.35	16,577.25	12,942.75	3,553.95	1,370.05	3,634.50

8. Δὲν εἰσλήθη καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

9. Δὲν εἰσλήθη καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

10. Εἰσπραχθῆναι συμβολὴ 6 μηνῶν καὶ χρηματικὴ ἐγγύησις.

11. " " 6 "

12. " " 3 "

13. " " 6 " καὶ χρηματικὴ ἐγγύησις.

14. Διὰ μηνῶς 4 ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

15. Ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

16. Εἰσπραχθῆναι συμβολὴ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

17. Ὁμοίως ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

18. Καθυστέρησις ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

		Προϋπολογ.
		Δραχ.
Έτος 1888	Κεφ. Α' 1. Ένοίκια Ἀθηνῶν.....	38,292.—
» » »	Α' 2. Ένοίκια Πειραιῶς.....	21,474.20
» » »	Β' 1. Έσοδα κτημάτων.....	22.35
» » »	Γ' 1. Τόκοι ἑξωτερικοί.....	8,600.—
» » »	Γ' 2. Τόκοι ἑσωτερικοί.....	79,105.10
» » »	Δ' 1. Ὑπέρροφροι καὶ ἰδιουσυντήρ.	13,731.40
» » »	Ε' Καθυσστερόντα.....	78,196.05
		<u>239,421.10</u>
Έτος 1889	Κεφ. Α' 1. Ένοίκια Ἀθηνῶν.....	37,500.—
» » »	Α' 2. Ένοίκια Πειραιῶς.....	20,334.20
» » »	Β' 1. Έσοδα κτημάτων.....	22.35
» » »	Γ' 1. Τόκοι ἑξωτερικοί.....	8,965.—
» » »	Γ' 2. Τόκοι ἑσωτερικοί.....	73,149.90
» » »	Δ' 1. Ὑπέρροφροι καὶ ἰδιουσυντήρ.	13,283.35
» » »	Ε' Καθυσστερόντα.....	74,311.07
» » »	Ἀπρίβλεπτα ἔσοδα.....	—
		<u>127,568.87</u>
Έτος 1890	Κεφ. Α' 1. Ένοίκια Ἀθηνῶν.....	38,640.—
» » »	Α' 2. Ένοίκια Πειραιῶς.....	20,214.20
» » »	Β' 1. Έσοδα κτημάτων.....	22.35
» » »	Γ' 1. Τόκοι ἑξωτερικοί.....	9,900.—
» » »	Γ' 2. Τόκοι ἑσωτερικοί.....	70,077.27
» » »	Δ' 1. Ὑπέρροφροι καὶ ἰδιουσυντήρ.	14,393.35
» » »	Ε' Καθυσστερόντα.....	77,985.14
		<u>231,232.31</u>
Ἀναγκαζαίους		
Έσοδα τοῦ ἔτους 1888.....		239,421.10
Έσοδα τοῦ ἔτους 1889.....		227,568.87
Έσοδα τοῦ ἔτους 1890.....		231,232.3

ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ

Βεβαιωθέντα	Εισπραχθέντα	Πλέον	Ἦσσον	Καθυσστ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
37,290.—	36,846.—	—	1,002.—	420.—
20,119.—	18,324.68	—	1,355.—	1,794.57
22.35	—	—	—	22.35
9,795.20	4,845.85	1,195.20	—	4,949.35
73,085.64	40,341.79	962.95	6,982.41	32,743.85
13,623.05	14,064.80	1,850.—	1,958.35	897.50
68,495.94	38,065.51	381.39	10,081.50	30,430.43
<u>222,431.38</u>	<u>152,488.63</u>	<u>4,389.54</u>	<u>21,379.26</u>	<u>71,258.—</u>
37,700.—	31,680.—	420.—	220.—	6,020.—
20,214.20	17,341.83	570.—	690.—	2,872.37
22.35	—	—	—	22.35
10,270.—	5,068.40	1,305.—	—	5,201.60
71,373.05	37,379.95	1,125.05	2,901.90	33,993.10
13,705.05	11,245.05	1,001.75	580.05	2,460.—
71,697.79	43,076.79	841.75	3,458.03	28,621.—
11,160.35	11,160.35	11,160.35	—	—
<u>236,142.79</u>	<u>156,952.37</u>	<u>16,423.90</u>	<u>7,849.98</u>	<u>79,190.42</u>
33,627.30	29,440.65	284.30	5,297.—	4,186.65
18,914.20	17,229.68	—	1,300.—	1,684.52
22.35	—	—	—	22.35
11,566.65	5,746.05	1,666.65	—	5,820.60
66,918.60	36,060.80	815.35	3,974.02	30,857.80
15,505.85	11,871.35	3,553.95	2,441.02	3,634.50
52,032.32	46,334.27	2,002.80	27,955.62	5,698.05
<u>198,587.27</u>	<u>146,682.10</u>	<u>8,323.05</u>	<u>40,968.09</u>	<u>51,904.47</u>
222,431.38	152,488.63	4,389.54	21,379.26	71,258.—
236,142.79	156,952.37	16,423.90	7,849.98	79,190.42
198,587.27	146,682.80	8,323.05	40,968.09	51,904.47

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΞΟ

Προϋπολογισθέντα

	Δραχ.
Κερ. Α' 1. — 2 Κληροδοτήματα και μνημόσυνα...	3,057.10
Κερ. Ι' 1. Ύψισκευαί	11,900.—
Κερ. Δ' 1. Τακτικά έξοδα.	16,310.—
Κερ. Δ' 2. Τακτικά έξοδα.	4,210.—
Κερ. Ε' 1. Βιβλιοθήκης βιβλία.	450.—
Κερ. Ε' 1. Μισθοί διδασκάλων.	49,140.—
Κερ. Ε' 2. Μισθοί υπηρετών.	7,560.—
Κερ. Ε' 3. Ύνδυμα, γραφ. και διδασκαλ. βιβλία	14,880.—
Κερ. Ε' 4. Τριμήν.	39,600.—
Κερ. Ε' 5. Κοινά έξοδα.	6,600.—
Κερ. Ε' 6. Συντήρησης Ναυ.	1,410.—
Κερ. Ζ' 1. Συντήρησης επίπλων και σκευών.	6,600.—
Κερ. Η' 1. Απρόβλεπτα έξοδα.	1,400.—
Κερ. Θ' 1. Καθυστέρωντα.	30,681.67
Έξοδα ανεγέρσεως ναού.	—
Έξοδα γραφής ετών ιδρυτού.	—
	<u>193,838.77</u>

Κληρονομία Γρ. Καλαμών. Διά φύσιν οικισμάτων, συντήρησιν και ιδιοτελεστικά υποτόρωνα και τόκους.	7,007.92
Κληρονομία Η. Στεφανίου. Διά φύσιν οικισμάτων συντήρησιν και ιδιοτελεστικά υποτόρωνα και εις αποζημιώσιν διά δημοτερίων.	7,991.57

Μίναξ 1.

Κερ. Α' 1.— 2 Κληροδοτήματα και μνημόσυνα.

1 Κληροδοτήματα υπέρ των εν Μονοδενδρίω σχολείων.	—
2 Μνημόσυνα υπέρ των αειθμ. ιδρυτών διά τοῦ ὑπ' αὐτοῦ 40 ἐντάλ.	—

| Δὲν συνεληφθῆναι ἐν τῷ ἔτος, λήγον ἀπὸ πύσαν 1ην Μαΐου.

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

ΔΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1890

Βεβαιωθέντα	Πληρωθέντα	Πλέον	Ήτιον	Καθυστερ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
2,697.60	340.50	—	359.50	2,357.10
4,602.49	4,088.49	—	7,297.51	51.—
16,276.90	8,451.90	1.90	35 —	7,825.—
2,869.60	2,434.60	75.85	1,416.25	435.—
525.—	525.—	75.—	—	—
49,140.—	49,140.—	—	—	—
7,250.—	7,250.—	—	310.—	—
13,852.85	6,209.75	—	1,027.15	7,645.10
35,519.40	32,070.40	—	4,080.60	3,449.—
6,053.05	6,024.95	—	546.95	28.10
1,382.30	1,382.30	182.30	250.—	—
4,712.25	4,280.15	—	1,887.75	432.10
2,293.50	1,993.50	993.50	400.—	300.—
25,776.07	21,811.82	75.30	4,980.90	4,464.25
22,165.95	21,865.95	22,165.95	—	300.—
1,777.90	1,777.90	1,777.90	—	—
<u>196,894.86</u>	<u>169,147.21</u>	<u>25,347.70</u>	<u>22,291.61</u>	<u>27,747.65</u>

5,928.92	5,228.92	53.45	1,132.45	700.—
<u>8,509.20</u>	<u>7,760.37</u>	<u>2,864.63</u>	<u>2,347.—</u>	<u>748.83</u>

2,357.10	2,357.10	—	—	2,357.10
700.—	340.50	340.50	359.50	—
<u>3,057.10</u>	<u>2,697.60</u>	<u>340.50</u>	<u>359.50</u>	<u>2,357.10</u>

Πίναξ 2.

Κεφ. 1^ο 1. Έπισκευαί.

- 1 Δ' επίσκευαί εν 'Αθήναις, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 30, 75 καὶ 84^α ἐντ.
 2 Δ' επίσκευαί εν Πειραιεὶ.
 3 Δ' ἀμοιβὴν τοῦ ἐργατικόντος, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 30 καὶ 75 ἐντ.

Πίναξ 3.

Κεφ. 4^ο 1. Τακτικὰ ἔξοδα.

- 1 Διὰ φόρον τῶν ἐν 'Αθήναις οὐλοδορῶν.
 2 Διὰ φόρον τῶν ἐν Πειραιεὶ οὐλοδορῶν.
 3 Διὰ φιλοδόχημα ὑδρονομῶν καὶ λοιπῶν, ὑπ' ἀριθ. 91^α ἐντάλμ.
 4 Διὰ μισθὸν τοῦ τεχνίου, ὑπ' ἀριθ. 14, 34, 39, 66, 71 καὶ 91 ἐντ.
 5 Διὰ μισθὸν τοῦ γραμματέως, ὑπ' ἀριθ. 14, 39, 66 καὶ 91^α ἐντ.
 6 Διὰ κατὰ τεχν. γραμμὰν ὅλην α.π. τεχνίου, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 14, 24, 39, 66, 71 καὶ 91 ἐντάλμ.
 7 Δ' ἀντιμισθίαν τοῦ τεχνικοῦ συμβουλίου, ὑπ' ἀριθ. 91^α ἐντάλμ.
 8 Δ' ὁμοίαν τοῦ νομικοῦ συμβουλίου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 91^α ἐντάλμ.
 9 Δ' ὁμοίαν τοῦ εἰσπράκ. 'Αθηνῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 91 ἐντάλμ.
 10 Δ' ὁμοίαν τοῦ εἰσπράκ. Πειραιῶς, ὑπ' ἀριθ. 39, 66 καὶ 91^α ἐντάλμ.
 11 Διὰ φόρον 2 δρακ. ἑξακτοῦ ἐν 'Αθήναις καὶ Πειραιεὶ, ἀριθ. 91^α ἐντ.

Πίναξ 4.

Κεφ. 4^ο 2. Ἑξακτα ἔξοδα.

- 1 Δ' ἀμειψιγενεῖς ἐφόρον, διευθυντοῦ, τῶν κληρονομῶν καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τῆς Σχολῆς ἀνάγκας, ὁμοίως κατὰ τὰς ἐξετάσεις, εἰς σιδηροδρομικά, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 27, 34, 65 καὶ 82 ἐντάλμ.
 2 Διὰ τεχνικοὺς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 82 ἐντάλμ.

Μεταφέρονται

- 1 Διὰ διαφόρους ἐπισκευὰς ἐκτελεσθείσας ἐντὸς τῆς χρήσεως.
 2 Διὰ τὴν διογίτευσιν τοῦ ἀερίωτου καὶ ἐπισκευὴν τινὰ εἰς ἀποθήκην ἢ κατέχει ἐ Μορβίτης.
 3 Ὡς προϋπολογισθὴ κατὰ προσέγγισιν, μὴ καταρτισθέντων ἔτι τῶν καταλόγων.
 4 *Ἐπληρώθη κατὰ 'Ιανουάριον τοῦ 1891.
 5 Διὰ τὸ πρὸς τοῖς ὑδρονομεῖς φιλοδόχημα.

Προϋπολογ.	Βεβαιωθέντα	Πληρωθέντα	Πλέον	ἥττον	Καθυστέρ.
Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
6,500.—	3,402.49	3,188.49	—	3,097.51	214.—
4,500.—	300.—	—	—	4,200.—	300.—
900.—	900.—	900.—	—	—	—
11,900.—	4,702.49	4,088.49	—	7,297.51	514.—
4,560.—	4,560.—	—	—	—	4,560.—
2,070.—	2,035.—	—	—	35.—	2,035.—
50.—	50.—	25.—	—	—	25.—
3,000.—	3,000.—	3,000.—	—	—	—
1,440.—	1,400.—	1,320.—	—	—	120.—
200.—	201.90	201.90	1.90	—	—
900.—	900.—	600.—	—	—	300.—
1,800.—	1,800.—	1,125.—	—	—	675.—
1,440.—	1,440.—	1,440.—	—	—	—
720.—	720.—	660.—	—	—	60.—
130.—	130.—	80.—	—	—	50.—
16,310.—	16,276.90	8,451.90	1.90	35.—	7,825.—

500.—	240.45	240.45	—	259.55	—
100.—	129.30	129.30	29.30	—	—
600.—	369.75	369.75	29.30	259.55	—

6. Διὰ τὸν Δεκέμβριον.
 7. Ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸ ἀποδιδόσταν μίλος τὸν Ὀκτωβρίον, καὶ τὴν ἀναπληρῶν αὐτοῦ.
 8. Ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν ἀποδιδόσταν ἔσορον καὶ νομικὸν σύμβουλον Ν. Ἰωαννίδου.
 9. Διὰ τὸν Δεκέμβριον.
 10. Διὰ τὴν ἐν 'Αθήναις οἰκίαν πρὸν Νικοχλέους.

- Ἐκ μεταφορᾶς
- 3 Διὰ καμινικοβαρτικά, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ 82 ἐνταλμάτων.
- 4 Διὰ χαρτόσημα, ἀντιγραφικά καὶ ἐπιθόσεις δικηγόρων, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 7, 27, 37, 65, 73 καὶ 82 ἐνταλμάτων.....
- 5 Δι' ἐκδικαστικὰ καὶ δικῶν ἐξόδα, ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 82¹ ἐνταλμάτων..
- 6 Διὰ συμβολαιογ. τέλη, ὑπ' ἀριθ. 7, 27, 37, 73 καὶ 82² ἐνταλμ.
- 7 Διὰ τυπωτικὰ λογιστ. πινάκων κλ., ὑπ' ἀριθ. 27, 73 καὶ 82 ἐνταλ.
- 8 Διὰ δευτικὰ δικαστικῶν βιβλίων, ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 73 ἐνταλμάτ.
- 9 Διὰ συνδρομὴν πρὸς τὴν Ἑλεήμινα Ἑταιρίαν³.....
- 10 Διὰ συνδρομὴν τοῦ γραφείου τοῦ συμβουλίου, ὑπ' ἀριθ. 7, 27, 37, καὶ 82¹ ἐνταλμάτων.....

Πίναξ 5.

Λογ. Ε' Βιβλιοθήκης βιβλίου.

- 1 Διὰ συνδρομὰς καὶ ἀγορὰν βιβλίων πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης δι' ἐντάλματ.³.....

Πίναξ 6.

Λογ. Ε' 1. Μισθὸς διδασκάλων.

- 1 Μισθὸς καὶ ἐπιμίσθ. διευθυντοῦ ὑπ' ἀρ. 8, 33, 45, 62, 76, 93 ἐντ.
- 2 Μισθοὶ κληρονομῶν καὶ διδασκ. » 8, 33, 45, 62, 76, 93. »
- 3 Μισθοὶ οἰκονόμου, ὑπ' ἀριθ. 8, 33, 45, 62, 76, 93..... »
- 4 Πόλθην. ὑπὲρ τοῦ πρὸς τὸν μουσικ. ὑπ' ἀριθ. 8, 33, 45, 62, 76, 93»
- 5 Ὅμοιον ὑπὲρ τοῦ πρὸς τὸν λογιστ. ὑπ' ἀρ. 8, 33, 45, 62, 76, 93

Πίναξ 7.

Λογ. Ε' 2. Μισθοὶ ἐπιμετεδῶν.

- 1 Μισθὸς α' καὶ β' πελοπόννησου, ὑπ' ἀρ. 9, 32, 38, 56, 72, 89 ἐντ.
- 2 Μισθὸς κλητεῶν, ὑπ' ἀριθ. 9, 32, 38, 56, 72, 89 ἐνταλμάτων
- 3 Μισθὸς βοηθοῦ οἰκονόμου, ὑπ' ἀριθ. 9, 32, 38, 72, 89 ἐνταλμάτ.
- 4 Μισθὸς 7 ὑπηρετ. θυραγ. καὶ νοσοκ. ὑπ' ἀρ. 9, 32, 38, 56, 72, 89

1. Ἐκκαρμὴ δικαστικὰ ἐξόδα.

2. Τέλη συμβολαίου.

3. Διὰ ἐξήγηθ.

Προσπολ. Δραχ.	Βεβαιωθέντα Δραχ.	Πληρωθέντα Δραχ.	Πλὴν Δραχ.	Ἦσαν Δραχ.	Καθήμερ. Δραχ.
600.—	369.75	369.75	29.30	259.55	—
160.—	35.—	35.—	—	125.—	—
700.—	442.35	442.5	—	257.65	—
700.—	331.—	64.—	—	369.—	267.—
800.—	669.95	569.95	—	130.05	100.—
400.—	288.—	288.—	—	112.—	—
400.—	237.—	237.—	—	163.—	—
50.—	50.—	—	—	—	50.—
400.—	446.55	428.55	46.55	—	18.—
4,210.—	2,869.69	2,434.60	75.85	1,416.25	435.—

450.—	525.—	525.—	75.—	—	—
-------	-------	-------	------	---	---

6,600.—	6,600.—	6,600.—	—	—	—
36,540.—	36,540.—	36,540.—	—	—	—
3,000.—	3,000.—	3,000.—	—	—	—
4,800.—	4,800.—	4,800.—	—	—	—
1,200.—	1,200.—	1,200.—	—	—	—
49,140.—	49,140.—	49,140.—	—	—	—

2,160.—	2,160.—	2,160.—	—	—	—
900.—	900.—	900.—	—	—	—
600.—	600.—	600.—	—	—	—
3,900.—	3,590.—	3,590.—	—	310.—	—
7,560.—	7,250.—	7,250.—	—	310.—	—

1. Διὰ ἐξήγηθ.

5. Ἡ ὑπὲρ τῶν ἐγένετο λόγῳ συνδρομῆς δι' 25 σώματα τῶν ὁρηκευτ. κῶν μελετῶν Μεσσηνίας.

Πίναξ 8.

Κεφ. Ε' 3. Ένδυμασία, γραφικά και διδακτικά βιβλία.

- 1 Διὰ γραφικὴν ὕλην, διδὰκ. βιβλία, δι' ἐντ. 2, 31, 42, 78, 92)
 2 Δι' ὀλίκα καὶ ραπτικά (ραπτισμοὺ, δι' ἐντ. 31, 42, 61, 78, 92)
 2 Δι' ἐμβάδας καὶ ἐπιδιορθώσεις αὐτῶν, δι' ἐντ. 31, 61, 92)

Πίναξ 9.

Κεφ. Ε' 4. Τροφή.

- 1 Τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον δι' ἐντάλ. ὑπ' ἀριθ. 13^α.....
 2 Τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον » » » » 29.....
 3 Τὸν Μάιον καὶ Ἰούνιον » » » » 44.....
 4 Τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον » » » » 58.....
 5 Τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον » » » » 74.....
 6 Τὸν Νοέμβριον καὶ Δεκεμβρίον » » » » 85.....

Ἀρκιζονται τὰ παρὰ τοῦ Β. Σχινεῖ καθηγητοῦ εἰσπραχθέντα κατὰ
 τοὺς 12 μῆνας διὰ τὴν ἐν τῷ καταστάματι τῆς Σχολῆς τροφὴν
 καὶ κατοικίαν αὐτοῦ ἐγκρίσει τοῦ Συμβουλίου.....

Πίναξ 10.

Κεφ. Ε' 5. Κοινὰ ἔξοδα.

- 1 Πλυντικά καὶ ἐπιδιορθωτικά, ὑπ' ἀριθ. 3, 34, 46, 60, 78, 88 ἐντ.
 2 Ἀντιμαθία λατροῦ Α. Ζίννη, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3, 46 καὶ 88 ἐντ.
 3 Ὀμεία ἀναπληρ. καὶ χειρουργ. Α. Μιλιώτου, ὑπ' ἀρ. 3, 34, 46, 77, 88
 4 Φάρμακα, συμβούλια, λουτρὰ κλπ., ὑπ' ἀρ. 3, 34, 46, 60, 77, 88)

Πίναξ 11.

Κεφ. Ε' 6. Συντήρησις Ναυῶ.

- 1 Διὰ κρήν. προσφορὰς, ἀναμμ. ἀμυγδῶν πνευματικῶν καὶ λοιπὰ πρὸς
 συντήρησιν τοῦ Ναυῶ ἔξοδα, ὑπ' ἀριθ. 11, 35, 43, 69 καὶ 94 ἐντ.
 2 Διὰ τὸ μνημόσυον τῶν νεκρῶν ὑπ' ἀριθ. 11 καὶ 34 ἐντ. κλ.
 3 Διὰ κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ἱερῶν ἀμφίων.....

4. Δι' ὀλίκα, ραπτικά, ἐμβάδας καὶ ἐπιδιορθώσεις ἑμοσίων.
 2. Τιμὴ τροφίμων Δεκεμβρίου.

Προϋπολογ. Δραχ.	Βεβαιωθέντα Δραχ.	Πληρωθέντα Δραχ.	Π. Μορ Δραχ.	Ἰστορ. Δραχ.	Καθωπερ. Δραχ.
14,880.—	13,852.85	6,209.75	—	1,027. 5	7,643.10

39,600.—	36,734.40	4,013.65	—	2,865.60	3,449.—
—	—	2,943.20	—	—	—
—	—	8,161.35	—	—	—
—	—	4,893.45	—	—	—
—	—	6,410.—	—	—	—
—	—	6,863.75	—	—	—
39,600.—	36,734.40	33,285.40	—	2,865.60	3,449.—

—	1,215.—	1,215.—	—	1,215.—	—
39,600.—	35,519.40	32,070.40	—	4,080.60	3,449.—
2,700.—	2,400.—	2,400.—	—	300.—	—
1,500.—	1,500.—	1,500.—	—	—	—
1,200.—	1,200.—	1,200.—	—	—	—
1,200.—	953.05	924.95	—	246.95	28.10
6,600.—	6,053.05	6,024.96	—	546.95	28.10

800.—	940.10	940.10	140.10	—	—
400.—	442.20	442.20	42.20	—	—
250.—	—	—	—	250.—	—
1,450.—	1,382.30	1,382.30	182.30	250.—	—

8. Διὰ τὰ φάρμακα Δεκεμβρίου.

Μισαξ 12.

Κεφ. Ζ' 1. Συντήρησις επίλων καὶ οκεανῶν.

- 1 Διὰ καθίσματα, σκαῦν τραπέζης, φρονιῆς, κατσκευηθὲν καὶ ἐπι-
σκευηθὲν κλινιστρωμῶν, καναπέδων, γκαρσονιῶν καὶ ἑδρῶν, σάπων-
ων, στεατικὰ κηρία, πυρᾶς, γνωστὰ καὶ κλπ., διὰ τὸν ὅπ' ἀριθ.
10, 28, 41, 57, 70 καὶ 87 ἐντελμάτων.....
- 2 Διὰ φωτισμὸν τοῦ κατεστήματος διὰ πετρελίου καὶ τοῦ ἀερὸς
φωτός, ὅπ' ἀριθ. 10, 28, 41, 57, 70 καὶ 87 ἐντελμάτων.....

Μισαξ 13.

Κεφ. Η' 1. Ἀποθήκευσις ἔξοδα.

- 1 Δι' ὀδοπορικὰ τὸν ἐξ Ἑλπίου ὑποτρόφιον καὶ λοιπὰ ἡμέρη-
ἐλπετα ἔξοδα, ὅπ' ἀριθ. 12, 25, 50 καὶ 59 ἐντελμάτων.....
- 2 Δι' ὀδοπορικὰ τὸν ἐκ Νέου καὶ Μιτωλίνης ὑποτρόφιον, ὅπ' ἀριθ. 50.

Μισαξ 14.

Ἔξοδα ἀντιμέτωπος τοῦ Ναυῦ.

- 1 Διὰ περιουσίματα, σιδηρὰ ἡλεκτρίσματα, κεφαλόμενα παρ-
θύρων κτλ., ὅπ' ἀριθ. 15 καὶ 80 ἐντελμάτων.....
- 2 Διὰ 1674 ἡλεκτρίσματα, ὅπ' ἀριθ. 23 ἐντελμάτων.....
- 3 Διὰ ἀμοιβὴν τῆς ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπῆς πρὸς παρακλήσιν τῆς
οἰκοδομῆς μετ' ἀναξαρτησίων, ὅπ' ἀριθ. 47 ἐντελμάτων.....
- 4 Διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν κεράμων τοῦ Νεοῦ, γεωμετρίων
τρούλων καὶ τοῦδε παραθύρων, ὅπ' ἀριθ. 83 ἐντελμάτων.....
- 5 Δι' ἐπισκευὰς τοῦ κτιρίου τοῦ νεοῦ, ὅπ' ἀριθ. 83 ἐντελμάτων.....
- 6 Δι' ἐξέδωκον ἀρχικοῦ τιμήματος τοῦ κτιρίου, ὅπ' ἀρ. 80 καὶ 83

1. Διὰ διάφορα ἀγορασθέντα κατὰ Δελφίνιον.
2. Διὰ φωτισμὸν τοῦ κατεστήματος τοῦ μνημ. Δεκεμβρίου.
3. Διὰ τὴν κατασκευὴν στήριξης ἐπὶ τῆς σειρῆς τῶν ἀποθηκασταῶν ἐν-
δῶν Ὀχυρῶν ἐκ τῆς τιμῆς δι' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ ἀποθηκασταῶν ἐν-
δῶν Στερομένων καὶ Ἑλπίου προήλθεν ἡ ἀντίκρισις. Κατὰ αὐτὸν ὡς ἐνέ-
καὶ ἐνέκα ἀποβλήτους ὁπλίστην ἐκ ἀρ. 14 δι' ὅργανα τοῦ ἐν τῷ ἀρχικῷ
πλαυρίῳ καὶ τῷ ὑποκαίοντι ἐνέκρινε διὰ τοῦ ὅπ' ἀρ. 1, 532 τῆς 5 Φεβρ. 1890
ἐγγράφου τοῦ.
4. Ἀνάμειξις πιστώσεως ἀρ. 1, 123.85, ἣν τὸ ὑπουργεῖον ἐνέκρινε διὰ τοῦ
ὅπ' ἀριθ. 1, 025 τὴν 30 Ἰανουαρίου 1890 ἐγγράφου τοῦ καὶ ἀρ. 4, 625
διὰ προσθήκην ἐργασιῶν.

Προϋπολ. Δραχ.	Βεβαιωθέντα Δραχ.	Πληρωθέντα Δραχ.	Πλὴν Δραχ.	Ἔστω Δραχ.	Καθίσταται, Δραχ.
3,600.—	2,891.20	2,680.70	—	708.80	210.50
3,000.—	1,821.05	1,599.45	—	1,178.95	221.60
6,600.—	4,712.25	4,280.15	—	1,887.75	432.10
1,000.—	1,993.50	1,693.50	993.50	—	300.—
400.—	300.—	300.—	—	100.—	—
1,400.—	2,293.50	1,993.50	993.50	100.—	300.—
—	9,404.—	9,404.—	9,404.—	—	—
—	743.30	743.30	743.40	—	—
—	584.—	584.—	584.—	—	—
—	9,573.25	9,573.25	9,573.25	—	—
—	961.40	961.40	961.40	—	—
—	900.—	600.—	900.—	—	300.—
—	22,165.95	21,865.95	22,165.95	—	301.—

5. Ἀνάμειξις πιστώσεως ἀρ. 743.30 ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ὅπ' ἀριθ. 1572/1187
τῆς 6 Φεβρουαρίου 1890 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου.
6. Ἀνάμειξις πιστώσεως ἐκ ἀρ. 500, ἃς τὸ ὑπουργεῖον ἐνέκρινε διὰ τοῦ ὅπ'
ἀριθ. 6, 068/4, 171 τῆς 16 Μαΐου 1890 ἐγγράφου τοῦ.
7. Κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρχιτέκτονος οὗ ἡ γεινομένη ἐργασία βαρύνει
τὸν ἐργολάβον.
8. Ὑπόλοιπον ἀντιμετώπιξις ἐπιστάτου. Ἡ δαπάνη αὕτη ἐνέκρινε διὰ
τρίων πιστώσεων ἐκ ἀρ. 1875, 600, 300=ἀρ. 2, 775.
9. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκ ἀρ. 51, 423.61 κατακυρωθέντος τῷ ἐργολάβῳ Δ.
Σκορδαῖ ἄρχικοῦ τιμήματος τοῦ κτιρίου τοῦ Ναυῦ.

Μίναξ 15.

"Εξόδα γραφής εισόδος ιδρυτοῦ.

1 Διὰ τὸ μέρος τῆς εἰσόδου καὶ τὴν διάκρισιν τῆς αἰθούσας πὺν τῇ χαράξει ἐπιγραφῆς ἐπὶ τοῦ βάθρου κλπ., ὑπ' ἀριθ. 26 καὶ 95 ἐντ.

Μίναξ 16.

Κερ. 6' Καθηγητῶντα.

1 Κερ. Α' 1. Κληροδοτήματα. Τὸ ὑπὲρ τῶν σχολείων Μονοδενδρίου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 22 ἐντάλλ.	2,357.30	2,357.10	2,357.10	—	0.20	—
2 Κερ. Δ' 1. Τακτικὰ ἐξόδα διὰ φόρον οἰκῶν, ὑπ' ἀριθ. 1 ἐντάλλ.	12,574.37	8,556.92	8,556.92	—	4,017.45	—
3 Κερ. Δ' 2. Τακτικὰ ἐξόδα, ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 22 ἐντάλλ.	450.—	319.—	319.—	—	131.—	—
4 Κερ. Ε' Βιβλιοθήκης βιβλία.	4,464.25	4,464.25	—	—	—	4,464.25
5 Κερ. Ε' 3. Ἑνδομασίαι, γραμμαὶ καὶ διδασκαλὶα βιβλίων, διὰ ραπτικὰ καὶ ὀπλαῖα, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐντάλλ.	7,831.05	7,065.80	7,065.80	—	765.25	—
6 Κερ. Ε' 4. Τροφὴ, διὰ τὴν τρέφειν τοῦ Δακτύλου, ὑπ' ἀριθ. 1 ἐντάλλ.	2,275.35	2,275.35	2,275.35	—	—	—
7 Κερ. Ε' 5. Κυνὸν ἐξόδα.	52.50	—	—	—	52.50	—
8 Κερ. Ζ' 1. Συντήρησις ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν, ὑπ' ἀριθ. 1 ἐντάλλ.	535.85	611.15	611.15	75.30	—	—
9 Κερ. Ζ' 1. Συντήρησις ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν, ὑπ' ἀριθ. 1 ἐντάλλ.	141.—	126.50	126.50	—	14.50	—
9 Κερ. Ι' 1. Ἐπισκευαὶ, δι' ἐντάλλ. 1 καὶ 22	30,681.67	23,776.07	24,311.82	75.30	4,980.90	4,464.25

Μίναξ 17.

Αλφειομαρμί Γρ. Καλλιέργει.

1 Δι' ἀνέγερσιν Μνημεῖου.	200.—	—	—	—	200.—	—
2 Διὰ φύρον οἰκδομῶν τῶν 1885, 1886 καὶ 1889, ὑπ' ἀριθ. 5 ἐντάλλ.	2,007.92	1,975.47	1,975.47	—	32.45	700.—
3 Δι' ἐπισκευὰς, καμινιακάθαρμα καὶ κλπ.	800.—	—	—	—	800.—	—
4 Διὰ συντήρησιν τοῦ ὑπογείου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐντάλλ.	750.—	750.—	750.—	—	—	—
5 Διὰ συντήρησιν τοῦ ὑπογείου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐντάλλ.	100.—	—	—	—	100.—	—
6 Διὰ ὀδομαρμί κτιρίων κατὰ τὴν διάκρισιν.	3,150.—	3,203.45	3,203.45	53.45	—	—
6 Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ πύργου τῆς Γραμματείας	7,007.92	5,928.92	5,228.92	53.45	1,132.45	700.—

4. Ἡ ἀνέγερσις ἀνεκρίθη διὰ πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου Ἰσού ποσῶν κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 825/1709 τοῦ τῆς 17ης Σεπτεμβρίου ἐγγράφου του.

5. Διὰ φόρον τοῦ 1881, μὴ πληρωθέντα.

6. Τὸ κατ' ἔλπον τὸ ἔτος καταναλίσκοντα ἔρ. 5228.92

Τὸ ἔσοδος καταναλίσκοντα..... » 5,001.—

Γαῖρῶσις..... » 227.92

1. Δυνάμει πιστώσεως ἰσού ποσῶν, ἔχ. τὸ ὑπουργεῖον ἰσού ποσῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,920/2,177 τῆς 2 Μαρτίου ἐγγράφου τοῦ 1890.

2. Ἡ ἐπὶ ἑλαττον διαμερῶν, ἑστὶν ἡ τοῦ 1891 φόρος Ἀθηνῶν διὰ ἐξήτης, μὴ καταρτισθέντων τῶν καταθέσεων.

3. Διὰ τὸ ἐκ δαρχ. Παρ. 2,000 τοῦ ποσῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἀσπασίου, μὴ πληρωθέν.

Πίναξ 18.

Κληρονομία Π. Σιγαρίτη.

1 Δ' ανέγερσιν μηχανίου.....	
2 Δικ συντήρησιν 3 υποπρόφων, δια του υπ' αριθ. 4 εντάλ.	
3 Δ' εδοιοτορικά κτιρίων κατά τὰς δικαιοσύνας, υπ' αριθ. 4 εντάλ.	
4 Δικ φόρον οικοδομῶν τοῦ 1885, 1886 καὶ 1889, υπ' αρ. 4 εντάλ.	
5 Δ' ἐπισκευὰς, καμινωκαθαρστικά κτλ.....	
6 Δ' ἀποζημίωσιν τοῦ γείτονος Μ. Στροπέλη καὶ λοιπῶν, λόγω βρωμοτομίας, δια του υπ' αριθ. 79 εντάλ.....	

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΞΟ

		Προϊοδ. Δερχ.
Έτος 1888	Α' 1. 2 Κληροδοτήματα καὶ μηχανίσμων	2,664.30
»	» Β' 1. Περιβόλιον καὶ Ἑλαιών.....	2,900.—
»	» Γ' 1. Ἐπισκευαί.....	14,900.—
»	» Δ' 1. Τακτικὰ ἔξοδα.....	15,079.85
»	» Δ' 2. Ἐκτακτικὰ ἔξοδα.....	3,610.—
»	» Ε' Βιβλιοθήκης βιβλία.....	1,342.85
»	» Ε' 1. Μισθοὶ διδασκάλων.....	48,540.—
»	» Ε' 2. Μισθοὶ ὑπηρετῶν.....	7,120.—
»	» Ε' 3. Ἐνδυμασία, γαρφ. καὶ διδ. βιβλία.....	13,720.—
»	» Ε' 4. Τροφή.....	44,220.—
»	» Ε' 5. Κοινὰ ἔξοδα.....	6,200.—
»	» Ε' 6. Συντήρησις Ναυῶν.....	1,650.—
»	» Ζ' 1. Συντήρησις ἐπίπλων καὶ σκευῶν.....	6,000.—
»	» Η' 1. Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα.....	1,400.—
»	» Θ' Καθυστεροῦντα.....	35,253.85
»	» Ἑξοδα ἀνεγέρσεως ἱεροῦ Ναοῦ.....	57,153.60
»	» Ἑκτακτικὸς πιστώσις.....	400.—
»	» Οικοδομαί.....	—
		<u>261,454.45</u>

1. Διὰ φόρον τοῦ ἔτους 1889, μὴ ἐξηγηθέντα.

ΑΠΟΔΟΞΙΜΟΣ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ 1890

341

Προϊοδ. Δερχ.	Βεβαιωθέντα Δερχ.	Πληρωθέντα Δερχ.	Πλεον. Δερχ.	Ἵστεον Δερχ.	Κατασκευ. Δερχ.
—	—	—	—	400.—	—
2,950.—	2,950.—	2,250.—	—	—	—
550.—	103.—	103.—	—	347.—	—
3,291.57	3,300.50	2,551.67	8.93	—	748.83
1,600.—	—	—	—	1,600.—	—
—	2,855.70	2,855.70	2,855.70	—	—
<u>7,991.57</u>	<u>8,509.20</u>	<u>7,766.37</u>	<u>2,864.63</u>	<u>2,347.—</u>	<u>748.83</u>

ΔΕΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΤΩΝ

Βεβαιωθέντα Δερχ.	Πληρωθέντα Δερχ.	Πλεον. Δερχ.	Ἵστεον Δερχ.	Κατασκευ. Δερχ.
2,490.30	526.—	—	174.—	1,964.30
1,082.30	1,029.30	—	1,114.70	56.—
13,303.06	13,303.06	1,396.91	3,193.85	—
16,772.64	11,881.51	1,719.59	26.80	4,891.13
3,165.—	3,435.—	596.85	741.85	30.—
1,092.85	200.—	—	250.—	892.85
47,573.35	17,173.35	—	966.65	100.—
7,010.—	6,960.—	—	110.—	50.—
16,217.15	9,382.60	2,197.15	—	6,834.55
32,906.60	29,882.85	—	11,313.40	3,023.75
6,522.70	6,522.70	622.70	300.—	—
1,617.80	1,617.80	27.70	39.90	—
6,696.15	5,934.30	696.15	—	761.85
1,259.70	1,259.70	30.—	170.30	—
30,358.95	22,684.73	1,800.—	6,694.90	7,674.22
57,153.60	22,879.51	—	—	34,274.09
400.—	400.—	—	—	—
2,082.03	2,082.03	2,082.03	—	—
<u>248,007.18</u>	<u>187,454.44</u>	<u>11,669.08</u>	<u>25,116.35</u>	<u>60,552.74</u>

1. Τὰ κατ' ἑξῆς τὰ ἔσοδα πληρωθέντα δερ. 7,760.37

Τὰ ἐκτάκτως πληρωθέντα 6,178.40

Υπερβάσις ἔξοδων 1,581.97

Ετος 1889	Α' 1-2 Κληροδοτήματα και μνημόσυνα	Προσόδων Δραχ.
» » Ι' 1. Επισκοπική.....	2,664.30	11,900.—
» » Δ' 1. Τακτικά Έξοδα.....	14,900.—	3,960.—
» » Δ' 2. Έκτακτα Έξοδα.....	1,342.85	46,440.—
» » Ε' Βιβλιοθήκης βιβλία.....	7,220.—	13,160.—
» » Ε' 1. Μισθὸ διδασκάλων.....	37,800.—	6,250.—
» » Ε' 2. Μισθὸ ὑπαρχόντων.....	1,450.—	6,000.—
» » Ζ' 1. Συντάξεις ἐπίπλων καὶ σκευῶν.....	1,400.—	—
» » Η' 1. Ἀποδόματα ἔξοδα.....	—	—
» » Θ' Ἐξοδα ἀνεγέρσεως ἱεροῦ Ναοῦ.....	—	—
» » Κ' Ἐξοδα γραφῆς εἰσόντος τοῦ ἰδρυτοῦ.....	—	—
» » Κ' Καθυστέρουσι.....	24,540.70	179,027.85

Ετος 1890	Α' 1-2 Κληροδοτήματα και μνημόσυνα	Προσόδων Δραχ.
» » Ι' 1. Επισκοπική.....	3,057.10	11,900.—
» » Δ' 1. Τακτικά Έξοδα.....	16,310.—	4,210.—
» » Δ' 2. Έκτακτα Έξοδα.....	450.—	49,140.—
» » Ε' Βιβλιοθήκης βιβλία.....	7,560.—	14,880.—
» » Ε' 1. Μισθὸ διδασκάλων.....	39,600.—	6,600.—
» » Ε' 2. Μισθὸ ὑπαρχόντων.....	1,450.—	6,600.—
» » Ζ' 1. Συντάξεις ἐπίπλων καὶ σκευῶν.....	1,400.—	—
» » Η' Ἀποδόματα ἔξοδα.....	—	—
» » Θ' Ἐξοδα ἀνεγέρσεως ἱεροῦ Ναοῦ.....	—	—
» » Κ' Ἐξοδα γραφῆς εἰσόντος τοῦ ἰδρυτοῦ.....	—	—
» » Κ' Καθυστέρουσι.....	30,681.67	193,838.77

Ἀναγκαιότητες.

Ἐξοδα τοῦ ἔτους 1888.....	261,454.45
Ἐξοδα τοῦ ἔτους 1889.....	179,027.85
Ἐξοδα τοῦ ἔτους 1890.....	193,838.77

Εσόδων Δραχ.	Προσόδων Δραχ.	Εσόδων Δραχ.	Προσόδων Δραχ.	Εσόδων Δραχ.	Προσόδων Δραχ.
2,411.30	447.—	—	250.—	1,961.30	—
5,623.37	4,882.37	—	6,870.03	111.—	—
15,732.17	4,983.50	1,030.30	297.13	6,718.67	—
3,248.50	3,914.50	636.—	1,317.50	334.—	—
1,462.85	570.—	120.—	—	862.85	—
47,715.—	17,715.—	1,275.—	—	—	—
6,860.—	6,860.—	—	369.—	—	—
17,674.05	10,608.25	4,514.05	—	1,065.89	—
33,593.35	31,318.—	—	4,204.05	2,275.35	—
5,947.85	5,947.85	—	394.15	—	—
1,794.60	1,794.60	594.60	250.—	—	—
6,021.10	5,485.25	732.85	711.75	535.85	—
1,142.—	1,142.—	—	258.—	—	—
37,179.09	24,096.05	37,179.09	—	13,083.84	—
9,502.30	9,502.30	9,502.30	—	—	—
5,777.90	4,000.—	5,777.90	—	1,777.90	—
24,515.48	20,944.08	2,127.55	2,152.77	3,571.40	—
225,600.91	187,210.75	63,498.64	16,925.58	38,390.16	—

Εσόδων Δραχ.	Προσόδων Δραχ.	Εσόδων Δραχ.	Προσόδων Δραχ.	Εσόδων Δραχ.	Προσόδων Δραχ.
2,697.60	340.50	—	591.50	2,357.10	—
4,602.49	4,088.49	—	7,297.51	514.—	—
16,276.90	8,451.90	1.90	35.—	7,825.—	—
2,869.80	2,434.60	75.85	1,416.25	435.—	—
525.—	525.—	75.—	—	—	—
49,140.—	49,140.—	—	—	—	—
7,250.—	7,250.—	—	310.—	—	—
13,852.85	6,209.75	—	1,097.15	7,643.10	—
35,519.40	32,070.40	—	4,080.60	3,449.—	—
6,053.05	6,024.95	—	546.95	28.10	—
1,382.30	1,382.30	182.30	250.—	—	—
4,712.25	4,280.15	—	1,887.75	432.10	—
2,293.50	1,993.50	993.50	100.—	300.—	—
22,776.07	21,311.82	75.30	4,980.90	4,464.25	—
22,165.95	21,865.95	22,165.95	—	300.—	—
1,777.90	1,777.90	—	—	—	—
196,894.86	169,147.21	25,347.70	22,291.61	25,747.65	—

248,007.18	187,454.44	11,669.08	25,116.35	60,552.74	—
225,600.91	187,210.75	63,498.64	16,925.58	38,390.16	—
196,894.86	169,147.21	25,347.70	22,291.61	27,747.65	—

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Ἀπριλίου 1891.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥαϊμρείου
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Γνωστοποιούμεν εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ ἡμετέρον ἔγγραφον τῆς 14 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπ' ἀριθ. 5,348, δι' ἡγεύομεν ὅτι ἐν τῇ συνεδίσει τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς 12 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἀποφασισθέντα περὶ ἐκτιμώσεως συλλογῆς πάντων τῶν ἀπὸ τῆς συνστάσεως τῆς Σχολῆς μέχρι τοῦδε εἰς αὐτὴν ἀγορεύοντων κυριότητων ἔγγραφοις συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἡμετέρου ἔγγραφου τῆς 11 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐπ' ἀριθ. 20,950 ἐποδοχθέντα. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον χορηγοῦμεν ἡμῖν τὴν ἀπαιτούμενην ἑκατομμύριον πέντε δραχμῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2,500), ἥτις θέλει βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Σχολῆς διὰ τὸ τρέχον ἔτος, καταχωροῦμένη ἐπὶ ἰδίῳ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δι' ἡ σὺλλογὴ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ καταρτισμῷ αὐτῆς εἶναι πλήρης καὶ μεθοδικῇ καὶ ἐν τῇ ἐκτιμῇ θέλει ἐπιταρταῖσι γινώσκας μέμοναι.

Ὁ Ὑπουργὸς

(Τ. Σ.) ΑΧΙΑ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σ. Μ. Παριόνης.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὰ κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ παρόντος ἔργου κυριότερα, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 Δεκεμβρίου ε. ἔ. 1891 ἔλαβον ἑπαινετὰ, καὶ τοιαυτὰ παρὰ τὴν ἐκτύπωσιν, συμπεριλαμβάνονται ἐν τῇ ἐκτύπωσιν αὐτῇ ἐν ὁλόκῃς ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ διδάσκοντες νῦν τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Θ. Μεγαλοπούλου καὶ τὴν ἱστορίαν.

Προβλεπόμενοι, ὡς ἐπαρκεῖται ἐν τῇ παρούσῃ συλλογῇ, τοῦ καθηγητοῦ κ. Θ. Μεγαλοπούλου εἰς διανθιστὴν τοῦ ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ διαιρούμενου τῆς πρώτης τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου ἔγγραφοις ἐπ' ἀριθ. 5,431 καὶ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ἔ. τοῦ Διακονικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἔγγραφοι τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀπὸ 13 Νοεμβρίου ε. ἔ. καὶ ἐπ' ἀριθ. 23,440 17,169. Ὁ μὲν Δ. Παπακωνσταντίνου, καθηγητῆς Γεωγραφίας, ἐπίτιμος καθηγητῆς τῆς Φυσικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, δὲ Δρ. Σπυρίδων, διδάσκων καὶ ἄλλων μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φιλοσοφικῶν, ἀπαικτικῆς μόνον τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας, ὅσα ἀνετίθησαν αὐτῷ καὶ τὰ Φιλοσοφικά. Ὡς πρὸς τὰ μαθήματα δὲ τῆς Ἱστορίας, τὰ ὅποια διδάσκει καὶ ἔλαβεν ἐκ τῆς Σχολῆς, ἐκείνην ἰδιωτικῶς πρὸς αὐτὸν προσθέντας εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω ἔγγραφο τοῦ Διακονικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Πολυμελοῦς, εἰδικῶς ἐκτάκτως ἀκαδηματοῦ, ἀλλὰ καὶ τούτου διὰ ἀπερρίστων εἰσεῖται τὸ ὑπουργεῖον προσωρινῶς δὲ νῦν διδάσκει καὶ Ἱστορίαν ἐπὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κ. Θ. Βενιζέλου καὶ Γ. Λέβου, οἵτινες προθύμως ἀνεδίχθησαν τὸ προσθέντων τούτου βάρους χάριν τῶν μαθητῶν. Διὰ τοῦτο δὲ ἐρείκεται αὐτοῖς μέγας ἱκανία.

2.) Περὶ μαθητῶν.

Μαθηταὶ νῦν εἰσέρχονται εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος (1891—1892) οἱ ἑξῆς:

1) Οι Π. Τζομέρκας και Π. Δ. Καραλής, ύποτροφοι της 'Ριζαρίου περιουσίας εν της ελευθέρας Ελλάδος.

2) Οι Ν. Τσιγαρίδης και Πέτρος 'Αργυρίδης του αειμνήστου Κομνηνού (εκ Φιλίππουπόλεως).

3) Οι Ε. Σ. Φίλιος, Γ. Σ. Φίλιος, Ίω. Γριζάνος, 'Αντ. Σκαδούκας και Λουκάς Ζαργιάδης, κάτοικοι 'Αθηνών ιδιοσυτήρητοι των οικογενειών αύτων.

4) Ο Μ. Μουρλιώτης, εξ 'Αθηνών, ιδιοσυτήρητος της εν 'Αθήναις ιατρικής Μονής των 'Ασωμάτων.

5) Ο 'Ρα. Κραϊζέ, εξ 'Ιλίου του κληροδοτήματος Δ. Κραϊζέ.

6) Ο Η. Δ. Κωνσταντινίδης εκ Νέου, εκ του κληροδοτήματος Κρετσούλη.

7) Ο Κ. Ζήσης εξ 'Ηπείρου, του κληροδοτήματος Εβζήμιου, ος τήν διαχείρισιν έχει ιδία επιτροπή εξ 'Ιωαννιτών.

Και 8) οι Σωφρόνιος Παυλίδης, αρχιμανδρίτης εκ Λαλίας, 'Ανθ. Αλιθάκης, ιεροδιάκονος, Κρήν. Μαλιώτης Παππαδόπουλος, ιεροδιάκονος, εκ Μακεδονίας, Φώτιος Πάσιος, ιερεύς, εξ 'Ηπείρου, Θεόδωρος Κουλιώτης, ιεροδιάκονος, εκ Μακεδονίας, εξωτερικοί μνησται εκ του αλλόρου.

Εκ των άποφαιτηθέντων κατ' το έτος 1890, ανεγράφη εις τήν Θεολογικήν του Πανεπιστημίου Σχολήν και ο Θεόδ. Κωνσταντίνος.

Εκ των άποφαιτηθέντων μνηστών κατ' το έτος τούτου (Ιούλιου 1891) όρα κατάλογον αύτων εν οικίω τόμω, ανεγράφησαν εις τήν Θεολογικήν επίσης Σχολήν οι Σ. Πρωτοπαύλας, Κ. Κουλιώδης, Επειρ. Πέτρος και ο λαβών τήν γράψιν Θ. Βολιδάς, εις δέ τήν Νομικήν ο Δ. Πετρακάκης και εις τήν 'Ιατρικήν ο Κ. Γρεβενίτης, δηλ. επέγραψαν εις άλλας σπουδάς και έτοιμάσας εις άλλας επεργασίματα άκριβώς έκδοσι, περί ών ύπήρχεν έναντίον πιστώσεως, ώς εκ των έκδοσιν επανυληθευμένων διαβεβαιώσεων αύτων και των συγγενών αύτων, ότι ιερωθήσονται. Πόσας ένεκα τών διαβεβαιώσεων τούτων το συμβούλιον έγραφήσεν αύτους εύκαλίως προς έκπίδωσιν, και κατ' τήν εισαγωγήν και μετά τούτων μέλυσται!

Εκ των κατ' το έτος τούτου μνηστών της Β' τάξεως (άνωτάτης) ο Ν. Καραμάνος απέβηθη κατ' της άρχης Δεκεμβρίου ε. έ. 1891 της Σχολής, δι' άποφάσεως του επί των 'Εκκλησιαστικ. και της Δημόσιας 'Εκπαίδευσεως κ. 'Υπουργού υπ' αριθ. 25, 167/18, 387 και άπ' 6

5 Δεκεμβρίου ε. έ., τη πρότασι του Διευθυντού της Σχολής υπ' αριθ. 74 και άπ' 3 Δεκεμβρίου ε. έ., ανεγράφη επί τριών πεδειαρχικών άποφάσεων αύτου υπ' αριθ. 68, 69 και 70 ε. έ. κατ' τα άρθρα 25 και 26 του 'Οργανισμού και 73, 74 και 75 του Κανονισμού, εις ών τήν έκτίλισιν άντίστα ο μνηστής όστις, και επί της λοιπής αύτου διαγωγής, και ύποστηρικτικής υπ' του Διευκτικού Συμβουλίου δια του υπ' αριθ. 5, 507 και άπ' 4 Δεκεμβρίου ε. έ. έγγράφου αύτου προς το διαλεχθέν ύπουργόν.

Άξιον δέ έκτετακώς μνηστέον ένταυθα είνε και τούτο, ότι αΐτινας ένάντιον περί τή μέση Δεκεμβρίου ε. έ. προς το Συμβούλιον ύπ' αριθ. νέων θωρακικών, άποφασθέντων τελευταίων το έρωθεύον δόγμα, ύπως εισαχθώσι δορύν εις τήν Σχολήν, προς εξαμύνησιν της έλληνακής γλώσσας και άμύνησιν χριστιανικής διδασκαλίας. Η αΐτισις αύτη άντίκειται μόν εις τήν ακανονισμένην περί εισαγωγής των μνηστών εις τήν Σχολήν, άλλή δέν ήτο κατ' τάς πρόθεσις του διαθέτου, δια συνέλθον τούτων και ύπως άποφάδεσται, καθύστεν δι' αύτης επεχέσταιτο κυρίως ή έπίτροπος και ή πηγήσις των θρησκευτικών αύτων πιστώσεων.

Διά τούτο τό τε πολυμελές συμβούλιον και το ύπουργόν των 'Εκκλησιαστικών επέτρεψεν τήν εισαγωγήν και τήν έκδικάσιν αύτων εν τη Σχολή, άλλή προσομώσας, μέχρι δι' άλλ. λόγους ταύτας υπ' της κυβερνήσεως ιδιαιτέρα περί αύτων πρόνοια. Εγγράφον Διευκτ. Συμβουλ. υπ' αριθ. 5514 ε. έ. και ύπουργ. Έγκλ. 6, 162/19, 135 ε. έ.

3) Οικονομικά τανα.

Μετά τήν θάνατον του Ίω. Λαμπρίδου, κατ' της άρχής του γειμώσας ε. έ. 1891, οι δύο παρακατατεθειμένοι ματοχάι αύτου της 'Εθν. Τραπεζίας, ών έλάμβανεν τούς τόκους, περιέβηον εις τήν κωνίτασι της 'Ριζαρίου Σχολής, κατ' τήν περί τούτων διάταξιν αύτου.

Αι κατ' τήν λήγουσιν ήδη τριετίαν του δικαντικού συμβουλίου καθυστερήσεις προέβηον έκ δυστροπών έννοματικών, ώς ο Ν. Παπακυλλίου μετά του έγγυετού αύτου Περ. Βελιμήζης, Δ. Σουρβλάκης, Α. Ψωρόπουλος και Α. Θεοδοσιάδης, καθ' ών ύπέχονσιν έκαιεμαί δικαι ικανών χιλιάδων δοραχμών.

Αι έν πάλιν δανείων (ούτοι νέκ άπ' έτών δέν έπιτρέπονται κατ' άπόφασιν του συμβουλίου) καθυστερήσεις εξακολουθούσι και δέν είνε ανάξιοι λόγου, και περί αύτων έκκαρεται δικαι υφέσταται.

Αἱ ἐκκρίσεις δικαί ἐπισπεύδονται, καὶ τὸ τέμας αὐτῶν ἐγγύς εἶναι. Ἐκλήθησαν δὲ πάντα τὰ ἐξασφαλιστικά μέτρα πρὸς διάσωση τῶν συμφορέων τῆς Σγολῆς. Οὐδεὶς κίνδυνος.

Ἐν ταῖς προϋπολογισμαῖς καὶ ἀπολογισμαῖς λεπτομερεῶς κατ' ἐτος ἡ οικονομικὴ καὶ ὑποθηκαστικὴ ἐκτέλεσις (ὅρα ὡς ὑποθηκαστικὰ τοὺς νόν δημοσιευμένους προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν) δίδονται διὰ πάντοτε (ἡ τοῖς μὲν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν παρέρχον. Ὁ διατεταμένος κ. Ν. Κρίστου πλὴν τῆς ταξείας ἢν αὐτοῦτος καὶ ἐπιτυχῶς τηρεῖ ἐν τῇ Σγολῇ, ἐπὶ σέμειον καὶ πολλὰς καὶ σπουδαίας οικονομίας ἐν αὐτῇ, γὰρ τὴν περὶ αὐτὴν νὰ παρεβλήθῃ τῇ τῆς ὑπερρεσίας καὶ τρωφῇ. Ταῦτα τυφῶσι μεγάλως αὐτὴν.

4) Κανὼν θέσεις ἐκτελεστών.

Ἦς πρὸς τοὺς διαδόχους τῶν ἀποκρίνων ἐκτελεστών Α. Σ. Ὀμηρίδου καὶ Ν. Ἰωαννίδου οὐδὲν εἰσέτι ἀπεκρίσθη ὁριστικόν. Ἀπέβηκε διὰ κατ' αὐτὰς καὶ ὁ σχετικὸς καὶ πολὺς τῶν ἐν Νέῳ ἐκτελεστῆς Α. Πασάκης, πρὸς μεγίστην θλίβην πάντων τῶν ἐν τῇ Σγολῇ, ὥστε τρεῖς ἄλλοι θέσεις ἐκτελεστών.

Ἐν αὐτῇ 228 ἐγέρθη δὲ συνήθως ὡς πρὸς τὴν τύπον τῶν ἐκτελεστών λαμβάνεται ὅτι ὅφει ἡ καταγωγή. Τοῦτο εἶναι τὸ κατὰ γενικὸν κανὼν ἱερών. Ἐν τούτοις ἐν ἐλλείψει ὑποφύριον ἐν Ἀθήναις, καταγόμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπου τοῦ ἐκλιπόντος ἐκτελεστοῦ, δύναται κατ' ἀνάγκην νὰ προστεθῇ ὡς τοιοῦτος καὶ υἱὸς γεννηθὲν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τοῦ ἐκλιπόντος ἐκτελεστοῦ ἐκ πατέρων ἐγκατεστημένων αὐτοῦ ἐξ ἄλλου τύπου, ἢ οἱ ἄλλοις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τοῦ ἐκτελεστοῦ γεννηθέντες ἐν διακρίσει ἐν Ἀθήναις τοιοῦτοι, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ συνδυασμὸν ἢ τῶν ἐξ ἀνάγκης. Εἰς τὰς ὅσας ἔργον ἤθελεν εἰσθῆναι ἡ προποσίτις τῆς περὶ τοῦ τύπου διατάξεως τοῦ ἔργου 151 τῆς Ριζαρίου διατάξεως, οὗτοι οὐ μόνον ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν εἶναι θεμελιώδης ἡ οὐσιώδης, ἀλλὰ ὡς γὰρ τῆς τῶν πρώτων ἐκτελεστών τεύεσται, ἀλλὰ καὶ ὡς καὶ ἀνεπίδεκτος αὐτοῦτος ἐκτελέσεως καθίσταται, εἰς τὸ μέλλον δὲ ὡς ἡμέραν τινὰ καὶ ὡς ἀνεπίδεκτος ἐγκριμένη, ἐξ ἐλλείψεως τοιοῦτον ὑποφύριον ἐνταῦθα. Ἄλλως δὲ πολλὰς δυσχερείας προσέχει τῷ συμβουλῷ ἡ διάταξις αὐτὴ καὶ πολλὰ πρᾶγματι, ἐπεὶ καὶ μέγιστον διακρίων γνώμη περὶ τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐγκριμὴν αὐτῆς, καὶ κατ' ἀπολύτην ὅλβον εἶναι τὸ συμβούλιον ἐν προσεγγεῖ μέλλοντι νὰ ἐκρινεῖται ἢ καὶ πᾶν τὸν προποσίτιον καὶ

βαλυνῶν τὴν διάταξιν αὐτὴν, ὡς περιστατικὴ καὶ σπινὴν προκαίμενος περὶ Πανελληνίῳ ἰδρυματι, συναντιόμενος μετὰ τῇ Κυβερνήσει, κατὰ τῆς περὶ τούτου γνώσεως διατάξεως τῆς Ριζαρίου διατάξεως (ἔβ. 158 καὶ 84 ἐδ. 1^η) εἶναι δι' ἐγκριμὴν ἰσχυρῶς πάντοτε ἡ διάταξις αὐτὴ ἀποδεικνύεται καὶ ἐν τούτῳ. Ἐν δὲ ἐνθ' ἐκτελέσει, αὐτὴ καὶ δὲν ἐσχευῖται ἐν τῇ ἔργῳ 150 τῆς διατάξεως, τῇ προνοοῦντι περὶ τῆς ἐλλογῆς τῶν ὑποφύριον τοῦ τακτικῶν κανὼν θέσεως ἐκτελεστοῦ καὶ προσεγγεῖται ἡ ἀνεπίδεκτος τὸ ἔργον 153, παρεβλήθη αὐτὴ ἐν τῇ μεταγενεστέρῃ ἔργῳ 150, ὡς πρὸς τοὺς διαδόχους τῶν κατὰ τακτικὸν ἐπίτημον ἐκτελεστών, τῶν κατὰ λαμβάνοντων θέσεως ἐκλιπόντων τακτικῶν ἐκτελεστών, καὶ ὡς τῶν ἀπὸ κατέλκων τακτικῶν θέσεως πάντες οἱ ἐπίτιμοι (ὅρα ἐν αὐτῇ) τύπου περὶ ἐκτελεστών προκύπτει μετὰ τὴν ἰσχυρὴν ἐκδοτικὴν αὐτῶν διακρίσει ὡς σφικτὴ περὶ τῇ προσδοκίᾳ τοῦ τύπου τῶν διαδόχων αὐτῶν, ἐν αὐτῇ ὁ τῶν τακτικῶν ἐκτελεστών, ὡς διαδεχόμενοι οἱ ἐπίτιμοι ἢ ὁ τῶν διαδεχόμενων αὐτοῦ ἐπίτιμον καὶ εἰληθὴ τὸ ἔχοντα ἐκδοτικὴ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, ὅτι μὲν ὑπὲρ τοῦ τύπου τῶν τακτικῶν ἐκτελεστών, ἔλκεται δὲ ὑπὲρ τοῦ τῶν ἐπίτιμων, καὶ καὶ οὐδὲ μὲν τὸ συμβούλιον τοῦτο εἶχε κατ' ἄλλον γνώμονα πραγματικὴν ὑπερτίσιν νὰ εἴσῃ τὸ ἔχοντα κατὰ τὴν ἐν τῶν τῶν τῶν τῶν, διακρίσει: ἐν τῇ ἔργῳ 151 ἡμῶς τῆς ἐγκριμῆς μόνον τοῦ ἔργου 150 ἢ δὲ Κυβερνήσει ἐκρινεῖται πάντοτε τὴν διακρίσει τοῦ ἐνθ' ἐν τῶν τῶν τῶν τῶν ὑποφύριον, καὶ ὡς ὡς πρὸς μὲν τοὺς διαδόχους ἀντικαταστάτας τῶν ἐπίτιμων Γ'. Βελλίου καὶ Ν. Θεοφάνη ἐπικρίσαντες ἡ γνώμη τῆς ἐλλογῆς ὑποφύριον ἐν τῷ τύπῳ τῶν τακτικῶν ἐκτελεστών, ὡς διαδεχόμενοι οὗτοι, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπίτιμον Γ. Παύλου, ἐν τῷ τύπῳ αὐτοῦ, καὶ ὡς πρὸς τὴν διακρίσει τοῦ Ν. Ἰωαννίδου ἐπίσης ἐν τῷ τύπῳ αὐτοῦ, δι' ἀμφοτέρους δὲ τούτοις ἐν τῇ γενικῇ περὶ τῶν αὐτῶν ἵππερι (ὡς πρὸς τὸν Ν. Ἰωαννίδου δὲν καταστήσει εἰσέτι ἡ ἀντικαταστάτας τῶν ἐξ ἡμῶν ὑποφύριον.

Ἐν τούτοις μέχρι τῆς προποσίσεως καὶ βαλυνώσεως τῆς δικτατορίας διατάξεως ἡ τῆς ὁριστικῆς ἐγκριμῆς αὐτῆς, δὲν δύναται ἢ νὰ ὁριστικῇ ἐν πληροστέτῃ ἐνεργεῖ τὸ ἔχοντα τῆς ἐγκριμῆς τοῦ ἔργου 153, τινὰ, δηλ. ἐννοεῖται ἔργον ἢ ἐν αὐτῷ ἐγκριμῆς ἐν τῷ αὐτῷ τύπῳ, δηλ. ὁ Συμβουλῶς Συμβουλῶν κλπ. Ὁ ἔχοντα τοῦτο ἐκτελε-

συνθήκας κατὰ γενεὴν κινῶν ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν, ἐγκρινοῦσας ἐκαστοτὴ τῆς Κυδανήσεως διὰ τοῦ διακριτοῦ ἐνὸς τῶν ὑποψηφίων, ὑπὲρ τῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπου τοῦ ἐκλιπόντος ἐκτελεστοῦ καταγωγῆς τοῦ πατρὸς τοῦ ὑποψηφίου διαδόχου ἀντικαταστάτου). Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ πολυμελὸς συμβουλίου πρὸς ἑαυτὸν, ἐνισχυμένον τοῦ μακαρίτου Δ. Σπυρίδωντος ἐπὶ τῆς ἐπαγγελίας τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἐκλιπόντος Α. Πάλλης, ἡ πλειονοψηφία ἐκράδεν ὅτι ὅτι καὶ τὰ εἴδη, χωρὶς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ διακρίσεως ὁπότε ἐκ τῶν Ν. Ἰωαννίνων (3 Κοδ. 1 § 38—39, 1 § 2 Πανδ. (50, 1) καὶ 6 § 1 Πανδ. (50, 1)), καὶ ἂν οὐκ ἔλαυνε τὸ γένος ἐκ τοῦ τύπου, ἐξ οὗ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, οὐχὶ δὲ ἐκ τοῦ τύπου τῆς γεννήσεως αὐτοῦ (δὲλ. τοῦ πατρὸς), καὶ ἂν ἐν τῇ πόλει τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐγεννήθη, τοῦτοσεύς ὁ οὐκ καταδέχεται ἐκ τοῦ τύπου, ἐξ οὗ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔχει τὴν φυσικὴν originem—τὴν ἀρχὴν—τὴν γέννησιν—τὴν καταγωγὴν.—Τοιαύτην δὲ προδήλως φυσικὴν καταγωγὴν ἔχον ὁ ἀείδιμος Γ. Ριζάρης ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ, διατάττει «ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπου, δηλ. ὡς Συμεωνίος Συμεωνίδης κλπ.» Πλὴν τοῦ Ν. Ἰωαννίνων, τῇ συναρκασίᾳ τοῦ ὁποῖο ὁ Ριζάρης συνέταξε τὴν διαθήκην τοῦ, καὶ ὁ σοφὸς ἀνὴρ Μάρκος Τσιάννης ἀπέπεισε μέρος τῆς ὑπὲρ τῆς γνώμης αὐτοῦ πλειονοψηφίας.

Κατὰ τὰς τῆς ἡμέρας Νοεμβρίου ε. ε. τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον κατὰ πλειονοψηφίαν παρεβέβηκεν, ὡς πρὸς τὴν διαδοχὴν τοῦ Συμεωνίου Α. Ὁμαρίδου, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπου (πατριδὸς) δύνανται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὁ οὐκ ἐγεννηθείς ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἐκλιπόντος ἐκτελεστοῦ (πατριδοῦ) ἐκ πατρὸς ἐγκρινομένου αὐτοῦ ἐξ ἄλλου τύπου, καὶ κατ' ἀκλουσίαν νὰ τεθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὑποψηφίων, καὶ ἂν ὑπάρχοντι ἐν Ἀθήναις ἄλλου καταγράφου ἀνέκταν καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπου τοῦ ὅτι προσηγορεύεται τὴν ἀνάγκην τῆς ὡς εἰρηται τρυπαντικῆς ὁριστικῆς ἐφαρμῆς τοῦ διακληθέντος ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐκαστοτὴ κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν τοῦ Πολυμελὸς Συμβουλίου διαφόροι ἐγκρινομένοι—ὁ αὐτοῦ δὲ καταγραφῆς κατὰ τὸν ὑποψηφίου ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῶν τριῶν ὑπεβλήθη πρὸς ἡμᾶς τῶ ὑπουργίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀπεφασίσαν εἰσὶν περὶ αὐτοῦ. (Τὰ περὶ τῶν προκατεβέντων ζητημάτων καταχωρίζονται νῦν, πυνσάσας τῆς ἀκαρμυντικῆς αὐτῶν).

Πλὴν δὲ τούτων καὶ τὸ ζήτημα—ἐκ τίνος τύπου καὶ πρὸς τίναται ὡς πρὸς τοῦ διαδόχου ἀντικαταστάτου τῶν τεσσάρων ἐπιτήδεων ἐκτελεστῶν, ἢ γενετικῶν ἐκαστοτὴ κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν πακτῆς ταυτοῦ ἐν τῇ μέλλοντι, ἐκ δὲ ἐν ἀρχῇ, τῆς ἐξ ἑαυτοῦ τῆς ζήτημα. Ἐνεκ τῶν ὅτι ἀντιθέτων λύσεων ἐντέθεν δὲ ἢ ἐκδιδοῦνται διάφοροι ἴσοι ἀπορροαί κατὰ τῆς περιστάσεως καὶ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου καὶ πρέπει κατ' ἀκλουσίαν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ γενετικὸν περὶ καταγωγῆς, νὰ λυθῇ καὶ κανονιστῇ ὁριστικῶς διὰ κοινῆς ἀπορροαίς τοῦ Πολυμελὸς Συμβουλίου καὶ τοῦ ὑπουργίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, κατὰ τῆς προσηγορευτικῆς περὶ βελτιώσεως διατάξεως, ὡς ἐφαρμυθῇ ἀνωτέρω καὶ διὰ τὸ ἑτερον ζήτημα, πρὸς ἀπορροαίαν πολλῶν ἀποψηφίων, καὶ ἐνδεχομένως ἴσοι ἐπιτήδεων συναπειῶν κατὰ τὸ ἐν καὶ τὸ ἑτερον ζήτημα, ἔνεκ ἰδίως τῆς παρὰ τῆς διατάξεως τῆς διακρίσεως συγκαταστάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν Πολυμελὸς καὶ Διοικητικῶν), καλ' οὐκ ἀντιθέτως λύσιν ἀπορροαίαν τῶν διακληθέντων ζήτημάτων. Γνωστὸν δὲ τυγχάνει (Κεφ. IV, Μέρος II) ὅτι πᾶσα συμπληρωτικὴ τῆς διακρίσεως διατάξις ἔχει τὴν αὐτὴν ὡς ἡ διαθήκη ἰσχύει.

Καὶ ἐπὶ τέλος, ὡς πρὸς τὴν ὑποδεικνυμένην ὁριστικὴν λύσιν τῶν προκατεβέντων ζήτημάτων καὶ διαγερμένων, ὅρην ἴσοι εἶνε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ διατάξις τοῦ ἀφ' ὅπου 8800 ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐκτελεστέας, τοῦ ἀφ' ὅπου 156 ἔντος ματαγενεστέρον, ἐν ἰδιαιτέρῃ μέλει καὶ κριτικῇ προσοχῇ, ἀναγκασμένοι δὲ προδήλως εἰς πάντας αὐτούς. «Ἐκαστοῦ τῶν προσώπων αὐτῶν» τῶν τριμηθίων» θέλει νὰ ἔχη πληροστέον ἰσχύει ἡ διατάξις τοῦ ἀφ' ὅπου 8800. Ἡ αὐτὴ δὲ καὶ τοῦ ἀφ' ὅπου 153, περιέχοντος διατάξιν περιοριστικὴν τοῦ, κατὰ τὸ προγενέστερον ἀφ' ὅπου 8800, πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων ἔντος περιορισμοῦ τινος διακριμῆτος τῶν ἐκτελεστῶν ὡς πρὸς τὸν τόπον, ἢ το ἀναγορεύματος ἀναγκαστικῆς, ἐν πρᾶγματι ἐφαρμυθῇ ἡ ἀπορροαὶ τῆς διατάξεως.

3) Περὶ ἐσθόνος τοῦ Διοικητικοῦ (Τριμεθιοῦ) Συμβουλίου.

Ἡ ἐπιγραφή «Εὐθύν» Ἐκτελεστῶν» τῆς ε' τοῦ Α' Κεφ. Μέρους II, δὲν εἶνε ἀκριβὴς κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀναγραφέντων Νόμον ἀκριβεστέρα ἢ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ἢ εἴς ἐσθόναν διοικητικὸν συμβούλιον, διότι ὁ ἀνωτέρω νόμος περιέρισε τὴν εὐθύναν

ναι της διαχείρισεως της 'Ρ'ζερβίου περιουσίας εις μόνον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, καταχωρήσεις βεβαιώσεως τοῦ Νόμου τούτου πάσης διατάξεως εἰς αὐτὴν ἀντικειμένης, ὅποια ἂν προβῇ αἱ τῶν ἄρθρων 151 τῆς 'Ρ'ζερβίου διατάξεις, ἄλλως κανονίζοντας τὰ περὶ ταύτης εὐθύναι καὶ δὴ πρὸς πάντας τοὺς ἐκτελεστέας, οὐχὶ δὲ μόνον πρὸς τοὺς ἀποτελεσάμεναι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον (τὸ Τριμελὲς), καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου 78 ἐδ. α' τῆς αὐτῆς διατάξεως ὡς πρὸς τὴν εὐθύναν τοῦ ταμίου ἐπὶ τῆς αὐτῆς διαχείρισεως.

Προεὶτι δὲ τὸ Διοικητικὸν (Τριμελὲς) Συμβούλιον εὐθύνεται καὶ διὰ τὸν λόγον οὗ μόνον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς 'Ρ'ζερβίου περιουσίας καὶ τῶν κληροδοτημάτων (εἰσπραξίαι, δαπάναι, φύλαξιν γεωγραφικῶν, ἐπιτηδεύων κληρονομ. ἀπλ.), ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διοίκησιν ἐν γένει τῆς Συλλογῆς καὶ τῆς περιουσίας ἐξ ἀδικημάτων ἢ ἀμελείας, διότι αὐτὸ δύναται καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν πρᾶξιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 87 τῆς 'Ρ'ζερβίου Διατάξεως. Τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον ἔχει δικαιοῦρα αποφάσεως ἐπὶ ὁρισμένοις μόνον θεμάτων, καὶ τοῦτο μετὰ προηγουμένην πρὸςβασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τὸ ὅπου εἰσάγει τὰς υποθέσεις καὶ διαβιβάζει τὴν συζήτησιν ἄρθρ. 87 ἐδ. β' καὶ γ'.

Τὸ ἄρθρον 87 ἐδ. δ' ἀναφέρει ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου. Αὐτὸ ἐκτελεῖ ἀποφάσεις σκοποῦ ἄλλου δὲν ἔσται καὶ τὸ ἀπαιτῶνται καὶ τῆς εὐθύναι, ὅταν μάλιστα πρὸς τὴν περὶ πρᾶξεως διαχείρισεως περιουσίας, δι' ἣν πάντως κατὰ τὸν ἐν τῷ κειμένῳ νόμον εὐθύνεται, τὸ μὲν διότι ἡ διατάξις δὲν δικαιοῦσαι βεβαιώσεως ἐπὶ τῇ ἀπαιτῶνται καὶ τῆς εὐθύναι, ὅταν ἐκτελεῖ τὰς ὡς εἰρηται ἀποφάσεις τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου, ἀλλ' ὅπως ἐπὶ ἐκτελεῖ αὐτὰς, τοῦ Πολυμελοῦς μὴ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐκτελέσεως, τὸ δὲ διότι ἡ διακρίσει Νόμος καταχωρεῖ πᾶσαν διάταξιν ἀντικειμένην εἰς αὐτόν, ὅπως ἰσχύει, ἐν θεωρητῇ ὑπογραμμικῇ ὡς εἰρηται ἐκτελέσει, καὶ ἰσομένως ἡ περὶ αὐτῆς διάταξις ὡς ἀπαιτῶνται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πάσης εὐθύναι, ἐν αὐτῇ τοῦ νόμου ἐκείνου. Ἐν καὶ μόνον μέσον ὅπως ὑπολείπεται πρὸς ἀπαιτῶνται αὐτοῦ ἀπὸ τῆς εὐθύναι, ὅταν ἐκτελεῖ, οὕτως εἴπειτα, ἐκδοτοὶ πᾶσαν ἀποφάσιν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου ἐν αὐτῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εκκλησιαστικῶν, ἢν θεωρεῖ ἐπιτελεῖται, ἐπιμένοντας τοῦ συμβουλίου τοῦτο εἰς αὐτὴν, τοῦ δὲ Διοικητικοῦ μειονέφεροντος (διότι τὰ μέλη τοῦ πᾶν καὶ μέλη τοῦ Πολυμελοῦς ὡς ἐπιτελεῖται ἐν αὐτῇ τοῦτο),

ἐν δὲν πρὸς τὴν βεβαιώσιν περὶ ἀποφάσεως, ὅπως πρὸς τὴν ἐκτελεῖται ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου, ὅπως πάντως ἐκτελεῖται αὐτῇ.

Τὸ κατὰ τὰ τρία προσηγ' ἔστι Τριμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Σιμαίτου, Α. Ζώνη καὶ Ν. Διοικῆται, ἔστι κατωτέρω πᾶσαν ἐκτελεστέων καὶ ταμίαι.

61. Περὶ προσώπων.

Μεταβίβει ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Συλλογῆς κατὰ τὸ δ. ε. ἐγγράφον προεὶτι καὶ ἔχει ἐπὶ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου, τὴν πρᾶξιν τοῦ Διοικητικοῦ. Κατὰ τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Διοικητικοῦ Τριμελὲς Συμβουλίου δὲν ἔχει δικαιοῦρα διατάξεως.

Ἀπελθόντων οἱ παιδονόμοι τῆς Συλλογῆς: Ἀρχὴ. Πετρακτοῦ ἱερῆς καὶ Π. Βασιλείου. Τὸ δὲ τελευταῖον τοῦτο ἀπεμνήθη χρηματικῶν βοηθήματα ἐκ δ. 80, ὅπως τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀρχῆς. Ὁριστοί: τοῦτο δὲν βοηθήματα ἀπεμνήθη διὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐκ δ. 150 τὸν πᾶσαν τῷ πᾶσαν οὐκ ὀνόμας τῆς Συλλογῆς Π. Ζήν. Τὰ βοηθήματα ταῦτα ἐκτελεῖται ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν Διατάξιν.

Παιδονόμος διατάξιν νέος ὁ Ζήν. Πάσιος Φερνάντες, ὅπως ἐκ τῆς πρὸ ὀνόμας ἀπαγορεύσει, προτελεῖται ὡς ἱερῆς ἐν 'Αμερικῇ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ὀνόμας ἀπαγορεύσει. Ἦδη δὲ γίνονται αὐτῇ περὶ ἀπαιτῶνται ἀντικειμένης αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ ἑτέρου παιδονόμου, ἀκούοντος τοῦ ἐκ τῆς, διατάξιν εἰς ἀντικειμένης ἐπιστάτης, ὁ Μιχαὴλ Τακτοφάνης, ἵκαν κατέλλεται, πρὸς δικαιοῦρα ἐπιτηδεύων τῶν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου ἐν γένει προσώπων.

Τὰ ἔργα τοῦ ἱερῆς ἐκτελεῖται ἐν τῇ Συλλογῇ ὁ εἰσπράτης κατὰ τὴν Διατάξιν, τὰ δὲ τοῦ δικονόμου μαθητῆς τῆς ἐκ τῆς ὑπάρχοντος καὶ συνάθως ὑπάρχει τῆς εἰσπράτης ὡς μαθητῆς πρὸς τὸν ἱερῆ καὶ σπουδῶν τοῦτον αὐτόν. Πρᾶγμα ὑπάρχοντος ὡς τοῦτο ἐπὶ ἐκ τῆς ἱκανῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τζάκος ἱεροδιδάσκων, χρηματικῇ καὶ ἀξιοπρεπῆς ἀρχῆς, ὅπως νῦν, ἀποσπαστικῶς πρὸς τῶν τῆς σπουδῆς τοῦ ἐν τῇ Συλλογῇ, συμπληροῦν τῇ αὐτῇ ἐν τῇ θεωρητῇ τοῦ Πανεπιστημίου Συλλογῆς ὡς σπουδῆς. Διατάξιν δὲ νῦν αὐτοῦ κατὰ πάντα ἐν τῇ Συλλογῇ ὁ μαθητῆς Ἀνδρέας Λαλεδάκης, ἱεροδιδάσκων.

Ἡ Συλλογὴ ἔχει προεὶτι ἐκ πᾶσαν χρόνον δύο ἀντικειμένης εἰσπράτης.

ποτασ, τοὺς Σ. Τσίλλον ἐν Ἀθήναις καὶ Χ. Ἀργυριάδην ἐν Παιμαί.

Τὴν δὲ γραμμὴν ὑπερσίου τοῦ Συμβουλίου βουθεῖ μετὰ ζήλου ἀπὸ ἐξῆς δι' ἐλαχίστους ἀποζημιώσεως, ὁ χρησόμενος καὶ φιλότιμος νέος κ. Ἰω. Φιλίππιδης.

Ἐπὶ τέλος δὲ ὑπηρετικῶν προσωπικῶν ἔχει ἡ Σχολὴ ἐκτός τῆς νουοκόμου, τοῦ θυροφυλάκῃ καὶ τοῦ πλυντοῦ κλητῆρος Σ. Παϊτακλίαν ἐπαρκῆς διὰ τὴν ὅλην ὑπηρεσίαν. Ὁ διευθυντὴς κ. Ν. Κρίστου διὰ τῶν οἰκονομῶν τοῦ δὲν περιώρισε τὰς ἀναγκαίαις τοῦ κατεστήματος τῆς Σχολῆς διαρκείας, διὰ καὶ ὁ ἀρμόδιος καὶ ὁ μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν αὐτῆς διατηρεῖται ὁ κύριος, ἀλλὰ τῆς περιττῆς, δηλ. τὴν σπατάλην. Ἐπίσης ἡ τροφὴ τῶν μαθητῶν εἶνε ἀφθονία, ἐκλεκτὴ καὶ καλὴ πάντοτε. Ὁ κ. Διευθυντὴς συνοσθεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν κατὰ τὰ τὸ ἀριστον καὶ τὸ δείπνον τακτικῶς κατ' ἐκάστην, τυχρὼν καὶ κατὰ τοῦτο τὰ κανονισμένην αὐστηρίαν, καὶ ὁρθῶς πράττει, διότι εἶνε ἀναμφισβήτητος, ὅτι οὐ μόνον διὰ τῆς ἐπιτυχροῦς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς αὐστηρῆς τηρήσεως τῶν διαπονῶν τὴν Σχολὴν διατάξων, δίδονται καὶ ἐπιτυροῦν ἡ χρησιμικὴ καὶ ἠθικὴ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς μέρωσι, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῶν ἀπ' ἀκολουθίαν παρασκευῇ καὶ κλίσει πρὸς τὴν ἱερίαν τοῦ βίου τὴν ἰ. Ῥιζοῦ σκοπῶν.

Σημ. 1. Ὁ Γ. Ριζοῦ, ἀγγελοῦς δημοτῆς Νίσσης τῆς Ῥωσίας (Μέρος Α'), προσέλαβε δι' ἀγνωστον αἷτιον καὶ τὸ προσωπικὸν ἐπώνυμον Ραδόντοφ ἢ ἀκριβέστερον Ραδόνθ (ὅρα ὑπερσίου αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐκδόχην).

Σημ. 2. Αἱ οἰκονομικαὶ σημειώσεσιν ἐν τοῖς σχετικαῖς Μέρει (Β', Ζ', Η' καὶ Θ'). Ἐν συνόλῳ εἶνε ἐν Ἀθήναις, ἐκτὸς τοῦ κατεστήματος τῆς Σχολῆς καὶ τῶν παρακαταμένων αὐτοῦ, εἴκοσι (20) καὶ ἐν Παιμαί δεκαπέντε (15). Ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ βιβλίῳ τῆς Σχολῆς (κατὰ ματολόγιον) καταγράφονται πᾶσι καὶ οἰκονομικαί.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1891.

ΠΙΝΑΞ

τῶν ἀπὸ τῆς ἐπιστάσεως τοῦ Σχολῆς ἡμετεσῶν
κατὰ διαδοχὴν.

Οἱ ἐκ τῆς ἐκτέλεσεως ἐπιστάσεως ἐκτελέσται.	Οἱ διαδοχῆς αὐτῶν.	Οἱ αὖτις διαδοχῆς.
1. Χ. Κωνσταντίνου... ἐκ Ζακύνθου	Π. Ἡπίτης ἐπί- μας, ἐν διαδοχῇ ἐ...	Α. Ζίνας (1861).
2. Μ. Ἀποστολίδου... ἐκ Κρήτης	Μ. Πενίτης, ἐν δι- αδοχῇ ἐ...	Ν. Δεσπότης (1889).
3. Γ. Σπανοκλήρου... ἐκ Σαφῶν	Ν. Ἰωαννίδου ἐπι- ταγῆς, ἐν...	Οὐδεὶς εἰσέτι.
4. Γ. Γενναδίου... ἐκ Ζακύνθου	Δ. Στρούμπας, ἐν διαδοχῇ ἐ...	Δ. Χρυσῆς (1890).
5. Θ. Παύλου... ἐκ Νέου	Ν. Θεοφάνους ἐπί- μας, ἐν ὅς Α. Μα- ρμακί, ὁ Γ. Βορρὸς καὶ ὁ Α. Παπαδόπουλος	Οὐδεὶς εἰσέτι.
6. Αἰ. Ζίνας... ἐκ Ἰωαννίνων	Γ. Βέλλου ἐπί- μας, ἐν ὅς Α. Α. Πλάκας καὶ τούτων ἐ...	Α. Μελετιῶν (1885).
7. Π. Σ. Ὀμαρτίδου... ἐκ Σαφῶν	Α. Σα. Ὀμαρτίδου.	Οὐδεὶς εἰσέτι.
8. Γ. Τσιμακίδου... ἐκ Ζακύνθου	ἐν διαδοχῇ ἐ...	Ν. Ράδου (1874).
9. Φιλ. Ἰωαννίδου... ἐκ Θεσσαλονίκης	Ν. Βλαχάκου καὶ τούτων ἐ...	Ν. Δ. Φιλάρετος (1889).
10. Ἰω. Κωνσταντίνου... ἐκ Ζακύνθου	ἐν διαδοχῇ ἐ...	Δ. Σαματιῶν (1885).

* Οἱ ἀποβιβάσεις καὶ αἱ παρακαταμέναι εἰς κ. Μ. Πενίτην.

γ') Διδασκαλία.

(Διδασκτικὸν μέρος).

1. Καθηγεῖται καὶ διδάσκει.
2. Μαθήματα καὶ ὡραὶ διδασκαλίας.
3. Τίξεις καὶ διάρκειαι σπουδῶν.
4. Ἐκτάσεις.

Ἀρθρ. Ῥιζαρ. Διθ. 72, 74, 75, 76, 77, 131, 132—142 καὶ 165. Ἀρθρ. Ὀργ. 8—11. Καν. 5 καὶ 6, 65—72 (ἔρα Προγράμματος, Μέρ. Ζ', Κεφ. Σ' καὶ Μέρ. Η', Κεφ. ΙΑ', § β').

δ') Μαθηταί.

1. Τῆς Ῥιζαίου περιουσίας.
2. Κληροδοτημάτων (θεωροῦνται ὡς ἰδιοσυνητάς).
3. Ἰδιοσυνητάς.
4. Σίματα καὶ διαμονὴ αὐτῶν ἐν τῇ καταστάσει.
5. Ποιναί.

Ἀρθρ. Ῥιζαρ. Διθ. 100—120, 128, 161 Ὀργ. 2—7 καὶ 25—28 (ἔρα ἐν γένει Κανονισμὸν ἐπίσης καὶ Μέρ. Η', Κεφ. ΙΑ', § ε' καὶ ι').

ε') Ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία.

1. Ταμιαί.
 2. Γραμματεῖς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
 3. Ἀρχιεπαῖ.
 4. Εἰσπράκτορες.
- (Μέρ. Η', Κεφ. ΙΒ').

στ') Διοικητικὴ τῆς Ῥιζαίου περιουσίας καὶ τῶν κληροδοτημάτων.

1. Διαχείρισις ἀνεξάρτητος τῶν ἐκτελεστικῶν.
2. Εὐθύναι αὐτῶν.

Ἀρθρ. Ῥιζαρ. Διθ. 79, 80, 82 § α', 84 § γ', δ', ε', ιδ', ιγ', 87, 88 καὶ θ', 147, 150, 151, § τελ. (Μέρ. Η', Κεφ. ΙΑ', § ε' καὶ προσθήκαι ἀρθρ. 5, σελ. 351).

ζ') Περιουσία.

1. Ῥιζαίου.
2. Κτηματικῇ.
3. Χρηματικῇ.
4. Κληροδοτημάτων.

Ἀρθρ. Ῥιζαρ. Διθ. 1—59. Μέρ. Ζ', Κεφ. Ζ' καὶ Η' καὶ Μέρ. Η', Κεφ. ἐπίσης Ζ' καὶ Η' καὶ Προθήκαι τελ. 347, ἀρθρ. 3 καὶ 351.

η') Κυβερνητικὴ καὶ ἐκτελεστικὴ.

1. Ὁγία ἰδιότης αὐτῶν.
 2. Ἀρθρ. Ῥιζαρ. Διθ. 79, 84, 87, 93, 94, 147 § τελ. 151, 155 καὶ παλαιὸς Ὀργ. ἄρθρ. 1 καὶ 2 καὶ νέος Ὀργ. 1 ἄρθρ. Μέρ. Η', Κεφ. ΙΑ', § β', σελ. 2 καὶ § γ' καὶ Κεφ. ΙΒ'.
 3. Προβλεπόμενα καὶ ἀπολογισμοί.
 4. Προγράμματα μαθημάτων.
 5. Διατάξεις συμπληρωματικαὶ τῆς διαθήκης.
- Μέρ. Η', Κεφ. ΙΒ'.

Σημείωσις. Ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν σχετικῶν πινάκων πινάκας ἐκτελεστικῶν καὶ προσθήκαι τελ. 345 καὶ 355. Αἱ παραπομπαὶ εἰς τοὺς ἰσχυμένους Ὀργ. καὶ Καν., οἱ παλαιοὶ γάρ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Σχολῆς (ἐκ Εἰσαγωγῆς καὶ Κεφ. ΙΒ' Μέρ. Η'). Ἐν τῷ ἑαυτοῦ τῆς Σχολῆς δὲν ἐκτελέσθησαν οἱ παλαιοὶ οἱ δὲ ἐκτελεσθέντες ἐκτέλεσαν ἢ ἐκτελέσονται καὶ Ν. Δ. Φέρεται, ἐκτελεσθέντες ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ μακαρίτου πατρὸς αὐτοῦ καὶ λοιπαὶ παραπομπαὶ εἰς Ῥιζ. Διθ. καὶ προσθεταὶ τολύγῃ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ*

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΑΡΕΙΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
1892 ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ 1902

* Συνέχεια τῶν Μερῶν, εἰς ᾗ περιέχεται ἡ ἀναδημοσιευμένη ἐν τῇ πα-
ρῇ Συλλογῇ.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΡΙΖΑΡΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1892 ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ 1902

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν Διευθυντῶν καὶ Οἰκονόμων τῆς Σχολῆς.¹⁾

α') Ὁ κύριός τις καὶ κατὰ τὸ 1891 Διευθυντὴς κ. Ν. Κρίστους μέχρι τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1893, ὅποτε γεραιότερος τῆς ἡλικίας, ἔνεκεν ἀπολύσεως, ἐξετάλει γὰρ Διευθυντοῦ ὁ τότε Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς, Ἀρχιμικηλῆς καὶ Σερκερῆς Δομαδοῦτος, μέχρι τῆς 1 Μαρτίου 1894.

β') Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Νεοτάριος Καφλῆς, εἰς αὐτῶν τριῶν προτεθέντων ὑπὸ τοῦ Πολυμ. Σχολοῦκίου τῶν ἐκτελεστικῶν, διορισθεὶς τὴν 1 Μαρτίου 1894, διευθύνων διὰ μέχρι τοῦ νῦν ὡς ἤρξατο τὴ τῆς Σχολῆς.

γ') Οἰκονόμος — Ὁ κύριός τις καὶ κατὰ τὸ 1891 κ. Σερκερῆς Δομαδοῦτος Ἀρχιμικηλῆς καὶ νῦν Ἐπίσκοπος Εὐρυτανίας, παραιτηθεὶς τὴν Ἀπρίλιον τοῦ 1894.

δ') Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμικηλῆς καὶ Κάλιστος Εὐσταθίου, ὁ μέχρι τοῦ νῦν τοιοῦτος διορισθεὶς τὴν 9 Μαΐου 1894.

1. Ἐπεμερῆθαι καλὸν νῦν διατηρηθῆναι καὶ ἐν τῇ Βιβλ. ταύτῃ ἰαδόντι ἡ αὐτὴ διάταξις τῆς πρώτης διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν διδασκάντων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892 καὶ νῦν διδασκόντων ἐν τῇ Σχολῇ.

Κατὰ τὸ διαγραφέντων χρονικὸν διάστημα ἐδίδξαν οἱ Ἀριστ. Σπαθόλας, Θεοδ. Βενζέλιος, Γ. Ἀργυράδης, Ν. Κρίστου, Β. Σχινάς, Κ. Ζηρίου Γ. Μεσολωγῆς, Θ. Μιχαλοπούλου, Γ. Κοριακός, Δ. Παππαθεοδώλου, καὶ οἱ ἀναγραφόμενοι ἐν τῷ προγράμματι (βλ. πρόγραμμα ἀρ. 4), ὅτινες καὶ νῦν διδάσκουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν διδασκάντων μαθημάτων κατὰ τὴν αὐτὴν ὥς ἄνω χρονικὴν περίοδον καὶ τῶν διδασκάντων ταῦτα Καθηγητῶν.

Ἐδιδάχθησαν τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις ὁργανισμοῖς μαθήματα καὶ διδάσκοντα νῦν τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ προγράμματι, κατὰ τὴν νῦν ἰσχύοντα ὁργανισμὸν ὑπὸ τῶν οὐκ ἐκείνων καθηγητῶν (βλ. πρόγραμμα 4), καὶ προσέτι ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Κεφαλαιῷ Β' μνημονευομένων τοιούτων, Δρ. Σπαθόλας Λατινικὰ καὶ Ἱστορικὰ, Κ. Ζηρίου, Γ. Ἀργυράδου, καὶ Θ. Βενζέλιου Ἑλληνικὰ, Ν. Κρίστου Μαθηματικὰ, Γ. Μεσολωγῆς θεολογικὰ, Θ. Μιχαλοπούλου φυσικὰ καὶ Ἱστορικὰ, Γ. Κοριακοῦ Γεωπονικὰ καὶ φυσικὰ, καὶ Δ. Παππαθεοδώλου φυσικὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892.

Ἔτος ἡλικίας	Ὄνοματεπώνυμον	Πατρις	Χρόνος εἰσόδου	Ἐπίσημος
1	Στ. Μενέτιος*	Ἠπειρος	16 Ἰουλίου 1892	Ἰταλός
2	Α. Σκιαθιτῆς*	Λευκάδας	" " "	"
3	Π. Σκιαθιτῆς*	"	" " "	"
4	Γ. Κοπιώτης*	Κόρινθος	" " "	Γαλλοκύπριος
5	Δ. Κοιζήτης*	Ἰθάκη	17 " "	"
6	Γ. Ζωγράφος*	Ἀθήναι	18 " "	Δανιήλ
7	Βασ. Φύτικος*	"	" " "	Ἑλληνοδιδ.
8	Εὐμ. Μανώλαρος*	Κόρινθος	19 " "	"
9	Κ. Σχιδούνης*	Σμύρνη	" " "	"
10	Γεωρ. Σπασσοῦνης*	Κερκυραῖος	" " "	Θεολόγος
11	Σωφ. Δούκας ἐπεδ.*	Τήνος	" " "	"
12	Θεοφ. Γούναρης ἐπεδ.*	Τένος	" " "	"
13	Ν. Κοτοπούλης*	Ναύπλιος	21 " "	"
14	Καρ. Σουρής*	Ν. Μιζέλι	" " "	"
15	Γεώρ. Πρωτῆς*	Χίος	" " "	"
16	Γεω. Δ. Παπανικολάου*	Κορυθί	16 Ὀκτωβρίου	"
17	Νικ. Αἰζαῆς*	Λευκάδας	17 " "	Ἑλληνοδιδ.
18	Σπυρ. Καρόλης*	Ἀθήναι	23 " "	"

* Ἀπελάσθησαν. ** Ἐλάθε ἐν ἀπολυτήριόν του.
(1) Καθ' ἃς ἐλάθον πληροφόρηται, καὶ ἐπ' ὅσον τοῦτο ἦτο γνωστὸν.

Αρ. αλφ.	Όνοματεπώνυμον	Πατρις	Χρόνος εισόδου	Έξινοτα
19	Στέφ. Ν. Σπεράντου*	Κόμη	23 86ρίου 1892	
20	Ν. Ζήνων*	Πάρος	» » »	
21	Δγγ. Χ. Δελιγιάννης*	Αθήνα	24 » »	
22	Ιωάν. Νικολαΐδης*	Κρήνη	25 » »	
23	Κων. Μπίτσι (α) υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Αθήνα	» » »	
24	Ιωάν. Δ. Βορίπουλος** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Ηπειρος	» » »	
25	Μιχ. Καπετανάκης** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Αρσέπολις	» » »	Ιερών
26	Ιωάν. Σ. Μάνη** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Ηπειρος	1 Νόβριου	εμποροπόλ.
27	Κων. Ι. Μορόρος** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	»	» » »	
28	Βασ. Σκαλλιάριος** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	»	» » »	Διδάκταλος
29	Θεοφ. Φραγκούλης** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	»	» » »	»
30	Νικ. Στ. Δρόσος** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Αρνούπολις	10 » »	Ικτρός
31	Πολ. Θ. Μάτσικας** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Περαματ	1 Δερίου »	Ικτρός
32	Χρ. Γουλίδης** υπότ. Χριστ. Ειδυρίου	Ηπειρος	24 » »	δογματάρχης
33	Αθαν. Βαλίδης** υπότ. Κληρ. Χρ. Ειδυρίου	»	19 Φεβρ. 1893	Θεολόγος
34	Ν. Φραγκογιάνης** υπότ. Κληρ. Σταματίου	Λευκάς	1 76ρίου »	Λογ. Πυρ.β.
35	Ιωάν. Αντ'ουλάκος διδάκτ. Ιωαννίνων	Πάρος	25 » »	»
36	Παύλ. Μπουσούκης Ιερομ. Ιωαννίνων	Κοδωνίαι	» » »	»
37	Μ. Απολλοφάνης (α) υπότ. Κληρ. Σωκραχθουσι	Μαχρινών	22 86ρίου »	»
38	Ι. Παρρακευδίδης** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Βουρολόριον	» » »	Σχολάρχης

* Απεχώρηται. ** Έλαβε τὸ ἀπολυτήριον του. (α) Ἀπεθώθη.

Αρ. αλφ.	Όνοματεπώνυμον	Πατρις	Χρόνος εισόδου	Έξινοτα (1)
39	Εδμ. Παναγιώτου** υπότ. κληρ. Σωκράτους	Κόρινθος	25 86ρίου 1893	
40	Ανα. Σαββίδης (β) υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Ανω Σουλίου	4 Δερίου »	
41	Ανα. Μανθού** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Φραγκοβίδα	8 » »	Διδάκταλος
42	Δημ. Λάιος** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Κόρινθος	31 Μαρτίου 1894	Διδάκταλος
43	Εμμ. Πολυδάρκας** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Ναύπλιον	10 Μαΐου »	Φοιτ. Νομ.
44	Βασ. Παλατιός** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Ναύπλιος	14 » »	Γραμματ.
45	Παν. Ἀλεξίου** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Αθήνα	16 » »	Φοιτ. Θεολ.
46	Γεώ. Γεωργακόπουλος** Ιεροδικαίος	Αίγιον	26 76ρίου »	
47	Νικ. Βατικωτάς** Ιδιοσυνηγός	Θεσσαλονίκη	28 » »	
48	Γεώ. Ιωαννίδης** υπότ. κληρ. Χ. Ειδυρίου	Ιωάννινα	16 86ρίου »	Θεολόγος
49	Νικ. Πιστάλης** υπότ. κληρ. Καλαγίνης	Αργείος	29 » »	Διδάκταλος
50	Β. Χριστοδούλου** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Ηπειρος	» » »	Επαρχος
51	Β. Τζορζής** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	»	» » »	Διδάκταλος
52	Ιωάν. Ιακωβίδης** υπότ. κληρ. Καλαγίνης	Αργείος	2 Νόβριου »	»
53	Δ. Νικολαΐδης** υπότ. Ρίζαρ. περιουσίας	Τυρλόης	5 » »	»
54	Ιωάν. Ανδρεάδης** υπότ. κληρ. Κρατιζούλη	Νίος	10 » »	Ιεροδία.
55	Π. Θεοδοσίου** υπότ. κληρ. Κη. αμάνου	Μιτυλήνη	» » »	Φοιτ. Θεολ.
56	Ιωάν. Κοκκίνης** Ιωαννίνων	Γόρχει	12 » »	Ιεροδία.
57	Μελέτιος Ιεροδικαίος** Ιωαννίνων	Μιτυλήνη	» » »	

* Απεχώρηται. ** Έλαβε τὸ ἀπολυτήριον του (β) Ἀπεθώθη.

(1) Καθ' ἃ ἐλάβοντο πληροφόριαι, καὶ ἐπ' ὅσον τοῦτο ἦν γνωστόν.

Αρ. αθ.	Όνοματεπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος είσεδου	Έγινετο (1)
58	Ίωσ. Κομαζής* Ιερμίν. Εσωτερική	Γ'δρα	12 Νεβρίου 1894	
59	Έμμ. Σκαλλιαρίου**	Ήπειρος	29 » »	Έλληνοδιδ.
60	Κ. Πριάκης* Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Αλφειός	8 7εβρίου 1895	Θεολόγος
61	Γ. Άντωνόπουλος (α) Ύπτερ. Κωϊκοπούλου	Φιλίππης	11 » »	
62	Δ. Παπαχρονόπουλος* Ύπτερ. Τήλεως	Γαργαλιάνος	12 » »	
63	Δ. Χ. Άνείστας**	Συνόπη	18 » »	Θεολόγος
64	Γ. Σωτηρίου**	Σπείτσας	» » »	Φυσ. Θεολ.
65	Εδμ. Παπακλειονίδης* Εσωτερική	Αζήνων	» » »	» »
66	Α. Άνδρούτσος* Ύπτερ. Τήλεως	Πάτρας	20 » »	Δημοσιογρ.
67	Π. Ρομπότης* Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Κρανιδίου	25 » »	Φυσ. Θεολ.
68	Ηλίας Παγγιών**	Καστοριάς	27 » »	Νομικός
69	Κ. Ρωμανός* Ύπτερ. Μοκρά. Σουλίου	Κοττωρ	28 » »	Έλληνοδιδ.
70	Κ. Καββαδίας* Ύπτερ. Κληρ. Στεφανίτης	Λευκάς	2 8εβρίου »	Φυσ. Θεολ.
71	Εδμ. Καππάς* Ύπτερ. Κληρ. Χρ. Εύθυ του	Ιωάννινα	9 » »	
72	Ν. Βαδζλάς* Ύπτερ. Κληρ. Σωλουγκάθου	Κόζιας	» » »	
73	Νέσφ. Μοσχόπουλος* Εσωτερική	Μακεδονία	» » »	
74	Ευθ. Αγγελίδης Ιεροδ.* Εσωτερική	»	» » »	
75	Άγκθ. Τριανός Ιεροδ.* Εσωτερική	Μακεδονία	» » »	
76	Γεώρ. Γεωργιάδης Ιεροδ.* Εσωτερική	Κρήτη	» » »	
77	Άργ. Σκαλλιαρίου** Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Γκούρα	21 » »	Θεολόγος

* Απεχώρησεν. ** Έλαβε τὸ ἀπολυτήριόν του. (α) Ἀπεβλήθη.

(1) Καθ' ἃς ἐλάμβαν πληροπορίας, καὶ ἐπ' ὅταν τοῦτο ἦτο γνωστόν.

Αρ. αθ.	Όνοματεπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος είσεδου	Έγινετο (1)
78	Δ. Γριζής* Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Λάρισα	6 Νεβρίου 1896	Φυσ. Θεολ.
79	Β. Κωνσταντινίδης* Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Καρπός	11 Δεβρίου »	
80	Δ. Σκαλλιαρίου** Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Γαργαλιάνος	16 » »	Σχολάχης
81	Ν. Μολωνάς* Ύπτερ. Τήλεως	Παταλίας	4 7εβρίου 1896	Φυσ. Θεολ.
82	Α. Κρετακόπουλος* Ύπτερ. Κληρ. Καστοριάς	Χίος	22 » »	Δάκτυλος
83	Γ. Σπουζάκης* Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Άγ. Πέτρος	25 » »	Γαλλολόγος
84	Μάριμ. Σπυλιόπουλος* Εσωτερική	Καλαβρύταις	30 » »	
85	Λεόντ. Κωνσταντινίδης* Εσωτερική	Ζάκυνθος	» » »	
86	Εδμ. Δαπουλάκης* Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Κρήτη	2 8εβρίου »	Φυσ. Θεολ.
87	Κ. Φύλας* Ύπτερ. Τήλεως	Ήπειρος	9 » »	
88	Ανδ. Τριανταφύλλου** Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Σπείτσας	12 » »	» »
89	Αθ. Παπαχρονόπουλος* Ύπτερ. Ρίζαρ. περιουσίας	Γκούρα	» » »	» »
90	Νικ. Κωνσταντινίδης* Εσωτερική	Χίος	» » »	
91	Χρ. Κανιάκης* Εσωτερική	Σχολιάς	14 » »	
92	Παρ. Βενιζός Ιεροδ.* Εσωτερική	Κόζιας	» » »	
93	Θεόδωρ. Κόνταρης* Εσωτερική	Σόφας	17 Ιουνίου 1897	» »
94	Σπυρ. Τριανός* Ύπτερ. Κληρ. Στεφανίτης	Λευκάς	17 8εβρίου 1897	» »
95	Ιωάν. Γριζής* Ύπτερ. Κληρ. Στεφανίτης	»	» » »	» »
96	Έλευθ. Κριεζής* Ύπτερ. Κληρ. Κριεζή	Γ'δρα	7 8εβρίου »	
97	Ιωάν. Νυμφάκης* Ύπτερ. Τήλεως	Αλεξανδρούς	10 » »	

* Απεχώρησεν. ** Έλαβε τὸ ἀπολυτήριόν του.

(1) Καθ' ἃς ἐλάμβαν πληροπορίας, καὶ ἐπ' ὅταν τοῦτο ἦτο γνωστόν.

Αρ. αλφ.	Όνοματεπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος είσευθ.	Έγγραφο (1)
98	Θεομ. Κεραλάς* Ιδιουκτήτης	Χίος	17 88βρίου 1897	
99	Κων. Μάτσας* όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Ζαγόριον	» » »	
100	Έγκωμ. Φυρόκας* όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	»	» » »	
101	Απ. Χαρίσης** όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	»	22 » »	
102	Κων. Καζαντζής** όπτηρ. Χριστόδ. Εβθουμίου	Ιωάννιναι	30 » »	Ιερωδία.
103	Αθ. Παπαλεωνίδης** όπτηρ. κληρ. Παπαδόπουλου	Λαμία	3 Νέβριου »	Φοιτ. Θεολ.
104	Αλ. Παπασιδηρόν** όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Κορωπί	7 » »	» »
105	Γεώρ. Αντωνίου* Ιδιουκτήτης	Κερκίτσα	» » »	» »
106	Διον. Φουρτζής** όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Κορυτσά	15 » »	» »
107	Στέφ. Κουρμπέτης* όπτηρ. Κομιτοπούλου	Φιλίππολις	» » »	
108	Σωτήρ. Κίσης* όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Βεράτιον	22 Δεβρίου »	
109	Νικ. Τυλλχελάκης** όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Κρήνη	19 Μαρτ. 1898 »	» »
110	Ιω. Παπ. Παναγιώτου(γ) όπτηρ. Π. Σ. Ζουκαθουπόλ.	Μαχανιώ	7 78βρίου »	
111	Πασχ. Παναγιώτης(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Νίκαια	» » »	
112	Ιω. Πετρίδης(γ) όπτηρ. Μικραϊατ. Σολλόγος	Αγκυρα	21 » »	
113	Γεώρ. Τόκας(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Βεράτιον	8 88βρίου »	
114	Βασ. Μαργαρίτης(κ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Αργυροκά- σιον	» » »	
115	Κ. Παύλ. Ίωάννου* Ιδιουκτήτης	Περαϊεύς	» » »	
116	Αγιλ. Βενέτης(β) όπτηρ. Κομιτοπούλου	Φιλίππολις	11 » »	
117	Σπυρ. Κοντής* όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Κόρυμνα	19 » »	Φοιτ. Θεολ.

*Απεχόμενος **Έλαβε τὸ ἀπολυτήριόν του. (α) Ἀποδότης(β) Ἀπελυστ. (γ) Μαθητευτὴς.
(1) Καθ' ἑ; Εἰδόμενος πληροφροῖας, καὶ ἐπ' ὅσον τ' ὅτε ἦτο γνωστὸν.

Αρ. αλφ.	Όνοματεπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος είσευθ.	Έγγραφο (1)
118	Χρστ. Μ. Παπα(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Ανα. Σου. 20 88βρίου 1898		
119	Νικ. Παπ. Ίωάννου(ε) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Ανα Βίτσα 22 » »		
120	Αλ. Βασιλόπουλος* όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Αθήνα 3 Δεβρίου »	Φοιτ. Θεολ.	
121	Αναστ. Παπ* όπτηρ. Χρστ. Εβθουμίου	Ιωάννιναι 8 Ἀπρ. 1899		
122	Κων. Βάδης* Ιδιουκτήτης	Μεσολόγγιον 1 Μαΐου »		
123	Δ. Ἀλ. Παπαδάκης(γ) όπτηρ. Κληρ. Καλαγάνη	Αγκύρας 28 Δεβ. »		
124	Γρηγ. Γεωργίου(γ) όπτηρ. Κληρ. Καλαγάνη	» » »		
125	Έμμ. Παπαδόπουλος(γ) Ιδιουκτήτης	Σκόρρος 13 78βρίου »	Μοναχός(2)	
126	Γεώρ. Ψαρκάνης(γ) Ιδιουκτήτης	Κρήνη 20 » »		
127	Ιωαν. Μκυρδίας(γ) Ιδιουκτήτης	Σόρος 21 » »		
128	Δημ. Δεδεντόπουλος(ε) Ιδιουκτήτης	Κόρυμνα » » »		
129	Γεώρ. Πολυχρονίου* Ιδιουκτήτης	Πλαταν- οί » » »		
130	Ανατ. Ψαρκάνης(γ) Ιδιουκτήτης	Πέρα » » »		
131	Μητ. Νουμίδης(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Ιωάννιναι 8 88βρίου »		
132	Ιωάν. Ζώγκας(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Αγ. Μηνάς 9 » »		
133	Γεώρ. Καπελίδης(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Κάτω Σου- λενί » » »		
134	Κων. Μπίτζας(γ) όπτηρ. Χρστ. Εβθουμίου	Ιωάννιναι 14 » »		
135	Γεώρ. Χρ. Δέσδος(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Δροστένικον » » »		
136	Σταθρ. Μ. Τσιγκράς(γ) όπτηρ. Ρίζας, περιουσία	Ανα Σου- λενί » » »		
137	Αργ. Αλμπαντίνης(γ) όπτηρ. Κομιτοπούλου	Σταυρόμηνος 18 » »		

*Απεχόμενος **Έλαβε τὸ ἀπολυτήριόν του. (ε) Ἀπελυστ. (γ) Μαθητευτὴς.
(1) Καθ' ἑ; Εἰδόμενος πληροφροῖας, καὶ ἐπ' ὅσον τ' ὅτε ἦτο γνωστὸν.
(2) Μετονομασθεὶς Στέφανος Λαυρεντίου.

Α/Α	Όνοματεπώνυμον	Πατρὶς	Χρόνος εἰσόδου	Ἐπίσκεψις
138	Δημ. Μουρατζίνης** ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Δαδίον	30 Ὀβρίου 1899	Φοιτ. Θεολ.
139	Σπυρ. Δηκαμάντσουλος** ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Ἀκράτα	» » » » »	» » » » »
140	Θεοδ. Α. Πέσχος (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Δαύσα	» » »	» » »
141	Ἰωαν. Βλαχάκης (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Ἡράκλειον Κρήτης	» » »	» » »
142	Βασ. Κ. Δεσπότης (γ) ὁπότε, Χρὶς. Εὐθυμίου	Ἰωάννινα	2 Δεβρίου	» » »
143	Βασ. Ἐλευθεριάδης* ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Ἰκόνιον	» » »	» » »
144	Ἰωαν. Γκωνούλης (γ) ἰδιοσυντήρητος	Βελλὰ (Φε- λόης)	22 Ἰαν. 1900	» » »
145	Νικ. Λούβαρης (γ) ἰδιοσυντήρητος	Τήνος	27 » »	» » »
146	Κωνσ. Σμυρδίδης (β) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Φυκαργγάδες	3 Φεβρ. »	» » »
147	Ἀντ. Γαρθέλλος (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Ἀμαρούσιον	26 » »	» » »
148	Χρ. Χατζής (γ) ἰδιοσυντήρητος	Ἐλευσίς	1 Ἰουλίου	» » »
149	Ἰωάννης Χαλῆς (Κόπτ.) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας*	Κάθρον	» » »	» » »
150	Λεων. Σταυριανάκης* ἰδιοσυντήρητος	Κων/πολις	28 » »	» » »
151	Βασ. Καραγιαννάκης (γ) ὁπότε κληρ. Κομνητοῦλου	Στενέμαχος	1 Ὀβρίου	» » »
152	Διον. Σδρίνης (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Ζάκυνθος	2 » »	» » »
153	Ἀρχ. Βατοπαϊνίδης (γ) ἑκτοτερικὸς	Αἰγύιον	» » »	» » »
154	Παρ. Ἐλευθερίου (γ) ὁπότε, Μικας. Σουλίου	Μάχη (Κι- λικίας)	» » »	» » »
155	Μεθ. Παναγόπουλος* ἰδιοσυντήρητος	Μονή Τα- λαρῶν	» » »	» » »
156	Κύριλ. Λελοῦδας ἱεροδ.* ἑκτοτερικὸς	Ἀγγρινόν	4 » »	» » »
157	Β. Γρηγοριάδης ἱεροδ.* ἑκτοτερικὸς	Ἰωάννινα	11 » »	» » »

* Ἀπὸ ἁγίου, ** Ἐλκεν τὸ ἀπολυτήριον του. (β) Ἀπεθίκεν. (γ) Μαθητεύει.

Α/Α	Όνοματεπώνυμον	Πατρὶς	Χρόνος εἰσόδου	Ἐπίσκεψις
158	Σπυρ. Αἰθωνίδης (γ) ὁπότε, Κληρ. Σπυριδίου	Αἰνάκις	18 Σεπτ. 1900	» » »
159	Παν. Μήκης (γ) ὁπότε, Κληρ. Σπυρ.	Μενίδιον	23 » »	» » »
160	Ν. Παπαδημητρίου (γ) ὁπότε, Κληρ. Σπυρ.	Ἀμαρούσιον	» » »	» » »
161	Ἀθ. Τριανταφύλλης (γ) ὁπότε, Μικας. Σουλίου	Μαχάριον	28 » »	» » »
162	Ἀν. Μαλακίδης (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Ἰκόνιον	» » »	» » »
163	Παρ. Περ. Ἰωσφ. (γ) ὁπότε, Μικας. Σουλίου	Κυδὸν Βι- θύναι	29 » »	» » »
164	Ἀνστ. Κωνσταντίνος (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Βέλλιον Κε- ρυνίτης	30 » »	» » »
165	Ἀπ. Αἰλιώτης (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Αἰγύιον	» » »	» » »
166	Χαρ. Παπαδόπουλος (γ) ὁπότε, Κωνσταντίνος	Νίος	» » »	» » »
167	Μαχ. Φιλιππίδης (Κόπτ.) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Κάθρον	8 Σεβρίου	» » »
168	Ἡρ. Δηκαμάντσουλος* ἰδιοσυντήρητος	Αἰγύιον	10 » »	» » »
169	Χρ. Νυσ. Μιχαήλης (γ) ὁπότε, Μικας. Σουλίου	Πέριχας	12 » »	» » »
170	Κων. Σταυριανός (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Μακρόπου- λον	» » »	» » »
171	Δημ. Εὐαγγελίδης (γ) ἑκτοτερικὸς	Αἰθωνία	» » »	» » »
172	Νικ. Μαρτίνος (γ) ὁπότε, Κληρ. Κηρύτ.	Πόρος	16 » »	» » »
173	Πανταζ. Οικονόμου (γ) ἰδιοσυντήρητος	Βόλκων (Ἡπειρ.)	30 » »	» » »
174	Ἰωαν. Σικελίτης (γ) ἰδιοσυντήρητος	Ἐρέτρην	4 Δεβρίου	» » »
175	Βασ. Γ. Λέζος (γ) ἰδιοσυντήρητος	Λεοντίσκον	8 » »	» » »
176	Δημ. Γ. Χατζηκωνσταντίνος (γ) ἰδιοσυντήρητος	Ἀμαρούσιον	» Ἰαν. 1901	» » »
177	Μ. Μακρυγιάννης Κόπτ. (γ) ὁπότε, Ρίζας, περιουσίας	Κάθρον	27 Αὐγ. »	» » »

* Ἀπὸ ἁγίου, (γ) Μαθητεύει.

Α/Α	Όνοματεπώνυμον	Πατρὶς	Χρόνος διεσόδου	Ἐξέλετο
178	Κλαυδ. Ἀντωνίου ἱεροδ. (Κόπτως) (γ)	Κάϊρον	27 Αὐγ. 1901	
179	Νικ. Ἰω. Κουρμούλης (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Χανιά (Κρήτης)	4 7ερίου »	
180	Δημ. Ν. Φράγκος (γ) ὁπότε. Κληρ. Κρατσούλη	Χίος	23 » »	
181	Κων. Νούσκαλης ἱεροδ.* ἱερωτικὸς	Μακεδονία	29 » »	
182	Παν. Κασμάτης (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Ἴος	8 8ερίου »	
183	Διον. Δουρβούλος (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Ζάκυνθος	16 » »	
184	Αθ. Π. Αλεξοπούλου (γ) ὁπότε. κληρ. Σωφρονανθούμ.	Πάνορμος	» » »	
185	Η.Ι. Μπότσκας (γ) ἱερωτικὸς	Σπέρτσκι	» » »	
186	Αθ. Ἀνδρεόπουλος (γ) ἱερωτικὸς	Ἀργίνοιον	» » »	
187	Δημ. Χατζῆ Ἀντωνίου* ἱερωτικὸς	Σάμος	» » »	
188	Στέφ. Φ. Πάντος (γ) ὁπότε. κληρ. Χρισ. Εὐθυμίου	Ἡπείρος	» » »	
189	Π. Φ. Παπαδόπουλος (γ) ἱερωτικὸς	Βόρεια	» » »	
190	Παρ. Συνοδινός ἱεροδ. (γ) ἱερωτικὸς	Ἀγιάσος	» » »	
191	Ν. Μπαργαζάνης ἱεροδ. (γ) ἱερωτικὸς	Αἴγινα	» » »	
192	Παύλ. Γ. Κουσιδής* ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Ζαγρόφιον	» » »	
193	Ἀγ. Παπαγεωργίου (γ) ἱδιοσυνηχῆτος	Ἀγ. Πέτρος	20 » »	
194	Πέτρο. Κοτζίδης* ἱερωτικὸς	Ἀθήναι	» » »	
195	Κων. Κυριακού* ἱερωτικὸς	»	» » »	
196	Γεώρ. Μπαρμπάκης (γ) ὁπότε. Χρισ. Εὐθυμίου	Ἰωάννινα	» » »	

* Ἀπεχώρησε. (γ) Μαθητεύει.

Α/Α	Όνοματεπώνυμον	Πατρὶς	Χρόνος διεσόδου	Ἐξέλετο
197	Νικ. Τζώρης (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Καπίσιον	24 8ερίου 1901	
198	Δημ. Παπαδοματρίου (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Τοπλίδα	» » »	
199	Α. Παπαδοματρίου (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Καλύβια	» » »	
200	Σ. Κ. Παπαδοματρίου (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Μενίδιον	» » »	
201	Μιχ. Καλλιέργης (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Κύβερνα	29 » »	
202	Θεολ. Μαρ. Γαλιζάνης (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Μακροβού- νιον (Ζαγρόφιον)	19 Νέριου »	
203	Ιάκ. Παπακωνσταντίνου* ἱερωτικὸς	Σάμος	» » »	
204	Ἀντ. Πάντος (γ) ἱερωτικὸς	Σωτήρια	» » »	
205	Βασ. Σαχίνης (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Γρεβενίτιον	15 Δερίου »	
206	Βασ. Καραγιάνης (γ) ἱερωτικὸς	Βίλον (Κο- ρυθία)	14 Μαρτ. 1902	
207	Μιχ. Κρίστης (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Πρεμεσλή	12 7ερίου »	
208	Ἀν. Φ. Χατζῆς (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Κάτω Σου- δαί	16 » »	
209	Δημ. Ἀθ. Κόντος (γ) ὁπότε. Κληρ. Παπαδόπουλ.	Σαμουσκα- λιά	18 » »	
210	Σαν. Παντ. Βλαστής (γ) ὁπότε. Ρίζαρ. περιουσίας	Τσεβέρκιον	» » »	
211	Μάρκ. Τεκετάνης (γ) ἱερωτικὸς	Λαμία	25 » »	
212	Κων. Ι. Μπότσκας (γ) ἱερωτικὸς	Σπέρτσκι	» » »	
213	Κων. Τυλλοπούρης (γ) ἱερωτικὸς	Ἀθήναι	27 » »	
214	Παν. Παπαϊωάννου (γ) ἱερωτικὸς	Θήβαι	» » »	
215	Κων. Ξυνοπούλου (γ) ἱερωτικὸς	Ἀθήναι	» » »	
216	Νικ. Μερκίλης (γ) ὁπότε. Κληρ. Στεφανίτη	Πόρος (Λευ- κάδας)	» » »	

* Ἀπεχώρησε. (γ) Μαθητεύει.

Αρ. α/φ	Όνοματεπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος είσόδου	Έργιντο
217	Εύστ. Δ. Καββαδίας (γ)	Κατωχώριον (Λευκάδας)	13 Νερίου 1902	
218	Ι. Κωνστανταράκης (γ)	Μπούμπια (Κρήτης)	5 7ερίου »	
219	Δημ. Έμμ. Κούτσικας (γ)	Καρχημιάδων (Βόλου)	30 » »	
220	Γρηγ. Σκακίης (γ)	Ανάδρας	» » »	
221	Ν. Καλογερόπουλος (γ)	Σουχιά (Κορινθίας)	» » »	
222	Μελέτιος Μπερναρδής (γ)	Μένιμα	» » »	
223	Γ. Τριανταφύλλου (γ)	Αθήναι	» » »	
224	Παναγ. Πουλάκος (γ)	Καστάνια (Μάνης)	» » »	
225	Άλεξ. Κουβέλης (γ)	Αλφαρά (Αιγιάλειος)	22 Δερίου »	
226	Παν. Παπαγεωργίου (γ)	Μποντζιά (Τριπόλεως)	» » »	
227	Δημ. Τσάγκας (γ)	Χαδερ (Αγ. Αθανάσιος)	31 Ιαν. 1903	

(γ) Μαθητεύς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Από τοῦ 1893 ἀπεφαινοῦσαν μέχρι τοῦτο οἱ ἱερεῖς. (1)

1 Κων. Ζήτης	11 Βασ. Φύτζης
2 Ηρ. Κωνσταντινίδης	12 Ίωαν. Σπετσέρης ἱερεὺς
3 Μελερ. Παπαμάρτυρου ἱεροδ.	13 Σωφρ. Δούκας ἱεροδίακ.
4 Θ. Κοκλήτης ἱεροδ.	14 Θωφ. Γούναρης ἱεροδ.
5 Π. Ἀγγελίδης	15 Ίωαν. Δ. Παπαμικελίου
6 Παν. Δ. Καρκαλῆς	16 Νικ. Λάζαρης
7 Π. Τσιμμάκης	17 Μιχ. Καπετανάκης
8 Ἀνθ. Δελεδάκης ἱερεὺς (2)	18 Ίωαν. Δ. Βυρόπουλος
9 Ν. Τσιγγιρίδης	19 Ίωαν. Σ. Μάνης
10 Γ. Κυπριώτης	20 Κων. Ι. Μοράκης

(1) Οἱ ὅτι ἐκ τῶν ἀναγραφέντων ἐν σελ. 346.

(2) Ἡβη Ἐπίσκοπος ἐν Κρήτι.

21 Βασ. Σκαλλάρης	49 Κ. Ρωμανός
22 Θωφ. Φραγκούλης	50 Κ. Καββαδίας
23 Νικ. Δρόσις	51 Ν. Βαδελῆς
24 Πολ. Θ. Μάτσικος	52 Νεφρ. Μογιόπουλος ἱεροδ.
25 Χρ. Γουλιόνης	53 Εὐφ. Ἀγγελίδης ἱεροδ.
26 Ἀθ. Βολίδης	54 Ἀρχ. Σκαλλάρη
27 Ν. Φραμεντίδης	55 Δημ. Γρίζης
28 Ἰάκ. Ἀντιφωλάτος διάκωνος	56 Β. Κωνσταντινίδης
29 Ι. Παρσαπαυλίδης	57 Δ. Σκαλλάρης
30 Εὐδ. Παπαγιώτου	58 Μ. Μυλωνά
31 Δημ. Μάνθος	59 Α. Κριστακίδης (1)
32 Έμμ. Πολυδωδῆς	60 Γ. Σπυριδάκης
33 Βασ. Πλαστήρας	61 Έμ. Δαπουλάκης
34 Παν. Ἀλαζίου	62 Ἀνθ. Τριανταφύλλου
35 Γεώρ. Ίωαννίδης	63 Ἀθ. Παπακρηστοπούλου
36 Ν. Πατσέλης	64 Θωμ. Κόντης
37 Β. Χριστοδούλου	65 Σπυρ. Τριχάς
38 Β. Τζώρος	66 Ίωαν. Γαζής
39 Ίωαν. Τσιωβίδης	67 Κωνστ. Κεζαντζής (2)
40 Δ. Νικολαΐδης	68 Ἀθ. Παπαλεωνίδης
41 Ίωαν. Ἀνδρεάδης	69 Ἀλ. Παπασιδέρης
42 Π. Θεοδοσίου	70 Γεώργ. Ἀντωνίου
43 Έμμ. Σκαλλάρη	71 Διονυσ. Φωρτζής
44 Κ. Πριόνης	72 Νικόλ. Τυλιγκάνης
45 Δ. Κατ'ῆ Ἀνέστης	73 Σπυρ. Κοντῆς
46 Γ. Σωτηρίου	74 Ἀλ. Βασιλόπουλος
47 Π. Ρωμπούτης	75 Δ. Μογιόπουλος
48 Ἠλ. Πυχρίων	76 Σπ. Δικραντόπουλος

Ἐξ αὐτῶν οἱ παρὰ πόδας ἀμειψόμενοι ἐπάφονταν εἰς τὰ θεο-
λογικά καὶ ἄλλοι ἱεροδιδάκ.

1 Ἡρ. Κωνσταντινίδης Ἀρχιμ.	5 Χ. Γουλιόνης Ἀρχιμ.
2 Ἀνθ. Δελεδάκης ἱερεὺς (2)	6 Ἀθ. Βολίδης
3 Ἀμφρ. Δάμου διάκωνος	7 Ἀμφρ. Δάμου διάκωνος
4 Μιχ. Καπετανάκης ἱερεὺς	8 Παναγ. Ἀλαζίου

(1) Ὡς σελ. 378. ἔρ. 22.
(2) Ὡς σελ. 378. ἔρ. 29.
(3) Ὡς ἀποσημαίνων σελ. 376.

9 Γεώρ. Ίωαννίδης	24 Ἀνδ. Τριανταφύλλου
10 Ίωάν. Ἀνδρεάδης, διάκονος	25 Ἀθ. Παπαχριστόπουλος
11 Π. Θεοδοσίου	26 Θεοδ. Κόντερης
12 Ίω. Κοκκίνης, διάκονος	27 Σπυρ. Τρανός
13 Κ. Πριάκος	28 Ίω. Γαζής
14 Δ. Χατζή-Ἀνέστης	29 Κων. Κοζαντζής, διάκονος με- τονομασθείς Κυριακὸς
15 Γ. Σωτηρίου	30 Ἀθην. Παπακλειωνίδης
16 Ἐμμ. Παπακλειωνίδης	31 Ἀλ. Παπασιδηρής
17 Π. Ρομπότης	32 Γεώρ. Ἀντωνίου
18 Κ. Καθεκδικός	33 Διον. Φωρτζής
19 Ἀργ. Σκακλιερίου	34 Νικ. Τυλλαντάκης
20 Δ. Γριζής	35 Σ. Κοντός
21 Ν. Μυλωνάς	36 Ἀλ. Βασιλόπουλος
22 Ἀρ. Κρεατσούλης, διάκονος μετονομασθείς Καλλίνικος	37 Δημ. Μουτζίνης
23 Ἐμμ. Δαπουλάκης	38 Σπ. Δημηκιστόπουλος.

Οἱ δὲ λοιποὶ ἐπράπησαν εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα, (ὧν ἡ ἐξα-
κρίσις, μάστις διὰ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἶναι λίαν δυσχερής,
καὶ ὡς πρὸς τοὺς τυγνόντες ἐρωθέντας). Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν
227 μελητῶν, ἀπεχώρησαν πρὶν ἢ ἀποπερατωθῶσι τὰς σπουδὰς
τῶν περὶ τοὺς 60. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ κληρικοὶ ἐφάρτησαν ὡς ἐξωτε-
ρικοὶ τῆς Σχολῆς μεληταί, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 25.

Μεταξὺ τῶν μελητῶν ἀναφέρονται καὶ δύο κληρικοὶ Κύπται,
οἵτινες προσελήθησαν ἐν τῇ Σχολῇ τῇ κτίσει τοῦ ἐν Καίφῳ ἱδρυ-
όντος Πατριάρχου τῶν Κοπτοῦν, καὶ τῇ συντάσει καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἑκπαίδευστος Ὑπουργείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Περὶ τῶν ἐξετάσεων.

Τὰ περὶ τούτων βλέπε ἐν τοῖς οἰκείαις τύποις ἤτοι Ῥιζαρίου
Διαθήκης, Ὁργανισμοῦ κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ κληρονομιάων, κληροδοτημάτων καὶ δωρημάτων
εἰς τὴν Ῥιζαρίου Σχολήν.

(Αἱ διάφοροι διαθήκαι ἐγκυροῦνται ἀλλήλοις ἐν ἰσῷ φυλλῷ ὡς β'.
παράρτημα τῆς Α'. ἐκδόσεως τῆς παρούσης Συλλογῆς ὡς ἐν τῇ καταγραφῇ τῶν
μόνον τὰ τὴν Σχολὴν ἀφορούντα μέρη).

Ἐκτός τῶν ἐν τῇ Ζωα κεφαλῇ τοῦ 7 καὶ 8 μέρους τῆς παρού-
σης (σελ. 188 καὶ 214), ἀναγραφέντων δύνει νὰ ἀναγερῶσιν ἐν-
ταῦθα καὶ τὰ ἑξῆς:

1) Ὁ ἐξ Ἀγίου Κ. Γ. Κωνσταντινίδης διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ἀπρι-
λίου 1888 ιδιωτικοῦ διαθήκαιτος ἐκκληροδότησε εἰς τὴν Ῥιζαρίου
Σχολὴν δρεχ. τρεῖς χιλιάδας (3,000).

ΣΗΜ. Ἡ διαθήκη αὕτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέντος, πρὶν
ἐλθῆν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν ὡς ἄκυρος, δι' ἑλλείψιν ἐγ-
καταστάσεως κληρονομίου καὶ ἡ δὲ αὕτη εἶναι ἑκατέρωθεν εἰσέτι, ἐνῶκα δὲ
τούτου δὲν ἐλήφθη τὸ κληροδοτήμα.

2) Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματικῶς εἰσπράκτωρ τῶν ἐνοικίων τῆς
Ῥιζαρίου Σχολῆς, Σπ. Τσίλιος, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 10,015 δημοσίᾳ
διαθήκῃ του, γενομένη ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Παναγ.
Κ. Γενέλλῃ τὴν 28 Ἀπριλίου 1895, γράφει:

«Εἰς τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν ἀφίκα τὴν ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ οὐδὲ
ἐκκενέδω καμίνῃ οἰκίαν μου μετὰ τοῦ οἰκιστοῦ της καὶ ὑπ' ἀρ.
οἰκίας ἐνα (21) ὑπὸ τὴν ὅσον νὰ σπουδάζῃ ἐν τῇ εἰσδοχῇ τῶν
πρὸς οἰκίαν ταύτην ἐν τῇ Ῥιζαρίου Σχολῇ εἰς ἅποιος καὶ ἐπιμελῆς
ἐνός ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ περιερείᾳ Ἀρτυνοπούλεως τῆς Ἡπεί-
ρου προσηγομένη πάντοτε τῶν συγγενῶν μου. Τὸν νῦν ὁ ὑποδι-
σκὸν ἐκδότες ὁ Μητροπολίτης Ἀργυρουπόλεως.»

ΣΗΜ. Ἡ ὑπογραφὴ αὕτη δὲν ἐπαρκετοῦσθαι μὴ ἐπαρκέον-
των εἰσέτι τῶν εἰσδοχῶν τοῦ κληροδοτήματος διὰ τὴν πρόσλη-
ψιν ὑποτροφῶν.

3) Ὁ αἰδύμας Νικηφόρος Καλογεράς Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν,
ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2488 τῆς 16 ὁρίων 1896 δημοσίᾳ διαθήκῃ του
γενομένη ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Σπυρίδων Γεωργίου Κορδε-
πάτη ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Η'. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀειμνήστου φίλου μου Ἰωάννου Θεοφιλῆ-
στου εὐρίσκονται τριακόσιαι (300) τόμοι Α' τῆς ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθείσης
Ῥωμηνίαις Εὐθymiου τοῦ Συργάνου, πρὶς τούτων νὰ προστεθῶσιν
ἄλλοι τριακόσιαι (300) Β' τόμοι τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος ἐκ τῶν
ἐκτατεθειμένων ἐν τῇ Ἀρκαλίᾳ Παρθενωνογείῳ καὶ νὰ δοθῶσι
εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ῥώμην Συγγλὴν, ἐν ᾗ ἐδιδάχθη, ἐδι-
δαχῆ καὶ Ἀρχιερεῖς ἐμμεροσύνην. Εἰς τὴν αὐτὴν Συγγλὴν νὰ δο-
θῶσι διακόσιαι (200) τόμοι τῆς ποιμαντικῆς, ἃς δίδονται εἰς
οὗτοις διακρινόμενοις μαθηταῖς ὡς δορεῖ κατὰ τὰς ἐξετάσεις. Θ'. Εἰς
τὴν αὐτὴν Ῥώμην Συγγλὴν διορίξω νὰ δοθῇ μία κτηματικὴ ματοχὴ
εἰς τὴν Εὐν. Τραπεζίαν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν ὑπολοίπων, καὶ παρακα-
λῶ, ὥπως τὸ Συμβούλιον εὐδοκήσῃ, ἵνα ἐκ τῶν τόκων αὐτῆς τε-
λεθῇται ἐτησίως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὶς
ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἐρέτου Ἀρχιερατικὴ λειτουργία.»

ΣΗΜ'. Ἡ περὶ τῆς ἐλόγιαι ἐποσίαι Ἀρχιερατικὴ λειτουργία (παρα-
ματωπυθεῖσας τῆς Διαθήκης) τελεῖται κατ' ἔτος τῇ 19 Ἰανουαρίου
ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Ἐρέτου.

4. Ἡ ἐκ Χίου ἀρραμένη κ. Αικατερίνη Ἐμμανουὴλ Πρασσε-
κάκη τῇ 1893 ἐδώρισεν τῇ Συγγλῇ Γ'. 10000, ἐκ τῶν τόκων
τῶν ὑποίων κατ' ἔτος κατὰ τὴν θέλησιν τῆς δωρητρίας ἀπονέμε-
ται καὶ ἐπὶ χρυσοθήβει, ἐπιμελείε καὶ ἱερτακὸν ὄψλον διακρινό-
μενον μαθητῇ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῆς Συγγλῆς δρχ. 500, τε-
λεῖται δὲ κατ' ἔτος ἀρχιερατικὴν μνημονεύσιν ὑπὲρ τοῦ μακαρίου συ-
ζύγου αὐτῆς Ἐμμανουὴλ, μετὰ θάνατον δὲ καὶ αὐτῆς μνημονευ-
μένων καὶ τῶν ἐνομένων αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἐν τῷ νεφ. τῆς
Συγγλῆς. (ἰδί π.α.κ. Πολ. Συμβουλίου 1893 σελ. 89. καὶ 91 καὶ
Β. Δεσπ. ἀρθ. 6007.—6008.—6015 καὶ 6038)..

ΣΗΜ'. Τὰ Προσκακίαιον βραβεῖον ἔλαβον μέχρι τοῦδε αἱ ἐξῆς
μαθηταὶ τῆς Ῥώμην Συγγλῆς.

α') Στῆρ. Τσακμάκης ἐξ Ἡπείρου ὑπότηρος τοῦ κληροδοτήμα-
τος Χριστοδούλου Εὐθymiου.

β') Πολύκακτος Θωμᾶς ἐκ Πρεμετῆς τῆς Ἀνω Ἡπείρου, ὑπό-
τηρος τῆς Ῥώμ. περιουσίας (τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ βραβεῖου).

γ') Ἰωάννης Παπακυλάκος ἐκ Κεραιῶν (Ἀττικῆς) ὑπότηρος

τῆς Ῥώμ. περιουσίας ἐκ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος τὸ ἔτος 1
τοῦ βραβεῖου).

δ') Ἰωάννης Παπακυλάκος ἐκ Βοιωτίας ὑπότηρος τῆς Ῥώμ. περιουσίας ἐκ Μ. Ἀσίας (τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ βραβεῖου).

ε') Κωνσ. Ῥωμαῖς ἐκ Κορυθίων τοῦ Πόντου ὑπότηρος τοῦ
ἐν Ἀθήναις Μικρασιατικῷ Συλλόγῳ ἁ' Ἀνατολῆς (τὸ ἔτος 1
τοῦ βραβεῖου).

ς') Βασίλ. Πλαστόνης ἐκ Νικαίας ὑπότηρος τῆς Ῥώμην
περιουσίας ἐκ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος (τὸ ἔτος 1 τοῦ βραβεῖου).

ζ') Δημ. Κασίτς Ἀντιστ. ἐκ Σαοῦρας, ὑπότηρος Ῥώμ. πε-
ριουσίας ἐκ Μικρῆς Ἀσίας.

η') Κων. Κεζαντζῆς, ὅστις ἱεροθεὶς μοναχὸς ἐκ Κορινθίων, ἐξ
Ἰωαννίνων, ὑπότηρος κληροδοτήματος Χριστοδούλου Εὐθymiου.

θ') Ἀρμ. Κικατοῦλης, ὅστις ἱεροθεὶς μοναχὸς ἐκ Κελλίων
καὶ ἐκ Χίου, ὑπότηρος τοῦ κληροδοτήματος Κικατοῦλης.

ι') Διον. Φωρυτζῆς, ἐκ Κορυθίων τῆς ἡνω Ἡπείρου, ὑπότηρος
τῆς Ῥώμ. περιουσίας.

Οἱ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον β'. α'. γ' εἰσέχοντες καὶ εἰσέχοντες αἱ τὴν Συγ-
γλὴν, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μικρασιατικοῦ Συλλόγου ἁ' Ἀνατολῆς.

5) Ὁ Μικραπολίτης Σωζοκράτης Πιπίνης διὰ
τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν ἁ' Ἀνατολῆς προσέ-
φερε δωρεὰν ἐκ δρχ. 15.000 κατατεθεισάν εἰς τὴν Εὐνικήν
Τράπεζαν, ἵνα ἐκ τῶν τόκων τούτων συστήσονται δύο νέοι ἐκ
Μικρῆς Ἀσίας προωρῶνται διὰ τὸ ἱερτακὸν στέδιον. Τὴν Πολυκα-
κίαν Συμβούλιον (πρ.α.κ. 1893 σελ. 94—95) ἀποδέλκισεν εἰς τὴν
ἱερὴν καὶ ἐθνικὴν ταπεινὴν τῆς δωρεῆς ταύτης καὶ τοὺς δικαυλόφους
πρὸς συστήσασιν δύο ὑποτήρων, ἀποδέχθη αὐτὴν, ἵνα παρ' αὐτοῦ καὶ
τὸ ὕψος τῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ἐπ' ἀρθ. 18346 18851
τῆς 16 Ἀδριανού 1893 ἀρχήσῃ αὐτοῦ. (Β. Δεσπ. ἀρ. 6041
καὶ 22 Ἀδριανού 1893).

Τὰ ἔνδεκα τῶν σπουδαστῶν ἐν τῇ Συγγλῇ αἱ ὑπότηρος τοῦ ἁγιοῦ
τμήματος τούτου, ὅρα ἐν τοῖς ὑπομνημαῖς, ἐν τῇ αἰτικῇ περιγραφῇ ἁ' Ἀνατολῆς
Μικρασιατῶν ἐν τῇ Ῥώμην Ἐκκλησιαστικῇ Συγγλῇ.

Ἐπειτα ἐπίσης κληροδοτήματα ἐκ δρχ. 500 ἔλαβον οἱ ἐξ Ἀθηνῶν
Ν. Μπιτοῦνης, ἀλλ' ἀκαυθίσαις, τῆς Διαθήκης τῶν ἐν αἰσπαρήχῃ.

ΣΗΜ. 1.) Ἐκ τῶν ἑσόδων ὧν ἐν γένει τῶν κληρονομίων, κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν ἀντιτίθενται εἶναι ὅτι τὰ κατ' ἑτος περισσεύοντα (ἄρα προϋπολογισμῶν αὐτῶν ἐν τέλει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ῥιζορείου περιουσίας Μέρους 14ον τῆς παρούσης συλλογῆς), μένουσι ὑπὲρ τῆς Σχολῆς, ἀφοῦ ἀραιοθεῖσιν αἱ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑποτρόφων τῶν ἀπαιτούμεναι δαπάναι. Ὅσα δὲ τῶν κληρονομίων ἢ κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν δὲν διατηροῦσιν ὑποτρόφους ἐν τῇ Σχολῇ (ὡς π.χ. τοῦ Τσιτσά, Πρασκαλάκη, Βαρελάκη κλπ.) τούτων ὑπόλοιπος ὁ περισσεύων τόκος μένει ὑπὲρ τῆς Σχολῆς, ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ λόγου δικαιολογεῖται καὶ ἡ πρόβλεψις ὑποτρόφων ἐξ Ἀλβανίας καὶ Μικρῆς Ἀσίας καὶ ἑλλων μερῶν ἀπέναντι τῶν περισσευμάτων τούτων, διότι τὰ ἐκ τῆς κυρίας Ῥιζορείου περιουσίας περισσεύματα δὲν δύνανται νὰ διατεθῶσιν παρὰ μόνον διὰ Ζαγορείους (ἄρθρ. 65 Ῥιζορ. Διαθῆκης).

ΣΗΜ. 2.— Ἀδελφέντων (ένεκα τῆς ἐπαύσεως τῆς ἐν Ἀθήναις οἰκίας) τῶν ἐσόδων τῆς Κληρονομίας Καλαγχάνη προσελήθη κατ' ἑτος 1895 καὶ δεύτερος ὑπότροφος συμφώνως τῇ Διαθήκῃ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, ἑκατοετὲς δὲ ἡ Σχολὴ συντηρεῖ δύο ὑποτρόφους τῆς κληρονομίας ταύτης.

ΣΗΜ. 3.— Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1897 προσελήθη καὶ εἰς ὑπότροφους τῆς κληρονομίας Καλλινίκου Παπαχολοῦ, διότι καὶ τοὶ δὲν ἐπαρκοῦσι τὰ ἐσοδα τῆς κληρονομίας ταύτης διὰ τὴν συντήρησιν ὑποτρόφων, ἐν τούτοις ἔχοντες τὰς μὲν τῶν τοῦ διαιτητοῦ ἀπερασίαν ἢ εἰσπραγὴν ἐνὸς τοιούτου. Τῆς κληρονομίας ταύτης Ὑπότροφος ἐμπροσθεν μέχρι τοῦδε αἱ Ἀθ. Παπαλεωνίδας, ἀποροτήκης, καὶ ὁ νῦν μαθητὴς Ἀθ. Κόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς Οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Σχολῆς.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν λήξεσιν δεκαετίας ἡτο μάλλον εὐχάριστος. Μετ' ὅλην τὴν ἐπελθούσαν οἰκονομικὴν κρίσιν, ἐξ ἧς πολλὰ τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων ὑπέστησαν οὐ μικρὰς ζημίας, ἡ Ῥιζ. Σχολὴ, ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτων οἰκονομικῶν μέτρων ἔτινα ἐν Σουλίου καὶ ἐν ἑλλάδι, οὐδὲν ἡρόδοτον

τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν, ἔλαυν ἰσχυρὰ ὑπέρτατον. Τελικῶς δὲ οὐ μόνον ἀνταπερίβη ἐκ τῆς ταπεινῆς κατὰ δαπάναι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἰσχυρὰ ἐδαπύθη διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν, δι' ὧν τὰ εἰσθῆματα κατέβη, ἐντεῖς μικροῦ χρόνου διατεθήκασι καὶ ἐκλήθησαν. Ἐδαπύθη δὲ διὰ τῆς διαγραφῆς νέας καὶ ἐκδομῆς τῆς ἐξῆς πύλας.

1) Διὰ τὴν ἀνταπερίστασιν τοῦ νέου κατὰ Νεὸν, δι' ὃν μέχρι τοῦ 1894 εἶχον ἐξέλθῃ δαχμ. 68000, εἰσέτι Δρ. 15,115.22

2) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν 9 μοναστηριακῶν εἰς τὰς ἐδούς Ἀπολλωνίου καὶ Ἀγίου Ἀνδρέου, εἰς τὴν οἰκοδομὴν κατὰ τῆς πρώην Κλέτου..... » 127,045.85

3) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τριῶν οἰκίας ἐν Παικίᾳ, διατεθήσας ἐδ. Ἀριστίδου καὶ Νουαρίνου (πρώην Νωτῆς)..... » 66,011.01

4) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν Στοιῆς ἐν Παικίᾳ, διατεθήσας ἐδ. Μικροῦ καὶ Τετρακτύου..... » 107,733.85

5) Δι' ἀποζημιώσεως ἐμπορικῆς κλπ. τοῦ ἐν ἐδ. Παλ. Φελέρου οἰκοπέδου τῆς καὶ περτεῖον αὐτοῦ..... 4,315.65

6) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν Στοιῆς ἐν ἐδ. Ἐρμού, Εὐαγγελιστρίας καὶ Πατρικῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς διαγραφῆς ἀποζημιώσεως..... Δρ. 663,102.28

Μετὸν τῶν εἰσπραγθέντων ἐκ παλαιότητας ὧν κατεδαφισθέντων οἰκοδομῶν Δρ. 13,130 649,972.28

ἔτσι ἐν ἐλφ Δρ. 970,193.36

Ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων αἱ μὲν ὑπ' ἀρθ. 2 ἐγένοντο, διὰ τῶν τοῦ εἰσπραγθέντος ποσού ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς οἰκίας τῆς κληρονομίας Γρ. Καλαγχάνη μετὰ τὴν ἀρτίαν τῶν δαπανῶν καὶ τῶν ζημιῶν τῆς κληρονομίας. Αἱ δὲ ἐν Παικίᾳ καὶ Ἀθήναις Στοιῆ καὶ τῆς πολίσσεως ὁμοκατασκευῶν Μετωχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀνεκοσμοῦν τῇ Σχολῇ, μετὰ προηγουμένην ἀπόρριψιν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῶν Ἐκτελεστικῶν τῆς Ῥιζορείου Διαθήκης καὶ ἔργον τοῦ Ὑπουργίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Κατὰ ταῦτα ἡ Ῥιζορείου περιουσία, μετὰ τῆς τῶν διαγραφῶν

κληρονομίων καὶ κληροδοτημάτων, μέχρι τῆς 31 Δερίου 1903, ἔχει ὡς ὃ ἐν τῷ εἰδικῷ Μέρει 14^ῳ καταγεγραμμένος Ἰουλογογράφος.

Ἐξετασθεὶς οὖν διὰ κατὰ τὴν διακρίσευσιν δικαστικὴν δωρεάν ἐν τῇ 'Ριζοκλείῳ Σχολῇ καὶ οὐα ἑλλογῇ νέου ἔα τε τῆς ἐλευθέρως καὶ ἀνωτέρου Ἑλλάδος. (Τὰ ἐπὶ πλείον ἡγετομαρεῖς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἔρα εἰς προπαιδογερὰν τοῦ 1903 φερσθέντα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1903.)

ΣΗΜ. Εἰς τὸ ἀνωτέρω περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως Κεφάλαιον δὶον νὰ σημειωθῇ καὶ τὰ ἑξῆς:

α.) Δυνάμει ἐγγράφων, ὧν γίνεται μνεία εἰς τὸ ὑπ. 30.86 τοῦ Διοικητ. α. 63 τῆς Μονῆς τῆς 20 'Ιανουαρίου 1838, ἐγγράφων τοῦ τότε Διοικητοῦ Ἀττικῆς παρεγερθῆναι εἰς τὸν ἀσίδιον Γ. 'Ριζοκλείον τὸ ἐπ' ὀφθαλμῷ του, ἐν τακτικῇ δημοπρασίᾳ, κατακυρωθῆναι περιβόλιον, μετὰ τοῦ παντοτεινοῦ ὕδατος αὐτοῦ, ὡς ἥτοις μνημονεύεται ἐν τῷ παρεγερθέντῳ. Ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος τούτου, εἰς ὃ ὕδαται καὶ ὁ Ἀνατορικὸς Κῆπος, ἐκαστοὶσθαι ὁριστικῶς εἰς δρέμια 30 κατὰ τὸ ἔτος 1893, ὅπῃ τοῦ τότε Νομομαρκικῆς Ἀττικῆς Δ. Σούτζου, τῇ κοινῇ συνεννόσει τοῦ κ. Ν. 'Ράδου, ἐκτελεστοῦ τῆς 'Ριζ. Διαθήκης, ἐνεργούντος κατ' ἐντολὴν τοῦ Πολιτ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, μετὰ τοῦ τότε διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων Σ. Βλαχοπούλου, καὶ τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Ἀνατορικῆς Κήπου, τεθέντος καὶ ὁδομέτρου.

β.) Τὰ Ὀκτώ (8) δρέμια ποσίου ὕδατος, ἅπερ ὁ Διῶρος δυνάμει τοῦ ὑπ. ἀριθ. 39737 τοῦ 1880 συμβουλίου τοῦ συμβουλίου γράφου Ἀδωνῆ Σ. Τζαβανάκη, ὑποχρεοῦται νὰ παρέσχη εἰς τὴν Σχολὴν, ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν παρεγερθῆναι αὐτῷ ὕδωρ, ἅπερ ἡ Σχολὴ εἶχεν ἐν Βορκαμῳ, καὶ νὰ μεταβιβάσῃ δικαίως καὶ ἀνελιγ- πῶς διὰ τῶν δημοσίων σωλήνων εἰς οἰκίας καὶ καταστήματα αὐτῆς, καταμετρήσας ὡς ἑξῆς, κατὰ τὴν συνεννόησιν τῆς Σχολῆς μετὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς.

	δρέμια
1) Εἰς τὸ ἐν ὁδῷ Κυριοσίης κατὰστημα τῆς 'Ριζ. Σχολ.	2
2) » οἰκίαν ἐν ὁδῷ Ἀπόλλωνος	1
3) » » » Ἐρμού (ἐν ἡ ὁ Πανδρούλου)	1
4) » » » » (ἐν ἡ ὁ Μ. Μπουρτζῆς)	1
5) » » Ἀδριανῶν καὶ Ἀμφικλείας	3

Ἐν ἑλῳ δρέμ. 8

Ἐπεὶ οὖν τὰν 8 τοῦτον διαρίον ἡ Σχολὴ λαμβάνει διὰ τὴν δωρεάν ἄλλα κτήματα αὐτῆς ἐν Ἀθῶναι καὶ Παρισίαι 14 οἰκίας δρέμια 30, εἰς τὴν πᾶσιν.

α) Ἐν Ἀθῶναι.

Δ' οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Παρισίαι ἀρ. 36	δρέμια
» οἰκίαν Κεῖρου 12	1
» 'Ριζοκ. Στὰν 365 Ἐρμού κλπ.	2
» ὁδῶν Ἀπόλλωνος ἀρ. 33, 35, 37	3
» » Ἀγ. Ἀνδρέου ἀρ. 4 καὶ 6	2
» » Καρτερ. κληρονομία Στεφανίτσας	1
» » Κερυαδίου 21 κληρονομία Τσίττου	1
	11

β) Ἐν Παρισίαι.

Δ' οἰκίαν πλατ. Καρασκίαν ἐνθα ἱερὸν. Πατροπολίτης	1
» ὁδῶν Ναυαρίνου καὶ Ἀριστοῦ ἐνθα ἱερὸν δρεμὶν Σουλῆας	1
Διὰ τὴν ἐν τῇ 'Ριζοκ. Στὰν παρεγερθῆναι	1
	11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν δέκα ἐκτελεσθῶν τῆς 'Ριζοκλείου Διαθήκης

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1891 ἐκτελεσθῶν ἐπὶ τῶν κ. κ. Ν. 'Ριζοκ. καὶ Α. Μελωτίτης πέντες δ' οἱ ἡγετοὶ ἀπεβίωσαν. Πρῶτον ἀπεβίωσαν καὶ οἱ κατόπιν διορισθέντες Ι. Λορμπίτης καὶ Ι. Ἀργυριώδης, ἀνεκλήθη δὲ καὶ τὸ Διὰ. Διὰ τῶν τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Π. Λορμπίδου (ἐκ σελίδας 386 σελ. γ.) Αἱ οὗτοι διὰ ἀνοσιβήτη θέσιν συνεληλυθόσαν, ὥστε νῦν ὑπάρχον οἱ ἀνωτέρω δέκα ἐκτελεσθῆναι κ. κ. Ν. 'Ριζοκ. καὶ Α. Μελωτίτης καὶ οἱ ἑξῆς οἱ, διορισθέντες ἀπὸ τοῦ 1892.

- 1) Γεώργ. Ἀθηναίος ἀντικαταστήσας τὸν Δ. Σκ. Ὁμηρίδην
- 2) Γεώργ. Πασπάτης » » Δ. Πασπάτην
- 3) Εὐδ. Σεροδμοπος » » Δ. Σεματίδην
- 4) Ἀλ. Λαμπρινούδης » » Π. Ἰωαννίδην *
- 5) Δουδ. Νικολάδης » » Ι. Λαμπρίτην **
- 6) Ἀθ. Ζώνης » » Ἀν. Ζώνην
- 7) Ἀνσκ. Στούσης » » Ι. Ἀργυριάδην ***
- 8) Κων. Τοπάλης » » Ν. Δ. Φιλόπρετον

ΣΗΜ. α'. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω νῦν ἀπερχόμενοι ἐκτελεστών.

- 1) ὁ Ν. Ράδης, διατέλλειν εἰσαγγελεὺς τῶν ἐρετῶν καὶ διακρίσεις.
- 2) ὁ Α. Μελιώτης διατελεῖ Ἀνώτερος Γενικὴς Ἀρχιμαρτυρὸς τοῦ Ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἐν ἀποστρατεῖα.
- 3) ὁ Γεώργιος Ἀθηναίος, γραφεὺς
- 4) ὁ Γεώργιος Πασπάτης, γραφεὺς
- 5) ὁ Εὐδ. Σεροδμοπος, Συνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ
- 6) ὁ Ἀλ. Λαμπρινούδης, γραφεὺς
- 7) ὁ Δουδ. Νικολάδης ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Ἐθν. Γραμμῆς
- 8) ὁ Ἀθ. Ζώνης αἰματωτής ***
- 9) Ἀν. Στούσης Ἀρεοπαγίτης
- 10) ὁ Κων. Τοπάλης πρόεδρος ὑπουργῆς καὶ νῦν Βουλευτής

ΣΗΜ. β'. Μετὰ τὰ καταχωρηθέντα ἐν ταῖς προηγουμέναις σελίδι 348 — 352 περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ τύπου τῶν διαδόντων τῶν ἐπιτίμων Ἐκτελεστῶν (ἄρθρ. 156 Ῥυζαίου Διαθήκης) δὶν νὰ λαμβῇ, ὅτι ἡ τελευταία φάσις τοῦ ζητήματος τούτου εἶνε ἡ ἑξής: Τὸς κ. Παύλου Ἰωαννίδου ὁ διορισμὸς, καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ἐπαγγελία, ἀπορρίθην ἀνακληθέντος τοῦ σχετικοῦ Β. Διατάγματος (ἐπὶ ὑπουργοῦ κ. Ἀθ. Εὐταξίου), δυνάμι τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ῥυζαίου Διαθήκης ἑλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν γενικὴν παρὰ τοῦ ἀποδιδάσκοντος Ἐπιτίμου Ἐκτελεστοῦ Ν. Ἰωαννίδου, τὴν ἑπαιρητοῦ, καὶ οὐχὶ τὴν παρὰ τοῦ τακτικοῦ τούτου Ι'. Σπυριδίου, τὴν Σμάρην, ὃν διεδέρχθη ὁ Ἐπίτιμος Ν. Ἰωαννίδης (κατὰ τὸ ἄρθρ. 85,

* Ὅστις εἶχε ἀντικαταστήσει τὸν Ν. Ἰωαννίδην (ἄρ. σελ. 6).

** Ὅστις εἶχε ἀντικαταστήσει τὸν Ν. Διακρίτην.

*** Ὅστις εἶχε ἀντικαταστήσει τὸν Δ. Χασιώτην.

**** Ὅρα σημειώσιν (β').

153 καὶ 156 τῆς Ῥυζ. Διαθήκης. Μετὰ τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην καὶ παρεῖσα πρὸς τὸ ὑπουργικὸν ἔργον, δι' ὃ ἀνακαλύθη αὐτὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Σμάρης, πρῶτον τότε εἰς τὸ ὑπουργικὸν τριεὶ 8 ὑποβρίθην ἐν Σμάρῃ εἰς ὃν ἐβλήθη ὁ κ. Ἀλ. Λαμπρινούδης.

Ἀλλ' οὐκ ἔστιν καὶ πάλιν τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ διακρίτου τοῦ μακαρίου Συμβούλου καὶ ἐκπαιδ. Ἀναστ. Ζώνη εἰς Ἰωαννίδου, ἀντικαταστήσας τὸν Ἐπίτιμον Ἐκτελεστὴν Π. Ἡσίου εἰς Ἡσίου, ἑλθόν ὑπ' ὄψιν τὴν γενικὴν παρὰ τοῦ Π. Ἡσίου, τὸν Ἡσίου, καὶ οὐχὶ τὴν τοῦ προκατῆρου τούτου Ἐπομένως ἐπαρτίται τριεὶ Ἡσίου, ὅς ὑποβρίθην, καὶ οὐχὶ εἰς αὐτὸς Ἰωαννίδου, ὅτι ἐκ τῆς ἐπαγγελίας παρὰ τοῦ προκατῆρου τακτικοῦ Ἐκτελεστοῦ Ν. Κλονάρι, τὸ Ἰωαννίδου. Ἐκ τούτων δὲ ἐβλήθη καὶ διορίσθη διὰ Β. Διατάγματος ὁ κ. Ἀθ. Ζώνης, ὑπουργὸς τότε, τοῦ ὅπου κ. Ἀθ. Εὐταξίου ἀποδεδειγμένως νῦν εἰν ὡς ὡς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον.

Ἐνταῦθεν ἐπαρτίται ἑσὶς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω σελίδι ἀναφερθεῖσαι περὶ τῆς ἐβρίθης τῆς ἐκπαιδ. διακρίτου καὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

155 καὶ ἡ ἐπὶ τούτου γράφη Νομοκράτης:

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἐκτελεστοὺς τῆς Ῥυζαίου Διαθήκης.

Ἐπὶ τῶν τεθέντων ἡμῖν ζητημάτων διὰ τοῦ διακρίτου ἐπαρτίται τῆς 31 Ἀπριλίου ε.ε. ἀπορριθῆναι οἱ ἀπορριθῆναι ὡς εἶπεν, Ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὃν δυνάμι νὰ ἀνακληθῇ Β. Διατάγμα δι' ὃ διορίσθαι Ἐκτελεστοὺς τῆς Ῥυζαίου Διαθήκης, ἐπὶ οὐδὲν ἀπορριθῆναι καὶ κατὰ τὴν γράφην ἡμῶν ἐπὶ καὶ ἀπορριθῆναι ἐν τῇ ἀποδείξει τοῦ κ. Παύλου Ἰωαννίδου ὡς Ἐκτελεστοῦ τῆς Διαθήκης τοῦ μακαρίου Ῥυζαίου ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Ῥυζαίου Σμάρης καὶ τῆς προκαταστάσεως τὴν διορισθῆναι αὐτοῦ ἐν τῶν ὑπὸ τοῦ πρώτου ὑποδεδειγμένων διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 16 Ἰαννουαρίου 1892 Κυβερνήσεως καὶ διατάξεως τῆς Ῥυζαίου Διαθήκης, διότι ῥητὸς ὡς ἐκείνη, ἐπὶ ὃ ἐλαίσιν Ἐκτελεστοὺς ἀντικαθίσταται δι' ἑτέρου ἐν τῷ ὅπου τούτου, κατ' ἐξῆς ἐπὶ καὶ

μόνον επιτρέπεται ἡ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐκλειπόντων μεταρρύ-
των τμημάτων ἀνομοσθέντων ὑπὸ τοῦ διαθέτου ἐκτελεσθῶν μόνον
κατ' ἑξῆς ἀρθεῖ τὰ ἄνωγά των. (Διαθήκη 'Ριζάρη ἀρθ. 153 ἐν
συνδ. πρὸς ἀρθ. 85 καὶ 156). Ἄλλ' οὐχ ἥτιον ἥσιστα θεωρεῖται
ἔσθ' ἂν διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 7 Ἀυγούστου ἐ.ε. ἀνάκλησιν τοῦ
Διατάγματος τῆς 16 Ἰανουαρίου 1892, διότι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποτίθει
ἐστὶ ἐπιτρέπεται πάντοτε ἡ ἀνάκλησις διατάγματος δι' ὃ συνι-
ζεται τις πρὸς τὰς δικαίους τοῦ νόμου εἰς δημοσίαν θέσιν, ὥστε
λίαν ἀμφιβόλον, ὅσας πρόκειται μέλειστα περὶ ἰσοβίου θέσεως, δι-
δόνται νὰ θεωρηθῇ ἐπιτροπομένη ἡ ἀνάκλησις διατάγματος περὶ
διορισμοῦ εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν ἐκτελεστού - ἧς 'Ριζαρίου δικ-
θήκης, διότι ἡ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐγκατάστασις δὲν προέχεται
μονομερῶς ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας (δικαιοσύνης ἴσως ἐν ἑλ-
λας περιστάσεσι νὰ ἐπανορθῇ τὰ παραπτώματα ἐκούτης)· ἀλλ' ἀπὸ
δύο συγχρόνως παραγόντων, εἰς ὧν καταθέτως ὁ κυριώτατος εἶνε
τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς 'Ριζαρίου Συλλογῆς ὡς δυνατόν νὰ
περιορίσῃ τὴν Κυβερνητικὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν ὑπ' αὐ-
τοῦ ὑποδεικνυμένων τριῶν υποψηφίων. Ὁ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διο-
ρισμὸς μετὰ τῶν ὑποψηφίων, ἐκλεγμένων ὑπὸ τοῦ Πολυμ. Συμβ.
τῆς 'Ριζαρ. Συλλογῆς, εἶναι καταφανὸς παρεμφερὲς πρὸς τὸ καὶ ἀλλοτρίως
ἀλλὰ καὶ πρὶν ἔμπροσθεν πρὸ τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως
σύστημα τῆς ἀναδείξεως τῶν δημαρχῶν, καθὼς ἐξελέγοντο ὑπὸ τοῦ δη-
μαρτυσιακοῦ συμβουλίου τρεῖς, εἰς τὸν ὁποῖον διαρίζετο ὑπὸ τοῦ Βα-
σιλέως. Ὡς λοιπὸν ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀναδείξεως τῶν δημαρ-
χῶν οὐδαμῶς ἥδυνον ἡ ἀνακλήσις, ἀνακαλιπτομένης τυγνὺς μετὰ ταῦτα
τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων ἐκτελεστικότητος (οἷον
τῆς νομίμου ἡλικίας) κλπ. ὁ διορισμὸς τοῦ ἀπαξ διορισθέντος μετὰ τῶν
τριῶν ὑποψηφίων, καὶ ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς ἀναδείξεως τῶν εἰς
ἀντικατάστασιν τῶν θησκότων ἐκλεγμένων ἐκτελεστῶν τῆς 'Ρι-
ζαρίου Διαθήκης δὲν δύναται τις νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ
ἀνάκλησις τοῦ περὶ διορισμοῦ διατάγματος, διότι διὰ τοῦ διορισμοῦ
ἐξαγλείβεται κατὰθέτως ἡ κυβερνήσις τὴν ὑπὸ τῆς διαθήκης ὁρισμένην
δικαιοδοσίαν αὐτῆς, ἐγκαθίσταται δ' ἰσοβίως εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ
ἐκτελεστοῦ ὁ ἀπαξ διορισθείς. Ἄλλως ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διατά-
ξεων τῆς Διαθήκης τοῦ 'Ριζάρη, καὶ ἰδίως τοῦ ἀρθ. 151 αὐτῆς,
προκύπτει ὅτι ὁ ἀέμνηστος διαθέτης ἐπέδωκε τὴν ἀνεξάρτητον

δικαίω τῶν τῆς Συλλογῆς εἰς ἐκλογὴν ἀντικαταστάτου διὰ τῆς
κυβερνήσεως τῆς ἐκτὸς ἐπὶ τῷ δικτῷ ἐκτελεστῇ ὃ δὲ Β. Δια-
τάγματος ἀνακλήσει τὸν ἐπὶ αὐτῇ τῆς Κυβερνήσεως ἐνταχθέντα
διορισμὸν. Τὰς ἐκτὸς ταύτης κυβερνήσεως μεταδίδεται πᾶσι ὁ
διορισμὸς περὶ τὴν θέσιν τῶν τῆς Συλλογῆς παραγόντων εἰς τὸν Κυ-
βερνήσαν, ὥστε πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνῃ ὁ διαθέτης. Ἀλλὰ ὁ κυβερ-
νῆς τῆς ἐκτὸς ταύτης ἐπὶ τῶν ἀντικαταστάτων πρὸς αὐτὸν, ὅν
μετὰ τὸ δὲ ἀνακλήσεως τοῦ διορισμοῦ ἀπεκρίθησαν ἐν τῇ
διαθέσει τῆς Συλλογῆς πρὸς αὐτὸν, παραρροῖται τὸν ἀρκετὸν πο-
σὸν τῶν τῆς Συλλογῆς παραγόντων, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐν τῇ πλείοντι
τῶν μετὰ τῆς Συλλογῆς συνάληπτων τῶν εἰρημ. καὶ θεωρητῶν ἐν
τῇ μέλει τῶν ἀντικαταστάτων τῆς διαθέσεως νομικῇ πρᾶξει.

Ἀθηνῶν 24 Ἰουλίου 1893

Θ. Ν. Φωρυγιάνης
Διον. Σαφάνου
Ἀρσέν. Κρίστου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I

Περὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ἀπὸ τοῦ ἔτους 1891

Ἐν τῇ προκηρυσσῇ ἐκτίθει (σελὶς 297) ἀναγράφονται τὰ ὀνο-
ματα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέχρι τοῦ 1891, καὶ
μετὰ ταῦτα ἔχουσιν οἱ ἑξῆς:

Κατὰ τὸ ἔτος 1892, 1893 καὶ 1894 Διὰ Συμβουλίου ἔσαν
οἱ Δ. Σπυρίδης, Ἀν. Ζώνης καὶ Ν. Δακτύλης. Τὸν Δ. Σπυρίδην,
παρακινήθητι διεξίχθη προσωρινῶς ὁ Δ. Χαριτίτης, μετὰ δὲ τὸν
διορισμὸν τοῦ κ. Εὐδ. Σπυρίδου εἰς ἀντικατάστατον τοῦ Δ. Σπυ-
ρίδου, ὁ νεοδιορισθείς κατέλαβε τὴν θέσιν τούτου εἰς τὸ Διοικη-
τικὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τὸ ἔτος 1895, 1896, 1897, καὶ ἐν ἑκτῇ τῆς περιόδου
ταύτης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατεστήθη ἐκ τῶν κ. α. Γ.
Παπαῆ, Α. Μελισσοῦ καὶ Γ. Ἀθωνογιάνου, καθὼς καὶ κατὰ τῆς
θέσεως τοῦ κατὰ τυχὸν ἐκτελεστοῦ (συναπλὴ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ
Β. Δ. τοῦ διορισμοῦ κ. Π. Τσικνιδίου, ἐκ σελὶς 388 σελ. 37), προτεταλῆ-

θη ὁ κατὰ σειράν ἐπόμενος κ. Α. Μηλιώτης, τὸν δὲ Δ. Χασιώτην ἀποσυμμάχοντα ἀντικατέστησεν ἐπίσης ὁ κ. Γ'. Ἀθηνογένης. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ὅμως τῆς κατὰ θέσεως, ὁ νεοδιορισθεὶς κ. Ἀλ. Λαμπρινούδης ἀνέλαθε καὶ τὰ καθήκοντά του εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Ἀποβιώσαντος δ' ἐν τῇ μεταξῇ καὶ τοῦ Δ. Χασιώτου ὁ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διορισθεὶς Γ. Ἀργυριάδης ἀνέλαθεν ὁμοίως τὰ καθήκοντά του ὡς μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἐπομένως κατὰ τὸ τέλος τῆς τριτοῦς καὶ τέταρτης περιόδου μετέβησαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄπαντες οἱ κατὰ τὴν σειράν τῆς διαθήκης διακείμενοι κ.κ. Ἀλ. Λαμπρινούδης Γ. Πεσπάτης καὶ Γ. Ἀργυριάδης.

Κατὰ τὰ ἔτη 1898, 1899 καὶ 1900 οἱ κ. κ. Α. Μηλιώτης, Γ. Ἀθηνογένης καὶ Ν. Ράδος. Τὸν Γ. Ἀθηνογένην καλούμενον ἀντικατέστησεν, ἀπὸ τοῦ Ἀδριανού τοῦ 1899 μέχρι τοῦ τέλους τῆς τριτοῦς περιόδου, ὁ Ν. Δ. Φιλάρετος.

Κατὰ τὰ ἔτη 1901, 1902 καὶ 1903. Οἱ κ. κ. Ν. Δ. Φιλάρετος, ὡς τακτικὸς ἦδη, Εἰδ. Στρούμπος καὶ Ἀθ. Ζίνης τὸν Ν. Φιλάρετον ἀποβιώσαντα τὸν Μάϊον τοῦ 1901, ἀντικατέστησεν ὁ πρῶτος κατὰ σειράν κ. Λουδ. Νικολαΐδης μέχρι τοῦ Μαρτίου 1902 ὅποτε ὁ διορισθεὶς εἰς συμπλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ν. Φιλάρετου κ. Κων. Τοπαλῆς, ἀνέλαθε καὶ τὰ καθήκοντά του εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕΡΟΥΣ ΔΕΚΑΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Διάφορα λόγον ἀξίω συμβόδια καὶ ζητήματα κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1892 περίοδον

§ α'. Δίκει κατὰ ὑποσφόνδον τῆς Ῥέας, περιουσίας ἐκ τῆς ἑξαθέρας ἑξατάδρας, ὑποχρέωσιν πρὸς ἱερῶν καὶ μὴ ἱερῶν ὀντων.

Κατὰ τὸ ἔθρον 106 τῆς Ῥέας, διαθήκης, καὶ τὰ τοιαυτὰ τῶν κατὰ κεφαλὴν ἐργασιῶν καὶ κινήσεων τῆς σχολῆς, οἱ διοριζόμενοι ὑπότροποι τῆς Ῥέας, περιουσίας ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἑξατάδρας ὑποχρεώθηκαν νὰ παρέχωσι τῇ Σχολῇ ἐγγύησιν καταπραΰν, ὅτι εὐθὺς ὡς συμπληρώσῃ τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κινήσεων τῆς ἐκκλησίας ὑποχρέωσιν ἡλικίαν θέλουσιν ἱερῶν. Ἐν ἐκινεῖ δὲ περιπτώσει ἡ Σχολὴ διακινεῖται νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς διακινεῖται καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὰ διακινεῖται, ἐκπαιδευτικὰ τὰ εἰς πρῶτον ὑποθήκην δοθέντα δι' ἐγγύησιν κινήματα.

Δυστυχῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ τὸ μέτρον τὸ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἔθρου διακινεῖται, ἐντελὲς ἀπέτυχε, δι' οὗ λόγου τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς δι' ἐκπαιδευτικῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑπιδεικνύει εἰς τὸ ἔθρον ὑποχρεῖται συστήσῃ, ὅπως, ἀπὸ τῆς ἀποβίβου ἀξίας καταπραΰν ἐγγύησιν, ἐκπαιδὺς ἡ παρὰ γὰρ χρηματικὰς τακτικὰς.

Ἐν ἐκείνῃ περιπτώσει τὸ καταβληθὲν ποσὸν κατατίθεται ἱερστακίως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Συρίας, ἀλλ' οἱ τόκοι τοῦ ποσοῦ τῶν χρημάτων, καὶ ὅμοια, δυνάμει τῶν διατάξεων αὐτῶν, ἤθελον εισπράττει ἡ Ῥ. Συρία, ἵσταν οἱ τόκοι οἱ παρὰ τῆς Γερμανίας ἐνὸς τοῦ δίδοντος, ἔβλουν χρησιμεύει, κατὰ τὰ εἰδικώτερον κανονισμοῦντα βραχυτέρου, εἰς ἀνάλογον μεθυσθῶσαν τῶν μεθυστῶν τῆς Συρίας, οἵτινες συμπεριφερόμενοι ἤθελον ἀνταρθεῖν τὸ τῆς ἱερουσύνης ἀξίωμα.»

Ἄλλὰ καὶ διὰ μεταγενεστέρων μέχρις ἐσχάτων ἐγγράφων τοῦ δὲν ἔπαυσε τὸ Συμβούλιον ζητοῦν τὴν ματατροπὴν ταύτην, ἐκτε: δὲ τῶν ἀνωτέρω λόγων προσέθετε καὶ τοὺς ἑξῆς περικοπὰς:

α) Εἶναι λίαν δυσχερὲς εἰς αὐτὸ (τὸ Συμβούλιον) νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κτημάτων τὰ ὅποια πρὸς ὑποθήκην εἰς προσέβρουν, διότι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, στασιάζονται εἰς κληρονομικὰ δικαιομακτα, τίτλοι δὲ τακτικοὶ καὶ μάστιχα μεταχειρομενόμενοι, οὐδέποτε σχεδὸν προσέρχονται. Διὸ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ παραπλανηθῇ τις εἰς τοιαύτων περιπτώσεων, ἀν δὲ ἀρνηθῇ τὸ Συμβούλιον νὰ παραδεχθῇ τὴν εἰς τοιαύτης φύσεως κτήματα ἐγγύησιν, θέλει παρίσσει δυσχερεῖς ἀνταρθεῖν καὶ θέλει ἐγείρει παράπονα πικρά.

β) Ἵνα φέρωσιν οἱ ὑπότροφοι ἐκτιμήσεις περὶ τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων αὐτῶν καὶ πιστοποιήσιν περὶ τῆς ἰδιότητος καὶ κυριότητος αὐτῶν ὑποκρίνουνται εἰς τὸ μικρὰς ἀπαξίας καὶ βραδυτέρως.

γ) Ὅταν οἱ ὑπότροφοι δὲν χειροτονήσωνται ἱερεῖς κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ηλικίας των, πρέπει νὰ ἐγερθῶσιν ἀγωνίαι· ἀλλὰ εἰς πόδας βραδυτέρως, εἰς πόδας ἀγῶνας, εἰς πόδας ἔξοδα, ἀνταρθεῖντος δὲ καὶ μακταίας πύλλαις ὁμοίας δὲν τίθεται ἡ Συρία, διακρίνεται δικηφόρος προκατεβάλλουσα ἔξοδα· Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συγκινηθῶσιν καὶ νὰ ἀδιαφορήσωμεν εἰς τὸ ὅραμα τοῦτο.

δ) Δὲν ἀρκούσι ταῦτα· ὅταν εὐάθρ ὁ καιρὸς τῆς ἐκτέλεισης νέαι δυσχερεῖαι, νέα ἔξοδα, νέαι περιπλοκαί. Προστακτικὴ εὐτυχῶς τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἀντὶ ἱκανώτατος, γινώσκει δὲ ἐκ πείρας τοὺς ροδερὸς ἀγῶνας οἱ ὅποιοι παρουσιάζονται ἰδίως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Καὶ τῷ ὄντι ἡ τῶν κλητῶρων φρικτὴ δαπάνη τῶν ἐκτέλειων, ἡ ροδερὴ χρῆσις τῶν ἐνστάσεων, ἡ τῶν πρὸδικαστικῶν ἀποφάσεων

ποσὰ ἐκτέλει, ἔλα ταῦτα κατεστῶσι οἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τακτικὸν ἀνακοινώσονται. Τίς ἐξ ἑρῶν ὅραται νὰ παύσῃ εἰς τὴν πλειοψηφίαν; Τίς εἶναι εἰς ἀντίθετον νὰ αὐξήσῃ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἀξίας τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων; Πῶς, τί καὶ γινώσκει τὰ κτήματα, ἂν θέλῃν κατακυρώσῃ εἰς τὴν Συρίαν, μετὰ φρικτῶς ἀγῶνας καὶ ἔξοδα φέρεται;

Διὰ τοῦτο φρονίμως, πισπύθεται ὅτι οἱ εἰς χρήματα ἐπιβήσονται, ἔστω καὶ μικρὰ, διακυλύνει τὴν ὑπερλίαν. ἀπαιτῶνται τοὺς ἐγγυηστικὰς πύλλαις καὶ μακταίας ἔξοδα, προκαταβῶν δικαστικῶς ἀγῶνας καὶ ἔρδαι ἀπελευθέρωσι, διακυλύνει τὸν ἀντὶ τῆς ἐκτέλεισης τοῦ τῆς ἱερουσύνης ἀγῶνα εἰς τοὺς μεθυστῶν, οἵτινες φησύνουν ὅτι προδίδωσι ἄλλως ἢ ἀποστερηθῶσι χρηματικὸν ποσὸν ποσῶν. Ὅστε ἀνάγκη νὰ κληρωθῇ ἡ εἰς τὴν νῦν ἐπὶ τῆς κληρονομίας ἀναγκαστικὴ ἀρχή.

Εὐρεθίντως τρέπον, ὥστε νὰ διακρίνεται ἐν Ἀθήναις οἱ ἐξ ἐγγυηστικῶν ὁρελίσται τῆς Συρίας, δὲν ἔρχομαι μένου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων εἰς μὴ ἀπαιτήτων τοῦ Κράτους, καὶ ἀναγκαστικῶν καὶ Σας παρακαλέσωμεν νὰ ἀρθῇτε τὰς παρακρίσεις ἡμῶν.

Τοιαύτη ἡ ἐνέργεια τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥ. Διοικήσεως ἐπὶ τοῦ συζήτου τούτου ζητήματος, ὅπως εἰσὶν διατεταῖ ἐν ἐκκαρπύσει. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι τὸ Σ. Ἵπουργεῖον δὲν θέλει παρίσσει μίγμα τίτλων αὐτῶν, ἀλλὰ ἢ ἐκρίνῃ τὴν προτιμώμενην ματατροπὴν, ὑποδοχόμενον οὕτω τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν ὅσην ἐστὶν χειροτερεῖαν ἐπιβίωσιν τῆς ἐκτέλεισης τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τοῦ αὐθιμοῦ ἱεροῦ τῆς Συρίας.

§ 3'. Μαθηταὶ Μακαριστοῦ ἐν τῇ Ῥαϊσέρει Ἐκκλησιαστικῇ Συνοδῇ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακαριστικοῦ Συλλόγου ἡ α' Ἀνεκτολῆ α. Μακαρίτης Εὐαγγελίδης, καθήκοντος τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ πρῶτον τοῦτο ἐν τῇ Ῥαϊσέρει Ἐκκλησιαστικῇ Συνοδῇ, εἰς τὴν τῶν δεξιῶν καὶ πατρὸν μέρους ὁρελίσται ἡ πρὸς τοῦ Συλλόγου τούτου, καὶ ὅστις διὰ παντὸς μένου ἐπιδοκῶν τῆν

υποστήριξιν τοῦ ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν διαφόρων ἐν αὐτῇ προπαγανδῶν, ἡτέκαστο δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1893, ἐκ τούτου ὅρατος ὑποτροφίας διὰ νέους ἐκ Μικρῆς Ἀσίας, ὅπως χρησιμεύσωσι, μετὰ τὴν ἀποροίτησίν των, ὡς ἱερεῖς ἐγγαμοὶ ἐν τῇ πατρίδι των καὶ δυνάσθαι νὰ ἀντικαθίστῃ κατὰ τὸ ἀναμέρι σφοδρότερον κληρονομημένου προσωποπαιδικοῦ ἱερέματος τῶν διαφόρων προπαγανδῶν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἀποδέχεται εἰς τὸν ἱερὸν καὶ ὀφελὺν ὄντως σκοπὸν, ἐν ἐπιδικῶν ὁ Σύλλογος, ἀπερσάσει καὶ ἐδίχθη, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, τρεῖς μὲν νέους ὡς ὑποτρόφους τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας ἐκ Μικρῆς Ἀσίας, πάντες δὲ ἑτέρους τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου μὲ μικρὰν μείωσιν τῶν τροφείων.

Ἐδίδθη ἑπίσης τὸ Συμβούλιον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, κληροδοτήμα τοῦ Μητροπολίτου Σαῶν καὶ γαλοπούλεως Περθενίου, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προσλήψεως δύο ὑποτρόφων ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ, τῇ ὑποδείξει τοῦ ἰδίου Συλλόγου (βλ. Κεφ. Ζ', σελ. 379).

Ἀξίον μνηεῖς εἶναι, ὅτι ὁ Μικρασιατικὸς Σύλλογος ἐκ' Ἀνατολῆς μεγάλῃν πάντοτε κατέθηκε προσοχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν διαφόρων ὑποτρόφων αὐτοῦ, παρκαλοῦσθαι τὴν πρόθεσιν αὐτῶν, καὶ ἀποστέλλων αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα των ὡς διδασκαλοὺς εὐθὺς ὡς ἀποροίτησιν ἐκ τῆς Σχολῆς, ἅπαντες δ' οὗτοι ἐν κυρίῳ ἱερωθίσονται, πραγματευομένους οὕτω τὴν ὑπόθεσιν ἣν ἔδωκαν εἰς τε τὴν Σχολὴν καὶ τὸν Σύλλογον. Κατὰ ταῦτα, οἱ μὲχρι τοῦδε φοιτήσαντες καὶ φοιτῶντες ἐν τῇ Σχολῇ εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

α) Ὡς ὑπότροποι τῆς Ῥιζαρ. περιουσίας 1) Ἰωάν. Παπακουσιδῆς ἐκ Βυρθουρίου τῆς Παιονίας. 2) Δημ. Χατζῆ-Ἀνέστης ἐκ Σινιάδας, ὅστις ἔλαβε καὶ τὸ Πνευματικαίου βραβεῖον. 3) Πατριάρχ. Πατριάρχιδης ἐκ Νικαίης τῆς Βιθυνίας. 4) Βασ. Ἐλευθεριάδης ἐκ Βαγαδωνίας τοῦ Ἰωνίου, ἐν ἀπίστων ὁ Σύλλογος ὡς μὴ προσελθὼν ἐκ τῆς Α'. πείσεως καὶ ἀντικατέστησε διὰ τοῦ Ἀνέστη Μαλακτιδίου ἐξ Ἰωνίου καὶ 6) Μυρ. Νομίδης ἐξ Ἰωνίου.

6) Ὡς ὑπότροποι τοῦ κληροδοτήματος Περθενίου Σαῶν καὶ γαλοπούλεως: 1) Μυρ. Ἀπολλωνίδης ἐκ Μηχανιώνας τῆς Κούκης. 2) Ἐδῶγ. Παναγιώτου ὁρίως ἐκ Μηχανιώνας. 3) Νικ. Βαδάλας ἐξ Ἀρ-

τάκης. 4) Ἰωάν. Μ. Παπᾶ Παναγιώτου ἐκ Μηχανίων καὶ 5) Ἀθ. Λαμπανδάρης ἐκ Πανόμου τῆς Κούκης.

γ) Ὡς ὑπότροποι διὰ τὸν Σύλλογον μὲ μείωσιν τῶν τροφείων: 1) Κων. Ροικιὸς ἐκ Κιτωρών. 2) Ἰωάν. Χατζῆ Α. Ταπόρη (Πατριάρχ.) ἐξ Ἀγκύρας. 3) Παναγιώτης Παπᾶ Ἰωσὴ ἐκ Νουβίου τῆς Βιθυνίας. 4) Ἀθ. Τριφωνίδης ἐκ Κούκης. 5) Παναγιώτης Ἐλευθερίου ἐκ Μάκρας καὶ 6) Νρ. Νηροτέρης Μαρμαρᾶς ἐκ Περθίου. Ἐκ τούτων ὡς ἐβρίθη ὁ Δ. Χατζῆ Ἀνέστης ἔλαβε κατὰ τὸ ἐτος 1894 καὶ τὸ πεντακοσιοδύναμον Πρακτικόν ἐκρίναι, τὴν χορηγοῦμενον εἰς ἐκείνων τῶν μαθητῶν τῆς ἑκτῆς ἀνωτάτης τάξεως, τὴν διακρίθιντα καὶ ἔκιν τὴν γλῶσσαν τῶν σπουδῶν τοῦ ἐπὶ χρηστικῆς, ἑλληνικῆς καὶ ἱερτικῆς γλῶσσης. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀποροίτησαντες ἐκπαιδεύον ἐπὶ γλῶσσαι τὴν ἀποστέλλον δι' ἣν ὁ Σύλλογος προώρειται αὐτοὺς. Ἐκ τῶν μαθητῶν τούτων ἀποσταλεράτων ὁρῶμεθα καὶ τὸ Πολυμ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἐν τῇ συνεδίῳ αὐτοῦ τῆς 6 Ἰουνίου 1901 ἀπερσάσει, ὅπως ἐκκαλοῦσθαι νὰ δέχεται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τρεῖς μαθητῆς δωρεὰν ἐκ ὑποτρόφους τῆς Ῥιζαρ. περιουσίας, ἐκ Μικρῆς Ἀσίας ἐξαγορευόμενοι, ὅπου τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου, ὅστις καὶ ὑποχρεῖται νὰ μεμερῇ ὑπὲρ τῆς ἱερώσεως των ἐν κυρίῳ, εὐθηνόρως ἀπέναντι τῆς Σχολῆς διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως των κατέστη.

§ γ'. Περὶ τῶν ἐκ Ζαγορίου ὑποτρόφων τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, δι' ὧν βραβεύονται οἱ ἐκ τῆς Ἐλευθέριας Ἑλλάδος ὑπότροποι τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας (βλ. 102, 103, 104 καὶ ἰδίως 106, Ῥιζ. Διαθήκης καὶ σελ. 391 - 395.) οἱ ἐκ Ζαγορίου ὑπότροποι αὐτῆς μετὰ τὸν ἐξαγορευτικὸν προνομίον, ἔτι καὶ ἀναγορεύονται καὶ οἱ ἐν ἱσχυρῇ ὀργανισμῷ καὶ ἀκωνισμῷ τῆς Σχολῆς.

Ὁ ἀδελφός Γ'. Ριζάρης, δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναγκάσῃ καταναγκαστικὰ μέτρα κατὰ τῶν ὑποτρόφων τῆς πολυποσότητος πατρίδος του, τῶν ἀθετοῦσων τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν καὶ μὴ ἱερωμένων. Καὶ ἀναφέρεται μὲν ἐν τῇ Ριζ. Διαθήκῃ ἐπὶ αὐτοῖς τῆς Ζαγορίου ὁρῶμεθα νὰ ἐλλείπων καὶ νὰ προτιμῶσι πάντοτε τοὺς ἀπονούσοντας νὰ ἀνελθῶσι τὸ ἱερικὸν ἐπαγγέλμα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπου-

δων των, ἀλλ' ὅμως οὐδέμιν ἐξανγκραστικὴ διατάξις ὑπάρχει κατ' αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀνεπάρκειας τῶν ὑπερχρησμένων.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ εἰσχογὴν αὐτὴν διευκολύνει, ὥστε ἐπὶ οἱ ἐν τῇ Ζαγοροφίᾳ ὑπόθεσις ὀφείλουσι νὰ φέρωσι ἀποδεικτικὰ τῶν διδασκάλων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων νὰ εἰσάγῃται.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, κατὰ Σέρβον τοῦ 1893, ἐδημοσίωθησαν ἑκατὸν ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Ζαγοροφίαν ἄμεσα προσεβλάντων διὰ τοῦ τότε δημοσιευθέντος ἐγκαντίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ἀθ. Κυτζίου ὑπερ ἀναγνωρισμένων ἐνταῦθα χάριν τῆς ἱστορίας.

«ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τοῖς Ζαγοροφίσις :

Ἐπὶ παρεμνησίαις τοῦ ἄρθρου τῆς διαθήκης τοῦ αἰδίου Ῥιζάρη στηριγθεὶς ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Ἀθ. Κυτζίος προέβη εἰς τὴν σύνταξιν ἐγκαντίου καὶ προγράμματος τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς μεταβέβλῃς ἄρθρον τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἔδρευεν αὐτὴν ὁ μέγας ἐθνικὸς ἐννοικί εὐεργέτης. Ὁ τὴν ἐφημερίαν διῶς εἶνε ὁ καθήκοντος τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας καὶ πρώτους τοῦ Πανεστηρίου κ. Ἰωάν. Πανταζίδης. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔξισμα τοῦ κ. Πανταζίδου καὶ τὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας δύναται νὰ θεωρηθῇ παρὰ τῶν μὴ γνωσκόντων τὰ πράγματα ὡς ἐπαρκὴς ἀδείξις τῆς ὀρθότητος τῆς ἐφημερίδας, κρίνεται καλὸν νὰ παραβέβωμεν ἐνταῦθα τὸ ἄρθρον τῆς διαθήκης καὶ νὰ δεῖξωμεν τὸ παραβῶμεν καὶ πάντῃ ἀνεμαίων τῆς δουλείας ἐφημερίδας ἰδοὺ τὸ 110 ἄρθρον :

Διαθήκης Γ. Ῥιζάρη ἄρθρον 110.

« Ἐκδοτὴ κοινὸς τοῦ Ζαγορίου ἀνεπάρκειας δύναται νὰ ἐκλέγῃ διὰ κλήρου ἓνα ἢ δύο τέκνα ἐκ τῶν ἐνδοσετέρων οἰκογενειῶν συντάσσουσα περὶ τούτου πρᾶξιν καὶ προτιμῶσα ἐκεῖνα, ὅσα, σκοπεύοντα νὰ ἀναβῇ οὗτοι τὸ ἱερτικὸν ἐπάγγελμα μετὰ τὴν ἀποπελάττωσιν τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν σχολὴν σπουδῆς των, ἀποδεικνύουσι δι' ἀποδεικτικῶν τῶν διδασκάλων των ὅτι ἔχουν τὰς ἀναγκαίους προετοιμασίας γνώσεις γνωσκόντες ΤΟΥΤΑΧΙΣΤΟΝ τὰ δύο μέρη

τοῦ λόγου τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς, τὴν ἀνάμνησιν καὶ, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν.

Ὁ μὲν Γ. Πανταζίδης ἀπὸ δύο μέρη τοῦ λόγου ἡμετέρας ὡς σημαίνοντα τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν, ὁ δὲ κ. ὑπουργὸς τῆς παιδείας συνεπέρανεν ὅτι, ἀπὸ οἱ εἰσχογόμενοι μαθηταὶ εἰς τὴν Ῥιζαρείου Σχολὴν πρέπει νὰ γινώσκουσιν ἥδη τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν, πρέπει ἄρα ἡ πρώτη τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς τάξις ν' ἀντιστοιχῇ πρὸς τὴν τρίτην τοῦ γυμνασίου, καὶ δύο ἄρα κατώτεροι τῆς σχολῆς τάξεις καταργηθῶσι ὡς παρὰ τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης ἰδρύνεται. Συμφώνως δὲ πρὸς τὸ συμπέρασμα τοῦτο κατῆρτε καὶ νέον τῆς σχολῆς πρόγραμμα.

Εἰ καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἄρθρου εἶνε σαφὴς καὶ οὐδέμιν ἡρῶναι ἐμφανέας, ἐπειδὴ ὅμως πρόσωπα σφραγίσ, οὗς ὁ πρώτους τοῦ Πανεστηρίου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐλληνικῆς φιλολογίας καθηγητῆς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κρίνονται παντάπασιν παρεμνησθέντες τὸ ἄρθρον, κρίνεται καλὸν νὰ δεῖξωμεν ἐνταῦθα ὅτι τοιαῦτα ἐμφανέας ἀποδεικνύονται ἐσφαλμένῃ α') γραμματικῶς, β') λογικῶς, γ') ἐν τῇ δοθείσει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἐμφανέας ὅτι αὐτὸν τῶν πρώτων ἐπελεσίων τῆς διαθήκης, δ') ἀπὸ τῆς διανοίας τοῦ διαθέτου.

α') Εἶνε ἰσχυρὴν γραμματικῶς καὶ λογικῶς.

Ἡ ὁράσις « τοῦλάχιστον ἀπὸ δύο μέρη τοῦ λόγου τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς » σαφέστατα καταδεικνύει ὅτι ὁ διαθέτης εἶχεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ πολλὰ μέρη τοῦ λόγου καὶ ὅτι τῶν πολλῶν τούτων μερῶν τὰ ἐλάχιστα ἀντιτίθεται πρὸς τὰ πλείστα. Ἀλλ' ὅπου ὑπάρχουσι ἐλάχιστα καὶ πλείστα, ὑπάρχουσι καὶ μέσα μεταξύ τῶν ἐλαχίστων καὶ τῶν πλείστων κείμενα. Ὁ διαθέτης ἄρα ἔχει ἐν τῷ ἐν σὺνολον μερῶν τοῦ λόγου, ὅς σὺνολον διακρίνει τὰ ἐλάχιστα μέρη, τὰ πλείστα μέρη καὶ τὰ μεταξύ τούτων κείμενα. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐλάχιστα εἶνε κατ' αὐτὴν δύο, τὰ μεταξύ θὰ εἶνε ὑπὲρ τὰ δύο καὶ τὰ πλείστα τὰ πλησιάζοντα πρὸς τὸ σὺνολον τῶν μερῶν. Τοιαῦτα δὲ ἔννοια ἀρρῶζει πρὸς τὰ ὁκτώ ἢ κατ' ἑλλογὰς δέκα μέρη τοῦ λόγου τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς, κατ' οὐδένα δὲ τρόπον πρὸς τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικὸν ἵκναι εἰς αὐτὸ μόνον μέρη καὶ οὐχὶ τοῦλάχιστον δύο μέρη. Ἐὰν λοιπὸν ὁ διαθέτης λέγων μέρη τοῦ λόγου ἐνόησε τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ

συντακτικῶν, ἐπειδὴ αὐτὰ μόνον τὰ δύο ἀποτελοῦσι τὸ ὅλον τῆς γραμματικῆς, ἥτοι ἀδύνατον νὰ εἴπῃ ὁ Ῥιζάρης «τοὺς ἑστέον» τὰ δύο μέρη τοῦ λόγου, διότι διὰ τῆς φράσεως ταύτης θὰ ἐδεικνύουν εἰς ἄλλα μὲν εἶναι ἐν νῷ, ἄλλα δὲ λέγειν, ἐπομένως θὰ παρελογίζετο. Ἄλλ' ὁ ἀδελφὸς ἀντὶ δικαιοσύνης εἰς γράφων τὴν διαθήκην αὐτοῦ εἶχε «οὖν τὸν νοῦν, ὅτις τὰς φράσεις καὶ πάσας τὰς ἀποδείξεις αὐτοῦ» (ὅρα διαθήκην Ῥιζάρη ἐν ἀρχῇ). Ὡς φρονιστὸς δ' ἀνθρώπου λόγους ἀπεδέχεται καὶ ἐκύρωσε καὶ ὁ βρασιλεῖς Ὅθων.

Ἐάν δὲ τοῦναντίον εἶχεν ἐν νῷ τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν, ἢ θὰ ἔλεγεν **ἀντιθέτως** τὰ μέρη τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς ἢ ἀπλούστερον καὶ δηλωδέστερον **κ** ἢ τὰ δύο μέρη τῆς γραμματικῆς, οὐδέποτε δὲ κατ' οὐδένα τρόπον θὰ ἔλεγε «**τοῦτο δὲ**» τὸ δύο μέρη τοῦ λόγου τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς.

β') εἰνε ἐσφαλμένη ἱστορικῶς.

Ἡ ἱστορία τῆς γραμματικῆς διδάσκει εἰς οὐδεὶς οὐδέποτε ὠνόμασε τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν μέρη τοῦ λόγου. Μέρη τοῦ λόγου ἡ στοιχεῖα τοῦ λόγου ὀνομάζονται ὑπὸ πάντων τὰ ἐκείνῃ ἢ κατ' ἄλλους δέκα εἶδη τῶν λέξεων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ὁ λόγος.

Θὰ ἦτο δὲ καὶ παραλογισμὸς ἐσφαλτὸς ἂν μέρος τοῦ λόγου ὀνομάζετο τὸ συντακτικόν, ὅπερ διδάσκει τὴν **ὀνομασίαν** τῶν μερῶν τοῦ λόγου πρὸς ἐκφράσιν τῶν διανοημάτων ἡμῶν. Διότι πᾶς δύναιται λογικῶς ἀνθρώπος νὰ ὀνομάσῃ μέρος λόγου τὴν πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου συνάπτουσαν τέχνην; Τοῦτο θὰ ἦτο ἔρανος, ἰάν τις ἰσχυρίζετο ὅτι ῥητορικὴ τέχνη καὶ πρόλογος ἢ ἐπίλογος, περὶ ὧν πραγματεύεται ἡ ῥητορικὴ, εἶναι τὸ αὐτό· ἢ εἰς φυτολογία καὶ κρᾶμβη ἢ μακράν, ὧν τὴν ἐν τοῖς φυτοῖς τᾶν καὶ τὴν περιγραφὴν ἐπίθουσι ἡ φυτολογία, εἶνε τὸ αὐτό, ἢ εἰς ἀρχιτεκτονικὴ καὶ λίθος καὶ κέραμι εἶνε τὸ αὐτό!

Ὁ γράψας τὴν διαθήκην, ἐπειδὴ συμφῶρον μέγιστον εἶχε νὰ νομῇ ἀκριβὲς ὑπὸ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ, ὥρῃλε κατ' ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὅρους ὡς ἐρέοντο τότε, ἥτοι ὡς ἐκείνοι αὐτοὺς ἐν ταῖς σχολαῖς αὐτοῦ τε καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν ἀπελπίετο καὶ ὡς ἐρέοντο ἐν ταῖς τότε ἐπιστημονικαῖς συγγραφαῖς. Ἄν δὲ μεταχειρίζετο γλῶσσαν ἀκατάληπτον ταῖς συγχρόναις ἡ ἀμείλικτον, δὲ ἔπαρτεν ἥλως τὸναντίον πρὸς τὰς προλήψεις καὶ τοὺς

πῶς αὐτοῦ, ὁ μόνος ὁ μὴ πᾶσι ἔχων τὰς φράσεις αὐτάνας νὰ πρᾶξῃ. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης ἥτοι πρὸ τοῦ 1840 ἐδιδάσκοντο ἐν ταῖς σχολαῖς εἰς τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰς τὸν ὅλον ἢ δέκα καὶ ἐν ταῖς τότε ἐν χρῆσιν γραμματικαῖς ὀνομάζοντο τὸ ὄνομα, τὸ ὄμμα, ἡ μεταξὺ τὸ ἄσθεν, ἡ ἀντομμία, ἡ ἀπόδειξις, τὸ ἐλπίσμα καὶ ὁ σύνδεσμος (ἔκ γραμματικῆς Κοίτης 1833 σελ. 2. § 3.) ἡ ὄνομα οὐκ αὐτὴν, ὄνομα ἐπὶθετο, ἔρηκ, μεταξὺ, ἔρπον, ἀντομμία, ἀπόδειξις, ἐπὶθετο, σύνδεσμος, ἐπὶθετομα (γραμματικὴ Γενναδίου ἐν Ἀθήναις 1839. σελ. 22. § 161).

Ἀγ' οὐ λοιπὸν καὶ ἐλεῖν καὶ ἐννοῦν μέρη τοῦ λόγου τότε, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ νῆ; ὁ Ῥιζάρης μέρη τοῦ λόγου τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν, ὅπερ οὕτως ἐκείναι, οὕτως ἔφασκε;

Ὅποτε καὶ ἱστορικῶς ἥλιος σκαιότερον ἀποδεικνύεται εἰς μέρη τοῦ λόγου γράφω ὁ Ῥιζάρης καὶ δύο ἕκ τῶν δέκα ἢ ὅσα αὐτὸν τῶν εἰρημένων εἰδῶν τῶν λέξεων, οὐδεμὴς δὲ τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν.

γ') δεκνέται ἐσφαλμένη ἐπὶ τῆς δοθείσης ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἐρημίας.

Οὕτως ἐνέγκαν τὰ δύο μέρη τοῦ λόγου καὶ οἱ πρῶτοι τῆς διαθήκης ἐκτελεσταί, καὶ κατὰ τούτων τὴν ἐννοαν ἐσφάρασαν τὸ 110ον ἄρθρον τῆς διαθήκης. Ἐπὶ πεντήκοντα δ' ἔτη εἰς κατ' αὐτὴν τὴν ἐρμηνείαν ἐκτελεῖται τοῦ ἀνδρὸς δικήτου ἡ τελευταία θέλησις.

Λέγειν, κύριε Παντάζης, νὰ παρενέγκαι τὸν Ῥιζάρην ὁ Φίλιππος Ἰωάννου καὶ ὁ Γενναῖος καὶ ὁ Μισαῖλ Ἀποστολίδης καὶ οἱ ἀλλοὶ ἀπὸ πενήκοντα ἔτη ἐπὶ τὰς θελήσεις τοῦ ἀνδρὸς ἐκτελοῦντες Ἕλληνες ἄνδρες; Ἀλλὰ τότε ὑπὸ πολλὰς κατεργασθῆ πεμεργίας νὰ μῆθουν, τίνι τρόπῳ ἀπεκλύθη εἰς τὸ μόνον εἰς τοῦτο, ὅπερ οὐ ἰσχυρίζεται, εἶχεν ἐν νῷ ὁ πρὸ πενήκοντα καὶ ὅς ἐστιν ἀποκρινὸν Ῥιζάρης; Πᾶς λοιπὸν, οἱ πρῶτοι τῆς διαθήκης ἐκτελεσταί, οἵτινες ἐγνώσαν τὸν νοῦν τοῦ δικήτου καὶ ὧν τινες μάλιστα λέγονται εἰς καὶ συμμετέχοντες τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης, καὶ ὡς ἐνόησαν καὶ ἐσφάρασαν ἐν τῇ Σχολῇ τὸ ἔρπον τοῦτο καὶ πλανηθέντες αὐτὸν παρέδωκαν καὶ πάντας τοὺς μετὰ τοῦτο δικηγόρους αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκείνων πλάνην καὶ οὐδεὶς ἐσφάει μέχρι τῆς στιγμῆς

ταύτης ἱκανὸς νὰ διῇδῃ τὴν πλάνην. Ἄλλ' οὐχί, κύριε Πανταζίδε, ἡ ἐγκρίσει σου ἀποδεικνύεται.

δ') ἱσορρομημένη καὶ ἀπὸ τῆς καθόλου διανοίας αὐτοῦ τοῦ διαθέτου.

Διὰ τοῦ 110 ἄρθρου ἀκριβέστατα διατάττει ὁ ἀξιόμιμος 'Ριζάρης, ὅνα εἰς ἐκείνην κομποσάλευσιν τοῦ Ζαγορίου ἀνεξαίρετος ἐκλήγωνται διὰ κλήρον ἐν ἡ δὺο τέκνα ἐκ τῶν ἐνδοσεύσεων οἰκογενειῶν, νὰ προτιμῶνται πάντοτε ἐκεῖνα, ὅσα σκοπεύονται μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῇ 'Ριζαρείῳ Σχολῇ σπουδῆς αὐτῶν νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν πασῶν τῶν κομποσάλευσιν τοῦ Ζαγορίου ὀφείλουσι ν' ἀποδεικνύωσι δι' ἀποδεικτικῶν τῶν διδασκάλων αὐτῶν, ἐπὶ ἔχουσι τὰς ἀναγκαίας ΠΡΟΪΟΔΑΓΩΓΙΚΑΣ γνώσεις, ἐπὶ αἱ προεπισχωγικαὶ αὐταὶ γνώσεις εἰσι ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ τὰ ὅσα μέντοι τοῦ λόγου τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς, ἡ ἀριθμητικῆς καὶ κατὰ ὁ μᾶλλον καὶ ἥτιον ἡ ἐλληνικῆς ἱστορίας.

Τίς μὴ παντάπασιν νυστάζειν δὲν κατανοεῖ ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ στοιχειωδέστατων γνώσεων; Πρῶτον ἡ ἐνδεικ τῶν οἰκογενειῶν, ἥτις δὲν ἐπέτραπε τὴν ἐν τοῖς τότε χρόνοις μακρὰν καὶ διαπληρὴν ἀποδημίαν πρὸς φοίτησιν εἰς γυμνάσια, δεύτερον ὁ ὁρισμὸς, ἐπὶ οἱ ἐκ τῶν Ζαγοροχωρίων ὑπέρτεροι ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν ἀποδεικτικὰ τῶν διδασκάλων αὐτῶν, ἐκαστος ὅλην δὴ τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὑπάρχοντος διδασκάλου, καὶ οὐχί γυμνασίου ἢ ἄλλου συστημιακοῦ τῆς μέσης παιδείας ἐκπαιδευτηρίου, ὡς θὰ εὗρην ὁ διαβέτης, ἂν τοῦτο εἶχε κατὰ νυνὶ τρίτον ἐπὶ ἐκείσῃ κομποσάλευσιν τοῦ Ζαγορίου ἀνεξαίρετος δικαιούται νὰ πέμψῃ τοιαύτην προπαιδεῖαν ἔχοντες ὑποτρόφους, αἱ δὲ κομποσάλευσι εἶνε ἱστορικῶς γνωστὸν πόσον ἀτελὴ σχολεῖα ἐπέκτεινον τότε, ἀρ' οὐ καὶ νυν μετὰ πενητηνολογικῆς πύρεθον δὲν ἔχουσι σχολὰς δυναμένας νὰ παρασκευάσωσι μηχανιστὴς τρίτης τάξεως τοῦ γυμνασίου, τέταρτον ἐπὶ προορίζει κύριος τοὺς μαθητάς, ἀρ' οὐ δειδῶσαν ἐν τῇ 'Ριζαρείῳ σχολῇ πενταετὴ μαθημάτων κύκλον οὕτε θεολόγους, οὕτε ἀνωτέρους κληρικούς, ἀλλὰ νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, νὰ γένωνται ἐγγεγραμμοὶ ἱερεῖς ταῦτα πάντα οὐδεμίαν καὶ τῇ δυσνοουστάτῳ ἀνηρώπῳ καταλείπουσιν ἀμφιβολίαν ἐπὶ ὁ ἀξιόμιμος 'Ριζάρης ἴδρυν ἱερατικὴν σχολὴν σκοποῦν ἔχουσιν νὰ παραλαμβάνῃ πτωχοὺς νέους μάλιστα

τὰ στοιχειώδη γυμνακτικὰ γινώσκοντες καὶ νὰ ἐκπαιδεύῃ αὐτοὺς ἐγκρίλων καὶ θρησκευτικῶν παιδεύσειν ἱκανῶν, ὥστε κυρίως μὲν νὰ γίνωνται ἄξιοι νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα (ἔβλ. 10272), νὰ ἔχωσι δὲ καὶ ἐξόλιθα ἐπαρκῆ πρὸς τελευτετέρων μαθήσεων, ἂν θέλωσι καὶ δύνανται νὰ ρυθίσωσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ὁ ἀξιόμιμος 'Ριζάρης δὲν ἤθελε νὰ ἰδρύσῃ θεολογικὴν σχολὴν ἀνεπίπαλον πρὶν τὴν πρὸ μακροῦ ἰδρυσθῆαι ἐν τῷ πανεπιστημίῳ θεολογικὴν σχολὴν, δὲν ἤθελε ν' ἀνεπιπλοῦσθῃ τὴν βασιλικὴν Ὀθωνα, ἀλλ' ἤθελε νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον ἐκεῖνου. Ἠθέλησε τὸ μὲν, νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν καλύτερον κλήρον περὶ οὗ τοῦ πανεπιστημίου ἡ θεολογικὴ σχολὴ οὐδὲν ἠδύνετο νὰ πρῶξῃ, τὸ δὲ νὰ παραστῇ καὶ φυτώριον τι τῆς θεολογικῆς τοῦ πανεπιστημίου σχολῆς. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν εὐεργεσίαν αὐτοῦ ἐθεώρησεν ὁ Ὄθων μεγάλῃ ἐκδοτέλεον ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κληρικῶν καὶ ἐπ' αὐτῇ δι' ἐγγυήσαν τὸν ἀπαράμιλλον αὐτοῦ ζῆλον περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κληρικῶν τοῦ ἐλληνικοῦ κλήτους καὶ ἐξέφραξεν αὐτῷ τὴν ἱγνήτην αὐτοῦ βασιλικὴν εὐνοίαν καὶ ἐτίμη αὐτὸν διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην διὰ τοῦ χρυσοῦ σιαγερῶ τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἐαυτοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος (ἔβλ. σελ. 79 κ. ἑξ.). Διὰ τοῦτο ὁ γερμανικὸς τῆς ἐπικρατείας Ν. Γ. Θεοχάρης κατὰ δικτακτὴν τοῦ βασιλέως Ὀθωνος διεκήρυξε τῷ 'Ριζάρῃ τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἐκάλε αὐτὸν πλήρη τῷ στέμμι τοῦ μόνου ἰσχυροῦ περὶ τὰ θεῖα, ἀλλὰ καὶ φιλόπατρις καὶ εὐεργέτην ἰδίως, καθυψόσαντα τὸν ἴδιον αὐτοῦ πλοῦτον περὶ τὴν τῶν λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου ἐκπαίδευσιν. Νομίζετε ἐπὶ ὅτι ἄξιόστοι τυλακούτων τιμῶν παχὲ τοῦ φιλοπάτριδος βασιλέως Ὀθωνος, ἂν ὁ 'Ριζάρης ἴδρυν ἀντίπαλον τῇ τοῦ πανεπιστημίου θεολογικῆς σχολῇ; Δὲν θὰ κατεγέλαιτο παρὰ σύμπαντος τοῦ κόσμου καὶ θὰ καταφρονετο ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς ἀλαχῶν καὶ πολέμιος τῶν ἐκ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν κατακτησμένην τοῦ ἀγτίως ἐλευθερωθέντος ἔθνους προσπάθειαν αὐτοῦ;

Ὁ συνεπὲς λοιπὸν καὶ φιλόπατρις 'Ριζάρης δὲν ἴδρυν θεολογικὴν σχολὴν, ὑπάρχονσαν ᾗτῃ καὶ λειτουργοῦσαν ἐν τῷ Ὀθωνεῷ πανεπιστημίῳ, ἀλλ' ἐκκλησιαστικὴν σχολὴν πρὸς μόρφωσιν τοῦ κατωτέρου κλήρου, δυναμένην νὰ χρησιμεύῃ καὶ ὡς φυτώριον τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου. Διὰ τοῦτο δὲν διατάττει ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ νὰ μηχανήσωνται οἱ τῆς σχολῆς αὐτοῦ τρέφοι μαθη-

μακτα πανεπιστημιακά, οὐδὲ ἀνάλογα τοῖς διδασκαμένοις ἐν τῇ γ' τάξει τοῦ γυμνασίου, ἀλλὰ τὴν καθήκον, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἰστορίαν, ἥτοι μαθήματα, ἃ διδάσκονται ἐν τοῖς καλοῦμένοις νῦν ἐλληνικοῖς σχολείοις.

Ἄν ὁ διαβέτης διανοετοὶ νὰ παρακλησάξη εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ οὕτω καλῶς κατὰρτισμένους μαθητάς, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. ὕπουργός τῆς παιδείας, δὲν θὰ ἀπῆται περὶ τῶν εἰσχωρέμενων νὰ γινώσκουσιν μόνον τὴν ἀριθμητικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἀλγεβρὰν, δὲν θὰ ἀπῆται νὰ γινώσκουσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτοι τὴν ἰστορίαν, ἀλλὰ θ' ἀπῆται ἀκριβεστέρων τῆς ἰστορίας γνῶσιν, θὰ ἀπῆται καὶ γνῶσιν τῆς λατινικῆς. Δὲν θὰ ὤριζε περὶ αὐτῶν, ὅτι πρέπει νὰ ἔχωσι τὸ ἀπαιτούμεναι προπαιδευτικὰς γνώσεις, ὥστε ἀπ' οὗ διδασκῶσιν ἐπὶ πάντε δὴα ἐπὶ ἐν τῇ σχολῇ αὐτοῦ, νὰ εἶνε εἰς αἰσάν νὰ γίνωσιν ἱερῆς (ἄρ. 72). Δὲν θὰ διέταττε νὰ εἶνε ἢ ἐν τῇ σχολῇ αὐτοῦ παιδεύουσιν τοιαύτη, ὥστε νὰ συντελῇ ΚΑΙ εἰς ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν. Δὲν παρεγγεν ἄρα αὐτὴ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, ἀλλὰ συντελεῖ ἀπλῶς εἰς αὐτήν. Καὶ αὐτὴ μόνη ἢ ἐρασις δὲν ἀποδίδειν ἀνεναντιρρῶτος, ὅτι πρώτιστος μὲν σκοπὸς τοῦ αὐδιδμοῦ ἦτο νὰ μορφώσῃ κυρίως κατώτερον κλήρον, ἐγγράμμους ἱερεῖς, ἐπεὶ οὕτως δὲ πρὸς τούτους, ἵνα ἢ ἐν τῇ σχολῇ αὐτοῦ παιδεύουσιν ἢ τοιαύτη, ὥστε νὰ συντελῇ καὶ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας, νὰ μὴ ἀποκλείωνται δηλαδὴ τῆς εἰς τὴν θεολογικὴν καὶ τὰς ἄλλας σχολὰς τοῦ πανεπιστημίου φοιτήσεως οἱ τρέφοντες αὐτοῦ, ἂν τινες θελήσωσι νὰ γένωνται ἐπιστήμονες; Ἄν δὲ ἤρξῃ ὅτι πρέπει νὰ διδάσκονται «ἡ θεολογία καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς», δὲν πρέπει νὰ παρερμηνεύηται ἢ ἔννοια τῶν λέξεων τούτων, ὅπως ἡ ἔννοια τῆς φράσεως «τοὺς κλάδους» τὰ δύο μέρη τοῦ λόγου τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς.

Ὁ διαβέτης θέλει νὰ διδάσκονται τὰ μαθήματα τῶν τεσσάρων κυρίων κλάδων τῆς θεολογίας, ὅπως οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τῆς σχολῆς αὐτοῦ μαθηταὶ ὧν ὡς ἱερεῖς μὲν καλῶς κατὰρτισμένοι ἐν τοῖς θρησκευτικαῖς, ὡς φοιτηταὶ δὲ τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου φέρωσι μετ' ἑαυτῶν ἱκανὴν πρὸς εὐδοκίμην προπαιδείαν. Οὕτως ἡρμηνεύθῃ ὁ φρασμὸς οὗτος ὑπὸ τῶν πρώτων ἐκτελεσθῶν τῆς διαβέτης, οὕτως ἐξετελέσθη καὶ ἐξεκολουθεῖ ἐκτελούμενος.

Ἄν εἶχε σκοπὸν νὰ ἰδούρῃ θεολογικὴν σχολὴν πανεπιστημιακὴν

δὲν θὰ περιόριζεν οὕτω στενῶς τὴν ἐξήλθιν τῶν καθηγμένων, ὥστε θὰ ἐπίμενε συμβουλευτικὸν τὸς ἐκτελεστικῆς κώσταρην ἡγεμονίαν περὶ τὸ προσωπικὸν τῆς διδασκαλίας.

Δὲν θὰ ἀπῆται περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος ὑποτρόφων αὐτοῦ νὰ φέρωσιν ἀποδεικτικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολίου, ἀλλὰ τῆς γ' καὶ γ' τάξεως τοῦ γυμνασίου (ἄρ. 103).

Ἐκ τῶν ἑλθόντων τούτων καὶ ὁ δημοκρίστειος κατανοεῖ ὅτι τὸ περὶ αὐτοῦ ἐκτελούμενον νέον πρόγραμμα μετεβλέπει τὸν σκοπὸν τῆς σχολῆς, ὅτι δὲν ἐξήγαγε ἐκ τῆς διαβέτης, ἀλλ' εἰσέβαλε εἰς τὴν διαβέτην ἐννοίαν τῶς στοιχειωδὲς τῶν νόμων τῆς λογικῆς καὶ κατ' ἀνάγκην ἀπαρχάπτων ἐθελῶν δικαιωμάτων.

Οὕτω λοιπόν, ὁ Ζαχαρίου, διὰ τῆς ἀπουσιότητος ταύτης ἐπιστημονικῆς μεθόδου, ἀντιρροπῶνται καὶ ὑπ' ὧν διατάξεις τῆς Ριζαρίου Διαβέτης, ἀποκλείονται καὶ τέκνα ἡμῶν τῆς Ριζαρίου Σχολῆς καὶ δημεύεται ἡ Ριζαρίου περιουσία ἐγκαθισταμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γ. Ριζαρίου Πανεπιστημιακῆς—Θεολογικῆς Σχολῆς διὰ πέντης αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους!

Ὁ κ. ὕπουργός ἐνόησε βεβαίως, ὅτι τὸ περὶ Ζαχαρίου ἐκτελεσθῶν δέκατον ἔτηρον (110ον) τῆς Ριζ. Διαβέτης εἶνε τὸ ἀντιρροπῶν πρόγραμμά καὶ ὁ ἀληθὲς σκοπὸς τῶν μεγάλων αὐτοῦ σχεδίων καὶ προσεπάθησε νὰ καταστήσῃ αὐτὸ οὐ μόνον αἰνιδικόν, ἀλλὰ καὶ βοηθητικὸν διὰ ψευδοῦς ἐρμηνείας καὶ προφανοῦς διστροφῆς.

Ἐπερβήτη, ὁ Ζαχαρίου τῶν τεσσάρων ἐξ (46) κομῶν τοῦ Ζαχαρίου τῆς Ἡμετέρας! Πατάσκει δὲ τὴν ἀσέβη χεῖρα, ἥτις ἐτίθη ἐπὶ τῆς διαβέτης τοῦ συμπαιγνίου ἡμῶν, πῶσιν οὖραν, μετὰ πλήρη πεντηκονταετίαν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς, καὶ διδάσκει αὐτὴν, ὅτι καὶ διατάξεις τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους εὐεργετῶν, δὲν ποδικοποῦνται τὸσον εὐκόλως!

Ἄν δὲ ἡ περὶ ἐφαρμογῶν μεγάλῃ ἰδέᾳ τοῦ Γ. Ριζαρίου, δὲν ἐφαρμογικοποιοῦνθαι καὶ ἑκακλήριαν δὲν πταίει ὁ ἱερώς Ὀργανισμός, ὅστις ἐπὶ τῆς διαβέτης ἐρείδειται, ἀλλ' ἡ ἑλλασίαν προνοία περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ κατωτέρου κλήρου, ἥτις προήλθε τὸ μὲν ἐξ ἀρεταίας τῆς ἐν ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας, τὸ δ' ἐκ πολλῶν δυστυχῶν περιστάσεων τῆς ἐλευθέρης πατρίδος ἡμῶν Ἑλλάδος.

Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς Ριζαρίου Διαβέτης ἀνίστανται καὶ δικ-

μαρτυρούνται, ἀλλὰ προλάβετε τὴν σύγκρουσιν, ἐξ ἧς πολλὰ τὰ δεινὰ τῇ Σχολῇ, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὸν διαδόχον Ἀντιβασιλέα καὶ παρακαλοῦντες αὐτὸν, ὥπως μὴ θέσῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ ἐν τούτῳ ἀνωσίῳ βασιλικῷ διατάγματι.

14 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ζαγορίουος.

Ἐνεκα λοιπὸν τῶν ἐξαισθητικῶν τούτων προημίων, ἅτινα ἔχουσιν οἱ ἐκ Ζαγορίου ὑπότροποι τῆς Ριζ. Σχολῆς, μετὰ καὶ προσάθειναι καταβάλλουσι ἐν τῇ πατρίδι τῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν ἐν τῇ σχολῇ, τινὲς μάλιστα δὲν ὄκνησαν καὶ μέχρι πλαστικοπροσωπίας νὰ πειθῶσι πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὑποτροφίας, ἐξαγορεύοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιτυχόντος καὶ παρουσιαζόμενοι μετὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὴν Σχολὴν. Τὴν πρώτην περὶ τούτου ἀνακοίνωσιν μετὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ 1899 ἔλαβον εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, δύο ὑπὸ ψευδώνυμον φωνήσαντες ἐν αὐτῇ, ἐκ Ζαγορίου οἱ Βασ. Τζούρος (!) καὶ Β. Χριστοδούλου, (!) ἀξιώσαντες νὰ λάβωσι τὰ ἀπολυτήρια αὐτῶν ὑπὸ τὰ πραγματικὰ τῶν ὀνόματι, ἥτοι ὁ μὲν Βασ. Τζούρος μετὰ τὸ πραγματικὸν τοῦ ὀνόματος Χριστοδούλου Τζούριδης, ὁ δὲ Βασ. Χριστοδούλου μετὰ τὸ πραγματικὸν τοῦ ἐπίσης ὀνόματος Κωνσ. Φανίτσης. Ἡ Διευθύνσις ὅμως τῆς Σχολῆς ἀμέσως ἐνόησε τὰ συμβάντα εἰς τε τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς καὶ τὸν Σ. Μητροπολίτην Ἰωαννίνων κ. Γρηγόριον, ὅστις δι' ἐγγράφου τοῦ ἐξήντησε νὰ τῷ ἀποσταλῶσι τὰ σχετικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν κλπ. ἐγγράφα, ἵνα μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν γεγονότων καὶ ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων προβῇ, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Δημογεροντίας εἰς τὴν παρεκτετακτικὴν τιμωρίαν τῶν ὑποδείχθησιν ἐνόχων καὶ τῶν ἀναγκάστων φευθέντων ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς μόλις ἔλαβε γνῶσιν τῶν γενομένων παραινόμενῳ, ἀρ' ἑνὸς μὲν ἀπίστευτε, διὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Γρηγορίου τὴν παρὰ πόδας ἐγκύκλιον πρὸς ἅπασας τὰς κοινότητας τοῦ Ζαγορίου, ἀρ' ἑτέρου ἐπεμψε δὲ τῷ ἴδιῳ Μητροπολίτῃ τὰ ζητηθέντα ἐγγράφα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγκύκλιος ἔχει ὡς ἑξῆς:

- (1) Ὁρ. σελ. 367 ἀρθ. 51.
(2) Ὁρ. σελ. 367 ἀρθ. 50.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Θέλοντες νὰ βυθίσωμεν ἀκριβέστερα τὰ περὶ ἀποσταλῆς νέων ὑποτρόφων ἐκ Ζαγορίου, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρὰ 109, 110, 111, 112, 113 καὶ 114 τῆς διαθήκης τοῦ αὐτίμου Ριζάρη (βλ. ταῦτα σελ. 51 καὶ 52):

Σας κοινοποιούμεν τὰ ἀκόλουθα.

α') Πᾶσα κοινότης τοῦ Ζαγορίου ὀφείλει νὰ ἐλεῖτ' ἐκ αὐτῆς (λαχνού) δύο ὑποτροφίας ὑποτρόφους.

β') Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ γενετημένης κληρώσεως θέλει συνταχθῇ ἐκθεσις, τὴν ἐποῦσαν πρέπει νὰ ὑπογράψωσιν οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου καὶ ὁ προσεὶς αὐτοῦ.

γ') Αἱ ἐκθέσεις αὗται, αἵτινες θέλουσι συνταχθῇ εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ Ζαγορίου, πρέπει νὰ διευθυνθῶσι ἀμέσως εἰς ἡμεῖς διὰ νὰ κάμωμεν ἡμεῖς τὴν ὀριστικὴν ἐκλογὴν, ταύτης δὲ γενομένης, θέλομεν προσκαλέσει ἐνταῦθα τοὺς κληρωσθέντας, ὡς ἡ διαθήκη ὀρίζει—Ἐντεῦθεν ἐποῦται, ἐπὶ κανεὶς δὲν πρέπει θὰ στέλληται ἐνταῦθα ὡς ὑπότροπος πρὶν ἢ γραφῶμεν ἡμεῖς καθὼτι ἡμεῖς θέλομεν κάμει τὴν ὀριστικὴν ἐκλογὴν.

Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ δὲ ἀκριβέστερα ὁ σκοπός, ὅστις προέδρευον εἰς τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης τοῦ αὐτίμου Ριζάρη, ὀφείλετε νὰ καταβάλλητε τὴν ἀναγκαίαν προσοχὴν, ὥστε οἱ κληρωσθέντες νὰ ἦναι ὑγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς τὸ σῶμα· 15—19 ἐτῶν ἡλικίας, εὐ-

φωεῖ δὲ τὸν νοῦν καὶ χρηστοθεῖας, καὶ γινώσκοντας τὰ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῶς τοῦ Ζαχαρίου σχολείοις διδασκόμενα μαθημάτων, οὕτως αὐτοῦ τῶν προσόντων τούτων δὲν δύνανται νὰ γείνωσι δεκτοὶ ὡς μαθηταὶ ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ. Πρὸ πάντων δὲ πρέπει νὰ ᾔηται ἐξ ἐκείνων, ὅσοι ἔχουσι σκοπὸν καὶ ἀποφασιν ὀριστικὴν νὰ ἀναδειχθῶσι, μετὰ τῆς σπουδῆς τῶν, ἱερικῶν ἐπαγγελίᾳ, καθὼς ὁ σκοπὸς τῆς δικήκης καὶ ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς ἀφορᾷ κυρίως τὴν ἐκπαιδεύσιν τοῦ κλήρου τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Προσθέτομεν μάλιστα, ὅτι, μολοντὶ δὲν ἀπαιτοῦμεν ἥδη ἐγγύσιον τινα παρὰ τῶν ἐκ Ζαχαρίου στελλομένων ὑποτρόφων, ὅμως ἀπαιτοῦμεν, ὥστε αἱ ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ ἀποστελλόμεναι νὰ χειροτονηθῶσι ἀνεκτάως ἱερεῖς, ἀποῦ συμπληρώσῃσι τὴν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὁρισμένην ἡλικίαν. Μάλιστα, ἂν ἀνακαλύψωμεν ἀντίθετον σκοπὸν, θέλομεν τοὺς ἀποβάλλει καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπουδῶν τῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ διαθέντος, τὴν ὅποιαν θρησκευτικῶς ἐκτελοῦμεν καὶ ἀρχιμαζόμεν, πεποιθότες ὅτι θέλομεν εἶναι πάναν καὶ ἐκ μέρους ὡδὸν συνδρομὴν πρὸς τοῦτο.

Ἀλλὰ πρόσφατα γεγονότα κατέπεισαν τὸ Συμβούλιον ἡρῶν ἐπεὶ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποφέρων ὑποτρόφων πολλὰ καταχρήσεις συμβαίνουσιν. Καὶ οὐ μόνον οὗτος ἐλεγχόμενος τριπτονταὶ ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς εἰς ἀλλότριον τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἔργον παρὰ τὴν ὑπεχρέωσιν, ἣν ἔχουσιν, ὡς εἴρηται (ἀρ. 110) ἀλλὰ διὰ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς διαστρέφεται ἀντικρὺς ἡ θέλησις τοῦ δωδίου διαθέντος. Καὶ πρῶτον γὰρ ἐκλέγονται νέοι οὐχὶ αἱ τῶν ἐνδοτεστέων οἰκονομειῶν ὡς ἡ δικήκη ἐπιτάσσει (ἀρ. 110), δεύτερον δὲ γίνονται τὰ ἐξῆς ἀποσιτάτα διαστρέφοντα, ὡς εἴρηται, ἀρῆν τὴν ἱερὰν θέλησιν τοῦ διαθέντος, ἥς εἰμθα τεταγμένοι ἀγροῦν προῦρι πρὸς πιστὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς. Πολλῶν ὑποφέρων νέων τίθεται ἡ ὑποφέρουσις ὑπὸ διάφορα ὀνόματα πλῆστος εἰς πολλὰς κοινότητας, ὡς τοῦτο βεβαιῶται σήμερον. Οἱ τὸ λῆγον τοῦτο ἔως ἀποροῦντες τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὸ ὀνομαζόμενον Βασιλείου Χριστοδούλου ἐκ Κεμῆς καὶ Βασιλείου Τζούρος ἐκ Καβαλλαρίου, κατὰγονται ὁ μὲν Β. Τζούρος ἀπὸ τὸ Λακαυδόντον καὶ τὸ πραγματικὸν τὸ ὄνομα εἶναι Χριστοδούλος Τζούρος, ὁ δὲ Βασ. Χριστοδούλου ἐπίσης ἀπὸ Λακαυδόντον καὶ τὸ πραγματικὸν τὸ ὄνομα εἶναι Κωνστ. Φιντίσος.

Οὗτοι λοιπὸν διήλυσαν ἐπὶ πενταετίαν τῆς σπουδῆς τῶν ἐν τῇ Ῥιζ. Σχολῇ, ὑπὸ ψευδῇ καὶ ἀνπαρεκτῇ ὀνόματι κληρονομήτες ἀπατόντες συμβούλους καὶ καθηγητάς. Ἐντεθεῖεν παρὶδὸν τίνας τε καὶ αἱ κοινότητες τῶν κομποπόλειων Κεμῆς καὶ Καβαλλαρίου ᾗστέθησαν πρὸς τὴν ἱερὰν θέλησιν τῶν ἱερῶν τῆς Σχολῆς θέσαντες ὡς ὑποφέρους πλῆστος καὶ ἀνπαρεκτῇ ὀνόματι, διαστρεφόμενοι, ὡς εἴρηται, τῆς θέλησεως τῶν δωδίων ἱερῶν τῆς Σχολῆς, καταπατομένης τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσχυρῆς προσθήκης αἱ νέοι οὗτοι νὰ ἐκπαιδευθῶσι καὶ ἱεροδόνον.

Πλὴν τοῦτο ὅμως μετὰ πιθανότητος λέγεται ἐπεὶ διόφορον κοινότητες, στερούμεναι ἰδίων ὑποφέρων ὑποτρόφων, σὺνθετοῦσι ὡς ἰδίου ὑποφέρους ἄλλους ἐξ ἄλλων κοινότητων καταχρηνόμενοι, κτίνες ὅμως ἀκόμη ἔχουσιν ἄλλους ἰδίους ὑποφέρους.

Πάντα ταῦτα δέον εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐκλείψῃσι παντελῶς, ἄλλως θέλομεν στερεῖσαι τὴν κοινότητα ἐκείνην, ἐν ἣ εἴτε ὑπὸ τὴν μίαν ἢ ἄλλαν περίπτωσιν συμβῇ τοιοῦτόν τι, τοῦ δικαιοῦματος νὰ διδῇ ὑποφέρους ὑποτρόφους διὰ τὴν καλ' ἡμέρας Σχολὴν, πρὸς δὲ ἡ ζήτησιν ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς κοινότητος ταύτης διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γενομένην δαπάνην, ἐφ' ὅσον χρόνον παρέμειναν ἐν τῇ Σχολῇ.

Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἐκάστη κοινότης, ὅρειται νὰ συνιδεῇ τὴν ὑποφέρουσαν ἐκάστου νέου, οὐ μόνον μετ' ἑλῶν τῶν μέτρων τοῦτο ἐγγράφω, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς καὶ συνοποβάλληται ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων τὸ Νομοφύλ-Ντεσερέ ἢ Χαρμῆς (Κεχαλίτι) ἐκάστου ἀνὴρ τοῦ ὁποῦ δὲν δὴ εἴτε δεκτὴ ἢ ἐπαφροσύνης του. Ταῦτα πρέπει νὰ τηρῶνται ἀπαράβατος καὶ ὡς βεβαιῶται ἐν τῷ πραγματικῷ τῷ συντασσόμενῳ ἐν τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων καὶ τῷ συνοδεύοντι τὸν κατὰλογον τῶν ὑποφέρων ὑποτρόφων τὴν ἀποστελλόμενον ἡμῶν ἐν αὐθῇ πρὸς κλήρωσιν. Κατὰ τὴν ἀποστολὴν δὲ τῶν νέων ἐνταῦθα, οὗς ὁ κλήρος κινῶνται μετὰ τῶν ἄλλων πιστοποιητικῶν τῶν ὡς συνοποβάλληται ἀπαραιτήτως καὶ τὸ εἰρημένον ἐγγράφον (Νομοφύλ-Ντεσερέ) ἄλλως οὐδεὶς γενήσεται δεκτός ἐν τῇ Σχολῇ.

Πρὸς δὲ ἐκάστη κοινότης θέλει συντάσσει ἰδιον κατὰλογον τῶν ὑπαρχόντων ἐν γένει ὑποφέρων αὐτῆς τὸ ὅποιον ὡς ὑποβάλλει διὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ἡμῶν μετὰ τοῦ ἰδιαίτερου πραγματικοῦ τῆς ἐκλογῆς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς δύο ὑποφέρων.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖται κατὰ μόνον πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων, ὧν ἐμνήσθημεν. Ἐπειδὴ ἐν τοῖς πιστοποιητικοῖς ἐγγράφοις τῶν εἰρημένων νέων ὑπογράφουν καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν χωρίων μετὰ τῆς Μουχταρράμιογενοῦς πρέπει ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ Μουχτάρης τοῦ χωρίου τῶν εὐνοηθέντων ὑπὸ τῆς τύχης, μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν παρ' ἡμῶν τῶν ὁνομάτων τούτων διὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, καὶ μελλόντων νὰ ἐλθῶσιν ἐνταῦθα, νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν, ἐνῶς νὰ βεβαιώσῃ ἐνώπιον τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων περιστάσεων καὶ τῶν νέων τούτων, ὅτι οὗτοι εἶνε οἱ κληρωθέντες νέοι, οἵτινες κατὰγονται ἀπὸ τοῦ χωρίου αὐτῶν καὶ ὅτι αὐτὰ εἶνε τὰ πραγματικὰ τῶν ὁνοματεπώνυμων, συντασσόμενου τοῦ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ καταλλήλου πρακτικοῦ, οὗ ἐπίσημον ἀντίγραφον θὰ ὑποβάλληται ἡμῖν. Τῷτοι θὰ τηρῶνται ἐπακριβῶς καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει, κωλυομένου τινὸς τῶν κληρωθέντων, ἔλθῃ ὁ κληρωθεὶς ἀνακληρωματικῶς.

Ἐπὶ τέλους προσθέτομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθέσεων, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πρέπει νὰ συναποστέλληται καὶ ἀποδεικτικὸν τοῦ διδασκάλου, παρ' ᾧ ἐμνησθέντα οἱ κληρωθέντες, κατὰ τὸ 110ον ἄρθρον τῆς Ῥίξαρ. Διαθήκης.

Ἐλπίζομεν ὅτι θέλετε ἐνεργῆσαι τάχιστα τὰ εἰρηστά, ὥστε ἐγκαιρῶς νὰ καλεῖσθε ἐνταῦθα τοὺς ἐκλεγέντους, συμμορφούμενοι ἐπακριβῶς πρὸς πάντα ταῦτα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπομένων θέλων ἐμῶν ἀγρυπνοὶ προῦροι καὶ αὐστηρῶς ἐφορησθήσονται ἐν παραθέσει τὰ δικαιωθέντα ἐν ταύτῃ μέτρῳ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ν. Ράδος, Α. Μυλωνάκης,
Ν. Φιδάρετος.

Τὴν ἐγκύκλιον δὲ ταύτην συνάδεται τὸ πρῶτον τὸ ἐξῆς ἔγγραφο-
ρον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ἀριθ. 3864
1710

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1899.

Πρὸς τὴν Α. Σεβ. τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων κ. Γρηγόριον
Εἰς Ἰωάννιννα

Κατὰ τὸ λήγον τοῦτο σχολικὸν ἔτος ἐκινεῖσθαι ἐν τῇ κατ' ἡμῶς Σχολῇ τέσσαρες θέσεις ὑποτρόφων ἐν Λαζαρίῳ τῆς Ῥίξαρ.

περιοσίας πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ὑπομένων παρκαλλόμεν νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δεόντα κατὰ τὰ κανονισμένα.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὅμως τῶν διαφόρων ὑποτρόφων ὑπὸ τῶν κεινομένων τοῦ Λαζαρίου συμβαίνει, ὡς σήμερον ἀπεκλήθη καὶ ἐβεβαιώθη, πολλὰ κατὰχρήσεις ἀντιπρὸς τὴν ἐξῆς δι-
λησιν τῶν ἀδελφῶν ἱδρυτῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὰ λεπτομερῶς ἐκ-
τιθέμενα ἐν τῇ πρὸς τὰς κοινότητας ἐγκυκλίῳ ἡμῶν. Αἱ καταχρήσεις ὅμως αὗται δεῖν ἐξάπαντος νὰ ἐκλείψωσιν. Πρὸς τοῦτο ἐπιβαλοῦ-
με τὴν σύνταξιν μέτρων τῆς Γ. Σεβασμιότητος καὶ παρκα-
λούμεν θερμῶς, ὥπως πλὴν τῶν μέτρων, ἅπερ ἀναγράφονται ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ ἐγκυκλίῳ, ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἄλλο νομίζει αὐτῶν καὶ συν-
τελεστικὸν πρὸς πρόληψιν τῶν ἀνωτέρω καταχρήσεων. Γνωρίζομεν
δὲ ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τό τε Συμβούλιον καὶ ὁ Σύλλογος
τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐνδοιάζουσι νὰ ἐκδόσονται τὰ ἀπαι-
τήματα τῶν περὶ ὧν πρόκειται μελητῶν, ὅπως δὲ, παρκαλούμεν,
ὥπως διατάξῃτε τοὺς ἱερεῖς τῶν διαφόρων κομητιῶν τοῦ Ἰα-
νίου νὰ ἀναγνώσωσι ἐξάπαντος καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις κατ' ἐπαγγελί-
αν τὴν ἐγκύκλιον ἡμῶν, ὥστε πάντες ἀνεγκλίμως νὰ λάβωσι γνῶ-
σιν τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν, νομίζομεν, νὰ ἐπιστήσωμεν
τὴν ἡμετέραν προσοχὴν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἱερῶν τῆς Κομητιᾶς
Δημητρίου (τοῦτο μόνον τὸ ὄνομα εἶναι ἐν τῷ πιστοποιητικῷ) καὶ
Βασιλείου Σιαμοπούλου τοῦ Κεβδακλίου, οἱ ὅποιοι ἔθεντο τὴν
ὑπογραφὴν αὐτῶν πρὸς πιστοποίησιν ἀτόμων ἀνομήτων ὑπὸ
τοιαῦτα ὀνοματεπώνυμα, συντελούντες οὕτω τὰ μέγιστα πρὸς πα-
ρκαλῶσιν τούτων σοβαρὰν καταχρήσεων ἀπαρνησθῶν καὶ πρὸς τὰς
χριστιανικὰς ἀρχάς, προκειμένου μάλιστα περὶ ἐκλεγέντων νέων πρω-
ρισμένων νὰ φοιτήσωσιν εἰς ἱερικτὴν Σχολὴν.

Τὰ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ λοιπὸν ἐκτιθέμενα, νομίζομεν, Σεβασμιό-
τατε, ἀρκετὰ πρὸς διαφώτισιν ἡμῶν καὶ πεπεισμένα ὅτι θέλετε
πράξει πᾶν τὸ δυνατόν, ὥπως ὁριστικῶς εἰς τὸ μέλλον ἐκλείψωσιν
αἱ καταχρήσεις αὗται καὶ διατελοῦμεν τῆς Γ. Σεβασμιότητος εὐ-
πειθέστατα τέκνα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Α. Μυλωνάκης, Γ. Ἀθηνογένης,
Ν. Ράδος.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Αἰδύρας

Ἰδού καὶ ἀπόφασις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3464]7751 ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1899 ἐγγράφου τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἰωαννίνων κ. Γρηγόριον.

Εἰς Ἰωάννινα.

Ἐγκλείστος δ' ἦδη καὶ ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἐν καιρῷ, ἀποστέλλομεν καὶ τὸ ἐκλογικὸν ἔγγραφο τῶν κοινοτήτων Καββαλίου καὶ Καμνιᾶς, ἵνα κατὰ τὴν ὑμετέραν αἰτησὶν χρησιμεύσῃ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνόμων εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀπορριπτησάντων τῆς Συγκλήτος ἡμῶν ὑπὸ ψευδὲς ὀνοματεπώνυμον Βασιλείου Τζούρου καὶ Βασιλείου Χριστοδούλου.

Διατελοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ν. Ράδος, Α. Μυλιώτης,
Ν. Φιλιόγετος.

Ὁ Γραμματεὺς
Α. Λάππας

Ὁ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἀπάντησε διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 757 ἐγγράφου του τῆς 9 Νοεμβρίου 1899, οὗτινος καταχωρεῖται ὡς ἐπὶ τὸ σχετικὸν μέρος ἔχον ὡς ἑπείτα:

«Ὅσον ἀρροφὴ δὲ περὶ τῶν διενεργηθέντων ἐν ταῖς κοινότητι Καμνιᾶς καὶ Καββαλίου κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν ὑποδεχθέντων ὑποψηφίων ὑποσφύραν κατὰ τὸ ἔτος 1894, ἡ ἀξιότιμος Δημογεροντικὴ τοῦ Ζαγορίου, ἔχουσα ἀνὰ χεῖρας τὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκλογικὰ αὐτῶν, ἅπερ εὐμεροσύνθητε νὰ πέμψητε ἐπὶ ἐπιστροφῇ, καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν μου συνελθούσα, μετὰ τὰς λαβούσας χώρας σχετικὰς καταθέσεις τῶν ἐν αὐταῖς ὑπογεγραμμένων αἰδεσιμωτάτων ἱερέων καὶ Μοναρχοδημογερόντων ἐξακριωμένων ἐξ αὐτῶν τῶν τε ἀποβυσπασάντων καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ ἀποδημόντων, καὶ ὁμοιόμην ἐκ τῆς ὕψλης ἀρχῆς, ὅπως ἐν μέλλοντι χρόνῳ τεθῇ τέρμας εἰς τοιαύτας ἐγκληματικὰς πράξεις, ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, τεθεσται ἀπόφασις εἰς ἐνεργεῖαν καὶ ἡ ἐντίγραφον ἐσωκλείω ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιστολῇ, δι' ἣς οἱ δρᾶται τῆς πράξεως ταύτης ὑπεβλήθησαν εἰς πνευματικὴν τιμωρίαν...»

Ἡ περὶ ἣς ὁ λόγος ἀπόφασις ἔχει ὡς ἑξής:

ε' Ἀριθ. 757

Ὁ Ἰωαννίνων Γρηγόριος ἐπέδρασε

Ἡ Δημογεροντικὴ Ζαγορίου ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Α.Σ. τοῦ Μητροπολίτου κ. Γρηγορίου, παρόντων τῶν μελῶν αὐτῆς κ.κ. Πέλου Ν. Βλαχελίδου, Κωνστ. Γ. Δόνου, Νέστορος Γεωργίου καὶ Γ. Πολυχρονιάδου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς Χρ. Ἰγουμενίδου, συνήλθε σήμερον τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1899 καὶ λαβούσα ὑπ' ἑαί τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτοκ. 3464 καὶ ἡμερομηνίαν 20 Σεπτεμβρίου 1899 ἐπιστολὴν τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου πρὸς τὴν Α.Σ., δι' ἣς ἀγγέλλει ὅτι οἱ ἱερεῖς καὶ Μοναρχοδημογερόντες τῶν χωρίων Καμνιᾶς καὶ Καββαλίου ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των παρεμφανέοντες τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα τῆς Διαθήκης τοῦ ἀσπίου ἱερῶτος τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ὑπέδειξαν ὡς ὑποψηφίους τῶν δικαιούγων Κοινοτήτων αὐτῶν ἐκ μὲν τῆς Κοινότητος Καμνιᾶς τοὺς Βασίλειον Γεωργίου καὶ Βασιλείου Χριστοδούλου, ἐκ δὲ τῆς κοινότητος Καββαλίου τοὺς Βασιλείου Τομασόπουλον καὶ Βασίλειον Τζούρου, ἐξ ὧν ἐκλεγθήσαν οἱ Βασίλειος Χριστοδούλου ἐκ Καμνιᾶς καὶ Βασιλείος Τζούρου ἐκ Καββαλίου ὑπὸ ψευδὲς ὀνοματεπώνυμον, ὅτι οἱ μὲν Βασίλειος Τζούρος κατὰ γένει ἀπὸ Λασιθαίου καὶ τὸ πραγματικὸν του ὄνομα εἶναι Χριστοδούλος Τζορίδης, ὁ δὲ Βασίλειος Χριστοδούλου ἐπίσης ἀπὸ Λασιθαίου καὶ τὸ πραγματικὸν του ὄνομα εἶναι Κωνστ. Φυνίτσας, καὶ ἀπὸ ὕψλης σκοπῆς ἐξετάζοντα τὸ ἐκνομὸν τῆς πράξεως, καθ' ἣς μόνον ἡλικίαν ἵδναιτο νὰ ἐπεβλήθῃ καὶ προλάβῃ πάντῃ ἐν τῇ μέλλοντι ἐκτρομαχίᾳ μετακαλεῖσθαι πνευματικῶς τοὺς ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἐκλογικαῖς ἐγγράφοις τοῦ 1894 ὑπογεγραμμένους, οἵτινες καὶ ἐνεφανίσθησαν τὴν τακτὴν ἡμέραν ἐκ μὲν τῆς Καμνιᾶς ὁ αἰδεσιμωτάτος ἱερεὺς Δημήτριος καὶ ὁ Μάξιμος Παναγιώτου, τοῦ Κωνστ. Οἰκονομοπούλου ἀποβύσαντες καὶ τὸ Γ. Λυκοπούλου εὐρισκομένου εἰς Βλαχίαν, ἐκ δὲ τοῦ Καββαλίου ὁ ἱερεὺς Βασίλειος Σιωρόπουλος καὶ ὁ Ἀνδρέας Γραββακινίου, τοῦ Ἀποστόλου Β. Καραβασίλη ἀποβύσαντες καὶ τοῦ Γεωργ. Π. Φλώρου εὐρισκομένου εἰς Βλαχίαν καὶ κοινωπρωθείσης εἰς αὐτοὺς τῆς αἰτίας, δι' ἣν προσεβλήθησαν ὁ μὲν Παπαδημήτριος ἐρημέρος Καμ-

μίζε, ἐρωόμενος ἀπὸ χωρίων Βλαχῶν τῆς Παρναβίας καὶ πρὸ ἐ-
λίγου χρόνου συμφωνηθεὶς ἐκεῖσε ἐφημέριος διετέλει ἐν ἀγνοίᾳ τῶν
διατρεγνέντων καὶ ἐπὶ κατὰ τὴν δόλῳ τῶν διαπόντων τὰ τῆς κοι-
νότητος οἱ ὑποδειγνόμενοι παρ' αὐτῶν ὑποφύριοι καθίστανται ἐκ Καρ-
μίας ἀλλὰ κατοικοῦσιν εἰς Λισκοβετίου καὶ ἐπὶ τῇ διαβεβαίωσει
αὐτῶν ὑπέγραψε τὸ ἐλλογικόν. Ἐρωτήσεως γενομένης πρὸς ἀφρο-
τέρους ἂν ἡ Κοινότης εἴκοι χρέματα παρὰ τῶν ἐνδοξομένων,
ὁ μὲν ἱερεὺς ἀπάντησεν ὅτι ἡγούμενος, μετὰ δὲ τὴν ὑπογραφήν τῶν ἐλ-
λογικῶν ἦκουσεν ἀκριστικῶς ὅτι ἐλήθη πούνησι, ὁ δὲ Μάρκος Πα-
ναγιώτου εἶπεν ὅτι ἐλάθεν ἡ Κοινότης διὰ τὸ Σχολεῖον μικρὸν τι
πένον παρὰ τοῦ Γ. Γ. Τσιμῆ ἐκ Λισκοβετίου, ὅτι διετέλει ἐν
συνεννόσει μετὰ τῆς κοινότητος, ὁ ἱερεὺς Καθεδραρίου Βασιλείου
Σιομπεύλου καταγγέλλων ἀπὸ χωρίου Ψήνα τῶν Κοινοτήτων καὶ
κατὰ τὸ 1892 συμφωνηθεὶς ἐκεῖσε ἐφημέριος ἐρωτήθηκε ἀπάντησεν
ὅτι ὁ κληρωθεὶς δὲν εἶναι ἐγγύριος. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ διέποντες τὰ
τῆς Κοινότητος εἶπον αὐτῷ ὅτι κατὰ τὴν Διαθήκην δικαιοῦται ἡ
Κοινότης αὐτῶν νὰ υἱοθετήσῃ οἰονόμῃται ἐξ ἄλλης κοινότητος Ζα-
γορίου καὶ ἐπὶ τῇ δόλῳ αὐτῶν ταύτη ὑπέγραψεν εἰς τὸ ἐλλογι-
κόν, ἀναφορικῶς δὲ περὶ λήψεως χρημάτων παρὰ τῆς Κοινότητος
ἀγνοεῖ, καὶ ὅσον ὀλίγον ὕστερον μετὰ τὴν ὑπογραφήν του ἐν τῇ ἐλ-
λογικῇ ἀνεγώρησεν ἐκεῖθεν συμφωνηθεὶς ἐφημέριος εἰς χωρίον Κα-
τωικῆ τοῦ τμήματος Μαλακασίου ὁ δὲ Ἀνδρέας Ι. Γραβιάνσπου-
λος κατέβησεν ὅτι εὐρισκόμενος εἰς Ρουμανίαν καὶ τότε νεωστὶ ἐ-
πανέλθων, ὅτε τὸ ἐλλογικὸν ὑπεγράφετο, ἐγνώριζε μὲν ὅτι ὁ κλη-
ρωθεὶς ὑποφύριος καθίσταται ἐκ Λισκοβετίου, ἀλλὰ βραβύζων
ὅτι ἡ κοινότης δικαιοῦται κατὰ τὴν Διαθήκην νὰ υἱοθετήσῃ οἰον-
όμῃται ἐξ ἄλλης Ζαγοριτικῆς Κοινότητος καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ ἦμα ἐ-
πανέλθῃ ἐκ τῆς Σχολῆς θὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς εἰς τὸ χωρίον ὑπέ-
γραψε, τῆς Κοινότητος λαβούσης ὑπὲρ τῆς Σχολῆς εὐκοσφορακὰ
ὅπως ἐν συνεννόσει μετὰ τοῦ ἐκ Λισκοβετίου Γ. Τσιμῆ.

Ἡ Δημογεροντικὴ Ζαγοριὸν ἀναγνοῦσα πάντα τὰ σχετικὰ ἐγ-
γραφα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀφροσκαμένη τῶν καταβίσεων
τῶν καταγορευμένων καὶ δικαστικῆν ἀποκρίνεται πτωχικῶρ.

Ἐπειδὴ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ εἰς Λισκοβετίον Γεώργιος Τσιμῆς ἐκ
συνεννόσεως μετὰ τῶν Μοναρχοδημογερόντων τῶν χωρίων Καρ-
μίας καὶ Καθεδραρίου ἐξηπάτησεν τὴν ἱερὰν Μητροπὸλιν παρο-

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΙΣ. ΕΞΟΛ. ΑΙΟ ΤΟΥ 1892—Τ.Ε.Α. 1902 415

στύσαντες ὑποφύριος ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν πρόσσωπ
ἀντικατα εἰς ἄλλαν Κοινότητα καὶ ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα.

Ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς τῆς πρὸς τὴν Ἱ. Μητροπόλιν ἐκθέσεως τῶν
εἰρημένων Κοινοτήτων ἐπεκρίσαν μὲν ὡς ζῶντι καὶ μὴ γινώσκον-
τες τὸ διαπραττόμενον ἐγκλημα καὶ ἐπὶ τῇ ἐσφαλμένῃ ἰδέᾳ ὅτι
δύνανται νὰ θέσωσιν ὑποφύριος καὶ ἐξ ἄλλων Κοινοτήτων, ὑπερ
ἀντικατα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως σταλεῖσαν ἐγκύκλιον καὶ
ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐξαπατήσων παρὰ τῶν Μοναρχοδημογερόντων,
ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διαταγὴ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἀπενόητο καὶ πρὸς
αὐτοὺς καὶ ὠρεῖται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτῆς καὶ
ἐξακριβώσωσι τὸ ἀληθὲς τοῦ παρεχόμενου τῆς ἀπαντήσεως.

Διὰ ταῦτα πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν ἐγκρίνει οἱ μὲν ἱερεῖς νὰ τε-
θῶσιν εἰς μικραῖαν ἀργίαν ὑπὸ τῆς Α. Σεβασμιότητος.

Ὁ πρωτοεργὸς τῆς διαπραχθείσης ἀπάτης Γ. Τσιμῆς νὰ ἐξεκκλη-
σιασθῇ ἐπὶ ἐν ἑτος.

Οἱ Μοναρχοδημογερόντες τῶν δύο Κοινοτήτων νὰ ἐξεκκλη-
σιασθῶσιν ἐπὶ ἐξαμηνίαν.

Οἱ δὲ ἀναδειχθέντες ὑποφύριοι μάλιστα καὶ ἐπὶ τετραετίαν
ἐξαπατώντες τὴν ἱερὰν Μητροπὸλιν καὶ τὴν διαβύσιν τῆς Σχο-
λῆς ἐπὶ τριετίαν νὰ μὴ διορισθῶσι διδασκαλὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ἡ δὲ παρούσα ἀπόφασις νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς ἀπάσας τὰς τοῦ
Ζαγορίου Κοινότητας.

Τῇ 28 ἑβρῶν 1899 Ἰωάννινα

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Ἰωαννῖνων Γρηγόριος

Τὰ μέλη

Παῦλος Ν. Βλαχελίδης

Κωνστ. Γ. Δόνος

Ν. Ὀστω Γεωργιτίδης

Γεώργιος Πολύχρονιόπουλος

Ἀκριβὲς ἀντίγραφο

Ἐν Ἰωαννίνους τῇ 9 Ἰαννουαρίου 1899.

Ο Γραμματεὺς τῆς Δημογερ. Ζαγορίου

Χαράλ. Ξηρομενίδης

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Δημογεροντίας ἀνεκρινόθη εἰς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 13 Νεβρίου 1899, τοῦτο δὲ ἐπεδοκίμασε ταύτην καὶ ἀπεφάσισεν «ὅπως ἐπεὶ τριετικὴν μὴ δοθῶσι τὰ ἀπολυτήρια τῶν εἰρημένων τῶς μαθητῶν.» Κατ' ἀκολουθίαν τὰ ἀπολυτήρια ταῦτα δὲν ἐξεδόθησαν, μ' ὅλας δὲ τὰς προσπάθειάς τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν Χριστ. Τζοφίδου (Β. Τζοφίδου) τὸ Συμβούλιον ἐνέεινε εἰς τὰ ἀπορρασιθέντα, καὶ μόνον κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 6 Ἰουλίου 1902, ὁπότε ἐβεβαιώθη ὅτι παρῶν τῶν Σχολικῶν ἐστὶν ἀπὸ τῆς πονίης καὶ ὅτι πραγματικὸς μετεόντων οὗτος διὰ τὴν πρᾶξιν του ἀπεφάσισεν ὅτι δολὴ αὐτοῦ τὸ ἀπολυτήριον του μὲ τὸ πραγματικὸν του ὄνομα. Ὁ ἕτερος τῶν τιμωρηθέντων μαθητῶν οὐδόπως ἐνεκρινόθη κατὰ τὸ τριετικὸν χρόνον διόστημα.

§ 5. — Περὶ τῶν ἐκ Λευκάδος ὑποτρόφων τῆς κληρονομίας
II. Στεφανίδου.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόβλησιν τῶν ὑποτρόφων τούτων ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, διάφορα ἀνεβήσαν ζήτηματα, ἐρ' ὅν ἔκτεθη ἡ γνώμη τοῦ κ. Ράδου, ἐκτελεστοῦ τῆς Ριζαρείου Διαθήκης καὶ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Σχολῆς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 2375/7198 τῆς 30 Ἰουνίου 1897 ἐγγράφου τοῦ Διοκ. Συμβουλίου, ὅστις διὰ τῆς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἰδίου ἔτους γνωμοδοτήσεώς του, ἦν ἀποδεδόθη τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 3 Αὐγούστου 1897, παρόντων τῶν κ. κ. Ν. Ράδου, Α. Μηλιώτου, Γ. Ἀθαναγόρου, Γ. Πασπάτη, Εὐδ. Σερυμπού καὶ Ι. Ἀργυριάδου, ἀπόντων ὡς ἑξῆς:

»Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ριζ. Σχολῆς.

Ἐπιστρέφον τὰ ἐπισυναγμένα παρὰ τῶν δὲ ἐξῆς: ὅτι ὡς προκύπτει ἐκ τῆς Στεφανίδου Διαθήκης, οἱ ἐκ Λευκάδος ὑπότροφοι ἐκλείπονται καὶ προτείνονται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἥτις ἐν αὐτῇ κατονομαζομένης, ἥτις νῦν ἀποτελεῖται, ὑπὸ τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς (ἐκλειπόντος Ἐπισκόπου), τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου (ἐκλειπόντος Διοικητικῆς ἀρχῆς). Ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ Διαθήκῃ, μὴ ὀριζόμενοι ἄλλως τὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ πρότασιν, ἰσχύουσιν αἱ γενικαὶ ἀρχαί, ἐν αἷς πρωτίστως «ἡ ἰσχύς τῆς τῶν

πλειόνων ὅρου ἐν περιπτώσει διαφωνίας. Ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη, ἐν περιφύρῃ ἡ πλειονότης, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Ριζαρείου Σχολὴν, μὴ δικαιολογούμενη κατὰ τὴν Διαθήκην, ἵνα ἀναγνωσθῇ εἰς τὸ προσωπικὸν ζήτημα, τὸ ὅπου ἐν τῇ ἀπεκλειστικῇ καὶ ἀπολύτῳ ἐξουσίᾳ τῆς ἀνωτέρᾳ Ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦ προαριθμοῦ, ὁ κατὰ πλειονότητα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προτεινόμενος ὑπότροφος πρέπει νὰ ἐπαρῇ εἰς τὴν Ριζαρείου Σχολὴν. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν αὐτὴν Στεφανίδου Διαθήκην, ἐξέουσιν ἥτις τὸ προσῆκον τὸ εἰσάγων ὑπότροφον, τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Διαθήκης, εἰς ὃ ἀνατίθηται ὑπὸ τοῦ διαβήτου Στεφανίδου, ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῆς Διαθήκης αὐτοῦ μετὰ τῆς παρεμφερᾶς τῶν δικταξέων αὐτῆς καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος, εἶναι ὑπερῶν καὶ ἡμέτερον, ὅπερ οὐ μόνον ἐκ τῆς αὐτῆς Στεφανίδου Διαθήκης καταρχαῶς προκύπτει, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν γενικῶν ὑποχρεώσεων παντὶς ἐκτελεστοῦ Διαθήκης ἀπὸλλέεται, ἵνα ἐξαπαρῇ τὴ τῆς ἀληθείας τὸν προσόντων ἑνὸς τῶν ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ὑποτρόφων εἰς τὴν Σχολὴν. Ἐπειδὴ ἐν τῶν προσόντων, εἶναι τὸ τῆς πενίας τοῦ εἰσαγόμενου ὑποτρόφου· πενίας δὲ κατὰ τὴν Στεφανίδου Διαθήκην προϋπόθεσις ὁριστική, ἥτις στήριξιν τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτοῦ, ὅχι δὲ ἀπώλυτος ἐλλείψις παντὶς μέσου συντηρήσεως τῆς οἰκονομίας. Ἐπειδὴ ἑνὸς τούτου πενίας (ἐλλείψεως μέσων ἐκπαιδεύσεως) ὁ πρωταεὶς ὑπότροφος εἶναι κατὰ τὴν διαθήκην ἀπαρᾶσθαι μὴ ὑπάρχοντος ἐνὶ σπουδαιότητι πρὶς εἰσαγωγὴν αὐτοῦ προσόντος ἡ ὅρου αὐτῆς, κατ' ἀνάγκην δὲ, ἡ Ἐπιτροπὴ ὀρεῖται, ἵνα πρὸς εἰς ἑτέρου ὑποτρόφου ἐκλογὴν καὶ πρότασιν ἐκ τῶν χωρίων, ὅπου ὡς εἴρηται τούτο εἶναι δικαίωμα αὐτῆς καὶ παρεκβαίνει τὴν διαθήκην ἡ Σχολὴ, ἐκὼν παρεκβεβῆ κατὰ τὰ προεκτεθέντα τὸν τῆς μειονότητος ὡς πέντης, ὅπου ἀποτελεῖ τούτου σφετερισμὸν ἄλλοτριον δικαιωμάτων.

Ἐπειδὴ ἀμφισβητούμενης τῆς πενίας κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐννοαν, ἀρμόδια Ἀρχὴ πρὶς ἐκδοσιν τούτου πιστοποιητικοῦ εἶναι κατὰ τὸν Νόμον, ἡ τοῦ Δόμου, εἰς δὲ ὑπάγει τῇ οἰκονομίας τοῦ ὑποτρόφου· δὲν ὅθεν, ἵνα προσπαρῇ τούτου περιουσίας πιστοποιητικὸν κεχωρημένον προσήκοντος, μὴ ὑπάρχοντος τούτου ἐν τῇ ἐπισυναγμένῃ.

Ἐπειδὴ προσέτι εἶναι ἐπὶ ἀνάγκης, κατὰ τὴν Διοκλ. Στεφανίτου, ἵνα ἀρμόδιος ἐγκαταβῇ ἐν ἐτηρήσει ἡ σειρά, ἣν ὁ διαβίτης θρόνος ἐν αὐτῇ ὥρισε καὶ ἀπῆρσε τῶν Ἀνακτολικῶν καὶ Δουτικῶν χωρίων διὰ τοὺς ἐκ τῶν χωρίων ὑποτρόφους, οὗτοι τὸ ἐναντίον εἶναι κατὰ μέρος παρὰ τὴν τῆς Διαθήκης, εἰς ἣν προδήλως ὑπέπεσαν (ἐν ὑπέπεσαν) ἡ ἀνωτέρω ἑπιτροπὴ, εἰς ἣν καλῶς τῇ πίστει, ἐπίστασι τοῖς Συμβούλοις τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ρίζ. Διαθήκης, τὸ ὅπου οὐκ ἔστιν ἔχει καλῶς ἐν ἐξέτασιν τοὺς ἀπὸ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ὑποτρόφους καὶ ἐρεξῆς καὶ πρέπει νὰ ὑποδείξηται τοῦτο τῇ ἀρμδίᾳ ὡς ἡ ἐπιτροπὴ ἐξεταζομένη κυρίως τῶν ἐξῆς: 1) Ἐὰν ἐτηρήθη τῆς Στεφανίτου Διαθήκης σειρά. 2) Ἐν ἀπορατικῇ περιπτώσει, ἐὰν εἶναι ἐκ τῶν αὐτῶν χωρίων ὁ νῦν πρότεινόμενος ὑπότροφος ἐξ ὧ καὶ ἄλλος τις πρότερον ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῇ Σχολῇ. 3) Ἐὰν ἐξ ἑλ. χωρίου, τότε ἀπὸ τούτου νὰ τηρηθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ τῆς Στεφανίτου Διαθήκης σειρά. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν περιπτώσει ὡς εἰρητικῇ παραδόχῃ τῶν ἀνωτέρω ὑποτρόφων, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ πρότασιν τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ἀρίστη καὶ ὡς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου ἀν καὶ εἰμαι πεπεισμένος ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι διάταξις τῆς Διαθήκης Στεφανίτου οὐδαμῶς, ἥν δὲν δύναται νὰ ὑπερηφανώσῃ, καὶ ἥτις, διάταξις, καὶ ὁρθὴ εἶναι καὶ δικαία καὶ πρέπει ἀπὸ τοῦτο τοὺς ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς, ἐὰν κατὰ τὸ παρῶν ὑπὸ τῆς ἀρμδίας ἐπιτροπῆς παρεβιάσθῃ ἡ ἡμετέρις, ἡ παρ' ἡμῶν, ὡς μὴ ὀφείλει, δὲν ἐξιστάσθῃ ἐκ καλῆς πίστεως.

Διὰ ταῦτα γνωματεύω ὡς ἀνωτέρω περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παραγωγῆς τοῦ ὡς εἰρητικῇ πιστοποιητικοῦ, πρὸ πάσης ἐρωτικῆς ἀπορώσεως τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου. Προσέτι δὲ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξευρέσεως τῆς ἐκ τῶν χωρίων σειράς κατὰ τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ σέψει, ἡγετούμενος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν ἀπαιτούμενων πληροφοριῶν ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ συζήτησιν ὑπότρον. Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ προσόντα ἡλικίας, ἀπολυτηρίου κλπ. τὰ προσεγγόμενα πιστοποιητικὰ εἶναι πλήρη καὶ οὐδὲν ἔχω νὰ παρατηρήσω. Διὰ ταῦτα καὶ εἰς οὐδεμίαν προβάσει περὶ τούτων σχετικῆν γνώμην καὶ πρότασιν.

Ἀθήναι 1 Ἰουλίου 1897

Ὁ Ν. Συμβουλὸς
Ν. Ράδος

§ ε'. Περὶ τοῦ Δεκάτου Ἐκτελεστοῦ τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης.

Μετὰ τὰ ἀρμδία ἐκτελεσθέντα ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδοσὶ τῆς περιλήψεως συλλογῆς (ἑκὰς σελῆς 257 καὶ ἐπ' αὐτῇ), περὶ τοῦ δεκάτου Ἐκτελεστοῦ, ἀνεφύκει καὶ πάλιν τὰ ἐξῆς ζητήματα 1) Ἐν ὁ δεκάτος Ἐκτελεστὴς ἔχει φέρων, 2) ἐν δυνάμει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν συγκρότησιν ἀπαρτίας τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου καὶ 3) ἐν δυνάμει νὰ ἀποτελῇ μὲρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Ρίζ. Διαθήκης ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 17 Μαρτίου 1893, πρὸς τὸν Ἐκτελεστῶν κ. κ. Α. Μελιώτου Ν. Φιλκρέτου, Γ. Ἀθηνόγιου, Γ. Πασιπάτη, Ι. Λαμπρίτου καὶ Ἀλ. Λαμπρινίδου, ἀπεδέξατο τὰ περίσχεα τῶν ἐξῆς δύο γνωμοδοτήσεων τοῦ Ἐκτελεστοῦ καὶ Νομοῦ Συμβουλίου κ. Ν. Ράδου.

Ἐπὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζ. Σχολῆς.

Συνέβη ὡς ἐξῆς τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος ἥν παρακάτω νὰ ἐξετάσῃτε.

1) Ὁ κ. Α. Λαμπρινίδης ὡς διάδοχος τοῦ Γ. Σπανιολέου, εἰναι κύριος μέλος τοῦ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον τριμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ἐν τῇ Διαθήκῃ σειράν αὐτοῦ. (ἄρθρ. Ρίζ. Διαθ. 66 καὶ 81) εἰς τοῦτο δὲ οὐδὲμία ἀντίκειται ἡ σύμπτωσης ἐπὶ ὁ κ. Λαμπρινίδης εἶναι νῦν ὁ δεκάτος (ὡς ὁ νῦν ὡς πρὸς τὴν διαδοχὴν) Ἐκτελεστὴς καὶ ἐπὶ ἐπόμενος ὡς τοῦτοτος σπειρετικὸς φέρων κατὰ τὴν Ῥιζ. ἐν ἄρθρ. 82ῳ τῆς Διαθήκης διάταξιν, μὴ ὅπως τῶν ἐκ τῶν Δέκα τμήρων, τὸ μὲν δὲ τὸ αὐτὸν διακρίνει ἡ ἐξίστεσις κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Τριμελοῦς Διοικ. Συμβουλίου δὲν καθιστᾷ οὐδέποτε ἡ Διαθήκη, τὸ ἐναντίον μάλιστα ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτῆς συνήγεται, καὶ ἡ κατὰ τὴν προδιαγραφὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου, λαμβάνεται ὡς ὅτι ἡ σειρά (καὶ οὖν πλεον) τῶν Δέκα (ἄρθρ. Ρίζ. Διαθ. 79, 80, 81 καὶ 87) τὸ δὲ, διότι κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρ. 82ῳ διάταξιν τῆς Διαθήκης, συνδυαζόμενος πρὸς τὰ ἄρθρ. 86 καὶ 149 αὐτῆς καταγράφεται, ἐπὶ ὁ Διαβίτης κανονίζει τὰ τῆς ψηφοφορίας ἐν ταῖς συνεδρίαις τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου, ὅταν τύχουν παρόντες καὶ οἱ Δέκα, ἐπεὶ ὁ Δεκάτος δὲν ψηφοφορεῖ ὥστε ἔσται ἐλά-

σους, ψηφοφορώς ἐνίσχεται καὶ ἐκ τοῦ ἀφθ. 86ου τῆς Διαθήκης τοῦ κανονίζοντος τὴν ἀπαρίτιν τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου ἀνεξαρτήτως τοῦ Δεκάτου καὶ τοῦ ἀφθ. 149 αὐτῆς τοῦ διατάσσοντος τὴν πρόσληψιν καὶ καθήρησιν πρὸς ἀποτελεσιν τῆς ἀπαρίτις, ἐν περιπτώσει καλλώματος τῶν Συμβούλων. Ἰννοῦται δ' ἐπὶ τῷ Δεκάτῳ ἐπὶ μᾶλλον δικαιοῦται νὰ ψηφοφορῇ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τοῦ Τριμελοῦς Διοικ. Συμβουλίου, ἀφοῦ, ὡς εἴρηται, εἰς μίαν καὶ μόνον περίπτωσιν στερεῖται δικαιώματος ψήφου.

Κατὰ πόσον δ' ἡ τοιαύτη συγγράμμις ἔχει ἐπιρροὴν νόμον εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις καὶ μάλιστα τὰς ὁκοδοσίας, τὰ συμβόλαια καὶ ἄλλας πράξεις, δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν.»

Ἐπίτρεψα γνωμοδοτήσας τοῦ κ. Ν. Ῥάδου.

«Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης μου ἐπὶ τοῦ δεκάτου ἐκτελεστοῦ ἡ διευκρίνισιν μᾶλλον τῶν πραγμάτων, ὅπως ὑπεβλήθη τὸ ζήτημα εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἢ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου προστέθηκε καὶ τὰ ἑξῆς: Ἐν πρώτῃς ἡ ἀτομικὴ μου γνώμη πρὸ δεκατίας οὐδεμίαν ἐνέχει ἔννοιαν, τὸ μὲν διότι ἀναφέρεται εἰς τὸν δεκάτον Ἰωάν. Κόνιαρη καὶ ἄλλων εἶχε βάσιν, τὸ δὲ διότι καὶ εἰς ἐμὲ ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ γνώμης, ὅταν αὕτη ἐπιτρέπεται εἰς σοφοὺς ἄνδρας, ἐξέχους συγγραφεῖς καὶ ἀνώτατα δικαστήρια. Νομίζω μάλιστα ὅτι οἱ ἐνδοκίμοί μου, ἁλλοῖαν σοὺ ἄλλοτε ἔχοντες γνώμην, μᾶλλον ἔπρεπε νὰ πείσωσι τοὺς τυχόν ἀντιπροσυντάκτας, ὅτι ἀνάγκη εἶνε νὰ προκληθῇ καὶ τρίτου τινὸς ἢ ἐπίσημος γνώμη. Δὲν ἠμάρτησα δ' ἂν σήμερον, κατὰ καθήκον, ὡς ἐπὶ τῆς τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, ἣν ἰδύμεθα τότε δὲν εἶχον, ὡς ἄποδο: ἐκτελεστὴς γνωμοδοτήσαι, νὰ ἐπιστάσω τὴν προσοχὴν τοῦ Διοικ. Συμβουλ. ἐπὶ τῆς ἐγκυρότητας τῶν πράξεων αὐτοῦ, κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἐνῶπιον τῶν δικαστηρίων κατέστησαν τῆς Ῥιζαρ. Σχολῆς, τὰς ὁκοδοσίας καὶ τὰ συμβόλαια. Ὑπενετα δὲ παρατηρῶ, ὅτι καθ' ὅσον γινώσκω ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἐξέχω ἐκ τοῦ σχετικοῦ ὑπουργικοῦ ἐγγράφου (βλ. σελ. 259) ἐβλήθη μὲν δι' αὐτοῦ τὸ ζήτημα τίς ὁ δέκατος, περὶ οὗ κυρίως ἐπρόκειτο, καὶ ὅς ἐν περιθῶ, δὲν ὅμως δὲν ἔχει ψήφον ἐν συνεδίᾳ Πολ. Συμβουλίου,

ἀλλ' ἐν ἀπολύτοις πάντοτε δὲν ἔχει ψήφον ἢ μόνον ἑκατὸν παρίοντες καὶ οἱ δέκα ἐν τῇ συνεδίᾳ, ὡς ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἐβλήθη, ὅτι καὶ ἐν ἡμέτεροις δὲν λαμβάνη μέρος εἰς τὴν Διοικ. Συμβούλιον, κατὰ τὴν πρώτῃν ἢ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν περιπτώσεων τούτων. Διὰ τοῦ λόγου δὲ τούτου εἶνε ἀναπόφευκτος ἡ ὡς εἴρηται ἐπίσημος γνώμη καὶ ἄλλων Νομοκρίτων, διότι μάλιστα ἐκτελεστοῖσι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λύσῃ Νομικὰ ζήτηματα, ὡς ἥτοις μάλιστα ἡ δικήν τε πρὸς ἐμὲ (ἀφθ. 124).

Ἐν τούτοις ἐπισημαίνει εἶναι καὶ ἐκείνως καὶ τὰ ἑξῆς: ὅτι ἐν τῇ πράξει ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς ὁ δέκατος εἶπε δηλ. ὁ μακαρίτης Κόνιαρης, εἴτε ὁ δέκατος κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ διαγραφῶς τοῦ δήλου δὲ ὁ νεώτερος, ἐβλήθη πάντοτε ἐν ταῖς συνεδίᾳς τοῦ Πολ. Συμβουλίου, ἀφ' ὧντο δὲ καὶ μίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅταν δέκα ἦσαν ἐκτελεστοῖσι. Ὅπως ὁ μακαρίτης Ι. Κόνιαρης δέκατος ὦν ἐκτελεστοῖσι, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τριετίας τῶν ἐνίκαι προηγουμένων ἐκτελεστέων κατὰ τὴν σειράν τῆς Διεύθυν. ἀποτελεσέν ἡμέτερος (ῥόντων αὐτῶν) μέρος τοῦ πρώτου μετὰ τούτου Διοικ. Συμβουλίου καὶ μετὰ ταῦτα ἐβλήθη τὸ αὐτὸ (βλ. σελ. 197) ἐβλήθη δὲ πάντοτε ἐν ταῖς συνεδίᾳς τοῦ Πολ. Συμβουλίου, καὶ ὅταν ὤντο ἐν τῇ ῥιζ. οἱ λοιποὶ ἐνίκαι ἐκτελεστοῖσι (βλ. πρακτικ. ἐν τῇ ἐργασίᾳ). Ὡς οὖν τὸ κατὰ καὶ ὁ δέκατος κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ διαγραφῶς τοῦ δήλου ὁ νεώτερος ὡς ὁ μακαρ. Α. Ουκρίδης καὶ ἄλλοι (βλ. σελ. 196, 227 καὶ πρακτικ.). Ἐν ἑλλείψει οὐδέποτε ἐν τῇ πρακτικῇ ἐθεωρήθη ἀνάγκη ὁ οὐδέποτε δέκατος νὰ ψηφοφορῇ ἐν ταῖς συνεδίᾳς τοῦ Πολ. Συμβουλ. ὅταν ἐλάσσονες τῶν δέκα ἐκ παρόντος (δὲν συνέπαισε περισσοὶ νὰ παρίονται καὶ οἱ δέκα ἐν τῇ συνεδίᾳ καθύστερον γνώσεως), καὶ νὰ λαμβάνη μέρος εἰς τὴν Διοικ. Συμβούλιον, τὸ τελευταῖον μάλιστα τοῦτο κατὰ πρώτην ῥῃς συζητήσεται:

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τῆς πρακτικῆς, ἥτοις πάντοτε ἔχει τὴν αἰτίαν τοῦ, ὅταν ἐπὶ μακρὸν σιγῶν ὦσιν τὸ αὐτὸ ἀπεκρυφίως ἐπικυλμαίνοντα, καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ καμίνου τῆς Ριζ. Διαθήκης καὶ ἡ λογικὴ ἐμφανὴς καὶ ὁ νομικὴ συνδέσμος τῶν σχετικῶν αὐτῆς δικτάσεων, δὲν δύναται ἢ νὰ εἰσέλθῃ διαταραχῶς περὶ τῆς νομιμότητος τῆς συγκαταθέσεως τοῦ νόμ. Συμβουλίου, δὲ καὶ ἀπομακρύνεσθαι τοῦ δεκάτου κ. Α. Λαμπρινόπου. Τὰ κείμενα παρὲς

σα ἐν τῇ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει μου, εἰς ἣν ἀναφέρωμαι, εἰς αὐτῶν δὲ προκύπτει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ψήρου ἀνάγεται ἰσότης εἰς τὰς ψηφοφορίας τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου· ὅτι δὲν ἔχει ψήρον ὁ δέκατος, ὅταν παρόντες εἰσι καὶ οἱ δέκα, οὐχὶ δὲ ἀπουλῶντες καὶ πάντοτε κηρυττόμενος ἀνίκανος εἰς ψηφοφορίαν (βλ. ἀρθρ. Ριζ. Διαθ. 82 καὶ 145) καὶ ὅτι κατὰ ἐνσχυρίσιν οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ ἀρθρου περὶ ἀπαρκίας (86 Ριζ. Διαθ.) καὶ ὁ πέντε ἀρίστους παρόντες ἐκτελεστικὴ ἀποτελοῦσι ἀπαρκίαν, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὁ δέκατος (ἔπου δὲ δὲν διακρίνῃ ὁ Νόμος δὲν διακρίνῃ ὁ δέκατος) ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀρθρ. 149 καὶ ὁ προλαμβάνεται Καθηγητὴς πρὶς ἀποτελεῖσιν ἀπαρκίας, ἂν καλῶνται καὶ συνεδριάσῃσι πάντες. Ἐκ τούτων δὲ τῆς λογικῆς ἐκρινέας τῶν διατάξεων τούτων εἶνε ὃ ἀποδεχθῇ τις, ὅτι καθηγητὴς συμπληροῖ ἀπαρκίαν καὶ ψηφοφορεῖ (διότι ἀπαρκίαν ἀνεῖν δικαιοῦματος ψήρου τῶν μελῶν αὐτῆς κατ' οὐδέναν νόμον ὀρίσταιται) ὁ δὲ δέκατος ἐκτελεστικὴ δὲν δικαιούται καὶ συμπλήρωσιν τὴν ἀπαρκίαν καὶ καὶ ψηφοφορεῖ, θεωρούμενος ὡς πρόσωπον οὐδέντερον ἢ ἀνύπαρκτον. Οὐδεμία Νομοθεσία τοιαύτη πρόσωπα δύναται νὰ περικυβερῇ, πολὺ δὲ περισσότερον οὐδὲν ἐπιτρέπεται δι' ἐκρινέας τοιαύτα πρόσωπα νὰ κατασκευάσῃ. Ἐκ τούτων δὲ προκύπτει, ὡς εἰρήσκει σαφῶς, ὅτι μόνον ὅταν παρόντες καὶ οἱ δέκα κατὰ τινὰ συνεδρίαν δὲν ἔχει ψήρον ὁ δέκατος. Τοῦτο μέγιστα σαφῶς ἐκφέρεται ἐκ τῶν ἀρθρων 82 καὶ 145 ὁρῶντες δὲ καλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρθρου τούτου τὸ πρῶτον Συμβούλιον (Πολυμελὲς) ἐννεαμελὲς, διότι ἐννεα παρόντα μέλη δύναται νὰ ψηφίσωσι οὐχὶ δέκα, ὡς ἡδυνάτο τις νὰ ἐλάβῃ, διότι δέκα εἶνε ὁ ἐκτελεστικὸς καὶ ἀνεκτικὸς ἥτοι ἡ διακρίσις αὐτῆ καὶ ἡ ἀνομοκρίσις τοῦ δεκαμελοῦς καὶ ἐννεαμελοῦς. Μετὰ ταῦτα δ' ἀνεκτικῶς τῶν προεκτεθέντων εἰς αὐτὴν τῶν δέκα ἐκτελεστικῶν ἀπαγορεύεται νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὸ Διοικ. Συμβ., κατὰ τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ σειράν του, δι' ὅς λόγους εἶπον ἐν τῇ προηγουμένῃ μου γνωμοδοτήσει καὶ διότι ἂν ἀπαγορεύετο τοῦτο εἰς τὸν δέκατον ἥτοι τὸν νεώτερον, ἦθελεν ἐπὶ τὴν προφανῶς σύγκρουσιν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐκαστοῦ μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κεννομένης προηγουμένης θέσεως διὰ τὸ ἀντικατάρχεον καὶ πλήρης ἀντικατάρχεον τῶν διατάξεων τῆς Ριζ. Διαθ. 66, 81, 85, 87, ὅτω σήμερον ὁ κ. Α. Λαμπρινούδης εἶνε ἀντικαταστάτης (διὰ λόγους) τοῦ Γ. Σπικνολιάκη, καὶ ἐπομένως κα-

καταλαμβάνων τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπικαιροῦ, ἂν ἀποτελεῖται μέρει τοῦ νῦν Διοικ. Συμβουλίου, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ ἀπὸ τελευτῆς ὄχι ἐν τῇ σειράν του ὡς τελευταῖος, ἂν παραιτηθῇ ἡμῶς ὁ μετ' αὐτοῦ Δ. Καταστάτης Γ. Γεννάδης; π. γ. ὁ διὰ λόγους τούτους ἔσται τελευταῖος, ἀλλὰ τότε τί γίνεται ὡς πρὶς τὸν κ. Λαμπρινούδην, ἀπὸ τελευτῆς πλέον τὴν σειράν του; πλήρως μεταβλήσκει τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ σειράν, καὶ ἂν καλῶνται οἱ ἐκτελεστικὸι εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον, καλῶνται μὲν πλέον εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειράν τοῦ διορισμοῦ των, ἀλλὰ τοῦτο εἶπον πάντοτε, ὅτι ἀνεκτικῶς (βλ. προηγουμένη γνωμοδοτήσιν μου) τοῦ δικαιοῦματος τῆς ψήρου, εἴτε ἔχει εἴτε ὁ δέκατος (καὶ περὶ τούτου εὐνῶντος δὲν δύναται νὰ καὶ ἀντικατάρχει προηγουμένη ἀντικατάρχεος μου) οὐχ ἕτερον λαμβάνει μέρος εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον κατὰ τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ σειράν του καὶ ὅπως ὀρίσταιται ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω τῆς Διαθ. διατάξεως, οὐδεμία ἐπὶ τῆς σύγκρουσιν καὶ ὁ διὰ λόγους καταλαμβάνων τὴν θέσιν τοῦ ἐκλιπόντος ὡς ἡ διαθήκη ὀρίζει, ἔρχεται κατὰ τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ σειράν τοῦ ἐκλιπόντος εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον (βλ. τῆς εἰρημένης διατάξεως) ὡς μέρει τοῦδε ἀπεργαζόμενος ἐν τῇ πρακτικῇ ἐξέτασιν οὐδεμίαν δ' ἐπιρροὴν ἔχει ἡ ψήρος, διότι αὐτὴ κέρει εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ Πολ. Συμβ. κατὰ τῆς ὡς εἰρήσκει διατάξεως τῆς διαθ. 82 καὶ 145) οὐχὶ δὲ εἰς τὰς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἂν καὶ κυρίως ψηφοφορίας δὲν ἔχει τὸ Διοικ. Συμβούλ. διότι δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποστάσεως, ἐκτελεῖ δὲ τὰς ἀποστάσεις τοῦ Πολυμελοῦς (87 ἀρθρ. δ' καὶ ἡ'). Τὸ Διοικ. Συμβούλ. εἰσέρχεται τὰς ὑποθέσεις εἰς τὸ Πολ. Συμβούλ. προκαλεῖ τὰς ἀποστάσεις αὐτοῦ καὶ ἐπιτελεῖ τὰ τῆς Σχολῆς καὶ περυσίας. Ἐάν δ' ὑποτεθῇ ὅτι ψηφοφορεῖ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καθηκόντων αὐτοῦ, τοῦτο οὐδὲν ὁμοίως πρὸς τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ, καὶ δύναται μὲν ὁμοίως νὰ λαμβάνῃ μέρος, ἀλλὰ δὲν ἔσται ὅτι ὁ δέκατος καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἀπουλῶντες δὲν ἔχει δικαίωμα ψήρου, εἰς ἀποστάσεις τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου ὅτι δὲν ἔχει καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπαιτητικῶν διοικητικῶν καθηκόντων. Ἄλλ' ὡς ὑποστήριξε τὸ δικαίωμα τῆς ψήρου δὲν στερρεται ἀπουλῶν, ἀλλὰ μόνον ὅταν δέκα παρόντες ἐν τινὶ συνεδρίᾳ Πολυμελοῦς Συμβουλίου

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις οὐδὲν δικαίωμα ἀποστάσεως προσδίδουν εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλ. ἀλλ' ἀπλῶς ἐκτελεστικὰ καθήκοντα, καὶ

τούτου ὡς ἀντιπροσώπου καὶ τῶν λοιπῶν ἐκτελεστῶν, δοῦναι τὴν ὑπερτέραν Διοίκησιν τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων ἔχει τὴν Δεκαμελὲς Συμβ. εἰς τὴν συγκατατίθει τὴν Τριμελὲς κατὰ τὴν ἐρτηρὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 74 τῆς 'Ρ.ῆ. Διαθέτης, οὐδ' αὖτις δ' ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ 87α ὑπάρχει αὐτῇ δικαιοκράτει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς ἀπόρριψιν ἢ συγκατάθεσιν βουλευμένων καὶ ψηφισθέντων σώματος, ὡς διακηρύσσεται καὶ ἔστιν ἡ Νόμος, ὥστε νὰ προκύβῃ τὴν συμπέρασμα, ὅτι μὴ ἔχον φέρειν ἡ Δέκατις διὰ τὴν Πολ. Συμβουλίαν δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος καὶ εἰς τὴν Διοικ. Συμβουλίαν, εἰς δὲ τούτῳ ὥστε νὰ ῥηθῇ κατὰ λογικὴν ἐμφανείαν ἀβάσιμον, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ γρηγορητικῶς τοῦ αὐτοῦ ἀρθρῷ (γρηγορητικῶς ἐμφανεία) τοιοῦτο, ἀναγνώσκει τὴν ἀνωτέρω ἀρθρῷ ἡλικίαν καὶ ἐντὶ καταγραφῆς ἔλα τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀρθρῶν διακαρτέονται τὴν Διοικ., ὡς ἐκτελεστικὴν καὶ οὐχὶ βουλευτικὴν σῶμα, τὴν ἐξουσίαν δ' καὶ ἡ' (ἡλικίαν τούτου ἡμῶς καὶ οὐχὶ ὡς ἀπαρτῆται) ῥητὴς ἀποκαλύπτειν αὐτῶν πᾶσαν ἀπόρριψιν. Τὸ δὲ ἀρθ. 126 οὐδὲν συμφέρει, ἀνατίθεται ἡλικίᾳ εἰς τὴν Διοικ. Συμβ. ἡ ἐκτέλεσις ῥητῆς γρηγορητικῆς ἐπιταγῆς τῆς Διαθέτης. Ταῦτα ἐπιτελεῖται ὑπογράφει καὶ ἔλα, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τῶν ἀρθρῶν 116 καὶ 117 ὡς καὶ τινες κατὰ τὴν προϋπολογισμὸν διαπόσει, περὶ ὧν ἀπορρίπτει τὴν Πολ. Συμβουλίαν κατ' ἀνάγκην ὅταν, ὡς καὶ ἐπισημαίνει λ. 1, τὰς ὑποτάξας ἐκτελεστὴν τὴν Διοικ. Συμβ. κατὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν κρίσιν τοῦ Βουλίσκου, καὶ εἰς, κρίσει, ἀπόρριψις ὑπάρχει πάντοτε εἰς τὴν ἀναγκαίαν καὶ πρᾶξις παντὸς ἀτόμου, πολὺ περισσότερον εἰς τὴν τῶν σωμάτων, ἀλλὰ οὐκ εἰς αὐτὴν καὶ ἀνέγκη καὶ αὐτὴν πρᾶξις, περὶ τὴν ἀπορρίπτειν, τούτου εἴνε τὴν ὑπόθεσιν. Ἀπὸ τῆς παραβολῆς τῶν ἀποκαλύπτειν, ἀναγνίσκειν τὸν ὅσον σωμάτων, Πολιτικῶν καὶ Τριμελῶν, (81, 87 ἀρθ.) καὶ ἔλα ὡς 95 αὐτῶν πᾶσαν περὶ τῆς ἀκαταρτιστικῆς διαφοράς αὐτῶν (Βουλευτικῶν ὡς εἰπεῖν, καὶ ἐκτελεστικῶν). Δυστυχῶς τὴν ἡμετέραν παρὸν ἐκτέλεσιν δὲν ἐπιτρέπονται ἡμῶν μετὰ τὴν ἀνάγκην, ἔλα τὴν θεωρητικὴν τὴν ῥητὴν τούτου πολὺ ὑπὸ καὶ μὴ γρηγορῶν ἔλα ἀναπόρριψις.

Ὡς ἐκ περὶ τούτου δὲ παρατηρεῖται ὡς παρατηρεῖται Δ. Σημειώσεως ἡμῶν τῇ περὶ φέρειν ἐκτέλεσιν ἀπορρίπτει καὶ ἡλικίαν τῶν ἀποκαλύπτειν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δὲν ἐπανέλθῃ ἡ μετὰ τὴν κρίσιν τοῦ γρηγορητικῶν τοῦ τῶν Γρηγορητικῶν καὶ ἡλικίαν τῶν (ἡλικίαν τῶν)

ὥστε τὰ περὶ ἐκτέλεσας τῶν κληρονομῶν αὐτοῦ ὡς διακρίνεται, ὅτι ἡλικίαν δὲν τῷ ἐπετρέπονται ὡς διακρίνεται ἡ δὲν τὴν ἐνίσταται ὡς διακρίνεται, δὲν εἶναι βράβειον, ὡς ἐπὶ τῇ τῷ ὑπογράφειν δὲν εἶναι γνωστὸν διὰ τὸν Ι. Κόμην, ἐντὶ ὡς γνωστὸν ἀλλὰ ἡλικίαν τῶν κατὰ τὴν ὡς ἡ Διαθέτης ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκτελεστικῶν λαμβάνει γνώσιν τῶν προσώπων αὐτοῦ καὶ δι' ἐγγράφου ἀνάγκη ἡλικίαν τῶν ἀνακαταστήσας κατὰ πᾶσαν τριετίαν.

Ἐν τῇ 1) κατὰ τῶν ἐκτελεστικῶν ἐκτελεστικῶν τῶν τῆς 'Ρ.ῆ. Διαθέτης πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν α. α. Ἐκτελεστικῶν.

Ἀρθ. 70 Ἀρθ. ἐνεργεῖται τὴν ἀνωτέρω 67 καὶ 68 τὸ σῶμα ὅταν τὸν ἐκτελεστικὸν μου, ὅταν τὸν προσδοκῶν ἀπολύσει, εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Τριμελῶς Συμβουλίου αὐτῶν ὡς διακρίνεται τὰ ἀρθ. 79 καὶ ἐπόμενα τῆς παρῶσης, συμπεριλαμβανομένης εἰς τὸ μέλλον πληροῦται μὴ τὰ ῥητὰ ἀθήσει.

Ἀρθ. 79. Ἡ Διοίκησις τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων ἀνατίθεται ἐν γένει εἰς τὸν Δεκαμελὲς ἢ πρῶτον Συμβούλιον, τούτοις εἰς τοὺς κύριους, τοὺς ὑποτάξας ἀνάγκη ἡλικίαν ἐκτελεστικῆς τῆς παρῶσης μου, φυλακτομένων τῶν ἀπολύσειν διατυπώσεων.

Ἀρθ. 81. Τὸ τριμελὲς τοῦτο ἡ δέυτερον Συμβούλιον ἐκλέγεται κατὰ τριετίαν, προτιμωμένον τὴν πρῶτον τριετίαν, ἐκείνων, ὧν τὰ ἀνάγκη προσηγορεύεται εἰς τὴν παρῶσιν, τὴν δέυτερον τῶν ἐπομένων ῥητῶν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, γινομένης ἀνακαταστάσεως.

Ἀρθ. 82.

Ἐξουσία. 6. Ἄν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ Ταμείου συμβῇ προσηγορία, ὅταν ὥστε ἡ ψηφοφορία τοῦ τελευταίου μέλους τοῦ Δεκαμελῶς Συμβουλίου νὰ μὴ λαμβάνεται ὡς ὅταν. Ἐπίσης ὅταν ὥστε, ὅταν ἐκλεχθῇ ὡς ταμίης ἄλλος παρὰ τοὺς ἐκτελεστικῶν, τὸν τελευταίου μέλους τοῦ Δεκαμελῶς Συμβουλίου νὰ μὴ ψηφοφορῇ εἰς τὰς διακαρτέας τούτου, ὅταν δὲν ἐκλεχθῇ Ταμίης τὴν εἰς τοῦ ἰδίου σώματος.

Ἀρθ. 85— "Ας εἰς τὸν δέκα ἐκτελεστικῶν ἀπολύσει, οἱ ἐκτελεστικῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν ἕτερον πρὸς ἀνακαταστάσιν, ὁρμίζοντες τῶν καὶ ἔλα τὸν ἀνθρώπον, καὶ κοινοποιῶνται, διὰ τινος ἐμφανείας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀνακαταστήσιν αὐτῶν.

Ὁ Ἐκτελεστικὸς λαμβάνει τὴν ὅταν τοῦ ἐκτελεστικῶν. Ἡ ἡλικίαν γινομένη οὕτω: τὰ ἐκτελεστικῶν μὲν ἐκλέγουσι τρία πρόσωπα,

καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος προσηύκει ἐν αὐτῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐκλιπόντος.

Ἄρθρ. 86.—Ἡ παρούσα πέντε μελῶν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου ἀρκεῖ πρὸς διάσφιν, ὅταν ἀντιβέβηται ἐμπόδιον καθιστῶσιν ἀδυνάτων τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 87 ἐδ' ε'. Τὸ τριμελὲς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πρώτου Συμβουλίου, ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα περὶ τῶν τῆς Σχολῆς χρημάτων καὶ προγραμμάτων, καθὼς καὶ πᾶν ἐνταλμα χρηματικόν, ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐδ' η'. Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῆς Σχολῆς, συντάσσει ἐπίσημα συμβόλαια περὶ ἐνοικιάσεως. Ἡ ἐνοικίασις γενίσκεται ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἂν δὲ τοῦτο δὴν εἶναι δυνατόν, συγκυλίσεται τοῦ πρώτου Συμβουλίου, διὰ τὴν ἀνομοσίου.

Ἄρθρ. 87'.—(Ὁ)ταν συμβῇ προσωρινὸν τι κώλυμα εἰς κανὲν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Τριμελοῦς ἢ Δευτέρου Συμβουλίου, παγκυλίσκονται, μέχρι τῆς ἐπακοῦν τοῦ, ἐκεῖνοι εἰς τῶν ἄλλων μελῶν, τοῦ αὐτοῦ τοῦ ὅρου ἐρχεται κατόπιν.

Ἄρθρ. 95.—Κατὰ τὴν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν καὶ ἐνδὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ, διενθύνει τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον τὰ τοῦ καταπράξεως, κατὰ τοὺς περὶ διαχειρίσεως κανόνες· ἐκδίδει δὲ πρὸς τὸν ταμίαν διατάχην διὰ πᾶσαν μερίδα εἰσπραξέως καὶ δαπάνης. Τὸ Τριμελὲς Δεύτερον Συμβούλιον δὴν ἔχει, τὴν ἀδειαν νὰ διατάξῃ δαπάνην μὴ ἀναφερομένην ῥητῶς εἰς τὴν προϋπολογισμὸν, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἰσβῇ τὴν πληρωσάμενην ἢ δευτέραν νόμιμον ἀπόδοσιν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου· ἄλλ' εἰς τοιαύτην περιπτώσειν πρέπει νὰ ἐπισυναρξῇ εἰς πᾶσαν πληρωμὴν ἢ ἀπόφασιν, ἐπὶ τῇ ὑπόκει θεμελιῶνται, καὶ ἡ ἐγκρίσις τῆς Α. Μ.

Ἄρθρ. 124.—Διὰ τὰς συνάψεις τῶν νομίμων ζητημάτων, τὸ Πρῶτον ἐνεαμελὲς Συμβούλιον ζητεῖ τὴν Συμβουλὴν τῶν ἀνεγνωρισμένων δικηγόρων.

Ἄρθρ. 145.—Κίς ὅσα ἀρθεῖ τῆς παρῴσης μου ἀναφέρει τὰς λέξεις Πρῶτον Συμβούλιον ἐννοῶ τὴν ἐνέτα μέλη τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης μου· λέγω δὲ ἐνέτα, διότι ὁ εἰς αὐτὸν θέλει ἐκλέγεσθαι Ταμίαν, μὴ ἔχων ψήρον (ἂν δὲ τὰ βάρη τοῦ Ταμίου

ἀνατεθῶν εἰς πρόσωπον, μὴ συμπεριλαμβανόμενον εἰς τοὺς δέκα Ἐκτελεστικάς, ὁ τελευταῖος τούτων, ὡς εἴρηται (!) δὴν θέλει ἔχει ψήρον). Διὰ τοῦτον Συμβούλιον ἐννοῶ τὸ τριμελὲς Συμβούλιον, τὸ ὅπουν κυρίως θέλει διοικεῖ κατὰ τριετίαν.

Ἄρθρ. 149.—Ἄν ποτε συμβῇ νὰ μὴ εὐρεθῶσι τὰ πέντε μέλη τοῦ Πρώτου Συμβουλίου, διὰ νὰ μορφοῦσιν τὴν πλειονοψηφίαν, ὡς διαλαμβάνει τὸ ἀρθρ. 86' τῆς παρούσης μου, θέλω νὰ ἀνακληθῶνται (ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ πρόκειται διότι περὶ τῆς παντοειῆς ἐλλείψεως ἐκτελεστοῦ τινος προβλεπεί ἡ παρυσία μου) διὰ τῶν καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁδωτος.

Καὶ 2ον) διὰ ἔξῃς πρὸς εὐκολίαν ἐπίσης τῶν αὐτῶν ἐκτελεστικῶν.

Οἱ ἐκτελεστικοὶ κατὰ σειράν ὡς μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

(σελ. 227 § 1, 355 καὶ 356).

1) Χ. Κλονάρης.	(Α. Ζίννης)
2) Μισσὴλ' Ἀποστολίδης	(Ι. Λαμπρίτης (πρῶτον Δικτάκης)
3) Γ'. Σπαναλάκης	(Α. Λαμπρινούδης)
4) Γ'. Γεννάδιος	(Δ. Χασιώτης)
5) Θ. Παλῆς	(Γ. Πασιπάκης)
6) Α. Ζίννης	(Δ. Μηλιώτης)
7) Η. Σκυλίτης	(Γ. Ἀθηνογόνος)
8) Τ. Τσακμάκης	(Ν. Παδός)
9) Φίλιππος Ἰωάννου	(Ν. Δ. Φιλάρτος)
10) Ι. Α. Κόνιαρης	(Ε. Δ. Στρούμπας (πρῶτον Δ. Σεμιτέλος)

Κατὰ τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ σειράν τῆς παρελθούσης τριετίας Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὁ τελευταῖος 10ος καὶ οἱ δύο πρώτοι, ὅσοι ἂν ἀνωτέρω διάδοχοι ὑπερῆσαν ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν τριετίαν ταύτην—κατὰ δὲ τὴν νῦν τριετίαν ἀπὸ τῶν ἱκανομένων ἐ.έ. 1895 οἱ 3, 4, 5 καὶ ἀποκλεισθέντος τοῦ 3ου ἦλθον οἱ 4, 5 καὶ 6 (δ' κ. Ἀθηνογόνος 7ος ἐνεκα ἀπουσίας τοῦ 4ου κ. Δ. Χασιώτου), ἂν δ' ἀποσυρῇ π.χ. ὁ Δ. Χασιώτης 4ος ὁ διάδοχος τούτου ἐρχεται ὁ 8ος καὶ δὴν λαμβάνει μέρος εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. ὁ δὲ κ. Α. Λαμπρινούδης ἀπὸ δέκατος γίνεται ἕκτος, μένει ὡς ἕκτος, ἀπολέσας τὴν ἀρχικὴν σειράν του,

(1) Ὡς τὸ ἀρθεῖ 82.

ἡ καταλαμβάνει τότε τὴν θέσιν τοῦ προκατήγου αὐτοῦ Γ'. Σπασιν-
λάκη (βου) καὶ ἐπόμενος ἀν διακρῇ ἢ τριετία λαμβάνει μέρος εἰς τὸ
Διοικητικὸν Συμβούλιον: Ὡς τὸ πρῶτον, τὸ Διοικητικὸν Συμβού-
λιον ὅς συγκροτεῖται ἐκ τῶν 5, 6 καὶ 7 αποκλεισμένων τοῦ Δ. Κα-
σιώτου καὶ πάλιν τοῦ κ. Α. Ακριπινούδη, ἐν τῷ δευτέρῳ ἐκ τῶν
3, 5 καὶ 6 αποκλεισμένων μόνον τοῦ διαδόχου τοῦ κ. Δ. Κασιώ-
του, ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις καταστρέφεται ἡ ἐν τῇ
Διαθήκῃ σειρὰ, ἵνα δέκατος δὲν καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἐπι-
πέντε καὶ κατὰ τὴν σειράν τοῦ διωρισμένου τοῦ ἔρχεται εἰς τὸ Διο-
ικητικὸν Συμβούλιον ἡ καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἐπιπέντε,
ὅταν προηβῇ εἰς ἔνακτον καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Διαθήκῃ σειράν αὐ-
τοῦ ἔρχεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀν διακρῇ ἢ τριετία
αὐτοῦ. Ὅπως εἰς τὴν ἐκσέλιον συγκροτήσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου σύγκρισις, ἀνωκλίς καὶ ἀτάξις μέλιστα δὲ διὰ τῆς ἐνώ-
πιον τῶν Διακοσμητικῶν πράξεων. Ἄν δὲ διατηρήσῃ τὰς θέσεις των
ἐπὶ πολλὰ ἔτη οἱ νῦν ἐκτελεστοί, ὡς ἔρχονται, ἢ κ. Α. Ακριπινού-
δης μὴ ἔχον ἀμείλιχον διακείμεν φέρει καὶ τοῦ Καθηγητοῦ προτι-
μομένου αὐτοῦ, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ Διοικητικὸν
Συμβούλιον βεβαίως δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως ὡς ἐκτελεστής, εἶνε
pena nulla ἢ : οἱ τῇ, ἡ θέσις τοῦ δεκάτου καταστρέφεται ἐν-
αντὶ τῆς Γ' καὶ Δ. Διαθήκης, καὶ εἰς αὐτὴν ὑπάρχει ὁ κ. Α. Ακριπινούδης
ὁ ἀναμένει πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του τὴν ἀποχώρησιν ἢ
τὴν θάνατον τινὲς τῶν προηγουμένων αὐτοῦ.

Συμπεράσματα

Ὁ δέκατος κατὰ τὴν Διαθήκην πτερεῖται φέρει, ὅταν παύ-
ται καὶ οἱ δέκα ἐκτελεστοὶ ἐν συνειδήσει. Ὅταν ἐλθόντες φέρειται.
Ἀποτέλει δὲ μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν ἐν τῇ
Διαθήκῃ σειράν τοῦ ἔρχεται προκατήγου αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1895

Ὅλος ἡμέτερος καὶ πόθμον
Ν. Ράδος

§ 46. Πρὸς παύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Γ' καὶ Σχολῆς.

Ὁ προκατήγου ἀρχιεπίσκοπος (ὡς καὶ ἡ νῦν ἐν ἰσχύϊ) διέλαβε μόνον
περὶ παύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς δι' ὁμοφωνίας καὶ ἀνεκρί-
-

τητα περὶ τὴν διδασκαλίαν, διαγράψας τὴν ὡς πρὸς αὐτὴν τὰς
δύο περιπτώσεις διαδικασιῶν. Ἐντεῖθεν προέβλετο ἔπειτα ὅτι ἡ
αὐτὴ διαδικασία δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς ἄλλας περιπτώσεις παύσεως
κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, οὔτε ὅτι μόνον ἐνεκα τῶν δύο εἰρη-
μένων περιπτώσεων παύεται ὁ Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς καὶ οὐχὶ
π.χ. διὰ βλάβην τοῦ νόου ἢ τοῦ σώματος ἢ δι' ἀνθυβιότητον. Ἐπὶ
τῇ βάσει ταύτῃ τὸ Παιδαγωγικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἀπεφάνετο
διὰ τοῦ ἐξῆς πρακτικοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1896, παρὶν-
των τῶν Συμβούλων κ.κ. Ν. Ράδου, Α. Μελιώτου, Ν. Φιλάρτου, Γ.
Ἀθηνάγιου, Γ. Κασπάκη, Εὐδ. Στρούμπου, Ι. Ακριπίου καὶ
Ἀλ. Ακριπινούδης, προκαμένου περὶ τοῦ καθηγητοῦ Ν. Κρίστη.

«Καὶ ἀπὸ 1ον ὁ Νομικὸς Σύμβουλος κ. Ν. Ράδος ἀνέφερεν, ὅτι τὸ
Ἑλληνικὸν Νοτικὸν Παιδαγωγικὸν Ἀθηνῶν ἐξέδοτο ἀπόφασιν, δι' ἣς
ἀπέριψε τὴν αἴτησιν Ν. Κρίστη (!) περὶ προσωρινῶν μέτρων, ὡς μὴ
ὑπάρχοντος λόγου πρὸς τοῦτο συγχρόνως δὲ ἀπεφάνετο, ὅτι ἀρμό-
διον νὰ διακρῇ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖον,
ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἀρννητικῆς δουλείας. Ἐν τούτοις ὁ κ. Κρίστος
μετὰ παρέλευσιν ἀρκούντων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως
ταύτης ὑπέβλετο τὴν 19 ἡμέραν νῦν αἰτῶσιν περὶ προσωρινῶν μέ-
τρων καὶ, ὡς πειθωτικῶς, οὕτως εἶπεν, τὸν Ἑλληνικὸν νὰ ἐ-
πιτρέψῃ προσωρικὰ μέτρα συνήθισται ἐπὶ τοῦτο βοηθητικῶς καὶ
ἐξωικητικῶν, δι' ὧν προέβλεπε ταχῆναι καὶ ὁρόβον, ὥστε ἡ κ.
Ἡσυχία ἀναγκάσθαι νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τῆς Ἀστυνομίας,
ἥτις καὶ ὁρμήσασα ἐπὶ τοῦτο προέβλεπον ἐνδεχομένως ῥῆξις με-
ταξὺ ἐργατῶν καὶ ἀνθρώπων τοῦ κ. Κρίστη, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς
προσέβλεπον τὴν ὁμοθεσίαν ὡραν 4 1/4 μ. π. τῆς 19 μεσούτης ἐπὶ
τοῦτο ἀποφάσας τὴν περαιτέρω ἐξακολουθήσασιν τῆς ἐργασίας».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐγνώρισε τῷ Συμβούλει, ὅτι κατὰ
τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν αὐτοῦ (18 ἡμέρας ἐξ.) ἀνεκρίνωσιν εἰς τὴν
κ. Κρίστην τὴν πρακτικὴν τὸ ἀπορῶν αὐτοῦ, ἐν ὅθει παύθῃ κλπ.
ἐν ἣ περιπτώσει ἐξακολουθήσῃ αὐν ἔρχεται δικαστικὴν ἀγῶνα, ὁ
δὲ κ. Κρίστος ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶναι ἐλεύθερον νὰ ἀ-
ποφασίσῃ, ἐν τὴν ὅθει, ἀλλ' αὐτὸς ὅλ ἐμμένει εἰς τὴν ἀγῶνα τοῦ
καθίστιν φρονεῖ ὅτι ἔχει δίκαιον.

(1) Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν τότε ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἀπερασίῳ δὲ ἐπειδὴ ὁ κ. Κρίσπη ἐξακολουθεῖ προκαλῶν τὴν δίκην ταύτην πρὸς ζημίαν τῶν συμφερόντων τῆς Σχολῆς, καθίσουν ὁ δίκην αὐτὴν ἀπειθύνεται κυρίως κατὰ τῆς Σχολῆς, ὡς ὑπευθύνου ἀπέναντι τῆς Ἠσυχίας, ὃ δὲ σκοπὸς ταύτης εἶναι κερδοσκοπικός.

Ἐπειδὴ ὁ κ. Κρίσπη μετὰ τὴν μνησθεὶσαν πρώτην ἀπόφασιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νοτίου Πλευρᾶς Ἀθηνῶν, καλ' ἦν ἀπερρίφθη ἡ αἰτήσις του περὶ προσωπινῶν μέτρων κλπ., ὡς ἐρῶμεν εἰπόντες, ἀντὶ τῆς ζητήσεως τὸ δικαίον του προσεβήκειν εἰς τὰ τακτικά Δικαστήρια, ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἀπερρίφθη, ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν του θέλων νὰ ἐξακρίβησεν ἀπ' ἐνὸς πείσιν εἰς τὸ Συμβούλιον, ἀπ' ἐτέρου θέλων νὰ πειθαναγκάσῃ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν νὰ ἐπιτρέψῃ προσωρινὰ μέτρα, προδικάζουσα τὰς ἀνωτέρω ταρχαῖς κλπ.

Ἐπειδὴ ἡ ἀξιολογία του αὐτοῦ οὐδὲν στήριζεται ἐπὶ τῇ Νόμῳ, ὡς ἐπὶ τῆς Διαθέσεως Ἰ. Καλαγάνη, οὐδὲ τὸ προικισμὸν του τοῦ Παιδείας (πρώτου συζύγου τῆς κ. Κρίσπης) ἀναφέρει τί, δὲν ἡδύνατο νὰ προβλέψῃ τις ὅτι θὰ ἦγερε τοιαύτας ἀξιώσεις, τὰς ὅποιας διολύσις φερόμενης ἀπέκρυπτε μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, καλ' ὁ ἀντιστάτου, ἐνῷ ὤφειλεν, ὡς τρίτους τῆς Σχολῆς, πολλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν εὐεργετηθεὶς μάλιστα, νὰ καταστήσῃ γνωστάς τῷ Συμβουλίῳ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου, ἀποδῶν ἡτο γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ὡς ἐρρήθη, πολλὴ περιουσία εἰς αὐτὸν ὡς ὑπάλληλον τῆς Σχολῆς, καὶ ἀποῦ μάλιστα καὶ αὐτὸς προσεβήκει πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου νὰ πωλήσῃ καὶ τὴν ἰδίαν οἰκίαν. Ἀλλ' ἐντὺς εἰκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἔσπευσε νὰ ἀνακουνώσῃ τὰς ἀξιώσεις του ταύτας πρὸς τὴν κ. Ἠσυχίαν, ὡς ἐλέγχθη, ἀπ' εὐθείας, χωρὶς ἀκρίβη καὶ νὰ καταστήσῃ τι γνωστὸν τῷ Συμβουλίῳ.

Ἐπειδὴ ἡ διαγωγή αὐτοῦ κ. Κρίσπη προδήλως ἀντίκειται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, ὡς καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς, οὐκ εἶναι εἰς τὴν ἀντιδικίαν τῆς Σχολῆς, ἐπαπειλὼν αὐτὴν δι' ἀνυπολόγιστον ζημίαν, ἐπ' ἧς μάλιστα θέλει νὰ κερδοσκοπήσῃ, νὰ εἶναι καθηγητὴς αὐτῆς μαθηδοτούμενος πρὸς αὐτὴν, εἶνε δὲ συνάμα τοῦτο καὶ ἀντιπαιδαγωγικόν, τίσῃ μάλλον, ὅσο ὁ σκοπὸς του εἶναι κερδοσκοπικός. Τοῦτο δὲ εἶνε ἐναντίον τῆς ἠθικῆς, ἥτις δέον νὰ περιουσιάζῃ τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, κατὰ τὸ ἀρθρ. 74 τῆς Διαθέσεως τοῦ αὐ-

διοῦ Ριζάρη. Ἡ παρεκκλίσις δὲ αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῆς Σχολῆς ἀποβαίνει σκανδαλώδης, δυναμένη νὰ παρεξηγηθῇ καὶ παρὰ τῶν διαφερόμενων.

Διὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον παμψηφεί καὶ ὁμόφωνα ἀποφασιζέει, ὅπως ὑποβάλῃ ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ἰπουργεῖον πρότασιν περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐδρᾶς τοῦ καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν, μετὰ δὲ καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρὰ τῷ κ. Ἰπουργῷ, ἵνα τὸν παρεκκλίστῃ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν παύσιν του.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου του:

ΗΡΟΣ ΤΟ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 2065
6987

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 ἑβρῶν 1896

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς καλ' ἡμᾶς Σχολῆς ἀπερρίψας τὴν ἐκποίησιν τῆς κατὰ τὴν ἐδρὴν Κήπου καὶ Λεωφόρου Ἀμαλίας οἰκίας Καλαγάνη, προσέκρυψε δὲ τοῦτο διὰ τῶν ἐφημερίδων κατ' ἐπανόληψιν καὶ ἐπὶ πολλὴν χρόνον, γενόμενον καὶ δημοσίῳ πλειστηριασμῷ καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας ληρθείσης.

Καὶ ἐνῷ πάντα ταῦτα ἐγένοντο ἐν τάξει καὶ ἐν πλῶρῃ δημοσίᾳ, ἦτο δὲ τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι ἐκποιεῖται ἡ οἰκία αὕτη, ἐν ταῦτοις ὁ καθηγητὴς τῆς καλ' ἡμᾶς Σχολῆς κ. Κρίσπη, ὃ ἐπ' ἀνεψίφ γαμβρὸς τοῦ αὐδιοῦ Καλαγάνη, γείτων τῆς πωληθείσης οἰκίας, ἤγειρεν αἰρηθῶν καὶ ἄμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου ἀξιώσεις δουλείας ἀπόψεως (θεας), τὰς ὅποις, ἔστω καὶ λίαν παρκαλίμως, δὲν γνωρίζῃ πρὸς τὸ Συμβούλιον ἡμῶν, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ἀγοράσαντα τὴν οἰκίαν κ. Ἠσυχίαν. Ὅτε δὲ ὁ κ. Ἠσυχίαν ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι ἀπηθύνουν αἰτήσιν πρὸς τὸν εἰρηνοδικὸν Νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν περὶ προσωρινῶν μέτρων. Ὁ εἰρηνοδικὸς ἀπέρριψε τὴν αἰτήσιν του καὶ ὡς πρόωρος ὑποβλήθεσαν καὶ διότι ἐλευθέρην ἐκτὸν ἀνεκρίβητον νὰ διακτῇ προικισμὸν περὶ

ἀρνητικῆς δουλείας, διὰ τὴν ὅποیان ἀρμόδια εἶναι τὰ τακτικά δι-
καστήρια.

Τὸ Πόλυμ. Συμβούλιον συνήλθεν ἐν τῇ μεταξὺ ἐπαλειψυμένῳ
καὶ συνδεδεμένῳ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ εἰς τὴν συνε-
δρίαν τῆς 17ης φθίνοντος ἀπεφάνισε νὰ ἀνακινήσῃ διὰ τοῦ Διοι-
κητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν κ. Κρίσπην ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐξα-
κυλομένη τὸν ἄδωκαν καὶ ἄτακτον τούτων δικαστικὴν ἀγῶνιν, τὸ Συμ-
βούλιον θέλει προβῇ εἰς τὴν παύσιν του, καὶ ὅσον ἀντίδικος τῆς
Σχολῆς, καὶ ὑπὸ τούτου καλίστα ὅρους, δὲν δύναται νὰ διατελῇ
καθηγητὴς αὐτῆς.

Ἄλλ' ὁ κ. Κρίσπης μετ' ἡμέρας ἀρκετὰς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
ἀποφάσεως ταύτης ὑποβάλλει νέαν αἴτησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Εἰρη-
νοδίκην περὶ προσωρινῶν μέτρων, συγχρόνως δὲ συνήθουσιν ἐπὶ τό-
που βρεακτοῦ καὶ ἐφεδρὸν ἀξιωματικῶν, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς
ὁδηγίας του, πρὶν προσέλθῃ ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐπὶ τύπου πρὸς ἐκδι-
κασιν τῆς αἰτήσεώς του, προκαλοῦν ταραχὴν καὶ ἐπιχειροῦν διὰ
τῆς βίας νὰ παρεμποδίσωσι τοὺς ἐργάτας τῆς κ. Πασιλάου, ἡ
ὅποια διὰ τὴν προλάθῃ μεγαλειτέρα κακὰ, ἐπεκτελέσθη τὴν συν-
δρομὴν τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Προσελθὼν ὁ κ. Εἰρηνοδικὴς κατὰ
τὴν ὑποθέσιν ὡραν καὶ εὐρὴν τὴν ἐκρηκνύσαν ταύτην κατὰστασιν
διέταξε νὰ παύσῃσι προσωρινῶς αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀποφυγὴν συμ-
πλοκῶν ἀναβαλὼν νὰ ἐκδόσθαι τὴν ἀπόφασιν του.

Μετὰ ταῦτα τὸ Πόλυμ. Συμβούλιον τῆς κατ' ἡμέρας Σχολῆς ἐν
τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 21 φθίνοντος ἀπεφάνισε παμψηφεί καὶ ὁμο-
φώνως τὰ ἑξῆς: (ἐπιτεταὶ ἡ ἀνω ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου, μετ' ὅ).

Πάντα ταῦτα ὑποβάλλοντες ἡμῖν παρακαλούμεν, ὅπως ὅσον
τάχιστα προβῇ εἰς τὴν παύσιν τοῦ κ. Κρίσπη ἀπὸ τῆς ἐδρας τοῦ
καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν τῆς κατ' ἡμέρας Σχολῆς, ἐπιφυλασσό-
μεθα δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς νὰ προτεί-
νωμεν τὴν διάδοχον αὐτοῦ.

Μετὰ σεβασμοῦ—Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Α. Μνημόνης. Γεωρ. Παπάκης

Ἄλ. Λαμπρινούδης

Ἰ Γραμματεὺς

Α. Λάππας

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΙΣ. ΣΧΟΛ. ΑΠΟ ΤΟΥ 1892—ΤΕΛ. 1902 433

Μετὰ τὸ ἐγγράφον τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον πρόβη εἰς τὴν ἀπόλυ-
σιν τοῦ κ. Κρίσπη, ἣν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς
διὰ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου του.

Ἐν Ἀθῆναι τῇ 25 Νοεμβρίου 1896

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρωτ. 17233
Ἀριθ. Δεκ. 11461

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζαίου
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Γνωστοποιούμεν ὅτι, κατὰ τὰς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2005
ὑμετέρου ἐγγράφου γενομένας ἡμῖν παραστάσεις ὑπεβλήμεν εἰς τὴν
Α. Μεγαλειότητα πρότασιν συμφωνοῦν πρὸς ταύτας, ἐξεδόθη δὲ Β.
Διάταγμα, τῇ 17 τοῦ παρόντος μηνός, δι' οὗ ἀπελύθη τῆς ὑπηρε-
σίας ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῇ κατ' ἡμέρας Σχολῇ κ. Ν.
Κρίσπης.

Τούτῳ μὲν ἐγένετο ἡδὴ ὑφ' ἡμῶν ἡ ἀνήκουσα κοινοποίησις,
ἡμῖν δ' ἀπέκειται ἡ πρότασις περὶ τοῦ διαδεχόμενου τούτων ἐν
τῇ κενωθείσῃ θέσει.

Ὁ Υπουργὴς
Θεόδωρος Δηληγιάννης

Σ. Παγίδης

Ἡ οὕτω κενωθείσα θέσις συνεπληρώθη διορισθέντος εἰς αὐτὴν
τῇ προτάσει τοῦ συμβουλίου κατὰ τὰ κεκαυνομένη τοῦ καθηγη-
τοῦ κ. Β. Σπηλιοπούλου.

§ 2. Ἄδεια ἀπουσίας καθηγητῶν.

Συνήθεια ἐπεκράτησεν ὅπως τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον χορηγῇ
ἀδειαν ἀπουσίας εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, δυνάμει τῶν γε-

νικών διατάξεων τῶν ἀρθρων 79 καὶ 84 ἀδ. ε'. τῆς Ῥιζερβίου Διαθήκης, τοῦ Δικητοῦ Συμβουλίου ἔχοντες μόνον τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 87ο τῆς Διαθήκης διαλαμβανόμενα καθήκοντα.

§ κ'. Περὶ τῆς Μισθοδοσίας τῶν Καθηγητῶν μετὰ τὸν ἐν ἐσχάτῳ ὀργανισμῷ τοῦ 1900.

Τὴ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔγγραφα καὶ πρακτικὰ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἀπόσπασμα πρακτ. Πολυμ. Συμβουλίου τῆς Ῥιζ. Σχολῆς. Συνεδρίασις τῆς 29 Ἀπριλίου 1897 καὶ ἡν ἦσαν παρόντες οἱ κ. κ. Ν. Ῥάδης, Α. Μελάτης, Ν. Φιλάρετος, Γ. Παπαδάκης, Κώδ. Στρούμπας, Α. Λαμπρινούδης καὶ Γ. Ἀργυριάδης.

«Κατὰ τὸ ἀρθρον 38 (1) ἡ μισθοδοσία τῶν κ. καθηγητῶν ἀφαιρῶνται πρὸς τὴν τοῦ Δημοσίου Ἰνσηνίου, ἣτοι μετὰ πενταετίαν αὐξάνει ἡ μισθοδοσία των εἰς δραχ. 300 ἀπὸ 250. Κατὰ δὲ τὰ μέχρι τοῦδε κρατούμενα ἐν τῇ Σχολῇ ἡ μισθοδοσία τῶν κ. Καθηγητῶν ἤρξε κατὰ πενταετίαν ἀπὸ δρ. 25 μηνιαίως, ἣτοι μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς δραχ. 300 καὶ πλέον οὐδ' (2) Καὶ ἐπειδὴ ὁ ὀργανισμὸς ἐν τῇ εἰρημένῳ ἄρθρῳ κανονίζει ὡς τῆς μισθοδοσίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των, ὡς εἰς τὸ Δημοσίον, εἰς τὴν σύνταξιν δὲ τοῦ ὀργανισμοῦ συνέπαρε καὶ τὴ Συμβουλὴν καὶ ἵνα καὶ τοῦτον δεκτὸν εἴη ἐξιστομένης τὰ τῶς ἰσχύοντος ἀπορροφῆται, ὥπως προκλήρη Β. Δ. κανονίζον τὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν κ. καθηγητῶν ἥτοι, ὅτι μετὰ πενταετίαν αὐξάνει κατὰ δραχ. 25 καὶ δεκαετίαν δραχ. 50».

Ἀριθ. 2061
7336

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἀπριλίου 1897.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Τὸ ἀρθρον 38 τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Σχολῆς ἀφαιρῶνται τῇ μισθοδοσίαν τῶν καθηγητῶν αὐτῆς πρὸς τοὺς τοῦ Δημοσίου, τῶν ὅποιον ἡ μισθοδοσία τὸ πρῶτον εἶναι δραχ. 250, μετὰ ἑτέραν

(1) Τὸν ὀργανισμὸν τοῦ 1897. (2) Ὅρ. σελ. 274.

εἰς δρ. 300. Ἐν τῇ Σχολῇ ὅμως ἡμῶν ἄλλως ἔχουσιν ὡς πρὸς τὴν αὐξάνει τῆς μισθοδοσίας τῶν κ. Καθηγητῶν. Κανονισμὸν ἥτοι ὁ τὸ πρῶτον διοριζόμενος ὡς τακτικὸς καθηγητὴς νὰ λαμβάνῃ δρ. 250 μετὰ ἑτέραν δὲ νὰ αὐξάνῃ εἰς δραχ. 275 καὶ μετὰ ἑτέραν πενταετίαν εἰς δραχ. 300 καὶ πλέον οὐ. Τοῦτο εἶναι ὁρίσει καὶ ἐτήρησι ἐκτοτε τὸ Συμβούλιον ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν κ. καθηγητῶν, εἰς τὸν τοῦτο δίκαιον καὶ ἐπιβελλόμενον ἀπέναντι τῶν ἄλλων εὐεργετημάτων, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ τῆς Σχολῆς καθηγηταί, καὶ ἰδίᾳ τοῦ εὐεργετήματος τῆς μονιμότητος αὐτῶν. Κατὰ τὴν σύνταξιν ὅμως τοῦ νέου ὀργανισμοῦ δὲν ἐδόθη ἡ δέουσα προσοχὴ ἕνεκα τῆς σπουδῆς, εἰς ἐλλείψεις ἰδίᾳ χρόνου, μεθ' ἧς συνετάχθη οὕτως παρειστέργησε δὲ μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν καὶ ἡ ἀνωμαλία αὕτη. Τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, ἥπερ οὐ μόνον συμπερούσα τῇ Σχολῇ δὲν εἶναι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ εὐεργετήματα, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ τῆς Σχολῆς καθηγηταί, ὡς ἐρρέθη, δὲν εἶναι ὀρθόν νὰ γίνηται μετὰ ἑτέραν ἢ αὐξάνει τῆς μισθοδοσίας των εἰς δραχ. 300, ἀπεφάσισε τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 29 φθίνοντος νὰ διορθώσῃ. Καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλεῖ τὸ καθ' ἡμᾶς ὑπουργεῖον, ὥπως προκαλέσῃ τὴν ἐκδοσὴν Β. Δ., κατὰ τὸ ὅποσον ἡ αὐξάνει τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν νὰ γίνηται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς δρ. 275 καὶ μεθ' ἑτέραν ἑτέραν εἰς 300 καὶ πλέον οὐ.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον ὑπεβάλλοντας ὑπὲρ παρακαλούμεν, ὥπως προκαλέσῃ Β. Διάταγμα, ὡς εἴρηται, καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθεμένους λόγους καὶ ἰδίᾳ, διότι ἐπικυρωσμένου τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου θέλει ἐπέλθῃ οὐ μικρὰ διαταραχὴ εἰς τὰ τῆς Σχολῆς οικονομικά, τὰ ὅποια νῦν εὐρηται εἰς εὐάρεστον σημειον εὐτυχῶς. (1)

Μετὰ τελευτῆς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Γ. Παπαδάκης, Α. Α. Λαμπρινούδης,
Γ. Ἀργυριάδης.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Αἰάπας

Β. Δ. δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 τῆς 27 Ἰανουαρίου 1898 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.
«Περὶ αὐξήσεως κατὰ πενταετίαν τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζερβίου Σχολῆς.

(1) Ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ τοῦ Ἐπιτίμου Καθηγητῶν αὐτῆς μισθοδοσίας. (ἑκα καὶ τὸ κατωτέρω Β. Δ.).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δη-
μοσίας Ἑκκαθίστασης Ὑπουργοῦ διατάσσεται τάδε:

Ὁ μισθὸς τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱεραρχικοῦ Σχολῆς μετὰ τὴν
συμπλήρωσιν πενταετίας ἐν τῇ ὑπερσὶ αὐτῶν κατὰ εἰκοσι πέντε
δραχμὰς κατὰ μῆνα· μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν δευτέρως πεντα-
ετίας αὐτῶν κατὰ ἑλλας τύπας δραχμῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς
καὶ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1898.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. Παναγιωτόπουλος.

Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου. Συνεδρίασις
τῆς 22 Μαρτίου 1901, παρόντων τῶν κ.κ. Ν. Γάδου, Α. Μυλι-
λιώτου, Ν. Φιλάρετου, Γ. Πασπάτη, Εὐδ. Στρούμπου, Ἀλ. Αχα-
ρινιώδη, Λουδ. Νικολαΐδου, Ἀθ. Ζίννη καὶ Ἀν. Στούπη.

Καλλιόδη Ἀλ. αἰτήσις. — Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ἐ.ε.
(1901), αἴτησις τούτου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ κατὰ
δραχ. 25 κατὰ μῆνα, λόγῳ συμπλήρωσεως τῆς δευτέρως πενταετίας
ἀπὸ τοῦ διαορισμοῦ του, καθὼ διαορισθέντος τὴν 29 Ἰανουαρίου 1894.
Τὸ Συμβούλιον κατόπιν τῆς ἀποφάσεώς του, καὶ ἥν θεωρεῖ ἰσχύον
τὸ Β. Διάταγμα τῆς 24 Ἰανουαρίου 1898, ἐρ' οὗ στηρίζεται ἡ
αἴτησις τοῦ κ. Καλλιόδη, ἀπεδέχθη αὐτὴν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ζη-
τήσῃ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἡ σχετικὴ ἐγκρίσις.

Ἀριθ. 4554, 4584
5334

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1901.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Τὸ Πολυμῆδες Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ
τῆς 22 λέγοντος μηνός, λαθὼν ὑπ' ἑξέως τὴν ἐν ἀντιγράφῳ συνα-

πομένην ὥδε ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ἐ.ε. αἴτησιν τοῦ ἐν αὐτῇ Ἐπι-
τίμου Καθηγητοῦ τῆς Ἱγνογραφίας κ. Ἀλ. Καλλιόδη, δι' ἧς αἰ-
τεῖται τὴν κατὰ δραχ. εἰκοσι πέντε (25) αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας
του, ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου ἐ.ε. ὅτε συνεπλήρωσε δευτέρως πενταε-
τίαν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1898 εἰδικὸν Β. Διά-
ταγμα περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἀπε-
φάσισε τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ καθὼ βασίμιον καὶ δικαίαν, καὶ ἐνέκρινε
νὰ ζητηθῇ πίστωσις δραχ. 275 πρὸ πληρωμῆν αὐτοῦ.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀνακοινούντες ὑμῖν, παρακαλοῦμεν, ἵνα
ἐγκρίνατε καὶ χρηρηγήσεται ἡμῖν ἰσοῦ ποσού πίστωσιν εἰς βάρος τοῦ
προϋπολογισμοῦ ἐ.ε. διὰ τὴν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου καὶ ἐφεξῆς, μέ-
χρι τέλους τοῦ ἀρ. 275. ἔτους πληρωμῆν τῆς ἐν λόγῳ αὐξήσεως.

Μετὰ σεβασμοῦ. Τ: Διοικ. Συμβούλιον.

Ν. Φιλάρετος. Ε. Στρούμπου. Α. Ζίννης.

Ὁ Γραμματεὺς

Ι. Α. Φιλιππίδης.

Ἀριθ. 5595
5813

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1901

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑκκλησ. Ῥιζαρίου Σχολῆς.

Εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4554/4584 ὑμέτερον ἐγγρά-
φον γνωστοποιοῦμεν ὑμῖν, ὅτι χρηρηγώμεν τὴν αἰτηθεῖσαν πίστω-
σιν ἐν δραχ. διακοσίῳ ἐξομοιούμενῳ πέντε (275), εἰς βάρος τοῦ
προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους πρὸς πληρωμῆν τοῦ προσωπώ-
ματός τοῦ μισθοῦ τοῦ Ἀλ. Καλλιόδη, καθηγητοῦ τῆς Ἱγνογραφ-
ίας ἐν τῇ κατὰ ὑμᾶς Σχολῇ, λόγῳ συμπλήρωσεως δευτέρως πεν-
ταετίας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ.

Ὁ Ὑπουργός

Σπ. Σπάρκας.

§ 6^ο. Περὶ μεταδόσεως ἢ μεταφοράς τῆς 'Ρίζας, 'Εκκλησιαστικῆς Σχολῆς (1)

Τὰ περὶ τῆς ζητήσεως τούτου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Τῇ 'Ἡγουμενοσυμβουλίᾳ τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς 'Ασμάτων Πετράκη διὰ τῆς 33ης πράξεώς του τῆς 8ης Μαΐου 1895 ἀποφάσισε νὰ διαρρήσῃ καὶ ἐδώρῃσιν εἰς τὴν τότε Μητροπολίτην 'Αθηνῶν Γερμανὸν Καλλιγῆν τὴν ἐν τῇ θέσει «Παναγία Χελωνίου» τῶν 'Αρπελοκαίων τῆς περιουσίας 'Αθηνῶν, γνήσιον τῆς Μονῆς ἐκ στρεμμάτων ἐξήκοντα (60). πρὶς ἀνέγερσιν ἱερτικῆς Σχολῆς. Ἡ πράξις δ' αὕτη τοῦ ῥηθέντος 'Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐναρξίθη διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1895 Β. Δικτ. δημοσιευθέντος καθ'ἡμέραν εἰς τὸ ὄψ' ἀριθ. 50 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχουσιν ὡς ἑπεται:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Κατὰ πρότασιν τοῦ 'Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν 'Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς ἐκπαίδευσως ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τῆς 33ης τῆς 8 τοῦ παρόντος μηνὸς πράξεως τοῦ Συμβουλίου ἡς ἐν 'Αθήναις Μονῇ τῶν 'Ασμάτων Πετράκη γενομένην εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην 'Αθηνῶν κτίσιν Γερμανὸν Καλλιγῆν δωρεάν γνήσιον, καίμηνον μὲν ἀνοίον τῶν 'Αρπελοκαίων ἐν τῇ θέσει «Παναγία Χελωνίου» καὶ ἐντὶς τοῦ ὅλου κτήματος τῆς Μονῆς τοῦ ἐπωνυμαζομένου «'Αγίου Ἰωάννου ὁ Θεολόγος», συγκαταμενὸν δὲ ἐκ στρεμμάτων τετραγωνικῶν ἐξήκοντα (60) καὶ ἀξίας δραχμῶν 24.000, κατὰ τὰ ὑποβληθέντα ἤμιν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιστεφούμενα πρωτόκολλα καὶ διαγρᾶμματα, πρὶς ἀνέγερσιν ἱερτικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοὺς ἔτους τοὺς περὶ λαμβανόμενους ἐν τῇ ῥητμένῃ πράξει τοῦ μενηνοευθέντος μηνὸς στερητικοῦ συμβουλίου.

(1) Ὁ μακαρίτης τῇ ἡμέρᾳ Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς ἐσχάτως δὲ καὶ 'Εκτελεστὴς τῆς 'Ρίζας, Διαθίκτης Ἰωάννης 'Αργυριάδης, ὁ καὶ' ὢν τὸν βίον αὐτοῦ πολλὰ ὁπλὴ τῆς Σχολῆς μορφώσας, ἔγραψε καὶ ἐκποσίσεως τέτα πολυτέλειαν φυλλάδιον περὶ τοῦ ἀμακαρίτητος καὶ ἀναπαλαιωτῆτος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν 'Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς 'Εκπαίδευσως ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν 'Αθήναις τῇ 19 Μαΐου 1895

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ 'Γραφεὶς
'Αγγελοῦ Βαδῆκος

Συνεπεί τῆς ἐγκρίσεως ταύτης συντάχθη μετὰ τοῦ μακαρίτου Μητροπολίτου Γερμανοῦ καὶ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς 'Ασμάτων Πετράκη τὸ δημοτῆριον συμβόλιον ἔχον οὕτω:

Ἀριθ. 35881

Δωρετῆριον γνήσιον ἀξίας δραχμῶν ἐν ὅλῳ 24000.

Ἐν 'Αθήναις σήμερον τὴν εικοστὴν πέμπτου τοῦ Μαΐου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσίου ἐνεγκαστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην, ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἁγίας Φιλοθέης καίμηνον μητροπολιτικῶν κεικτοῦ, ἐνθα συνήλθον οἱ συμβελλόμενοι, καὶ ὅπου κληθεὶς μετέβην, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβουλιογράφου καὶ κατοίκου 'Αθηνῶν Σπυρίδωνος 'Αρμάκου καὶ τῶν μαζύων Λεωνίδου Τουφεζῆ καὶ Ἰωάννου Μ. Μάνου, ἀμφοτέρων κτηματιῶν καὶ κατοίκων 'Αθηνῶν πολιτῶν Ἑλλήνων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαμετῶν, ἐνεγκρίσθησαν οἱ γνωστοὶ μοι ἀπ' ἐνὸς ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης 'Αθηνῶν Γερμανὸς Καλλιγῆς κάτοικος 'Αθηνῶν καὶ ἀπ' ἑτέρου οἱ Συμεὼν Ν. Κοροβίστης ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν 'Ασμάτων Πετράκη τῶν 'Αθηνῶν, Ἀρτέμιος Τσιργιώτης, ἱερομόναχος καὶ πρῶτον ἡγούμενος καὶ Ἰωσήφ 'Αδρικινὸς, μοναχὸς, κάτοικος καὶ οἱ τρεῖς ἐν τῇ Μονῇ τῶν 'Ασμάτων Πετράκη τῶν 'Αθηνῶν, ἀποτελοῦντες τὸ ἡγουμενοσυμβόλιον τῆς Μονῆς ταύτης καὶ ἐκπροσωποῦντες αὐτὴν καὶ συναυλόγησαν τὰ ἑξῆς. Οἱ μὲν Συμεὼν Ν. Κοροβίστης, Ἀρτέμιος Τσιργιώτης καὶ Ἰωσήφ 'Αδρικινὸς ἐξέβηκαν ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ δεκάτης ἐνάτης Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος καθ'ἡμέραν ἐν τῇ ὄψ' ἀριθ. πεντήκοντα φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὄψ' ἀριθ. 6963 τῆς εικοστῆς Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εκκλησιαστικῶν κοινοποιηθείσης εἰς τὸ εἰρημένον συμβόλιον τῆς Μονῆς 'Ασμάτων Πετράκη ἐν ἐπιστολογράφῳ τοῦ

ὕπ' ἀριθ. 7967 τῆς εικοστῆς δευτέρας ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἐγγράφου τοῦ Νομαρχίου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας προσσηρτημένων ὡς συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. τριακοντα τρία ἀπὸ ὁμότης Μαΐου ἐνεστώτος ἔτους πρᾶξιν των, διαρροῦνται ὑπὸ τὰς ἐκτελέσεις ἰδιότητάς των καὶ μεταβιβάζουσιν ἀπὸ σήμερον εἰς τὸν Σεβασμώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Γερμανὸν Καλλιγᾶν γήπεδον τῆς πρὸ ἀνηρμοσθέντων χρόνων κυριότητος καὶ κατοχῆς τῆς παρ' αὐτῶν ἐκπροσωπούμενης ὡς ἄνω Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη, κείρμενον ἀνωθεν τῶν Ἀμπελοκήπων, τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἐν τῇ θέσει Παναγίας Χελωνοῦ καὶ ἐντὸς τοῦ ὅλου κτήματος τοῦ ἐπωνομαζομένου ἔργου Ἰωάννου ὁ Θεολόγος, ὅπερ ἡ διακληρωθεὶς Μονὴ ἔχει ἐκμισθώσει ἐπὶ ἐξαιτίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖν τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν συγκαίμενον ἐκ στρεμ. βασιλικῶν ἐξήκοντα, ἥτοι μέτρων τετραχ. ἐξήκοντα χιλιάδων, κατὰ τὸ ἀπὸ ὁμότης Μαΐου ἐνεστώτος ἔτους, διάγραμμα τῶν πραγματογνωσμένων μηχανικῶν Ἰωάννου Ἰωάννου, Σπυρίδ. Μαργαρίτη καὶ συναρθεύμενον ἀνατολικῶς, μεσημβρινῶς καὶ δυτικῶς μὲ κτήματα τῆς αὐτῆς Μονῆς καὶ ἀρκτικῶς μὲ τὴν ὁδὸν Μεσογείων, ἐρ' ἔχει ἐκπροσωποῦν μέτρων τετραγωνικῶν τριακοσίων, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν πρὸς ἀνέγερσιν ἱερaticῆς Σχολῆς διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου (κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πρὶ τιναν ἡμερῶν διαρρηκέντος τοῦ Σ. Μητροπολίτη Γερμανῶν Καλλιγᾶ ἀνωμότου ὁμογενοῦς τὸ ἐξ ἐκτὸν πενήντηντα χιλιάδων φράγκων ποσὸν διὰ τὸν εἰρημένον σκοπὸν) καὶ ὑπὸ τούτοις ἐξῆς ὅρους. α') Ἐὰν ἐντὸς τοῦ δωρομένου γηπέδου διέρχεται τυχὸν τὸ ὕδραγωγεῖον τοῦ ὕδατος αἰουθῆν νὰ μὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Γερμανὸς Καλλιγᾶς νὰ κόμῃ χρῆσιν τούτου ἢ νὰ διακίψῃ τὴν πορείαν του, ἀλλὰ νὰ διέρχεται δι' αὐτοῦ ἐλευθέρως καθὼς κτῆμα τῆς Μονῆς ἀδικυφολοιεύεται β') ὑποχρεοῦται ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Γερμανὸς Καλλιγᾶς, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖν τῶν Στρατιωτικῶν διακυρτωθῇ κατὰ τῆς εἰρημένης Μονῆς διότι τὸ δωρούμενον ὡς ἄνω γήπεδον περιλαμβάνεται εἰς τὸ ὅλον κτῆμα τὸ ἐνοικιασθὲν ὑπὸ τούτου ἐπὶ ἐξαιτίαν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, νὰ ἐξοικονομῇ τὴν διαφοράν κατὰ τὴν ἀνευ τινὸς βλάβης τῶν συμπερνούμενων τῆς Μονῆς καὶ γ') τὸ δωρούμενον γήπεδον νὰ χρησιμοποιῇ αποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἰδίους ἱερaticῆς Σχολῆς καὶ

οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν ὁ δὲ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Γερμανὸς Καλλιγᾶς ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται τὴν δωρεάν τοῦ εἰρημένου γηπέδου διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν καὶ ὑπὸ τούτοις προκατεβῆναι ὅρους. Ἐδήλωσαν ἐν τέλει οἱ συμβαλλόμενοι ὅτι τὸ δωρούμενον ὡς ἄνω γήπεδον ἐξετιμήθη ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ διαρρηθέντων καὶ ὁρισθέντων πραγματογνωσμένων Ἰωάννου Ἰωάννου καὶ Σπυρίδωνος Μαργαρίτη πρὸς δραχμὰς τετρακοσίας κατὰ βασιλικὸν στρέμμα ἥτοι ἐν ἑκῷ ἀντὶ δραχ. εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων ἀριθ. 24,000, ὧν ἀξίαν ἀποδέχονται οἱ ἀνωτέρω συμβαλλόμενοι διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου τοῦ παρόντος συμβολαίου. Ταῦτα συνολογισθέντων καὶ συμπαρκαθεζομένων τῶν συμβαλλομένων (πρὸς οὓς ὑπέμνησα τὴν περὶ μεταγραφῆς νόμον) συνετάχθη πρὸς βεβαίωσιν τὸ παρὸν καὶ ἀναγνωσθὲν εὐαρινῶς εἰς ἐπίθεσιν αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων καὶ ἐμοῦ.

Οἱ Μάρτυρες

Λεων. Τσουρεξῆς
Ι. Μ. Μάνος

Οἱ Συμβαλλόμενοι

† Ὁ Ἀθηνῶν Γερμανὸς
Συμεὼν Ν. Κοροβέσης
Ἀρτέμιος Τσιριγώτης
Ἰωσήφ Ἀδριανού

Ὁ Συμβαλαιογράφος

(Τ. Σ.) Σ. Ἀρμάρος

* Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἀθήναι 23 Νοεμβρίου 1899.

Ὁ Συμβαλαιογράφος

(Τ. Σ.) Σπυρίδων Ἀρμάρος

Μετὰ ταῦτα ὁ μακαρίτης Μητροπολίτης Γερμανὸς προσέβη εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐν αὐτῷ μνημονευομένης ἱερaticῆς Σχολῆς, ἥτις ὅμως δὲν ἐλειτοῦργησε ἐπελθόντος τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὅτε τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἀθλοῦ. Ἐκπαίδευστος ὑπουργεῖον ἐκονοποίησε τὸ ἐξῆς ἐγγράφον τοῦ πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Σχολῆς.

Ἀριθ. $\frac{\text{Πρωτ. 17754}}{\text{Δικ. 14841}}$

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νεβρίου 1899

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ρίζας Σχολῆς.
Ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ἡμετέρας συνάδελφος κ. Ἀθ. Ρωμανός

ἐπιληροφόρησαν ἡμᾶς, ἐπεὶ ὁ κ. Βαλκάνιος συγκατατίθεται εἰς τὴν μετακρήν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς εἰς τὸ διαπύλαιον αὐτοῦ ἀνδρῶν ἐν μέτρῳ τοῦ ἐνταῦθα ἱεροδιδασκαλείου.

Διὰ τῆς μετακρήνης ταύτης πρόκειται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Σχολὴ νὰ βευστοποιήσῃ, οὕτως εἰπέναι, τὰ νῦν ἀκίνητα καὶ νεκρὰ κεφάλαια, ἅτινα ἐγκλείει τὸ μέγα γυμνάσιον, ἐπ' οὗ καίτοι αὐτῇ. οὕτω δὲ νὰ περισθῇ τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἡδύνετο νὰ ὑπερδιδασκάζῃ τοὺς τροφίμους τὰς ἐπ' ἀγαθῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Τοῦτο οὐ μόνον δὲν ἀντιστρατεύεται, ἀλλὰ καὶ συμφέρει πληροῦστα πρὸς τὴν ἱερὴν σκοπὴν τὴν διδύμωσαν τῆς Σχολῆς ἰδρυτῶν, ὧν καὶ ἱερὰ ψυχὰ βεβαίως ὅ' ἀγῶνιζαν ἐν ὁράνοισι ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ, πολλαναισιμαῶν τὸν πόρον αὐτῆς, δι' οὗ ἐξασφαλίζεται καὶ ὁ πολλαναισιμαῖος τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ κυρίου, τοῦθ' ὅπερ ὤπρξεν ὁ ἐνδόμυχος πόθος τοῦ ἐπὶ γῆς βίου αὐτῶν.

Τοῦτου ἕνεκα δὲν ἀμφεβέλλομεν, ἐπεὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἀποδεχόμενον εὐγνωμόνως τὴν τοιοῦτην δωρεάν—διότι περὶ δωρεᾶς, κυρίως εἰπέναι, πρόκειται, καὶ δωρεᾶς μάλιστα μεγάλης—, θὰ σπείσῃ αὐτὸ μὲν νὰ ἐμολογήσῃ χάριτας δι' αὐτὴν πρὸς τὸν κ. Βαλκάνιον, τοῦτο δὲ νὰ δηλώσῃ ἡμῖν ἐγγράφως τὴν συγκατάθεσιν του εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος μετακρήνη, ὅπως ἐπὶ τῇ βόσει αὐτῆς προκαλέσωμεν τὴν ἐκδοσὴν τοῦ οἴκειου Β. Διατάγματος.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ἀθ. Εὐταξίας

Μετὰ ταῦτα ἐξεδόθη καὶ ἐκινουμένη εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ ἀπὸ 30 Νεῦνου 1899 Β. Διατάγμα, δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 266 τῆς 3 Δεβρίου ὁ. ἔτους φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἐξῆς:

Περὶ μεταθέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς καὶ συγχωνεύσεως αὐτῆς μετὰ τῆς ἐν θέσει Ἰλιναγία Χελωνοῦ Ἱερατικῆς Σχολῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1895 Ἡμετέρον διάταγμα, δι' οὗ ἐνεκρίθη ἡ μεταθέσις τῆς δωρεᾶς μεγάλου γυμνασίου ἐν

στρατημάτων τετραγωνικῶν ἐξήκοντα (60), καίμενον ἐν τῇ θέσει «Παναγία Χελωνοῦ» τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀνήκοντος εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἱερὴν Μονὴν τῶν Ἀσωμάτων-Πετρῶν, πρὸς τὸν ἐν μακαρίῳ τῇ λήξει Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Γερμανόν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀνιέρσεως ἐπ' αὐτοῦ Ἱερατικῆς Σχολῆς, διπλῶναι ἀνωήμου ἀμυνοῦς: προσέτι δὲ, ἐπεὶ τῆς Ἱερατικῆς ταύτης Σχολῆς ἀνδραβείσεως τῶν ἐν τῇ πληροῦσιν οὕτω τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐνεκρίθη ἡ δωρεὰ τοῦ γυμνασίου, ἡ μὲν κυριότης τοῦτο καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ οἰκδομημάτων περιήλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ καθιδρύματος τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἀλλὰ τὸ Μητροπολίτου Γερμανοῦ τελευτήσαντος ἐν τῷ μεταξὺ καὶ οὐδεμιᾶς ἄλλης προνοίας ἡγεθείσης νομίμως περὶ ἀντιπροσωπείας τοῦ καθιδρύματος, ἀναγκαστικῶς καθίσταται νῦν ἡ ἀναπλήρωσις τῆς τοιοῦτης ἐλλείψεως.

Θεωροῦντες, ἐπεὶ ἡ προκειμένη Ἱερατικὴ Σχολὴ δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐλλείψει πόρων, ἐξασφαλίζοντων τὴν συντήρησιν αὐτῆς.

Θεωροῦντες ἄλλως τε, ἐπεὶ ἡ ἐλλείψει αὕτη θὰ ἐπληρῶτο διὰ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ καθιδρύματος τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς πρὸς τὴν ὑφισταμένην ἤδη Ἐκκλησιαστικὴν Ῥιζαρίου Σχολήν, ἥτις οὕτω θὰ καθίστατο ἐπαρκεστέρα εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῆς.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ διατάττομεν τὰδε:

Ἀρθρον 1.

Καθιστῶμεν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν πρὸς ἀντιπροσώπευσιν τῆς ἐν θέσει «Παναγία Χελωνοῦ» ἀνεγερθείσης Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συγχωνεύσεως ταύτης μετὰ τῆς ὑφισταμένης Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς.

Ἀρθρον 2.

Διορίζομεν μέλη τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Προκόπιον καὶ τοὺς κ. κ. Δημ. Βουλπωτῶν, Ἡμέτερον Ἐπίτροπον ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἰωάννην Εὐταξίαν, καθηγμενὸν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Ὑποδιοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, Γεώργ. Βενθόλιν, τμηματοάρχην τῶν Ἐκκλησιαστι-

κῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημόσιας Ἐκπαίδευσης, καὶ Ἐκτορὸν Ῥωμανόν, δικηγόρον, οἵτινες συνεννοούμενοι μετὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς, θέλουσι προῆλθαι εἰς τὴν ἐνέργειαν πασῶν τῶν νομίμων πράξεων τῶν ἀναγκαζίων διὰ τὴν συγχώνευσιν τῆς ἐν τῇ θέσει «Παναγίας Χελωνῶν» καὶ ἐντὸς τοῦ κτήματος τῆς Μονῆς Πετράκη, τοῦ ἐπονομαζομένου «Ἁγίου Ἰωάννου ὁ θεολόγος» ἀνεγερθείσης Ἱερατικῆς Σχολῆς μετὰ τῆς ὁρισταμένης Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς.

*Ἀρθρον 3.

Δι' εἰδικοῦ διατάγματος ἡμῶν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ κυρώσωμεν τὴν ἀνωτέρω συγχώνευσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημόσιας Ἐκπαίδευσης ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
*Αθ. Εὐστάθιος

Τὸ Β. τοῦτο διάταγμα ὑπεβλήθη εἰς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς Σχολῆς εἰς τὴν συνεδρίσιν αὐτοῦ τῆς 27 Δεκεμβρίου 1899, καὶ ἦν παρῆσαν οἱ σύμβουλοι Ν. Ράδος, Ν. Φιλάρετος, Γ. Ἀθηνονέγκης, Εὐδ. Στρούμπας, Γ. Πασπάτης, Ἀλ. Λαμπρινουδῆς, Γ. Ἀργυριάδης, Λαὸν. Νικολαΐδης καὶ Ἀθ. Ζίννης, ἀπερχομένη δὲ ἐνὰ μεταβῆ παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν, κητήσαντος τοῦτο, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, μεθ' ὃ νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸ Πολυμελές, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς συνεντεύξεως, ὅπερ, Πολυμελές, ἔκ ἀπορρίπτει.

Εἰς τὴν γενομένην δὲ συνεδρίσιν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1899, εἰς ἣν παρῆσαν οἱ σύμβουλοι κ.κ. Ν. Ράδος, Α. Μηλιώτης, Ν. Φιλάρετος, Γ. Ἀθηνονέγκης, Γ. Πασπάτης, Εὐδ. Στρούμπας, Ἀλ. Λαμπρινουδῆς, Ἰωάν. Ἀργυριά-

δης καὶ Α. Νικολαΐδης· «Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ κυρίου Ν. Ράδου, εἶπεν, ὅτι συντηθῇ μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ περὶ συγχώνεως τῶν δύο σχολῶν Β. Διατάγματος καὶ ἀπυθνήσκει αὐτῇ ἐρωτήματα τινὰ, εἰς ἃ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: Ὡς πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦ περὶ συγχώνεως Β. Δ. καὶ τὸν προορισμὸν τῆς δι' αὐτοῦ διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν, ὅτι σκοπὸς εἶναι μόνον ἡ συγχώνεσις τοῦ ἀποτελεσθέντος ἐκ τοῦ γηπέδου καὶ τοῦ κτηρίου καθιδρύματος ἱερτικῆς Σχολῆς εἰς θέον «Παναγία Χελωνῶν» τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Ῥιζ. Σχολὴν καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ μόνον διορίσθηται ἀποστολὴν ἔχει νὰ συγχώνευσιν ἀπλῶς ἀνευ οὐδὲν ποσὶ ἀνταλλάγματος εἰς τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν τὸ ἀνωτέρω καθιδρυμα τὸ ὅποσον οὗτο θὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, μεθ' ὃ ἡ Ἐπιτροπὴ διαλύεται, διότι πᾶν ἄλλο ὡς καὶ τὸ περὶ μεταθέσεως τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς εἰς τὸ ἀνωτέρω καθιδρυμα οὐδαμῶς εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς ἀπαιτούμενας πρὸς τὴν συγχώνευσιν νομίμων ἐνεργείας, ὡς ἀναφέρει ἀρίστως τὸ Β. Δ. ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπῆντησεν ὅτι ἐκτὸς αὐτῆς συνυπολογιστὴς συμβουλευτικῶς μετὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῆς Ῥιζ. Σχολῆς τὴν ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται συγχώνευσιν, θὰ συμπράξουν ὅλα τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ἅπερ ἀναφέρει ἡ γνωστὴ γνωμοδότησις τῶν δικηγόρων τῆς Σχολῆς καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτῆς, ἐκτὸς τῶν κληρονόμων τοῦ Γερμανοῦ Καλλιγᾶ (ὡς συμβουλευτικῶς εἶπεν ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον), ὧν τὴν συμπαράξιν δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίαν, διότι οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης, μὴ ἀντακούσης προσωπικῶς εἰς τὸν Γερμανὸν Καλλιγᾶν, ὅστις ἀπλῶς ἔλαβε τὰ χρήματα τοῦ κτηρίου ὡς καὶ τὸ γηπεδον οὐχὶ δι' ἑαυτοῦ ἀλλὰ δι' ἱερτικῆς Σχολῆς καὶ ὅτι θὰ συνταχθῇ βεβαίως τὸ ἀπαιτούμενον συμβουλευτικῶν ἐγγράφων μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω οὐ μόνον πρὸς τὴν ἐκτελεσθῆσαν συγχώνευσιν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν νόμιμον μεταβίβασιν τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται καθιδρύματος εἰς τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν, μετὰ τὴν κατὰ νόμιμον τῆς τῆς ἀνάκλησιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη καὶ τοῦ κυρίου Μ. Βαλλιάκου γενομένων δωρεῶν εἰς τὴν μακαρίτην Γερμανὸν Καλλιγᾶν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, ἀποσυρθέντος τοῦ σκοποῦ δι' ὃν

αὐτοὶ ἐγένοντο πρὸς αὐτὸν ἑλαίφει πόρον πρὸς συντήρησιν ἱερ-
τικῆς Σχολῆς.»

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ράδου τὸ Πολυμελὲς
Συμβούλιον ἀπεφάσκει νὰ σταλῇ ἔγγραφο πρὸς τὸν Μητροπολίτην
Ἀθηνῶν ὡς Πρίσβηρον τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς, εἰσως μετὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν τῶν δυνάμεων προκαταρκτικῶν, κατὰ τὰ λεγόμενα τότε,
πρὸς εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ συνταχθέντος συμβο-
λευτικοῦ ἐγγράφου καὶ ἀποσταλῇ αὐτό, ὅπως τὸ ἐπεξεργασθῇ
καὶ τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον. Ἀπερσιόσθη πρὸς τοῦτους, ἐτι αὖν
εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς υποβληθέντα σχέδιον δὲν γίνεται
μυστακτικὸν ἡμετέροις Γερμανοῖς Καλλιγρὰν καὶ προκληθῇ γνωμοδότη-
σις καὶ ἄλλων δικηγόρων, ἵνα ἀποκαθίστανται ἢ συμπραξίς καὶ τού-
των εἶναι ἀναγκαῖα ἢ οὐ εἰς τὸ συνταχθέντα Συμβόλιον.»

Τὸ ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου σχέδιον τὸν ἐν λόγῳ συμ-
βολίῳ συνεζητήθη εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου
τῆς 29 Ἰανουαρίου 1900 καὶ ἦν περὶ αὐτοῦ κ. κ. Ν. Ράδος, Α. Μελιώτης
Ν. Φιλάρτος, Γ. Ἀθηνάγιος, Γ. Παπατάς, Εὐδ. Στρούμπας, Αλ.
Λαμπρινίδης καὶ Ι. Ἀργυράδης. Ἐκ τῆς συζητήσεως ταύτης ἀ-
πεδείχθη ὅτι διάφορα ζητήματα προκαλοῦνται ἐκ τοῦ υποβληθέντος
σχεδίου, ἀπερσιόσθη δὲ, ὅπως ἀναθεθῇ ἡ ἐπίλυσις αὐτῶν εἰς τοὺς
δικηγόρους Σ. Ψαρρᾶν, Θ. Φλογαίτην, Ἀν. Μομφεράτου, Κ. Ζάννιν
καὶ Στ. Ἀραβαντινῶν.

Ἡ ὑπὸ τῶν δικηγόρων τούτων υποβληθεὶς εἰς τὸ Συμβόλιον
γνωμοδοτήσας ἔχει ὡς ἑξῆς, ἐπὶ τοῦ κυριωτέρου ζητήματος τοῦ τῆς
δωρεᾶς.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ τῆς συγχωνεύσεως Β. Δ. ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ
τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο καὶ τὸν νόμον, ἵνα συμμο-
λογήσῃ ἐγκρίσῃ τὴν εἰς τὴν Ρίζαίαν Σχολὴν μεταβίβασιν τῆς κυ-
ριότητος τῶν περὶ αὐτὴν πρὶναικα γηπέδων καὶ κτιρίων ὡς τούτων ἢ
ἀμφοτέρων ὡς ἰδρύματος ἱερτικῆς Σχολῆς κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ
Β. Δ. χαρακτηρισμῶν (βλ. τὸ Β. τοῦτο Διάταγμα. σελ. 442).
Ἐπὶ τοῦ τοῦτο ζητήματος.

Τὸ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ Καλλιγρὰ ἀναικοδομήσαν-
τος μὲν διὰ τῶν πρὸς τοῦτο δοθέντων αὐτῷ ὑπὸ ἡμετέρας χρημά-
των καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς τοῦτο δωρηθέντος αὐτῷ ὑπὸ τῆς Μονῆς
Πετροκλῆ γηπέδου τὸ κατὰ τὴν τῆς ὑπὸ τῶν εἰρημένων δωρητῶν

ὀριθεύσεως ἱερτικῆς Σχολῆς, ἀλλὰ τελευτήσαντος πρὶν ἢ συστήσῃ
τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Σχολῆς ταύτης νομίμως ὁ Ὑπουργὸς
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προέβη εἰς τὴν σύστασιν ταύτης ἀναγνωρί-
σας ὡς συνεστακυῖαν τὴν ἱερτικὴν Σχολὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου
1899 Βασ. Διατάγματος, ἔτε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπα-
χθεύσεως καὶ τῆς συστάσεως ἱερτικῶν καταστημάτων πρὸς ἐκπαί-
δευσιν τοῦ κλήρου κατὰ τὸ ἔδαφ. ἢ τῆς § 1 τοῦ κεφαλ. Β'. τοῦ
ἰσοδυναμοῦντος νόμου Βασ. Διατ. τῆς § 15 Ἀπριλίου 1833 περὶ
τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.
Δὲν νομιζόμεν ὅμως ἐτι ἡδύνατο ὁ Ὑπουργὸς διὰ Βασ. Διατάγ-
ματος νὰ διατάξῃ τὴν συγχώνευσιν τῆς Σχολῆς ταύτης μετὰ τῆς
Ρίζαίαν καὶ νὰ διορίσῃ Ἐπιτροπὴν, ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν
ἱερτικὴν Σχολὴν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν διὰ τὴν συγχώνευσιν ταύτην
ἀναγκαίων νομίμων πράξεων διότι ἐν τῇ συγχωνεύσει ταύτῃ κατὰ
τὸ υποβληθὲν μάλιστα ἡμῶν σχέδιον συμβολίῳ περιέχεται προδή-
λως τὸ μὲν διάλυσις τῆς ἱερτικῆς Σχολῆς, τὸ δὲ μεταβίβασιν
τῆς περιουσίας αὐτῆς εἰς τὴν Ρίζαίαν Σχολὴν ἀλλ' οὔτε νόμι-
μὸς τις περίπτωσις διαλύσεως τῆς ἱερτικῆς Σχολῆς ὀρίσεται
ἐπὶ τοῦ προκειμένου, (Οἰκονομ. Ἀστ. Δία. § 25 σημ. 6. ungerssys-
tem A'. σελ. 352 Dernburg I § 64 windsheid I § 61, 2) ὅπερ δὲ τὸ κυριώτερον, οὔτε ἡ εἰς ἄλλο καθίδρυμα μεταβίβασιν τῆς
περιουσίας αὐτῆς, ἥτις περιουσία εἶναι πάντως ἐκκλησιαστική,
ἥτοι δημοσία, δύναται νὰ γείνῃ ἀνευ νόμου. Ὅτι δὲ ἡ προκειμένη
περιουσία τῆς ἱερτικῆς Σχολῆς εἶναι ἐκκλησιαστική, δὲν δύναται
νὰ ὑπόκειται εἰς ἀμειβομένην διότι, ἐπεὶ τὸ χρηματικὸν κεφάλαιον
τῷ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν Γερμανῷ δωρησάμενος ὁμογενὴς καὶ ἡ τὸ
γηπέδον τῆς Σχολῆς τῷ αὐτῷ μητροπολίτῃ δωρησάμενη Μονὴ Πε-
τροκλῆ ἐδωρήσαντο ταῦτα οὐχὶ εἰς ἴδιον τέλος αὐτοῦ τοῦτο τοῦ
Μητροπολίτου Καλλιγρὰ προσωπικῶς, ἀλλὰ ἥτοι πρὸς ἱδρύσιν τῆς
ἱερτικῆς Σχολῆς κατ' ἀκολουθίαν δὲν δύναται ν' ἀμειβεθῇ
ἢ ἐν τῇ προκειμένῃ διαφερόντως περιστάσει ἰσχύς τῆς διατάξεως
Κώδικος 42 (41) § 2 (1-3) Νεκραξ 131 κεφ. ιγ', Ἀρμεν. σ. δ'.
1, Κανὼν. 35 τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου καὶ ἡν διατάξιν ὅσα ὁ
ἐπίσκοπος ἐκτίσαστο μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν τῇ ἐκκλησίᾳ διαφέρουσι
καὶ ἐκδικούνται παρ' αὐτῆς, ἐξαίρητον μόνον τῶν περιελθόντων

αὐτῶ παρὰ συγγενῶν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ (βλ. περὶ τῆς διατάξεως ταύτης καὶ Καλλιγῆ κληρονομία. § 112. Παπαρ. Κληρονομ. § 222. Α.Π. 15 τοῦ 1888). Τὸ ἐν γένει κύρος σήμερον τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ἀμεριστὴν δύναμι νεωτέρων ἐνοκτιῶν ἐθίμων· οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀρ' ἐνὸς μὲν ἡρώδης ἐδωρήθη τῷ ἐπισκόπῳ ἡ περιουσία πρὸς ἐκκλησιαστικὴν σκοπὴν καὶ οὐχὶ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος, ἀρ' ἑτέρου δὲ οὗτος οὐ μόνον δὲν διέθεσεν ἄλλως, ὡς ἴδιον, τὴν περιουσίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντικείμενον ἐκρημοποιήσας αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ ὀρισθέντος αὐτῷ ὑπὸ τῶν δωρητῶν ἐκκλησιαστικῶν σκοποῦ.

Συμπεραίνομεν λοιπὸν γνωμοδοτήσαντες ἐπὶ τοῦ δευτέρου ζητήματος ἐπὶ τῇ σκοπούμενῃ συγχώνευσιν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Ῥιζαρίου καὶ μεταβίβασιν τῆς περιουσίας τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν δὲν δύνανται νὰ γείνῃ ἐγκλῶρις ἀνε νόμου, εἴτε ἐκ τῶν ὑστέρων κυρούστων αὐτὴν, εἴτε πρότερον ἐκδομένου καὶ ἐπιτρέποντος τὴν συγχώνευσιν καὶ μεταβίβασιν ταύτην (ὕποψ). Θ. Φλογαίτης, Α. Μομφεράτος, Σ. Ἀραβαντινός, Κ. Ζάννος, Σεν. Ψαρέας, ὅτις καίτοι ἀποδεχόμενοι ἰν γένει τὰ πορίσματα τῆς ἀνωτέρω γνωμοδότησεως δὲν θεωρεῖ ὅμως ἀρεκτον καὶ τὴν ἐκδοσὶν νόμου διὰ τὸ κύρος τῆς συγχώνευσιν καὶ μεταβίβασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς.

Ἡ ἀνωτέρω γνωμοδότησις ἐστάλη εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου τοῦ Διοκ. Συμβουλίου.

Ἀριθ. 5679,3835
1951

Ἀθῆναι 8 Μαΐου 19.0

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον

Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Προκόπιον, Πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῆς συγχώνευσιν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μεταρρύθμισης καὶ τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 955 ἐ.δ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ἐπισυνάπτοντες ἀντίγραφον τῆς ἐπὶ τῆς περὶ τῆς πρόκειται συγχώνευσιν (κατὰ τὸ περὶ τούτου Β. Α. ἀπὸ 30 Νέβριου π. ε.) γνωμοδοτήσεως τῶν κληθέντων πρὸς τούτο παρὰ τοῦ Πολυμελούς Συμβουλίου τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς Νομοκράτην. Κατὰ τὴν γνωμοδότησιν ταύτην, ἡ τὰ πορίσματα ἀπεδέχθη τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς προχθῆς 6 Μαΐου,

ἀπικεῖται πρὸ παντὸς ἄλλου Νόμου τοῦ Κράτους, πρὸς συγχώνευσιν καὶ μεταβίβασιν διὰ δωρεῆς τῆς περιουσίας τῆς ἀνωτέρω Ἱερατικῆς Σχολῆς, κατὰ Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, εἰς τὴν Ῥιζαρίου.

Κατὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ἵνα εὐχεριστοῦμενοι, προκαλέσῃτε ἀρμόδιος τοιοῦτον Νόμον ἀναπόθετον.

Μετὰ εὐχαριστίαν τὸ Διοκ. Συμβούλιον

Α. Μιχαήλ, Ν. Ράδος,
Ν. Φιλάρετος

Ὁ Γραμματεὺς καὶ ἄ.θ.
Ι. Α. Φιλαρίδης

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔκτετε δὲν προέβη μὲν περαιτέρω, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὅμως τῆς μεταφοράς, τὸ σκεδὸν τῆς πύλως κατὰ τὴν ὁδὸν Πλουτάρχου, μετερρυθρίσθη ἐπεκαταθείσης τῆς ὁδοῦ ταύτης μέχρι τῆς πύλης «Σκοποβολῆς» διὰ τῆς αἰθῆς τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς. Ἡ ὁδὸς κατέστη πλατυτέρα κατὰ τὸ μέρος τοῦτο, ἀραιομένης τῆς αἰθῆς τοῦ καταστήματος καὶ μεγίστου μέρους τοῦ ὑπὸ τῆς κήπου αὐτοῦ, δηλαδὴ ἀνελώματι τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἐς ἀποζημιώσας παροδίου δημοσίου ἀποκατεπίσταται ὁ ὑποδὸν χώρος τῆς παρῶν «Σκοποβολῆς» πρὸς κατασκευαστὴν ὠφελείαν τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῆς. Εἶναι ἀληθὲς ἐπὶ διὰ τῆς μεταφοράς ἐπετυγχάνετο πληρύτερον ὁ σκοπὸς ὅπως δὴ ποτε ὅμως ἀποτυχούσης ταύτης, καὶ διὰ τῆς τοῦ σχεδίου ὡς εἰρηκται μετερρυθρίσεως οὐχ ἤττον μεγάλας χρησιμοποιοῦνται τὰ τῆς «Σκοποβολῆς» οἰκίοντα, ἐν ᾧ ἦδη κείναι νεκρά, ἐπιπροσθεύσης τῆς Σχολῆς μετὰ τῆς αἰθῆς καὶ τοῦ κήπου. Ἐπανειλημμένως τὸ Συμβούλιον διεμαρτυρήθη ἔκτετε διὰ τὸ προσηγόμενον τοῦτο ἀδίκημα εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἐλπίζεται ἡ διόρθωσις.

§ 1'. Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίων οἰκοδομῶν τῆς Ῥιζ. Σχολῆς.

Προκειμένου ἡ ἀνεγερθῆ ἡ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν ἑδρῇ Ἐρμού, Εὐαγγελιστρίας καὶ Πλατείας Μητροπόλεως Ῥιζαρίου Στὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων, εἰς ὃ ὑπεβλήθησαν τὰ σχέδια καὶ λοιπὰ σχετικὰ πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀπλὴν θεωρίαν, τοῦ βραβευθέντος σχεδίου τῆς Στῆς, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Πολυμελούς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἀπέρριψε ταῦτα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 225 τῆς 13 Ἰουνίου 1900 πράξεώς του. Ἀλλὰ τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ

τῆς 26 'Ιουνίου 1900 πέρωντων τῶν Συμβούλων κ.κ.Ν. 'Ράδου, Λ. Μηλιώτου, Ν. Φιλκρέτου, Γ. Παπατάκη, Γ. 'Αθηνογιάννου καὶ Λ. Νικολαΐδου ἠμωσθήσαντε τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ ὕψ' ἀριθ. 3970/17989 τῆς 28 'Ιουνίου 1900 ἐγγράφου του διεβίβασεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὰς σκέψεις καὶ ἀντιρροήσεις τοῦ Πολυμελούς Συμβουλίου κατὰ τῆς ἐν λόγῳ πράξεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων. Τὸ Ὑπουργεῖον δὲ διὰ τοῦ ὕψ' ἀριθ. 10326/8612 τῆς 8 'Ιουλίου 1900 ἐγγράφου του ἀπεδέχθη τὰς σκέψεις ταύτας τοῦ Πολυμελούς καὶ ἐνέκρινε τὰ τε σχέδια καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐν λόγῳ 'Ριζαρίου Στοᾶς, οὗτο δὲ ἐγένετο ἡ οἰκοδομὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βραβευθέντος σχεδίου. Τὰ μηχανοευθύνετα ἐγγράφα του τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν ἔχρουν ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὕψ' ἀριθ. 9961/17994 καὶ ἀπὸ 24 'Ιουνίου ε.ε. Ὑμετέρου ἐγγράφου εὐχαριστήθηκε, ἵνα ἀναγνώσῃτε καὶ λάβῃτε ὡς ἔβην τὰ ἑξῆς: τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου 1899 ἀπερρασίσθη ἡ ἀνωκοδόμησις Στοᾶς ἐνταῖθα κατὰ τὰς ὁδοὺς Ἑρμοῦ, Εὐαγγελιστρίας καὶ Πλατείας Μνητροπόλεως πρὸς αὐξήσιν τὸν πόρον τῆς 'Ριζαρίου Σχολῆς, κατὰ δὲ τὴν 16 Νοεμβρίου ἰδίου ἔτους τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ νῦν ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Ν. Παντζήρη, συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Πολυμελούς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς προκήρυξις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ διαγωνισμοῦ σχεδίων ἥτις ὑπεβλήθη ἀμέσως τῇ Σ. τοῦτοῦ Ὑπουργείου, πρὸς ἐγκρίσιν, ἥτις καὶ ἐνεκρίθη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐδοκιμασθῆν ἐν τῇ Ἐσπεριῶν τῆς Κυβερνήσεως (φύλλ. 182 τῆς 22 Νοεμβρίου 1899). Μετὰ παρέλευσιν δὲ τῶν προθεσμιῶν καὶ τὴν ἐμπροσθεσμον ὑποβολὴν ἐξ (6) σχεδίων, τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον, τῇ ἐγγράφῳ γνωμοδοτήσας, ἦν ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισημαίνοντες, τριῶν ἐκδημένων μεγάλης πείρας καὶ ἐπιστήμης τῶν κ. κ. Α. Θεοφίλου, Π. Ζαχαρίου καὶ Δ. Καλλιὰ ἀπένευμε τὸ πρῶτον βραβεῖον μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω προκήρυξιν εἰς τοὺς περὶ οὗν πρόκειται συντάξαντας τὸ ὑποβληθέν σχέδιον, τὸ ὅποτον τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων (οἰκοδομικὸν τμήμα) ἀποδοκιμαῖ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ, ἣν εὐρηστέ-

ῴητε νὰ πέμψητε ἡμῖν διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου μεθ' ἑλων τῶν σχετικῶν.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων δὲν ἐδικαιούτο οὔτε εἶχε καθήκον, ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῶν σχεδίων ὑπὸ τεχνικὴν ὀφθόν, διότι οὔτε ἐν τῇ 'Ριζαίῳ Διαθήκῃ, οὔτε ἐν τοῖς Νόμοις τοῦ Κράτους, τοῖς Β. Διατάγματι, ταῖς ἐγκυκλίαις ἢ ὁδηγίαις ὑπουργικαῖς, εὐρητὰι που διάταξις τις περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς 'Ριζαρίου Σχολῆς, ὅπως ὑποβάλλῃ πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ τμήμα τῶν Δημοσίων Ἔργων τὰς μελέτας καὶ τὰ σχέδια πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας τινὸς αὐτῆς, οὔτε ἀναγνωρίζεται δικαίωμα ἢ καθήκον τοιαύτης ἀναμείψεως εἰς τὸ τμήμα τοῦτο (Συμβούλ. τῶν Δημοσίων Ἔργων). Ἐν τῇ 'Ριζαίῳ Διαθήκῃ ὑπάρχει μίκα καὶ μόνη διάταξις ἢ τῶν ἐπισκευῶν ἐν ἄρθρ. 123ῳ αὐτῆς, καθ' ὃ προαπαιτεῖται μόνον σχέδιον καὶ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης ὑπὸ εἰδημόνων (περὶ ἐπισκευῶν δὲ ὑπὸ εὐρυτέρων ἔννοιαν, ἥτοι ἀνακαινίσεως οἰκίας τινὸς ἢ νέας οἰκοδομῆς, διότι ἄλλως κατὰ συνήθειας ἐπισκευᾶς δὲν εἶναι ἀναγκαῖον σχέδιον ὡς ἀπαιτεῖται τὸ ἄρθρον τοῦτο), ἐν δὲ ταῖς ὡς εἰρηται τῶν Νόμων διατάξεσιν ἢ ταῖς Διοικητικαῖς πρόκειται περὶ τοιαύτης ὑποχρεώσεως, ἐκτὸς ἄλλων καὶ κοινοτήτων. καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἢ ἀγαθοερῶν ἰδρυμάτων (Καταστημάτων), καὶ ἀναμείψεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ἀλλὰ ἡ 'Ριζαρίου Σχολὴ δὲν εἶναι προδήλως φιλανθρωπικὴ ἢ ἀγαθοερῶν ἰδρυμα, ἀλλὰ Σχολὴ πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ παρασκευὴν ἱερέων, καὶ ἐπὶ τέλους, διότι ἡ ἀνέγερσις οἰκίας πρὸς ἐνοικίαν, δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐργῶν κοινῆς ὠφελείας ἢ δημοσίου συμφέροντος, ὡς ὀρίζονται ταῦτα ὑπὸ τῶν Νόμων, ὅστε νὰ ὑποτεθῇ ἐπιτερομένη ἡ τοῦ τμήματος (Συμβουλίου) τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑποχρεωτικὴ ἀνάγκη, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ὠφελείας ἢ συμφέροντος ἀποκλειστικῆς τῆς 'Ριζαρίου Σχολῆς, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς. ('Ὁρ. Νομ. ΑΥΛΟ' τοῦ 1887 ἀριθ. 27, Β.Δ. τῆς 20 Μαρτίου 1884 Κερ. Στ. Εἰδικὴ διάταξις. —Νομ. ΒΚΓ' τοῦ 1892 ἀριθ. 609 ἐδ. Α' — Ἐγκύκλιον Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 20,868 τοῦ 1893).

Ἐκ τούτων δὲ πάντων προέκυψεν ἡ ὑπὸ τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου συνταχθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ Σ. τοῦτοῦ Ὑπουργείου ἐγκριθεῖσα, καὶ εἰπετα ἐν τῇ ἐσπεριῶν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου δημοσιευθεῖσα ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1899, ὡς

εἰρηται, προκέρχους τοῦ Δαικ. τοῦτου Συμβουλίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, περὶ διαγωνισμοῦ καὶ ἢν βησιὶς ἀνατίθεται εἰς τὸ Πολυμ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἡ βράβειαι τοῦ κρείττους σχεδίου, ἡ τροποποίησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπιτέλεσις κεραιτομένης τῆς περὶ τούτων ἀποφάσεως τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου ἀνεκκλητήτου. (Ἄρθρ. προκέρχ. 11 καὶ 12.)

Ἐν τούτοις ἀνεκκλητὸν ἐπεκράτησεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Σ. τοῦτου Ὑπουργίου νὰ πέμπωνται εἰς τὴν τμήκην τῶν Δημοσίων Ἐργῶν τὰ σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοί, ἀλλὰ πρὸς θεωρήσιν ἀπώλως τῶν ἀναγκασμένων δαπανῶν, προκειμένου νὰ χορηγηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου πίστωσις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης τῆς νέας οἰκοδομῆς δαπάνης, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἐκαστοτοῦ αἰτήσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς (ἀριθ. Διαβ. 84 ἐδ. α' καὶ 94 καὶ ἐπομ.), θεωρεῖτο δὲ πάντοτε τυπικὴ ἡ ἀνωτέρω παραπομπὴ καὶ ὅς τοιαύτη διεξήγετο, περιοριζομένου τοῦ τμήματος ἐκείνου εἰς ἀπλῆς ἀριθμητικὰς ἐργασίας, ὡς προκύπτει ἐξ ὧν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἀνεγερθέντων κτιρίων τῆς Ριζαρίου Σχολῆς.

Διὰ ταῦτα τὸ Πολυμ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἀμφισβητεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, ἀντικειμένην μάλιστα εἰς Κυβερνητικὴν κώρῳσιν τῆς ἀνεξαρτήτου ἐνεργείας αὐτοῦ, δηλαδὴ τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου, καὶ συνεπῶς ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 26 λήγοντος μηνὸς ἀπεφάσισεν, ὡς παρακαλεῖται τὸ Σ. τοῦτου Ὑπουργίου νὰ ἐξαγγεῖν τὴν ζήτησιν πίστωσης πρὸς ἑναρξιν τοῦ ἔργου, ὃ ἡ περαιτέρω ἀναβολή, μετὰ τοιαύτην οὐ μικροῦ χρόνου, καταστρέψει τὰ συμφέροντα τῆς Ριζ. Σχολῆς, ἐκτὸς τοῦ κινδύνου συνεπειῶν ἄλλων, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπιέλθωσιν ἐκ τῆς ἀθετήσεως τῶν ἐκ τῆς ἀνωτέρω προκηρῶσεως, νομίμων ὑποχρεώσεων αὐτῆς. Δὲν ἔχει βεβλῆαι τὴν ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῆς Ριζαρίου Διαθήκης, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, δύναμιν ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, νὰ ἀνατρίβῃ τὰ μέχρι τοῦδε, τῇ συμπτῶσει τῶν ἀφωδίων, ἥτοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως (ἀντιπροσωπεύοντος τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν Διαθήκην εἰς τὰς πρὸς τὴν Ριζαρίου Σχολὴν σχέσεις αὐτῆς), καὶ τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου τῆς Ριζαρίου Σχολῆς, νομίμως γενόμενα καὶ ἀνεκκλητῶς ἀποφασισθέντα.

Ἐθὴ ἐν ταῖς ἐφεξῆς ἀντικρούμεν τοὺς λόγους τοῦ Συμβουλίου

τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, ἀκούσαντες καὶ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνεδρίαν κριτῶν κ.κ. Α. Θεοφίλῃ καὶ Δ. Καλλιῇ τοῦ κ. Λα-φριρίου ἀπόντος εἰς Κρήτην, ἀναφερόμενοι καὶ εἰς τὴν ὡς εἰρήται ἐπισυνημμένην ἔκθεσιν αὐτῶν περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ.

Α'.) Ὡς πρὸς τὸν βῆθμον. Κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον τῆς προκηρῶσεως οὗτος ἀνετίθη εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ κρίσιν τῶν Ἀρχιτεκτόνων. Δὲν ἀντικείται δ' ὁ ἀπορρασιθεὶς βῆθμος εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ κτιρίου, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαίτει, διότι ὁ προορισμὸς αὐτοῦ εἶναι ἀπλούστατος ὁ τῆς ἐνοικιάσεως (μισθώσεως) μαγαζίων κλπ. Ὡς πρὸς δὲ τὴν στέγην συστήματος Mansard, ἐπὶ ὅθεν καταδικάζεται ἐν Εὐρώπῃ παρατηρούμενη, ἐπὶ ἀπὸ τοῦ 1660 ἐπινοηθὲν τὸ σύστημα τοῦτο διεδόθη κατὰ τοὺς τελευταίους ἰδίους χρόνους ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε τὰ περιεκλιότερα μέγαρα καλύπτονται ἤδη διὰ στέγης τοῦ ἀνωτέρου συστήματος, διότι διὰ τούτου εἰς ὁλόκληρος ὄρος καθίσταται κατοικήσιμος. Εἶναι ἀληθὲς ἐπὶ ὁ Oslet ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ Charpentier en b is et en fer σελ. 315 ἀναφέρει ἀμφισβητήσιμά τινα ἐλαττώματα τῆς στέγης Mansard, ὡς κατοικήσιμα, ἐνθ' εἰς τὸ βραβευθὲν ἔργον δὲν ὑπάρχει οὐ κατοικήσιμα δωμάτια ἐντὸς τῆς στέγης, ἀλλὰ μόνον τμήματά τινα καὶ γωνίαι τοῦ κτιρίου χάριν τοῦ βῆθμου καὶ μόνον, ὥστε ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ Oslet καὶ ἡ ὑποτιθεῖς βράσις, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὸ προκει- μένον ἔργον· ἰδοὺ καὶ τὸ γαλλικὸν κείμενον αὐτολεξεῖ:

A côté de ces avantages apparents, il y a une série d'inconvénients qui nous empêchent de conseiller l'usage des mansardes. Les deux points principaux à considérer sont évidemment les suivants: le bien-être de ceux qui habitent les mansardes et l'économie apparente attribuée à ce genre de comble. Comme dans tous les combles possibles, les chambres établies sous les toits brisés sont des habitations souvent humides en hiver, souvent d'une chaleur insupportable pendant l'été, et certainement, sinon malsaines au moins fort incommodes. Les habitants ne sont effet, garantis des pluies et du froid.

Β'.) Ἐπὶ τῶν δικαισμών ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι ἐκ γόφου, δὲν ἔχει ὑπόστασιν, διότι κατὰ τὸ σχέδιον καὶ λοιπὰ σχετικὰ δὲν ἀ-

καγράφεται γύψος, και τοῦτο, διότι ἡ πρόοδος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρῆσιν οὕτε μολύβου γύψου, ἀλλ' ὁ διάκρισμος γίνονται ἐκ τοιμέντου, ἄμμου, ασβεστοῦ καὶ silicate de potasse, ὥστε νὰ εἶναι ἀπρόσβλητοι ἀπὸ τῆς ὑγρασίας.

Γ'.) Ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῆς Στοᾶς κατὰ τετρασπασμένην γραμμὴν ἐστὶ ἡ ἐπιτυχιστέρα ἐσωτερικὴ διάταξις ἐπέκλε τοῦτο.

Δ'.) Καὶ ὁ κριτικὴ ἀνέφεραν τὸ περὶ εἰσόδου κλπ.

Ε'.) Ὡς πρὸς τὰ ὑπόγεια καὶ

Σ'.) Ἀποχωρητήρια δύναται νὰ ληρθῇ ἡ δέουσα πρόνοια ἐν καιρῷ.

Ζ'. καὶ Η'.) Ὡς πρὸς τὴν στέγαν τῆς Στοᾶς εἰς τὸ ὕψος τῆς στέγης δὲν ἔχουσιν ἐπίσης διακρίναι, διότι ἡ Στοὰ θὰ ἦτο πληκτικὴ διὰ χαμηλότερας στέγης, ὁ ἀερισμὸς ἐλλιπέστερος καὶ θὰ ἀπεξενούντο ἀπὸ τῆς κινήσεως τῆς Στοᾶς ὁ ἀνὸς ἄερος, προσέτι δὲ θὰ ἐρρίπτοντο ἀκαθάραστα ἐπὶ τῆς ὑποστῆς στέγης καὶ θὰ ἦτο ἀκαθάρατος καὶ πληκτικὴ, ἄλλως κατὰ κανὼνα σχεδὸν αἱ τοιοῦτου εἶδους Στοᾶι στεγάζονται εἰς τὸ ὕψος τῆς στέγης, ὡς ἡ ἀυτοκρατορικὴ Στοὰ τοῦ Βερολίνου καὶ ἡ τοῦ Βικτωρίας Ἐμβανουίλ τοῦ Μιλάνου κλπ.

Θ'.) Ὡς πρὸς τὸν λεπτομερῆ ἔλεγχον ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποφὴν τῶν διαστάσεων καὶ τῆς ἀπάνης οὐδὲν ἀναφέρει ὁρισμένως τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων, κατὰ συνέπειαν οὐδὲν δύναμεθα νὰ παρκατηρήσωμεν. Ἐν τούτοις πρὸ τῆς μειοδοσίας δύναμεθα νὰ κανονίσωμεν πᾶσαν ἀναγκαζὴν λεπτομέρειαν.

Ι').—Αἱ δεξιμενὴ ἐτέθησαν ὑπὸ τὸν κεντρικὸν δίδρομον, ὥπως χρησιμοποιοῦνται τὸ κατωθὶ αὐτοῦ ὑπάρχον ὡς ἐκ τῆς κλίσεως αὐτοῦ κενόν, δύναται ἅμω ἐν καιρῷ νὰ ἐξετασθῇ καὶ τοῦτο.

ὑποβάλλοντες οὕτω τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τοῦ Πολυμελὸς Συμβουλίου, ὃ καὶ ἡμεῖς ὡς γνωστὸν ἐκ τῆς Διαθήκης ἀποτελοῦμεν μέρος, παρακαλοῦμεν ἡμεῖς, ἵνα εὐκρεστοθήτε καὶ ἀποδεχθῆτε αὐτὴν, πρὸς διάσωσιν τῶν συμφερόντων τῆς Ρ.Κ. Σχολῆς, ὑπὲρ ὧν τῶν ἐντιμεριμνῶντες, ἔχοντες ὑπ' ὕψος ἐπὶ τὸ Πολ. Συμβούλιον ἔχει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τὸ δικαίωμα, ὡς ἡ ἀνωτέρω προκήρυξις (ἀριθ. 11 αὐτῆς), τῆς τροποποιήσεως ἐν ἀνάγκῃ τοῦ βραβευθέντος ἔργου πρὸς πρόληψιν πάσης τυχόν ζημίας τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἐκλογὴν ἐτέρου ἀρχιτέκτονος, ἂν τυχόν ὁ συντάξας τὸ σχέδιον ἀποποιήσῃαι τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις, καὶ ἐπιστρέφωμεν τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν προκήρυξιν ἐντυπον, ὥπως εὐκρεστοῦμενος ὁ κ. ὑπουργὸς ἐξετάσῃ

αὐτὰ σὺν τῷ παρόντι καὶ ἀποφασίσῃ, δυνάμει τῆς ἐποπτείας ἣν ἐνισκαῖ ἐπὶ τῶν Ρ.Κ. αἰρέσεων κατὰ τὴν διαθήκην, εἰμὲν δὲ πρόθυμοι νὰ ὑποβόλωνμεν ἐν καιρῷ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς τροποποιήσιν καὶ συμπληρώσιν, διοριζομένης ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐπιτροπῆς ἐξ ἑνὸς ἢ δύο γνωστῶν Ἀρχιτεκτόνων πρὸς ἐπίβλεψιν καὶ ἐπιμελῆ καὶ προσήκουσαν τοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν.

Μετὰ σεβασμοῦ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Α. Μυλωνῆς, Ν. Ράδος,

Ν. Α. Φιλάρετος.

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Λάπτας.

Ἀριθ. Πρωτ. 10325
Διεκ. 8612

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1900.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Γνωστοποιούμεν ὅτι, ἐν καὶ λαβόντες ὑπ' ὕψος τὴν ὑμετέραν ὑπ' ἀριθ. 3970, ἀπὸ 28 ἡλθάντας μνηστῆς ἀναφορὰν καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμένους σκέψεις τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἐγκρίνομεν τὸ διὰ τῆς προγενεστέρως ὑμῶν ὑπ' ἀριθ. 3785 ἀναφορᾶς ὑποβληθέν σχέδιον μετὰ τοῦ σχετικῶς προϋπολογισμοῦ, δι' ἀνέφερον σὺν τοῖς ἐν τῷ κατὰ τὰς ὁδοὺς Ἐρμού, Εὐαγγελιστρίας καὶ Πλατείας Μητροπόλεως οἰκιστῶν τῆς Σχολῆς, τὸ συνταχθέν παρὰ τῶν κ.κ. Γ. Κονοπιστοπούλου καὶ Ν. Δημάδου καὶ πρωτοῦσαν ἐν τῷ προκηρυχθέντι διαγωνισμῷ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὥπως τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς μεριμνήσῃ νὰ ἐπενευθῇαι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ τοῦ πρωτεύσαντος καὶ παρ' ἡμῶν ἐγκρινόμενου σχεδίου τούτου αἱ ἀναγκαῖαι τροποποιήσεις καὶ διορθώσεις συμφωνῶσαι καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τῆς δημοσευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 182 φύλλον τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος β') τῆς 22 Νοεμβρίου 1899 προκηρυζόμεν τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἐπιστρέφονται τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3785 ἀναφορᾶς ὑποβληθέντα ἡμῖν σχετικὰ.

Ὁ Ὑπουργός

Σ. Σαδῆς

Σ. Παριδόπουλος

ΜΕΡΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Ο ΕΝ ΙΣΧΥΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ 1900

ΜΕΡΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Ὁ ἐν ἰσχυτῷ ὁργανισμὸς τῆς Σχολῆς.

Μετὰ τὸ ἔτος 1867 ἐδημοσιεύθησαν οἱ ἐξῆς ὁργανισμοὶ τῆς Ῥιζαρ. Σχολῆς.

1) ὁ κατὰ Αὐγούστου τοῦ 1893 ἐπὶ ὑπουργοῦ κ. Αῦ. Εὐταξίου, ὅστις δὲν ἐξετελέσθη ἀντιστάσεων τῶν Συμβούλων.

2) Ὁ κατὰ Δεκεμβρίου τοῦ 1893 ἐπὶ ὑπουργοῦ Δ. Μ. Καλλιφρονά, ὅστις ἐφημέρευσε μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1897—1898.

3) Ὁ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1897 ἐπὶ ὑπουργοῦ κ. Αῦ. Εὐταξίου ὅστις ἐφημέρευσε μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1899—1900, καὶ

4) Συνείκη τοῦ 10 ἁρθροῦ τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ 1897, ὅπερ εἶχε ὡς ἐξῆς: «Οἱ ἐκ Ζαγορίου ὑπότροφοι τῆς Ῥιζ. περιουσίας δύνανται ἐξακριβωτῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 109 καὶ ἐπόμενα τῆς Ῥιζαρ. διαθήκης νὰ εἰσάγωνται ἐν τῇ Σχολῇ, ἔχοντες συμπληρωμένον καὶ μόνον τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ὑφιστάμενοι δὲ τὴν εἰσότηριον ἐξέτασιν εἰς τὰ τοῦ ἑλληνικοῦ σχολαίου μαθήματα, οὗ φέρουσι τὸ ἀπολυτήριον ἐπικεχωρωμένον παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, προπαιδευόμενοι προσήκοντως ἐνδικοιτώμενοι ἐν τῇ τῆς Σχολῆς κατὰστῆματι, ὅπως κατὰστῶσιν ἱκανοὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν α' τάξιν αὐτῆς. Ἐπίσης δύνανται κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο νὰ εἰσάγωνται καὶ οἱ ἐκ κληροδοτημάτων καὶ τῆς ἀνα Ἠπείρου ὑπότροφοι, ἐξεδύθησαν τρία Β. Διατάγματα περὶ συμπλήρωσεως τοῦ ὁργανισμοῦ τούτου ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Α. Παναγιωτοπούλου. Καὶ διὰ μὲν τοῦ ἀπὸ 20 ὁβρίου 1897 Β. Δ. ἰδρύθη προπαιδευτικὸν τμήμα ἐκ δύο τάξεων πρὸς προπαιδεῖαν διὰ τὴν ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τῆς

Σχολία φοίτησαν τὸν ἐκ Ζαχαρίου ὑποστράφον τῆς Ῥίξης, περιου-
σεις, τὸν κληροδοτήσαντα, τὸν ἐκ τῆς Ἀνθ' Ἑπίρου, καὶ προ-
σέτι τὸν διανοηθέντα καὶ τὸν ὑποστράφον τὸν Μοναχὸν περὶ ὃν
σωματὶ τὸ ἔβριεν 10 ἔτηρον (ἔτηρ. 1ον καὶ 3ον) διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ
13 Νερίου 1897 Β. ἀνετίθη ἡ διδασκαλία τὸν τμήματος τοῦ-
του ἐὶς τοὺς καθηγητάς τῆς ἰδίας Σχολῆς, καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 30
Νερίου 1897 Β. συνίστη ἔδρα Ἑλληνικῆς γλώσσης ἰδιαιτέρως
διὰ τὸ τμήμα τοῦτο.

Ἀρχομένου δε τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1900—1901 ἐπὶ Ὑπουργοῦ κυρίου Σπυρίδανος Στάη καὶ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Μιν. Λάππα ἐξετάθη νέος ὀργανισμὸς, δημοσιευθεὶς τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1900 ἐπὶ πᾶσι βῆσαι τῆς Διαθέτης, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑποβληθέν ὑπὸ τοῦ Πολυτ. Συμβουλίου σχέδιον.

* Ἀξίον ἀναγνώσεως τυγχάνει τὸ ἐξῆς ἄρθρον τοῦ Σ. Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς περὶ τῆς ἀνωτέρω μεταβολῆς, κατὰ χωρισθὲν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἄστυ» τὴν 30 Νοεμβρίου 1900.

«Τίς ἡ ἀλνοθής αἰτία τῆς μεταβολῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς
Ῥιζοστίου Σχολῆς.

Ὡς Διευθυντῆς τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς δι' ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς (ὕπ' ἀριθ. 876 ἡμερομ. 13 Ἰουλίου 1900) ἔγραφον τὰ ἑξῆς:

αὐτὰς καλῶς ἀκούουσιν εἰς τὸ Σ. Σ. εἰς κατὰ τὸν νέον ὀργανισμόν κατὰ τὸ ἐπὶ τὸν σχολικόν ἑτος δὲ ἐμπροσθέν κατὰ μίαν τῶν 6 ὁρίσμων τῶν τῶδεον τοῦ εἰδικτοῦ τμήματος καὶ κατὰ τὸ ἀκούουσιν ὅτι κατὰ προστάξει καὶ ἄλλῃ τάξει πρὸς τέλει ἐκτελεσθῶσιν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ. Ἄλλ' ἔτι καὶ τὸ κατὰ τὴν τῆς Συγκλήτου μόνον 5 αὐτοῦ παρεχόμενον ὑπόφωτον ὁρισμένη διὰ τῆς 2 τῶδεως οὐδὲν ἐνεκεν ἐπιφέρει ἢ ἀνάγκη ναὶ παρασκευασθῶσιν ἐκ καταλλήλου τινὲ χωρὸς ἑστειν 2 αἰθούσαι παρεχόμεναι, ὅπως καταστήσονται 4 ὁραματικὸν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ, διότι ἀνευ δύο νέων αἰθουσῶν ὁ ὀργανισμὸς αὐτοῦ ἐστὶν ἀδύνατος.

Προσέτι γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι ἡ τρίτη τάξις τοῦ εἰδικοῦ τμήματος τῆς
Σχολῆς κατὰ τὸν νέον ὀργανισμόν πολλὰκις ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν
περὶ τῆς τύχης αὐτῆς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν τῶν

ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὸν νέον ὁργανισμόν διὰ τὴν ἑλληνικὴν διδασκαλίαν ὑπὲρ αὐτῶν κυβερνητικῶν προνομίων, ἃς ἄνευ αὐτῶν ἴδιον πλεονεκτήματι διακομὴν τὸν ἐν τῇ Σχολῇ ἀποτέλεσμα πόνος ἔδωκεν, ἀλλὰ οἱ τῆς Σχολῆς ἀπορίτοι οὐρεῖται καὶ καταστάσονται καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ πλεονεκτήματι οὐκ αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ καὶ συμφορῶν ἐπὶ 4 ἔλα τὴν μετὰ τὸν ἀπορίτοι τὸν γυναικῶν ἐν τῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεολογικῇ Σχολῇ

Ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος ἀπορία τῶν μαθητῶν τῆς τρίτης ταξέως τῶδεως προέβηκεν αὐτοῖς ἐν ἐμφανισθέντι ὄνειπτον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετὰ τοῦ πέρας τῶν ἐξετάσεων, ὡς τοῦτο καὶ ἀνεκινῶνται ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐν ἐρωτησθέντι, εὐν προτίθηται να μεριμνήσῃ περὶ αὐτῶν, ἐντε ὡςθελεσθῇ τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. πρῶτου Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Ἀθ. Εὐταξίου. Κατὰ τὴν γενομένην μοι ἀνακοίνωσιν δ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς διὰ περὶ τοῦ ζητήματος θέλει συσχεθῇ μετὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ θέλει ἀνεκινῶνται αὐτοὶ ἀρροδίας ἢ ληρυσσομένην ἀπόκρισιν.

Μετά τὴν υποβολὴν ταύτης τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὰ συνεννοηθῆναι μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ περὶ τοῦ πρακτικοῦ. Τρίξ δ' αὐτὸν μάλιστά τοῦ ἐπισκεπήθησαν καὶ κ. Ὑπουργὸν ῥωτήσαντες ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ υἱοθετήσῃ τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Εὐσταθίου ἀφορῶντα τὴν Ριζοσπαστικὴν Σχολὴν δι' ὅν αἱ ἀπόφασίς αὐτῆς ἔστιν ἕνυχον τῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ διαρκὸς ὅς ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἐλευστος τοῦ νομικοῦ ὅριου τῆς ἡλικίας πρὸς χροιστικῶν τῶν. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην τὸ κ. Συμβούλιον, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπάντησεν εἰς ἀδυναμίαν νὰ ὑποσχεθῇ. Εἰς τὴν υἱοθεσίαν ταύτην, καὶ μάλιστα θεωρεῖται ὡς ὀργανισμὸν στρεφόμενον οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀθροῶν τῆς Διακτικῆς περὶ τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως τὸν μαθητὴν ἐν τῇ Σχολῇ. Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην τὸ Συμβούλιον ἐνόμισεν καθήκον αὐτῷ ἐπιβαλλόμενον νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἐπικυρωσῆς τῆς Σχολῆς εἰς τὸ πρῶτον καθεστὸς διὸτι ἡ Σχολὴ διέτρεχε κίνδυνον διαλύσεως, καθόσον οὐχὶ μόνον αἱ τῆς γ', τάξεως τοῦ νέου ὀργανισμοῦ ἐβήσαν ἀπολυτήριον, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῆς Β', τοῦ ὀργανισμοῦ, αἱ ἰκαναὶ νὰ ὑποστήσουν ἐξετάσεις εἰς τὰ μαθητικά μαθήματα δ', τάξεως τοῦ γυμνασίου, ἐβήσαν παρὰ καθήκον.

τὰς καὶ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι θὰ εἰχτοῦν ἐνδεικτικὰ φαινήσεως, ὅπως παρ-
ρουσιασθῶσιν εἰς ἐξετάσεις εἰς τὸ γυμνάσιον, ἵνα λάβωσιν ἀπολυτή-
ριον καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Οὗτος ὁ λόγος ἐκίνησε
καὶ ἡμᾶς καὶ τὸ Πολυμελὲς τῆς Σχολῆς Συμβούλιον, ἵνα παρακα-
λέσωμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ νὰ ἐμμένωμεν ἐν τῇ
παρακλήσει, διότι ἀληθὺς ἡ Σχολὴ διέτρεχε κίνδυνον διαλύσεως.

Ταῦτα χάρη τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας.

+ Ὁ Πενταπόδεως Νεκτόριος.

Ὁ ὀργάνισμός δ' οὗτος τοῦ 1900 ἔχει ὡς ἐπιστά:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τ Η Σ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὅπ' ὕψος τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840. διαθήκην τοῦ
αὐτοῦ Γ. Ριζάρη, ἰδρυτοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησιαστικῆς Ρι-
ζαρείου Σχολῆς καὶ τὰς ἀπὸ 10 Ἀπριλίου, 25 Ἀπριλίου καὶ 1
Ἰουνίου, τοῦ αὐτοῦ ἔτους, προσθήκας αὐτῆς, ὅμοι μετὰ τοῦ ἀπὸ
21 Μαΐου 1841 κωδικέλλου. Προτάει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως Ὑπουργοῦ ἀπεφα-
σισκέναι καὶ διατάσσειν τάδε:

Ἐγκρίνομεν, ἵνα ἀπὸ τοῦδε ἰσχύῃ ὁ ἐπόμενος ἐκ 43 ἄρθρων
συνταχόμενος ὀργανισμὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς(1).

(1) Ὅρα πρακτικὰ τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν ἀπὸ 22
Ἰουλίου 5 καὶ 12 Ἀγούστου 1900, καὶ σελ. 276 καὶ 277.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῆς Σχολῆς.

*Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843 ἰδρυμένη «Μάνθου καὶ
Γεωργίου τῶν Ριζάρηδων Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή» σκοπὸν προτίθε-
ται κατὰ τὸ ἄρθρ. 72 τῆς Ριζαρείου Διαθήκης νὰ χορηγῇ εἰς
νέους ἔχοντας τὰς ἀπαιτούμεναις προπαιδευτικὰς γνώσεις τοιαῦτα
διδακτικὰ μέσα, ὥστε εἰς διδακτικὰ πέντε ἔτων νὰ εἶνε εἰς θέσιν
νὰ ἐνδύσῃσι τὸ ἱερὸν σχῆμα τῆς ἱερωσύνης, γινόμενοι ἱερεῖς μετὰ
τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς πενταετοῦς σπουδῆς, ἥτις πρέπει νὰ εἶνε
πρὸ πάντων τοιαύτη, ὥστε νὰ συντελῇ καὶ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν
μόρφωσιν τῆς νεολαίας διὰ τῶν ἐν 76ῳ ἄρθρῳ τῆς Διαθήκης ὀρι-
ζόμενον μαθημάτων(1).

(1) Αἱ εὐνομιώτεραι νῦν διατάξεις τοῦ παρόντος διὰ Β. Διατ. Ὀργανι-
σμοῦ εἶνε ἡ τοῦ ἄρθρου τούτου δηλ. τοῦ 1ου, τοῦ 4ου ἐδ. ε', καὶ ἡ τοῦ 11ου
(ὅρα ἄρθρ. Ριζ. Διαθ. 72, 102, 103, 110 καὶ 112), δι' οὗ ἐτεροποιοήθησαν
κατὰ τὴν Διαθήκην αἱ ἐνανεῖαι διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1897. ἐπὶ Α.
Ἡτάξιον, καὶ ἰδίως αἱ ἐν ἄρθρῳ 1ῳ, 4ῳ ἐδ. ε', καὶ 10ῳ ἅπαντα εἶχον ὡς εἴρη:

*Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843 ἰδρυμένη Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ
Μάνθου καὶ Γεωργίου τῶν Ριζάρηδων, ἡ λειτουργοῦσα ὑπὸ τῷ ὀνόματι Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς, προτίθεται τὴν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἱερωσύνης
ἄξιωμα προπαρασκευῇ καὶ ἐκπαίδευσιν, ἥτις, ἐπιστημονικῇ οὕτῃ, περιλαμ-
βάνει ὅλους τοὺς κλάδους τῆς θεολογίας.

*Ἄρθρον 4.

ε' Νὰ προσεγγίῃ τοὐλάχιστον ἰνδικτικὸν τῆς 6' εἴσεως τοῦ γυμνασίου
καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν εἰς εἰσιτήριον ἔκτασιν...

*Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐκ Ζαγορίου ὑπότροφοι τῆς Ριζαρείου περιουσίας δύνανται ἑταιρικῶς
κατὰ τὰ ἄρθρα 109 καὶ ἐπόμενα τῆς Ριζαρείου διαθήκης νὰ εἰσάγονται ἐν
τῇ Σχολῇ, ἔχοντες συμπληρωμένον καὶ μόνον τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐ-
τῶν. Ὑποτάσσονται δὲ τὴν εἰσιτήριον ἔκτασιν εἰς τὸ τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου

Ἄρθρον 2.

Ἡ Σχολὴ αὕτη διοικουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης καὶ τοῦ Κωδικίου αὐτῆς, διατελεῖ κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀσκήσαντος αὐτῆς ἰσχύος ὑπὸ τὴν ἐν γένει ἐφορεῖαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ κείνεται ἰδίαν στρατῶν, φέρονται περὶ σταχυοῦ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐκκλησιαστικὴ Ῥιζαρίου Σχολὴ» (*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἄρθρον 3.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς εἰναι εἴτε ἐσωτερικοὶ εἴτε ἐξωτερικοὶ (3)· οἱ μὲν πρῶτοι ἐνδιαιτῶμενοι ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν κοινωβίῳ, καὶ

μαθήματα, οὗ φέρουσι τὸ ἀπολυτήριον ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, προπαιδεύονται προσκυνῶντες ἐνδιαιτῶμενοι ἐν τῇ τῆς Σχολῆς καταστάσει, ὅπως καταστάσει ἱκανοὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν α' τάξιν αὐτῆς. Ἐπίσης δύνανται κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο νὰ εἰσάγονται καὶ οἱ ἐκ κληροδοτημάτων καὶ τῆς ἀνω Ἡμετέρας ὑπότροφοι.

(Κατὰ ταῦτα δὲ πέντε μὲν εἰς τὴν Σχολὴν ἦσαν διὰ τοὺς ἐκ τῆς ἑλευθέρας Ἑλλάδος ὑπότροφοι τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, ἐπεὶ δὲ δι' ὅλους τοὺς λοιποὺς ἐκεῖ καὶ δύο προπαιδευτικῶν τάξεων).

(2). Ἄρθρ. Ῥιζ. Διαθ. 79—82 καὶ ἑπόμενα.

(3). Οἱ πρὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητὰς, προσελθόντες ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου, καὶ ἑξῆς τὸ εἶδος Β. Διάταγμα, εἰσγεγραμμένου τοῦ Γεν. Γραμ. τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Κ. Μ. Πάλλης, ἐξακολουθεῖ δὲ εἰς τὸ ὄν' ἄρθρ. 163 τῆς 15 Ἰουλίου 1903 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τοῦτο α'.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν άρθρων 3ου καὶ 8ου τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1900 ὁργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Ἐχόντες ὅτι ἔβη τὸν ἐν ἰσχύϊ ὁργανισμὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τὴν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τὰς:

Α') Τὰ ἄρθρα 3ου καὶ 8ου τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1900 ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς τροποποιῶνται ὡς ἑξῆς.

ὄντες ὑπότροφοι τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ᾖ κατώτερος τῶν εἰκοσίων, ἢ ὑπότροφοι ἄλλων εἰδικῶν κληροδοτημάτων, ἢ καὶ μονῶν, ἢ καὶ ἰδιουσυντήρητοι, οἱ δὲ δεύτεροι ἐξῶθεν φοιτῶντες, ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν μαθητικῶν δικαιωμάτων πρὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς, ὑποελλόμενοι καὶ εἰς τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὴν περιβολήν, τὴν ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησιν καὶ ἀναστροφῇ αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ἐξωτερικῶν ὀρίζεται κατ' ἑτος ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἀναλόγως τοῦ χώρου τῶν αἰθουσῶν τῶν παραδίδεσθαι αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς εἰναι εἴτε ἐσωτερικοὶ, εἴτε ἐξωτερικοὶ, ἀλλ' οὐτοὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας (πρεσβύτεροι, διάκονοι καὶ μοναχοί), οἱ μὲν πρῶτοι ἐνδιαιτῶμενοι ἐν αὐτῇ ὡς ἐν κοινωβίῳ καὶ ὄντες ὑπότροφοι τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ εἴναι, κατὰ τὴν Ῥιζαρίου διαθήκην, κατώτερος τῶν εἰκοσίων, ἢ ὑπότροφοι ἄλλων εἰδικῶν κληροδοτημάτων ἢ καὶ μονῶν, ἢ καὶ ἰδιουσυντήρητοι, οἱ δὲ δεύτεροι, ἐκ τοῦ κλήρου, ἐξῶθεν φοιτῶντες ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν μαθητικῶν δικαιωμάτων πρὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς, ὑποελλόμενοι καὶ εἰς τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησιν καὶ ἀναστροφῇ αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ἐξωτερικῶν κληρικῶν τούτων μαθητῶν ὀρίζεται κατ' ἑτος ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἀναλόγως τοῦ χώρου τῶν αἰθουσῶν τῶν παραδίδεσθαι αὐτῆς.

Ἄρθρον 8.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς φέρουσι στολὴν ἁγιοφόρον, ἥτοι κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἐπιγραφῶντος πούδρες, ζώνην, περιβόλια, ἐμβάσαι καὶ ἱπευδύτην, τὰ πάντα μέλανος χρώματος. Ἐπὶ τοῦ περιλαρίου τοῦ ἱπευδύτου αὐτῶν φέρεται ἑλὼν καὶ ἑλὼν τὸ στοιγ. Ρ ἀπὸ μετὰ τῆς κορυφῆς κεντημένον.

Β') Ἡ ἰσχύς τῶν ἀνωτέρων άρθρων ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεγούστος σχολικοῦ ἔτους 1903—1904.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμετέρον Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ Διατάγματος ἡμῶν τούτου.

Ἐν Τατοῦρ τῇ 12 Ἰουλίου 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργός

Θ. Κ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρθρον 4.

Ὅπως γένηται δεκτὸς ὡς μαθητὴς ἐν τῇ Σχολῇ, ὀφείλει : α') νὰ εἶναι χριστιανὸς ὀρθόδοξος. Πολῖται δὲ Ἕλληνας ὀφείλουσι νὰ εἶναι οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 101 τῆς Ῥιζαρίου Διαθέτης εἰσαγόμενοι ὑπότροφοι ἐξ οἰκονομειῶν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ὑπότροφοι ἐκ κληροδοτημάτων ῥητῶς ἀπεικονισμένων τοῦτο. β') Νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ δεκάτον πέμπτου καὶ νὰ μὴ ἔχῃ ὑπερβῇ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐξαίρεται τῶν κληρικῶν, οἵτινες δίδονται νὰ ᾖσι καὶ πρεσβύτεροι τῆν ἡλικίαν μέγιστον τοῦ τριακοστοῦ τὸ πολὺ ἔτους. Ἡ ἡλικία τοῦ μὴ κληρικοῦ πιστοποιεῖται ὡς πρὸς μὲν τοὺς ἐκ γενετῆς Ἕλληνας πολῖτας, εἴτε διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως, εἴτε διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, ὡς πρὸς δὲ τοὺς μὴ τοιούτους, διὰ πρωτοκόλλου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξενίου συντασσόμενον καὶ καθ' ὃ δύο συμπληροῦνται τοῦ ὑποφθνήου μαθητοῦ τῆς Σχολῆς, ὡς ὁ ἕτερος ἱερεὺς, θὰ ἐμπροσθεν ἐνόρκως περὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἐκείνους δὲ καὶ ὡς πρὸς τοὺς προεπιβεβαιωτοὺς ἡ ἡλικία καὶ δι' ἐκτελικῆς ἐξετάσεως γενομένης ἐνταῦθα.

γ') Νὰ εἶναι ὕγινης καὶ ἀρτιμελὲς τὸ σῶμα, ἐπιβεβαιούμενον τοῦτον διὰ ἱατρικῆς ἐξετάσεως.

δ') Νὰ προσάγῃ πνευματικὴν συμπαρτηρίαν ἐξ ἧς θὰ ἀποδυνάμει, εἰ δὲν ἔχει ἤδη ἀποπέσει εἰς ἐκκλησιαστικὴν παράπτωκα, ἀπολείπον αὐτὸν κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας ἐκ τοῦ ἱερὰ τοῦ αἵματος.

ε') Νὰ προσάγῃ τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ νὰ ὑποστῇ εἰσιτήριον ἐξέτασιν ἐλέγχουσαν τὴν ἰκανότητά αὐτοῦ, ἵνα καταταγῇ εἰς τὴν α' τοὐλάχιστον τάξιν τῆς Σχολῆς. Περὶ δὲ τῶν ἐκ Ζαγορίου ὑποτρόφων ἰσχύει τὸ 110 ἄρθρον τῆς Ῥιζαρίου Διαθέτης.

ς') Νὰ ὁμολογήσῃ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν τμήματος τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἀρῶν ὁ τελευταῖος αὐτὸς τὴν παραστήσῃ τὸ μέγεθος καὶ τὰ βάρη τῆς ἱερωσύνης καθήκοντα, εἰ ἀναδεχεται οἰκίᾳ βουλήσει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἱερωθῇ, ἅμα τῇ

συμπληρώσει τῆς ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς Ἑκκλησίας ὀριζομένης ἡλικίας συνταττομένου ἐπὶ τοῦτω πρωτοκόλλου καὶ καταχωριζομένου ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, ἐν ᾧ προσυπογράφονται ὅτε ποιούμεενος τὴν ὁμολογίαν καὶ ἐκείνῳ ἐνώπιον τῶν ὁσίων γίνεταί.

Ἀρθρον 5.

Προκειμένου περὶ διορισμοῦ ὑποτρόφων μεταξὺ τῶν κεκτημένων ἰσα προσόντα καὶ τυγχόντων τοῦ αὐτοῦ βελήμου κατὰ τὴν εἰσιτήριον ἐξέτασιν, προτιμώνται οἱ ἱεροπαιδὲς καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς οἰκονομίας παρασχούσας ἰδιαιτέρας πρὸς τὴν πατρίδα ἰδουλεύσεις.

Ἀρθρον 6.

Ὅσοι ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος μέλλουσι νὰ διορισθῶσι ὡς ὑπότροφοι εἴτε τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας, εἴτε εἰδικῶς κληροδοτήματος, εἴτε μονῆς τινος τοῦ Κράτους, ὀφείλουσι νὰ παρασχῶσι προηγουμένης ἐγγύτησιν διὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου, καθ' ἣν ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα ἀποβελλόμενοι τῆς Σχολῆς, ἡ ἀποδυνάμει ἄλλως ἀνέλκων διὰ τὸ ἱερὰτικὸν ἀξίωμα, ἡ ἀποδυνάμει μετὰ τὴν ἀποροίτησιν ἐξ αὐτῆς εἰς ἄλλοτριον τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς στάθιον, ἡ ἐν περιπτώσει μὴ χειροτονίας μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτους, ἀποτίσωσι τὴν δι' αὐτοὺς γενομένην δαπάνην, λογιζομένην εἰς δρχμαὶς ὀφειλόμενα κατὰ μῆνα μετὰ τοῦ νομίμου αὐτῶν τόκου μέχρις ἐξοφλήσεως. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη αἰρεταί ἐξ αἰτίας θανάτου, ἡ νόσος ἡ ἄλλης τινὸς σωματικῆς ἀνικανότητος, ἐνόρκως πιστοποιούμενης ὑπὸ ἱατρῶν. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ τριμελὲς διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπαρξείας τοῦ ὁποῦν θὰ ἐβεβαιώσῃ ἡ ἀθέτησις τῆς ὑποχρέωσως ταύτης τοῦ ὑποτρόφου, ὀλιγοφρονεῖν νὰ ἐπιδιώκωσι τὴν εἰσπραξίαν τῆς ὀφειλῆς τοῦτον καθίστανται αὐτοὶ προσωπικῶς ὀφειλοὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1887 ΑΧΘ νόμου.

Ἀρθρον 7.

Οἱ ἰδιοσυντήρητοι ἐσωτερικῶς τῆς Σχολῆς μαθηταὶ προσηλῶρουσι κατὰ πάσαν τριμηνίαν ἀρ. 210 εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Σχολῆς καὶ προκαταβάλλουσιν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους δρχμαὶς τριακοσίας

ὡς ἐγγύησιν τοῦ ἔτι, ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς ὑπὸ τῶν ἱερῶν κλημάτων ἐπιζόμενης ἡλικίας θά ἱερωθῶσι. Τὸ δὲ πλεονέκτημα τῶν ἐπὶ τῶν τοῦτων καταβληθῶν ἐπιστρέφεται πρὸς ἐκείνους τῶν ἰδιοσυντηρητῶν, οἵτινες ἤθελον ἱερωθῆναι.

Ἄρθρον 8.

Πάντες οἱ τῆς Σχολῆς μαθηταί, οἱ τε ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ (1) φέρουσι στολὴν ὁμομήρουσαν, ἣτοι καλύμμα τῆς κεφαλῆς, ἐπιχρῶντιον ποδήρεα, ζώνην, περιπόδιαι, ἐμβάδας καὶ ἐπενδύτιον, τὰ πάντα μέλανος χρώματος. Ἐπὶ τοῦ περιλαμίου τοῦ ἐπενδύτου αὐτῶν φέρεται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὸ στοιχείον Ρ διὰ μετάξης κυανῆς κεντημένον.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διαμονὴ καὶ διατήρησις ἐκάστου μαθητοῦ ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι κυρίως πενταετής. Ἄλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ὑποτρόφων ἐπιτρέπεται ἐν μίᾳ καὶ μόνῃ τάξει νὰ μείνωσιν οὗτοι ἀπορρίβαστοι, ὅποτε ἡ μαθητεία αὐτῶν καθίσταται ἑξαετής, ἐπὶ δὲ τῶν ἰδιοσυντηρητῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ εἰς πλείονας τάξεις παρακμὴν αὐτῶν ἐπὶ δύο τὸ πολὺ ἔσθαι. Πᾶς ὑπότροφος μόνον ἀπορρίβαστος καὶ ἐν ἄλλῃ τάξει, ἀποβάλλεται τῆς Σχολῆς καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπότιν τῆς δι' αὐτὸν γενομένης δαπάνης, ἂν οὗτος ἔχῃ παράσχει ἐγγύησιν. Ὅσους δὲ τῶν ἰδιοσυντηρητῶν καὶ ἐξωτερικῶν μαθητῶν δὲν ἤθελε προέβασθῃ μετὰ διετῆ φοίτησιν ἐν μίᾳ τάξει καὶ οὗτος ἀποβάλλεται καὶ κηρύσσεται ἐκπτώσις παντὸς δικαιώματος ἀπέναντι τῆς Σχολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Μαθήματα διδασκόμενα ἐν τῇ Ῥιζορείῳ Σχολῇ.

Ἄρθρον 10.

Α'. Θεολογικά.

- α') Ἐρὸς Ἱστορίαν τῆς Ρ. καὶ Κ. Διαθήκης.
- β') Ἀνάγνωσις Π. καὶ Κ. Διαθήκης.
- γ') Ἐρὸς Κεκτῆχης κατ' ἑκαστὴν.

(1) Ὅρα ὑποσημείωσιν 3. σελ. 464.

δ') Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Θεολογίας.

ε') Εἰσαγωγή εἰς τὴν Π. καὶ Κ. Διαθήκην.

ς') Ἐρμηνεία τῆς Π. Διαθήκης ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου καμμένου ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὴν μετάφρασιν τῶν Ο'.

ζ') Ἐρμηνεία τῆς Κ. Διαθήκης.

η') Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία.

θ') Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

ι') Πατριολογία.

ικ') Ἀνάγνωσις Πατέρων.

ιδ') Δογματική.

ιγ') Χριστιανικὴ Ἠθική.

ιδ') Ἐκκλησιαστικὴ Ῥητορική καὶ τὰ κυριώτατα τῆς Κατηχητικῆς.

ιε') Ποιμαντική.

ισ') Λειτουργική.

ιζ') Ἐρὸς Γεωγραφίαν.

Β' Ἐγκυκλοπαίδεια.

1. Φιλολογικά.

- α') Ἑλληνικὴ γλῶσσα.
- β') Λατινικὴ »
- γ') Ἑβραϊκὴ »
- δ') Γαλλικὴ »

2. Φιλοσοφικά.

- α') Ψυχολογία.
- β') Λογική.

3. Πραγματικά.

- α') Θεωρητικὴ Ἀριθμητική.
- β') Γεωμετρία.
- γ') Ἀλγεβρα.
- δ') Φυσικὴ Ἱστορία.
- ε') Πειραματικὴ Φυσικὴ καὶ στοιχεῖα χημείας.
- ς') Κοσμογραφία.

- ζ') Γενική 'Ιστορία.
 η') Γεωγραφία.

Γ'. Τεχνικά.

- α') Εκκλησιαστική Μουσική.
 β') Γυμναστική.
 γ') Ίχθυογραφία.

"Αρθρον 11.

Γενικόν Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Εκκλησιαστικῆς Φιλοσοφίας Σχολῆς. (1)

Α' Τάξις.

1) Θρησκευτικά. α') 'Ιστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἀνέκδοτα περὶ αὐτῆς.	2
β') 'Ιερὰ Γεωγραφία.	1
γ') Ἀνάγνωσις Ἑλλήνων Πατέρων.	2
2) Ἑλληνικά. Σενφόντος Κύρου Ἀνάβας, Κύρου Παιδείας, Ἑλληνικά. Συντακτικὸν (ἀρχὴ) θέματα, συνθέσεις.	9
3) Λατινικά. Ἀναγνωστικὸν καὶ θεματικὸν Λατινικὸν ἐκ τοῦ Lhomond, γραμματικὴ καὶ συντακτικὸν.	2
4) Γαλλικά.	3
5) Μαθηματικά. Σύντομος ἐπανάληψις τῆς Πραγματικῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Θεωρητικῆς Ἀριθμητικῆς.	3
6) Ἱστορία. Ἡ τῶν Ἀνατολικῶν Ἑθνῶν συντήρισις καὶ ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἐκτενής.	2
7) Γεωγραφία. Ἡ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης.	2
8) Φυσικά. Ζωολογία.	1
	27
9) Μουσική. Εκκλησιαστικὴ.	2
10) Καλλιγραφία καὶ Ἱχθυογραφία.	2
11) Γυμναστική.	3

Τὸ ὅλον..... 34

(1) Ἀ' κ' ὡς πέντε (5) τάξεις διὰ πέντε (5) ἐτῶν σπουδῶν κατὰ τὴν Π.Σ. Διαθήκην, ὡς τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ παρόντος.

Β' Τάξις.

"Ωραι καθ' ἑβδομάδα.

1) Θρησκευτικά. α') 'Ιστορία τῆς Κ. Διαθήκης καὶ ἀνέκδοτα περὶ αὐτῆς.	3
β') Ἀνάγνωσις Ἑλλήνων Πατέρων.	2
2) Ἑλληνικά. Ἀντίκ, Ἰσοκράτους μικροὶ λόγοι, Πλουτάρχου βίοι, Σενφόντος Ἀπομνημονεύματα, Θουκυδίδου Ἱστορικά, Πλάτωνος Κρίτων καὶ Ἀπολογία, Συντακτικὸν (τέλος), θέματα, συνθέσεις.	9
3) Λατινικά. Θεματικὸν Λατινικὸν περὶ τὴν σύνταξιν, ἐκ τοῦ Γαλατικοῦ Πολέμου τοῦ Καίσαρος, Κερνύλιος Νέπες, Κικέρωνος Κατιλινικός, Γραμματικὴ καὶ Συντακτικὸν.	2
4) Γαλλικά.	3
5) Μαθηματικά. Ἀλγεβρά καὶ Ἐπιπεδομετρία.	3
6) Ἱστορία. Ἡ Ῥωμαϊκὴ καὶ τὰ κυριώτατα τῆς Ἱστορίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἑθνῶν.	2
7) Γεωγραφία. Ἡ τῶν λοιπῶν Ἠπείρων.	1
8) Φυσικά. Φυτολογία, καὶ Ὀρυκτολογία καὶ Γεωλογία.	2
	27
9) Μουσική. Εκκλησιαστικὴ.	2
10) Καλλιγραφία καὶ Ἱχθυογραφία.	2
11) Γυμναστική.	3
Τὸ ὅλον.....	34

Γ' Τάξις.

"Ωραι καθ' ἑβδομάδα.

1) Ἑγκυκλοπαιδεία τῆς Θεολογίας.	1
2) Διάκωγῃ εἰς τὴν Π. Διαθήκην.	2
3) Διάκωγῃ εἰς τὴν Κ. Διαθήκην.	2
4) Ἑρμηνεία τῆς Κ. Διαθήκης.	3
5) Ἱερὰ Κατήχησις κατ' ἑκαστον.	2
6) Ἀνάγνωσις Ἑλλήνων Πατέρων.	2
7) Ἑλληνικά. Ἰσοκράτους μεγάλοι λόγοι, Διοκρίτους, Δημοσθένους Φιλίππικοι, Ἡρόδοτος, Ὀμηρος, θέματα, συνθέσεις.	8
	20

8) Ἑβραϊκά.	20
9) Λατινικά. Λίβιος, Κικέρωνος μεγάλοι λόγοι. Συντακτικόν. Θέματα.	2
10) Γαλλικά.	2
11) Μαθηματικά. Ἀλγεβρά καὶ Ἐπιπεδομετρία.	2
12) Ἱστορία. Ἡ Βυζαντινὴ καὶ ἡ Νεότερα Ἑλληνική.	2
13) Φυσικά. Φυσικὴ Πειραματικὴ.	2
14) Μουσική. Ἑκκλησιαστικὴ.	32
15) Ἱστογραφία.	1
16) Γυμναστική.	2
Τὸ ὅλον.	36
Δ' Τάξις.	

1) Ἑβραϊκὰ Ἀρχαιολογία.	2
2) Ἑρμηνεία τῆς Π. Διαθήκης ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ κειμένου ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὸ τὸν Ο'.	3
3) Ἑρμηνεία τῆς Κ. Διαθήκης.	3
4) Ἑκκλησιαστικὴ Ἱστορία.	2
5) Ἑκκλησιαστικὴ Ῥατορικὴ καὶ τὰ κυριώτατα τῆς Κατηχητικῆς.	3
6) Ἀνάγνωσις Ἑλλήνων Πατέρων.	2
7) Ἑλληνικά. Δημοσθένους μεγάλοι λόγοι, Πλάτωνος μεγάλοι διάλογοι, Θεοκυδίδου δραματογραφία, Ὀμηρος (ἀνάγνωσις), θέματα, συνθέσεις.	8
8) Λατινικά. Κικέρωνος Τουσκουλανικά, Τάκιτος, Ὀβιδίος, Θέματα, Λατίνων Πατέρων ἀνάγνωσις.	3
9) Γαλλικά.	2
10) Μαθηματικά. Στερεομετρία καὶ Κοσμογραφία.	2
11) Φυσικά. Φυσικὴ Πειραματικὴ καὶ στοιχεῖα χημείας.	2
12) Ψυχολογία. Ἑμπειρικὴ.	1
13) Μουσική. Ἑκκλησιαστικὴ.	33
	34

14) Καλλιγραφία καὶ Ἱστογραφία.	1
15) Γυμναστική.	2
Τὸ ὅλον.	37

Ε' Τάξις.

1) Ἑρμηνεία Π. Διαθήκης ἐκ τοῦ Ἑβρ. κτλ. ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει.	2
2) Ἑρμηνεία Κ. Διαθήκης.	2
2) Ἑκκλησιαστικὴ Ἱστορία.	3
5) Πατρηλογία.	2
5) Δογματικὴ.	3
6) Χριστιανικὴ ἠθική.	2
7) Λειτουργική.	2
8) Ὀμιλητικὸν Φροντιστήριον καὶ Ἀνάγνωσις Ἑκκλησιαστικῶν Ῥητόρων.	3
9) Ποιμαντική.	2
10) Ἀνάγνωσις Δογματικῶν Πατέρων.	2
11) Ἑλληνικά. Δραματικὰ ποιητὰ. Ὀμηρος (Ἀνάγνωσις).	6
12) Λατινικά. Οὐγγίλλιος καὶ Ὁράτιος. Ἀνάγνωσις Λατίνων Πατέρων.	3
13) Γαλλικά.	2
14) Λογική.	1
15) Γυμναστική.	1
Τὸ ὅλον.	36

Ἀρθρον 12.

Ἐδρὰς τῆς Σχολῆς ἐρίζονται αἱ ἐξῆς:
α') Ἡ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Π. Διαθήκην μετὰ τῆς διδασκα-

ΣΗΜ. 1. Πρὸ τῆς ἐρμηνείας ἐκάστου εἰδὸς συγγραμμάτων ἢ ποιητῶν ἢ μετ' αὐτὴν διδασκονται τὰ προηγουμένα γραμματολογικά.

ΣΗΜ. 2. Αἱ ὥραι τῆς διδασκαλίας τῶν ἄνω μαθημάτων φαίνονται καὶ ἐν τῷ προσηγεμένῳ τῷ παρόντι Διατάγματι ὠρολογίῳ.

ΥΠΟΨΗΜ. Αἱ ἀνωτέρω (1, 2) σημειώσεις περιέχονται ἐν τῷ Β. Διατάγματι τοῦ Ὁργανικοῦ.

λίκας τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης, τῆς ἑρμηνείας τῆς Π. Διαθήκης καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Ἱερῶν Γεωγραφίας.

β') Ἡ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Κ. Διαθήκην καὶ τῆς ἑρμηνείας ταύτης.

γ') Ἡ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καὶ Πατρολογίας.

δ') Ἡ τῆς Δογματικῆς καὶ Ἠθικῆς.

ε') Ἡ τῆς Ἱερῶν Ἱστορίας καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τῆς Θεολογίας, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥητορικῆς καὶ Κατηχητικῆς καὶ τῆς Λειτουργικῆς.

ς') Ἡ τῆς Ἱερῶν Κατηχήσεως καὶ Ποικιλικῆς, ἡ ἀνατιθεμένη τῷ ἐκαστοτῷ Διευθυντῇ τῆς Σχολῆς.

ζ' - ι') Αἱ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν, τῆς ἱστορίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Φιλοσοφικῶν.

ικ') Ἡ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἱστορίας τῶν Ρωμικῶν καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν.

ιβ') Ἡ τῶν Φυσικομαθηματικῶν.

ιγ') Ἡ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

ιδ') Ἡ τῆς Γυμναστικῆς, καί,

ιε') Ἡ τῆς Ἱγυγιεινῆς.

Ἄρθρον 13.

Οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς διαμερίζονται εἰς τακτικούς καὶ ἐπιτίμους· καὶ οἱ μὲν τακτικοὶ διδάσκουσι 12—14 ὥρας καθ' ἑβδομάδα· οἱ δὲ ἐπιτίμοι 7—11 ὥρας. Ἐξαίρεσις γίνεται διὰ τοὺς ἐπιτίμους καθηγητὰς τῶν τεχνικῶν μαθημάτων, οἵτινες δύνανται νὰ διδάξωσι καὶ ἑλκτον τῶν ὥρῶν τούτων καὶ διὰ καὶ ἐπιμισθίῳ. Τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς οἱ διδάσκοντες καὶ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Πανεπιστημίῳ ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν ἐπιτίμου καθηγητοῦ.

Ἄρθρον 14.

Ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς πέμπτης τάξεως οἱ μαθηταὶ ὀρεΐλου νὰ ἀποστηθίσωσι ἐκλεκτὰ τεμάρια ἑλλήνων συγγραμμάτων, ἰδίᾳ Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατ' ἐξοχὴν ψαλμοὺς καὶ προφητείας ἐν τῶν μάλλον εὐχέρησιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· πρὸς δὲ διάφορα μέρη τῆς Κοινῆς Διαθήκης.

Ἄρθρον 15.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἐρμηνευτῶν καὶ ἀναγνωστῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς καὶ Κ. Διαθήκης, Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραμμάτων καὶ Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἁλλων συγγραμμάτων, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὁρίων τοῦ ἐν ἄρθρῳ 12 γενικοῦ προγράμματος, θὰ κανονίζονται ἐκαστοτε διὰ τοῦ ἐκαστοῦ προγράμματος, ὅπου συντακτόμενον ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν θὰ ὑπεβάλληται διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ἑγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Οἰκονομοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ῥώσιος Σχολὴ ὑπόκειται εἰς τὴν ἀμεσον ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὰς προσηκούσας διαταγὰς καὶ πέμπει πρὸς αὐτὸν τὰς ἀπαιτούμενας ἐκθέσεις· ἡ δὲ διεύθυνσις αὐτῆς, ἡ ἐπιβλέψις τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ ἥθους τῶν μαθητῶν καὶ ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἐν αὐτῇ ἀνατίθεται εἰς διευθυντὴν οἰκονομικὸν ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἄρθρον 17.

Ὅπως διορισθῇ τις Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὀρεΐλει:

α') Νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν Ὀρθόδοξος.

β') Νὰ φέρῃ τοὐλάχιστον τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβυτέρου.

γ') Νὰ ἔχῃ πτυχίον προλῶτου τῆς Θεολογικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς, καὶ νὰ ἔχῃ ἤδη δημοσιεύσει πραγματικὰν τινὰ Θεολογικὴν ἀξιῶν λόγου.

δ') Νὰ μὴ ἔχῃ ποτὲ καταδικασθῇ ἐπὶ πλημμελίᾳ ἢ παραπτώματι ὑπὸ πολιτικοῦ ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου.

"Αρθρον 18.

Προκειμένου περί διορισμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρίου Διαθῆκης διακρίβεται νὰ προτείνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπ' ἧς θὰ ἐγέρθουν ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς, τρεῖς υποψήφιους ἐκ τῶν κατεχμένων τὰ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερόμενα προσόντα, ἐξ ὧν ὁ εἰς διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱπουργοῦ. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον δὲν προτείνῃ τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος υποψήφιους ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ὁ Διευθυντὴς διορίζεται καὶ ἀνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲ μετὰ τῶν τριῶν υποψηφίων ὑπάρχῃ τις μὴ κατεχμένης πάντα, ἢ ἐν μόνον τῶν ἀνωτέρω προσόντων, ἡ πρότασις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, καλεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱπουργοῦ τὸ Συμβούλιον, ἵνα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν συμπληρώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν υποψηφίων διὰ τὸν ἔχοντων πάντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἐὰν καὶ πάλιν τὸ Συμβούλιον ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτὴν παραλείψιν, ἡ μὴ συμμορφωθῇ ἐντὸς τῆς νέας προθεσμίας πρὸς τὴν πρόκλησιν τοῦ Ἱπουργείου διορίζεται ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς χωρὶς νὰ ληρῇ ὑπ' ἑξῆς ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 19.

Τὸν Διευθυντὴν, κολυόμενον ἡ ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς.

"Αρθρον 20.

Ὁ Διευθυντὴς ὀφείλει:

α') Νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ Σχολῇ ἐν οἰονόμῳ Θεολογικὸν μάθημα τοὐλάχιστον τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

β') Νὰ ἐπιτηρῇ τὴν εσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ἐπιμελούμενος ἰδίᾳ τῆς ἀκριβοῦς ἐξακριβώσεως τοῦ τε ὁργανισμοῦ καὶ τοῦ συσφῶς πρὸς τοῦτον συνταχθέντος Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς διατάξεως ἐκδοθεσομένης ἐν τῷ μέλλοντι, λαμβάνων πρόνοιαν πρὸ παντὸς περὶ τῆς ἐγκλίρου συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ περὶ τῆς πλήρους ἐξακρι-

βῆς αὐτοῦ, ἐφ' ᾗ ἔχει καθήκον νὰ παρίσταται τοὐλάχιστον ἀπαξ τοῦ μηνὸς εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐκάστου μαθήματος.

γ') Νὰ ἐπιτηρῇ τὴν πιστὴν καὶ εὐορκὸν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τοὺς καθηγητὰς ἐπιβυλλομένων καθηκόντων, ἀπευθύνων πρὸς αὐτοὺς κατ' ἰδίαν, ἢ καὶ ἐνώπιον τῶν συνεδίων τῶν τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις, ἐν περιπτώσει ὀλιγορίας αὐτῶν, ἢ ἐν ἀνάγκῃ καταγγέλλων αὐτοὺς διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον κατὰ τὸ ἀρθρον 34ον.

δ') Νὰ προεδρεύῃ τῶν τε ἐκτάκτων καὶ τῶν καθ' ἑκάστον μῆνα τακτικῶν συνδιασκέψεων τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, εἰσηγόμενος αὐτοῖς πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω διαρρυθμίσιν τῆς διδασκαλίας καὶ συσκαπετόμενος καὶ ἀπορροῖων περὶ αὐτῶν μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ τὰς ἀποράσεις ταύτας ἀνακρινὼν ἐγκρίως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω.

ε') Νὰ προεδρεύῃ τῶν εἰσητηρίων, τῶν ἐξακριντικῶν, τῶν ἐναυσιῶν καὶ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων, συμβαλλομένων κατ' αὐτὰς καὶ ἔχων τὴν κωδίκαν ψήφον ἐπὶ ἰσοψηρίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποράσεων τῶν λαμβανόμενων ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, κατὰ τὸ ἡγούμενον ἰδίᾳ.

ς') Νὰ ὑπεβάλλῃ κατ' ἔτος ἑκθεσιν γενικὴν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ διὰ τούτου εἰς τὸ Ἱπουργεῖον περὶ τῶν γενικῶν ἐξετάσεων.

ζ') Νὰ ἐκδίδῃ τὰ τυχεῖα τῶν ἀποροῦντων καὶ πάντα τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ πείθεισιν καὶ διαγωγήν τῶν μαθητῶν, συνυπογράφων αὐτὰ μετὰ τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν καὶ σφραγίζων τῇ σφραγίδι τῆς Σχολῆς.

η') Νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν τάξιν καὶ εὐκοσμίαν ἐν τῇ Σχολῇ ἔχων τὴν ἀνωτάτην ἐπιτηρήσιν τῶν ἡθῶν τῶν μαθητῶν καὶ ἐπιβέβλων ἢ προτείνων τὰς κατωτέρω ἐν ἀρθρῷ 38 α' γ' ἀναγραφόμενας ποινὰς αὐτῶν, νὰ καθορίζῃ τὰς ὥρας τῆς μελέτης, τῆς ἀνέσεως, τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ ὕπνου καὶ νὰ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν παντὶ καίριφ ὑποδεικνύων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω πᾶν μέτρον λυσitelis εἰς τὴν ἐκδόσειν τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐποψιν αὐτῶν.

θ') Νὰ ἐρεῶν εἰς τὰ τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων

χρειασθόντων τῶν μαθητῶν γνωμοδοτῶν τὰ εἰκότα περὶ τούτων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

α') Νὰ διδῇ τὰς προσκομίσας ὁδηγίας καὶ διαταγὰς εἰς ἕλον τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ κατώτερον, ὅπου διορίζεται καὶ ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ πρότασιν αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὑπ' αὐτοῦ μέχρι προστίμου 10 δραχμῶν, κακοτιμώμενον ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ τιμωρουμένου πρὸς ὅσους τοῦ τακτικοῦ τῆς Σχολῆς.

ικ') Νὰ ἔχῃ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς συλλογῆς τῶν διδακτικῶν ὀργάνων τῆς Σχολῆς ὑποδεικνύων μετὰ προηγουμένη συνεινότητι πρὸς τὸν Σύλλογον τῶν καθηγητῶν τὴν ἀνάγκην πάσης νέας προσκτήσεως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περικείμενα, ὅπου ἐν περιπτώσει καὶ ἂν ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς τοῦτο ἐτησίᾳ δαπάνη θὰ ὑπερέβαινε τὸ ἐν τῇ Διεύθυνει ἀναγκαζόμενον ποσόν, ζητεῖ καὶ λαμβάνει τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου.

ιδ') Νὰ μὴ προβαίνειν καὶ εἰς οἰκονομικὰ ἄλλα δαπάνη ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου.

ιγ') Νὰ κρατῇ ἐν τάξει τὰ ἑξῆς βιβλία.

- 1) Τὰ μαθητολόγια.
- 2) Τὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.
- 3) Τὰ βιβλιολόγια.
- 4) Τὰ βιβλία τῶν διδακτικῶν ὀργάνων.
- 5) Τὰ τῆς ἀλληλογραφίας.
- 6) Τὰ τῆς περικελευστικῆς, ἢ βιβλίων εἰς μαθητάς.

Ἄρθρον 21.

Ὅπως τύχῃ δεκαπενθήμερου ἀδείας ἀπουσίας ὁ Διευθυντής, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο ἡ ἔγκρισις μόνου τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου, ἐπ' ἀδείας ὅμως διὰ μακροτέρου ἀπουσίας ὀφείλει νὰ ληρῇ ἡ ἔγκρισις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου, ὅπου ἀπορρίπτεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Διευθυντής ἀπολύεται διὰ Βασιλικὸν Διατάγματος τῇ ἡγετολογιμῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπο-

λογίαν ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἥτις δὲν θὰ εὐρίσκειτο ἀποχωρῶσα ἐν ταῖς ἑξῆς περιπτώσεσιν:

α') Ἐὰν καταστῇ ἀνίκανος εἴτε λόγῳ ηλικίας εἴτε λόγῳ νόσου πιστοποιουμένης ἐνόςας ὑπὸ δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν.

β') Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ὁλιγορείας τῶν καθηκόντων τῶν διατεταμένων ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἐσχάραις β', γ' καὶ ια'-ιγ' τοῦ άρθρου 20.

γ') Ἐὰν διάγῃ βίον ἀπέχοντα πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 23.

Ἡ Σχολὴ ἔχει Οἰκονόμον κεκτημένον αἶμα καὶ ὁ Διευθυντής προσόντα καὶ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς(!).

Ἄρθρον 24.

Ὁ Οἰκονόμος ὀφείλει:

α') Νὰ ἱερουργῇ ἐν τῇ Ναῷ τῆς Σχολῆς.

β') Νὰ προκαλῇ τὴν κατὰ μῆνα ἐκδοσὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ τὴν ἀναγκαιὴν δαπάνην καὶ μισθοδοσίαν τῶν ὑπαρξάντων καὶ προμήθειαν τῆς κατ' ἡμέραν διατροφῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιμέρων ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς.

γ') Νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ προμηθείας τῶν ἐδωθίμων καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιῶν καὶ περὶ τῆς ἀριστείας αὐτῶν οἰκονομίας.

δ') Νὰ κρατῇ κατὰσχίζον λεπτομερεῖς τῆς κατ' ἡμέραν δαπάνης καὶ νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὰ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διευθυντὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν.

ε') Νὰ ἐπιμελῇται τῆς προσκομίσας ἐν τῇ Σχολῇ καθαριότητος.

ς') Νὰ ἐκτελῇ τὰς περὶ ἱματισμοῦ τῶν μαθητῶν διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ζητεῖ παρὰ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου τὴν ἀδειαν τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης.

ζ') Νὰ ἐπιτηρῇ ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς μαθητάς καὶ ὁδηγῇ αὐτοὺς εἰς σεμνὴν καὶ εὐτακτὸν συμπεριφορὰν.

η') Τοῦ Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου αὐτοῦ, θέλει ζητεῖ πάντοτε τὴν συναινέσιν καὶ ἀκούει τὰς ὁδηγίας περὶ πάσης ὑποθέσεως κατ' ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του.

(1) Ἄρθρον 163 καὶ 164 Π.δ.ρ. Διαθήκη.

Ἀρθρον 25.

Ὁ οἰκονόμος δίδει εἰς τὸν τριμελὲς συμβούλιον ἐγγύησιν διαγίλων θραγκῶν. Κρατεῖ δὲ τὸ βελόν τῆς ἀποσκευῆς, ἐπιθεωροῦμενον καθ' ἑξῆς μηνῶν καὶ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως.

Ἀρθρον 26.

Ὅταν ὁ οἰκονόμος ἔχῃ ἀνάγκην ἀδείας ἀπουσίας, ζῆτει καὶ λαμβάνει αὐτὴν παρὰ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου, τὸ ὅπουτον προνοεῖ περὶ τῶν περικιτέρων.

Ἀρθρον 27.

Τὸν οἰκονόμον ἀπόντων ἢ ἄλλως καλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ἀρθρον 28.

Ὁ οἰκονόμος ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἐπὶ ἡτιολογημένην προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, πλὴν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἤθελεν ἐλιγωρῆσαι τῶν ἐν ταῖς ἐδαφίαις γ'), δ'), ε') τοῦ ἔθρου 24 ἐπιβαλλομένου αὐτῷ καθήκοντων, ἢ ἄλλως ἤθελεν ἐλεγχθῆ πλεονεξίας περὶ τὴν διακτεπιστευμένην αὐτῷ διαχείρισιν, ὅτε ἀπολύει αὐτὸν τὸ Πολυμελὲς συμβούλιον κατ' ἐισήγησιν ἡτιολογημένην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἀρθρον 29.

Ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς οἱ μὲν διδάσκοντες τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ὑπάγοντι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΑΔΕΔ' νόμου καὶ τοῦ ΒΣΖ' τοῦ 1895 καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Νερίου 1885 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ προσόντων διὰ τὴν κατοχὴν καθηγητικῆς θέσεως ἐν Γυμνασίῳ, οἱ δὲ διδάσκοντες τὰ εἰδικὰ θεολογικὰ μαθήματα ὀφείλουσι νὰ ῥέωσι πτυχίον πρλότου τῆς Θεολογικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς.

Ἀρθρον 30.

Προκειμένου περὶ διορισμοῦ οἰκονομικοῦ καθηγητοῦ ἐν τῇ Σχολῇ, τὸ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ἡτιολογημένας προτάσεις τοῦ Πολυμελοῦς τῆς σχολῆς συμβουλίου. Ἐν ταῖς προτάσεσι ταύταις ἀναγράφονται τὰ προσόντα τῶν μελλόντων νὰ διορισθῶσι καὶ ἐπισυνά-

πτεται ἀνάλοισι ἐπιστημονικῇ τῶν ἔργων, ὅτινα ἔχουσιν ἥδη δημοσιεύσει οἱ τῶν εἰδικῶν θεολογικῶν μαθημάτων ὑποψήφιοι καθηγηταί. Ἄν ἐν χρεῖαι ἔδρας τινὸς βραδύτη ἢ ὑποβελή τῆς προτάσεως ὑπὲρ τὴν μῆνα, ἢ μὴ συνδεσθῇ αὕτη δι' ἀποχωρήσεως αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς προτείνει τὸν διορισμὸν τοῦ καθηγητοῦ μετ' ἰδίας ἐκθέσεως αἰτιολογικῆς, ὅτις ὀφείλει ν' ἀναγράψῃ τὰ προσόντα καὶ νὰ περιέχῃ ἀνάλοισιν τῆς πραγματικῆς τοῦ υποψηφίου, ὅτις ἐπισυναντῶν αὐτόν, ἵνα περὶ εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ πρότασιν⁽¹⁾.

Ἀρθρον 31.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ θὰ κατακταθῶσι διὰ Β. Διατάγματος οἱ καθηγηταὶ ἑκάστου εἰς τὰ οἰκεία αὐτῶν μαθήματα.⁽²⁾

Ἀρθρον 32.

Οἱ καθηγηταὶ ὀφείλουσι.

α') Νὰ διδάσκωσι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ ὀρισμένα αὐτοῖς μαθήματα.

β') Νὰ ἐπιτηδεύωσι τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεως αὐτῶν ἐν ὧν παρὰ δόσεως δικαιούμενοι νὰ παραινῶσι καὶ ἐπιπληττωσι κατ' ἰδίαν ἢ καὶ ἐνώπιον τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν τοὺς ἀμειβεῖς καὶ ἀτάκτους, ἐν ἀνάγκῃ καταγγέλλοντες αὐτοὺς εἰς τὸν Διευθυντὴν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς προσήκουσας ποινῆς.

γ') Νὰ παρευρίσκωνται ἀνελλιπῶς εἰς τὰς τακτικὰς συνδράσεις τοῦ συλλόγου αὐτῶν καὶ εἰς ἐκτάκτους, ὅσους ἂν καλῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἀρθρον 33.

Ὡς πρὸς τὴν μισθοδότησιν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἰσχύουσι τὰ περὶ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων τοῦ Κράτους νονομοθετημένα.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν μισθοδότησιν τῶν ἐπιτίμων καθηγητῶν ἡλαττωμένην ὅμως κατὰ πενήντα τοὺς ἑκατὸν. Οἱ

(1) Ὁρ. σελ. 236—256.

(2) Ὁρ. σελ. 487.

ἐλαττων τῶν ἐπὶ τῶν ὁρῶν διδάσκοντες λαμβάνουσι τὸ ἐν τρίτῳ τοῦ μισθοῦ τῶν τακτικῶν⁽¹⁾.

Ἄρθρον 31.

Οἱ καθηγηταὶ αἱ διημέρους ἔχοντες περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν καὶ ἀφαιρῶντες τὴν περὶ τούτου παραινέσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐπιδικνύοντες ἀνικανότητι περὶ τὴν διδασκαλίαν καταγγέλλονται ἐπὶ τούτῳ δι' ἡττιλογημένης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον, ὑπερ καλέσας τὴν καταγγελλόμενον Καθηγητὴν εἰς ἀπολογία, ὑποβάλλει ταύτην τε, τὴν ἡττιλογημένην ἐκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἰδίαν γνωμοδότησιν περὶ τοῦ ἀπολυτέου ἢ μὴ ἀπολυτέου τοῦ καταγγελλομένου Καθηγητοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὑπερ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς ἀπολύσεως ἢ μὴ αὐτοῦ. Ἡ ἀπόλυσις γίνεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπιτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ⁽²⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἄρθρον 35.

Ἡ Σχολὴ κείται ἐν ἰδίᾳ βιβλιοθήκῃ καὶ συλλογῇ διδασκαλίων ὀργάνων, ἀμφοτέρως πλουτιζομένης καὶ συμπληρουμένης διὰ νέων προσκτήσεων κατὰ τὰ ὀριζήμενα ἐν ἐδαφίῳ ε' τοῦ ἀρθροῦ 20.

(1) Ὅρα τὸ ἐν ἰσχύϊ (σὺλλογος ἀνακληθὲν διὰ τοῦ παρίντος Β. Διατ. Ὁργανισμοῦ) Β. Διατ. ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1898, ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν. ἔχει διακρίσεις τακτικῶν καὶ ἐπιτίμων. (ἀρ. 2123. 434. § 1. περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν κλπ.).

(2) Τὸ ἄρθρον τοῦτο 34 περιλαμβάνει μόνον τὰς περιπτώσεις τῆς πάσης τῶν καθηγητῶν ἑκείνῃ δόξιας περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν ἢ ἀνικανότητος καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ κανονίζει τὴν κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας διαδικασίαν. Περὶ τὸν εἶναι ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ ἄρθρου, ὅτι ἡ διαδικασία αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς ἄλλας περιπτώσεις πάσης, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς σωματικῆς ἀνικανότητος, τῆς διανοητικῆς βλάβης, τῶν παραδείξεων ἢ παραπτώσεων κατὰ τῆς ἠθικῆς κλπ. Ὁμοίαι διὰ ταύτας ὑπῆρχον καὶ ἐν τοῖς προτελευταίοις δύο ὀργανισμοῖς ἦτες οὗτοι ἐφημερίσθη ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. (Πρακτ. Πολυμ. Συμβουλίου τῆς 24 Ὀβρίου καὶ 23 Νεβρίου 1896 καὶ ταῖς 236—256 τοῦ παρόντος).

Ἄρθρον 36.

Ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης χορηγοῦνται ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τοὺς καταγγέτας καὶ μαθητὰς τῆς Σχολῆς τὰ χρήσιμα εἰς τὰς μελέτας αὐτῶν βιβλία.

Ἄρθρον 37.

Ἀπαντα τὰ βιβλία καὶ διδασκαλικά ὄργανα καταγράφονται ἐν ἰδίᾳ βιβλίῳ. Τὰ βιβλία, ἡρησμένα καὶ τοποθετημένα ἐν ταῖς εἰσόδῳ θύραις, φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν τῇ τέλει αὐτῶν.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ δωρεᾶς προερχομένων ἀναγράφεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Ποινῶν.

Ἄρθρον 38.

Πρὸς τήρησιν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως καὶ ῥύθμῳ τοῦ ἔθους τῶν μαθητῶν ὀρίζονται αἱ ἑξῆς ποιναί:

- α') Πατρικὴ παραινέσις.
- β') Κατ' ἰδίαν, ἢ ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἢ τῶν μαθητῶν γνωμὴν ἐπίπληξις.
- γ') Προσωπικὴ κρήνησις καὶ ἀπομόνωσις ἐν ἰδιωτέρῳ θαλάμῳ ἀπὸ τριῶν ὥρων μέχρι τριῶν ἡμερῶν μετὰ ξεροφαγίας, ἐπιβαλλομένης τῇ γνωμοδότησει τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς.
- δ') Πατρικὴ παραινέσις ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- ε') Ἀποβολὴ ὀριστικῇ ἐκ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 39.

Πᾶσαι αἱ ποιναί, πλην τῆς τελευταίας, ἐπιβάλλονται ὑπὸ μόνου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς. Ἡ δὲ τελευταία μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἐπιβάλλεται ὀριστικῶς τῇ ἐγκρίσει τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου ἀνακοινομένην ἀρμοδίως καὶ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείῳ διὰ τὰ περαιτέρω. Ἀποκρουσθεὶς ὅμως τῆς περὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπεβλήθηκα ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου, ὑποβάλλεται αὕτη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ

Υπουργεῖον, ἡ ἀπόφασις τοῦ ὁποῦν κοινοποιεῖται εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ ἐκτελεῖται παρὰ τὴν ἐπιμελείαν αὐτοῦ, ἀνακοινουμένη συγχρόνως καὶ εἰς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον. Ἡ ἀποβολὴ ὅμως αὐτῆ ἀνακοινεῖται ἐν ταύτῃ καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργεῖον, ὅπως ἀνακληθῇ καὶ ἡ τυχὼν δοθεὶς εἰς τὸν ἀποβαλλόμενον ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατῷ θητείας.

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργεῖον ἀνακοινεῖται πάραυτα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς πᾶσα ἐκπαιδευτικὴ ἐπερχομένη ἀπομάκρυνσις μαθητῶν τινος τῆς Σχολῆς, ὅπως καὶ ἐπὶ τούτου ἀνακληθῇ ἡ τυχὼν χρηρηγνέμεθα εἰς αὐτὸν ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρέωσός.

Ἄρθρον 41.

Ἄρθρον 41.

Τὰ καθέκαστα τῶν ἀφορῶντων εἰς τὴν δίκαιαν τῶν ὑποτρόφων ἐν τῇ Σχολῇ, εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν πειθαρχίαν αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ παραδοτέα κατ' ἐξαμηνίαν μαθήματα, ῥίζονται δι' ἰδικαιότερον κανονισμὸν καὶ διὰ τῶν ἐκαστοτε προγραμμάτων ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γ. Ριζάρη εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἡμετέρου Υπουργοῦ⁽¹⁾.

Ἄρθρον 42.

Ὁ παρὼν ὁργανισμὸς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ ἐνεστώτος σχολικοῦ ἔτους 1900—1901⁽²⁾.

(1) Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Σχολῆς εἶνε ἐν ἰσχύϊ ὁ τοῦ ἔτους 1894 16 Ἰουλίου, ὅστις θεωρεῖται ἐπαρκὴς ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ Κανονισμὸς οὗτος ἐγένετο τῇ γνωμοδότησει τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου καὶ τῇ ἔγκρισει τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν (ἔρα αὐτὴν σελ. 493).

(2) Ὅρα ἐν τῇ σελ. 489 ὑπ' ἀριθ. 15607/13381 ἔγγραφον Υπουργείου περὶ ἀπολυτῶν μαθητῶν τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ 1897 τοῦ προποιομένου διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 43.

Ἀνακαλοῦνται τὰ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1843, ⁽¹⁾ 7 Ὀκτωβρίου 1867, ⁽²⁾ 14 Σεπτεμβρίου 1883, ⁽³⁾ 19 Μαρτίου 1886, ⁽⁴⁾ 31 Αὐγούστου 1891, ⁽⁵⁾ 2 Ὀκτωβρίου 1893, ⁽⁶⁾ 3 Δεκεμβρίου 1893, ⁽⁷⁾ 21 Σεπτεμβρίου 1894, ⁽⁸⁾ 9 Σεπτεμβρίου 1897, ⁽⁹⁾ 20 Ὀκτωβρίου 1897, 13 Νοεμβρίου 1897 καὶ 30 Νοεμβρίου 1897 Β. Διατάγματα ⁽¹⁰⁾.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Υπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1900.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον

Γ. Ν. Θεοτόκης

Α. Ρωμανός

Α. Ν. Σιμπούλιος

Σ. Ε. Στάνης

Ν. Τάσσοδης

Β. Βουδούρης

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Υπουργός

Σ. Ε. ΣΤΑΝΗΣ.

1) ἔρα σελ. 101.

2) » » 127.

3) » » 256.

4) » » 236 256 καὶ 278, 30 καὶ 34 τοῦ παρόντος ὁργανισμοῦ.

5) » » 272 273.

6) Ἐδμητιστὴς ἀλλὰ ἔν ἐτελείσθη.

7) Ὅρα σελ. 22 τοῦ Α' Παραρτηρ. τῆς παρούσης Συλλογῆς καὶ σελ. 460 παρούσης Συλλογῆς.

8) Ὅσαυτε.

9) Ὁ προπονητὴς πρῶν Ὁργανισμῶν.

10) Τὰ τρία τελευταῖα Β. Διατάγματα τοῦ ἔτους 43 περὶ τῶν πρῶν προπαιδευτικῶν τάξεων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Περὶ ἐγκρίσεως ἐγκυκλίου τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥητρικῆς Σχολῆς, ὁνόματι τοῦ τοῦ 2 Σεπτεμβρίου ἐ.λ. Β. Δ. περὶ ὄργων καὶ τῆς εἰρημίας σχολῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευστος Ὑπουργοῦ.

Ἐχόντες ὅτι ἔχει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου ἐ.λ. Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ ὀργάνου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥητρικῆς Σχολῆς.

Α΄) Ἀνατίθεμεν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἐν ἰσχύι Ὁργανισμοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς τὴν διδασκαλίαν τῶν μὲθι μάτων τῆς Ποικιλικῆς καὶ Κατηχητικῆς.

Β΄) Καθιστόμεν τὸν ἐν Ν. Παπαγιαννῶπουλον, τακτικὸν Καθηγητὴν τῆς Εἰσαγωγῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς Π. Διαθήκης, τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσας καὶ Ἑβραϊκῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τῆς ἱερᾶς καὶ Πολιτικῆς Γεωγραφίας.

Τὸν δὲ Φίλιππον Παπαδόπουλον τακτικὸν Καθηγητὴν τῆς ἱερᾶς ἱστορίας καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τῆς Θεολογίας, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥητορικῆς καὶ Κατηχητικῆς, τῆς Λειτουργικῆς καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Β΄ τάξεως.

Τὸν δὲ Στέφανον Ρόσον, τακτικὸν Καθηγητὴν τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Α΄ τάξεως, τῶν Φιλοσοφικῶν, τῆς ἱστορίας τῶν Ἀνατ. Ἑθνῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς νεωτέρης Ἑλληνικῆς.

Τὸν δὲ Γεώργιον Καρβούνην, τακτικὸν Καθηγητὴν τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Γ΄ τάξεως, τῶν Λατινικῶν τῆς Δ΄ καὶ Ε΄ τάξεως, τῆς ἀναγνώσεως τῶν Λατίνων Πατέρων τῆς Δ΄ καὶ Ε΄ τάξεως καὶ τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Α΄ τάξεως.

Τὸν δὲ Μιλτιάδην Πανταζῆν, τακτικὸν Καθηγητὴν τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Δ΄ καὶ Ε΄ τάξεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Δ΄ τάξεως.

Τὸν δὲ Σπυρίδωνα Τσιριγώτην, τακτικὸν Καθηγητὴν τῶν Ἑλ-

Μαθήματα		Ταξ. Α	Ταξ. Β	Ταξ. Γ	Ταξ. Δ	Ταξ. Ε
1) Ἱστορ. τῆς Π.Δ. καὶ Γεωγραφ. τῆς ἱε. Γῆς	3	...	...	...	...	...
2) Ἱστορία τῆς Καινῆς Διαθήκης	3	...	...	...	...	...
3) Περὶ Κατηχητικῆς	2	...	...	...	...	...
4) Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Θεολογίας	1	...	...	...	...	...
5) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Π. Διαθήκην	2	...	...	...	...	...
6) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κ. Διαθήκην	2	...	...	...	...	...
7) Ἑρμηνεία Π. Διαθήκης ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ	3	2	...	...	...	...
8) Ἑρμηνεία Κ. Διαθήκης	3	2	2	...	...	...
9) Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία	2	...	...	...	...	...
10) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία	2	3	...	...	...	...
11) Πατρολογία	2	...	...	...	...	...
12) Δογματικὴ	3	...	...	...	...	...
13) Χριστιανικὴ Ἠθικὴ	2	...	...	...	...	...
14) Ὀμιλ. καὶ πρὸ κυρίως τῆς Κατηχητ.	3	...	...	...	...	...
15) Ὀμιλ. ὁροντιστ. καὶ ἀνάγν. ἐκ. ἡμέρ.	3	...	...	...	...	...
16) Ποικιλία	2	...	...	...	...	...
17) Λειτουργικὴ	2	...	...	...	...	...
18) Ἑλληνικὴ γλῶσσα	9	8	8	6	...	...
19) Ἀνάγνωσις Ἑλλήνων Πατέρων	2	2	2	2	...	...
20) Λατινικὴ γλῶσσα	2	2	2	2	...	...
21) Ἀνάγνωσις Λατίνων Πατέρων	1	1	1	1	...	...
22) Γαλλικὴ γλῶσσα	3	3	2	2	2	...
23) Ἑβραϊκὴ γλῶσσα	2	...	...	...	...	...
24) Ψυχολογία	1	...	...	...	...	...
25) Λογικὴ	1	...	...	...	...	...
26) Φυσικὴ Ἱστορία	1	2	...	...	...	...
27) Φυσικὴ Πειραματικὴ καὶ στοιχ. χημείας	2	2	2	...	...	...
28) Θεωρητικὴ Ἀριθμητικὴ	3	...	...	...	...	...
29) Ἐπιτεδομετρικὴ	3	2	...	...	...	...
30) Ἀλγεβρα	3	2	...	...	...	...
31) Στερεομετρικὴ καὶ Κοσμογραφία	2	...	...	...	...	...
32) Γεωγραφία	2	1	...	...	...	...
33) Ἱστορία	2	2	2	...	...	...
34) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ	2	2	1	1	...	...
35) Γραμματικὴ	3	3	2	2	...	...
36) Ἰχθυογραφία	2	2	1	1	1	...
	34	34	36	36	36	36

ληνικῶν τῆς Β' τάξεως καὶ τῶν Λατινικῶν τῆς Α' καὶ Β' καὶ Γ' τάξεως.

Τὸν δὲ Βασιλεὺς Σπυρίδων, τακτικὸν Καθηγητὴν τῶν Φυσικομαθηματικῶν.

Τὸν δὲ Ἀλφρέδον Μπὺν, τακτικὸν Καθηγητὴν τῆς Γαλλικῆς γλώσσας καὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Ῥωμίων καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Τὸν δὲ Ἰωάννην Σκελλεκίδην, τακτικὸν Καθηγητὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Τὸν δὲ Ζήκον Ῥώσση, Ἐπίτιμον Καθηγητὴν τῆς Δογματικῆς καὶ τῆς Ἠθικῆς καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ε' τάξεως.

Τὸν δὲ Ἀναστάσιον Κυριακόν, Ἐπίτιμον Καθηγητὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Πατρολογίας.

Τὸν δὲ Γεώργιον Δέρβον, Ἐπίτιμον Καθηγητὴν τῆς Εἰσαγωγῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς Κ. Διαθήκης καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Γ' τάξεως.

Τὸν δὲ Ἀλέξανδρον Καλλιόδην, Ἐπίτιμον Καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας.

Τὸν δὲ Κωνσταντῖνον Πιέρρη, Ἐπίτιμον Καθηγητὴν τῆς Γυμναστικῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ Διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1906.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Γ. Ν. Θεοτόκης

Α. Ῥωμάος

Α. Ν. Σιμόπουλος

Σ. Ε. Στάης

Ν. Τόμασδος

Β. Βουδούρης

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Σ. Ε. ΣΤΑΗΣ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΙΣ. ΣΧΟΛ. ΑΠΟ ΤΟΥ 1892—ΤΕΛ. 1902 489

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1906.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρίου
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Πρωτ. 15607
Αριθ. Διευ. 13351

Ἀποκρινόμενοι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4193 τῆς 11 λήγοντος ἡδη μὴνός ὑμῆτερον ἔγγραφον δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν νὰ δοθῶσιν ἅ πολυτήρια εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς Γ' τάξεως εἰς τὴν Δ' κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ 1897 προαχθέντας μαθητὰς τῆς Σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἔρῳ νὰ ἀναγραφῇ ἐν τοῖς ἀπολυτήριόις αὐτῶν ὅτι εἰς μόνον τὴν Θεολογικὴν σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κέκτανται τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς. Ἄν δὲ τις τῶν μαθητῶν τούτων θέλῃ νὰ ἐγγραφῇ εἰς ἄλλην σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, δεῖται νὰ ὑποστῇ ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐν δημοσίῳ Γυμνασίῳ.

Ὁ Ὑπουργός
Σ. ΣΤΑΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ἐπιτρέπεται τῇ Κυβερνήσει ἡ παρασάλευσις βητῶν τῆς Διαθίκης διατάξεων, ὡς ἐξῆς ἀπάντησαν οἱ ἐρωτηθέντες ὑπὸ τοῦ Πολ. Συμβουλ. Νομομαθητῆς, οὐδεμία ἀμφισβήτησις, τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ἐρειδόμενης εἰς τὰς διατάξεις τῆς Ῥιζαρίου διαθίκης, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνοργάνωσις αὐτῆς (ἔστω καὶ πρὸς βελτίωσιν) διὰ τῆς παρασάλευσεως τῶν βητῶν αὐτῆς διατάξεων. Ὅθεν ἂν ποτε, θῆκεν ἐκδόθη Β. Διάταγμα δι' οὗ ἡ Σχολὴ ἀνοργανῶται παρὰ τὰς διατάξεις τῆς διαθίκης, καταδύλουν αὐτῆς τῆς

ἀκυρότητας αὐτοῦ, οἱ ἐκτελεσταὶ αὐτῆς δικαιιοῦνται νομίμως νὰ ἀρνηθῶσιν ἢ νὰ καταβολὴν πάσης δαπάνης διὰ τὴν Πρὸς. Σχολήν.

Ἀθήναι 24 Σεπτεμβρίου 1893

» Θ. Ν. Φλογαΐτης

» Διον. Στεφάνου

» Ἀρ. Κιάπης

ΜΕΡΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Ο ΕΝ ΙΕΥΤ.Ι· ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣ. ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Κανονισμός της Σχολής ισχύει ὁ κατὰ τὸ 1894 ὑπὸ τοῦ μακαρίτου ὑπουργοῦ Δ. Καλλιφρονά ἐγκριθείς, ὅστις ἐκρίθη ἐπαρκής καὶ ἐκτοτε λειτούργει, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Ἐχόντες ἐπ' ὅψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1893 Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς καὶ ἰδίως τὸ ἄρθρον 41 αὐτοῦ, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ Ὁργανισμῷ τούτῳ ὀριζομένων, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης, ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσδοχῆς καὶ τῆς δοκιμασίας τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς ὑπότροφοι ὀφείλουσιν, οἱ μὲν τῆς Ῥιζαρείου περιουσίας καὶ παρασχῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης, πρὸς ἐξαφάρισιν τῶν ἐν τῇ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ἀπαιτήσεων τῆς Σχολῆς ὑποθήκην ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐγγυητοῦ πατρὸς ἢ ἄλλου τινὸς τοιοῦτου, καμμένων ἐν τῇ ἐδρᾷ Νομοῦ ἢ πρῶτον Ἐπαρχίας, οἱ δὲ μόνῃς τινος τοῦ Κράτους ἐγγύησιν αὐτῆς κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις πρὸς ἐξαφάρισιν τῆς προκαταβλητέας δι' ἑκάστον ὑπότροπον τριμηνιαίας συμβολῆς ἐκ ὀρακμῶν δικαυσίων τεσσαράκοντα (240) διὰ τὰ τροφεῖα αὐτοῦ ἐπὶ πενταετίαν.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τούτων καὶ τὸν ἐμβολισμὸν ἐπιτρέπεται ἡ τοῦ ὑποτρόφου εἰσγωγή εἰς τὴν Σχολὴν τῇ ἀδείᾳ τοῦ Τριμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξετάζοντος τὰ σχετικὰ ἐπίσημα ἐγγράφα καὶ συμβόλαια καὶ τὰς ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 2. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον ὅν τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπότροφοι εἰδικοὶ κληροδοτήματα ἕνεκα τῶν αὐτῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ περιπτώσεων, οἱ μὲν ἐκ τούτου διαχειριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης παρέχουσι διὰ συμβολαίου ἐπισήμου ἀξιώσεως ἐγγυητὴν ἐν Ἀθήναις μὲν ὁ γίνονται δεκτοὶ ἐν τῇ Σχολῇ, οἱ δὲ παρ' ἄλλων διαχειριζόμενοι, ἐξομολογούμενοι πρὸς ἰδιοσυνητῆρας καὶ καταβεβληκότες τριμηνίαν συμβολῆν δεχ. δικασίων δέκα (210) καὶ ἐγγύσιν ἐν κατ' ἔτος ἐκ δεκαμῶν τριακσίων (300) κατὰ τὸ διάστημα τῆς πενταετίας σπουδῆς αὐτῶν, ἀφίλουσι, ἵνα προκαταβάλλωσι ταῦτα πάντοτε ἐν ἀρχῇ τῆς τριμηνίας καὶ τοῦ ἔτους· ἄλλως ἂν, τῆς πρώτης πληρωμῆς δὲν εἰσάγονται ἐν τῇ Σχολῇ, μετὰ ταῦτα δ' ἐν τῇ πρώτῃ καθυστερήσει ἀποβάλλονται αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ μετὰ συνεννόησιν αὐτοῦ πρὸς τὸ Τριμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον, μὴ δικαιούμενοι εἰς τὴν ἐπιστροφήν τῶν καταβληθέντων. Ἡ δικληροδοσία προκαταβολῇ ἀποδεικνύεται διὰ διπλοτύπου ἀποδείξεως τοῦ τακίου τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον ὅν τοῦ ὀργανισμοῦ ἰδιοσυνητῆροι τῆς Σχολῆς ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ ἀφίλουσι νὰ προκαταβάλλωσι πάντοτε ἐν ἀρχῇ τῆς τριμηνίας καὶ τοῦ ἔτους τῆς πενταετίας σπουδῆς αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερόμενα ποσά. Ἄνευ τῆς πρώτης προκαταβολῆς δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ εἰσαγωγῇ τοῦ ἰδιοσυνητῆρου εἰς τὴν Σχολήν, πάσης δὲ μετὰ ταῦτα προκαταβολῆς ἢ καθυστερήσεως ἐπιφέρει τὴν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἀποβολὴν τοῦ ἰδιοσυνητῆρου, μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὸ Τριμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν δικαιώται εἰς τὴν ἐπιστροφήν τῶν καταβληθέντων, ἀποδεικνύει δὲ τὴν προκαταβολὴν διὰ διπλοτύπου ἀποδείξεως τοῦ Τακίου τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 4. Ἀπαντες οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω τριῖν ἄρθροις ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐν αὐτοῖς ὑποχρεώσεις μετὰ τὴν ἀκεραίαν ἐπέλευσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4ῳ τοῦ ὀργανισμοῦ προκαπιτουμένων. Ὁ ἀκριβὴς ἐλεγχος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ ὀργανισμοῦ προκαπιτουμένων ἀπόκειται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ μόνον ὁ ἐλεγχος τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀπαιτουμένων πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἐσωτερικῶν

κῶν μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν ἀνάγει εἰς τὸ Τριμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅπου ὑπ' εὐθύνην του παραγγέλλει τὰ δεόντα τῷ Διευθυντῇ τῆς Σχολῆς.

Οἱ ἐκ τοῦ Κλήρου ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ ὀργανισμοῦ, καθὼς εἰς αὐτοὺς ἀνάγονται, ἐπιτεταρμένως τῆς φοιτήσεως αὐτῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου ἐλέγχοντος τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὰ διακληροδοτήματα τοῦ ὀργανισμοῦ προκαπιτουμένων μετὰ τὴν ἐκδόσιν ἐπὶ ταύτῃ γνωμοδότησιν τοῦ Τριμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5. Ἡ πρώτη τριμηνία ἀπὸ τῆς εἰσελεύσεως ἐκάστου εἰς τὴν Σχολὴν λογίζεται ὡς χρόνος δοκιμασίας τοῦ ἥους καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα δεξιότητος καὶ ἐπιμελείας αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ δοθεὶς δαίτημα ἥους χρηστοῦ, ἐπιμελείας καὶ φρονέσεως δεξιᾶς, ἐγγράφεται ῥηστικῶς εἰς τὸν κατάλογον τῶν μαθητῶν καὶ τότε ἐνδίδεται τὴν στολὴν αὐτῶν· ὁ δὲ ἀδόκιμος διεγχεῖς ἀποπέμπεται καὶ, ἐὰν τύχῃ ὦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τῆς διαθήκης ἐκλεγμένων ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἢ μονῆς τινος τοῦ Κράτους, ἢ εἰδικοὶ κληροδοτήματα, οὗ τὴν διαχείρισιν ἔχουσιν ἄλλοτρίαι τῆς Σχολῆς πρόσωπα, ὑποχρεοῦται ν' ἀποτίσῃ τὴν γενομένην δι' αὐτὸν ἀπαιτήν. Γίνεται δὲ ἡ ἀπότισις ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ τῆς Σχολῆς Ταμεῖον.

Ἄρθρον 6. Ἡ Σχολὴ ἔχει ἑῶν βιβλίον, καλούμενον Μαθητολόγιον, τὸ ὅπουον κρατεῖ ὁ Διευθυντὴς, ἐγγράφεται δὲ εἰς αὐτὸ ἀκριβοῦς τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἡ ἡλικία, ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος τῆς εἰσελεύσεως ἐσωτερικοῦ μαθητοῦ· προσεῖτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ καὶ τίνος εἶνε ὑπότροφος· ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ σημειοῦται συντόμως τὸ ἐξαχόμενον τῶν κατ' ἐξαμηνίαν σημειώσεων τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας ἐκάστου μαθητοῦ· ἐπὶ τέλους δὲ σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς ἐξελεύσεως ἐκάστου μαθητοῦ, προδιδιομένως τῇ ἐν τῇ Σχολῇ κατ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς μαθητικῆς του διεγχεύσεως ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς καὶ τῆς ἐν τῇ ἀπουλειᾷ ἐξετάσει ἀποδείξεως ἐπιδόσεως, κατ' ἂν συντάσσεται τὸ διδόμενον εἰς αὐτὸν πτυχίον. Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἐγγράφονται καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ ἐκ τοῦ Κλήρου μαθηταὶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως.

* Ἀρθρον 7. Οἱ μαθηταὶ εἰσέρχονται τῆς κλίνης τακτικῶς διὰ κωδωνοκρούσεως ἀπὸ μὲν τῆς 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου τὴν 5ην πρωΐνην ὥραν, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου τὴν 4ην πρωΐνην ὥραν. Ἡμεῖς ὥρα τοῖς παραχωρεῖται, ἵνα πλῦθσι, μετὰ δὲ ταύτης, ὅρα σημανάντος τοῦ κώδωνος, ἀπέρχονται ἅπαντες εἰς τὴν Ἱερὴν Νάον, ἵνα παρασκηθῶσι εἰς τὴν Ὁρθρὴν.

* Ἀρθρον 8. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὁθροῦ δίδεται τὸ ἀκατάσκημα καὶ μετὰ τοῦτο εἰσέρχονται οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ σπουδαστήρια καὶ ἄρχονται τῆς μελέτης καὶ προπαρασκευῆς τῶν ἰδίων μαθημάτων ἑκάστος μεθ' ἑαυτοῦ.

* Ἀρθρον 9. Αἱ παραδόσεις ἄρχονται ἀπὸ τῆς 8ης πρωΐνης ὥρας καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς δωδεκάτης καὶ αὐτῆς ἀπὸ τῆς 2ης μετὰ μεσημερίαν μέχρι τῆς 8ης ὁρεῖται δ' ἑκάστος τῶν καθηγητῶν νὰ ἐρχηται ἀκριβὲς εἰς τὴν ὁρισμένην ὥραν τῆς παραδόσεως, ἐκτὸς ἐὰν καλῶνται ὑπὸ νόσου ἢ ἄλλης τινὸς κατεπαιούσης ἀνάγκης, ὅτε ὁρεῖται νὰ γνωστοποιῇ τοῦτο ἐγκαιρῶς εἰς τὸν Διευθυντὴν.

* Ἀρθρον 10. Μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραδόσεως ἑκάστος τῶν μαθητῶν εἰσερχεται εἰς τὸ ἀκατάσκημον τῆς τάξεώς του, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν παιδονόμων, ἐνδεδυμένος καὶ νηστευμένος, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία του καὶ τὴν γραφικὴν ὕλην, καὶ καταλαμβάνων τὴν θέσιν του, περιμένει ἄσυχος καὶ εὐτακτῶς τὸν Καθηγητὴν, πρὸς ἐν καὶ ἐρχόμενον καὶ ἀναχωροῦντα, ἀπονέμους πάντες τὸ ὀρεῖλόμενον σῆμα ὑπανιστάμενοι. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ λείψῃ ἐκ τῆς παραδόσεως εἰμὴ τυχὸν δι' ἀσθένειας, τὴν ὅποιαν ὁρεῖται νὰ γνωστοποιῇ αἰσῶς εἰς τὸν προϊστάμενον, ὅτε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀκατασκήμου πρὸ τοῦ τέλους τῆς παραδόσεως, εἰμὴ τυχὸν διὰ φυσικῆς ἀνάγκης.

* Ἀρθρον 11. Ἀπὸ τῆς δωδεκάτης ὥρας μέχρι τῆς δευτέρας μ.μ. πᾶντες οἱ παραδόσεις καὶ οἱ μαθηταὶ ἀριστοῦσιν ἡσυχῶς καὶ εὐτάκτως ἐν τῇ εἰς ἑκάστον ὁρισμένῃ τόπῳ καθήμενοι. Εἰς δὲ κύ-

τῶν κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ προϊστάμενου τῆς Σχολῆς διατασσόμενοι, ἀναγινώσκαι ἐν καιρῷ τοῦ ἀρίστου εἰς ἐπήκουον πάντων βίον Ἀγίου ἢ ἄλλο τι ὀφείλμεν.

* Ἀρθρον 12. Μετὰ τὸ ἀριστον περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ καταστήματος ἢ ἐξέρχονται εἰς περίπατον κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐξουσίαν, συνοδευόμενοι πάντοτε ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου ἢ ὑπὸ τινος τῶν Παιδονόμων.

* Ἀρθρον 13. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀναγινώσκειται ἐν τῇ Ἱερῇ Ναφ τῆς Σχολῆς ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁθροῦ καὶ ἡ πρώτη ὥρα παρόντων πάντων τῶν μαθητῶν, τῶν Παιδονόμων, τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ. Τὸν δὲ χρόνον τῶν κατὰ τὴν Μεγάλῃν Τεσσαρακοστὴν ἀκολουθιῶν κανονίζει ὁ Διευθυντὴς ἑκάστοτε ἐπὶ τὸ ἀρμοδιώτερον.

* Ἀρθρον 14. Τὴν 5ην ὥραν μ. μ. φάλλεται ὁ ὁσιπερινὸς καὶ μετὰ τοῦτον οἱ μαθηταὶ ἀπέρχονται κατὰ τὴν θερινὴν ἐξουσίαν πάντες ὅμοι εἰς τὸν περίπατον ἐκτὸς τῆς πόλεως, συνοδευόμενοι πάντοτε ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου ἢ ὑπὸ τινος τῶν Παιδονόμων.

* Ἀρθρον 15. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν τελεσται μετὰ τὸν ὁθρὸν ἡ Θεία Λειτουργία, τὸν μὲν χειμῶνα περὶ τὴν 8ην, τὸ δὲ θέρος περὶ τὴν 1ην ὥραν καὶ περιστάσαντι εἰς αὐτὴν πάντες.

* Ἀρθρον 16. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν Κυριακοδρομιῶν ἢ Ἑρμηνεία τῆς περικειμένης τοῦ Εὐαγγελίου ἢ τοῦ Ἀποστόλου τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐὰν δὲν γίνηται ἄλλη τις διδασχὴ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ παρὰ τινος ἄλλου τῶν ἱερωμένων καθηγητῶν ἢ καὶ τῶν τοῦ τελευταίου ἑτους μαθητῶν τῆς Θεολογίας, τὸν ὅποιον ὅμως ἡ διδασχὴ τότε μόνον ἐκφωνεῖται, ἔκταν ἐξεκασθῇ καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ προστάκοντος καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας.

* Ἀρθρον 17. Πρὸ τῆς Τραπέζης καὶ μετὰ τὴν Τράπεζαν γίνονται ἑκάστοτε ἐπ' αὐτῇ ἡ συνήθης εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

* Ἀρθρον 18. Ὁ Διευθυντὴς παραγγέλλει ἕνα ἑκάστον τῶν μαθητῶν κατὰ σειράν νὰ διακονῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς προσευχάς· ὁ δὲ πρὸς τοῦτο ταχθεὶς ὁρεῖται νὰ ἀπαγγέλλῃ μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως τὰ ἀναγνωσόμενα· τὸ δὲ ἐπιτροχάδην καὶ ἀδικονῶς ἀναγινώσκουσιν ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἱερῇς ἀ-

κολούθεις ἀπαγορεύεται ὡς ἀνάμικτον εἰς τὴν ὀφειλομένην πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβειαν.

Ἄρθρον 19. Ἐκαστος τῶν μαθητῶν ἐκτελεῖ προθύμως καὶ εὐλαβῶς τὴν ἐκάστοτε ἐπιτασσομένην αὐτῷ διακονίαν ἐν τῷ ἁγίῳ Νεῷ καὶ ταῖς ἱερῇς ἀκολουθίαις.

Ἄρθρον 20. Κατὰ πάσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἀπὸ τῆς 10 πρωτῆς ὥρας μέχρι τῆς 12 οἱ μαθηταὶ μελετοῦσι μετ' ἐπιστάτας τὰ θεσπισθέντα βιβλία τῆς ἁγίας Γραφῆς, τοὺς ὑπομεμαρτυρημένους αὐτῶν καὶ ἐν γένει τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Σημειοῦσι δὲ τὰς ἀπορίας αὐτῶν ἐν τῇ μελέτῃ καὶ ἑκ τούτων ἀπὸ τῶν προσήκοντων Καθηγητῶν τὴν λύσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 21. Τετράκις τοῦ ἑνιαυτοῦ, δηλονότι ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τοῦ Πάσχα, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐξεμολογοῦνται πάντες καὶ μεταλαμβάνουσι τῶν ἀρχάντων μυστηρίων μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης.

Ἄρθρον 22. Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ τάξις, ἣτοι τὰ περὶ τῆς ἐξεγέρσεως, τῆς προεργασίας, τῆς σπουδῆς, τῆς ἀνάσεως, τῆς τρέφειν, τοῦ ὕπνου κλπ. διαγράφονται λεπτομερέστερον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Ἐφορέοντος τὴν Σχολὴν Τριμελοῦς Συμβουλίου ἐκτίθενται ἐπὶ πίνακος εἰς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν μαθητῶν, τῶν ἐπιπλῶν καὶ λοιπῶν χρησίων σκευῶν αὐτοῖς.

Ἄρθρον 23. Πάντες οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς φοροῦσι στολὴν ὁμοιομορφον συμφώνως πρὸς τὸ δοτὸν ἄρθρον τοῦ Ὁργανισμοῦ· ἔχει δ' ἕκαστος τὸν μαθητῶν διπλοὺν ἱματισμόν, τὸν μὲν εὐτελεστέον ἢ παλαιότερον, τὸν δὲ τιμιώτερον ἢ καινότερον διὰ τὰς ἑορτάς.

Ἄρθρον 24. Ἐκαστος τῶν ἰδίᾳ διαπνῆξι εἰσερχομένων εἰς τὴν Σχολὴν, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται οἱ τῶν Μονῶν καὶ οἱ τῶν κληροδοτημάτων, ὧν τὴν διαχείρισιν δὲν ἔχει τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Διαθήκης, ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἑξῆς:

α') Κλίβανον πυλῆσαν μετὰ τῶν πρὸς πάντα καίρῳ τοῦ ἔτους ἀναγκαίων, ἥτοι ἐξ συνόδου, προσπεράλλων μὲ δύο ὀφθία, τέσσαρα προσωπίσματα, ἐσθλῶν καὶ τὴν χειμῶνα καὶ ἑκατὸν σάπκ· διὰ τὸ θέρος κλπ. κατὰ τὸ ὁρισμένον ἐν τῇ Σχολῇ εἰδος.

β') Διὰ τὴν τρέφεσιν, τέσσαρα χειρῶματα· ἐν μακρίον, ἐν μεσούντων καὶ ἐν κομμάτιον.

γ') Πρὸς ἱματισμὸν ἐξ ὑποκαμίσου, ἐξ ἐσθράκης, ἐξ ζεύγους περικνημίων, τέσσαρα ἐσκαφάρια (χαρισόλια), δύο πύλους νυκτιῶδους, τέσσαρα ἱνὸμακτρα, δύο κέντρα (τὸ μὲν διαλυτῆρον, τὸ δὲ λεπτὸν), δύο ζεύγη ὑποδημάτων ἢ ἐμβάδων καὶ τὴν στολὴν ἢ τὸ ἀντίστοιχον τῆς στολῆς, δι' οὗ αὕτη κατασκευάζεται εἰς τὸ τέλος τῆς τριμήνου δοκιμίας.

δ') Ἐκαστος τῶν ὡς ἀνωτέρω ἰδιοσυνηγμένων μαθητῶν ἀγοράζει ἐξ ἰδίων του τὰ ἀναγκαζόμενα αὐτῷ διδασκαλικά βιβλία καὶ τὴν γραμμὴν ὕλην.

Ἄρθρον 25. Εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῆς Ριζαρείου περιουσίας καὶ τῶν κληροδοτημάτων, τὰ ὅποια διαχειρίζεται τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Διαθήκης, τὰ ῥηθέντα ἐν τῇ προηγούμενῃ 24ῃ ἄρθρῳ ἐνδύματα, βιβλία καὶ ἐπιπλῆθι δίδονται παρὰ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 26. Πάντα τὰ ἐνδύματα ἑκάστου τῶν μαθητῶν πρέπει νὰ εἴνε σεσημειωμένα διὰ τὸν ἀκριβοῦς στοιχείον τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου αὐτοῦ ἢ δι' ἀριθμὸν.

Ἄρθρον 27. Ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου ἕνεκεν ἀποπερασώσεως τῶν σπουδῶν, οἱ μὲν ἐκ τῆς Ριζαρείου περιουσίας καὶ τῶν κληροδοτημάτων, ὧν ἔχει τὴν διαχείρισιν τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Διαθήκης, ὑπότροποι λαμβάνουσι τὰ παρὰ τῆς Σχολῆς κατασκευασθέντα καὶ εἰς χρῆσιν ἑκάστου αὐτῶν δεδομένα ἐνδύματα μόνον, ἅτινα ἑαυτοὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ, ὅστις ἐξ αὐτῶν ἀποβάλλεται· οἱ δὲ λοιποὶ εἰσελθόντες λαμβάνουσι τὰ ἐνδύματα ὅσα εἶχον εἰσερχόμενοι, ἢ ὅσα εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν, φεικόμενοι διὰ τῆς χρήσεως, κατασκευάσθησαν παρὰ τῆς Σχολῆς καὶ πρὸς τὴν ὁσὴν ἐφερον μεθ' ἑαυτῶν ἐπιπλῆθι καὶ σκεύη, εἰς τὴν ταύτην κατὰ τὴν ἐξόδον τῶν εὐρίσκονται κατάσταν.

Περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης συντάσσεται ἑκθεσίς εἰς ἐπὶ τούτου

βιβλίον, ἥτις υπογράφεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ παρακαλούμενου τὰ πράγματα προσώπου.

Ἄρθρον 28. Καθ' ἑκάστην Δευτέραν τῆς ἐβδομάδος ἐν τῇ μεσημβρίῃ ὥρα τῆς ἀνάσεως ἐτοιμάζονται οἱ μαθηταὶ τὰ πρὸς πλὴν ἱμάτια των καὶ παραδίδουν αὐτὰ εἰς τὸν Οἰκονόμον ἡριθμημένα κατ' εἶδος καὶ καταγεγραμμένα εἰς κατάστιχον, ὅστις παραδίδει αὐτὰ εἰς τὴν πλυντήριον. Αὕτη δὲ πάλιν τὰ φέρει τὸ Σάββατον τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν Οἰκονόμον πλημμένα καὶ διαρωμένα.

Ἄρθρον 29. Ἡ φροντίς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω 24—28 ἄρθρων ἀντιθίσεται εἰς τὸν Οἰκονόμον ὑπ' εὐθύνην του, συμπράττοντος καὶ ἐνὸς τῶν Παιδονόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διαίτης καὶ θεραπείας τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 30. Ἡ τροφὴ τῶν μαθητῶν εἶνε λιτὴ, ἀλλ' ἄρθρον, καθαρὰ καὶ ὑγιεινὴ, ἣ δὲ οἰκονομία καὶ ἔτι ἡ ἔσθλην εἰσοκομὴν γλυκυσιμάτων ἢ ἄλλων τοιούτων τροφῆς ἐδεσμάτων ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 31. Ἡ προμήθεια τῶν τροφίμων καὶ λοιπῶν σχετικῶν χρησίων εἰδῶν τοῦ μαγειρείου καὶ τῆς τραπέζης ἐνεργεῖται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Ἐπιστάτου τῆς Σχολῆς, οἵτινες συνυπογράφουσι καὶ τὰς σχετικὰς καταστάσεις τῶν πληρωμῶν καὶ ἐπιτρούου τὰ προμηθευόμενα ἐν τῇ ἀποθήκῃ κρατοῦντες ἀνὰ μίαν κλειδὰ τῶν δύο ἀνομιῶν κλειθρῶν αὐτῆς ἑκάτερος. Ὁ ἐπιστάτης ἐπιτρέπει καὶ τὸ κατώτερον ὑπερτακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, τὸ μαγειρεῖον καὶ τὸ ἐστιατήριον, ἀνακοινῶν τὰ δέοντα διὰ τοῦ Οἰκονόμου εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ ἐκτελῶν τὰς παραγγελίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 32. Ὁ σιτισμὸς γίνεται ὡς ἀκολούθως. α') Καθ' ἑκάστην μὲν τὴν ἐβδμήτην προσουχὴν, τὰς δὲ ἑσπέρας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν δίδεται εἰς ἑκάστον μαθητὴν τεσσάρων ἄρτου κακοροῦ μετὰ θερμὸν βορρῆματος.

β') Κατὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν δίδεται τὸ ἄριστον.

γ') Τὴν 4—5 μ. μ. ἐν τεμαχίῳ ἄρτου.

δ') Τὴν δὲ θὺν ὥραν τὸ ἑσπέρας δίδεται ὁ δειπνός.

Ἄρθρον 33. Εἰς τὴν τροφίαν μετὰ τῶν μαθητῶν συνεσθίουσι προκαθήμενος ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, παρ' αὐτῷ ὁ Οἰκονόμος, ἀπέναντι δὲ μετὰ τοὺς μαθητὰς οἱ Παιδονόμοι καὶ ὁ Ἐπιστάτης. (1)

Ἄρθρον 34. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ τυπικὸν νηστεῖται τηροῦνται παρ' ἀπάντων τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διατεκνόμενων ἀπαρχιδάτων, περὶ τῶν μόνων νόσου σωματικῆς, ἐν δὲ τυχούτῃ περιπτώσει ἐπιτρέπεται κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἱατροῦ νὰ καταλύρ ὁ ἄρρωστος, ἕως εὐ ἀναρρώσῃ.

Ἄρθρον 35. Ὅστις τῶν μαθητῶν νοσήσῃ γνωστοποιεῖ τοῦτο διὰ τοῦ Οἰκονόμου εἰς τὸν Διευθυντὴν, ὅστις τῇ ἀδείᾳ μεταφέρεται εἰς τὸ ἐντὸς τῆς Σχολῆς ὀρισμένον νοσοκομεῖον καὶ προκαλεῖται εἰς ἐπισκεψὶν του ὁ ἱατρός τῆς Σχολῆς· ὁ δὲ Οἰκονόμος φροντίζει περὶ τῆς ἐγκλίρου καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς διατασσόμενων ὑπὸ τοῦ Ἱατροῦ· εἰς δὲ τῶν θεραπεύωντων παρίσταται εἰς τοὺς ἀσθενεῖς διηλεκτὸς καὶ ὑπηρετεῖ εἰς τὰς χρειαῖς των.

Ἄρθρον 36. Ἐὰν ἡ νόσος εἶνε χρονία ἢ δυσίατος καὶ ἀπαιτεῖ μακροχρόνιον θεραπείαν, ὁ νοστὴν στέλλεται εἰς τοὺς οἰκείους του.

Ἄρθρον 37. Δι' ἰδιαιτέρως διατάξεως τοῦ Διευθυντοῦ κακονομῶνται λεπτομερέστερον τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νοσοκομείου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Τριμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνωμοδότησιν τῶν ἱατρῶν τῆς Σχολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 38. Ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς εἶνε ἡ παιδεία καὶ ἡ παρασκευαστικὴ ἀξίαν λειτουργίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἠθικῶν διδασκάλων τοῦ λαοῦ, οἵτινες μέλλουσιν εἰς πᾶσαν περίστασιν τῆς ζωῆς των νὰ διδάσκωσιν αὐτὸν διὰ λόγου καὶ παραδείγματος τὴν εὐσέβειαν καὶ πᾶσας τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς, ἑπεται ἀναγκασίως ἐντεθῆναι, ὅτι τὸ πρῶτιστον καὶ γενικώτα-

(1) Ἡ θεία ἐπιστάτης κατηγάρη.

τον καθῆκον πάντων ἐν γίνεσι καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ ἰδίῳ τῶν μαθητῶν τῆς 'Ριζαρίου Σχολῆς εἶνε νὰ σπουδάζωσιν διωφύτως, ἵνα ἀποκτήσωσι καὶ ἀνάσῃ τὰς ἀρετὰς ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας εἶνε κεκλημένοι νὰ ἐνσπείρωσι καὶ καλλιεργήσωσιν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἄλλων. Ὅθεν ἀπαιτεῖται παρὰ παντός μαθητοῦ τῆς 'Ριζαρίου Σχολῆς καὶ πρὸ παντός ἄλλου ἀληθινῆς πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἀνυπόκριτος εὐσεβεία, βυθίζουσα ἐσωτερικῶς τὴν διάνοιαν τὸν καὶ κανονίζουσα ἐξωτερικῶς πᾶσαν τὴν διαγωγὴν τὴν, ταπεινοφροσύνη καὶ εὐπειθεῖα εἰς τοὺς ἀνωτέρους, ἐπιμέλεια πρὸς τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιδοσίων εἰς αὐτοὺς ἔργων, εὐκρίνεια, ὀλιγάρκεια καὶ εἰρηνικότης καὶ ἀγάπη πρὸς πάντας. Εἰς ταῦτα θιζόμενοι ἐκ νεότητος θέλουσι καταστήσει εἰς ἐκτετοὺς οὐχὶ μόνον εὐκολον ἀλλὰ καὶ εὐδαιμον τὴν πλήρωσιν τῶν καθήκοντων τῆς ζωῆς τῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος, πρὸς ὃ παρασκευάζονται.

Ἄρθρον 39. Ἄρα δοθέντος τοῦ σημείου τῆς ἐξεγέρσεως δεῖται ἕκαστος νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης, νὰ διευθετήσῃ αὐτὴν μόνος του, νὰ πλῶθῃ, κτενισθῇ, ἐνδυσθῇ, εὐταπεισθῇ προσκυνῶντας καὶ οὕτω παρασκευασθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἡμέρας.

Ἄρθρον 40. Εἰς τὴν προσευχὴν, εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἐν τῇ τάξει ἐργασίᾳ καὶ εἰς τὰς παραδόσεις δεῖται ἕκαστος τῶν μαθητῶν νὰ ἐρχεται τακτικῶς καὶ ἐγκαιρῶς καὶ μένῃ μέχρι τέλους. Οὐδεμία ἀπουσία συγχωρεῖται εἰμὴ διὰ νόσου, ἢν ὅμως δεῖται νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν προϊστάμενον· οὐδεμία δὲ ἀποχώρησις εἰμὴ διὰ φυσικῆς ἀνάγκης.

Ἄρθρον 41. Ἐν καιρῷ τῆς προσευχῆς δεῖται ἕκαστος νὰ ἔχῃ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀπενὶ εἰς τὸν Θεόν, ἱσταμένους εὐλαβῶς καὶ κοσμίως, ἀσκεψίᾳ τὴν καρδίαν καὶ ἀποφωγῶν πᾶσαν πρὸς τοὺς ἄλλους συνιδέξιν καὶ ἀπὸ τύπου εἰς τόπον μετέβασιν.

Ἄρθρον 42. Ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως δεῖται ἕκαστος νὰ ἀκροᾶται τὸν παραδιδόμενον μετὰ προσοχῆς ἀτενούς· ἐν καιρῷ δὲ τῆς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ τάξει μελέτης καὶ ἐργασίας ν' ἀσχολῆται εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐπιμελῆς καὶ εὐτάκτως ἀποφρογῶν πᾶσαν ταραχὴν ἢ ἀνόχησιν τῶν ἄλλων διὰ θυροῦ, γέλωτος, λόγων, ἢ κινήματων ἀτάκτων.

Ἄρθρον 43. Πᾶς μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπικαυχάμενός τῃ

μαθήματά του, νὰ προπαγαγεῖται προσκυνῶντας πρὸς τὰ ἀξιολογῶντα μαθήματα καὶ νὰ ἐκτελῇ ἐπιμελῶς τὰ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν ὑποβαλλόμενα αὐτῷ ἔργα.

Ἄρθρον 44. ἕκαστος δεῖται νὰ τηρῇ καθαρότητα εἰς πάντα· εἰς τὰ ἐπιπλά, τὰ ἐνδύματα, τὸ σῶμά του, τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδιά του.

Ἄρθρον 45. ἕκαστος δεῖται νὰ προσέχῃ νὰ μὴ βυπκίῃ ἢ φθεῖρῃ τὰ γραφεῖα, τὰς τραπέζας, τὰ καθίσματα, τὰ παρθένα τοὺς τοίχους τῆς Σχολῆς· πᾶσα φθορά τούτων λογιέται εἰς ῥημάτων τοῦ φθειρόντος, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὰ ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὃ ἐγγυητός.

Ἄρθρον 46. Εἰς οὐδέν τι μαθητὴν συγχωρεῖται νὰ κείρῃ τὴν κόμην, οὔτε τὸν πόγων, οὔτε νὰ καπνίζῃ.

Ἄρθρον 47. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπαγορεύεται εἰς πάντας τοὺς μαθητὰς ἢ εἰς τοὺς κοιτώντας, εἰς τὰ δομᾶτια τῶν ὑπηρετῶν καὶ τὸ μαγεῖον εἰσόδος.

Ἄρθρον 48. Ἐκτὸς τῆς ὥρας τῆς ἀνέσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν τὸ περιφέρεσθαι εἰς τὴν αὐλὴν ἢ τὸν κήπον. Κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς ἀνέσεως, ὅτε τοῦτο συγχωρεῖται, ἀπαγορεύεται ὁ θόρυβος, αἱ φωναί, οἱ καρχαρισμοί, αἱ ἀτακταὶ κινήσεις καὶ ἡ βλάβη φουτοῦ τινος ἐν τῇ αὐλῇ ἢ ἐν τῷ κήπῳ.

Ἄρθρον 49. Ἀπαγορεύεται αὐτοπαρὰς εἰς πάντα μαθητὴν τὸ ἀκακισθῆναι ἢ εἰσάγειν εἰς τὴν Σχολὴν βιβλία, ὧν ἡ ἀνάγνωσις ἢ ἡ εἰσαγωγή δὲν ἐπετρέπη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ προηγουμένη κινήσει.

Ἄρθρον 50. Οἱ μαθηταὶ δεῖται εἶναι ὥπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται νὰ προσφέρωσι τὸ προσήκον σέβας εἰς τοὺς προϊσταμένους τῆς Σχολῆς, τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῆς, τοὺς Καθηγητὰς καὶ διδασκάλους καὶ ἀνωτέρους κληρικούς καὶ τὰς πολιτικὰς Ἀρχάς, ὑπανιστάμενοι εἰς αὐτοὺς προερχομένους.

Ἄρθρον 51. ἕκαστος τῶν μαθητῶν δεῖται νὰ εἶνε εὐκρινὴς καὶ φιλικήτης πρὸς πάντας. Τὸ φέυδος τιμωρεῖται.

Ἄρθρον 52. Οἱ μαθηταὶ δεῖται εἶναι νὰ προσφέρωνται πρὸς ἀλλήλους χρηστοφθοῶς, αἰθνητικῶς καὶ εἰρηνικῶς, ἀποφρογόντες οὐχὶ μόνον πᾶσαν διὰ χειρὸν προσβολὴν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ὕβριν, χλεύην

ἡ περιφρόνησιν. Ἐτι δὲ ὁ ἀγαπῶν ἀλλήλους ὡς ἀδελφούς καὶ τὰ προτρέψεις ἀλλήλους διὰ τὸ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος εἰς τὴν ἀνάστασιν, τὴν σπουδὴν, τὴν ἥθικὴν τελειότητα καὶ εὐσεβείαν, προσέχοντας πάντοτε μὴ σκανδαλίζωσιν ἡ καλῶσιν ἀλλήλους, τὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Ἐριδὲς καὶ λοιδορίαι, φατρίαι καὶ διαφάσεις ἡ μυστικά συνελύσεις ἀπαγορεύονται ὅλως, γενόμενα δὲ τιμωροῦνται.

Ἀρθρον 53. Ἡ ἐπὶ κατὰρ ἐπίκλησι τοῦ θεοῦ ὀνόματος ἡ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν, ἡ ἀρά, αἱ βλασφημίαι ἡ αἰσχρολογίαι ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς καὶ τιμωροῦνται.

Ἀρθρον 54. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν νὰ ἐξέρχεται τῆς Σχολῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ, ἡ ἐν ἑλλείψει τούτου, τοῦ Οἰκονόμου, ὅστις δίδει τὴν ἀδειαν, ὁσάκις εἶνε ἀνάγκη καὶ ὀφείκει μέχρι τίνος ὥρας δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἀπουσία τοῦ ἐξερχομένου μαθητοῦ. ὀφείλει δ' οὗτος, ἐπανερχόμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν δόγμα αὐτῶν τὴν ἀδειαν προῖσταμένου, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν ἐγκαίριον ἐπιστροφήν του.

Ἀρθρον 55. Ὅσακις οἱ μαθηταὶ ἐξέρχονται τῆς Σχολῆς ὀφείλονται νὰ εἶνε σεμνοὶ καὶ καθαρῶς νηστευμένοι. Εἰς δὲ τὸν περίπατον νὰ συμπεριφέρωνται ἀνὰ ὅσα ἐν τάξει, διαλεγόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἡσύχως καὶ δεικνύμενοι εὐπροσέηγοι πρὸς τοὺς ἀπανταῖτας.

Ἀρθρον 56. Εἰς οὐδέν τῶν ἐκτὸς τῆς Σχολῆς, οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς οἴκους τῶν μαθητῶν συγκατατίθεται ἡ εἰσόδος εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἡ συνάξεις μετὰ τῶν μαθητῶν ἄνευ ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ, ἡ ἐν ἑλλείψει τούτου, τοῦ Οἰκονόμου, ὅστις ὀφείκει καὶ τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως.

Ἀρθρον 57. Ὅσους μαθητὰς ἐπιπλήθει ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ ἐν καιρῷ παραδόσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερκασιπύρῃ ἐκτὸν εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ τότε μεθ' ἡσυχίας καὶ ταπεινότητος.

Ἀρθρον 58. Οἱ μαθηταὶ ὁσάκις θέλουν νὰ ζητήσωσι τι παρὰ τοῦ Οἰκονόμου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ, ὀφείλουν νὰ παρητηρῶσι τὸν πρόσφορον καιρὸν καὶ ζητοῦσι μὲ εὐσηχον τρόπον, ἵνα μὴ γίνωνται ἐπαχθεῖς καὶ φρίνουνται αὐθάδεις.

Ἀρθρον 59. Ὅπου ἂν εἶνε οἱ μαθηταὶ ὀφείλουν πάντοτε νὰ

φέρωνται κοσμίως καὶ εὐτάκτως, προσέχοντας μὴ δώσωσιν ἀρραγὴν ψόγον καὶ κακῆς ὑπονοίας κατὰ τοῦ χαρακτηρίους τῶν ὅθεν ὀφείλουν ἰδίως ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν ὑποπτον συναναστροφὴν, τὴν εἰσόδον εἰς καφενεὰ, καπηλειὰ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῆς ὀνείρας καὶ ἀργίας καταγωγῆς.

Ἀρθρον 60. Τῆς ἀξιοπροσεχίας ἡ παρεμύλησις ἐξευτελίζει τὸν ἱερέα διὰ τοῦτο ὀφείλει πᾶς μαθητὴς νὰ σπουδάζῃ ἐγκαίρως νὰ περιπονήσῃ εἰς ἐκτὸν εὐγένειαν ἡθους, εὐεργάδειαν γλώσσης, στάσιν τοῦ σώματος καὶ χαιρονομίαν εὐπρεπῆ καὶ εὐρηχμοσύνην προσώπου.

Ἀρθρον 61. Πᾶς μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἀκριβῶς τοὺς νόμους τῆς Σχολῆς καὶ δέχεται ἀπογγύστωσιν καὶ ἄνευ ἀντιστάσεως τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ποινὰς παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ, ἡ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ, παρὰ τοῦ Οἰκονόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7'.

Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐπιμελείας, ἐπιδόσεως καὶ διαγωγῆς αὐτῶν.

Ἀρθρον 62. Ἡ ἀνωτάτη καὶ γενικὴ τῶν μαθητῶν ἐπιτήρησις ἀνήκει εἰς τὸν Διευθυντὴν, καὶ, κατὰ δεύτερον λόγον, εἰς τὸν Οἰκονόμον τῆς Σχολῆς· διευκολύνεται δὲ ἡ ἐπιτήρησις αὕτη διὰ τῶν Καθηγητῶν, τῶν Παιδονόμων καὶ τῶν προδουρισθέντων ἐκ τῶν μαθητῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εὐταξίῶν. Οἱ Παιδονόμοι ἐπιτηροῦσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε τοὺς μαθητὰς καὶ ἐν τοῖς ὑπνωτηρίοις.

Ἀρθρον 63. Ἐκαστος τῶν Καθηγητῶν ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεώς του κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραδόσεως ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ παραινῇ καὶ νὰ ἐπιπλήττῃ αὐτοὺς ἀμελοῦντας ἡ ἀπροσεκτοῦντας ἡ ὀπωσιμῶς ἀπακούοντας. Κρατῶν δὲ πρόχειρον σημειωματάριον σημειώνει ἐν αὐτῷ κατ' ἡμέραν τὴν συμπεριφορὰν τυχόν ἀπουσίαν ἐκάστου τῶν μαθητῶν καὶ τὰ περὶ τῆς διαγωγῆς, ἐπιμελείας καὶ προσόδου ἐκάστου, καὶ κοινοποιεῖ τὰς σημειώσεις του εἰς τὸν Διευθυντὴν ἐν τέλει τῆς ἐβδομάδος, ἐκτὸς ἂν ἡ διαγωγὴ

καὶ ἀμέλεια μαθητοῦ τινος ἀπαιτῇ ἄμεσον γνωστοποίησιν αὐτῆς εἰς τὸν Διευθυντὴν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς προσηκούσης ποινῆς.

• Ἀρθρον 64. Εἰς ἑκάστην τάξιν προσδιρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εὐταξίας εἰς τὸν ἐπιμελεστέραν, εὐτακτοτέρων καὶ ὀρρωμιωτέρων μαθητῶν, ὅστις ἐπιτηρεῖ τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεώς του ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν Παιδονόμων, καὶ ἢ ὅταν δέν ἐπιτηροῦνται ὑπὸ καθηγητοῦ τινος, ἐργαζόμενοι ἐντὸς τῆς τάξεώς των ἢ εἰς τὸν κοινὸν τῆς μελέτης τύπον. Σημειοῦσι δὲ καὶ οὗτοι ἐπὶ χάρτου καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς ἑκάστου καὶ θέτουσι τὰς σημειώσεις των καὶ ἑσπέραν ὑπ' ὅψιν τοῦ Διευθυντοῦ Ὁρεῖλαισι δὲ οὗτοι αἱ εὐταξίαι νὰ εἶνε εἰρημικαί, ἀμερόληπτοι καὶ φιλαλήεις.

Ἀρθρον 65. Ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁριζόμενου Μαθητολογίου κρατεῖ ὁ Διευθυντὴς καὶ ἴδιον βιβλίον τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας ἑκάστου μαθητοῦ, ἐν ᾧ σημειῶναι ἐν τέλει ἑκάστης ἐβδομάδος ὅ,τι συνάγεται περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας ἑκάστου μαθητοῦ ἐκ τῶν σημειώσεων τῶν Καθηγητῶν, τῶν Παιδονόμων καὶ Εὐταξιῶν τῶν τάξεων καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ἅς ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Οἰκονόμος διὰ τῆς γενικῆς αὐτῶν ἐπιτηρήσεως ἔλαβον. Τὸ βιβλίον τοῦτο λαμβάνει ὑπ' ὅψιν κατὰ μῆνα καὶ τὸ ἑορροεον τῆς Σχολῆς Τριμελὲς Συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν γενικῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν διακοπῶν

Ἀρθρον 66. Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξετάζονται πάντες αἱ μαθηταὶ τὴν δημοσίαν ἐτησίαν ἐξέτασιν, εἰς ἣν προσκαλοῦνται ὁλόκληρον τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς Ῥιζικαίου Διθήκης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός, καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος.

Ἀρθρον 67. Τὸ ἐξαγόμενον τῆς γενικῆς ταύτης ἐξετάσεως σημειοῦται ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἀναγραφόμενον βιβλίον τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῶν κατὰ τὸ ληξάν σχολικῶν ἔτος

περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας ἑκάστου μαθητοῦ σημειώσεων ἀμφότερα δὲ κατὰ τὰ ἐξαγόμενα καὶ ἐν γένει κατὰστασις τῆς Σχολῆς γνωστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς Ῥιζικαίου Διθήκης, ὅφ' οὗ διαβιβάζονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Διευθυντοῦ θέλει περιέχει καὶ σημείωνσι εἰδικὰν, διαλαμβάνουσιν α') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν ἐξετασθέντων καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν, β') τὴν τάξιν, εἰς ἣν ἑκάστος αὐτῶν προήχθη καὶ γ') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον καὶ τὴν πατρίδα τῶν δόντων τὰς ἀπολυτηρίους αὐτῶν ἐξετάσεις, πρὸς δὲ καὶ μνείαν περὶ τοῦ τίνος ἑκάστος τούτων εἶνε ὑπότροφος.

Ἀρθρον 68. Μετὰ τὰς κατὰ τὸν Ἰούνιον δημοσίας ἐξετάσεις διακόπτονται αἱ παραθήσεις τῶν μαθητῶν μέχρι τῆς 25 Αὐγούστου.

Ἀρθρον 69. Ὅστις τῶν μαθητῶν ἐπιθυμᾷ νὰ ἀπέλθῃ τῆς Σχολῆς κατὰ τὰς διακοπὰς ζητεῖ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ Διευθυντοῦ, γνωστοποιούντος τοῦτο εἰς τὸν τριμελὲς Διοικητ. Συμβούλιον.

Ἀρθρον 70. Διὰ τὰς ἐν τῇ Σχολῇ δημοσίας ἐξετάσεις ἐπαρμόζονται ἐξ ἀναλογίας αἱ ἰσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις περὶ ἐξετάσεων τῶν δημοσίων γυμνασίων.

Ἀρθρον 71. Οἱ περαιοῦντες τὰ ἐν τῇ Σχολῇ μαθήματα ἐξετάζονται τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν, εἰς ἣν παρεύσεται καὶ ὁ προσήκων ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως λαμβάνει δὲ ὁ ἐξετασθεὶς καὶ εὐδοκίμησας πτυχίον δηλοῦν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπίδοσώς καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ἐφορευόντος τὴν Σχολὴν Πολυμελοῦς Συμβουλίου καὶ τῶν Καθηγητῶν καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν τῆς Σχολῆς σφραγίδα κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 4. τοῦ Ὁργανισμοῦ. Εἰς τὰς δημοσίας ἐτήσιαις ἐξετάσεσι τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἐπὶ τέλους ἀπολυτήριον, καθὼς καὶ εἰς τὴν προεὶρησμένην καὶ τὴν βαθμολογίαν αὐτῶν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κυριώτερον ἢ ἰκανότες των εἰς τὰ Ἑκκλησιαστικά, Ἑλληνικά καὶ Γαλλικά μαθήματα, εἰς α' πρέπει νὰ δίδονται πλεονεκτήματα ἕως ἥ τις τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ὁργανισμοῦ.⁽¹⁾

(1). Ἡ β' αὐτῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 71 δὲ ἰσχύει κλίον κατὰ τὸν ἐργαστηριὸν τοῦ 1900.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περὶ ποινῶν τῶν μαθητῶν καὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἀποτίσεως τῆς ζημίας τῆς Σχολῆς.

"Ἀρθρον 72. Ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀπειθεία, ἡ ἀταξία καὶ πᾶσα παραβάσις τῶν Νόμων τῆς Σχολῆς τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 38 καὶ 39 τοῦ Ὁργανισμοῦ. Δύνανται ὅμως ὁ Διευθυντὴς ν' ἀπαγορεύῃ καὶ τὰς ἐξουσίας εἰς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὰς Κυμνικὰς καὶ τὰς ἑορτὰς δι' ἑλαφρὰ παραπτώματα. Αἱ βαρύτεραι παραβάσεις καὶ ἐπαναλήψεις τῶν ἐλαφροτέρων τιμωροῦνται μὲ τὰς βαρυτέρας ποινάς.

"Ἀρθρον 73. Ὁ μὴ δεχόμενος ἀγογγύστης καὶ ἀνεὶς ἀντιστάσεως τὴν ποινὴν ὑποβάλλεται εἰς διπλάσιαν τοιαύτην. Ἄν ὁ οὕτως εἰς διπλάσιαν ποινὴν καταδικασθεὶς ἀνισταθῇ καὶ αὖθις εἰς τὴν ἐκτέλειαν ὑλοκλήρου τῆς ποινῆς ἀποπέμπεται.

"Ἀρθρον 74. Ὅστις τῶν μαθητῶν ἤθελε δειγνῇ κακοήθης, ἢ διαρκῶς ἀμελεῖ ἢ ἀνεπαρκῶς ἀπειθεῖ καὶ ἀνιάδης καὶ ἡθικῶς βελτιώσεως ἀνεπίδεκτος, ἀποβάλλεται ἀδυσωπῆτως, ὑποχρεούμενος ν' ἀποτίσῃ τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν Σχολὴν. Γίνεται δὲ ἡ ἀπότισις παρ' αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τῆς Σχολῆς.

"Ἀρθρον 75. Καὶ ὁ ἐκ μεταμελείας παραιτούμενος τῆς ἐν τῷ κοινῷ τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσόδου τοῦ δηλωθείσης προθέσεώς του, καὶ πρακτεγόμενος αὐτῆς, ἐὰν ἡ ἀποχώρησις του δὲν προέρχηται ἐκ νόσου κακιστῶτος αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς τὴν περαιτέρω σπουδὴν ὑποβάλλεται καὶ οὕτως εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Σχολὴν, ὡς ὁ ἀποβλήθεις (ἄρθρ. 1—5 παρόντος Κανονισμοῦ) 6—7 τοῦ Ὁργανισμοῦ).

"Ἀρθρον 76. Εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς ἀπαξίας τῆς Σχολῆς ὑπόκειται καὶ ὅστις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ Ὁργανισμοῦ ὑποτρώγων καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτοῖς διατεταγμένῃ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του μεταμελήθεις ἀποτιέται νὰ ἱερωθῇ κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς θεθεσάν ὑπ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν.

"Ἀρθρον 77. Ὁ ἀπὸς ἀποβλήθεις τῆς Σχολῆς ἢ ἐκ μεταμελείας παραιτηθεὶς καὶ ἀπελθὼν ἐξ αὐτῆς, εἶναι τοῦ λοιποῦ ἀπαράδεκτος, ἂν μετανοήσας ζητῇ νὰ ἐπανέλθῃ.

"Ἀρθρον ἀκροτελεύτιον.

"Ἀρθρον 78. Ἀπὸ τῆς 25 Ἀδριουστου μέχρι τῆς 5 Σεπτεμβρίου ἐξετάζονται οἱ μέλλοντες νὰ εἰσχωρῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνιστικὴν Π'αίρειον Σχολὴν ἑσπερικοὶ μαθηταί, ὡς καὶ οἱ ἑσπερικοὶ ἐκ τοῦ κλήρου. Βραδυτέρᾳ προσέλευσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς τῶν Ζαγοροσίων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, μὴ ὑποκειμένων ἄλλως εἰς τὴν δοκιμασίαν ταύτην (ἄρθρ. 4 ἐδ. Ε' τοῦ Ὁργανισμοῦ).

"Ἀρθρον 79. Ἡ συμβολὴ ἐκαστοῦ τῶν ἰδίᾳ ἀπαρτῆς ὑποτρόφου (ἄρθρ. 12 καὶ 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ) εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλοκληρον τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Ἀδριουστου χρονικὸν διάστημα καὶ ἂν τυχὼν οὕτως ἐν τῷ μεταξὺ ἀποχωρήσῃ τῆς Σχολῆς.

"Ἀρθρον 80. Περὶ πάσης διασπείψεως τῶν Καθηγητῶν ἐπὶ ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας των συντάσσονται πρακτικὰ γέροντα τὰς ὑπογραφὰς των τὰ πρακτικὰ δὲ ταῦτα συντάσσονται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον καὶ ἀντίγραφον ἐπικεικωμένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ πέμπεται, ὅταν τοῦτο ἀπαιτῆται εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Π'αίρειου Διαθήκης. Συντάσσονται δὲ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν διορισμὸν νεωτέρου Καθηγητοῦ, ἢ ὑπὸ ἐτέρου καθηγητοῦ, εἰς ὃν ὁ σύλλογος ἤθελεν ἀναθέσει τὴν συντάξιν.

"Ἀρθρον 81. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ σχετικαὶ ἀσκήσεις, ὡς διαγράφονται ἐν τῷ Ὁργανισμῷ καὶ τῷ ὀρολόγιῳ αὐτοῦ, παρὼν τῶν τῶσων εἰσὶν ὑποχρεωτικὰ ἀνελαττέως διὰ πάντας τοὺς μαθητὰς ἑσπερικοὺς καὶ ἑσπερικοὺς. (Ὁργαν. ἄρθρ. 10—15 καὶ ὀρολόγιον αὐτοῦ ἐν σελ. 486). Οὐδέποτε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλαγὴ μαθητοῦ ἀπὸ τινος τούτων.

"Ἀρθρον 82. Δι' ἰδιαιτέρων διατάξεων τοῦ Διευθυντοῦ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Τριμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου κανονισθῶσιν ἁ-

πομπεύεσθαι τὰ κατήκοντα τῶν δύο Παιδονόμων, τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, τὰ περὶ τροφῆς, τροφορίων, ἱματίων καὶ λοιπῶν χρηρίμων τῇ Σχολῇ, εἰδούς, ποσού καὶ ποιού αὐτῶν, προμηθείας καὶ συντηρήσεως αὐτῶν, ἐορτῶν, ἐξόδων τῶν μαθητῶν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτάς καὶ πάσης ἄλλης ἀξίας λόγου λεπτομερείας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

* Ἄρθρον 83. Ἡ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος ἐντέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης, τὴν Διευθυντὴν καὶ τοὺς Καθηγητὰς τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Ἰουλίου 1894

Ὁ Ὑπουργός
Δ. Μ. ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΕΤΟΣ 1902—1903

ΜΕΡΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ 1903

ΚΑΙ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1902

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΣΧΟΛΗΣ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1903 (*)

ΜΕΡΟΣ Ι.

ΕΣΟΔΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Τῶν ἐν Ἀθῆναις οἰκοδομῶν.

*Ενοίκια ακινήτων.

α'.) *Οδοὶ ἐπὶ τῆς δοῦ Ἑρμοῦ.*

Κερ. Α'. 1. Μ.χ. Α. Μπορνέζ διὰ τὴν κατοικίαν ὑπ' ἀριθ. 131	
καὶ μίαν ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 129 μνησίως δρ. 280 Δραχ.	3,360
2. Παναγ. Τσάμης διὰ μίαν ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ.	
133 μνη. δρ. 110	» 1,320
3. Δημ. Τζιρίτης διὰ μίαν ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 127	
μνη. δρ. 250	» 3,000
Εἰς μεταφορὰν...	» 7,680

ΥΠΟΣΗΜ. Ὁ Προϋπολογισμὸς ἐκάστου ἔτους συντάσσεται κατὰ Δέριον τοῦ λήγοντος, τούτου δ' ἔνεκα κατέστη δυνατὴ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει ἡ ἐκτύπωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1903.

Τὸν προϋπολογισμὸν τούτων ὑποβληθέντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 6001]9147 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1903 ἐγγράφου τοῦ Δ. Συμβουλίου δὲν ἐνέκρινε τὸ τότε Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ μετὰ πέραθον πολλῶν μηχανῶν ἐπέστρεψε τούτων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3682/3356 τῆς 7 Ιουνίου 1903 ἐγγράφου τοῦ τροποποιημένον. Ἡ σπουδαιότερα δὲ τῶν γενομένων τροποποιήσεων ἦτο ἡ κατάργησις τῆς θέσεως τοῦ λογιστοῦ ἐν τῇ Σχολῇ, θεωρηθείσης ὡς περιττῆς, ἐναντίον τοῦ Νόμου. Μετὰ

β'.) Στοις ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἑρμοῦ.

Ἐκ μεταφορᾶς.... »	7,680
4. Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν, ἐνοίκιον πρὸς δραχμὰς 1000	» 12,000
Εἰς μεταφορὰν... α	19,680

αἰτήσαν ὅμως τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, τὴν ἀμέσως ἐπακολουθήσαντι, περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ὁ ὑπουργὸς κ. Κ. Λομβάρδος αὐθαίρετα ἐνέκρινε τὸν ὡς εἰρηται προϋπολογισμὸν, ὡς ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ Πολυμελὸς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς. Τὸ σχετικὸν ἐγγράφον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1903.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣΠρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζοῦ τῆς ΣχολῆςΠρωτ. 5525
Διακτ. 86:2

Κατόπιν τῶν διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6,160 τῆς 16 τοῦ παρόντος μηνὸς ὑμετέρου ἡγρήσαν ἑπιστάλλοντων ἡμῖν γνωστοποιημένων ὡς ὅτι ἀναθεωροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 3682 τῆς 17 Ἰουνίου ε. ἔ. ἡμετέραν ἀπόφασιν, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τρέγοντος ἔτους τῆς Σχολῆς, ἐγκρίνομεν δὲ αὐτόν, ὡς πρὸς τε τὰ ἐσοδα καὶ ἔξοδα, ὡς ἀρχῇ προϋπολογισθῆσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἥτοι τὰ μὲν ἐσοδα τῆς Σχολῆς εἰς δραχ. 182,768.06, τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῆς εἰς δραχμὰς 181,913.12 καὶ περίσσευμα δραχ. 854.94, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐσοδα καὶ ἔξοδα τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοτημάτων ἐγκρίνομεν καὶ ταῦτα ὡς προϋπολογισθῆσαν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Σ. Παρίδης.

Ἐκ μεταφορᾶς.... Δραχ.	19,680
5. Ἑλληνικὴ Στρατιωτικὴ Ἐνωση, ἐνοίκιον πρὸς δραχ. 650	» 7,800
6. Νικόλαος Σ. Μπονάκος, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 14 δύο μαγαζέτα πρὸς δραχ. 600	» 7,200
7. Δημ. Χ. Παπακυριακόπουλος, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 μαγαζέτον πρὸς δραχ. 600	» 1,440
8. Νικόλ. Κωνσταντινίδης, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 120	» 960
9. Κ. Δημητριάδης, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 μαγαζέτον πρὸς δρ 80	» 1,200
10. Σωτήριος Γ. Νικήτας, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 5 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 100	» 3,000
11. Παναγ. Μπονάκος, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 μαγαζέτον πρὸς δρ. 250	» 3,000
12. Βασ. Καρζῆς, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 250	» 2,400
13. Κωνστ. Διδανίδης καὶ Κωνστ. Ζωτιάδης, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 200	» 2,400
14. Εὐθύμιος Μπόγδανος, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 200	» 1,200
15. Παναγιώτης Φωφόρης, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 10 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 100	» 960
16. Κωνστ. Παπαδάκης, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 80	» 1,320
17. Παναγ. Μῆρος, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 110	» 1,800
18. Ἀγγ. Παπαγεωργόπουλος, ἐνοίκιον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 μαγαζέτον πρὸς δραχμὰς 150	» 600
19. Γεώργ. Καμπάσης, ἐνοίκιον διὰ τὰ ἀποχωρητήρια πρὸς δραχμὰς 50	

γ'.) Οἰκίαι ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀδριανοῦ.

20. Στυλιανὴ Δημοπούλου, δι' οἰκίαν ὑπ' ἀριθ. 17 μνη. 70	» 840
Εἰς μεταφορὰν.... »	63,000

Ἐκ μεταφορᾶς.... Δρχ. 63,000

δ.) Οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμβλίας.

21. Στράτης Α. Πισιμίση, δι' οἰκίαν ὑπ' ἀριθ. 7
μηνιαίως 85..... » 1,020

ε.) Οἰκίας παρακειμένης τῇ ἄνω.

22. Ἀντ. Μ. Γαβλάκης, διὰ τὸν ἄνω ὄροφον οἰκίας
ὑπ' ἀριθ. 5 μηνιαίως 75..... » 900
23. Ἰωάννης Χαριτάκης, διὰ τὸν κάτω ὄροφον οἰ-
κίας ὑπ' ἀριθ. 5 μηνιαίως 50..... » 600

ς.) Οἰκίας συνεχομένης τῇ ἄνω.

24. Ἀντώνιος Πουλόπουλος, διὰ τὴν οἰκίαν ἐντὸς
τῆς αὐλῆς ὑπ' ἀριθ. 5 μηνιαίως 60..... » 720

ζ') 4 Οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπόλλωνος.

25. Γεώργ. Φερικνός, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ' ἀριθ. 29
μην. 100..... » 1,200
26. Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ'
ἀριθ. 33 μηνιαίως 190..... » 2,280
27. Κρόλος Φερδ. Μύλλερ, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ'
ἀριθ. 35 μηνιαίως 145..... » 1,740
28. Ἡλίας Παλαμίδης, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ' ἀριθ.
37 μηνιαίως 160..... » 1,920

η.) Οἰκίαν 2 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου.

29. Πομπήιος Σακάνη, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ' ἀριθ. 4
δρχ. μηνιαίως 160..... » 1,920
30. Γεώργιος Μελλισινός, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ' ἀριθ.
6 μην. δρχ. 145..... » 1740

Εἰς μεταφοράν.... » 77,040

Ἐκ μεταφορᾶς.... Δρχ. 77.040

θ.) Οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κόδρου.

31. Χρῆστ. Μακροτάκης, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ' ἀ-
ριθμὸν 12 μηνιαίως 130..... » 1,560

ι.) Οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περαιῶς.

32. Πολ. χῆρ. Κ. Μηλιώτου, διὰ τὸν ἄνω ὄροφον
οἰκίας ὑπ' ἀριθ. 36 μηνιαίως 80..... » 960
33. Ἄννα Μπορνίζη, διὰ τὸν κάτω ὄροφον οἰκίας
ὑπ' ἀριθ. 36 μηνιαίως 70..... » 840
80,400

Τὸν ἐν Περαιεῖ οἰκοδομῶν

α.) Οἰκίας ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη.

34. Γ. Π. Ἀναγνωστόπουλος, διὰ τὴν οἰκίαν ὑπ'
ἀριθ. 5 μηνιαίως 400..... » 4,800
35. Κωνστ. Μιχαλάκης, διὰ μίαν ἀποθήκην αὐ-
τῆς μηνιαίως 375..... » 4,500
36. Π. Β. Μακρέτης, διὰ ἑτέραν ἀποθήκην αὐ-
τῆς μηνιαίως 170..... » 2,040

β.) Ἀποθήκης ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη

37. Πολυχρον. Ι. Παυλάκης, διὰ τὴν ἀποθήκην
ὑπ' ἀριθ. 16 μηνιαίως 225..... » 2,700

γ.) Ἀποθήκης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγιοσταίου.

38. Ἰωάννης Δημητρίου, διὰ τὴν ἀποθήκην ὑπ'
ἀριθ. 17 μηνιαίως 130..... » 1,560

δ.) Οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀγιοσταίου καὶ Ναυαγίου.

39. Παρκαχ. χῆρ. Δημ. Κοσιμίδη, διὰ 2 ὄροφους
οἰκίας ὁδοῦ Ναυαγίου ὑπ' ἀριθ. 11 μηνιαίως 350..... » 4,200

Εἰς μεταφοράν.... » 100,200

Ἐκ μεταφορᾶς Δραχ. 100,200	
40. Νικόλ. Ἐμμ. Ξεκαλόκης, διὰ 2 συνεχόμενας ἀποθήκας καὶ ὑπόγειον ὁδοῦ Νικαερίου, ὑπ' ἀριθ. 13 μηνιαίως 380	» 4,560
41. Γεώργιος Ταμπλάης, διὰ 1 ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον ὁδοῦ Νικαερίου, ὑπ' ἀριθ. 11 μηνιαίως 120	» 1,440
42. Γεώργιος Γιαννούλης, διὰ 1 ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον ὁδοῦ Ἀριστείδου, ὑπ' ἀριθ. 30 μηνιαίως 160	» 1,920

ε.) Ἀποθηκῶν 5 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νικίται.

43. Ἐμμ. Μπόντζος, διὰ 2 ἀποθήκας συνεχόμενας τοῦ ἀριθ. 7 καὶ 9 μηνιαίως 110	» 1,320
44. Σταυρ. Ἐγγλεζόπουλος, διὰ 3 ἀποθήκας συνεχόμενας τοῦ ἀριθ. 11 μηνιαίως 160	» 1,920

ς.) Στοὰς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Τσαμαδοῦ καὶ Μισοσίδη.

45. Ἐμμ. Μπόντζος, διὰ 1 ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 1 μην. δρ. 110	» 1,320
46. Σπυρ. Τσετσέκος, διὰ 1 ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 2 μην. 155	» 1,860
47. Γεωρ. Μεσγρόπουλος, διὰ 1 ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 3 μηνιαίως 70	» 840
48. Ἀλεξ. Θεοχάρης, διὰ 1 ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 4 μην. 85	» 1,020
49. Ἐπαμ. Δημητριάδης, διὰ μίαν ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 5 μηνιαίως 55	» 660
50. Νικόλ. Κεράμπελας, διὰ τὰ ἀποχωρητήρια ὑπ' ἀριθ. 6 μηνιαίως 140	» 1,680
51. Τζιμ. Στούαρτ, διὰ τὴν ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 7 μην. 60	» 720
52. Γ. Α. Κόλλας καὶ Κ. Φ. Κόλλας διὰ τὴν ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 8 μηνιαίως 65	» 780
53. Διαμαντὴς Δ. Στασινοπούλου, διὰ τὴν ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 9 μηνιαίως 145	» 1,740

Εἰς μεταφορὰν.... » 121,980

Ἐκ μεταφορᾶς.... Δραχ. 121,980	
54. Γεώργιος Γιαννούλης, διὰ 2 ἀποθήκας ὑπ' ἀριθ. 10 καὶ 11 μηνιαίως 270	» 3,240
55. Κωνστ. Φεσόπουλος, διὰ 1 ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 12 μην. 70	» 840
56. Παν. Λύτσικας, διὰ 1 ἀποθήκην ὑπ' ἀριθ. 13 μην. 60	» 720
126,780	

Ἀγροτικῶν κτημάτων.

α.) Ἀγροκηπίον καταστήματος τῆς Σχολῆς.

57. Χρ. Τσούμης, διὰ τὸ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ καταστήματος τῆς Σχολῆς ἀγροκήπιον 100	» 1,200
---	---------

β.) Ἀμπελίου ἐν Ἀμαρουσίῳ (Μπαράμ).

58. Κ. καὶ Σοφία Κ. Μάρκου, ἐτησίως	» 50
---	------

γ.) Ἐλαιῶνος περιβόλιον τοῦ καταστήματος τῆς Σχολῆς.

59. Πλάτωσης ἐτησίως	» 150
----------------------------	-------

Τὸ ὅλον τῶν Ἑνοικίων.... » 128,180

δ. Πρόσοδοι χρηματογραφῶν.

1. Μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 3 πρὸς δρ. 170 μέρισμα δι' ἐκάστην ἐτησίως	» 510.—
2. Ὁμολογιῶν λαχειοφόρων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 44 πρὸς γρ. 12= γρ. 528 × 1,60 ἐτησίως	» 844.80
3. Ὁμολογ. Ἑθνικοῦ δανείου 120 ἑκατομ. 105 πρὸς γρ. 10=γρ. 1050 × 1,60 ἐτησίως	» 1,680.—
Εἰς μεταφορὰν.... » 3,034.80	

Ἐκ μεταφορᾶς.... Δραχ.	3,034.80
4. Ὁμολογίων δανείων Ἐταιρίας Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας α') 98 τῶν 5 $\frac{1}{2}$ % $\times$ δρ. 10 ἐτησίως »	980.—
β') 70 τῶν 5 $\frac{1}{2}$ % $\times$ δρ. 27 $\frac{1}{2}$ ἐτησίως »	1,925.—
Ἐν ἑλφ.... »	5,939.80

Γ'. Τόκοι ἐντόκων καταθέσεων.

I. Ἐν τῇ Ἑσωτερικῇ.

1. Καταθέσεις παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος δρ. 624 καὶ 55 $\frac{1}{100} \times 4 \frac{1}{2}$ %..... »	25.—
--	------

II. Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ.

2. Καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπεζῇ Πετροπο- λεως ῥούβλ. 34280 καὶ 67 $\frac{1}{100}$ πρὸς 6 $\frac{1}{2}$ % = ῥούβλ. 2056 — 84 $\frac{1}{100} \times$ δρ. 4 καὶ 10 $\frac{1}{100}$ »	8,433.04
3. Καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπεζῇ Μόσχας ῥούβλ. 28,572 καὶ 40 $\frac{1}{100} \times 4 \frac{1}{2}$ % = ῥούβλ. 1,142 καὶ 89 $\frac{1}{100} \times$ δρ. 4 καὶ 10 $\frac{1}{100}$ »	4,685.84
Ἐν ἑλφ.... »	13,143.88

Δ'. Τόκοι δανείων.

1. ἑδάφ. α'. Μαρία Πισίρη fr. 3125 πρὸς 8 $\frac{1}{2}$ % εἰς ἔργον = fr. 250 πρὸς 1,40 εἰς fr..... »	350.—
β'. Μαρία Παζινού δρ. 339.30 $\times 8 \frac{1}{2}$ %..... »	27.15
γ'. Ἰωάννα Τούκου δρ. 1,800.85 $\times 7 \frac{1}{2}$ %..... »	126.05
δ'. Μ. Κουτσούκος δραχμὰς 227.70 $\times 9 \frac{1}{2}$ %..... »	20.50
ε'. Πάντος καὶ Σκουρτανιώτης δρ. 37.25 $\times 9 \frac{1}{2}$ %..... »	3.35
ς'. Ἐλένη Μεγαλοπούλου δρ. 2,678.60 $\times 8 \frac{1}{2}$ %..... »	214.25
ζ'. Σπυρ. Τσίγκρης δραχμ. 1,500 $\times 7 \frac{1}{2}$ %..... »	105.—
η'. Κληρον. Δ. Στίνου δρ. 18,816.30 $\times 12 \frac{1}{2}$ %..... »	2,257.96
Ἐν ἑλφ.... »	3,104.26

Ε'. Συμβολαὶ ὑποτρόφων καὶ ἰδιοσυντηρήτων.

1. Ἐμμανουὴλ Παπαδοπούλας ἰδιοσυντήρητος μη- νιαίως 70..... Δραχ.	840.—
2. Γεώργ. Ψαρχαῆς ἰδιοσυντ. μην. 70..... »	840.—
3. Λεων. Χ. Σταυριανῆς ἰδιοσυντήρητος μη- νιαίως 70..... »	840.—
4. Ἰ. Α. Γιαννούλης ἰδιοσυντ. μηνιαίως 50..... »	600.—
5. Ι. Ἀλ. Μαυρίδης ἰδιοσυντ. μηνιαίως 35..... »	420.—
6. Ἀντ. Α. Ψαρχάκης ἰδιοσυντήρητος μην. 35..... »	420.—
7. Χρ. Χαντζῆς ἰδιοσυντ. μηνιαίως 35..... »	420.—
8. Πανταζῆς Οἰκονόμου ἰδιοσυντῆρ. μην. 35..... »	420.—
9. Ἡρακλῆς Λαμπρόπουλος, ἰδιοσυντ. μην. 35..... »	420.—
10. Βασίλειος Γ. Δέζας, ἰδιοσυντήρητος μην. 35..... »	420.—
11. Ἰωάννης Ν. Σακκάς, ἰδιοσυντήρητος μην. 35..... »	420.—
12. Νικ. Ι. Λούδερης, ὑπότροφος Εὐαγγελι- στρίας τῆς Τήνου, μηνιαίως δρ. 70..... »	840.—
13. Ἰωάννης Πετρίδης, ὑπότροφος Συλλόγου Μι- κρασιατῶν ἢ «Ἀνατολῆς» μην. δρ. 50..... »	600.—
14. Παρλασκευὴς Ἐλευθερίου, ὑπότροφος Συλλό- γου Μικρασιατῶν ἢ «Ἀνατολῆς» μην. δρ. 50..... »	600.—
15. Χρ. Χ. Μαρκανδῆς, ὑπότροφος Συλλόγου Μι- κρασιατῶν ἢ «Ἀνατολῆς» μην. δρ. 50..... »	600.—
16. Παρλασκευὴς Παπαλιωτῆς, ὑπότροφος Συλλό- γου Μικρασιατῶν ἢ «Ἀνατολῆς» μην. δρ. 50..... »	600.—
17. Ἀθ. Δ. Τριγωνίδης, ὑπότροφος Συλλόγου Μικρασιατῶν ἢ «Ἀνατολῆς» μην. δρ. 50..... »	600.—
18. Ἀναστ. Παππάς, ὑπότροφος Κληροδοτήμα- τος Χρ. Εὐθυμίου μην. δρ. 70..... »	840.—
19. Κωνστ. Μπίτσας, ὑπότροφος κληροδοτήματος Χρ. Εὐθυμίου μην. δρ. 70..... »	840.—
20. Βασίλ. Δεσπότης, ὑπέρ κληροδοτήματος Χρ. Εὐθυμίου, μην. δρ. 70..... »	840.—
Εἰς μεταφορὰν.... »	12,420.—

21. Νικ. Βαρδάκας, υπότροπ. κληροδοτήματος	Δραχ. 12,420.—
Χρ. Εὐθυμίου μνη. δρ. 70	840.—
22. Γεώργιος Μητρόπουλος, υπότρο. κληροδο-	
τήματος Χρ. Εὐθυμίου, μνη. δρ. 70	840.—
23. Στέφ. Φ. Πάντος, υπότρο. κληροδοτήματος	
Χρ. Εὐθυμίου, μνη. δρ. 70	840.—
24. Νικ. Μαρτίνο, υπότρο. Κληρονομίας Δημ.	
Κριεζή, έπισκώς	684.04
25. Σταύρος Αδερμάνος, υπότρο. κληρονομίας Π.	
Στεφανίτση, μνη. δρ. 70	840.—
26. Νικ. Α. Μεταξής, υπότρο. κληρονομίας Π.	
Στεφανίτση, μνη. δρ. 70	840.—
27. Εδουαδ. Καδικιάς, υπότρο. κληρονομίας Π.	
Στεφανίτση, μνη. δρ. 70	840.—
28. Δημ. Α. Κόντος, υπότρο. κληρον. Καλλ.	
Παπαδόπουλος, έπισκώς	358.95
29. Δημ. Αλτηπαρμάνης, υπότρο. κληρονομίας	
Γρ. Καλλιαγάνη μνη. δρ. 70	840.—
30. Γρηγ. Γρηγορίου, υπότροπος κληρονομίας	
Γρ. Καλλιαγάνη μνη. δρ. 70	840.—
31. Παναγ. Μίχας, υπότρο. κληρονομίας Δημ.	
Στίνη, μνη. δρ. 70	840.—
32. Νικ. Παπαδημητρίου, υπότρο. κληρονομ.	
Δημ. Στίνη, μνη. δρ. 70	840.—
33. Δημ. Φράγκος υπ. κληροδ. Κρεατσούλη }	1,674.70
34. Χαρ. Πασπάτης » » » }	
35. Αθ. Δαμπαζαρίδης (υπότρο. κληροδ. Παφθ.	
36. Ι. Π. Παναγιώτου) Μητρ. Σωζουαγκάδης**	601.70
37. Ανδρ. Αλμπάντης, υπότροπ. καταθέσεως	
Α. Κομζοπούλου	840.—
Έν όλω.....	24,979.39

* Έκ των τόκων καταθέσεως του Κληροδοτήματος τούτου εκ δραχμών 41,866 και 97/100 πρὸς 4 ορὰ καθ' ἡρ. Έθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ελλάδος.

** Έκ των τόκων δύο καταθέσεων εκ δραχμ. 15041 και 60/100 καθ' ἡρ. Έθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ελλάδος.

Σ'. Έκτακτα Έσοδα.

1. Παν τυχόν έσοδον μη ειδικῶς αναγορεύμε-
νον εἰς κεφάλαιον τι καὶ ἄφρον τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ Δραχ. 2,000.—

Ζ'. Περιοσέματα Έσόδων Κληρονομιών και Κληροδοτημάτων

1. Τὰ μετὰ τὴν ἀφίρκεσιν τῶν ἐξόδων ἀνήκοντα εἰς τὴν Σχο-
λὴν περιοσέματα ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν ἐξῆς Κληρονομιών καὶ Κλη-
ροδοτημάτων.

α.) Κληρονομίας Γρ. Καλλιαγάνη.

Έσοδα Κερ. Α' Μέρους II.	Δρ. 3,643.66
Έξοδα » » » »	1,780.— Δραχ. 1,863.66

β.) Κληρονομίας Π. Στεφανίτση

Έσοδα Κερ. Β'. Μέρους II.	Δρ. 6,012.—
Έξοδα » » » »	3,541.40 » 2,470.—

γ.) Κληρονομίας Δημ. Στίνη.

Έσοδα Κερ. Δ'. Μέρους II.	Δρ. 4,380.—
Έξοδα » » » »	4,355.48 » 24.52

δ.) Κληροδοτήματος Έμμ. Πρασασακῆ.

Έσοδα Κερ. ΙΑ' Μέρους II.	Δρ. 651.95
Έξοδα » » » »	570.— » 81.95

ε.) Κληροδοτήματος Νικηφ. Καλομερά

Έσοδα Κερ. ΙΒ' Μέρους II.	Δρ. 170.—
Έξοδα » » » »	70.— » 100.—

ς.) Καταθέσεως Α. Κομζοπούλου

Έσοδα Κερ. ΙΓ' Μέρους II.	Δρ. 1,870.—
Έξοδα » » » »	990.— » 880.—

Έν όλω..... 5,420.13

Ήτοι τὸ ὅλον τῶν Έσόδων τοῦ Ι Μέρους » 182,768.06

ΜΕΡΟΣ II.

Ἑσοδα περιουσίας Κληρονομιῶν καὶ
Κληροδοτημάτων.

Α'. Κληρονομίας Γρ. Καλλαγάνη.

1. Τόκος τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ μένοντος ὑπολοίπου
ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐκποιήσεως οἰκίας ἐκ δραχμ.
121,455 καὶ $50\frac{1}{100} \times 3 \%$ Δραχμ. 3,643.66

Β'. Κληρονομίας Π. Στεφανίδου.

1. Ἑνοίκια οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Κηρυκείου.

α'.) Ἀθ. Πανώπουλος, διὰ τὴν κατοικίαν ὑπ'
ἀριθ. 1 ὁδοῦ Κηρυκείου μηνιαίως δραχμ. 135. Δραχμ. 1,620.—
β'.) Ἀθ. Πανώπουλος, διὰ τὸ ἰσόγειον ὑπ' ἀριθ.
1 ὁδοῦ Κηρυκείου μηνιαίως δραχμ. 20. » 240.—
γ'.) Ἀθ. Πανώπουλος, διὰ τὴν ἀποθήκην ὑπ'
ἀριθ. 157 ὁδοῦ Ἑρμοῦ μηνιαίως δραχμ. 200. » 2,400.—
δ'.) Ἀθ. Πανώπουλος, διὰ τὸ ὑπόγειον ὑπ' ἀριθ.
157 ὁδοῦ Ἑρμοῦ μηνιαίως δραχμ. 15. » 180.—

2. Ἑνοίκια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραῶρη.

α'.) Στ. Α. Φώτης, διὰ τὴν κατοικίαν ὑπ' ἀριθ.
9 μηνιαίως δραχμ. 60. » 720.—
β'.) Μ. Σκπουντζάκης, διὰ τὴν ἀποθήκην ὑπ'
ἀριθ. 9 μηνιαίως δραχμ. 20. » 240.—
γ'.) Ἀντ. Μαρούλης, διὰ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκί-
σκον ὑπ' ἀριθ. 9 μηνιαίως δραχμ. 35. » 420.—

3. Τόκοι καταθέσεων.

α') Τόκος τῶν παρὰ τῇ Σχολῇ καταθέσεων ἐξ
εἰσπραξίων ἐντάλτων καταθέσεων παρὰ τῇ Ἑθνικῇ
Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐκ δραχμ. 6,399 καὶ $94\frac{1}{100}$
 $\times 3 \%$ » 192.—
Δραχμ. 6,012.—

Γ'. Κληρονομίας Δημ. Κριεζῆ.

1 Πρόσοδοι χρηματογράφων.

α') Ὁμολογιῶν Ἑθνικ. δανείου 120,000,0 0
 $3 \times \text{fr. } 10 = \text{fr. } 30 \times 1,60$ Δραχμ. 48.—
β') Μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
2 πρὸς δραχμ. 170. » 340.—

2 Τόκοι δανείων

α') Τόκος ὑπολοίπου χρέους Κληρονομίας Θεοφ.
Ῥέντη ἐκ δραχμ. 3,700 καὶ $55\frac{1}{100} \times 8 \%$ » 296.04
Ἐν ὅλῳ 684.04

Δ'. Κληρονομίας Δημ. Στίβη.

1 Ἑνοίκια οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Πλοῦτοντος.

α') Γεώργ. Μαριμαρκάκης, διὰ τὴν κατοικίαν
μετὰ μαγαζιῶν μηνιαίως δραχμ. 340. Δραχμ. 4,080.—
β') Γεώργ. Ταχλάκου, διὰ τὴν κατοικίαν ὑπ'
ἀριθ. 10 μηνιαίως δραχμ. 25. » 300.—
Ἐν ὅλῳ 4,380.—

Ε'. Κληρονομίας Καλλ. Παπαδοῦκα.

1 Τόκοι καταθέσεων.

α') Τόκος τοῦ εἰς τὴν Σχολὴν περιελθόντος κε-
φαλαίου τῶν ληξασάν ἐντάλτων καταθέσεων παρὰ
τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐκ δραχμῶν
11964 καὶ $29\frac{1}{100} \times 3 \%$ Δραχμ. 358.95
Ἐν ὅλῳ » 358.95

Γ'. Κληροδοτήματος Ι. Λαμπριδίου.

1 Πέροδοι χρηματογράφων.

α') Μετοχών 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 πρὸς δραχ. 170	Δραχ.	340.—
β') Μετοχῶν Τραπεζικῆς τῆς Βιομηχανικῆς Πί- στεως τῆς Ἑλλάδος 2 πρὸς δραχ. 4..... »		8.—
γ') Ὁμολογιῶν λαχειοφόρων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 × fr. 12 = fr. 24 × 1,60..... »		38.40
Ἐν ἑλφ »		386.40

Ζ'. Κληροδοτήματος Μ. Καραμάνου.

1 Τόκοι καταθέσεων.

α') Τόκος τοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ μένοντος κεφα- λαίου τῆς εἰσπραχθείσης ἐντάκου παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καταθέσεως ἐκ δραχμῶν 22,321 καὶ 42/100 × 3 %..... Δραχ.	669.65
β') Τόκος τοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ περιουσιμῆτος ἐκ τῆς δικαιοσύνης τοῦ κληροδοτήματος τούτου, ἐκ δραχ. 7,582 καὶ 62/100 × 3 %..... »	227.48
Ἐν ἑλφ »	897.13

Η'. Κληροδοτήματος Σπυρ. Τσέλιου.

1 Ἐνοίκια οἰκίας ἐπὶ τῆς οἰκίας Καρνεάδου

α') Θ. Ντούμης, διὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 21 οἰκίαν μηνιαίως δραχ. 50	Δραχ.	600.—
Ἐν ἑλφ »		600.—

Θ'. Κληροδοτήματος Καλλ. Κρεατσούλη.

1 Τόκος καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος δραχ. 41,865 καὶ 97/100 × 4 %..... »	1,674.40
Ἐν ἑλφ »	1674.40

Γ'. Κληροδοτήματος Παρθενίου Μητροπολίτου
Σωζοναγαθουπόλεως.

4 Τόκοι δύο καταθέσεων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τρα- πεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐκ δραχ. ἐν συνόλῳ 15,041 καὶ 60/100 × 4 %..... Δραχ.	601.79
Ἐν ἑλφ »	601.79

ΙΑ'. Κληροδοτήματος Εὐμ. Πρασάδακη.

1 Τόκος καταθέσεως παρὰ τῇ Σχολῇ δραχμ. 16,298 καὶ 70/100 × 4 %..... Δραχ.	651.95
Ἐν ἑλφ »	651.95

ΙΒ'. Κληροδοτήματος Νικηφ. Καλογερᾶ
Ἀρχιεπισκόπου.

1 Μέρημα 1 μετοχῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος..... Δραχ.	170.—
Ἐν ἑλφ »	170.—

ΙΓ'. Καταθέσεως Α. Κομνηνοπούλου.

1 Μέρημα 11 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς δραχ. 170 δι' ἐκάστην.... Δραχ.	1,870.—
Ἐν ἑλφ »	1,870.—
Ἐν ἑλφ ἑσοδα περιουσιμῆτος κληρονομιάς. Δρ.	21,930.53

ΠΡΟΪΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΣΧΟΛΗΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1903

ΜΕΡΟΣ Ι.

ΕΞΟΔΑ ΣΧΟΛΗΣ

Α'. Μισθοὶ Διδασκάλων.

α') Ν. Κεραλά, Διευθυντοῦ μνηκίας δρ. 350 Δραχ.	4,200.—
β') Β. Σπηλιοπούλου, καθηγητοῦ Μαθηματικῶν μνηκίας δραχ. 275..... »	3,300.—
γ') Μιλτ. Πανταζῆ, καθηγητοῦ Ἑλληνικῆς Φιλολογίας μνηκίας δραχ. 250..... »	3,000.—
δ') Σπυρ. Τστριγώτη, καθηγητοῦ Ἑλληνικῶν μνηκίας δραχ. 250..... »	3,000.—
ε') Στεφ. Ῥώστη, καθηγητοῦ Ἑλληνικῶν μνηκίας δραχ. 275..... »	3,300.—
ς') Γ. Καρβούνη, καθηγητοῦ Φιλοσοφίας μνηκίας δραχ. 250..... »	3,000.—
ζ') Φ. Παπαδοπούλου, καθηγητοῦ Θεολογικῶν μνηκίας δραχ. 250..... »	3,000.—
η') Ζ. Ῥώστη, καθηγητοῦ Θεολογικῶν μνηκίας δραχ. 150..... »	1,800.—
θ') Α. Δ. Κυριακοῦ, καθηγητοῦ Θεολογικῶν μνηκίας δραχ. 150..... »	1,800.—
ι') Ν. Παπαγιαννοπούλου, καθηγητοῦ Θεολογικῶν μνηκίας δραχ. 275..... »	3,300.—
Εἰς μεταφοράν.... »	29,700.—

Εκ μεταφορᾶς... Δραχ.	29,700.—
ικ') Γ. Δέρβου, καθηγητοῦ Θεολογικῶν μνηκίας δραχ. 150..... »	1,800.—
ιβ') Α. Μπόν, καθηγ. Γαλλικῆς μνη. δρ. 300 »	3,600.—
ιγ') Αλ. Καλλιόδη, καθηγητοῦ Ζωγραφικῆς καὶ Καλλιγραφίας μνηκίας δραχ. 150..... »	1,800.—
ιδ') Ι. Σκαλλεακίδου, καθηγητοῦ Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς κλπ. μνηκίας δραχ. 300..... »	3,600.—
ιε') Κ. Πιάτρη, καθηγητοῦ Γυμναστικῆς μνηκίας δραχ. 125..... »	1,500.—
Ἐν ἑλῳ »	42,000.—

Β'. Μισθοὶ ὑπαλλήλων.

α') Λογιστοῦ, μνηκίας δραχ. 250..... Δραχ.	3,000.—
β') Ταμίου, μνηκίας δραχ. 250..... »	3,000.—
γ') Γραμματέως μνηκίας δραχ. 225..... »	2,700.—
δ') Ὑπογραμματέως μνηκίας δραχ. 90..... »	1,080.—
ε') Οἰκονόμου μνηκίας δραχ. 200..... »	2,400.—
ς') Παιδονόμου α' μνηκίας δραχ. 200..... »	2,400.—
ζ') » β' » » 65..... »	780.—
Ἐν ἑλῳ »	15,360.—

Γ'. Μισθοὶ ὑπηρεστῶν.

α') Χρ. Κωνσταντίνου, κλητῆρος καὶ νυκτοφύλακος μνηκίας δραχ. 80..... Δραχ.	960.—
β') Ἰδίῳ, διὰ τροφὴν τοῦ ἐκπαιδευμένου τοῦ συστατοῦ μνηκίας δραχ. 20..... »	240.—
1.— Ὑπηρεστῶν 10, ἧτοι θυρωροῦ, νοσοκόμου, κηπουροῦ, μαγειροῦ, ὑπομαγειροῦ καὶ 5 ἄλλων μνηκίας δραχ. 500..... »	6,000.—
Ἐν ἑλῳ »	7,200.—

Δ'. Χορηγήματα.

α') Π. Ζήση, πρόην οικόνομου ἐν τῇ Σχολῇ μνηναίως δραχμ. 100	Δραχ. 1,200.—
β') Β. Σχινᾶ, πρόην καθηγητοῦ Λατινικῶν ἐν τῇ Σχολῇ μνηναίως δραχμ. 100	» 1,200.—
γ') Ἰάκ. Ζωχοῦ, πρόην καθηγητοῦ Μαθηματικῶν ἐν τῇ Σχολῇ μνηναίως δραχμ. 75	» 900.—
δ') Π. Βασιλείου, πρόην παιδονόμου ἐν τῇ Σχολῇ μνηναίως δραχμ. 80	» 960.—
ε') Σ. Φ. Πλέσσα, πρόην κλητῆρος γραφείου Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μνηναίως δραχμ. 50	» 600.—
ς') Ἐλ. Ἀργυριάδου, ἀνταδέλφου τοῦ μακαρίτου Ι. Ἀργυριάδου καθηγητοῦ καὶ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μνηναίως δραχμ. 125	» 1,500.—
ζ') Πανελάτης χήρας Ἰωάννου Κόνιαρη συγγενοῦ τοῦ Ριζάρη κλπ. μνηναίως δραχμ. 80	» 960.—
η') Ν. Παπακασσιέλιου, πρὸς ἐξακολουθεῖν τῶν σπουδῶν του ἐκτός τῆς Σχολῆς μνηναίως δραχμ. 35	» 420.—
Ἐν ἑλω »	7,740.—

Ε'. Ἀντιμισθίαι.

α') Τριμηνίου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς πρὸς δραχμ. 300 ἐτησίως δι' ἑκάστον μέλος. Δραχμ. 900.—	» 900.—
β') Α. Μηλιώτου ἱατροῦ τῆς Σχολῆς μνην.δρ. 150 »	» 1,800.—
γ') Νομικοῦ Συμβουλίου » » » 175 »	» 2,100.—
δ') Εἰσπράκτορος καὶ ἐπόπτου οἰκοδομῶν τῆς Σχολῆς μνηναίως δραχμ. 140	» 1,680.—
ε') Ἀρχιτέκτονος τῆς Σχολῆς μνηναίως δρ. 85 »	» 1,020.—
ς') Ἱεροδικαίνου Ναοῦ τῆς Σχολῆς μνην. δρ. 50 »	» 600.—
Ἐν ἑλω Δραχμ.	8,100.—

ς'. Κλροδοτήματα.

1. Τὸ ὑπὸ τῶν Ἱδρυτῶν καθιερωθὲν κληροδοτήμα ὑπὲρ τῶν ἐν Μονοδενδρίῳ τῆς Ἡπείρου Σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων fr. 1785 πρὸς 1,60. Δραχμ. 2,856.—	» 2,856.—
Εἰς μεταφορὰν... »	» 2,856.—

Ἐκ μεταφορᾶς.... Δραχμ. 2,856.—

2. Ἐνοίκιον ἐτήσιον τοῦ κακαστήματος τῶν ἐν Μονοδενδρίῳ τῆς Ἡπείρου Σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων fr. 200 πρὸς 1,60..... Δραχμ. 320 —	» 3,176.—
Ἐν ἑλω »	» 3,176.—

Ζ'. Πλουτισμὸς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς.

1. Τὸ διὰ τῆς διαθήκης ὠριμένον ποσὸν ἐκ δρ. παλ. 500 πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς	Δραχμ. 450.—
Ἐν ἑλω »	» 450.—

Η' — 4. — Τροφῇ.

Διὰ 76 μαθητᾶς ἐσωτερικοῦ	» 1 Διευθυντῆν
» 1 Οἰκονόμον	» 2 Παιδονόμους
» 1 Ἱεροδίακονον	» 10 Ὑπηρετάς
» 3 πρόσθετα ἄτομα	

94 ἐν ἑλω ἄτομα πρὸς δραχμ. 31 καὶ 50/100	» 3,532.—
δι' ἑκάστον μνηναίως ἦτοι ἐτησίως δρ. 378×94 Δραχμ.	

2. Τροφῇ νοσθελευομένων.

Διὰ τροφοδοσίαν τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῆς Σχολῆς νοσθελευομένων	» 1,692.—
Ἐν ἑλω »	» 37,224.—

Θ. 1. Ἐνδυμασία.

Διὰ 11 ὑποτρόφ. Ριζάρ. περιουσίας ἐξ Ἡπείρου	» 16 » » ἐλευθερίας Ἑλλάδος διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
27	Εἰς μεταφορὰν

27	Ἐκ μεταφορᾶς	
Διὰ 3	ὑποτρόφ. Ριζοφ. περιουσ. ἐξ Ἀλβανίας	
» 3	» » » ἐκ Κρήτης	
» 3	» » » ἐκ Μ.Ἀσίας	
» 2	» » » ἐξ Αἰγύπτου (Κόπτας)	
» 1	ὑποτρόφ. Ριζοφ. περιουσ. ἐκ Φιλίπ/λεως	
» 2	» Κληροδοτ. Καλλ. Κρεκτσούλη	
» 2	» Παρθενίου Μητρο- πόλεως Σωζουγαθουπόλεως	
» 6	ὑποτρόφ. Κληροδοτ. Χριστοδ. Εὐθυμίου	
» 3	» Κληρονομ. Π. Στεφανίτσου	
» 2	» » Γρ. Καλλαγάνη	
» 1	» » Δ. Κριεζή	
» 1	» » Καλλ. Παπαδοπούλου	
» 2	» » Δημ. Στεῖνη	
» 1	» Καταθέσεως Δ. Καμζοπούλου	
» 1	» Ἰδρύμ. Εὐαγγελιστρίας Τήνου	
» 5	» Συλλ. Μικρασιατικῶν «Ἀνατολῆς»	
» 11	ἰδιοσυντηρητῶν	

76 ἐν ἑλφ ἄτομα πρὸς δραχ. 180 ἐτησίως
δι' ἑκάστων Δραχ. 13,680.—

2. Ἐπιδιορθωτικά ἐνδυμάτων.

Δι' ἐπιδιορθωτικά τοῦ συνόλου τῶν ἐνδυμάτων
μαθητῶν τῆς Σχολῆς κλπ. πρὸς δρ. 30 κατὰ μῆνα Δραχ. 360.—
Ἐν ἑλφ » 14,040.—

Κ. Ἐξόδα μαθητῶν ἐν γένει.

1. Ὀδοιπορικὰ διὰ τοῦς ἐξ Ἠλείου ὑποτρόφ.,
κατὰ τὰ ἔτη 116 καὶ 117 τῆς διαθήκης Δραχ. 400.—
2. Ὀδοιπορικὰ διὰ τοῦς ἐκ Φιλίππουπόλεως
κλπ. ὑποτρόφους » 400.—
3. Πλυντικά διὰ 6 πλυντρίκας πρὸς δρ. 35 δι'
ἐκάστην κατὰ μῆνα, ἧτοι ἐν ἑλφ μηνιαίως δρ. 210 » 2,520.—
Εἰς μεταφορὰν.... » 3,320.—

Ἐκ μεταφορᾶς Δραχ. 3,320.—
4. Βιβλία καὶ γραφικὰ πρὸς δρ. 14 ἐτησίως δι'
ἑκάστων τῶν 76 μαθητῶν » 1,064.—
5. Δευτικά βιβλίων » 756.—
6. Χρώματα κλπ. εἶδη ζωγραφικῆς » 205.—
7. Φάρμακα » 400.—
8. Συνδρομὴ ἐκτυπώσεως ἔργου Διευθυντοῦ » 500.—
Ἐν ἑλφ » 6,245.—

ΙΑ. Συντήρησις σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν.

1. Διὰ συντήρησιν τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἀντικα-
τάστασιν τῶν ὑποκειμένων εἰς θρόνον διαφόρων ἐ-
πιπλῶν, σκευῶν κλπ. Δραχ. 1,500.—
2. Ἀντικατάστασις φθαρέντος τάπητος τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Σχολῆς » 380.—
3. Προμήθεια ὀργάνων φυσικῆς » 300.—
Ἐν ἑλφ » 2,180.—

ΙΒ. Ἐξόδα ἀκινήτων.

1. Ἐπισκευαὶ οἰκοδομῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν
Πειραιῇ Δραχ. 7,000.—
2. Ἐξόδα καλλιτεχνίας τοῦ ἐν τῷ περιέβλῳ τῆς
Σχολῆς ἐλαϊῶνος καὶ ἀνθοκηπίου » 100.—
3. Φόρος οἰκοδομῶν τοῦ 1903.
α.) τῶν ἐν Ἀθήναις Δραχμ. 5,500.—
β.) » » Πειραιῇ » 4,054.43 » 9,554.43
4. Φόρος ὑδάτων τοῦ 1903.
α.) Εἰς ἔργον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Πειραιῶς ὑπ' ἀριθ. 36 οἰκίαν δρ. 80
β.) Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κόδρου ὑπ'
ἀριθ. 12 οἰκίαν δρ. 80
γ.) Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού ὑπ'
ἀριθ. 131 οἰκίαν δρ. 80

Εἰς μεταφορὰν.... Δραχ. 240δρ. 16,654.43

Ἐκ μεταφορᾶς... Δρχ. 240δρ. 16.654.43

δ.) Εἰς ὄθμον Ἀθηναίων διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ	
Ἀπόλλωνος ὑπ' ἀριθ. 33 οἰκίαν δρ.	80
ε.) Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπόλλωνος	
ὑπ' ἀριθ. 35 οἰκίαν δρ.	80
ς.) Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπόλλωνος	
ὑπ' ἀριθ. 37 οἰκίαν δρ.	80
ζ.) Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Ἀν-	
δρέου ὑπ' ἀριθ. 4 οἰκίαν δρ.	80
η.) Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου	
ὑπ' ἀριθ. 6 οἰκίαν δρ.	80
θ.) Εἰς ὄθμον Πειραιῶς διὰ τὴν ἐπὶ τῆς Πλα-	
τείας Καραϊσκάκη ὑπ' ἀριθ. 5 οἰκίαν δρ.	80
ι.) Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ναυαρίνου	
ὑπ' ἀριθ. 11 οἰκίαν δρ.	80
ια.) Ὁμοίως διὰ τὴν Ῥιζ. Στοὰν ἐπὶ τῶν ὁδῶν	
Τσακμάδου καὶ Μικαύλη δρ.	80
5. Μισθὸς ἐπιστάτου Ῥιζαρίου Στοᾶς Ἀθηνῶν	
πρὸς δρ. 80 κατὰ μῆνα..... Δρχ.	960.—
6. Φωτισμὸς Ῥιζαρίου Στοᾶς Ἀθηνῶν..... »	1,600.—
Ἐν ὅλῳ »	20,094.43

II. Διάφοροι δαπάναι.

1. Γραφικὰ ἐξόδα γραφ. Συμβουλ. τῆς Σχολῆς Δρχ.	400.—
2. » » καὶ βιβλία λογιστῆρ. Σχολῆς »	300.—
3. » » » Ταμείων » »	100.—
4. Τυποτικά.— Διὰ τύπων πινάκων, κατα-	
στάσεων, ἀγγελίων κλπ..... »	600.—
5. Δικαστικὰ καὶ Συμβολαιογραφικὰ.— Διὰ χρε-	
τόσημα κλπ. συμβολαίων, τριπλοτύπων τῶν εἰσ-	
πραξέων, δικαστ. ἐξόδων καὶ ἀμειβῆς δικηγόρων δι' ἐκ-	
δίσεις ἐνοικιαστῶν καὶ διεδικήσεις..... »	2,000.—
6. Ἀγώγια.— Δι' ἐξόδα ἐξερχομένων ὑπαλλή-	
λων κλπ. εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ πρὸς εἰσπραξί-	
ων οἰκίων καὶ λοιπὰς ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς..... »	500.—
Εἰς μεταφορὰν..... »	3,900.—

Ἐκ μεταφορᾶς... Δρχ. 3,900.—

7. Ἐξόδα Ναυῶ.— Διὰ κάρτα, ἐλαυδίων, πρόσ-	
φορα, ἀμοιβὴν πνευματικῶν, νεοκέρου καὶ τὴν ἐν	
γένει τοῦ Ναυῶ συντήρησιν..... »	810.—
8. Μνημόσυνα.— Διὰ ἐξόδα μνημοσυνῶν ὑπὲρ τῶν	
Ἰδρυτῶν, Εὐεργετῶν καὶ Ἀμβροσίου Βασιλειάδου..... »	300.—
9. Ἐξόδα ἀνατυπώσεως καὶ συμπληρώσεως Συλ-	
λογῆς τῶν κατὰ τὴν Ῥιζ. Ἐκκλησιαστ. Σχολῆν »	2,500.—
10. Φωτισμὸς καὶ θερμανσις.— Ἐξόδα φωτισμοῦ	
τοῦ κατὰ τὴν Σχολῆν τῆς Σχολῆς διὰ φωταερίου καὶ	
πετρελαίου καὶ θερμάνσεως αὐτοῦ διὰ καυσόξυλων..... »	1,800.—
11. Βοηθήματα.— Διὰ βοηθήματα πρὸς ἐνδείας	
ἡμετέρας κλπ. καὶ χρηματικὰ δῶρα πρὸς ὑπαλλή-	
λους καὶ ὑπηρετας κατὰ τὴν 1ην τοῦ ἔτους 1903..... »	750.—
12. Διάφορα μικρὰ ἐξόδα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς	
ἀνωτέρω κατηγορίας καὶ τηλεφώνων..... »	650.—
Ἐν ὅλῳ »	10,710.—

ΙΑ. Ἀποζημιώσεις.

1. Εἰς Παναγ. Μιχαλόπουλον, ἐνοικιαστὴν τοῦ	
ὑπ' ἀριθ. 6 μαγαζείου ἐν τῇ Ῥιζαίῳ Στοᾷ Πει-	
ραιῶς, ἀποζημιῶσιν διὰ τὴν διὰ τὸν τοῦ σχετικῶς	
Συμβολαίου μισθώσεως..... Δρχ.	450.—
Ἐν ὅλῳ »	450.—

ΙΕ. Τόκοι.

Τοὺς ὑπὸ τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ἀποδομένους τόκους ἐπὶ τῆς χρηματικῆς περιουσίας τῶν ἐξῆς Κληρονομιῶν καὶ Κληροδοτημάτων κλπ.

α.) Κληρονομίας Γρ. Καλλιάνη,

Ἐπὶ τοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ μένοντος ὑπολοίπου ἐξ	
ἀντιτίμου ἐκποιηθείσης οἰκίας ἐκ Δρχ. 121,455	
καὶ $50/100 \times 3\%$ Δρχ.	3,643.66
Εἰς μεταφορὰν..... »	3,643.66

Ἐκ μεταφοράς Δραχ. 3,643.66

β'.) Κληρονομίας Π. Στεφανίδου.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ληξασῶν καὶ εἰσπραχθει-
σῶν παρὰ τῆς Σχολ. ἐντόκων καταθέσεων παρὰ τῇ
Ἐθν. Τραπεζῇ τῆς Ἑλλά. δρ. 6,399 καὶ $\frac{1}{4} \times 3\%$ » 192.—

γ'.) Κληρονομίας Καλλ. Παπαδοῦκα,

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ληξασῶν καὶ εἰσπρα-
χθεισῶν παρὰ τῆς Σχολ. ἐντόκων καταθέσεων παρὰ
τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐκ Δραχ. 11,964
καὶ $\frac{29}{100} \times 3\%$ » 358.95

δ'.) Κληροδοτήματος Ἑμμ. Προσδάκην,

Τοὺς τόκους καταθέσεώς του παρὰ τῇ Σχολῇ
ἐκ Δραχμ. 16,298 καὶ $\frac{70}{100} \times 4\%$ » Δραχ. 651.95

ε'.) Κληροδοτήματος Μ. Καραμάνου,

1. Τόκος ἐπὶ τοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ μένοντος κε-
φαλαίου τῆς ληξείας καὶ εἰσπραχθείσης ἐντόκου ὀ-
μολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ
Δραχμ. 22,921 καὶ $\frac{42}{100} \times 3\%$ = Δραχμ. 669.65

2. Τόκος ἐπὶ τοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ περιουσίμα-
τος ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος τού-
του, ἐκ δρ. 7582 καὶ $\frac{62}{100} \times 3\%$ = Δρ. 227.48 Δρ. 897.13

στ'.) Τραπεζῆς Ἀθηνῶν,

Τόκος ἐπὶ τοῦ υπολοίπου προσωρινῷ δανείῳ ἐκ
δρ. 20,000 $\times 6\%$ » Δραχ. 1,200.—

Ἐν ὅλῳ » 6,943.69

Ἐν ὅλῳ ἔξοδα τοῦ Ι Μέρους Δραχ. 181,913.12

Συγλεφαλισίωσις.

Ἔσοδα τοῦ Ι Μέρους Δραχ. 182,768.06

Ἔξοδα » » » 181,913.12

Περίσσευμα Δραχμ. 854.94

ΜΕΡΟΣ II.**Ἔξοδα περιουσίας
Κληρονομιῶν καὶ Κληροδοτημάτων.****Α'. Κληρονομίας Γρ. Καλλιγάνη.**

1. Ἔξοδα συντηρήσ. 2 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφ. Δραχ. 1,680.—
2. » ἰδιοποιήσις τῶν 2 ὑποτρόφων κατὰ
τὰς διακοπὰς. » 100.—
Ἐν ὅλῳ » 1,780.—

Ἔσοδα Δραχμ. 3,643.66

Ἔξοδα » 1,780.—

Περίσσευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς Δρ. 1,863.66

Β'. Κληρονομίας Π. Στεφανίδου.

1. Φόρος οἰκοδομῶν τοῦ ἔτους 1902 ... Δραχ. 491.40
2. Ἐπισκευαὶ οἰκοδομῶν » 300.—
3. Ὑδραγωγικὴ φόρος εἰς δῆμον Ἀθηναίων διὰ
τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καπρῶν ὑπ' ἀριθ. 9 οἰκίαν. » 80.—
4. Ἔξοδα συντηρήσ. 3 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφ. » 2,520.—
5. » ἰδιοποιήσις τῶν 3 ὑποτρόφων κατὰ
τὰς διακοπὰς. » 150.—
Ἐν ὅλῳ » 3,541.40

Ἔσοδα Δρ. 6,012.—

Ἔξοδα » 3,541.40

Περίσσευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς Δρ. 2,470.60

Γ'. Κληρονομίας Δ. Κρητῆ.

1- Ἔξοδα συντηρήσ. 1 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφ. Δραχ. 684.04

Δ'. Κληρονομίας Δημ. Σίνην.

1. Φόρος οικοδομῶν τοῦ ἔτους 1902.....	Δραχ.	317.52
2. Ἐπισκευὰν οἰκοδομῶν	»	100.—
8. Ἐξοδα συντηρήσε. 2 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφων »		1,680.—
4. Εἰς Ῥιζάρειον Σχολήν, ἐκδοχὰ Βερ. Δάμ- πτου, τόκον δαν. δρ. 18,816 καὶ 30/100, πρὸς 12 % »		2,257.96
Ἐν ἑλῶ »		4,355.48

Ἔσοδα δρ. 4,380.—

Ἐξοδα » 4,355.48

Περίσσευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς, δρ. 24.52

Ε'. Κληρονομίας Καλλ. Παπαδοῦκα.

1. Ἐξοδα συντηρήσε. 1 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφου Δραχ.	358.95
---	--------

Σ'. Κληροδοτήματος Ἰ. Λαμπροῖδου

1. Εἰς κληρονόμους Ἰ. Λαμπροῖδου, δυνάμει τῆς ἐγγράφου διαρρύθ. ἐτησ. δρ. πλ. 80 Δραχ.	71.40
Ἔσοδα δρ.	386.40
Ἐξοδα »	71.40

Περίσσευμα κεφαλαιοποιηθέντων δρ. 315.—

Ζ'. Κληροδοτήματος Μ. Καραμάνου.

1. Εἰς Π. Θεοδοσίου, πρὸς ἐξακολουθεῖν τῶν σπουδῶν του ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ, ὁλόκληρον τὸ ἔσοδον τοῦ κληροδοτήματος τούτου,.....	Δραχ.	897.13
--	-------	--------

Η'. Κληροδοτήματος Στ. Τσέλιου.

1. Φόρος οἰκοδομῶν τοῦ ἔτους 1902.....	Δραχ.	34.02
2. Ἐπισκευὰν οἰκοδομῶν	»	50.—
3. Ὑδραγωγικὸς φόρος εἰς δῆμον Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κερκεράδου ὑπ' ἀριθ. 21 οἰκίαν »		80.—
Ἐν ἑλῶ »		164.02
Ἔσοδα δρ.	600.—	
Ἐξοδα »	164.02	

Περίσσευμα κεφαλαιοποιηθέντων δρ. 435.98

Θ'. Κληροδοτήματος Καλλ. Κρεατσούλη.

1. Ἐξοδα συντηρήσε. 2 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφ. Δραχ.	1,674.70
--	----------

**Γ'. Κληροδοτήματος Παρθενίου Μητροπολίτου
Σωζουαγαθουπόλεως.**

1. Ἐξοδα συντηρήσε. 2 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφ. Δραχ.	601.70
--	--------

ΙΑ'. Κληροδοτήματος Ἑμμ. Πραδασκάκη.

1. Χρηματικὸν βραβεῖον.—Διὰ τὸν Α' ἀριστεύ- σαντα μαθητὴν τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῆς Σχολῆς Δραχ.	500.—
2. Μνημόσυνον. — Ἐξοδα ἐτησίου μνημοσύνου τοῦ κληροδότου	70.—
Ἐν ἑλῶ »	570.—

Ἔσοδα δρ. 51.95

Ἐξοδα » 570.—

Περίσσευμα κεφαλαιοποιηθέντων δρ. 81.95

ΙΒ'. Κληροδοτήματος Νικ. Καζογερῶ Ἀρχιεπισκόπου.

1. Μνημόσυνον. — Ἐξοδα ἐτησίου μνημοσύνου τοῦ κληροδότου	Δραχ.	70.—
Ἔσοδα δρ.	170.—	
Ἐξοδα »	70.—	

Περίσσευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς δρ. 100.—

ΙΓ'. Καταθέσεως Α. Κομιζοπούλου.

1. Ἐξοδα συντηρήσε. 1 ἐν τῇ Σχολῇ ὑποτρόφου Δραχ.	840.—
2. » ὀδοντοπ. ὑποτρόφ. κατὰ τὰς διακοπὰς »	150.—
Ἐν ἑλῶ »	990.—

Ἔσοδα δρ. 1870.—

Ἐξοδα » 990.—

Περίσσευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς δρ. 880.—

Ἐν ἑλῶ ἔσοδα περιουσίας Κληρονομιῶν καὶ Κληροδ. Δρ. 15,758.82

Συγκεφαλαίως.

Έσοδα II Μέρους δρ. 21,930.53

Έξοδα » » » 15,758.82

Περίσσευμα δρ. 6,171.71

Εκ τοῦ περισσεύματος εισπράττονται ὡς ἔσδοι τῆς
 Σχολῆς..... » 5,420.73

Ενκαπνόμενοι δρ. 750.98.

Αἱ τινες κεφαλαιοποιήσονται ὡς ἑξῆς:

α.) Εἰς Κληροδότημα Σπυρ. Τσέλλου δρ. 435.98

β.) » » Ἰ. Λαμπρίδου » 315. - » 750.98

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1902

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Κατάστημα Σχολής.....	Δρχ.	335,011.02
Οικοδομικὴ ἐν Ἀθήναις.....	»	1,069,920.50
» ἐν Πειραιῶι.....	»	310,518.44
Ἑλαιοαγρὸς παρὰ τῆς Σχολῆς.....	»	6,012.55
Τράπεζα Κ. Οὐερνέτου.....	»	13,084.95
» Μόσχας.....	»	112,500.—
» Πετροποπόλεως.....	»	134,977.50
» Ἑθνικῆς τῆς Ἑλλάδος.....	»	57,533.12
» Βιομηχανικῆς πιστεως τῆς Ἑλλάδος.....	»	301.75
Χρηματογάρφα Σχολῆς.....	»	129,404.21
» Κληρονομιῶν καὶ Κληροδοτημάτων.....	»	41,957.45
Κτηματικὴ περιουσία.....	»	104,000.—
Καθυστερωθέντα.....	»	40,896.56
Χρεώσται.....	»	86,248.86
Ἀπαιτήσεις ἐπισκευῆς.....	»	76,544.25
Ἐξοδα κεκλεισμένων χρήσεων.....	»	2,300.15
» χρήσεως 1902.....	»	174,195.30
Ταμείον.....	»	12,718.88
Δρχ.	<u>2,708,125.49</u>	

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1902.

ΣΗΜ. Ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ τούτῳ ἀναγράφεται ὡς ἄξια τῶν κτημάτων ἐν γένει τῆς Σχολῆς, ἡ ἀρχικὴ τοιαύτη, ἐν ᾗ ἡ σημερινὴ πραγματικὴ αὐτῶν ἄξια ἀνέρχεται εἰς τὸ πενταπλάσιον.

ΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1902

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Περιουσία Σχολῆς.....	Δρχ.	1,470,751.78
Κληρονομία Καλλ. Παπακιδούκ.....	»	28,825.65
» Π. Στεφανίδου.....	»	133,220.98
» Δ. Κριεζῆ.....	»	22,139.60
» Γρ. Καλαχάνη.....	»	121,375.50
» Δ. Στένη.....	»	32,419.30
Κληροδοτήματα Ι. Λαμπρίδου.....	»	11,703.32
» Μ. Κυριακίδου.....	»	29,904.04
» Καλλ. Κρεατσούλη.....	»	41,866.97
» Παρθ. Σωζ. Κρητινοπούλου.....	»	15,041.60
» Ἐμμ. Πρασσανάκη.....	»	16,298.70
» Α. Κομνηνού.....	»	11,113.45
» Σπυρ. Τσέζου.....	»	14,000.—
» Νικητ. Καλογερά.....	»	4,000.—
Κέρδη ἐξ ἐκποιήσεως Χρηματογάρφων τῆς Σχολ. »		541,823.60
Ἐγγυοδοσίαι μαθητῶν.....	»	27,313.75
Ἔσοδα καὶ ἔξοδα κληρονομ. καὶ κληροδοτημάτων.....	»	4,525.72
Πιστώται.....	»	20,000.—
Ἔσοδα χρήσεως 1902.....	»	161,801.53

Δρχ. 2,708,125.49

Ὁ Λογιστὴς
Στυλ. Α. Φωτίου

ΜΕΡΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

§ α'. Απαρτία Πολυμελούς Συμβουλίου.

Αυτή αποτελείται εκ πέντε (5) Έκτελεστών κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τῆς Ῥιζαρείου Διαθήκης. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν πέντε μελῶν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου (τοῦ Πολυμελοῦς τοῦ ἐξ ὧλων, τῶν δέκα ἐκτελεστῶν, ἀπαρτιζομένου): γνωστοῦ δ' ὄντος ἐκ τῆς Διαθήκης (ἄρθρον 86 καὶ ἐπόμενα, 79 καὶ ἐπόμενα), ὅτι τὸ Πρῶτον Συμβούλιον σύγκαιται ἐκ τῶν ἐκτελεστῶν αὐτῆς ἄνευ ἐξαιρέσεως συνάγεται (ον) ὅτι ἡ παρουσία τῶν τριῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ (Τριμελοῦς) Συμβουλίου καὶ δύο ἄλλων Ἐκτελεστῶν ἀρκεῖ πρὸς ἀπαρτίαν. 2ον) Ὅτι ἡ παρουσία πέντε (5) ἄλλων Ἐκτελεστῶν ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελεῖ μὲν ἀπαρτίαν μετὰ τὴν πρόσκλησιν, ἀλλ' ἀρρίθλον εἶναι εἰνεκα τοῦ ἄρθρου 87, ἐδάφ. γ'. τῆς Ῥιζαρείου Διαθήκης, ἐὰν δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀποράσεις ἄνευ παρουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἀπίθανος ἄλλως περιπτώσις, διότι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχον τὸ δικαίωμα τῆς προσκλήσεως (συγκλήσεως), ἐξ ἧς τὸ Πολυμελὲς (Πρῶτον) λαμβάνει τὴν ὑπαρξίν του καὶ ἀποφασίζει, ἔχει καὶ τὸ τῆς ἀνακλήσεως ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ· δὲν πρόκειται δὲ βαθεῖα περὶ τῆς παρὰ τὴν Διαθήκην ἐνεργείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅτε ἐπιβάλλεται ἡ Κυβερνητικὴ ἐπέμβασις

Τοῦ Πολυμελοῦς δὲ Συμβουλίου ἡ σύγκλησις ἐναπόκειται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅπ' εὐθύνῃ αὐτοῦ (ἄρθρον 87 ἐδάφ. β'. Ῥιζαρείου Διαθήκης).

§ β'. Ενδόσεις καθ' ὅκοντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐνδοσίς τῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθ' ὅκοντος ὑπὸ δὲ (2) τῶν μελῶν του ; οὐχὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 87² τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης, καὶ δ' ὅ καὶ ἐν περιπτώσει κωλύματος προσωρινῶ ἐνός, ἀναπληροῦται οὗτος ὑπὸ τοῦ ἐπομένου κατὰ τὴν ἐν τῇ Διαθήκῃ σειρᾷ τῶν Ἐκτελεστῶν (ἄρθρον 66 καὶ 81). Ἐν τούτοις κατὰ τὴν κρατήσαν πρακτικὴν ἐπιτρέπεται καὶ τῶν ὁδῶν (2) μόνων μελῶν ἡ ἐνέργεια εἰς συνθή ἀντιμετακίνη ἐσωτερικῆς ὑπερσίας τῆς Σχολῆς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ διὰ τὴν ἐκδοὶ τοῦ Καταστήματος ἀλλομετακίνη, καὶ τούτο ἐν ἐκτάκτοις μόνον περιστάσεσι, οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη παράστασις τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, ἡ δὲ ὁρκωδοσίαν ἡ δὲ ἄλλαν οἰκονομικὴν δικαστικὴν πρᾶξιν καὶ ἐνέργειαν, ἐνεκα τῆς ἐπιτεταμένης ἀκυρότητος.

Προσέτι δὲ κατὰ τὰ συμβολαία ἐνοικιάσεως, μέλλουσι δὲ πρὸς ἡθικὰ πρόσωπα, πρέπει νὰ περισταναὶ καὶ συνολογιστὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ τὰ τρία μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὰ ἄρθρα 80, 81, 87 ἰδῶν. ἡ καὶ 87² τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης.

Ἐκ τῶν ἡθικῶν προσώπων, ἐν οἷς καὶ τοῦ Δημοσίου, μέλλον ὁ κίνδυνος παρίσταται τῆς προσβολῆς τοιούτων συμβολαίων, καὶ ὅπως δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὡς τινες Νομικὰ φρονεῖν, ἐπὶ καὶ προσωρικῶς ἀνάμνη ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γενομένη ἐνοικίασις εἶναι ἰσχυρὰ, ἀλλὰ πάντως καὶ τῶν τριῶν μελῶν συνολογούντων αὐτήν, διότι ὁ δὲ ἀποτελοῦν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὰς ἐκτεθείσας τῆς Διαθήκης διατάξεις, ἵνα συμβληθῶσιν ἐκ κύρου, (εἶναι τριμελὲς καὶ οὐχὶ διμελὲς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον), ἂν καὶ ὡς πρὸς τὴν προσωρικὴν (τὴν ἀγράφω δὴλ. γενομένην, ἡ ἔστω καὶ ἐγγράφω ἀλλ' ἰδιωτικῶς) ἐνοικίασιν, πλεῖστοις ὅσοι ἀντιτάσσονται ἐνδοικισμοὶ ὑπὸ Νομικῶν ἐνεκα τῆς ἐκτεθείσης ῥητῆς τῆς Διαθήκης διατάξεως περὶ ἐπισημῶν συμβολαίων.

Σχηματίζον ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 87² τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης ἀναπληρωτῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκαστὴ ὅλα τὰ κληθόντα αὐτοῦ ἀπαρμετωῶς, ὡς εἶναι καὶ δικαστικῶς ἀνεγνωρισμένον.

Ἡ δὲ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλομετακίνη γίνεται μόνον πρὸς τὸ Ἐργασίον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲ αὐτοῦ εἰς τὰ λοιπὰ ὑπονοεῖται, ὑπογεγραμμένον ὡς ἐνοείται, καὶ τὸν τριῶν μελῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τῆς Διαθήκης.

§ γ'. Παράστασις τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ἐνώπιον Δικαστηρίων καὶ τῶν Ἀρχῶν.

Ἡ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων νόμιμος παράστασις τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς (Διοικητικοῦ) Συμβουλίου, οὐδέποτε ἡμερισθῆναι, καὶ ἡ πρακτικὴ αὐτῶν καθέστωται αὐτὴν ἀπαρμετωῶς, ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἄρθρων τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης 79, 81, 84, 87 κλπ., ὅπως δὲ ἐνεργήσῃ δικαστικῶς ἡ Σχολὴ οὐδαμῶς χρῆζει ἀδείας ὑπογραφῆς ἢ ἄλλης οἰκονομικῆς. Εἶναι ἀνεξάρτητος ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, ἐχούσης, ὡς καὶ ἄλλαχοῦ ἐρεθῆ, ἀπλῶς τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐποπτεῖαν ῥητῶς δ' ἐν τῷ ἄρθρῳ 84^ο ἰδῶν. καὶ τῆς Διαθήκης, τὸ Πρῶτον (Πολυμελὲς) Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν ἀπορροφᾷ περὶ δικῆς καὶ διαμερισμοῦ διακρίσεως, ἐν δὲ τοῖς ἄρθροις 147^ο καὶ 151^ο κηρύττεται ἀνεξάρτητος ἡ τῆς περιουσίας διαχείρισις καὶ ἡ Σχολὴ ἐν γένει.

§ δ'. Περὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς.

Τὰ περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ ἐποπτευομένησαν ἀρχὴν κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου 157 τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης, ἀπορριπτόμενον τοῦ Ἐργασίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, ἀλλ' ἐπιτεταμένης τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀπορροφῆς συνεπεῖς αἰτήσεως τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

§ ε'. Κανονισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἀλθινοφώνων Ἠπειρωτῶν.

Κανονίσαις μιᾶς θέσεως τροφίμου ἐν τῇ Σχολῇ ἐκ τῶν Ἀλθινοφώνων Ἐλλήνων τῆς Ἄνω Ἠπείρου, ἐγεννήθη τὸ ζήτημα, κατὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, ἂν ὁ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τούτων ἰδικίτερος Κανονισμὸς τοῦ 1887 (σελὶς 261), ἰσχύει καὶ μετὰ τὸν Ὀργα-

νισμὸν τοῦ 1900.—Τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔβλεπον τὸ ζήτημα καταπρατιῶς, εἰσηγγέει τοῦ κ. Ν. Ῥάδου, διότι ἐν τῷ άρθρῳ 3ῳ τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου (σελὶς 464) οὐδὲν μνημονεύονται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ οἱ ἀνωτέρω ὑπότροφοι, ὥστε τὰ κατ' αὐτοὺς βυβαίνονται κατὰ τὸν ἀνωτέρω Κανονισμόν.

§ ς'. Γραμματεὺς Συμβουλίου.

Κατὰ τὰς περὶ βελτιώσεως διατάξεις τῆς Ῥ.ῤαρείου Διαθήκης (βλ. σελὶς 276 καὶ 277) ἐκκονίσθη ἀνεκὸν θέσις γραμματεῖος ἀμφοτέρων τῶν Συμβουλίων, ἐπὶ ἀνταλόγῳ μισθῷ, διορισμένῳ ὑπὸ τοῦ Πολυμελεῖς Συμβουλίου (βλ. πρακτικὰ Πολυμελεῖς Συμβουλίου τῆς 8 Ἀυγούστου 1892), οὕτω διορίσθη γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Θ. Λάππας, κενωθείσας τῆς θέσεως ταύτης διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς Συμβούλου τοῦ τότε γραμματεῖος κ. Π. Ἰωαννίδου. Ἡ βελτιωθεῖσα διάταξις τῆς Διαθήκης εἶναι ἡ ἐν άρθρῳ 89ῳ αὐτῆς ἀναγραφομένη.

§ ζ'. Λογιστήριον.

Κατὰ αὐτὰς ὡς ἄνω διατάξεις περὶ βελτιώσεως τῆς Ῥ.ῤαρείου Διαθήκης, τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον αὐτῆς ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 16 Νοεμβρίου 1892 ἀπεφάνετο τὴν ἰδρυσιν Λογιστηρίου καὶ τὸν διορισμὸν εἰδικοῦ Λογιστοῦ διὰ τὴν Λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς, διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξασφαλίζονται τὰ συμφέροντα αὐτῆς καὶ ὁ ἐλεγχος τῶν εἰσπραξέων καὶ δαπανῶν εἶναι δυνατὸς κατὰ πᾶσαν στιγμὴν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Συμβουλίου περὶ συστάσεως Λογιστηρίου ἐνέκρινε καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9296]17788 τοῦ 1902 ἐγγράφου του.

§ η'. Προδωκτικόν.

Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου.—Τὴν θέσιν ταύτην κατέχει ὁ κ. Ι. Α. Φιλιππίδης προχθελὶς ἐπαξίως εἰς αὐτὴν κατὰ 8βριον τοῦ 1900, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ τότε γραμματεῖος κ. Δ. Θ. Λάππα. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ κ. Φιλιππίδης διετέλει βοηθὸς τοῦ γκαρείου ὑπηρετῶν ὡς τοιοῦτος ἀπὸ τοῦ 1886 (βλ. σελ. 354).

Ταμίαις.—Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ταμίου Ἀν. Ζινοῦ, συμβάντα κατὰ τὸ 1895, διορίσθη ταμίαις ὁ μέχρι σήμερον ὑπηρετῶν ὡς τοιοῦτος κ. Ἀναστ. Βούζαντις, ἀρχαῖος ἀγρότης ὑπάλληλος, μεγάλῃν κεκτημένος πείρᾳ.

Λογιστής.—Ἀρκ. τῇ συστάσει τοῦ Λογιστηρίου κατὰ τὸ ἔτος 1892 διορίσθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὁ κ. Στυλιανὸς Φωτίου κεκτημένος ἐιδυλίστατα οὖν τὴν τυχεύσαν περὶ τὰ λογιστικὰ, ἐργαζόμενος ἀδυνῶς καὶ ἐνδελειχθὼς εἰς τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς, καὶ τακτοποιήσας τὰ κατ' αὐτὴν ὡς ἄριστα.

Μηχανικός.—Τὴν θέσιν ταύτην κατέχει ὁ ἀρχιτέκτων κ. Χρῆστος Παπαδάκης, ἐπιδίδων ἀπάσαις τῆς γεννημένης ἐπισκευῆς μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας.

Ὑπογραμματεὺς.—Εἰς τὴν θέσιν ταύτην, κενωθείσαν διὰ τῆς προχωρήσεως τοῦ κ. Φιλιππίδου, διορίσθη ὁ φυλακτὴς τῆς Νομικῆς κ. Δημ. Σ. Τσίγκρης, νέος ἐργατικῆς καὶ φιλόπονος.

Α'. Παιδονόμος.—Εἰς τὴν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1891 κενωθείσαν θέσιν τοῦ Α'. Παιδονόμου διορίσθη, καὶ ἔκτοτε διετέλει εἰς αὐτήν, ὁ κ. Ἀναστ. Παγιῶν, ἀνὴρ φιλοπονώτατος, ἐργατικώτατος καὶ ἀκαριφνῆς πατριώτης, ἐκ Μακεδονίας.

Β'. Παιδονόμος.—Κριθέντος ἀναγκάσιου καὶ τοῦ διορισμοῦ Βου Παιδονόμου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διορίσθη τοιοῦτος ὁ κ. Κων. Σκακίπουλος.

Ἰερεὺς τοῦ Ναοῦ τῆς Σχολῆς.—Τὰ ἔργα τοῦ ἱερέως ἐκπληροῦ ὁ Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν Διαθήκην τὰ δὲ τοῦ Διακόνου ὁ ἱεροδιδάκκος κ. Κυριακὸς Καζαντζῆς ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Χριστ. Εὐθymiου διορισθεὶς τοιοῦτος κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1902), βλ. σελ. 556.

Εἰσπράκτωρ τῶν ἐνοικίων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κτημάτων τῆς Σχολῆς διετέλει ὁ κ. Φίλιππος Μπουροντζῆς ἐκπληρῶν τακτικῶς καὶ μετὰ ζήλου τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Κλητὴρ τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ κ. Χρ. Κωνσταντίνου δραστήριος καὶ ἀκαταπύκνους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Θεωρῶν δὲ ὁ εὐπρεπὴς ὑπαξιωματικὸς ἀπόμαχος Σταθὸς Λεβέντης.

Ἐκτὸς τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὑπάρχουσιν ἀκόμη καὶ οἱ ἐξῆς: Νοσοκόμος, Κηπουρὸς, Ἐπιστάτης τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥ.ῤαρείου

Στοὺς καὶ δέκα (10) ὑπηρετοῖ, ἐν οἷς ὁ μάλιστα καὶ ὑπομάγειρος.
Σημειώοντες καὶ ἐνταῦθα ὅτι ἅπαν τὸ προσωπικὸν διορίζεται
ὡπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Προσθῆκαι καὶ Σημειώσεις.

Κατὰ τὴν ἐκτίπωσιν τῆς παρούσης συλλογῆς ἔλαβον χώραν τὰ
ἑξῆς γεγονότα.

Α.

Ἀπερρίθησαν τῆς Σχολῆς κατὰ τὰς γενικὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰου-
νίου 1903 οἱ ἑξῆς μαθηταί:

α.) Πασχάλης Πασχαλίδης ἐκ Χουδίου (Μ. Ἀσίας), Γεώργ.
Σ. Τσίρκας ἐξ Ἀρτης (Αἰθιοπίας) καὶ Ἀπόστολος Χαρίσης ἐκ Μαυ-
ροβουνίου (Ζαγορίου), ὑπότεροισι τῆς Ρυζαρείου περιουσίας.

β.) Ἰω. Πετρίδης ἐξ Ἀγκώνας, ὑπότερος τοῦ Μικρασιατικοῦ
Συλλόγου α' Ἀνατολῆς.

γ.) Ἰω. Μ. Παπαπατριωτίου ἐκ Μηχανίων (Κυζίκου) ὑπό-
τερος κληροδοτήματος Σωζουχαθουπόλεως.

δ.) Ἀργ. Ἀλμπάντης ἐκ Στενωμάχου ὑπότερος Κομζιπούλου.

ε.) Νικ. Λοῦβαρης ἐκ Τήνου καὶ Ἰωάν. Γιαννούλης ἐκ Βελλᾶ
(Φελόης) ἰδιοσυντήρητοι.

Ἐνεγράφησαν δὲ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1903—1904 οἱ ἑξῆς
μαθηταί:

α.) Ἐμμ. Σκελλιᾶδης καὶ Μιχ. Νουτᾶρης ἐκ Καρπάθου ὑπό-
τερος τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου α' Ἀνατολῆς.

β.) Χρ. Γιερός ἐκ Γενναῖ (Κυζίκου) ὑπότερος Κληροδ. Παρ-
θενίου Σωζουχαθουπόλεως.

γ.) Πέτρος Μαρινάκης ἐξ Ἀλάττζετα, Ἀντ. Γ. Φυτίκας ἐξ Ἀ-
θηνῶν, Γεώργ. Παπακύλου ἐκ Πηγαδίων (Μολάων), Κωνστ. Πα-
ρίσης ἐξ Ἰθῆρας, Ἰωάν. Χαϊδόπουλος ἐκ Πατρῶν, Κωνστ. Α. Πη-
χίων ἐκ Καστορίας καὶ Μιχαὴλ Οἰκονόμου ἐκ Βήσεμνης τῆς Ἡ-
πειροῦ ἰδιοσυντήρητοι.

δ.) Πόρρος Γιαννόπουλος, ὑπότερος κληροδοτήματος Χριστ.
Εὐθυμίου.

ε.) Στέφανος Κ. Τσίρκας ἐκ Μονοδενδρίου, Σπυρ. Τζώζικας ἐκ
Φιερίου (Ἀλβανίας), Σπυρ. Δαμιανὸς ἢ Φασούλας ἐκ Καστορίας
Κωνστ. Χαρχαμπόπουλος ἐκ Βελλᾶ (Φελόης), καὶ Ὀδυσσ. Σπυρί-
δης ἐκ Προύσσης τῆς Μ. Ἀσίας ὑπότερος τῆς Ρυζαρείου περιουσίας.

ς.) Μιχ. Δ. Κεραλᾶς ἐκ Κηρυσίας, καὶ Θεμιστοκλῆς Παπα-
κωνσταντίνου ἐκ Μενιδίου ὑπότεροι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀσωμάτων Πετράκη.

ζ.) Κωνστ. Κουλιούρης ἐκ Σάμης καὶ Ἀγαθ. Κατζίπτέρου ἐκ
Σμύρνης, ἱεροδίακονοι, ἐξωτερικοί. Ἐπίσης καὶ ὁ τέως ἰδιοσυντή-
ρητος Ἐμμ. Παπαδοῦκας, καρεῖς μοναχὸς ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Ὑρου
Μονῇ τῆς Λαύρας καὶ μετονομασθεὶς Στέφ. Λαυριώτης, εἰς διδάσκον
δὲ ἀργότερον προχειρισθεὶς, ἀπεχώρησε τῆς Σχολῆς γενόμενος ἐξωτε-
ρικός αὐτῆς μαθητής.

Β.

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ καθηγητὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Μουσικῆς κ. Ἰωάννης Σκελλιᾶδης, ὃς ἐγκαταλείψας τὴν θέσιν
τοῦ αὐτογνομώμενος καὶ ἀνευ ἀδείας, ὅπως περιέβη τὴν Ἑσπερίαν,
πρὸς ἰδίους σκοπούς. Τὸ περὶ τῆς ἀπελύσεως Β. Διάταγμα ἐδικο-
νοῦν ἐν τῇ α' Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τὴν 4 Νοεμβρίου 1903,
προεκλήθη δὲ διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους ἀποράσεως
τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Τὸ αὐτὸ δὲ Π. Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 22 Νοεμ-
βρίου ἰδ. ἔτους ἀνέθηκε προσωρινῶς εἰς τὸν κ. Κ. Παύτση τὰ τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Γ.

Γενομένης καταγγελίας εἰς τὸν Σ. Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, ὅτι
οἱ μαθηταὶ αὐτῆς Νικ. Βαρθάκας καὶ Β. Δεσπότης ἐξ Ἰωαννίνων,
ὑπότεροι τοῦ κληροδοτήματος Χριστοδούλου Εὐθυμίου ἀπαίξονται
τὰ τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας, καὶ βεβαιωθέντος τούτου, τὸ μὲν
ἐξ ἀκακρίσεων γενομένων ὑπὸ τε τοῦ Σ. Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ
τὸν κ.κ. καθηγητῶν αὐτῆς, τὸ δὲ καὶ ἐξ ἀμολογίας, προφορικῆς

τε καὶ ἐγγράφου, τῶν ἰδίων μαθητῶν, ὁ Σύλλογος τῶν κ.κ. καθηγητῶν διὰ πρακτικοῦ ἐγνωμάτευσεν τὴν ἀποβολὴν αὐτῶν διὰ κακοδοξίαν. Τὸ δὲ Πολυμελὲς Συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν πρότασιν καὶ ἀπεβλήθησαν ἐκ τῆς Σχολῆς.

Ἐκ τῶν γεννημένων δ' ἀνακρίσαντες καὶ τῆς κατασκευαστικῆς ἀλλογραφικῆς τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, τοῦ Ν. Βαρδάκα, ἀπεδείχθη ὅτι καὶ ἄλλος ἐξ Ἰωαννίνων τοῦ αὐτοῦ κληροδοτήματος ὑπότροφος ὁ Κωνστ. Καζαντζής (ὅστις περὶ τὴν Σχολὴν τὰς σπουδὰς του καὶ γενόμενος Διδάκων, ὑπερέστηεν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐν τῇ Νεφ. τῆς Σχολῆς, βλκ. σελ. 553), ὁρῶντι δὲ τῶν Εὐαγγελικῶν, ὑπεκρίνετο ὅμως τὸν ὀρθόδοξον ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ εἰσαγωγῆς του, τελευταίον δὲ κατ' ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ ὁρῶντις ἀπῆλθεν ἀμέσως ἐκ τῆς Ἑλλάδος κρύβον. Οὗτος κατὰ τὴν εἰς Διδάκων χειροτονίαν του μετανοήσας Κυπρινός, θεωρεῖται δὲ ὡς ὑπάκιος τῆς ἀλλαξοπιστίας τῶν ἐν λόγῳ δύο μαθητῶν, ἅτε συνδεόμενος μάλιστα μετ' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, τοῦ Ν. Βαρδάκα, διὰ στενῆς συγγενείας.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦδη τριετίας, (1904-1905-1906) εἰσὶν οἱ κ.κ. Λουδ. Νικολαΐδης, Ἀλέξ. Λαμπρινούδης καὶ Ἀναστ. Στυπῆς, συμφώνως τῇ ὑπὸ τῆς Ῥίζ. τοῦ Διαθήκης καθιερωθεῖσθαι σειρῇ.

Πλὴν τοῦ εἰς δίκαιον χειροτονηθέντος Ἐμμ. Παππαδοῦκα, (περὶ οὗ βλκ. σελίδα 555 § 7'), προεχρίσθη προεὶς εἰς Πρεσβύτερον καὶ ὁ Νικ. Σχινῆς χρηματικῆς ἰδιοσυντήρητος μαθητῆς τῆς Σχολῆς κατὰ τὰ ἔτη 1888—1893.

Σημείωσις α'. Ἐκ παραδρομῆς ἐσχηματώθησαν ἐν σελ. 189 § α'. δύο ὑπότροφοι τῆς κληρονομίας τοῦ ἐκ Λευκάδος Π. Στεφανίτσης ἀντὶ τριῶν. Διὰ τῆς Διαθήκης του ὁ δεξιὸς Π. Στεφανίτσης ἐγκυκλιόσας τὴν Ῥίζ. τοῦ Σχολῆν κληρονομήσει ἀπὸ τῆς περιουσίας του, ἐπέβαλεν αὐτῇ τὴν πρόσληψιν τριῶν ὑποτρόφων του ἐκ Λευκάδος· ἡ δὲ αὐτῆς δ' αὐτῇ τρεῖς ἐκτετε ἀπαιρηγίταις.

Σημείωσις β'. Τὸ κληροδοτήμα Χριστοδ. Εὐθυμίου, περὶ οὗ γίνεταί λόγος ἐν τῇ Προϋπολογισμῶ, διαχειρίζεται ὑπὸ ἰδίᾳ Ἐπιτροπῇ κατὰ τὴν Διαθήκην αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ διαγραφόμενα. Αὕτη δὲ κατεβῆλκει εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς τὰς δαπάνας τῶν ὑποτρόφων τοῦ κληροδοτήματος, ὅστινες τούτου ἕνεκα λογίζονται, ὡς πρὸς τὴν Σχολὴν, ὡς ἰδιοσυντήρητοι.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ γ'. — Κατὰ τὴν ἐκτέλεισιν τοῦ παρόντος ἐγγύου (11 Φεβρ. 1904) ἀπεβίωσε καὶ ὁ ἐπὶ 20τίας σχεδὸν διατελέσας Ἐκτελεστής τῆς Ῥίζ. Διαθήκης καὶ ἱατρός τῆς Σχολῆς **Λεωνίδας Μνιζώτης**, τοῦ ὁποῦ αἱ ἐν γένει ὁδοὶ ὑπέβρε δι' αὐτὴν ἄγαν ἐπωφελεῖς καὶ ἀξία λόγου.

Ἀντικαταστάτης δὲ αὐτοῦ διαρίθθα ὁ κύριος Π. Κουτσαλένης, λιευανθῆς τοῦ Λογιστηρίου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, προταθεὶς μετὰ δύο ἄλλων ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς 28 Μαρτίου 1904.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ δ'. — Ἐπίσης εἰς τὴν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου ἱατροῦ **Λεων. Μνιζώτου** κενωθεῖσαν θέσιν διαρίθθα ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου, κατὰ τὴν συνεδριάσιν αὐτοῦ τῆς 3 Ἀπριλίου 1904, ὁ ἱατρός κ. Ἀρίστ. Ἀραβαντινός.

ΠΙΝΑΞ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ

Σημείωσις.—Ο ἑκῆντι πίναξ εἶναι ὁ ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει τῆς παρούσης Συλλογῆς δημοσιευθείς, εἰς ὃν ἔμπροσθεν ἐπινέχθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διορθώσεις, συμφώνως μὲ τὴν ὑπεστημένην ἤδη συγκρότησιν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου.

Ὁ τῆς πρώτης ἐκδόσεως εἶχε καταρτισθῇ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ν. Ἰωαννίδου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κυρίου Ν. Ράδου τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1889 ἐπὶ τῇ βόλῃ τῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ ἐγγράφων καὶ ἀνταγράφῃ ἐν ταῖς πρακτικαῖς, πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν καὶ κανονισμὸν τῆς σειράς, καὶ ἦν προσκαλούμεται οἱ Ἐκτελεσταὶ πρὸς συγκρότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς Ἐκτελεστῶν κατὰ διαδοχὴν.

Οἱ ἐκ τῆς διαθήκης ἀρξαμένοι Ἐκτελεσταί.	Οἱ Ἀδελφοὶ αὐτῶν	Οἱ πρὸς διὰδοχῇ.
1) Χ. Κλονάκης.... ἐκ Ζαγορίου	Π. Ἠπίτης (ἐπίτιμος), ἐν διεξέχῃ ὁ Ἀναστάσιος Ζίννης, ἐν διεξέχῃ ὁ ...	Αθ. Ζίννης (1899)
2) Μ. Ἀποστολίδης. ἐκ Κρήτης	Μ. Πενιέτης, ἐν διεξέχῃ ὁ Ν. Σακελάκης, τοῦτον ὁ Ι. Λυμπερίτης καὶ τοῦτον ὁ Α. Λαμπρινίδης	Αυθ. Νικολαΐδης (1898)
3) Γ. Σπανιολάκης. ἐκ Σμύρνης	Ν. Ἰωαννίδης (ἐπίτιμος), ἐν διεξέχῃ ὁ Π. Ἰωαννίδης (ἐκ σελ. 386) τοῦτον δὲ ὁ ...	Α. Λαμπρινίδης (1895)
4) Γ. Γενιάδης... ἐκ Ζαγορίου	Δ. Στρούμπας, ἐν διεξέχῃ ὁ Δ. Χαρσιώτης, τοῦτον ὁ Ι. Ἀργυριάδης καὶ τοῦτον ὁ ...	Αν. Στούπης (1900).
5) Θ. Παλλῆς... ἐκ Χίου	Ν. Θεοχάρης (ἐπίτιμος), ἐν διεξέχῃ ὁ Α. Μάμουκας, τοῦτον ὁ Γ. Βούρας, τοῦτον ὁ Α. Πασιπάκης, καὶ τοῦτον ὁ ...	Γ. Ν. Πασιπάκης (1893)
6) Αθ. Ζίννης... ἐξ Ἰωαννίνων	Γ. Βέλλιος (ἐπίτιμος), τοῦτον ὁ Α. Παλλῆς καὶ τοῦτον ὁ ...	Α. Μηλιώτης (1885)¹
7) Π. Σ. Ὀμπρίδης. ἐκ Σμύρνης	Α. Σα. Ὀμπρίδης, ἐν διεξέχῃ ὁ ...	Γ. Ἀθαναγόνης (1892)
8) Γ. Τισχημένος... ἐκ Ζαγορίου	ἐν διεξέχῃ ὁ ...	Ν. Ράδος (1874)
9) Φίλ. Ἰωάννου... ἐκ Θεσσαλίας	Χ. Βλαχάκης, ἐν διεξέχῃ ὁ Ν. Δ. Φιλάρετος καὶ τοῦτον ὁ ...	Κων. Τοπάλης (1902)
10) Ἰω. Κόνιαρης... ἐκ Ζαγορίου	Δ. Σεμιτέλος, ἐν διεξέχῃ ὁ ...	Εὐδ. Στρούμπας (1894)

(1). Ὅρα Σημείωσιν γ', σελίδ. 557.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

	Σελ.
Εισαγωγή	3
Υπουργικὴν ἐγγραφοῦν	7
Πρακτικὸν Συμβουλίου	8
Μέρος Πρῶτον.—Ὁ Γεώργιος Ῥιζάρης	10
» Δεύτερον.—Ἡ Διαθήκη	26
» Τρίτον.—Τὰ κατὰ τὴν Διαθήκην	69
» Τέταρτον.—Ὁ ὀργανισμὸς καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς τοῦ 1843—1844	101
» Πέμπτον.—Οἱ νῦν ἐν ἰσχύϊ τοῦ 1867	126
» Ἑκτον.—Προγράμματα μαθημάτων χειμερινῆς καὶ θερινῆς ἐξαμηνίας 1890—1891 καὶ χειμερινῆς 1891	157
» Ἑβδόμον.—Τὰ κατὰ τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν ἀπὸ τῆς συστά- σεως αὐτῆς (1844) μέχρι τοῦ ἔτους 1877, ἢ τῆς περὶ τοῦτου ἐκθέσεως, δημοσιευθείσης κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνου ὑπὸ γραφείου τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς	163
» Ὀγδόον.—Τὰ κατὰ τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ 1877 μέχρι τοῦ 1891	201
» Ἐνάτον.—Προϋπολογισμοὶ ἐσόδων καὶ ἔξόδων ε. ἔ. 1891 καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ π. ἔ. 1890, κατὰ τὸν σχετικὸν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσιν ἐκθέσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	281

Τῶν μερῶν ἐξέδου καὶ ὀγδόου.

Κεφ. Α' Διευθύνται καὶ Οἰκονομὲς τῆς Σχολῆς	164 καὶ 201
» Β' Περὶ τῶν διδασκόντων καθηγητῶν	165 καὶ 202
» Γ' Περὶ τῶν διδασκόντων μαθημάτων	166 καὶ §
» Δ' Μαθηταὶ τῆς Σχολῆς	168 καὶ 203
» Ε' Περὶ τῶν ἔργων τῶν ἀποροικιστῶν μαθητῶν	180 καὶ 212
» Ϛ' Περὶ τῶν ἐκτάσεων	187 καὶ 214
» Ζ' Περὶ κληροδοτημάτων καὶ δωρημάτων εἰς τὴν τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν	188 καὶ §
» Η' Περὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς Σχολῆς	190 καὶ 224
» Θ' Περὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζ. Διαθήκης	195 καὶ 225
» Ι' Περὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	197 καὶ 227

Μέρους ὀγδόου προσέτι.		Σελίς
Κεφ. ΙΑ'	Διάφορα ἄλλα ἔτι λόγου συμβάντα καὶ ζητήματα ἀπὸ τοῦ 1877.....	228
» »	§ α' Περὶ διαλύσεως τῆς Σχολῆς καὶ τῆς συναφῆς.....	236
» »	§ β' Περὶ διερισμοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.....	236
» »	§ γ' Ἀναπήλυστος τοῦ ἐλλειπόντος Διευθυντοῦ.....	256
» »	§ δ' Περὶ τοῦ δεκάτου ἐκτελεστοῦ.....	257
» »	§ ε' Εἰσαγωγὴ Ἀλθονοσιδων ἐρροδίων ἐν τῇ Σχολῇ.....	260
» »	§ ς' Εὐδότης ἐκτελεστοῦ.....	262
» »	§ ζ' Ἐπιθεώρησις Ῥιζαρίου περιουσίας.....	263
» »	§ η' Περὶ παρατηρήσεως ἐκτελεστοῦ.....	267
» »	§ θ' Μισθοὶ καθηγητῶν.....	271
» »	§ ι' Εἰσαγωγὴ ἑξωτερικῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ κλήρου.....	272
Κεφ. ΙΒ'	Συμπληρωματικὰ τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης διατάξεις.....	276
	Ἐγκρίσις δαπάνης.....	314
	Προσθήκαι καὶ σημειώσεις.....	346
	Πίναξ ἐκτελεστοῦ.....	355
	Πίναξ παραπομπῶν.....	357

Πίναξ τῶν ἀπὸ τοῦ 1892 μέχρι τοῦ 1902 προσθθικῶν.

Μέρος Δέκατον.		Σελίς
Κεφ. Α'	Περὶ τῶν Διευθυντῶν καὶ Οἰκονομῶν.....	363
» Β'	Περὶ διδασκόντων καθηγητῶν.....	364
» Γ'	Περὶ τῶν διδασκόντων μαθημάτων.....	364
» Δ'	Μαθηταὶ τῆς Σχολῆς.....	365
» Ε'	Περὶ τῶν ἀποριτηρῶντων μαθητῶν καὶ τῶν ἔργων εἰς ἃ ἐτάσσοντο.....	377
» ς'	Περὶ ἐξετάσεων.....	378
» Ζ'	Περὶ κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων καὶ δωρημάτων εἰς τὴν Ῥιζαρίου Σχολὴν.....	379
»	§ Πραγματικῶν βραβείων.....	380
»	§ Δύτης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων. Σημ. 1.....	382
» Η'	Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Σχολῆς.....	382
» Θ'	Περὶ τῶν δέκα Ἐκτελεστοῦ τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης.....	385
	§ Ἀνάκλησις Βασ. Διατάγματος περὶ διερισμοῦ Ἐκτελεστοῦ. Σημ. 2.....	386
» Ι'	Περὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.....	389

Συνέχεια Μέρους Δεκάτου.		Σελίς
Κεφ. ΙΑ'	Διάφορα λόγου ἔτι συμβάντα καὶ ζητήματα κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1892 χρονικῇ περιόδῳ.....	394
» »	§ α'. Δίκαια κατὰ ὑποτρόφων τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας ἐκ τῆς ἐλευθέρου Ἐλλάδος, ὑπογράφων πρὶς ἐπίστασιν καὶ μὴ ἐρροδίωντων.....	394
» »	§ β'. Μαθηταὶ Μικρασιατικῆς ἐν τῇ Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ.....	395
» »	§ γ'. Περὶ τῶν ἐκ Ζαχαρίου ὑποτρόφων τῆς Ῥιζαρίου περιουσίας.....	397
» »	§ δ'. Περὶ τῶν ἐκ Λευκίδος ὑποτρόφων τῆς Κληρονομίας Π. Στεφανίδη.....	416
» »	§ ε'. Περὶ τοῦ δεκάτου Ἐκτελεστοῦ τῆς Ῥιζαρίου Διαθήκης.....	419
» »	§ ς'. Περὶ παύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.....	428
» »	ζ'. Ἀδεια ἀπουσίας καθηγητῶν.....	433
» »	η'. Περὶ τῆς μεθόδου τῶν καθηγητῶν μετὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμὸν τοῦ 1900.....	434
» »	θ'. Περὶ μεταβάσεως ἢ μεταφορᾶς τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.....	438
» »	ι'. Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου οἰκοδομῶν τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς.....	449

Μέρος Ἐνδεκάτον.

Ὁ ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμὸς τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τοῦ 1900.....

459

Μέρος Δωδεκάτον.

Ὁ ἐν ἰσχύϊ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Ῥιζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τοῦ 1894.....

493

Μέρος Δέκατον τρίτον.

Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1902 — 1903 (πινὰξ).....

511

Μέρος Δέκατον τέταρτον.

Πρόβλεψη τοῦ ἔτους 1903.....

515

Ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1902.....

541

Μέρος Δέκατον πέμπτον.

Διάφορα ἄλλα ζητήματα καὶ συμβάντα καὶ περὶ προσωπικοῦ.

	Σελίς
§ α'. Ἀπαρτίτα Πολυμελούς Συμβουλίου.....	549
§ β'. Ἐνδεκακῆς καθηκόντων Διοικητικοῦ Συμβουλίου.....	550
» γ'. Παράστασις τῆς Ῥιζοκράτου Σχολῆς ἐνὸς τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν Ἀρχῶν.....	551
§ δ'. Περί τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τῆς Ῥιζοκράτου Σχολῆς.....	554
§ ε'. Κανονισμοὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἀλθρογόνων Ἑπειρωτῶν.....	554
§ ς'. Γραμματεὺς Συμβουλίου.....	552
§ ζ'. Λογιστήριον.....	552
§ η'. Προσωπικὸν.....	552
Προσθῆκαι καὶ σφραγίδες.....	554
Πίναξ Ἐκτελεστικῶν.....	559
Πίναξ τῶν περιεχομένων τῆς Α'. ἐκδόσεως.....	561
Πίναξ τῶν ἀπὸ τοῦ 1892 μέχρι τῶν τοῦ 1902 προσθηκῶν...	562

